உ

கடவுள் துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனாரருளிச்செய்த

திருக்குறள்.

இதற்குப்

பரிமேலழகருரையைக்கொண்டியற்றிய

பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும்,

திருவள்ளுவமாலை

மூலமும் உரையும் சரித்திரமும் ஆகிய

இவை,

திருத்தணிகை-கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையரவர்களால்

முன்பரிசோதித்த பிரதிக்கிணங்க

சென்னை-சூளை,

பாலவிர்த்தி போதினி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

மணிவாசகர் நூல்நிலையம்
MAHAMALAP ABIDAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

திருக்குற ளதிகாரவகராதி.

அதிகாரம்.	பக்கம்	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை	92	கனவுநிலையுரைத்தல்	518
அமைச்சு	287	காதல்சிறப்புரைத்தல்	477
அரண்	330	காலமறிதல்	229
அருளுடைமை	133	குடிசெயல்வகை	436
அலரறிவுறுத்தல்	486	குடிமை	410
அவர்வயின் விதும்பல்	539	குறிப்பறிதல்	464
அவாவறுத்தல்	181	குறிப்பறிதல்	314
அவையஞ்சாமை	322	குறிப்பறிவுறுத்தல்	543
அவையறிதல்	318	குற்றங்கடிதல்	210
அழுக்காராமை	105	கூடாநட்பு	361
அறன்வலியுறுத்தல்	59	கூடா ஒழுக்கம்	144
அறிவுடைமை	20[illegible]	கேள்வி	202
அன்புடைமை	74	கொடும்கோன்மை	257
ஆள்வினையுடைமை	280	கொல்லாமை	164
இகல்	372	சான்றாண்மை	421
இடனறிதல்	233	சிற்றினஞ் சேராமை	218
இடுக்கணழியாமை	284	சுற்றந்தழால்	245
இரவச்சம்	451	சூது	402
இரவு	447	செங்கோன்மை	258
இல்வாழ்க்கை	63	செய்ந்நன்றியறிதல்	85
இறைமாட்சி	191	சொல்வன்மை	291
இனியவைகூறல்	82	தகையணங்குறுத்தல்	459
இன்னாசெய்யாமை	160	தவம்	141
ஈகை	126	தனிப்படர்மிகுதி	509
உட்பகை	383	தீநட்பு	357
உழவு	439	தீவினையச்சம்	119
உறுப்பு நலனழிதல்	480	துறவு	173
ஊக்கமுடைமை	273	தூது	306
ஊடலுவகை	562	தெரிந்து செயல்வகை	222
ஊழ்	186	தெரிந்து தெளிதல்	237
ஒப்புரவறிதல்	122	தெரிந்துவினையாடல்	241
ஒழுக்கமுடைமை	95	நடுவுநிலைமை	88
ஒற்றாடல்	268	நட்பாராய்தல்	349
[illegible]டவுள்வாழ்த்து	47	நட்பு	346
[illegible]ண்ணோட்டம்	264	நலம்புனைந்துரைத்தல்	473
[illegible]ண்விதிப்பழிதல்	500	நலகுரவு	443
[illegible]யமை	454	நன்றியில் செல்வம்	429
[illegible]ல்லாமை	199	நாடு	326
[illegible]ல்வி	195	நாணுடைமை	433
[illegible]ள்ளாமை	148	நாணுத்துறவுரைத்தல்	482
[illegible]ள்ளுண்ணாமை	398	நிலையாமை	168

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
கிறையழிதல்	535	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	213
கினைத்தவர் புலம்பல்	513	பெரியாரைப் பிழையாமை	387
கீத்தார்பெருமை	55	பெருமை	418
கெஞ்சொடு கிளத்தல்	530	பேதமை	364
கொஞ்சொடு புலத்தல்	552	பொச்சாவாமை	249
பகைத்திறந் தெரிதல்	379	பொருள்செயல்வகை	384
பகைமாட்சி	376	பொழுதுகண்டிரங்கல்	522
பசப்புறு பருவரல்	505	பொய்யாமைபுடைமை	102
படர்மெலிந்திரங்கல்	496	மடியின்மை	276
படைச்செருக்கு	342	மருந்து	406
படைமாட்சி	338	மனனறைச்சேர்ந்தொழுதல்	310
பண்புடைமை	425	மானம்	414
பயனிலசொல்லாமை	116	மெய்யுணர்தல்	176
பழைமை	358	வரைவின்மகளிர்	394
பிரிவாற்றுமை	491	வலியறிதல்	226
பிறனில் விழையாமை	99	வாழ்க்கைத் துணைநலம்	67
புகழ்	129	வாய்மை	152
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	468	வான்சிறப்பு	51
புணர்ச்சி விதும்பல்	548	விருந்தோம்பல்	78
புதல்வரைப் பெறுதல்	71	வினைசெயல்வகை.	302
புலவி	555	வினைத்திட்பம்	299
புலவி துணுக்கம்	559	வினைத்தூய்மை	295
புலான் மறுத்தல்	137	வெஃகாமை	109
புல்லறிவாண்மை	368	வெகுளாமை	156
புறங்கூறாமை	111	வெருவந்தசெய்யாமை	261
பெண்வழிச்சேறல்	391		

திருக்குறளதிகாரவகராதி-முற்றிற்று.

திருக்குறளதிகாரத்துகை.

அறப்பாலில்	அதிகாரம்	பொருள்	1
பாயிரம்	4	படை	2
இல்லறவியல்	20	சட்பு	17
துறவறவியல்	13	ஆசு-வகை-3-க்கு-குறள்	700
ஞானம்	1	காமத்துப் பாலில்	அதிகாரம்.
ஆசு-வகை-4-க்கு-குறள்	380	களவியல்	7
பொருட்பாலில்.	அதிகாரம்	கற்பியல்	18
அரசியல்	25	இவற்றினுட்பிரிவு.	
அங்கவியல்	32	தலைவனுரைப்பது	7
ஒழிபியல்	13	தலைவியுரைப்பது	12
இதனுட்பிரிவு.		அவ்விருவருமுறைப்பது	6
அமைச்சு	10	ஆசு-வகை-2-க்கு-குறள்	250
கூடி	1	ஆசு-அதி-133-க்கு-குறள்	1330
அரண்	1		

திருக்குறளதிகாரத்துகை-முற்றிற்று.

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்
அகரமுத	47
அகடாரார	404
அகப்பட்டி	456
அகலாதனு	311
அகழ்வாரைத	102
அகனமர்ந்தீ	82
அகனமர்ந்து	79
அஃகாமை	111
அஃகியகன்ற	110
அங்கணத்	321
அசையிய	407
அச்சமுடையா	250
அச்சமேகீழ்	456
அஞ்சாமையல்	236
அஞ்சாமையீ	191
அஞ்சுமறி	376
அஞ்சுவதஞ்	209
அஞ்சுவதோரு	184
அடக்கமமரரு	92
அடல்வேண்டு	173
அடற்றகை	340
அடுக்கிய	41[illegible]
அடுக்கிவரி	285
அடுத்தது	316
அணங்கு	459
அணியன்றோ	434
அந்தணரென்	58
அந்தணர்	254
அமரகத்தா	358
அமரகத்து	438
அமிழ்தினு	72
அமைந்தா	227
அரங்கின்றி	199
அரம்பொருத	886
அரம்போலும்	427
அரிதரோ	492
அரிதாற்றி	495
அரியகற்	288
அறயவற்று	215
அரியவென்	251
அருங்கேட	122
அருஞ்செவ்வி	262
அருடசெலவஞ்	133
அருப்பய	118
அருமறை	370
அருமையுடை	280
அருவினை	230
அருளலல	138
அருளில்லா	135
அருளென்னு	336
அருளொடு	335
அருள்கருதி	150
அருள்சீசர்ந்த	131
அருள்வெஃகி	110
அலந்தாரை	556
அலரெழ	486
அலர்நாண	490
அலைவை	83
அல்லலரு	135
அல்லற்பட்	258
அவர்தந்தா	505
அவர்நெஞ்	552
அவாவில்	184
அவாவினை	184
அவாவென்ப	182
அவிசொரி	140
அவையறிந்	318
அவையறியா	319
அவ்வித்தழுக்கா	107
அவ்விய	108
அழகொண்ட	298
அழச்சொல்லி	351
அழல்போலு	525
அழிவதூஉ	222
அழிவந்த	355
அழிவினவை	348
அழிவின்றறை	339
அழுக்கற்றகன்	108
அழுக்காறவா	60
அழுக்காறுடையார்	107
அழுக்காறுடையான்	97
அழுக்காறென	107
அழுக்காற்றி	106
அளவல்ல	151
அளவளா	246
அளவறிந்தார்	151
அளவறிந்து	229
அளவின்க	156
அளிததஞ்ச	492
அறங்கூறு	112
அறஞ்சாரா	445
அறஞ்சொல்லு	113
அறத்தாறிது	61
அறத்தாற்றி	65
அறத்தான்	62
அறத்திற்கே	76
அறத்தினுஉங்	59
அறம்பொரு	237
அறவாழிய	50
அறவினையா	164
அறவினையு	394
அறனழீஇ	112
அறனறிந்தான்	289
அறனறிந்துமூ	214
அறனறிந்துவெ	111
அரனுக்கம	106
அறனியலா	101
அறனிழுக்	192
அறனீனு	33[illegible]
அறனென	66
அறனோக்கி	115
அறன்கடை	99
அறன்வரை	102
அறகிலா	485

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
அறிகொன்	290	ஆகூழாற்	186	இதனையித்	244
அறிதோ	472	ஆக்கங்கரு	222	இமைப்பிற்	480
அறிந்தாற்	243	ஆக்கமதர்	274	இமையாரி	393
அறிவற்றங்	206	ஆக்கமிழந்	273	இம்மைப்	560
அறிவிலார்	369	ஆங்கமுங்	292	இயல்பாகு	174
அறிவிலானெ	369	ஆங்கமை	329	இயல்பினு	65
அறிவினு	161	ஆப்பன்கு	260	இயல்புளி	255
அறிவினு	120	ஆயுமறிவி	397	இயற்றலு	192
அறிவின்மை	368	ஆய்ந்தால்	350	இரக்கவிரத்	447
அறிவுடையரா	208	ஆராவியற்	185	இரத்தலி	128
அறிவுடையாரெ	209	ஆவிற்குநீ	452	இரத்தலு	448
அறிவுரு	308	ஆள்வினை	436	இரந்து	451
அறுவாய்	476	ஆற்றாருமா	234	இரப்பணிர	453
அறைபறை	456	ஆற்றினளவறிந்	228	இரப்பாரை	449
அற்காவிய	169	ஆற்றினளவறிந்	323	இரப்பான்	456
அற்றதறி	407	ஆற்றனிலை	320	இரவாரிர	441
அற்றமறைக்	421	ஆற்றினொழு	66	இரவுள்ள	454
அற்றமறைத்	370	ஆற்றின்வ	246	இரவன்	453
அற்றவ	183	ஆற்றுபவர்	330	இருணீங்கி	177
அற்றாரழி	127	ஆற்றுவாராற்ற	387	இருநோக்கி	469
அற்றாரை	239	ஆற்றுவாராற்றலி	423	இருந்துள்ளி	531
அற்றார்	431	ஆற்றுவா	127	இருந்தோம்பி	78
அற்றாலள	407	இகலானுமி	375	இருபுனலு	328
அற்றே	285	இகலிற்கெ	375	இருமணப்	398
அனிசப்பூக்	475	இகலின்மிக	374	இருமைவகை	86
அனிச்சமு	477	இகலெதிர்	373	இருவேறு	187
அன்பகத்	77	இகலென்ப	372	இருள்சேரிரு	48
அன்பறிவா	307	இகலென்னு	827	இலக்கமுட	286
அன்பறிவு	242	இகல்காணு	375	இலங்கிழா	539
அன்பிலனு	376	இகழ்ச்சியிற்	252	இலமென்ற	443
அன்பிலா	75	இகழ்ந்தெ	449	இலமென்று	110
அன்பிற்கு	74	இடமல்	452	இலர்பலரா	144
அன்பின்வழிய	78	இடனில்	125	இலனென்று	120
அன்பின்விழை	395	இடிக்குந்	216	இலனென்னு	126
அன்பீனு	75	இடிபுரிந்	278	இல்லதெனி	68
அன்புடைமை	306	இடிப்பாரை	216	இல்லாரை	334
அன்புடைமை	425	இடுக்கட்	296	இல்லாளை	392
அன்புநா	422	இடுக்கண்கா	439	இல்லாள்	392
அன்புமற	65	இடுக்கண்வ	284	இல்லைதவ	562
அன்புற்றமர்ந்த	76	இடும்பைக்கி	284	இல்வாழ்வா	63
அன்போ	75	இடும்பைக்கே	439	இவறலுமா	210
அன்பொரீ	432	இடைதெ	318	இழத்தொ	405
ஆன்றறிவா	60	இணரூழ்	295	இழிவறிந்	408
ஆகாறள	228	இணரெரி	159	இழுக்கலு	204

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
இழுக்காமை	251	இன்னுமை	287	உவக்கா	506
இழைத்தநி	344	இன்னுவெ	162	உவக்துவை	481
இனித்தக்க	550	சட்டமிவ	429	உவப்பத்	196
இனவரின்	417	ஈதலிசைபட	129	உழக்துழக	503
இனோதாக	383	ஈத்துவக்கு	128	உழவினுர்	441
இனோயரின	313	ஈர்கைமெய்	457	உழுதண்டு	440
இறந்தமை	390	ஈவார்கணெ	450	உழுவாரு	440
இறந்தவெ	249	ஈன்றபொழு	73	உழைப்பி	248
இறக்தாரி	159	ஈன்ருண்	399	உளபோன்	266
இறலீனு	111	ஈன்ருன்பசி	297	உள ரெனி	825
இறுதிபய	310	உடம்பா	386	உளரென்	201
இலைகடிய	262	உடம்பொ	478	உளவரை	2 9
இறைகாக்	255	உடுக்கையி	348	உள்ளங்களி	548
இற்பிறந்தார்கண்	410	உடுப்பது	457	உள்ளத்தார்	534
இற்பிறந்தார்க	444	உடைசெல்	405	உள்ளத்தாலு	149
இனத்தாற்றி	263	உடைத்தம்	226	உள்ளத்தாற்	154
இனம்போ	361	உடைமையு	81	உள்ளமிலா	275
இனியவுள	85	உடையரெ	278	உள்ளமுடை	273
இனியன்ன	553	உடையார்	197	உள்ளம்	500
இனைத்துணைத்	80	உட்கப்படாஅ	398	உள்ளற்க	352
இனியரி	349	உட்பகை	384	உள்ளியதெ	252
இன்கணு	492	உணர்வு	321	உள்ளியவெ	159
இன்சொலாலீத்	193	உணலினு	564	உள்ளினுக்	513
இன்சொலாலீர	82	உண்டார்க	463	உள்ளிலீன	560
இன்சொல்லி	84	உண்ணற்க	399	உள்ளுவ	274
இன்பங்க	498	உண்ணுது	105	உள்ளுவன்	479
இன்பத்துளின்	373	உண்ணுமைவே	139	உள்ளுவன்ம	506
இன்பத்துளின்	286	உண்ணுமையு	139	உள்ளொற்றி	400
இன்பமிடை	185	உதவிவரை	86	உறங்குவ	172
இன்பமொ	447	உப்பமைக்	556	உறன்முறை	885
இன்பம்விழை	281	உயர்வகலக்	380	உரு அதவர்க்க	552
இன்பம்விழை	286	உயிருடம்	167	உரு அதவர்போ	466
இன்மையிடும்	457	உயிர்ப்பவு	388	உருதோ	487
இன்மையி	259	உயர்ந்தலறி	550	உரு அர்க்கு	513
இன்மையினி	448	உரமொரு	276	உறினட்	857
இன்மையுளின்	103	உரனசை	540	உறினுயிர	344
இன்மையெ	443	உரனென்னும்	56	உறுதோ	471
இன்மையொ	424	உருவுகண்	301	உறுபசியு	827
இன்றியமை	414	உருளாய	430	உறுப்பமை	338
இன்றம்வரு	446	உரைப்பா	129	உறுபொருளு	335
இன்னுசெய்தா	161	உலகத்தாரு	371	உறுப்பொத்	426
இன்னுசெய்தா	423	உலகத்தோ	98	உறுவது	358
இன்னுநிரக்	127	உலகந்தலீஇ	208	உறைகிறி	306
இன்னுரின	494	உலேவிட்	338	உற்றகோய்நீக்	214

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உற்றநோய்நோய்	141	எல்லாவிள	155	ஒருதலையா	511
உற்றவன்	409	எல்லைக்க	355	ஒருநாளெ	542
உற்றானள	409	எவ்வது	208	ஒருபொழு	171
ஊக்கமு	231	எழுதுங்கா	549	ஒருமைக்கட்	198
ஊடலிற்றோற்ற	565	எழுபிறப்பும்	71	ஒருமைச்	366
ஊடலிற்றோன்	563	எழுமையெழு	87	ஒருமைமக	419
ஊடலினு	557	எளிதென	100	ஒருமையுளா	93
ஊடலுணங்	558	எள்ளாத	225	ஒளித்தக்கா	338
ஊடலுணர்தல்	472	எள்ளாமை	149	ஒல்லுங்கரு	359
ஊடற்கட்	549	எள்ளினிளி	554	ஒல்லும்வகை	59
ஊடிப்பே	565	எற்றிற்கு	458	ஒல்லும்வா	303
ஊடியவ	556	எற்றென்	296	ஒல்வதறிவ	226
ஊடியிரு	559	ஏனைத்தானுந	204	ஒழுக்கத்தினெய்	97
ஊடுகமன்	5[illegible]5	ஏனைத்தானுமெ	162	ஒழுக்கத்தினால்	97
ஊடுதல்	566	ஏனைத்திட்	302	ஒழுக்கத்து	55
ஊணுடை	433	ஏனைத்துங்	360	ஒழுக்கமுடைமை	96
ஊதிய	352	ஏனைத்துணைய	500	ஒழுக்கமுடைய	98
ஊரவர்	489	ஏனைத்துநி	516	ஒழுக்கமும்	411
ஊருணி	124	ஏனைத்தொ	514	ஒழுக்கம்விழுப்ப	95
ஊழிபெ	424	ஏனைப்பகை	121	ஒழுக்காறாக்	105
ஊழிற்பெரு	189	ஏனைமாட்சி	333	ஒளியார்முன்	319
ஊழையு	283	ஏனைவகை	243	ஒளியொரு	418
ஊறொரா	299	ஏன்பிலதனை	77	ஒறுத்தாரை	103
ஊனைக்	433	ஏன்றுமொ	296	ஒறுத்தார்க்	104
ஏச்சமென்	43[illegible]	ஏன்னைமுன்	342	ஒறுத்தாற்றும்	268
ஏட்பகவன்	386	ஏதம்பெரு	430	ஒற்றினா	269
ஏண்சேர்ந்த	394	ஏதிலார்குற்றம்	115	ஒறறுமு	269
ஏண்பதத்தா	255	ஏதிலார்போ	467	ஒற்றொற்றி	271
ஏண்பதத்தா	425	ஏதிலாராரத்	367	ஒற்றொற்று	272
ஏண்பொரு	207	ஏநதியகொள்	390	ஒன்றாகநல	165
ஏண்ணித்து	224	ஏமுற்றவ	380	ஒன்றாமை	385
ஏண்ணிய	300	ஏரினுநன்	442	ஒன்றாவுல	130
ஏண்ணியா	234	ஏரினுழாஅ	52	ஒனறானுந்	94
ஏண்ணென்ப	195	ஏவவஞ்செ	371	ஒன்றெய்தி	402
ஏதிரதாக்	209	ஐந்தவித்தா	56	ஒன்னார்தொ	142
ஏந்நகறி	88	ஐயத்தீனீ	177	ஓஒதல்வே	296
ஏப்பொருளு	312	ஐயப்படா	315	ஓஒவினிதே	502
ஏப்பொருளெ	178	ஐயுணர்வெ	178	ஓதியுணர்ந்	366
ஏப்பொருள்	207	ஒட்டார்	416	ஓம்பினமை	493
ஏய்தற்கரி	232	ஒண்ணுதற்	462	ஓர்த்துள்ள	179
ஏரியாற்	3[illegible]9	ஒண்பொரு	337	ஓர்ந்துகண்	253
ஏல்லாப்	332	ஒத்ததறி	123	கடலன்ன	484
ஏல்லார்க்குநன்	93	ஒப்புரவினால்	125	கடலோடா	235
ஏல்லார்க்குமெ	269	ஒருத்தாறறும்	268	கடனறிந்	309

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கடனென்ப	421	கல்லாதமே	370	காமக்கடும்புன	483
கடாக்களி	462	கல்லாதவரிற்	325	காமக்கடும்பு	498
கடாஅவரு	270	கல்லாதவரு	200	காமக்கணிச்	535
கடிதோச்சி	261	கல்லாதானெ	200	காமமுரா	497
கடிக்தகடி	298	கல்லாதான்	199	காமமுழர்	482
கடுஞ்சொல்	262	கல்லார்ப்பி	264	காமமென	535
கடுமொழி	263	கல்லாவொரு	200	காமம்விடு	533
கடைக்கொட்	299	கல்லான்வெ	379	காமம்வெகு	181
கணைகொடி	147	கவறுங்கழ	403	காலங்கரு	231
கண்களவு	464	கவ்வையாற்	488	காலத்தினஞ்	85
கண்டது	488	கழாஅக்கா	368	காலாழ்வனரி	237
கண்டாங்த	500	களவினுலா	148	காலைக்குச்	523
கண்டாருயி	461	களவின்கட்	150	காயெரும்	524
கண்டுகேட்	468	களவென்	151	கானமுய	342
கண்ணினறை	544	களத்தறியே	401	குடம்பை	171
கண்ணிற்கணி	266	களித்தானே	401	குடிசெய்வ	437
கண்ணிற்று	551	களித்தேரா	488	குடிசெய்வார்	431
கண்ணின்ப	530	கள்வார்க்கு	152	குடிதழீ இ	254
கண்ணின்று	113	கள்ளுண்ணு	401	குடிபதங்	256
கண்ணுங்	532	கறத்தின	160	குடிப்பிறந்தார்	412
கண்ணுடை	196	கற்கக்கடற	195	குடிப்பிறந்தகு	238
கண்ணுள்ளார்	480	கற்றதனு	47	குடிப்பிறந்தத	350
கண்ணுள்ளிற்	479	கற்றறிந்தார்	320	குடிமடிந்து	277
கண்ணெனைகண்	467	கற்றாருட்	322	குடியாண்	279
கண்ணேட்டத்	265	கற்றூற்றூம்	323	குடியென்னு	276
கண்ணேட்டமெ	265	கற்றிலனெ	204	குணமெலஞ்	422
கண்ணேட்டமி	267	கற்றீண்டு	179	குணனுடிக்	289
கதங்காத்தி	95	கற்றக்கண்	308	குணமென்	58
கதமென	501	கனவிலு	519	குணனிலனு	378
கயலுண்கண்	514	கனவிலு	360	குணனுங்	350
கரத்தலுமா	496	காக்கபொரு	92	குலஞ்சுடுங்	435
கரப்பவர்க்	454	காக்கைகர	247	குழலினி	72
கரப்பிடும்பை	449	காட்சிக்கெ	93	குறிக்கொ	465
கரப்பிலானெ	445	காணுச்சினத்	377	குறிதசதது	315
கரப்பிலார்	448	காணுதாற்	371	குறிப்பறி	312
கரப்பினுங்	543	காணிற்கு	474	குறிப்பிற்	315
கரவாதுவந்	451	காணுகாற்	549	குறிப்பிற்கு	316
கருமஞ்சி	267	காணகம	541	குற்றமில	437
கருமஞ்செ	436	காதலகாத	213	குறறமே	211
கருமணியிற்	478	காதலர்தூ	518	குன்றன்னர்	390
கருமத்தாஞ	433	காதலவரில	531	குன்றினனெ	415
கருவியுங்	287	காதலவரில்	523	குன்றேறி	386
கலகாது	301	காதன்மை	240	கூடியகாம	540
கலந்தினர்		காமக்கடன்	497	கூத்தாட்	169

குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
கூழ்குடி	258	சமன்செய்து	91	செயற்பாலசெ	212
கூரமை	314	சலத்தாற்	248	செயற்பாலதோ	62
கூற்றங்குறி	143	சலம்பற்றி	412	செயிரிற்றலை	140
கூற்றத்தை	388	சாதலினின்	129	செய்கபொ	337
கூற்றமோ	461	சாயலுநா	506	செய் தக்க	228
கூற்றட	339	சார்புணர்த்	180	செய்தேமஞ்	358
செடல்வே	388	சால்பிற்குச்	423	செய்யாமற செற்	161
கெடாஅ	856	சான்றவர்	424	செய்யாமற்செப்	05
கெடுங்கா	352	சிதைவிடத்	275	செய்வானே	248
கெடுப்பதூஉ	52	சிறப்பறிய	272	செய்வினை	305
கெடுவல்யா	90	சிறப்பீனுஞ்	59	செருக்குஞ்	210
கெடுவாக	90	சிறப்பினுஞ்	160	செருவத்த	264
கெட்டார்க்கு	552	சிறப்பே	420	செல்லாமை	491
கேடறியா	324	சிறப்பொடு	53	செல்லாவி	157
கேடில்	198	சிறியாருண	420	செல்லான்	442
கேடும்பெரு	90	சிறுகாப்பி	331	செல்லிடத்	156
கேட்டார்ப்பி	292	சிறுபடை	286	செல்வத்திட்	208
கேட்டினு	351	சிறுமைநமக்	526	செல்வீருங்	80
கேட்பினு	205	சிறுமைபல	403	செவிகை	194
கேளிழுக்	356	சிறுமையுஞ்	341	செவிக்குண	203
ஙகம்மாறு	122	சிறுமையுணீ	84	செவிச்சொ	312
கையறியா	400	சினைகாக்	69	செவியிற்	206
கைவேல்	343	சினைநல	236	செவியுண	205
கொக்கொக்	233	சிற்றின	218	சொறஅச்சி	466
கொடியார்	499	சிற்றின்பம்	109	சொறிதொடி	545
கொடியார்	528	சினத்தைப்	158	சொறிவறித்து	92
கொடுத்தது	247	சினமென்	158	சொறுசை	232
கொடுத்துங்	370	சீரிடங்	361	சொறுவார்ச்	379
கொடுப்பதழு	107	சீரினுஞ்	415	சொற்றவசபி	537
கொடுப்பதூ	430	சீருடைச்	432	சொற்றுசெ	532
கொடும்பு	462	சீர்மை	117	சொற்றுர்பின்	536
கொடையளி	194	சுடச்சுட	148	சென்ற	207
கொலலமே	257	சுடையொளி	57	சொலல்வல்ல	294
கொலலியிற்	256	சுழலுமிசை	344	சொல்லப்	457
கொலலினை	167	சுழன்று	440	சொல்லுகசொல்	118
கொல்லாக	423	சுற்றத்தா	246	சொல்லுக	293
கொல்லாமை	166	சூழாமற்று	437	சொல்லுதல்	300
சொல்லான்	140	சூழ்ச்சிமு	302	சொல்வண	363
சொளப்பட்	313	சூழ்வார்	215	சொற்கோட்ட	91
சொளத்தரி	331	செப்பமுடை	89	ஞாலங்கரு	230
சொன்றன்ன	88	செப்பின்	385	தகுதியென	88
சோட்டுப்	559	செயதகரிய	57	தக்காங்கு	261
சோலின்	50	செயற்கரியயா	346	தக்காரி	216
		செயற்கை	290	தக்கார்	89

தஞ்சத்தமர 555
தண்கத்தமை 527
தண்ணந்து 546
தத்தைமை 73
தந்நலம் 396
தமராகித் 248
தம்பொரு 71
தம்மிலிருக் 471
தம்மிற்பெ 215
தம்மிற்றம் 78
தலைப்பட்டா 175
தலையினிழி 415
தவஞ்செய் 142
தவமறைந் 146
தவமுந்தவ 141
தவறிலராயி 542
தள்ளாவி 820
தற்காத்த 69
தனக்குவமை 49
தனியேயி 553
தன்குற்ற 212
தன்முகை 351
தன்னுயிர்க்கி 168
தன்னுயிர்தா 143
தன்னுயிர்நீ 186
தன்னூன் 187
தன்னெஞ்ச 153
தன்னெஞ்சத் 515
தன்னேத்தான்கா 158
தன்னேத்தான் 121
தன்னேயுணர்த் 562
தாமின்புறு 19
தாமுவீழ்வார்தம் 509
தாமுவீழ்வார் 49
தாமுவேண்டி 490
தார்தாங்கிச் 340
தானாண்மையி 281
தானாண்மை 281
தானாற்றி 123
தானந்தவ 54
தினனல்ல 104
தினனிற் 293
தினற்பொரு 139
தினைத்தினை 86
தினைத்தினையா 211
தினைத்தினையு 548
தீப்பால 121
தீயவைசெய் 121
தீயவைதீய 113
தீயலவன் 408
தீயினுற் 94
தீயினையார 119
துஞ்சினர் 400
துஞ்சுங 520
துணைல 295
துப்பார்க்கு 51
துப்பினை 498
துப்புரவில் 446
தும்முச் 561
துளியின் 259
துறந்தாரிற் 105
துறந்தார்க்கு 141
துறந்தார்க்குக் 63
துறந்தார்ப 270
துறந்தார்பெரு 55
துறப்பார் 189
துறைவன் 497
துனிபும் 557
துன்பத்தி 554
துன்பமு 302
துன்புறூஉ 83
துன்னுத் 534
துன்னியார் 114
தூங்காமை 191
தூங்குக 303
தூயவ்மை 183
தூய்மை 309
தெண்ணீரடு 452
தெய்வத்தா 288
தெய்வத்தொ 69
தெரிதலுந் 289
தெரிந்தவி 222
தெரிந்தினை 501
தெருளா 136
தெளிவில 228
தென்புல 64
தேரான்பிற 240
தேரான்றே 241
தேவரனை 456
தேறற்க 240
தேறினுந் 381
தொகச்சொல் 308
தொடங்கற் 233
தொடலைத் 483
தொடிகோ 546
தொடிப்பு 442
தொடிபொடு 628
தொடிற் 495
தொட்டனை 197
தொல்வரவு 444
தொழுதகை 363
தோண்றிற் 131
நகல்வல்ல 428
நகுதற் 347
நகையீகை 411
நகையு 157
நகையுள்ளு 426
நகைவகை 359
நசையியார் 512
நச்சப்படா 431
நடுவின்றி 100
நட்டார்குறை 393
நட்டார்க்கு 305
நட்டார்போ 362
நட்பிற்குவீ 348
நட்பிற்குறு 354
நண்பாற் 427
நத்தம்போற் 130
நயன்சாரா 117
நயத்தவர் 527
நயத்தவர்க்கு 565
நயனில்சொல் 118
நயனிலனென் 116
நயமீன்று 84
நயனுடையு 125
நயனெடு 426
நலக்குரியார் 101
நலத்தகை 557
நலத்தின்க 413
நலம்வேண்டி 414
நல்குரவென் 444
நல்லவை 188
நல்லாண்மை 437
நல்லார்கட் 201
நல்லாதென 165
நல்லாதெனி 126
நல்லாற்று 133
நல்லினத்தி 221
நவிலுரு 347
நற்பொருண 445
நனவினும் 519

னலிஞனக்	521	நினைத்தோ	531	பணியுமாமெ	420
னலிஞல்கா	519	நினைப்பவர்	514	பணிவுடைய	88
னலிஞல்கா	520	நீங்கான்வெ	877	பணிசீல்லப்	527
னலிஞல்கா	521	நீங்கிற்றெ	470	பண்டறி	460
னவென	520	நீரின்றமையா	54	பண்ணெண்	265
ன்மையுக்	241	நீருகிழல	558	பண்பிலான்	428
ன்றறி	455	நுணங்கிய	205	பண்புடை	427
ன்ரு	167	நுண்ணியநூ	187	பதிமருண்டு	520
ன்ரும்கா	189	நுண்ணியமெ	317	பயனிலபல்	116
ன்ரும்ற	225	நுண்மாணு	201	பயனில்சொற்	117
ன்றிற்கு	97	நுனிக்கொ	227	பயன்மரமூ	124
ன்றிமறப்பது	87	நூலாருணு	307	பயன்றக்கார்	86
ன்றென்ற	320	நெஞ்சத்தார்	480	பயன்றூக்கி	395
ன்றேதரி	89	நெஞ்சிற்று	146	பரிந்தவரால்	533
ன்னீரை	473	நெடுங்கடலுக்	53	பரிந்தோம்பிக்	96
நாக்காதல்	511	நெடுநீர்ம	278	பரிந்தோம்பிப்	80
நாச்செற்று	170	நெடுமென்புண்	285	பரியதுகூர்ங்	275
நாடாது	349	நெய்யாலெ	489	பரியினுமா	188
நாடென்ப	329	நெருஞலுள	170	பருகுவார்	357
நாடொறுநாடி	258	நெருநற்று	546	பருவத்தோ	236
நாடோறுநாடி	245	நெருப்பினுட்	446	பருவரலும்	512
நாணத்தி	435	நோக்கினுணெ	460	பலருடைநீ	441
நாணுமை	365	நோக்கினு	465	பலசொல்ல	294
நாணு	485	நோதலெவ	558	பலகல்லகத்	361
நாணுமறந	554	நோயெல்	163	பல்குழுவும்	827
நாணென்னு	399	நோய்நாடி	409	பல்லவைகற்	324
நாணென	587	நோவற்க	382	பல்லார்பகை	217
நாணெடு	483	நோனுவுட்	482	பல்லார்முனி	116
நாண்வேலி	484	பகச்சொல்லி	114	பழியெசெல்	404
நாலமென்	291	பகல்கருதிப்	373	பழியஞட்	854
நானென	169	பகல்வெல்	229	பழிமலைக்	297
நிணந்தீயி	538	பகுத்தண்	165	பழியஞ்சி	64
நிலத்தியல்	218	பகைகட்பாக்	881	பழுதெண்	290
நிலத்திற்	413	பகைகட்பாங்	364	பழைமை	853
நிலவரை	130	பகைபாவ	100	பழையமெ	314
நிலைமக்கள்	341	பகைமையுங்	317	பற்றற்றகண்ணு	245
நிலையஞ்சி	166	பகையகத்துப்	824	பற்றற்றகண்	176
நிலையிற்றிரி	93	பகையகத்துச்	323	பற்றற்றே	146
நில்லாதவற்	168	பகையென்	380	பற்றிவிடா	175
நிழலீருமி	383	பசக்கமற்	508	பற்றுகபற்	176
நிறைநீர	346	பசத்தாளிவ	508	பற்றுள்ள	212
நிறைநெஞ்ச	597	பசப்பெனப்	508	பனியரும்பி	522
நிறைமொழி	57	படலாற்ரு	502	பன்மாயக்க	537
நிறையரியர்	485	படியுடை	278	பாடுபெறு	528
நிறையுடைமை	103	படுபயன்	109	பாத்தூண்	128
நிறையுடையே	536	படைகுடி	191	பாலொடு	477
நினைத்தொக்	562	படைகொண்	188	பிணிக்குமா	469

பிணியின்மை	328	பெருமைபெ	421	மடிமடிக்	277
பிணையேர்ம	463	பெருமையு	419	மடிமைகுடி	279
பிரித்தலும்	288	பெரும்பொ	326	மடியிலாம	279
பிரிவுரைக்கு	493	பெரு அமை	553	மடியுளாண்	282
பிழைத்து	205	பெறினென்	543	மடியையடி	277
பிறப்பென்	179	பெறமவற்றுள்	71	மதிதவா	285
பிறப்பொக்	418	பெற்றூற்	70	மணிநீருமண்	330
பிறர்க்கின்	163	பேணுதுபெட்	503	மணியிற்றிக	544
பிறர்காணத்	435	பேணுதுபெட்	548	மண்ணேடி	266
பிறர்பழியுந்	434	பேணுதுபெண்	391	மதிதுட்ப	289
பிறவிப்பெருக்	50	பேதைபெ	359	மதியுடம்	475
பிறன்பழி	114	பேதைப்படு	186	மயிர்நீப்பின்	417
பிறன்பொ	99	பேதைமைமு	365	மருந்தாகித்	124
பிறன்மனை	101	பேதைமைமே	365	மருந்தென	406
பீலிபெய்சா	227	பேதைமையொ	355	மருந்தோம	416
புகழின்றூற்	416	பேராண்மை	342	மருவுகமாசற்	353
புகழ்ந்தவை	252	பொச்சாப்பு	250	மலரன்ன	476
புகழ்படவா	131	பொச்சாப்பா	250	மலரன்னகண்	487
புகழ்புரிந்தி	70	பொதுநலத்	396	மலரினுமெ	551
புக்கிலமை	172	பொதுநோ	248	மலர்காணின்	474
புணர்ச்சிபழ	347	பொய்படு	866	மலர்மிசை	48
புத்தேளுல	123	பொய்ம்மையு	153	மழித்தலுநீ	148
புறந்தார்கண்	345	பொய்யாமைபொ	155	மறத்தல்வெ	157
புலத்தலிற்	563	பொய்யாமை	154	மறந்தும்பிறன்	120
புலப்பலென	538	பொருடீர்ந்த	118	மறப்பினு	96
புலப்பேன்	541	பொருட்பெ	395	மறப்பினை	516
புல்லகையு	821	பொருட்பொ	396	மறமானமா	339
புல்லாதிரா	555	பொருணீங்	135	மறவற்கமா	87
புல்லிக்கிடக்	507	பொருண்மா	525	மறைந்தவை	271
புல்லிவிடா	568	பொருன்கரு	304	மறைபெற	504
புறங்குன்றி	147	பொருன்கெ	404	மறைபேண்ம	536
புறங்கூறிப்	183	பொருளல்லவ	334	மறைப்பேன்	496
புறத்தறு	77	பொருளல்லவற்	177	மற்றியா	515
புறந்தூய்	155	பொருளற்றூர்	136	மற்றுள்தொ	174
புன்கண்ணீ	522	பொருளாட்சி	137	மனத்தின்மை	362
பெண்ணிய	559	பொருளாஞ	429	மனத்துக்கண்	60
பெண்ணிற்	68	பொன்னென	231	மனத்தது	147
பெண்ணிஞ	547	பொறியின்	283	மனத்தொடு	154
பெண்ணேவல்	393	பொறிவாயு	49	மனத்தானு	219
பெயக்கண்டு	268	பொறுத்தலிறப்	102	மனத்துளது	219
பெயலாற்	502	பொறை	826	மனத்தூய்மை	219
பெரிதாற்றி	445	போற்றின	311	மனந்தூயா	220
பெரிதினிது	868	மகன்றந்தை	74	மனலமென்	220
பெரியரை	387	மக்கண்மெய்	72	மனலனஞ	220
பெருக்கத்து	415	மக்களே	45	மனலத்தி	221
பெருக்கொ	247	மல்லலென்ப	70	மணமாணு	884
பெருமைக்	239	மடலூர்தல்	484	மனைத்தக்க	67

மனைமாட்சி	68	யாமுமுளே	515	விருந்துபுறத்	79
மனையாளை	392	யாமெய்யா	156	விருப்பறாச்	246
மனைவிழை	391	யாரினுங்கா	560	விரைந்து	294
மன்னர்க்கு	259	யானெனதெ	175	விலங்கொடு	202
மன்னர்வி	311	யானோக்கு	405	வில்லேருழ	382
மன்னுயிரெ	499	வகுத்தான்வ	188	விழித்தகண்	343
மன்னுரிரோ	134	வகைமாண்ட	329	விழுப்புண்ப	344
மாதர்முகம்	476	வகையறச்சூ	223	விழுப்பேற்றி	106
மாலைநோய்	524	வகையறிந்து	382	விழுதகை	354
மாலையோ	522	வகையறிந்துவ	322	விழையார்	356
மாறுபாடி	408	வசையிலா	132	விளக்கற்ற	507
மிகச்செய்	363	வசையென்ப	131	விளீந்தாரின்	99
மிகன்மேவன்	374	வசையொழி	132	விளியுமெனின்	517
மிகினுங்கு	406	வஞ்சமனத	441	வினைகலந்	542
மிகுதியான்	104	வருகமற்	541	வினைக்கண்வி	280
முகத்தான	82	வருமுன்னர்	211	வினைக்குரி	244
முகத்தினினி	362	வருவிந்து	79	வினைசெய்	270
முகத்தின்மு	316	வரைவிலாமா	397	வினைத்திட்	299
முகநகநட்ப	348	வலியார்க்கு	230	வினைப்பகை	304
முகநோக்கி	517	வலியார்முற்	136	வினையான்	305
முகைமொக்	545	வலியினிலை	145	வினைவலி	226
முடிவுமி	304	வழங்குவ	412	வீழப்படுவார்	510
முதலிலார்க்	217	வழிநோக்	377	வீழுநர்வீ	510
முயக்கிடை	529	வழுத்தினாடு	561	வீழுமிருவர்ச்	471
முயங்கிய	529	வறியார்க்	126	வீழ்நாள	61
முயற்சிதிரு	282	வன்கண்குடி	288	வீழ்வாரினின்	512
முரண்சேர்ந்	234	வாணிகஞ்செய்	91	வீறெய்தி	366
முறிமேனி	474	வாய்மையெ	152	வெண்மை	370
முறைகோடி	260	வாராக்காற்	503	வெருவந்த	261
முறைசெய்	194	வாரிபெருக்	242	வெள்ளத்	274
முறைபட	291	வாழ்தலுயிர்	478	வெள்ளத்தனை	284
முற்றாற்றி	332	வாழ்வார்க்கு	510	வேட்ட	470
முற்றியுமு	332	வாளற்று	539	வேட்பத்தா	293
முனைமுகத்	333	வாளொடெ	324	வேட்பன	318
முன்னுரக்	251	வாள்போல	384	வேண்டற்கவெஃ	111
மேலிருந்து	419	வானின்றுலகம்	51	வேண்டற்கவெ	402
மேற்பிறந்	202	வானுயர்	145	வேண்டாமை	182
மையலொரு	367	வானோக்கி	254	வேண்டிய	142
மோப்பக்குழை	81	விசும்பிற்றுளி	53	வேண்டினுண்	173
யாகாவாரா	94	விடாஅது	517	வேண்டுங்	182
யாங்கண்ணி	486	விடுமாற்ற	310	வேண்டுதல்	48
யாண்டுச்செ	388	விண்ணின்று	52	வேலொடு	257
யாதனின்யா	173	வித்துமிடல்	79	வைத்தான்	429
யாதானுநா	197	வியவற்க	213	வையத்துள்	67

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவ நாயனார் சரித்திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைலாயகிரியிலே அரசிருக்கை மண்டபத்தில்பிரம்மாதி முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணூயிர முனிவர்கள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி யிருந்தார். அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வழுவாது நடத்து கதியடைந்தவருண்டோவென்று வினவ, ஸ்வாமிதிருவுளம்பற்றுகிறார். உமையவளே ! தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர் அகஸ்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு, என்றைந்துபேருண்டு.பூலோகத்தில்திருவள்ளுவரென்றொருவருண்டு. இவர்கள் தென் புலத்தார் கடன், தேவர்கடன், விருந் தோம்பல், சுற்றந் தழுவல், கபிலபூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின் வழுவாத நற்குண நற் செய்கையுள்ள மனோவியரோடிருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர்யாரென்றுகேட்க, பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம் வந்தது. அதுவருமென்று பிரம்மா முன்னமேதெரிந்து அதிலேயிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுரைக் கூட்டைத் தனக் கிடமாகக்கொண்டு அதிற் புகுந்து அவ் வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தார் அதுகண்டு நாம் அறியாதவர்போல்இதற்குள்ளிருப்பவன் யாரென்றுகேட்டோம். தான்வருங்காலமறிந்து செய்தர் கேற்ப வள்ளுவரென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீரெனக் கேட்க ஸ்வாமியென்று தெரிந்து மிகுந்த பேரானந்தத்தையடைந்து பரமசிவமே ! உமதுதிருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இத்தப்பிரளயத்தைநீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல்உலகத்தைச்செய்வித்தோம்.அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ் சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டியநாட்டில் மதுரைமாநகரத்தி லிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை அவமதிப்புச்செய்ததின்பொருட்டு அவர்கள் கர்வபங்கமாகும்படி பிரம்மஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும்,மகாவிஷ்ணுவையும்,

சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம், அவருள் மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும், திருவள்ளுவரும், வந்த மரபுங் கேட்பாயாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய காசிபர் முதலிய சுவப்பிரம்மாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து விஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கவரைப் புலச்சியைச்சேர்ந்து பராசரரைப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச்சேர்ந்து வியாசரைப்பெற்றார். இவர்கள் கால்வரும் வேதங்களுக் குரியவராஞர்கள்.

பின்பு பிரம்மாவானவர் இன்னுஞ்சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படியொரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலைமகளவதரித்தனள். அவரைப் பிரமன் விவாகஞ்செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர்க்குநிய வடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர்சமுத்திரகன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரனென்பவரைப்பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப்புலச்சியைச்சேர்ந்து பகவனென்பவரைப்பெற்று அவர்க்குச் சகலசாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார், அந்காளிலே பிரமவம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கையென்னும் பிராமணமாதைச்சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப்பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச்சென்றனர். அக்குழந்தையை உரையூர்ப்பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல்கடக்கப்போகிற காரணத்தினுல் இந்தப்பெண்தவிர மற்றவர்களியாவரும் இறக்கும்படி அந்தச்சேரியில் யாதுகாரணமோ மண்மாரிபெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்ந்திருந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திரபண்டிதராய்க் கண்டவர்யாவரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணகிர்த்தியத்தில் வழுவாதவரா யிருக்கையில், யாத்திரைபண்ணும்படியிச்சைகொண்டு காசிக்குப்போகும்போது இன்னகரத்துக் கடுத்த ஒருசத்திரத்திலிறங்கி நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல்செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வரஅவளைக்கண்டு நீயார் புலச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்றுஅதட்டி மிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்தோட்டினர் அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம்பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலகாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ் செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டுவரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந்திறங்கினர். மேற்சொல்லிய பெண்ணனவள் அப்போது மகாலட்சுமியைப்போலும் அழகும், எவ்வளைபருவமும்உடையவளாய் அங்கேவந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடையசௌர்தரிய முதலிய குணங்களைப்பார்

த்து மோகங்கொண்டார். அச்சத்திரத்துக்கு அதிபராகியநீதியையரென்பவர் அக்குறிப்பினைக்கண்டு என் பெண்ணே விவாகம்பண்ணிக்கொண்டு இங்கே யிருமென்று சொல்ல அதற்கவர் நான் கொண்டுவந்தகாவடியை இராமேசர த்தில்செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித்திருப்பிவ ந்தார். அப்போதுநீதியையர் விவாக எத்தனம்பண்ணிப்பந்தற்களோடிருந்து விசேஷமாய் காலு நாலோயடங்குகளுஞ் செய்து, ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நான ஞ்செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரைவகிர்ந்தார். அப்போதுதான்முன்பு சட்டு வத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப்பெண்ணினது வரலாற் றையும் விசாரித்து விசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்லவாவென்று சொல்லிவி ட்டு ஓடினார் அதுவே அவளுக்கு ஆதியென்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவரென்பவர் பொழுது போகையால் எதிரேகண்ட பாணச்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலேதங்கினார். ஆதி யென்பவளும் அ வர் பின்னே தொடர்ந்து அவரைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக் கும் இத்தக்காரியம் நடந்திருக்க. நீர் என்னைவிட்டுப் போகுதல் உமக்குத் தகு மோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப் பிராரத்துவத்தால் இவர் புத்திபிறும் அது சரியென்றுபட்டுப் பெண்ணே என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும்; அஃதென்னெனில். உனக்குப் பிள்ளை கள் எங்கே பிறக்கிறதோ அங்கக்கே அவைகளை அப்பொழுதேவிட்டுவருவை யானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பே னென்றுசொல்ல, அவளதற்கு உ டன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தி லிருவருங் கூடினார்கள்.

ஔவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட ஔவையாகிப்பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

இட்டமுட னென்றலியி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ் செத்து விட்டானே—மூட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக் கன்னாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச்சே ரியிலுள்ள பாணர்களொடுத்துவளர்க்கவளர்ந்து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பா

கலே கலேமுழுதும்அறிந்துசிதக்களபவென்னுங்கணபதிஅகவல்பாடி அவளை உபாசித்து லோகோபகாரமாக ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசதிக்கோவை, நன்னூற்கோவை, ஞானமணிக்கோவை, பத்தனந்தாதி. அருந்தமிழ்மாலே, தரிசனப்பத்து முதலியவஞ்செய்து ஒவ்வோர்காரியத்தின்பொருட்டுத் தனிக்கவிதைகளனேகமும் பாடி அனேக அற்புதங்களெல்லாஞ்செய்து முடித்துவருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசை விசைவாகச்செய்தாள். அவர் வழக்கப்படியன்றிவிரைந்துசெய்வது ஏனென்று கேட்கச்சுவாமி, சுந்தரமூர்த்தியாரும் சேரமான் பெருமாளும் கைலாயத்துக் குப்போகின்றார்கள் என்னேயும் அழைத்தார்களென்ன அவர்களுக்கு முன்னே உன்னை அங்கேவிடுவேன் நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார் தன்பூசையைக் கிரமப்படிமுடித்தாள். உடனே கணபதிதூதிக்கையா லெடுத்துவிடக் கைலாயமடைந்தாள் பின்புபோன அவ்விருவரும் ஔவையைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார்கள்.

உப்பை.

இதுநிற்க, முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக்காடென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற்சென்று கூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இத்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வெண்பா.

அத்திமுத லெறும்பீ றனவுயி ரத்தணைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்—முற்றவே
கற்பித்தான் போனஞை காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனை வன்ன யரன்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினள். அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யாரெனில் பிருகுவின் பத்தினியாகிய காகவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவளென்றுகேள்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேடங்கொண்டு போய் நிர்வாணப் பிக்ஷைகேட்டார்கள். அவள் மகாபதிவிரதை யாகையால், இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்த தற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம்எடுக்கும்படிசொன்னாள். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்று சனனம்பண்ணுப்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு நீ அழகின்றி மாறுவடிவமாகக் கடவையென்றுசபித்துப்போயினர். பின்புபிருகுவானவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு நீ பூமியில் பிறக்கக்கடவையென்றனர். அவள் கணவனுத்திரவின்படி உப்பை யென்னவந்த வதரித்து வண்ணர்வளர்க்க வளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமாயிருக்கின்றனள்.

அதிகமான்.

இதுநிற்க: முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற்கருவூரிலடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய—லுருப்பெற்ரு
லூட்டி வளர்க்காளோ வெகெடுவா யன்னாய் கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைச் சேரமானெத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம் மனுவிக்கியான முதலியவையுங் கற்று முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்காதர் திருமுகமெழுதிக் கொடுக்கப் பாணப்பத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி யென்ரேர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்திலரங்கேற்றி அரசுசெலுத்திச் சுந்தரமூர்த்தியார் நட்புற்றிருந்து அவர் கயிலைக்குப் போகும்போது உடனேபோய் அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச்சிவாலுக்கிரகம்பெற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் சாவிரிப்பூம் பட்டினத்தை யடைந்து ஒரு மண்டபத்திற் கூடினர்கள். உறுவையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா

சண்டைப்பைக் குள்ளுயிர்தன் முயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய—மண்டி டி
யலைகின்ற வன்னு யரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு கீயறிந்து நில்.

அதுகேட்டுத் தாய்மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையைக் கள்விற்போரெடுத்து வளர்க்கவளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த்தாருகனைக்கொன்று திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அதிலே தோற்று, அகோர வீரபத்திரரை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டவ்விடத்திலிருந்தாள்.

கபிலர்.

இதுநிற்க: முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரையடைந்து ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலரென்பவர் பிறந்தார். இத்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணுநமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைத் தனக்குப் பிள்ளையில்லாத பாப்பையனென்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்த்து ஏழு வயதில் உபயனஞ்செய்யத்தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டோமென்று சொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான் முகத்தோனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் கருமத்தினுல் சாதியன்றிச் சென்மத்தால் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ்சொல்லமாட்டாமல் இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க : முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளின் மலைச்சாரலில்வந்து கூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள், இத்தக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

வெண்பா.

அன்னை வயற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்ரு
னின்னும் வளர்க்காளே வென்ருயே—பின்னவரஞ்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுவிளை
யாடும் பெருமா னவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக்குறவர் வளர்த்தார்கள். அவள் மூற்பிறப்பில் யாரென்னில் மகாவிஷ்ணுவினல் மோகிக்கப்பட்ட விபுதையென்பவளிடத்தில் பிறந்த குமரியென்பவள் குமாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவ்வரப்படி தொண்டைமண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந் தக்கடவுளுக்கு நாயகியானன்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற் கூடி னர்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக் குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல் லியது.

வேண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டே ரில்லேயோ
அவ்வுயிரில் யாஞெருவ னல்லவோ—வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைவதே னன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவரும் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போயி னர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பை மரத்தின்கீழிருந்த குழந் தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு பூர்வம் பிர்ம்மாவாதலால் சிகை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங் கொண்டு வளர்கையில் கங்கா குலகிரேஷ்டனுகிய ஒருவேளாளன்மனைவி புத்திரனேக்குறித்து அச் சிவாலய சக்திதியில்தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடையதவத் தக்கிரங்கி தெய்வச்செயலாலுண்டாகியஇக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொண் ணென்றருள்செய்து, திருவள்ளுவரென்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அ வளும் அந்தக்குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டுபோய்த் தன் புருஷன்கையிற்கொடுத்தாள். அவனுந்தன்கையில்வாங்கிப் பேரானந்தம்பெ ற்று அதுவந்தவரலாறுங்கேட்டு இப்படியிருவரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொ ருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றத்தார்கள் எதோ ஒரு பிள் ளையைவளர்க்கிறார்களென்று இவர்களே இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ் சிப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தை யைக்கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக்காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திரு வள்ளுவரும் ஐந்து வயதானகாலத்தும் தன்பொருட்டுத் தாயும்தகப்பனும் சு ற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப்படுகிறார்களென்று அவர்களைப் பார்த்து என் னுல் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுகில்லே நான் வேறிடத்திலிருக்கின்றே ன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்களென்றுசொல்ல, அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பி ள்ளைக்கலி தீர்க்கவந்த பெருமானென் றெண்ணியிருந்தோமே, நீ இப்படிச் சொல்லலாமாவென்ன, நாயனர் நீங்கள் என்னே நினைக்கும்போது வந்துங்க ளுக்கு வேண்டியகைச் செய்வேனென்று சொல்லிப்புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கரு கே ஒரு பனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார். அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டுநிழ ல் சாயாதிருக்கக் கண்டவர்கள் இப்பிள்ளே தேவனே, முனிவனே, கடவு

னோ, இவ்வுருவோடு வந்ததென்றுதூக்க அவர்களைப்பார்த்து நாயனர் இங்கே தவமேது, மகிமையேது யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லைபோமென்றுதாம் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர்முதலாயிய சித்தர்களும், மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்றமலைக்கெழுத்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூல ரிவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில் கந்தி எனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும்போதங்கே யிருந்தீரே, உலகத்தாருக்குச் சித்திமுத்தி யருளும்படிக்கும் அறம்பொரு ளின்பமென்னும் மூப்பாலியுந் தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும். இங்குவந் தவதரித்தீரோவென்று துதிக்க, நாயனருமகிழ்ந்து. அங்கே தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகல சாஸ்திர பண்டிதரானார். அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்களே அழித்தும், உயிர்களே வதைத்தும். அநேகதண்டஞ் செய்துவந்தது. அப்பொழுது காவேரிப்பாக்கமென்னுமூரில்ஆயிரம் ஏர்கொண்டுழுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஒரூரும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிரசித்தம்பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருக்கது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும்மலையிலேயிருக்கும் பெரியோர்களே அடுத்துச்சொல்ல. அவர்கள் திருவள்ளுவரோடு சொல்லென்றார்கள். அவரை வணங்கிச்சொன்னான் அப்போது சிவகாருண்ணியராகிற திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளச்தைவிபூதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்று யாவரையும் ரட்சித்தார். பின்பு அவ்வேளாளன் ஊரும் அளவற்ற திரவியமும் மல்லாமலும் நாயனர் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியெனும் தன்பெண்ணையும்கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனரிடத்து வந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக்கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். அப்படியே அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றுசொன்னார். நாயனர் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக் காட்டவேண்டுங் காரணத்தையோசித்து, அந்தப்பெண் நான்கொடுக்கு மணலே அண்ணமாக்கி எனக்கிடுமாளல் விவாகஞ் செய்துக்கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்து சமைத்துப் படைத்தனர் நாயனரும் அங்கீகரித்து விதிப்படிவாசுகியைவிவாகஞ்செய்து சிலகாலக்கிருந்து பின்பு மனைவியுடன் மயிலையில்வந்தோரில் லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்துவரும்வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சீவனஞ் செய்திருந்தனர். பின்பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாகாயகர் மைடசங்காரஞ் செய்து கெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய, அவளுந் தோல்வியடையாம லாடிவந்தாள். பின்பு சுவாமிகுண்டலங் கழன்றைக் காதிலேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார். அவளுமப்படியாட நானித்தோற்றாள். அப்பொழுதுதேவர்கள் சுவாமீ தேவரீரூர்த்துவதாண்டவம் பண்ணியதென்னகாரணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்க, நீர் திருமயிலையிலிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டீர்களானால் தெரியுமென்றுசொல்ல தேவர்களங்கேபோ யவரைக்கேட்க அவர்சொல்லியது.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

வெண்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவி
லிழைநக்கி நூனெருடு மேழை யறிவேஞை
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள். ஒருநாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு எலேலசிங்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எங்கேயென்று கேட்க, அவர் சிவபூஜை செய்கிறரென்றார்கள். அவர் சிவபூஜை இங்கு செய்கிறரோ குப்பத்திற்செய்கிறரோவென்ன, அதைஅவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவருக்குச் சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையைவிட்டுத் திடுக்கிட்டோடி வந்து நாயனருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமீ! என்னேப்பத்தசாரத்தினின்றுமெடுத்துக் கரையேற்றவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாயனர் அவரது பக்குவத்தையும் இன்னுஞ் சில மாணாக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களேயழைத்துக்கொண்டு ஒரு வனத்திற் சென்று அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச்செய்தனர். அவர்கள் பயத்து மனேதிட மன்றி இக்கரையிலிருந் தூடன்போகமாட்டாமல் விழிக்க எலேலசிங்கர்மாத்திரம் தம்மைத்தொடர்ந்தவர அவ்வெள்ளம்வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியி லேறென்றுசொல்ல, எலேலசிங்கரேறினர். பின்பு பிடித்த கொம்பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள், யோசியாமல் விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருக்க எலேலசிங்கரைத் தமது மடியின் மேல்வைத்து ஞானேபதேசம்பண்ணி எப்படிப்பட்ட சௌந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத திடசித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்காட்டுக்கரசனுகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் எலேலசிங்கரோடுபேசிக்கொண்டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேரில்லேயே உம்மூடைய ஞானசிரியரை அப்பேர்ணடாகக்கேட்கலாகாதாவென்ன, அவர்கல்லதென்றுபோய் மற்றொருநாள் நாயனரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சுவாமி கடாட்சிப்பாரென்று அனுக்கிரகம்பண்ணினர். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் எலேலசிங்கரும் அவர்மனேவியும் நித்தியக்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின்புறத்திற்கிடந்து ழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எதெனவெடுத்தார்கள். உடனே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்து பெருக, அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுத்து ஞானகுருவாகிய நாயனர் சந்நிதானத்திற் கொண்டுபோனர்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தரென நாமகரணம் பண்ணினர். உடனே எலேலசிங்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்றுனைக்குதெய்வீகத்தினுல் குழந்தையுண்டாயிற்றென்று சொல்ல, அவன் அப்படித்தெய்வீகமானுல் என்னிடத்திலும் அதுவரவாமேயென்றான். அவ்விருவரும் இப்படிப்பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தைஅரசனதுமடியில்வந்திருந்தது.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானதாகுமோவென்று ஆனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டு தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க, அவள் வாங்கினவுடனே ஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக் குழந்தைக்குப் புகட்டினாள். இப்படியற்புதமாய்வளர்ந்து பின்பு அனேகருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து மகிமையோடிருந்தனர். மற்றொரு தினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல் கரைதட்டிப்போக அதைக் கேள்விப்பட்டு அவர் தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன் நம்மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர் போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து ஏலேலசிங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறு பூட்டி அனேகம்படவுகார ரிழுத்திழுத்தெவ்வளவு அசையாமற் பதிந்திருப்பதனால் அவர்களெல்லாஞ் சோர்ந்துகிடப்பதைக் கண்டு நாயனார் அதனருகிற் சென்று தமதுதிருக்கையாற்றொட்டு ஏலையாவென்றிழுங்களென்று கட்டளையிட அப்படியே யிழுத்தார்கள். உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் ரூனியங்கொள்ளக் கிடையாமல் அனேகரிறந்து போவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணாக்கனான ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நீர் இத்தப் பஞ்சகால மாறுகிற வரைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்கு குறுணியேற்றமாக விற்கக்கடவை யென்றருள, அவரது சொல்லை ஆகமமாகக்கொண்டவிற்றார். பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுங் குவிந்தன. அவர் கட்டிவைத்திருந்த நெல்லு எழுவருஷங் குறைத்தில்லை. பின்பு மழை பெய்து உலகம் க்ஷேமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர் நெல்லுவிற்று வித்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடுமென, அவர் அப்படியேசெய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சிலகாலுக்குப்பின்பு அம்மீன் வலைக்காரர்கையி லகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதிக்கும்போது அதன்வயிற்றில் மயிலினமும் பாசியும்படிந்தொரு ஸ்தம்பமிருக்க அதனை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். கருங்கல்லென்றெண்ணி ஸ்நானம்பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடத்தன்முதலிய பயிற்சியால் மலினம்நீங்கிப் பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலால், தம் பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படியிருக்குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப் பிரசித்தமாயிருக்கிறவரும் ஏலேலசிங்கருடைய புத்திர நிற்பாக்கியத்தை நீக்கினவருமாகிய அழகாகுந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து கற்றற்கெளிதாய் இம்மையாதி மும்மைக்கு முதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபேரால் ஒரு நூல் செய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல, நாயனாரவேதாகமசாரங்களைத் திரட்டி அறம்,பொருள், இன்பமென மூப்பாலாக்கி ஈரடி-குறள்வெண்பாவாற் பாடியருளினார். பின்பு அழகாகுந்தர் முதலாயினோர்நாயனரேஇதைக்கொண்டு சன்

ந்தாரைச்செயிக்கலாம்போமென்ன, அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டு தமது மனைவியை இல்லின்கணிறுத்தித் தாம் வழிக்கொண்டு நடந்து இடைக்காடர் வசிக்கிற இடைக்கழி நாட்டை அணுகச் சேர்கையில் ஔவை நேர்பட அவளோடும் இடைக்காடரைக் கண்டு தாஞ்செல்லும் வகையைச் சொல்ல. இடைக்காடரும் நாயனாரை நோக்கி, இடையாலுங் கடையாலு மழியாக் கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மை நிராகரித்த நற்கீரராதி சங்கத்தாரைச் சபித்திருக்கிறார். ஆதலால் என்னாலு மும்மாலு மழிவு படப்போகிற தாகையால் நாமும் வருகின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஔவையுங்கூட வரம் பெற்று மதுரையை யடைந்து சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம் பண்ணி ஸ்வாமியையும், அம்மனையும், தரிசனஞ்செய்துஸ்வாமி சந்நிதானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரி பிரதானிகள்மற்றுச்சனங்கள் ஔவையிடைக்காடர் முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படிதாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார் நெஞ்சிற்றிகிலேறவும் ஏனையற்நெஞ்சிற்களிப்பேறவும் அரங்கேற்றிமுடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும்மிகுந்தசந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயநாரைப்புகழ்ந்து துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஔவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்து வரப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கண்ணுள்ள சங்கப்பலகையின்கண் தமிழ்க் கரசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலும் செந்தமிழ் வாக்கிலும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரென்னும் மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நாநூற்றுக்கும் நூறு குற்றங் கூறினவர்களும் சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பனாகிய தருமியென்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற் பொருட்டு அருளிச்செய்த கொங்குதே ரென்னும் பாடலைக் குற்றங்கூறச் சோமசுந்தரனே வித்வானாயெழுந்தருளிவர நெற்றிக் கண்காட்டிலுங் குற்றம் குற்றமே யென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புலவர்கள் பாடிய பாடலையெல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகஸ்தியரையும் வெற்றி கொள்ளத்தக்க விலக்கண விலக்கிய வாராச்சியுள்ளவர்களுமாகிய நற்கீரராதிப் புலவர்களுடைய தைரியமும் தருக்கும் புத்தியுங் கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக் கூட்டத்திற் புலி புகுந்தாற் போலவும், அராக்கூட்டத்தில் கருட னடைந்தாற் போலவும், யானைக்கூட்டத்தில் சிங்க வேறு சென்றாற் போலவும், மூங்கில் வனத்திற்றீப்பற்றியது போலவும், அவர்களிடத்திற் சென்று அவர்கள் தம்மை வினாவின அசதி வினாவிற்கெல்லாஞ் செந்தமிழ்ப் பாவா லுத்தரங் கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனாரைநோக்கி, வள்ளுவரே நீர் பாடிய குறளை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது-அஃதியாதெனின் நாங்களிருக்கு மிந்தப் பலகை தெள்ளிய செந்தமிழ் நூலைக்கண்டாலிடங்கொடுக்குமாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதி என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தம்மா லருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்குறள்

முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உடனே அப்பலகை தன்னிடத் திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றுமரையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்தி னளவாய்ச் சுருங்கி அதற்குமாத்திர மிடங்கொடுக்கக் கண்டவர்கள் யாவருங் களிகூர்ந்தனர். அவருட்சிலர் இது தெய்வீகமாகிய வேத மென்றுஞ், சிலர் அங்கங்களென்றுஞ், சிலர் ஞான நூ லென்றுஞ், சிலர் ஆகமமென்றுஞ், சிலர் புராணங்களென்றுஞ், சிலர் வாலி பர் மதனுகமமென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித் துதித்தனர். அன்றியும் அனேக விசேஷமான தெலுங்காதி சாஸ்திரங்களும் கிரந்த முத லான பாஷைகளி லிருக்கின்ற பல நூல்களும் இத்திருக்குறளினது பாயிரத் திஞர் பாடலின் பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்க ளுடைய பாக்கிய மென்றும், இந்தப் பயன் அனேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவாகி வந்து பாடப்பட்டதோ வென்றும், பலவித விலக்கண விலக்கி யங்கட்கும் இலக்கணத்தை யொக்குமென்றும், விஷ்ணுவானவ ரிவ்வுலகை யிரண்டடியா லளந்தார். இது எல்லாருளத்தையு மீர்டியாலளந்த தென்றும், இது சட்சமயத்துக்கும் பொது நூலென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரிய நூலென்றும், இப்படிக் கல்விமான்களும் அரசர்களும் மற்றவரும் கொண் டாடித் துதிக்கும்போது பொற்றுமரையில் விழுந்து தடுமாறி வருகின்ற புல வர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் மிகக் கலகலக்கரையேறி நாயனுரையும் திருக் குறளையும் புகழ்ந்து துதித்து நாற்பத்தொன்பதின்மரும் நாற்பத்தொன்பது பாடல் அருளிச்செய்தனர். அஃது திருவள்ளுவ மாலையெனப் பெயர்பெரும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப் பெருவழுதியென்னும் பாண்டியன் முதலா னவர்களும் அத்யந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகு பூசிதம் பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைபெற்றுப் பொதிய மலைக் குப்போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக் கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண் பிக்க அவர்கள் அடைந்த சர்தோஷத்தையும் புகழ்ந்த பாடலையும் அந்தஞ லுஞ் சொல்ல முடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் வழிபட அவருக் கனுக்கிரகித்து நாயனர் அவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுத் தாம் முன் போம்போது வழியினேர் படாத ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசனம் பண் ணிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேல சிங்கரும் கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்து வந்தார்கள். அவ ரும் வந்து தமதில்லறத்தில் வாசுகி மாதினுடு மிருந்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒரு பெரியவர் அவரில்லங்கட் சென்று ஸ்வாமீ இல்லறம் பெரிதோ துறவறம் பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகிக்க வேண் டுமென்று பலகாள் பணிசெய்து காத்திருக்க நாயனர் அவருக்குத்தரவொன் றுஞ் சொல்லாமல் அவரே அறிந்து போம்படி ஒருநாள் தமது வாசுகி யென் னும் மனையாள் இணற்றில் சலந்தூக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந் தம்மாள் பாதி இணற்றளவினில் தூக்கினகுடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டு

வந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறி நிற்கையில், நாயனாரெனக்கிச்சாதஞ் சுடுகின்றதென அந்தம்மாள் சீக்கிரம் விசறிகொண்டு விசறியதையும், மற்றொருநாள் நல்ல மத்தியானத்தில் சிறிது விருளணுகாவிடத்தில் தாம் நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல் தவறி வீழ்ந்ததை எடுக்க மனையாளை நோக்கித் தீபங்கொண்டுவா வெனக் கொண்டுவந்ததையும் வந்திருந்தவர்கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள் வாய்க்கில் இல்லறமே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமேபெரிதென்று மெண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுங்கேளாமற் போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாருந் திருமனைவியும் இல்லற நடத்திவருங்காலத்தில்வாசுகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனார் திருமுகத்தைப்பார்க்க, நாயனாரும் ஏனென்றார். என்னை மணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானன்னம் பரிமாறும்போது ஒரு சிறிய பாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக் கட்டளையிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ் செய்வதற்கென்று சொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனள்.

அப்போது நாயனார் சொல்லியது.

வெண்பா

அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் றவறாத பாவா—யடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
வென்றூங்கு மென்கண் ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினார். நாயனார் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அநேக மகிமைகள் செய்து ஏலேலசிங்கர் முதலாகிய சீஷர்களுக்கும் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பின்பு ஏலேலசிங்கரை பழைத்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் புரிபூரணமான பின்பு நமது தேகத்தைப் புரிகட்டி இழுத்து ஊர்க்குப்புறத்தில் புதரிற் போட்டு விடுமென் றனுக்கிரக்ஞ்செய்து நிஷ்டை கூடிப் பரிபூரணமானவர் போலிருக்கக் கண்டு ஏலேலசிங்கர் பொற் பெட்டியில் வைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந்துடனே நாயனார் விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான் சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார். ஏலேலசிங்கரும் நாயனார் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமேனியிற் சிதறிய தசைகளைக்காக முதலானதுக ளருந்திப் பொன்மய மானதைக் கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலயமெடுத்துப் பூசித்து வந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

மேற்படி சரித்திரத்திலுட்பட்ட பாட்டுகள் சொக்காதர், தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம்.

அ க வ ல்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீ இய்நட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவொ யறியும்பூவே.

சொக்கநாதர்-நற்கீரரைப் பார்த்துச் சொல்லியது.

வெண்பா.

அங்கங் குலைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனே வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வெண்பா.

சங்கறுப்ப தெங்கள்குலஞ் சங்கரனுர்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னற் பழுதாமோ—சங்கை
யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனே நின்போல
இரந்துண்டு வாழ்வ திலை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஔவை ஞானக்குறியாற் கை சைகைகள் பண்ணி இவை யென்னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

வெண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினு ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
ளிவ்வளவு போன்ற விளமுலையா—ளிவ்வளவாய்க்
கமத் தலைவணியுங் காணது கன்றினு
ணமத்தை காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஔவை சொல்லியது.

வேண்பா

ஐய மிடமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமி
னிவ்வளவே னும்மனத்தை யிட்டுண்மின்—றெய்வ
மொருவனே யென்ன வுணரவல் லீரே
லருவினை யாள்ந்து மறும்.

இப்படியென்று ஔவைசொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்று இவரே வெல்லப்படாதென்று திருவள்ளுவரைப் பார்த்து நீ ரென்னவுரென்றதற்கு அவர் சொல்லியது.

வேண்பா

எந்தவூ ரென்றீ ரிருந்தவூர் கேளீ
ரந்தவூர்ச் செய்தி யறியீரோ—வந்தவூர்
முப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாலும் பாழா யறும்.

என்றிது முதலான ஞானர்த்தமான செய்யுட்களாலவர் வினவியவைகளுக்கெல்லா முத்தரவுசொல்ல, இவரையும் வெல்ல தரிதென்று இடைக்காடனே பேச, அவர் சொல்லியது.

வேண்பா.

ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகென்னக்—காக்கைதனே
யெய்யக்கோ வில்லாம லிச்சிச் செனவெய்தான்
வையக்கோ னர்தன் மகன்.

இதுபோன்ற அகேஞ் செய்யுட்களே அவர்களாலெழுதப் படாமலும் கற்றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைர்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.

ஓ

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவ்ரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

(இ ள்.) திரு-அருட்செல்வத்தையும், தகுதெய்வம்அதற்குத்தக்க தெய்வத்தன்மையும் உடைய, திருவள்ளுவரோடு - திருவள்ளுவருடன், உருத்தகு நற்பலகை - (அவரிருத்தற்குத்தனது) உருவத்தினுலே தக்கநல்ல சங்கப் பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர் ஒக்கவிருக்க வெனவுரைத்து - (சமானராயிருக்கக்கடவரென்றுசொல்லி) வானில்-ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல்-ஒரு வாக்கியம், ஓ வென்றது - ஓ வென்று இறைந்தெழுந்தது. எ-று.*

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தினவதாரமாய்விளங்குகை, தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும், அதனுலே பெரும் பயன் வீளையாமையின் தகுதி சொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவரென்னும்பெயருள் திருவென்பது - உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது-வண்மையையுடையரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அதுவேதத்தில் இலை; மறை காய்கள்போற் பலவிடங்களிலு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள்-முதனிலை. அர் - இறுதிநிலை. உ-சாரியை. அம் முதனிலைக்குப்பொருள். ஈதை உருத்திரசன்மர்-உருத்திரஞல் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் மூருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாயெங்குநிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து சேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரெனயாவரும் யெண்ணமூற்று நின்றவழி இவ்வசரீரி வாக்கியம்பிறந்தது என்றதனைப் படர்க்கை வினையாகக்கூறலால், அவ்விடத்து நின்றுகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

நாடா முதனூல் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேல் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலைவேன்மாற (பகைவரை ப்புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை யுண்டாக்கி விளக்காகின்ற ; தகட்டி வடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராஜனே, நாடா (உல கத்தார் விதிலைக்குளே அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல்-படைப்புக்கா லத்திலே, நான்முகனுவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறைபடா (இரு க்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களேயும் பாடி, இடை இதற்கும் அதற்கும்) நடு வான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லி னேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என்வாக்கு-என்னுடைய வாக்கு, வள்ளுவன்வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி) வள்ளு வன் வாயின்கண்ணதாயிற்று, எ-று. * வேதமும் சுந்தோரூபமாகையால், படாவென்றுள். தன்கணவனுதலின்நான்முகனுவிலிருந்தென்றும், அவனது நாரமாதலின், வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கென்றுங்கூறினுள். பாரதம் வியா சரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது இதனுல் நான்மறை பூர்வவேதமும் பார தம் மத்தியவேதமும், திருக்குறன் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவே தம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப் பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூலனைத் தென்பதனுலும், இவற்றது தோற்றமுறையால், இஃது வாக்கிய பிரமாணத் திற் சிறப்புடைத் தென்பதுவும் சொல்லியபடி. (உ)

இறையனுர்.

என்றும் புலரா நியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க் காசனுகிய வள் ளுவன் வாயிற்பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர்புலராது-எக்காலத் தும் தன்னழகு கெடாமல், நாட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்து - நெடுங்காலம் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன்பிலிற்றுநீர்மையதாய்-தேனைச் சொரி கின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்; குன்றுத செந்தளிர்க் கற்பக்த் தின்-குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திரு

மலர்போன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும், எ-று. ✱ திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும். அலர்தல்-எங்கும் பரவுதலும். தேன்பிலிற்றல்-இருமை இன்பங்களும் வீளோத்தலும் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதிற் சிறப்ப தொன்றுளதாவ தின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்கினு நின்றென்றும். வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாருகூறினர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (ஈ)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
ருன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனுய் - திருவள்ளுவனுய், தான்மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களினுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகதனிலே) கொணர்ந்து, மும்பொருளா (அறம்பொருளின்பமென்னு) மும்பாற்பொருளதாக, நான்முகத்தோன் பிரமனுல், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல்-நூலினது, முறையை-புத்தகத்தை, சென்னிவந்திக்க - எனதுதலையானது தொழக்கடவது, வாய்வாழ்த்துக-வாயானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சஞ் சிந்திக்க-நல்ல மனமானது நினைக்கக்கடவது, செவிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன, எ-று. ✱ மும்பொருள்-ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோனுலேயே சொல்லப்பட்டமையால், உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாருகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல்வ தன்றென்பது தோன்றமெய்ப்பொருளென்றார். கலியுணர்புலைமையிற்றலைமையோனுகி, விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும். பெருந்தகையுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான். தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினன். மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய்மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (உ)

கபிலர்.

திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் மண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான்—மணையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனுர்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

(இ-ள்.) மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட-மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே, வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள் வெண்பா. (மிகப் பெரியபொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் - தினையரிசியினளவுக்கும், போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கணுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம்போலுள்ள குணத்தையுடைத்து, எ-று. * பனை-ஆகுபெயர், ஆல்-அசை. பறவை-கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு-மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின் சாயை, அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள் வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்ற தென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளங்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன. (௫)

பரணர்.

மாலுங் குறளாய்வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(இ-ள்.) மாலும்-திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறந்து, வளர்ந்து, இரண்டு மாணடியால-இரண்டு பெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்-உலகமனைத்தையும், நயந்து-விரும்பி, அளந்தான்-அளவிட்டான், வாலறிவின் வள்ளுவரும்-மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்பா வடியால் தம்மின்றுந் தோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டு சிறிய அடிகளால் வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம்-அவ்வுலக மனைத்தினு முள்ளோரால், நினைக்கப்பட்ட வற்றையெல்லாம், ஓர்ந்து-ஆராய்ந்து, அளந்தார் - அளந்தார், எ-று * உம்மை யிரண்டு முறையே தேவரீற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதனிற் சிறியராய்க் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படநின்றன உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமேயத்திலே அவற்றிற்கு முறணாகிய நிலைநிற்றலும், சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன மாலுக்கு தானே குறளாதலும், பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங்குறளை உண்டாக்குதலும்,அது தன்னிலை நிற்றலும்,அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும்,வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவு செய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (௬)

நக்கீரர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
வானு வறமுதலா வைந்தான்கு—மேனூருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

(இ-ள்.) தானே-தானே, முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளனைத்தையு மறிந்து, தண்டமிழின்-தண்ணிய தமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெண் பாக்களால், ஆனுவதமுதலா வைந்தான்கும்-விட்டு நீங்குதல் கூடாத அற முத லாகிய அந்தான்கு பொருள்களையும், எனூருக்கு-அவற்றை யறியாதவர்களூ க்கு (அவர் எளிதினறிய) ஊழின் முறையால் உரைத்தாற்கும் சொல்லி யரு ளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்-ஒள்ளிய நீரைத்தர்தமேகத் துக்கும், உலகு-இவ்வுலகமானது, மற்றென்னுற்றும்-எதிர்ன்றறியாது செய் யும் செயக்கிடத்தது ஒன்றும் இல்லே வாழி-அவரும் அதுவும் வாழ்க, எ-று. * ஆனுமை-நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந் தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலை தென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு மும்மைதொக்கது ஒன்மை இனிமேல் நின்றது, முறை-நூலின் மும்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு காயனூர் கொடைச்சிறப்பு சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனூர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
நிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கும் - அறமூதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப் பொருள்களாகிய நான்கினது, நிறம் - கூறுபாட் டையும், தெரிந்து-அறிந்து, செப்பிய (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய தேவை-தேவனே, மறந்தேயும்-மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒரு மனிதனை உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனுயின், அவன்-அவன், பேதை-அறிவில்லாதவனுவன், அவன் வாய்ச்சொல்-அவனது வாயி லிற்பிறந்த அச்சொல்லே, அறிவுடையார்-லிவேகமுடையார், கொள்ளார்கொள் ளார்கள், எ-று. * அறமூதலியவற்றின் கூறுபாடு-அவற்றினது தொகைவகை விரிகள். மறந்தேயு மென்றதனுல் நினேப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையா மென்றதாயிற்று, முன்னும் பின்னுமுள்ள பரட்கேளில் இப்பெயர் தெய்வத் தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்கு மதித்து உயர்த்திச்சொல்ல ப்படுதலால், ஒருமனிதனை வட்கொண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. அன்றி

லிக்குறிப்பினாலே சாதி இழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினுமமை யும். இக் குறிப்பொலியை வடநூலார் காருசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை யுவமைப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்பவாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பா லவரு மியைபலே வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறுசமயத்தார்-அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொருளென் னின் (ஒருமதத்தார் தமதுநூலிலே உலகமும்உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொரு ர்கள் ஒன்றேயென்றுரைப்பாயின், வேறென்ப (மற்றொரு மதத்தோர் தம நூலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறுமென்று கூட்டுவர், வேறென்னின் அப்படி) வேறென்றுரைப்பின், அன்றென்ப-பின்னொருமதத்தோர், அதனை- யன்றென்றுமறுப்பர் (ஆதலால் சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படு கின்றன) வள்ளுவனார் மூப்பான்மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலேமூப்பா ராகச் சொல்லப்பட்டதாலே, நன்றென்ன நன்றென்றுகொள்ளுவதற்கு, எப் பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப - உடன்படுவோர், எ-று. மொழிஆருபெயர். ஆறுமதமாவன: வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி தம், கபிலமதம், கணாதமதம், அகபாதமதம்அன்றிச் சைவவைணவமுதலிய ற்றைக்கூறினுமாம், எச்சமையத்தாரு மென்னுது - எப்பாவலருமென்றது னால், வேதத்துக்கு உட்பட்டசமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்டசைனம், பௌத் தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்டசாதியாரும், தேயத்தா ரும்,காலத்தாரும்,பிறரும்தழுவப்படுதலறிக இதுவேபொதுவேதமென்றபடி.

சித்தலைச் சாத்தனார்.

மும்மலையு மூன்காடு மூன்நதியு மும்பதியு
மும்மூரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பாக்க ளின் (முன்பின்) முறைதெரிதற் கிடனுடைய திருக்குறளானது, மும்மலையும், கொல்லிமலை, சேரிமலை, பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்று மலைகளையும், மூன்காடும்(குடகாடு, புனாடு, தென்னாடுஎனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும், முன்னதியும் பொருனைநதிகாவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதி களையும், மும்பதியும் (கருவூர், உறையூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன்று

பதிகளையும், மும்முரசும் (மங்கலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு எனப் படுகின்றமூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும், முக்கொடியும் (விற்கொடி புலிக்கொடி, மீனக்கொடிஎனப்படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும் மும்மாவும் (கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும் தாமுடைய மன்னர்-தாமுறையேயுடைய (சேர, சோழ, பாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல்-பெரிய முடிகளின்மேலே கொள்ளப்பட்ட, தாரன்றே-மாலையன்றே, எ-று. * அன்றேவென்றது - பலரறிதேற்றம். மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற் கியைந்தனபோலும், அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கo)

மருத்துவன் ருமோதரனார்.

சீந்திநீர்க்கண்டங் தெரிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர் மூப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

(இ-ள்.) காந்திமலைக்குத்து மால்யானை (தன்பகையென) வெகுண்டுமலையைக் குத்துகின்றபெரிய களிறுபோலுள்ள வரசனே, சீந்திநீர்க் கண்டம்-சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெரிசுகசு-சிதைக்கப்பட்டசுக்கையும், தேனளாய்-தேனெடுகலந்து, மோந்தபின் - மோந்தபின்பு, அதனால் - யார்க்குந் (தலைக்குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்து - தலையடி, இல்-இல்லையாகும், வள்ளுவர் மூப்பாலால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்தற்கு - சித்தலைச் சாத்தனுர்க்கு, தலைக்குத்து - தலையிடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ-று. * யானைபோல்பவனே யானையெனலால்-ஆகுபெயர் முன்கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொருமல்தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால்,புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமுங் சாணப்பெறுமையால், அது நீங்கிற்றென்க. எப்படிஅம்மூன்று சரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப்படியே யிதற்கு இம்மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம் தீர்வென்னுந்தொழிற்பெயர் - முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ—வள்ளுவனுர்
முப்பான் மொழி மூழ்குவார்.

(இ-ள்.) தானார் மலர்ப்பொய்கை-தானத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய, ஒருகுளத்து - நீரின் கண்ணே; குடைவார்-மூழ்குவோர், தண்ணீரை (வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல்-விரும்பாதொழிதல், வீயப்பன்று - வியப்பச் செய்வதன்று. வள்ளுவர்மூப்பான்மொழி-திருவள்ளுவரது மூப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்-மூழ்குவோர், தாம்-தாம், வாலா - வீணாக அப்பால் - அப்பால், ஒரு பாவை - ஒரு நூலை, ஆய்பவோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம்) எ-று. * தாளார் மலரெனலால் - தாமரைமலரானப்பட்டது, வியப்பச்செய்வதை-வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்து முழுதும் அழுந்தி நிற்றன்மேனின்றது, மொழி - ஆகுபெயர்: ஓகாரம் - எதிர்மறை விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ வெனக்காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்மையாலே - இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வான பொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி, இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்தவொரு தாமரைக் குளத்துநீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனுற்றாலே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப்பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒரு நூலைக் கற்றோர்களுக்கு வேறுநூல்களைக்கற்க விருப்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்போதுளதாதலின் - இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களோயுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (௬௨)

அரிசிற்கிழார்

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெறிந்து திறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதலால்
வல்லாரார் வள்ளுவ ரல்லால்

(இ-ள்.) பரந்த பொருளெல்லாம் (வேதத்திலே) ஒன்றேடொன்று மயங்கின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரறிய-இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெரிந்து - வேறுகப்பிரித்து, திறந்தோறுஞ்சேர (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால்-சுருக்கமான சொல்லாலே, பொருள்விளங்க - பொருள்விளங்க, விரித்துச்சொல்லுதல்-விரியும்படி வைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர்கள் வள்ளுவரல்லால் - திருவள்ளுவரல்லாயல். ஆர்-ஒருவரும் இல்லை, எ-று, * பார் - ஆகுபெயர். திறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்க வைத்தன் முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப் பட்டனவோ அப்படிபிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதிசொல்லியபடி. (௬௩)

பொன்முடியார்.

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூனின் றளர்ந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளர்ந்ததே வள்ளுவனார்
தானின் றளந்த குறள்.

(இ-ள்.) *கானின்றதொங்கலாய் - மணந்தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராஜனே, முன்-முன், காசிபனார் தந்தது-காசிபனாலேதரப்பட்ட குறளை, கூனின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்று, அளந்த(உலகத்தை) அளந்த, குறளென்ப - குறளென்று சொல்லுவர், தானின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனா ளளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நூன் முறையான் - நூலின் முறையோடுகூடி, வானின்று - விண்ணின் கண்ணே நின்றும், மண்ணின்றும்-மண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது உலகத்தை) அளந்தது, எ-று. * கு-கூ என நீண்டது. ஆனுருபு - ஒடுவுருபின்பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால், நூன்முறையோடு கூடாதாயிற்று இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாதலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணாதலின் மண்ணின்றென்றும்கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு கூடலும்வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும்மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும்ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால். வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)*

கோதமனார்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கா ணான் [illegible]
போற்றி யுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லுநறும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

(இ-ள்.) *அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள், நான்மறையும்நான்குவேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி காப்பாற்றி, ஆற்றலழியு மென்று (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறையுமென்று, ஏட்டின் புறத்து - ஏட்டின்கண், எழுதார் எழுதார்கள், வள்ளுவனார் முப்பாலை திருவளளுவரதுதிருக்குறளை. ஏட்டெழுதி-ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லநறும்-வலியுடைபவரும், வல்லாரும்-வலியில்லாரும், சொல்லிடினும் - ஓதினாலும், ஆற்றல்சோர்வின்று - வலிமைகுறைதலில்லை, எ-று. * அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரம்*

களின் வழுவாமலோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின், அதற்குத்தகு தியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஃதில்லாமையால், யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமென்றதனால், பொருளுணர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது, ஆற்றல்-சொற்செறிவின்றிட்பம் இங்ஙனங் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம் இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (கடு)

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்நூற்று மூப்பதருங் குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ள்.) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்கதிகாரங்களோடுசேர்த்து தொகையாகிய, ஆயிரத்து முந்நூற்று மூப்பதருங்குறளும் கருஉ - குறளும், பகர்ந்ததற்பின் - ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் - போய், ஒருத்தர்வாய் - ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்க, நூலுளவோ - இல்லை, மன்னுதமிழ்ப் புலவராகிலேபெற்ற தமிழிலேபுலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க-(பிறர்தம்மிடத்து வந்து கேட்க, வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கலாகும், எ-று, * வீற்றிருத்தல் ஒரு சபாமேடையிலே உயர்வாகிய ஆசனத்தில் எறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளக்கிநிற்றலின் கேட்க, நூலுளவோவென்றார். புலவரா யெனவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று மூப்பத்துகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஒதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (கக)

மூகையவ ளூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனூர்
மூப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ள்.) வள்ளுவனூர் மூப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட, மொழி-நூலொன்று, உண்டெனப்பகர்வார்-உளதென்று சொல்லவல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை, யுகலால் - செயற்பால(தாம் இக்நூலைக்குறித்தச்)செயக்கடவன், உள்ளுதல்-தாம் இதன் பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரைத்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும், உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல்-(பிற

ராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும். அன்றே - அல்லவா, எ - று. * மொழி' ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழிவேத மிருத்தலின் மிக்க மொழியென்றும் தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரையுந் தழுவதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும்கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுகலும், அடங்கின. இதுபயிற்சி செய் தொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (௧௭)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ள்.) சாற்றியபல்கலையும்-அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும் தப்பாவருமறையும்-(தப்பாத) அரியவேதத்தினாலும், போற்றி-காப்பாற்றி வைத்திருந்தது, உரைத்த (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்டபொருளெல்லாம், விடங்களெல்லாம் தோற்ற-(தன்னிடத்தேகாட்டும்படி,முப்பான்மொழிந்த-திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதற்பாவலரொப்பார் - திருவள்ளுவரையொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல்-இல்லை, எ-று. * தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழிவுறாமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஓதுதற்கும் எளிதன்றாதலின் அருவென்றும் விசேடணஞ்செயயப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில்-இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியேகொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடையபாவலர் நால்வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும அவற்றுள்ளும் குறள் வெண்பாவும் தலைமைபெற்று நிற்றலின் அக்குறள் வெண்பாவால் நூல்செய்தவல்லமையுடையரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.()

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றாமாண்ட பாடலினான்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(இ-ள்.) எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூமைவைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மனமகிழ இருதயமகிழ, தப்பா (சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுவாமல், முதற்பாவால் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே, தாமாண்ட பாடலினால் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, மும்பாலின் - மூன்றுபாகளிலே, நாற்பால் - அறமுதலிய நான்குபுகுதிப்பொருள்களையும், மொழிந்

வர் - திருவாய் மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர்-தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர், எ-று. * கூர்-சிறப்பு, நான்கனுண் மூன்றடக்குவதன்றி மூன்றனுணன்கடங்காமையின் வியத்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனே மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றிரண் டாழ்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் சொன்னவகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரநான்கு - பாயிரம்-ஈ, அறம் முப்பத்து மூன்று.- அறம்-நூ,ஊழொன்று - ஊழ்-க, பொருளெழுபது-பொருள்-எஅ, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-உடு, எ-று.

* அறத்துப்பாலு னடங்காது அதனேலிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று, பாயிரமென்றும் இம்மை, மறுமை, வீடுமென்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றாய். மூன்றனுண் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்கூறபாடு இவையேயாதலின்காடியமுப்பத்துமூன்றென்றும், மூன்னின்றஅறமும்பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணேயாய் நிற்றலின் கூடுபொரு ளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின்-எள்ளி லெழுப தென்றும் கூறினர். எள்ளல் - இகழ்தல், பாயிரநான்கு - பாயிரமான நான்கதிகாரங்களேயுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. லெபழைய நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால், அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்குஇவ்வனந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. மூப்பாலுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உட்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானுபங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதாற் புனற்கூடற் கச்சு.

(இ-ன்.) உட்பக்கநோக்கி-அப்பக்கத்தைக்குறித்துச்சென்றேனுயிய, உபகேசி தோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளேமணந்தகடவுளே, உத்தர மாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ம - ஆதாரமென்று சொல்லுவர்;

இப்பக்கம் - இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற, மறு வில்புலம்-குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற, செந்நாப்போதார்-செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு – ஆதாரமாவார், எ று. * உட்பக்கம்- இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைப்பற்றி பிணங்கிச்சென்றபக்கம். உட்பக்க நோக்கியென்றது - வினையா லணையும்பெயர், கேசி-திருமால்இது அக்கடவு ள்சகஸ்திர நாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே பிறந்தவள்-உபகேசியென் றாயது. உபேந்திர னென்பதுபோல், மாதா அனுபங்கி-மாதாவை நிகராகக் கொண்டுநடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின் அவள்பிள்ளை மேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருளிச்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போ தென்றதற்கேற்க - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற் றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலேதிங்கட்குடையுடைச் சீர்சால் வழு தியுஞ் சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதோங்கியமதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

(இ-ள்.) அறநான்கு-பாயிரம்இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறபபாலி னுட் பிரிவுகணான்கு,அறிபொருளேழ்-(அரசு அமைச்சு அரண்கூழ் படைநட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்டபொருட்பாலி னுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திறமூன்று-(ஆண்பால்; பெண்பால், அவ்விருபால் எனக் காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண் மூன்று, எனப் பகுதிசெய்து - என்றுபகுதிசெய்து, பெறலரிய நாலும்-பெறு தற்கரிய (அறம்பொரு ளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய பெருநாவலரே - பெரியநாவலரே, ஒழிந்தபொருள் (அவற்றுள் அடக்காமல்) ஒழிந்த பொருள், உளதாயின்(அதனை) நன்குணர் வார்போலும் - நன்றாகஅறிய வல்லவர்போலும், எ-று. * திறனென்றது-அற முதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. நான்கு-நான்கு பிரிவுடைத்தென் விரி த்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரேயென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவ தன் றென்பதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றி னடங்காதது ஒன்றில்லை யென்பதும் சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா

வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேணை
யிதற்குரியா ரல்லாதாரில்.

(இ-ள்.) செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர்மொழிந்த-திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும்-(தன்வழியி லொழுகுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்குர், பொருளொன்றே - பொருளொன்றும், ஆராயின்-ஆராயில், செய்யாவதற்குரியார் செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரேயாம், ஏனை யிதற்குரியாரல்லாதார்-பொய்படாத இத்திருக்குறளோ துதற்குரியவரல்லாதவர், இல்-(உலகத்தி லில்லை, எ-று. * பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார். மதம்பற்றி செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும், இது தென்மொழியுமாய்நின்று, சில வேறுபாடுடையனபோற் றோன்றினும், ணுண்ணுணர்வா லுலகுவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின்-பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக்கூறினர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள், இதற்குரியாரல்லாதாரில் லென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக, அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறுவென்றும், இதனை யோதற்கதிகாரிகளாவார். யாவரோவென்றும். நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உக)

மாங்குடிமருதனார்.

ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது, மரண்பு-மாட்சிமைசொல்லி, (அது) ஓதற்கெளிதாய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடைய தாகியும், உணர்தற்கரிதாகி - அறிதற்பதற்கரிய பொருள்களையுடையதாகியும், வேதப்பொருளாய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளங்கி-(அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீயற்றேர்-குற்றமற்றோர்கள், உள்ளு தோருள்ளு தோறு-நினைக்குந்தோரு நினைக்குந்தோறும், உள்ளம்-(அவர்களுடைய மனத்தை, உருக்கும்-கரைக்கும், எ-று. * ஓதற் கெளிதா யெனவே நாவின்றேர்க் கினிமை தன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே - விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று, தீதற்றேர்-பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதோருள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே மூன்காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள்தோறும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இனைய அற்புதமான குணமுடைமைச் றெறுப்புச்சொல்லியபடி. (உ௯)

எரிச்சலூர்மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றாழாக—வாய
வறத்துப்பா னல்வகையா வாய்ந்துறைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(இ-ன்.) வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்து-(அவ்வேதத்தின்கருத்தை னே) யாராய்ந்து, நூலின் றிறத்துப்பால் - (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட) நூலி னது றிறத்திற்குத்தக்கான்மை யுடைமையால், தேர்ந்து-(இவையேஉரியவை யென்று) தெரிந்து, பாயிரம் - பாயிரம், நான்கு - நான்கு, இல்லறம் - இல்ல றம், இருப்பான் - இருபது, தூயதுறவறம் - தூய்மையையுடைய துறவறம், பன்மூன்று, பதின்மூன்று, ஊழ் - ஊழ், ஒன்று ஒன்று, ஆகவாய்-ஆகக்கூடி யாகிய, நால்வகையா-(பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப்பால் அறப்பால், வாய்ந்து - பொருந்தி, உறைத்தார் - கூடினார், எ-று. * நான்கு முதலிய தொகைகளோடு அதிகார முடைத்தென்பது கூட்டுக. மூப்பபாற் பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் தூய துறவற மென்றார். துப்பு - நன்மை, அதுவெல்லா வருணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்கை, அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

போக்கியார்.

அரசியலையந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண் டொன்றெண்கூ—ழிருமிய
றிண்படை நட்புப் பதினேள் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

(இ-ள்.) அரசியல்-அரசியல், ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சியல்-அமைச்சியல், ஈரைந்து - பத்து, அரணிரண்டு - அரணிரண்டு, கூழொன்று-கூழொன்று, படையிருவியல் - படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ்-நட்புப் பதினேழ், குடிபதின்மூன்று-குடிபதின்மூன்று, எண்பொருள்-எண்ணப்பட் டபொருட்பாலுக்கு, இவை யேழாம்-இவ்வியல்க ளேழாம், எ-று. * இத்தொ கைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் றைத்தலின் உருவலரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாத லின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாததிண்மை யுரித்தாதலின். திண்படையென்றும் கூறினர். பிற்காலத்தார் அமைச்சு மூத லியவைத்தனையும் அக்கலியலென வரியலாக்கியும் வழங்குப் பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ0)

மோசிகீரனார்.

ஆண்பாலே மூறிரண்டு பெண்பாலடித்தன்பு
மூண்பா லிருபாலோ டாறுக—மாண்பாய

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

(இ-ள்.) ஆண்பால்-ஆண்பால், ஏழ்-ஏழ், பெண்பால் - பெண்பால், ஆறிரண்டு-பன்னிரண்டு, அடுத்தன்பு பூண்பால் - (ஒருவரை யொருவர்) அடுத்து அண்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால், அவ்விருபால், ஓராறாக-ஆறாக, மாண்பாய காமத்தின்பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப் பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றாக-ஒரு மூன்றாக; நாமம் - பெயர்பெற்ற, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், கட்டுரைத்தார்-சொல்லினார், எ-று. * இவற்றையே பொருளிலக்கணத்துக் கமையக்களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன, இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (௨௭)

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராகி
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ-ள்.) அதிகாரம்-அதிகாரம், நூறுமையாறு மூன்றுமா-நூற்று முப்பத்து மூன்றுமாம், மெய்யாய் - உண்மையான, வேதப்பொருள் - வேதப்பொருள், பொய்யாது விளங்க - மெய்யா விளங்க, அந்தாமரை மேலயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவராகி - தான் வள்ளுவராகி உலகிற்குத்தந்தான், எ-று. * உலகு - இங்கே மக்களை யுணர்ததிநின்றது. மெய்யாய் வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய் பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும் பொய்யாய் பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. (௨௮)

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பரந்த பாவாலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாவையைத் துணை.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும்-(பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருள்களும், இதன்பாலுள-இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்ற,இதன் பாலில்லாத தெப்பொருளும் - இதனிடததிலில்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை-(எந்நூலகத்தும்) இல்லை, ஆதலால் சொல்லாற்பரந்த பாவால்-சொல்லளவினாலே விரிந்த நூல்களால், பயனென் - பயனென், வள்ளுவனார் சுரந்

தபா-திருவள்ளுவராலேதரப்பட்ட இர்நூலொன்றே, வையத்தினை-மண்ணுலகத்தாருக்குத் தினையாதலமையும், எ-று. * எல்லாப் பொருள்களுமாவன, முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல், என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப் பொருள்களுமாம். சொழிலும்பண்பும் ஒரேவழிப் பொருளெனக் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாற்றிசை. பின்னும் அதனை வலியுருத்தற்கு இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார். சொல்லாற் பரந்த வெனவே அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல்-பதினயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்த வளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல்-அசை, பா-வையம்,ஆகுபெயர்கள், சின்னட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமொற்றற் நீர்த்தலின் வையத்தினையென்றார். முற்றெறுங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உ)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர் தாஞ் செப்பவ ரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

(இ-ள்.) பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையு மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும் ஒப்பனவாகும், எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும்,யாரும்-எவ்வகையோரும், இயல்பின்-(அவற்றின்) றன்மையோடு, அறிவுற-அறிய,செப்பிய-(அதற்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு-திருவள்ளுவர்சொல்லால்வந்த,மூப்பாற்கு-திருக்குறளுக்கு, நிகர்-உபமானமாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை, எ-று. * மற்ற-அசை. அறிதற்கரிய வேதார்த்தபொருளு மென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும் உயர்குலத்தாரேயன்றி எனையோரு மென்றற்கு யாருமென்றும் ஐயந்திரிபின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுற வென்றும் இதுவே சுருதி குருவிரண்டு மாமென்றதற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினார். பண்டையென்பது - சீராமகதைக்கும் கூட்டுக. சதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால் உபமான உபமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச்செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், முன் முப்பாலின்மிக்க மொழியென்றதனைப் பெறப்பட்ட வேதத்தி னெப்புமையை மறுத்தபடி. (ஊ)

உருத்திர சன்மகண்ணர்

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணர்ச்சுரக்குந் தாய்முலை—யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

(இ-ள்.) மணற்கிளைக்க-மணலைத் தோண்டுந்தோறும், நீரூறும் - நீர்பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துணர் - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும் - நல்லபால் பெருகும், (அவைபோல்) பிணக்கிலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய, வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய்தொறும்-ஆராயுந்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு - அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிஆறும் - அறிவுவளரும். எ-று. * கற்பிதமாகியசாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால்.பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க் கறிஆறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைகொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

ஏகமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனாற்
றாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(இ-ள்.) தாதவிழ் தார்மாற-பொடியொடு விரிந்த பூமாலையை யுடைய பாண்டிய ராசனே, ஏதமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன்குறள்வெண்பாவினால்-இனியகுறள் வெண்பாக்களாலே, ஓதிய-நான்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லின்மையால், மேதக்கன-மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ, தம்மைப்பயந்தவேதமே முதனூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ நீ சொல்லுவாயாக. எ-று. * தாம்தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலா சிரியர்க்கெலலாம் அவரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங்குற்றம்போல்வது இவர்க்குஇல்லையென்றற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாங்குறியவாய்நின்றுகற்போர்க்குவருத்தம்விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்

டகற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும் நூலுக்கும்நூனுதலியபொருளுக்கும் தகுதி தோன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலேஇவ்வேதம்அவவேதக்கினுஞ்சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி.

நரிவெருத்தலைவர்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழி நூன்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவ நுலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

(இ-ள்.) இன்பம் பொரு ளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும்-இன்பமுதலிய இந்நாற் பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு-அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட. முது மொழிநூல் - பழமொழி வேதமானது, உள்ளவரிதென்று-ஓதியுணறப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை-அவற்றை, உலகங்கொள்க. உலகத்தார் எளிதிலுணரும்படி, குறள்-திருக்குறளை, மொழிந்தார்-சொல்லி னார், எ-று. * முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும்இருந்தன வென்பதூஉம் அவ சர்ப்பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்குஅவையிலவென்பதூஉம் பெறப்பட்டி னஇவ்விரண்டும் அவாவறத்தன்மூன்றாம் பாட்டுரையிற்காண்க, தேயவழக்கி ற்படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொ ழிகட்கு முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழி யென்றார், அறமுதலிய நான்கும் பிறிவுபட்டுத் தோன்றாமையை யுடைத்தாதலின் உள் ளவறிதாயிற்று பழையவேத முளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரண முணர்த்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண் மாலைக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி-புல வரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறுசில ரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நில பிறங்கொ ளிமாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்-இவையன்றியும், கறங்கிருண்மாலைக்கும்பெயர்-சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந் திக்கும் பேயராக, செப்பல் - சொல்லுதல் போலும், எ-று, * செப்பலென் றது பின்னும் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறுவகைப்பட்டதுது

ணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர் ஒப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமையறாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனார்க்கே காரணப்பெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுறைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

(இ-ள்.) இன்பமுந் துன்பமுமென்னுமிவை (பின்வரக்கடவனவாய்)சுகமுந்துக்கமு மென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய இரண்டும் இருவகைக் காரணங்களையும், உள்ளியுணர - ஆராய்ந்தறியவும், அன்பொழியாது - (தம்மே) லன்புநீங்காமல், மனமகிழ-உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கெல்லாம்-மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம், ஓது சீர்வள்ளுவர்-புகழ்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக உறைத்தார்-திருக்குறளைச் சொல்லினார், எ-று. * இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லலின் மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு வாயுறைவாழ்த்தேவயங்கநாடின், வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற்றாங்குதலின்றி, வழினனிபயக்குமென்றோம். படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றேஎன்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால் விளைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
றெவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

(இ-ள்.) பூவிற்குத் தாமரை-மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும் பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற கருமுனியா - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கமரரும்பல்-யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவிற்றிருமாலென-தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும்போல், பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறந்தது - சிறப்புடையது, என்ப-என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * ஏ-அசை. பா - ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம்,

வினிச்சைறை, சாதரூபம், சம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத் துள்ளதாதலின் அருமுனியாவென்றார். அமரரும்பலென்பது விகாரப்பட்டுநின்றது. உபமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் தெரித்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (கூசு)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—மூறைமையால்
வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோத வழுக்கற்ற தூலகு.

(இ-ள்.) அறத்திறம் - அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட்டால் - கூஅ-அதிகாரங்களாலும், பொருட்டிறம் - பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால் - எ0-அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்தால் - உடு-அதிகாரங்களாலும், தெளியமூறையால் - (காரணகாரிய)வொழுங்கால், வேதவிழுப்பொருளே - வேதத்தினுயர்வாகியபொருளே, வெண்குறளால் - குறள் வெண்பாக்களால், வள்ளுவனுர் - திருவள்ளுவர், ஓத - ஓதலால், உலகு-உலகமானது, வழுக்கற்றது-வழுவுதலினின்றும்நீங்கிற்று, எ-று. * திறமும்ஆறும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்கருமகாண்டம், பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்த பொருள். வழுக்குதல் - விதியை விலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றும்கோடல். உலகு-மக்களே யுணர்ந்தினின்றது. தணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினுர். முன்னதின்வேறுபட்டமுப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவிளையுமன்மைசொல்லியபடி.

கோவூர்கிழார்.

அறமுத லுன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாங்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனுர் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னே முதுவோர் மொழி.

(இ-ள்.) அறமுதலுன்கும் - அறம் பொருள் இன்பம்வீடு என நான்கும், அகலிடத்தோரெல்லாம்-மண்ணுலகத்திலுள்ளோரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்து - வகைபடஅறிந்து, தெளிய - கலக்கற்றீர, குறள்வெண்பாப்பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனுர்-ராயனுரது, பான்முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே, முன்னே முதுவோர்மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேரொவ்வாது-சோர்தல் பொருந்தாது எ-று. * மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார். வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும் புலவரும்பிறரும் அந்நூல்களாவன; மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்டஅறனூன்

முதலியன. இதன்புத்தகத்தில் மூன்னூல்களி லொன்றும சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. (உசு)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்—நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

(இ-ள்.) தேவிற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவிற் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஓதாரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயலில்லை இன்சொற்சொல்லி)வாழ்தலுண்டாகாது, சொற்சுவையோர்வில்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையையறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை - (காயத்துக்கு) கல்லசெயலுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று. * சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், உரிய மனமும், காயமும் வருவிக்கப்பட்டன: திருமகள்சேராமையாகியகாரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதார்க்குள வாகாமை கூறவே - ஓதுவோர்க்கு இவையுள வாதலின், வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய்,கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு – பிறனில் விழைதல் பிறன்பொருள் விழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனையுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியுணர்தல், பிறர்பொருள் வௌவல்களும், ஆகியகுற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறிவின் பக்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுளதாமென்றபடி. (உக)

இழிகட் பெருங்கண்ணனார்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெரியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண்பா.

(இ-ள்.) இம்மை மறுமை யிரண்டும் - (இகபரங்கட்காலன) வீரண்டையும், எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன்றொடர்தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழியால், தெளிவுபெற -(யாவரும்) தெளிதல்பெறவும், மும்மையின் - (அறம்பொருளின்பமென்னு) மூப்பால்களுன், அவற்றின் - அம்மூப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு – வீடுமாகிய, நான்கின்விதிராற்பொருள்களுதலிதனும், வழங்க – வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள்

ளுவர் இன்குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினர் - பாடினர், எ-று. *செவ்வையானவழி - விதியும், புத்தியும், ஞானமும், நோயாளிக்கு மருந்தும், அனுபானமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணுதல் கூடாதிற்கும்வழி, வீட்டுவிதி - துறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு0)

செயிர்க்காவிரியார் மகளுர்சாத்தனுர்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம் பூண்டார்.

(இ-ன்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் – அறிவுடையவர் எவரும், எடுத்தியம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவர், (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார். எ-று. * இவ்வனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் தள்ளவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்–உம் - அசைகள். ஆவன-இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத்தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும்-கேட்டொழுகு வோர்க்கும், வருணன்மை சொல்லியபடி.

செய லூர்க்கொடுஞ் செங்கண்ணனுர்.

வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளு ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(இ-ன்.) வேதப்பொருளே-வேதப்பொருளை, உலகோரோத-உலகத்தோரோத, விரகால் – உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழாலுரைசெய்தார்–விரித்துத் தமிழினுலே யுரைசெய்தார், (ஆதலால்) உள்ளுருள்ளும் பொருளெல்லாம்-நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டென்ப-உண்டென்று, (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற்சுருக்கத்தால்ஒதற்கெளிதெனமனவெழுச்சியுண்டாக்கிச் சற்போதுஅறிவுளிற்கேற்கப் பொருளளவுவரியவைத்தல். நினைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால்தோன்றுகின்றனவென்றுகூறியபடி.

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

(இ-ள்.) ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையுந் தென்மொழியையுமாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று-இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச்செப்பரிது - ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடையது, தமிழ் - தமிழ், திருவள்ளுவனா ரோது-குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) எ-று, * ஆல்-அசை. வடமொழியும்-தென்மொழியும்-பிறமொழிகள் போலாது; பாணினியாரும், அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலேசீர்திருத்தி நிற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும்,அதுபிராகிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின். இனி இல்லையென்றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி. (௪௩)

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு—மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(இ-ள்.) அருமறைகளைந்தும்-(இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய) அரியவேதங்களைந்தும், சமயநூலாறும்-(அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயநூல்களாறும், நம்வள்ளுவர்-நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள்-(உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச்சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும் (ஆதலால்), ஒருவர்-ஒருவர், இருகுறளே - (ஒரு விகற்பமும் இரு விகற்பமுமாகிய) இருவகைக் குறள்களையுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஓதும்-அத்தியயனஞ்செயது அறியப்படுகின்ற,தருமமுதனான்கும்-அறமுதலிய நாற்பொருள்களும்,சாலும்-(அவருக்குப்) போதும், எ-று. * ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஓதியுணர முடிவுபோகாது. வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைந்துமென்றார் சமயநூலாறும்-ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டுரையிற்காண்க, நமக்கெலலாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னுமுரிமை தோன்றற்கு-நம்வள்ளுவனாரென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூ

மலையடிகள் நூல்நிலை
MARAIMALAI ADIGAL

லாறு நம்வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துகளெல்லாங் இவ்வொருநூற்கண்ணே, அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகு பெயர் ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால். இதனை யோதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஓதியுணர்ந்தோ ராவரென்றபடி. (௪௪)

நச்சுமனார்.

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா.

இ-ள்.) எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பிவழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்-எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல், என்றெவர்செய்தன-எக்காலத்தில் எவரால்எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம்(அவை) யெல்லாம். இன்றிவரின்குறள் வெண்பா-இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன, எ-று, * வனப்பு அம்மை, அழகு தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி, வண்ண குறிலகவற்றூங்கிசை, வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொருகுணத்தினாலே சிறந்து விளங்க நூல்செய்தனர். இவரோவெனின்எல்லாக் குணங்களாலும்நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையின் இவ்வாறுகூறினார். இதன்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௪௫)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டர் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெளினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) மதியமும் - முப்பானூலும், கலை - பதினாறு கலைகளாலும், அறுபத்துநாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு-நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி - இனியதாகி, கண்ணினிலை-முகக்கண்ணினிலையில் அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்தெனினும் - தண்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும். வள்ளுவர் முப்பானூல் - திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, நயத்து-நயத்தால்விளைவதாகிய, இன்பயன்-இனியபயனானது, தொலைவிலாவானூர் மதியந்தனுக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாயத்தின் கண்ணேதிரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ. எ-று.

* மறியர்தனக்கென்றது - வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை ஆதார மாகக்கொள்ளுதற்கு எற்புடைத்தல்லாதவானே ஆதாரமாகக்கோட லினிழிவு தோன்ற, தொலைவிலாவாணூர்மறியமென்றார். நயம் - மறப்படாமை, மழுங் காமை, குறைவுறாமை, முதலியன - பயன். இம்மைமறுமை வீட்டின்பங்கள் ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதலெனப்புகின் அதுவும்இத னுல் தருவதன் றென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ-ள்.) அறம் - தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள் - திரி- திரியும், இன்பு -இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல் - செவ்விய சொல், தீ - நெருப்பும், குறும்பா - குறட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவ னார் - திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள்-பூமியின்கண்ணேவாழ்வோரது உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு-விளக்கு, ஏற்றி னார் - ஏற்றினார், எ-று, * ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம், நீச்சுடர், தகளி முதலியவற்றேடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படி யோட்டுமோ அப்படி காயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல்அறமுதலிய வற்றேடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இவ்வணம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மணியகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகி யாய் நிற்றலாலும் அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இது உலகத் துவாழ்வோர் பலர்க்கும்உபயோகியாய்நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுதலாலு மதனின் இதுபலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறந்துநிற்கின்றமையுணர்த்தியபடி.

குலபதி நாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) உள்ளக் கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை மலர்த்தி, உளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கரிய விருள் - பிரிதொன்றனுலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை, தள்ளுதலால் - நீக் குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பாவும், வெங்கதிரும்-(புறத்துத் தாமரைமலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை

நீக்குகின்ற சூரியனும், குணத்தைக் கொண்டு - அச்செய்கையைக் கொண்டு, ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தகும் - ஒப்பெனக்கொள்ளத்தகும், எ-று. * செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது அது மலர்த்தலும் தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக்கொண்டெனவே செயப்படுபொருளைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—மூப்பாலிற்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ-ன்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளுவர், மூப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செப்பியகுறளால் - சொல்லப்பட்டகுறணூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமியில் வாழ்வார்மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின்பருதியிற்பட்டவை யெல்லாம், பொய்யேயாய்ப்போயின - பொய்யாய்ப்போயின, பொய்யல்லாத-பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின - மெய்யாய்விளங்கின, எ-று. *குறளால் - பொய்ப்பாலபொய்யேயாய்ப்போயின. மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கினவெனவே, இதற்கு மூன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன்மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பாலபொய்ப்பாலபோற்கைவிடப்பட்டும், மயங்கிடக்கின வென்றதாயிற்று பொய்யேயாய்ப்போதல்-வாய்மையெனப்படுவதென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய் விளக்கல் பொய்யாமையும் வாய்மையிடத்த வென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் றிறப்புச்சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழண்டாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனூர் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(இ-ன்.) மறனெறிந்தவாளார்நெடுமாற - பகைவரையெறிந்த வாட்படைதங்கிய வீரேற்றுக்கும்பாண்டியனே, வள்ளுவனூர்தம்வாயால் - திருவள்ளுவர் வாயால், கேளாதனவெல்லாம்-இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்லாம், கேட்டு - இப்போது கேட்டு. அறந்தெரிந்தேம் - தருமமறிந்தோம், பொருட்டிறமறிந்தேம்-பொருளியல்பறிந்தோம், இன்பின் திறனறிந்தேம் - இ

ன்பமறிந்தோம், வீட்டுத்திரன் றெளுந்தேம் - வீடுதெளிந்தோம், எ-று, * தி றன் - கூறுபாடு அது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் - ஆகு பெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற் கெட் டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள், இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித் துணர்தற்குரிய, உறுதிப் பொருணன்குமுணர்தலின் இனியாதொன்றாலுங் குறைவில்லை யென்றபடி. (இல்)

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

(இ-ள்.) முந்திய நன்னெறி நாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நா மறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார் - நாவால் விளங்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன்குறள் வெண்பா - இனி யகுறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய-(நினைத்தால் மனத்திற்கின்பஞ் செய் வதை, செவிக்கினிய-(கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன, வாய்க்கினிய-(ஓ தினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து - பெரிய மருந்துகளாவன, எ-று. * குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையை நோயென்னாமை யால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும்பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினை யெ ன்றார். முற்பட்டநல்வழி - நன் மக்களுக்கு அனாதியா யமைந்துள்ளது. அது சமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறியவென்றார் இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்கா லும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (இக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

(இ-ள்.) வெள்ளி வியாழம்விளங்கிரவி வெண்டிங்கள் - சுக்கிரன்சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புறவிருளை - புறத்திருளை, பொள்ளென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருணீக்குதற்கு உ ண்டாகியஒளிகளாம்)தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த வள்ளுவரின்குறள்வெண்பா) அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு

உண்டாகிய ஒளி, எ-று, * இங்ஙனங்கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று, அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்ப தொன்றின் றென்றபடி. (௫௨)

ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குந் தெள்ளமுதின்- உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - இனியசுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெள்ளியவமுதை யுண்டு, அறிவார்-(அதன்சுவையை)யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின் - வளம் பொருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய - முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்மும்மடி சிறந்தபாலை, மகிழ்ந்து - களித்து, உலகடைய - எல்லாவுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு, தீஞ்சுவையறிவார் - தீயசுவையறிவார், எ-று. * வளம் - ஆகு பெயர். ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலைபெற்று ஒழி வின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலிட்டரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங்கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப் பொருளுணர்ந்தன்றிவீட்டின்பம்பெறுதல் கூடாமையின்உலகடையவுண்ணு மென்றார். அன்றிஅவ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தமது மேம்பட்ட வறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்றகுணத்தைஅறிந்து முக்கியபிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அங்ஙனங்கூறினாரெனினு மமையும். இஃது இவ் வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. ()

திருவள்ளுவமாலை மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

(இ-ள்.) குறள் (நாயனாரது நூலி னாயிரத்து முந்நூற்று முப்பது) குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்து-(அதனடுவே) துளைசெய்து, ஏழ்கடலை-ஏழ்கடவுளிரையும்,புகட்டி-(அத்துளையுட்) பெய்து, குறுக-(தன்ன

ளவிற்) குறுகும்வண்ணம்,தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வனவாகும், எ-று, * மிக்கசிற்றளவிற்குஎடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நுண் பொருளாத லின்-கடுகுசொல்லப்பட்டது, இரண்டனுருபுதறித்தவென்வினைகொண்டது துளைத்தல்-உள்ளீடுபோக்குதல். புகவிடென்பது - புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய்நிற்றலின்புகட்டியென்றாயது. துளையினிடைவெளிக்கும்அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்குபெரிதாகலின் குறு கவென்றார். தறித்தாலன்னவெனற்பாலது - தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளைஉபமானமாகக்கூறலின்-இல்பொருளுவமை, குற ட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின் தறித்தவெனப்பன்மையாற்கூற லாயிற்று. குறள் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயராதலின், இங்கே பன்மைக்கா யது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின்சொற் சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்ப ட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலு மென்ற தாயிற்று பொருள் விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி. (௫௪)

இப்பாட்டிலே "அணுவைத்துளைத்தேஉ கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்தறித்த குறள்" என முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால்புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

நாயனார் சொரூபஸ்துதி.

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபுண்டர நுதலழகும் திரண்மணிபுயந்தை வருஞ்செவியழகுந்திகழ்நெடுந்தாடியினழகும் அருமுடிசெபமாலிகையின்முத்திரைசேரபயநேர்வலக்கையினழகும் அழிழ்ந்துறழ்தமிழ்மாதரைமுரைரதம்மைதருமிடக்கையினழகும் கருமுடியோகப் பட்டையினழகுங்கடிகொள்கீட் கோவணவழகும் கழல்களிற்றிகிரி வனைவரையழகுங் கமலநல்லாதனத்தழகும் [க்குந் தருமுடிமுகிறோய்மயிலைனிடை மாதவர்கள்கண்டிறைஞ்ச வீற்றிரு தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெனுநாமம்சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—௯

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புலவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

நூலின் திருநாமங்கள்—௯.

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுரைவாழ்த்து,
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இந்திரன் முதலியவிறையவர்பதங்களும், அந்தமிலின்பத்தழி வில்வீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமார்த்தர்க்,குறுதியெனவுயர்ந் தோரா னெடுக்கப்பட்டபொருள்கள் நான்கு, அவை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. அவற்றுள், வீடென்பது: சிந்தையு மொழியுஞ் சொல்லாநிலைமைத்தாதலிற் முறவறமாகியகாரணவகையாற் படுவதல்லதிலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின்,நூல்களாற் கூறப்படுவன? ஏனைய மூன்றுமாம். அவற்றுள், அறமாவது: மனுமுதலியநூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென மூன்றுவகைப் படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்குவிதிக்கப்பட்டபிரமசாரியமுதலியநிலைகளினின்று அவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல். வழக்காவது: ஒரு பொருளைத்தனித்தனியே எனதென்றிருபபாரதுகாரணமாகத்தம் முண்மாறுபட்டப்பொருள்மேற்சொல்லுவது. அதுகடன்கோடன் முதலியபதினெட்டுப்பதார்த்தமாம். தண்டமாவது: அவ்வொழுக்க நெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழீஇயாரை யன்நெறி நிறுத்தற் பொருட்டொப்பநாடி. அதற்குத்தக்கவொறுத்தல்இவற்றுள்வழக் குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாயதல்ல தொழுக்கம் போல் மக்களுயிருக் குறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானு மவைதா னூலானேயன்றி யுணர்வுமிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும், அறி யப்படுதலானும், அவற்றையொழித்தீண்டித் தெய்வப்புலமைத்திரு வள்ளுவனார் சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அதுதா னால்வகைநிலைமைத்தாய வருணத்தோறும் வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சறப்பியல்புக ளொழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல் புபற்றி இல்லறந் துறவறமென விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது அவற்றுள்; இல்லறமாவதில் வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்றதற்குத் திணையாகிய கற்புடைமனைவியோடுஞ்செய் யப்படுவதாகலின் அதனைமுதற்கட் கூறுவான்றொடங்கிய பெடுத் துக்கொண்ட இலக்கணமினிது முடிந்தற்பொருட்டுக் கடவுள் வா ழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கடவுள் துணை.

முதல் - அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளே யென்றறிக. எப்படியென்னில், சத்து வமுதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றுமாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச் சொல்லினுரென்று அறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதனது பதப்பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம், அகர முதல் - அகரமாகிய முதலெழுத்தையன: (அதுபோல்) உலகு - உலகம், ஆதி பகவன் முதற்று- ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து எ-று.

(கருத்துரை.) எழுத்துகளெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம்.

(விசேட - உரை.) § ஏகாரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழெழுத்துக்களுக்குமாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலே நோக்கி எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டும்பண்புத்தொகை-வடனன்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர்களின் மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டுதலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகின்மேல் வைத்துச்சொல்லினர் அப்படிச் சொல்லினாயினும் உலகிற்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க § காதமாத்திரையான இயல்பாற் பிறத்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க தலைமை பற்றிவந்த அகரத்திற்கும், ஆதி பகவனுக்கும் * பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி [இப்பாட்டால் முதற்கடவுளருமை சொல்லப்பட்டது. (க)

---

§ காதம் உயிர்முயற்சியால் எழுகிற உதானவாயுவால் ஆவது. * பிம்பப் பிரதிபிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமும் ஒன்றேதோன்றல்.

கற்றதனலாய பயனென்கொல் வாலறிவ
நற்றா டொழாஅ ரெனின்.

(ப - ரை.) வாலறிவன்-மெய்யறிவையுடையவனது, நற்றாள் - நல்லவடி களை, தொழாரெனின் - வணங்காராயின், கற்றதனல் - யாவம் கற்ற அக்கல் வியறிவினல், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என்-யாது-எ-று.

(க - ரை.) மெய்யறிவுடைய கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனலும் பய னில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) எவனென்னும் வினப்பெயர் என்னென்னும் இல்லையென் னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது கொல்-அசைநிலை - பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாதலின் நற்றாளென்றார். (ஆகமறிவுக்குப் பயன் அவனடிகளை வணங்கி பிறவியை அறுதலென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது)

மலர்மிசை யேகினன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.

(ப - ரை.) மலர்மிசை (அன்பாது நெஞ்சமாகிய) தாமரைமலரிடத்து, ஏகினன் - சென்றவனது, மாணடி - பெருமைபொருந்திய வடிகளை, சேர்ந் தார்-சேர்ந்தவர், நிலமிசை-எல்லா உலகங்களுக்குமேலாகியஉலகத்திலே, நீடு வாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்-எ-று.

(க - ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள் என்பதாம்.

(வி - ரை.) மலர்போலு நெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர். அன்பினுலே நினைப்பவரது நெஞ்சில் அவர்நினைத்தவடிவோடு விரைந்துசெ ல்லுதலினுலே ஏகினனென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினர். இது வினரவு பற்றிவந்த-காலவழுவமதி - சேர்தல் - இடைவிடாதுநினைத்தல். (ரு)

வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

(ப - ரை.)வேண்டுதல்-(யாதொருபொருளையும்)விரும்புதலும்,வேண்டா மை-வெறுத்தலும், இலான்-இல்லாதவனது, அடி-அடிகளை, சேர்ந்தார்க்கு - சேர்ந்தவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்திலும், இடும்பை - இறவித் துன்பங்கள், இல - உண்டாவனவல்ல-எ-று.

(க - ரை.) கடவுளடிகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிறவித் துன்பங்களில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை) பிறவித் துன்பங்களாவன : தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகை யால் வருகிற துன்பங்களாம். (அடிசேர்ந்தார்க்கு அவ்விருப்பு வெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை காரணமாகவருகிற மூவகைத் துன்பங்களும் இல்லை யாயின.) (ச)

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேராவிறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(ப-ரை.) இறைவன் – தலைவனது, பொருள்சேர் - மெய்மைசேர்ந்த, புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து, இருசேர் - மயக்கத்தைப்பற்றிவருகிற, இருவினையும் - நல்வினைதீவினையென்னுமிரண்டுவினைகளும், சேரா - உண்டாகாவாம்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளுடையகீர்த்தியைவிரும்பினவரிடத்து நல்வினைதீவினையென்னு மிருவினைகளு மடையாவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவென்றும் சொல்லினர். (தலைமைக்குணங்களில்லாதவரை டையரென்று நினைத்து அறிவிலார்சொல்லுகிற புகழ்பொருள்சேராதாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவனது புகழ்பொருள் சேர்புகழெனப்பட்டது.) புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (இ)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(ப-ரை.) பொறிவாயில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, (யென்னும்) ஐம்பொறிகளே வழிகளாகவுடைய, ஐந்து-ஐந்தாசைகளேயும், அவித்தான்-அறத்தவனது, பொய்தீர் - மெய்யான, ஒழுக்கநெறி – ஒழுக்கவழியிலே, நின்றார்-(வழுவாது) நின்றவர், நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல் எக்காலத்திலும்ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார்-எ-று.

(க – ரை) கடவுள் வழியிலே நின்றவர்கள்மீழி வாழ்வார்கள்என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊறு, சுவை, ஒளி,காற்றம்,ஓசை, எனப்பலன்கள்ஐந்தாதலின் அவற்றிலே செல்லுகிறஆசையும் - ஐந்தாயிற்று-ஐந்தவித்தான் - ஒழுக்கவழி அவனும் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். (இவை நான்குபாட்டாலும்கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழி நின்றோரும், மோட்சத்தைப் பெறுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(ப-ரை.) தனக்கு - தனக்கு, உவமை யில்லாதான்-(ஒரு விதத்தினுலும்) நிகரில்லாதவனது, தாள் - அடிகளே, சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லது, மனக்கவலை – நெஞ்சிலே தோன்றுகின்றதுன்பங்களே, மாற்றல் - நீக்குதல், அரிது - உண்டாகாது-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலைகளுக்குதலில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லேஅரிது - இல்லையென்னும் பொருளில்வந்தது. [அடிகளச்சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளிமயக்கங்களே நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறத்தலும், இறத்தலும், அவற்றால் வருகிறதுன்பங்களுன் அழுத்துவாரென்பதாம்.) (ஈ)

அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்தலரிது.

(ப-ரை.) அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது, தாள்-அடியாகிய (மரக்கலத்தை,) சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல், பிறவாழி-(அதனின்) வேறுகிய கடல்களை, நீந்தல் - கடத்தல். அரிது - கூடாது-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறம், பொரு, ளின்பமென. உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றுள் அறத்தை முன் பிரித்ததனால் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப்பட்டன. [பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாகலின் அறவாழி யந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரைகாணாது; அவற்றுள்ளேஅழுந்தவராகலின் நீந்தலரிதென்றார்; தாட்புணையென்னுமையால் ஏகதேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

(ப-ரை.) கோளில் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின்-பொறிகள்போல், எண்குணத்தான்-எண்வகைப்பட்டகுணங்களையுடையவனது, தாளை - அடிகளை, வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள், குணமிலவே - பயன்படுதலுடையனவல்லவேயாம்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களை வணங்காத்தலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எண்குணங்களாவன; தன்வயத்தனுதல், தூயவுடம்பினனுதல், இயற்கையுணர்வினனுதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல், பொருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை, என்பனவாம். இவை சைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன, காணுத கண்முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைஎன்பயனிலவெனத்தலைமேல் வைத்துச்சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாதகாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங்கொள்க. (இவை மூன்றுபாட்டாலும்) அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகுதிறகுற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (க)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவனடி சேரா தார்.

(ப - ரை.) இறைவன் - தலைவனது, அடி - பாதமாகிய மரக்கலத்தை (சேர்ந்தவர்) பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார்-சேராதார், (அதனைச்) சேராதவர், நீந்தார் - கடக்கமாட்டார்-எ-று.]

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சேர்ந்தவரென்பது வருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருதலால் - பிறவிப்பெருங் கடலென்றார். [கடவுளடிகளையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும். உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனுல் நியமிக்கப்பட்டன.] (௧0)

முதல் அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து
மூற்றிற்று.

இரண்டாம் - அதிகாரம்.

வான்சிறப்பு.

அஃதாவது, கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொரு ளின்பங்களும் நடத்தற்கு எதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(ப-ரை.) வான்-மழையானது, நின்று-(நடுவே நீங்காது) நிற்க, உலகம்-உயிர்களானவை, வழங்கி வருதலான் - நிலேபெற்று வருகையினலே, தான்-அம்மழை தான், அமிழ்தமென்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று, உணரற் பாற்று-அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம்-எ-று.

(க-ரை.) மழை நீங்காமற்பெய்ய உயிர்கள் நிலேபெற்று வருகையால் அம்மழை யுயிர்களுக் கமிர்தம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலேபெற்றுவருதலாவது பிறப்பு நடுவே நீங்காமையால் அவை எந்நாளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலேபெறுதலின் உயிர்களே நிலேபெறச் செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

(ப-ரை.) துப்பார்க்கு-உண்பவருக்கு, துப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பார்கி-உணவுகளே யுண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளே) உண்பவர்க்கு, துப்பாயதூஉம்-(தானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை-மழை-எ-று.

* அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தையொழிப்பதென்பது பொருள், அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

(க-ரை.) உண்பவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுகளை யுண்டாக்கி அவ்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக நிற்பது மழை என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றை யுயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(ப-ரை.) விண்-மழையானது நின்று - (பெய்யவேண்டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின்-பொய்க்குமாயின், விரிநீர்-கடலாலே சூழப்பட்ட, வியனுலகத்துள்-பரந்த வுலகத்தினுள், பசி-பசியானது, நின்று-நிலைபெற்று, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தும் எ-று.

(க-ரை.) மழை பெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகிற் பசியானது உயிர்களை வருத்தும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே பயனில்லை யென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார்; உணவில்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

ஏரினுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரிவ ளங்குன்றிக் கால்.

(ப-ரை.) புயலென்னும்வாரி – மழையென்கிற வருவாய், வளங்குன்றிக் கால் - (தன்) பயன்குறையின், உழவர்-பயிரிடு மாந்தர்கள், ஏரின்-ஏரினால், உழாஅர்-உழமாட்டார்கள் எ-று.

(க-ரை.) மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கள் ஏருழார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது, உணவில்லாமைக்கு காரணஞ் சொல்லியபடி. (௪)

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(ப-ரை.) கெடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்துவாழ்வாரைப்) பெய்யாதுநின்றுகெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய்ப் (பெய்து), மற்றாங்கே - முன் கெடுத்ததுபோல், எடுப்பதூஉம்-எடுப்பதும், எல்லாம்-(இவை) யெல்லாம் (வல்லது,) மழை-மழையாம்-எ-று.

(க-ரை.) கெடுப்பதுங் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழை என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றுவினைமாற்றில் வந்தது கேடும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது - அம் மனிதர்

முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்தலெடுத்தல்கள் பலவாகுகை நோக்கி வல்ல தென்பது, * அவாய்நிலையால்வந்தது; மழையினது வல்லமையைச் சொல்லியபடி. (௫)

விசும்பிற் றாளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(ப-ரை.) விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி-துளிகள், வீழினல்லால்-விழிற்காண்பதல்லது, மற்றாங்கே-வீழாதாயின்அப்பொழுதே, பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையையும், காண்பு - காணுதல், அரிது - அரிது-எ-று.

(க – ரை.) மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதலரிது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) விசும்பு ஆகுபெயர் மற்று மீழாதாயினென்னும் - வினை மாற்றில் வந்தது - தலையுமென்னும் இழிவு - சிறப்பும்மை-விகாரத்தால்தொக்கது ஓரறிவுயிரும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (௬)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந்தடிந்தெழிலி
தானல்காதாகி விடின்.

(ப-ரை.) நெடுங்கடலும் - நெடியகடலும், தன்னீர்மைகுன்றும்-தன்னியல்பு குறையும், எழிலிதான் - மேகந்தான், தடிந்து-(அதனைக்) குறைத்து, நல்காதாகிவிடின்- அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின்-எ-று.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகடலும்வளங்குறையும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உம்மை - உயர்வு சிறப்பு - தன்னியல்பு குறைதலாவது-நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமையும் மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கேகுறைத்தலென்றது-முகத்தலை-மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்கும் மழைவேண்டுமென்பதாம். [இவைஏழுபாட்டாலும்உலகம் நடத்தற்குமழைஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

சிறப்பொடுபூசனை செல்லாதுவானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

(ப-ரை.) வானம் வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின், வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே, சிறப்பொடு- மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவீழாவுடனே, பூசனை - பூசையானது, செல்லாது - நடவாது.

(க-ரை) மழை பெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது - என்பதாம்.

---

* அவாய்நிலை - ஒருசொல் - மற்றொருசொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாவிநிற்றல்.

(வி-ரை.) உம்மைஉயர்வுசிறப்பு-விழாவோடுகூடிய பூசையெனலால் செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார் பூசையிலே தாழ்வுநீரச் செய்யப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (அ)

தானந்தவமிரண்டுந் தாங்காவியனுலகம்
வானம் வழங்காதெனின்.

(ப-ரை.) வானம் - மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின், வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே, தானந்தவமிரண்டும்-தானமும், தவமுமாகிய விரண்டறமும், தங்கா - உளவாகாவாம்-எ-று.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிடி னுலகத்தில் தருமமும் தவமு முண்டாகாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானமாவது-தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது. தவமாவது மனம்பொறிவழி போகாமனிற்கும் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலானவை மிகுதிபற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் - துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (கூ)

நீரின்றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்றமையா தொழுக்கு.

(ப-ரை.) யார்யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும், நீர்-நீவர, இன்று-இல்லாமல், உலகு - உலகியலானது, அமையாதெனின் - பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு - [அந்நீரினது நடுவே நீங்காத வொழுக்கமும், வான்-மழையை, இன்று - இல்லாமல், அமையாது - பொருந்தாது-எ-று.

(க-ரை) எவ்வகை மேன்மையுடையோர்க்கும் நீரையல்லாம லுலகியலானது நடவாது அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கங் கிடையாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மையிலே அநுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொருளின்பங்களே யுலகியலென்றார், நடுவே நீங்காத வொழுக்கமாவது, எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரிலுலே பொருளின்பங்கள்பொருத்துதல்போல்மழையினுலே அந்நீரொழுக்கம்பொருந்துதல்எல்லாராலும்தெளியப்படுமென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையா துலகெனினென்றார்.(இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு மழை எதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.)

மூன்றும் - அதிகாரம்.

நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது: மூற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுதலாம்: அவ்வற முதலாகிய பொருள்களே உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர்அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(ப-ரை.) பனுவல்-நூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து, (தமக்குரிய) வொழுக்கத்திலே நின்று, நீத்தார் - துறந்தாரது, பெருமை-மகிமையை. விழுப்பத்து - மேலானபலபொருள்களுள்ளும், வேண்டும்(இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும். எ-று.

(க-ரை.) நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமக்குரிய வொழுக்கத்திலேநின்றுதுறத்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமங்களுக்குரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும்; அது வளரப்பாவம் தேயும்; அதுதேயஅறியாமை நீங்கும், அதுநீங்க இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமை யின்பங்களில்வெறுப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும்; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம், அதுஉண்டாகப்பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாம்நீங்கி மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சிஉண்டாம், அதுஉண்டாகத் தத்துவஞானம்பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், நானென்பதாகியஅகங்காரமும்விடும், ஆதலின்இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்துவிடுதலாம். நூல்செய்தவரது துணிவு நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(ப-ரை.) துறந்தார்-(அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவரது பெருமை மகிமையை-துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையிலுலே சொல்லி, அறியப்புகுந்தால்-அளவுபடாமையால்) வையத்த - இவ்வுலகத்திலே, இறந்தாரை, -(பிறந்திறந்தவரை),எண்ணிக்கொண்டற்று எண்ணி -(இத்தனைபேர்களென்று) அறியப்புகுந்தாற்போலும். எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச்சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக் கொண்டாற்போலும் என்பதாம்.

(வி.-ரை.) கொண்டாலென்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது (உ)

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை யிறங்கிற் றுலகு.

(ப-ரை) இருமை-(பிறப்பு வீடென்னும்) இரண்டினது, வகை -(துன்ப வின்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து-(அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து, ஈண்டு-இப்பிறப்பிலே, அறம்-துறவறத்தை,பூண்டார்-கொண்டவரது, பெருமை-மகிமையே, உலகு - உலகத்தில், பிறங்கிற்று-உயர்ந்தது-எ-று

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே யிவ்வுலகிலுயர்ந்தது என்பதாம்.

(வி-ரை. பெருமையே யென்பதி னேகாரம் விகாரத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப்பிரித்தலாற் பிரிநிலை யேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (௩)

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(ப-ரை.) உரனென்னுந்தோட்டியான்- அறிவென்னு மங்குசத்தினாலே, ஓரைந்தும்-(பொறிகளாகியயானைகள் ஐந்தையும், காப்பான்-(தன் தன்புலன்களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன், வரனென்னும் வைப்புக்கு-(எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோட்சநிலத்துக்கு, ஓர் வித்து - ஒரு வித்தாவான்-எ-று.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளை-ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற் காப்பவன்மோட்சநிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்நிலத்திலேபோய் முளைத்தலின்வித்தென்றார், இங்கேபிறந்தும்இறந்தும் வருகிறமனிதனல்லனென்பதாம். [ஏகதேச வுருவகவணி.]()

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(ப-ரை.) ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற்செல்லுகின்ற)வைந்தாசைகளையு மொழித்தவனது. ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல் விசும்புளார்-அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோமான் - தலைவனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம்-எ-று.

(க-ரை.) கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம் என்பதாம்,

(வி-ரை.) ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல்சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகியகௌதமமுனிவனதுவல்லமையைத் தெரிவித்தானாதலின் இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௪)

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

ப - ரை. (ஒத்த பிரப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியர் - பெரியோர், செயற்கரிய செய்தற் கரியவைகளே, செய்வார்-செய்வார்கள், சிறியர் – சிறியோர், செய்தற்கரிய - அச் செய்தற்கரியவைகளே, செய்கலாதார்-செய்யமாட்டாதார்-எ-று.

க - ரை. பெரியோர் செய்தற் கரியவைகளேச் செய்வார்கள், சிறியோர் செய்தற்கரியவைகளேச் செய்யார்கள் என்பதாம்.

வி – ரை. எனவேபெரியோர்செய்தற்கெளியவைகளேச் செய்யாரென்பதும், சிறியோர் அவைகளேச்செய்வாரென்பதும்தோன்றுதல்அறிக. செய்தற் கெளியவை மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல், ஆசைகொள்ளுதல், சோபித்தல் இவை முதலானவையும்; செய்தற்கரியவை - இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம்,தாரணை, தியானம்சமாதிஎன எண் வகை யோகங்களாம். (கூ)

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

ப - ரை. உலகு - உலகமானது. சுவையொளி யூறோசைநாற்றம், இரதமும் - உருவமும், ஸ்பரிசமும் - சத்தமும் கந்தமும்என்று -என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது, வகை - கூறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்தே-எ-று.

க - ரை. உலகமானது பஞ்சதன் மாத்திரைகளே யறிபவனிடத்தே என்பதாம்

வி - ரை. ஐந்தின் வகையான - அவையைத்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களேத்தும், அவற்றின்கூறிய ஞானேந்திரியங்களேத்தும், கன்மேந்திரியங்களேத்தும். ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனுல்தெரிகின்றபடி டனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் - அகங்காரம்-மனம் - எனப்பட்டவையும்அவற்றக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும்-கொள்ளப்படும்.இவ்விருபத்தைந்து தத்துவக் கூட்டமல்லது உலகென வேரில்லையென்று உலகினது இருப்பை யுறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று, பூதமைந்து, நிலம், நீர், தீ காற்று, வான், ஞானேந்திரியமைந்து,மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. கன்மேந்திரியமைந்து, வாக்கு பாதம்,பாணி, பாயு,உபஸ்தம். மூலப்பகுதி-மாயை இவை சான்றுபாட்டாலும் பெருமைக்குக் காரணங்கள் ஐம்பொறி யடக்கலும், போகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும், ஆமென்பதுசொல்லப்பட்டது. ()

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும்.

ப - ரை. நிறைமொழி (பயனிறைந்த சொல்லியுடைய, மாந்தர் - முனிவரது, பெருமை-மகிமையை, நிலத்து - நிலவுலகத்தில் மறைமொழி - அவராணையாகச் சொல்லியமந்திரங்களே,காட்டிவிடும் பிரத்தியட்சமாகக் காட்டிவிடும்-எ-று.

க - ரை. முனிவரது மகிமையை - அவர்கள் - மந்திரங்களாலே காட்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. பயனிறைந்தமொழியாவது அவர் அருளினுலேசொன்னலும் சோபத்தினுலே சொன்னலும், அதனதன்பிரயோசனத்தைக்கொடுத்தேவிடுதிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றூர் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

ப - ரை. குணமென்னுங்குன்று (துறவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல், எறிநின்றூர்-எரிநின்ற முனிவரது வெகுளிகோபமானது, கணமேயும் (தானுள்ளவளவு கூணகாலமேயாயினும், காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல், அரிது-அரிதாம்-எ-று.

க - ரை. முனிவர்கள் கோபமானது கோபிக்கப் பட்டவராலே தடுத்தல் கூடாது - என்பதாம்.

வி - ரை. அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக்குணங்களோமலையாக உருவகம்செய்தார், அனுதியான பழக்கத்தினுலே ஒரேவிடத்துக்கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால் கணமேயு மென்றும், நிறைமொழிமாந்தராதலால்காத்தலரிதென்றும்சொல்லினர், (இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது. (கூ)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

ப - ரை. எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லாவுயிர்களின் மேலும், செந்தண்மை–செவ்வையான வருளை,பூண்டு-விரதமாகக் கொண்டு, ஒழுகலான்-நடக்கையினுலே, அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர்-துறவறத்தினின்றவர்-எ-று.

க - ரை. அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே–என்பதாம்

வி - மற்று அசைநிலை, அந்தணரென்பது அழகிய தண்மையை யுடைய வரென்னும் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகாதென்பது கருத்து. (அப்படி ஆணையை யுடையவ ராயினும் உயிர்களிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனுற் சொல்லப்பட்டது.

மூன்றுவது அதிகாரம் நீத்தார்பெருமை
மூற்றிற்று.

ன்கதிகாரம்

அறன்வலி யுறுத்தல்.

அஃதாவது: அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்றைப் பொருளின்பங்கள்போ லாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்பதுசொல்லுதலாம், அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

சிறப்பீனுஞ் செல்வமும் மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) சிறப்பு - மோட்சத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வமும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும், (ஆதலால்) உயிர்க்கு-மனிதருயிர்க்கு, அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட, ஆக்கம் பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன்-யாது, எ-று.

(ப-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ-அசைநிலை. எல்லாப்பேருகளினும் சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல். [இதனுல் அறத்தினும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறத்தினூஉகு-தருமஞ் (செய்தலின்) மேற்பட்ட, ஆக்கமும்-பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) இல்லை-இல்லை, அதனை - அத்தருமத்தை, மறத்தலினூங்கு (மயக்கத்தால்) மறத்துவிடுதலின் மேற்பட்ட, கேடு-கேட்டைத் (தருவதும்) இல்லை - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமுமில்லை அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கினும் கேடில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறத்தினூங்காக்கமுமில்லையெனமுன்சொல்லப்பட்டதையே * அநுவதித்தார் அதனுலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனேக்கி. [இதனுல் அது செய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லுமவா யெல்லாஞ் செயல்.

(ப-ரை.) ஒல்லும் வகையால் (தமக்குத் தமக்குக்கூடும்) வகையால், அறவினை-தருமமாகிய கல்வினையை, ஓவாதே-இடைவிடாமல், செல்லும் வாயெல்லாம் (அது) செல்லுமிடங்களினு லெல்லாம், செயல்-செய்யக்கடவர்-எ-று.

---

* அநுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்றொன்றை விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

(க-ரை.) மனம், வாக்கு, காயம், இம்மூன்றாலுந்*தருமஞ்செய்யக்கடவர்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கூடும் வகையாவது, இல்லறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம்-சரீர நிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். சொல்லுமிடங்களாவன, மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செய்யப்படுகிற அறங்களாவன நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும், நற்செயலும். ஆம். [இதனால் அறம் செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௩)

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(ப-ரை.) மனத்துக்கண் (அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) நெஞ்சினிடத்து, மாசிலனாதல்-குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன், அறம்-தருமமாவது அனைத்து-அவ்வளவே, பிற-அது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும், ஆகுலநீர (அறமெனப் படுவனவல்ல) ஆரவாரகுணத்தை யுடையனவாம், எ-று.

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவன் மனமாசற்றிருக்கக்கடவன், அவ்வளவே என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம் தீயவைநினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுல நீரபிறவென்றார். [மனதிலே குற்றமுடையவனாகியபோது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச் சொன்னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(ப-ரை.) அழுக்காறு-பிறருயர்ச்சி பொறாமையும், அவா - ஐம்புலவாசையும், வெகுளி (அவை காரணமாகப் பிறர்மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்னாச்சொல் (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும், நான்கும்-ஆகிய விந்நான்கினையும், இழுக்கா-கடிந்து, இயன்றது (ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது, அறம்-தருமமாவது, எ-று.

(க-ரை.) பொறாமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல், இந்நான்குங்கடிந்து நடந்ததே தருமம் என்பதாம்.

(வி ரை.) இதனால் இந்நான்கோடுகலந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதும் கொள்க. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறத்தினியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அன்றிறவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(ப ரை.) நாம் இப்போது இளையோமாகலின் § அன்று இறக்குநாளில், அறிவா மென்னாது செய்வோ மென்று நினையாமல், அறம் தருமத்தை,

§ அகத்தியம் ' அன்று முன்னாளெதிர்மறை அசைநிலை. '

செய்க (நினைத்தோறும்) செய்யக்கடவன், அது-அப்படிச் செய்யப்பட்ட தரு மமானது, பொன்றுங்கால்-உடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து, பொன்றுத் துணை (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம், எ-று.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோமென்னுது நினைஞ்செய்க அவ்வதம் இறக்கும்போ துதவியாம்-என்பனவாம்.

(வி ரை.) மற்று அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற் றையுடம்பிலும், செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று, [இதனால் அப்படிப் பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிறபோதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே சோ்ந்தா னிடை.

(ப-ரை.) அறத்தாறு - தருமத்தின் பயன், இதுவென - இதுவென்று, (ஆகமவளவையால் அறிவிக்க, வேண்டா-வேண்டியதில்லை, சிவிகை-தண்டி கையை, பொருத்தானேஞ-சுமப்பவனேஞ, ஊர்த்தானிடை செலுத்துவோனி டத்தச் (காட்சியளவையினாலேயே) அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) தருமத்தின் பயன்சிவிகை எடுப்பவனிடத்தும், எறுபவனிடத் தங் காணப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகமபிரமாணமும் பொருத்தானே சோ்த்தானிடை என்றதனால், காட்சியளவையாகிய பிரத்தியட் சபிரமாணமும் கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறைத்து நின்றத னால் சொல்லெச்சம். [இதனாலழியாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] ()

வீழ்நாள் படாமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன், வீழ்நாள் (செய்யாமற்) கழியுநாள், படா மை-உண்டாகாமல், நன்று-தருமத்தை, ஆற்றின்-செய்வானாயின், அஃது-அச் செய்கையானது, வாழ்நாள் (அவன் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுநாளது, வழி (வரு) வழியை, அடைக்குங்கல்-(வராமல்) அடைக்குங்கல்லாம், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் அறத்தைச் செய்தால் அவ்வறமவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவா, விருப்பு, வெறுப்பு, என்கிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற நல்வினை, தீவினை என்கிற இருவகை வினை களும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவற்றின் பயன்களா கிய சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கும், ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளென ப்பட்டது.

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(ப-ரை.) அறத்தான்-இல்லறத்தோடுபொருந்தி,வருவதே-வருமின்பமே இன்பம்-இன்பமாகும், மற்றெல்லாம்(அதனோடுபொருந்தாது வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும் புறத்த-தன்பத்துட் சேர்வனவாம், அதுவுமல்லாமல், புகழும் - புகழையும், இல உடையனவல்ல எ-று.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடி யின்பமே யின்பமாகும் பிறன் மனைவியோடு கூடுமின்பம் துன்பமாம் என்பதாம்)

(வி-ரை.) இன்பம் காமத்தி னநுபவம், இன்பத்திற் புறமெனவேதுன்பமாயிற்று; பாவத்தால் வரும் பிறனில் விழைவு முதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும், பின்புதுன்பமாய் வினைதலாற்புறத்தவென்றார். புகழுமிலவெனவே அறத்தோடு வருவதாகிய வின்பம்புகழு முடைத்தாமென்பது பெற்றாம். [இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(ப-ரை.)ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு - செயற்பாலது-செய்தற்றன்மையது, அறனே-நல்வினையே, உயற்பாலது-ஒழுதற்றன்மையது, பழியே தீவினையே எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு செய்யத்தக்கது நல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினைஎன்பதாம்.

(வி-ரை) தேற்றேகாரம்பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. ஒரு பிரண்டும், அசைநிலைகள், பழிக்கப்படுவதாகியதீவினையைப்பழிஎன்றார். [இதனைச் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.] (ம)

நான்காம் அதிகாரம் அறன்வலியுறுத்தல்.

பாயிரம்

மு ற் றி ற் று

இல்லறம்.

இல்லறமாவது:—இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிச் செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஐந்தாம்-அதிகாரம்.

இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது: மனையாளோடுகூடிவாழ்தலின தறிறப்பாம். இல்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரியஇருவகை நிலைகளுள்ளேமுதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(ப-ரை.) இல்வாழ்வா னென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்புடைய (துறவறத்) தன்மையையுடைய மூவர்க்கும்-(மற்றை) மூவர்க்கும், நல்லாற்றில் (அவரது) நல்லொழுக்க-வழிகளில், நின்ற - நிலைபெற்ற, துணை-துணையாவான்-எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்சனியாசி இம்மூவர்க்குந் துணையாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லென்பது அதனதத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றைமூவராவார்;ஆசாரியனிடத்தேஒதுகின்றவனும், விரதங்காக்கின்றவனும், ஆசியபிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவியோடேவஞ்செய்கிறவனுகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப்பற்றுகளேயும்விட்டவனுகியசந்நியாசியும்என்றறிக. இல்வாழ்வான் பசி, நோய், குளிர்முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறுவராமல் உண்டி மருந்து முதலானவை கொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல்நடத்துகையினலே நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார்.

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(ப-ரை.) துறந்தார்க்கும் (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வருமைப்பட்டவர்க்கும், இறந்தார்க்கும் ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வா னென்பான்-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே, துணை - துணையாவான்-எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இல்வாழ்வான்துணையாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.)ஆதாரமானவராலேவிடப்பட்டவர்க்குப்பாலமொழிய அவர்க்கு ஆதாராமாய்நின்று வேண்டுவனசெய்தலாலும், வறுமைப் பட்டவர்க்கு உணவு முதலானவைகொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்குநீர்க்கடன்முதலானவைசெய்து நல்லகதியை அடைவித்தலாலும், துணையென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும்இல்வாழ்க்கையெல்லாவுபகாரக்களுக்கும் உரித்தாதல்சொல்லப்பட்டது]

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்ருங்
கைம்புலத்தா ரோம்ப றலை.

(ப-ரை.) தென்புலத்தார்-பிதிரரும்,தெய்வம்-தேவரும், விருந்து-அதிதியரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும், தான்-தானும், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் சொலப்படுகின்ற, ஆறு (அற) வழியை, ஓம்பல்-வழுவாமற்செய்தல், தலை (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையவறமாம். எ-று.

(க-ரை,) பிதிரர்க்குச் தெய்வத்திற்கும், விருந்திற்கும், இனத்திற்குச்சனக்குர், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கு அசைநிலை. பிதிரர் ஓர் தேவசாதியார், அவர்க்கு இடம், தெற்காதலின் - தென்புலத்தா ரென்ருர், தெய்வம், சாதியொருமை, விருந்து, புதுமை, அது இக்கேபுதியவராய் வந்தவரை, உணர்த்தலினுலேஆருபெயர். தான் செவ்வையாயிருந்துகொண்டு எல்லாவறக்களேயும் செய்யவேண்டுதலின் தன்னைக்காப்பாற்றுதலும்அறமாயிற்று. இவ்வைந்துவகையும் தருமஞ் செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புலமென்ருர், இவ்வைந் திடங்களுக்கும் ஐந்து பங்குவேண்டுதலால் அரசனுக்குஆறில்ஒரு பங்காயிற்று. (கூ)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(ப-ரை.) (பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழிபாவத்துக்கு, அஞ்சி பயப்பட்டுச் சம்பாதித்து பார்த்து (அப்பொருளே முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு, ஊண் (தான்) உண்ணுதலே, வாழ்க்கை (ஒருவனது) இவ் வாழ்க்கையானது, உடைத்தாயின்-உடையதானுல், வழி (அவனது) சந்ததியானது, எஞ்சல் - குறைதல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், இல்-இல்லே.எ-று.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப்பயத்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்ணுமொருவன் சந்ததியானது குறைதலில்லே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப்பங்கிட்டுண்டால் அற மானது பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். [வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.] (௪)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(ப-ரை.) இல்வாழ்க்கை – (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது, அன்பும் – (தன்மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகு) மன்பினையும், அறனும் – (பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் – உடைத்தானால், அது – அவ்வுடைமையானது. (அவ் வில்வாழ்க்கைக்கு) பண்பும் – குணமும், பயனும் – பிரயோசனமும் ஆம், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவ னில்வாழ்க்கை அன்பையு மறத்தையு முடைத்தானால் அவ்வுடைமையானது, குணமும் பிரயோசனமுமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாத போது இல்லறம் முடிவுபெறாதாகையால் அன்புடைமை பண்பும். அற முடைமை பயனும், ஆயின அன்பையும், அறனையும் முன்வைத்த ஒழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயனையும், வைத்தலால் நிரனிறையணி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இல்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புரத்தாற்றிற்
போதுஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

[ப-ரை.) (ஒருவன்) இல்வாழ்க்கை – இல்வாழ்க்கையை, அறத்தாற்றின் – தருமத்தின்வழியில், ஆற்றின் – செலுத்துவானாயின், புறத்தாற்றில் – (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே, போய் – சென்று, பெறுவது – பெறும்பயன், ஏன் – யாது, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் இல்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவனாகில், துறவரத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் என்ன-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தருமத்தின்வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமையுமென முன்சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாறு, மனையை விட்டு வனத்திலே செல்லுநிலை. அந்நிலை தரும்பயனை இது தருமமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப் போய்ப் பெறுவதெவ னென்றார். (௬)

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லார் தலை.

(ப-ரை.) இல்வாழ்க்கை – இல்வாழ்க்கையிலே நின்று, இயல்பினான் – அதற்குரிய) வியல்போடுகூடி, வாழ்பவனென்பான் – வாழ்பவ

னென்று சொல்லப்படுவோன், முயல்வாருள்ளெல்லாம் - (ஐம்புலன்களை வீட) முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும், தலை-மேற்பட்டவனாவான்-எ-று.

(க-ரை.) அறவியல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் தலையாவான் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) மூற்றத்துறந்தவராகிய சங்கியாகிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வனத்திலேதவஞ்செய்வோருகிய வானப்பிரஸ்தரை, இல்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயனைப் பெறுதலினாலே தலையென்றார். (எ)

ஆற்றி னெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோரையும்) ஆற்றின் (தமது) வழியிலே, ஒழுக்கி – நடத்தி, அறன் - (தானுந்தன்) னறத்தினின் றும், இழுக்கா – தவறாத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, நோற்பாரின் – அத்தவஞ் செய்வாரைத நிலையினும், நோன்மை – பொருமையை, உடைத்து-உடையதாம். எ-று.

(க-ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியி னடத்தி, தானும் இல்லறத்தினின் று தவறாதவாழ்க்கை தவஞ்செய்வோர் நிலையினும்பொறுமையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) பசிமுதலான இடையூறு நீர்த்தலால் ஆற்றி னெழுக்கி யென்றார். நோற்பானென்றது அவரதுநிலையை உணர்த்தலால் ஆருபெயர் தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்தநோயை அல்லது இல்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையும் பொறுத்தலில்லாமையால் நோற்பாரி னோன்மையுடைத்தென்றார். (அ)

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(ப-ரை.) (இருவகையறங்களுள்) அறனெனப்பட்டது - (நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இல்வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையே, (மற்றத் துறவறமோவென்றால்) அஃதும் – அதுவும், பிறன்பழிப்பது - பிறனால் பழிக்கப்படுவதை, இல்லாயின்-இல்லாதிருந்தால், நன்று-அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையாக நன்றும். எ-று.

(க-ரை.) அறனென்று சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையாகும்; துறவறமும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவதில்லாதிருந்தால் நல்லதுஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின் றும் பிரிக்கப்பட துறவறத்தை, அஃதென்பது சுட்டினின்றது, பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக்கத்தை துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்க வேண்டிய உருத்தம் உண்டாயிருத்தலால், அது நிறைவேறுவதரிது.

இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமையால் இது நிறைவேறுவது எளிது. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும் போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவை நான் குபாட்டாலும்; இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன்திறப்புச் சொல் லப்பட்டது.] (கூ)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) வாழ்வாங்கு – இல்லறத்தோடு கூடிவாழு மியல்பினால், வையகத்துள் – மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன் – வாழ்பவன், (மண்ணுல கத்தானே யாயினும்) வானுறையும்-விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற, தெய் வத்துள் – தேவருள், வைக்கப்படும் – (ஒருவனுக) வைத்து எண்ணுகமதிக் கப்படுவான். எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்து வழுவாது வாழ்பவன் தெய்வத்து னொருவ னுக மதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பின்னே தேவனுய்ப் பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித் தல் நிச்சயமா யிருக்கையால், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இத னால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] இம்மைப்பயன் புகழ் அதை இறுதியிலே சொல்லுகின்றார். (கo)

ஐந்தாம் அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை
மூற்றிற்று.

ஆறாம் - அதிகாரம்.

வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதாவது: அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன் மையாம், இதனுலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(ப-ரை.) மனைத்தக்க-இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையாளாகி-(நற்குண நற்செய்கைகளே) யுடையவளாகி, தற்கொண்டான் – தன்னைக் கொண்டகணவனது, வளத்தக்காள் வாழ்க்கை – வரவுக்குத்தகுந்த வாழ் க்கையை யுடையவன், துணை – (அவ்வில்லறத்துக்குத) துணையாவா ள். எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கையோடு தன் கணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணை யாவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நற்குணங்களாவன, துறந்தவரை யுபசரித்தலும், வீருந் தோரோம்புதலும், வறியவரிடத்தே யருளுடைமையும், மூதிலான வையம்.

நற்செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறித்து காப் பாற்றிவைத்தலும், உண்டிசமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ்செய் தலும் முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக் குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விரண்டு ன்மைகளும் சிற ந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது] (க)

மனைமாட்சி யில்லான்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(ப-ரை.) மனைமாட்சி – இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய் கைகள், இல்லாள்கண் – ஒருவனது மனையாளிடத்தே, இல்லாயின்- இல்லையாயின், வாழ்க்கை – அவ்வில் வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித் தாயினும் – (செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையை உடையிதாயினும், இல் – அப்பெருமையை உடையதன்று. எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குரிய குணம் மனையாளிடத்தில்லையேல், அவ்வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை – என் பதாம்.

(வி-ரை.) பயன்படாமையால் இல்லையென்றார். (உ)

இல்லதெ னில்லவண் மாண்பாஞ் ஞுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இல்லவள் – மனையாள், மாண்பானும் – நற் குண நற்செய்கைகளையிருந்தால், இல்லது – இல்லாதது, என் – யாது, இல்லவன் – அம்மனையாள், மாணாக்கடை – (அப்படிப்பட்டவ) ளாகாதி ருந்தால், உள்ளது – உள்ளது, என் – யாது: எ-று.

(க-ரை.) மனையாள், நற்குண நற்செய்கையுடையவளாயில் அவ்வில் வாழ்க்கை எல்லாம் உடைத்து – என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாண்பென்னுங் குணப்பெயர் இங்கே அதனை உடை யவளுக்கு ஆயிற்று. [இவ்விரண்டுபொட்டாலும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண் டியது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை யல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுங்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) கற்பென்னுந்திண்மை – கற்பென்னுங் கலங்காதிலமை, உண்டாகப்பெறின் – (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால், (ஒரு வன்பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) பெண்ணின் – மனையாளினும், பெ ருந்தக்க – உயர்வாகிய பொருள்கள், யா – எவை, உள – இருக்கின் றன. எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேருகளுக்குள் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் எவை யிருக்கின்றன என்பதாம்.

(வி-ரை.) கற்புடையார் போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறில்லாமையால் பாவனவென்றார். [இதனால் கற்பு கலத்தது நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யுமழை.

(ப-ரை.) தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழா அள்-வணங்காளாகி, கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது - வணங்கா நின்று, எழுவாள் - (நித்திரைவிட்) டெழுந்திருப்பவள், பெய்யென-பெய்யென்று சொல்ல, மழை-மழையானது, பெய்யும்-பொழியும். எ-று.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை வணங்காது கணவனை தொழுதெழுபவள், பெய்யென்றுசொல்ல மழைபெய்யும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தெய்வந்தொழுதற்கு மனம்தெளிவது தூயிலெழுங்காலத்தாகலின் தொழுதெழுவாரென்றார். தொழாரின்றெனது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது தெய்வமும் எவல்செய்யு மென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.]

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ப-ரை.) தற்காத்து - கற்பினின் றுவழுவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, தற்கொண்டாற்பேணி-தன்னைக்கொண்டவனையும் (உண்டிமுதலானவற்றால் உபசரித்து, தகைசான்ற - தம்மிருவரிடத்தும் நன்மையமைந்த, சொற்காத்து - புகழைநீங்காமற் காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட நற்குணநற்செய்கைகளிலும்) மறவியில்லாதவளே, பெண் - பெண்ணுவான். எ-று.

(க-ரை.) கற்பையும் கணவனையும் நற்குண நற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுபவளே மனையாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் - கற்பினாலே தன்னைப் புகழ்வது. [இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(ப-ரை.) மகளிர் - பெண்டீரை, நிரை - நிரையினாலே, காக்கும்-தலைவர்காக்கும், காப்பு - காவலானது, எவன் - என்ன பிரயோசனத்தை, செய்யும் - செய்யும், நிறை - தமதுநிறையால், காக்கும் - (அவர்) காக்கும், காப்பே - காவலே, தலை - முதன்மையான காவல். எ-று.

(க-ரை.) பெண்கள் - கற்பால் தங்களைக்காத்துகொள்ளுதலே தலைமையான காவல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) * நிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், மூதிலானவை நிறை - மனைதைக் கற்பினவழியிலே நிறுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக் காவல் இல்லாதவிடத்துச் நிறைக்காவலாலே பயன் இல்லை என்றதற்கு நிறைகாக்குங் காப்பேதலை என்றார். • [இதனால் தன்னைக் காத்தலினது நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ).

எய் சு - ஆம் - அதி - வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

பெற்றார் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(ப-ரை.) பெண்டிர் - மகளிர், பெற்றார் - (தம்மைக்)கொண்டகண வனை, பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவாராயின், புத்தேளிர் - தேவர், வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய, உலகு - உலகத்தில், பெருஞ்சிறப்பு-(அவ ராற்செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை, பெறுவர் - அடைவர். எ-று.

(க-ரை.) தன்கணவரை வணங்கும் பெண்களைத் தேவர்கள்தொழு வார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பூசித்தல் வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். [இத னால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக் கப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

(ப-ரை.) புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்த - விரும்பிய, இல் - மனையா ளை, இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன், (தம்மை யிகழ்ந்து பேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல் - ஆண்சிங்கம்போலும், பீடுநடை - பெருமிதநடை, இல்லை - இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) கற்பாகிய கீர்த்தியையுடைய மனையாளில்லாதவர்க்குப் பகைவர்முன் சிங்கம்போன்ற நடையில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரிந்தவென்பதனீறுவிகாரத்தால் தொக்கது. பெருமித நடையானுக்குச் சிங்கவேறுநடையினால், உபமானமாதலால் ஏறுபோ லென்றார். [இதனால் புகழைநகாப்பாற்றுத லிடதாதே உண்டாகும் குற் றஞ் சொல்லப்பட்டது.]

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
னன்கல நன்மக்கட் பேறு.

(ப-ரை.) (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளது, மாட்சி - நற்குண நற் செய்கைகளே, மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம், என்ப - என்று சொல்லுவார், நன்மக்கட்பேறு - நல்லப் புதல்வரைப்பெறுதலே, அதன் - அவற்றுக்கு, நன்கலன் - நல்லவாபரணம், (என்ப) - என்று சொல்லு வார். எ-று.

(க-ரை.) மனையாளது நற்குண நற்செய்கை ஒருவனுக்கு நன் மை என்றும், நற்புதல்வரைப் பெறுதல் அந்நன்மைக் காபரணமென் றும் சொல்லுவார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அசை. [இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்காவதோ ரணிகலஞ்சொல்லி அதனால் பின்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.]

ஆறும் அதிகாரம் வாழ்க்கைத்துணைநலம்
மூற்றிற்று.

ஏழாம் - அதிகாரம்.

புதல்வரைப் பெறுதல்.

அஃதாவது: முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும், அல்லது செலுத்தக்கடனாமையால் அக்கடன் செலுத்தற் பொருட்டு நல்ல மக்களைப்பெறுதலாம். அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவதறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

(ப-ரை.) பெருமவற்றுள் – (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த – அறியவேண்டுமெவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கட்பேறல்ல – புதல்வரைப் பெறுதலேயல்லது, பிற-மற்றைப்பேறுகளை, யாம்-நாம், அறிவதில்லை—மதிப்பதில்லை. எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மக்கட்பேற்றை மதிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிதற்குக் காரணமாகிய வரிமை அவ்வறிதலை உண்டாக்கியே விடுமாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத் தாற் கூறினார்: அறிவறிந்த வென்றதனால் மக்களென்னும் பெயர் பெண்பாலை யொழித்துநின்றது. [இதனுலே புதல்வரைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

எழுபிறப்பும் தீயவடை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(ப-ரை.) பழிபிறங்கா – (பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை-நற்குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின்-புதல்வரைப் பெறுவானுயின், எழுபிறப்பும் – (வினைவசத்தினுலே யுண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா – (சென்று ஒருவனை) யடையாவாம். எ-று.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்புதல்வரைப் பெறுவானுயின் எழுபிறப்பிலும் துன்பங்களணுகா என்பதாம்.

(வி-ரை.) தந்தை தாய்களது நீவினை செய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். 'எழுபிறப்பு - எழுகலேமுறையுமாம். எழுபிறப்பாவன. தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (உ)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் – தம்முடைய புதல்வரை, தம்பொருள் – தம்முடையபொருள்கள், என்ப – என்றுசொல்லுவார், அறிந்தோர், அவர்

பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்தபொருள்கள், தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்வினையினாலே, வரும் - (தம்மிடத்து) வரும், (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) பிள்ளைதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருகையால் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள்சம்பாதித்த புதல்வரைப்பொருளென வுபசரித்தார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும். நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௨)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகையளாவிய கூழ்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை - சிறியகைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறானது, அமிழ்தினும் (சுவையினாலேமிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்றவினிது - மிகவுமினிமையையுடைத்தாயிருக்கும். எ-று.

(க-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையாலளாவிய சோறானது அமிர்தத்தினும் மிகவினியது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறுகையளாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்போது சோற்றைத்துழாவுகை முதலாயின. (௪)

மக்கெண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(ப-ரை.) உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் - தொடுதல், செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, அவர் - அவரது, சொல் - சொற்களை. கேட்டல் - கேட்குதல். எ-று.

(க-ரை.) மக்களுடலைத் தொடுதல் உடற்கின்பம், அவர் சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்று - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிந்துபேசுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின் அவையிரண்டுக்கும் பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டல்கேட்டல்களினால் உண்டாகும் இன்பங்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (௫)

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது, மழலைச்சொல்-குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேட்காதவர், குழல் - குழலினிசை, இனிது - இனியது. யாழ் - வீணையினிசை, இனிது - இனியது, என்ப-என்றுசொல்லுவார். எ-று.

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர்கள் புன்னாங் குழலிசை யினிதென்றும், வீணையிசையினிதென்றுஞ்சொல்லுவர் என் பதாம்.

(வி-ரை.) குழல் – யாழ் – அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகு பெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல் லுவரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையாற் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

தந்தை மகற்காட்டு நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) தந்தை – தகப்பனுனவன், மகற்கு – புதல்வனுக்கு, ஆற் றும் – செய்யத்தகும், நன்றி – நன்மையாவது, அவையத்து – (கற்றவ ரது) சபையினிடத்து, முந்தியிருப்ப – (அவரினு) மேற்பட்டிருக்க, செயல் – [கல்வியை யுடையவ] னுக்குதலாம். எ-று.

(சு-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வி யில் கல்வியில் வல்லவனென முற்பட்டிருக்கச்செயல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளுடையவனுக்கல் முதலானவை பின்னே துன்ப த்தைத் தரினுந் தரும். ஆதலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத் து, [இதனுல் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் – தம்மக்களது, அறிவுடமை – அறிவுடையரா யிருக்கையானது, மாநிலத்து – பெரியநிலத்தில், மன்-நிலைபெற்ற, உயி ர்க்கெல்லாம் – உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மின் – தமக்கு (இனியதாதலி னும்) இனிது – இனிதாயிருக்கும். எ-று.

(க-ரை.) தம்மக்க ளறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர் களுக்கெல்லா மினிதாயிருக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவோடு கூடிய – கல் வியறிவை அறிவுடைமைகண்டு மிழ்த்தற்குரியவர் அறிவுடையோ ராத லால் இங்ஙமென்னுயிரென்றது அவர்மேல்நின்றது. [இதனுல் தந்தை யினும் உலகத்தார் மிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(ப-ரை.) தன்மகனை – தன்புத்திரனை, சான்றோனென – (கல்வி கேள்விகளினுலே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்டதாய் – கேட்டதாயானவன், ஈன்றபொழுதின் – பெற்றகாலத்தி னும், பெரிதுவக்கும் – மிகமகிழ்வாள். எ-று.

(க-ரை.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்டதாயான வள் பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சி யடைவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மடியின்மேலே கண்டதனால் உண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியிலும் நிறைந்தகல்வி கேள்விகளே யுடையவனெனக் கேட்ட தனால் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெ ன்றும், பெண்மைக்குணத்தினால் தானுக அறியமாட்டாமையால் கேட் டதாயெனவும் சொல்லினர், அறிவுடையோரென்பது வருவிக்கப்பட் டது. சான்றோரென்று அறிந்தசொல்லுதற்கு உரியவர் அவராகையால், [தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அனவில்லாமையால் அது இதனால் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மகன்றன்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) தக்தைக்கு – (தன்னைக் கல்வியுடையவனுக்கிய) தகப்ப னுக்கு, மகன் – புத்திரன், ஆற்றும் – செய்யும், உதவி – எதிர்ன்றியா னது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன் – இவனது, தக்தை – தகப்பன், (இவனைப் பெறுதற்கு) என் – என்ன தவத்தை, நோற்றான்கொல் – செய்தானோ, என்னும் – என்கிற, சொல் – சொல் லே, உண்டாக்குதலாம். எ-று.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற் கென்னதவஞ் செய்தானோவென்று பிறர்சொல்லுஞ் சொல்லே யுண்டாக்கல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகியதன்காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது, உண்டாக்குதல் அப்படிச்சொல்லுகடத்தல். [இத னால் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (கo)

ஏழாம் அதிகாரம் புதல்வரைப்பெறுதல்
மு ற் றி ற் று.

எட்டாம் - அதிகாரம்

அ ன் பு டை மை.

அஃதாவது: அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவ ரிடத்து ஆசையுடையவளாயிருக்கை. அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லறமினிதுகடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத் தலும் அன்பின்பயனுதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.

(ப-ரை.) அன்பிற்கும் – அன்பினுக்கும், அடைக்கும் – (பிறரறியா மல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ் – தாழ்ப்பாள், உண்டோ – உளதோ, (தம்

மால்) அன்புசெய்ப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்தே (பொழிகின்ற) ஆர்வலர் – அன்புடையாரது, புன்கணீர் – புல்லியகண்ணீரே, பூசரரும்- (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினை எல்லாரும் அறியத் (தூற்றும்) ஆத லால். எ-று.

(க-ரை.) அன்புகொள்ளப்பட்டவரது துன்பங்கண்டபோதே, அன் புடையவர் கண்ணீரே உள்ளிருந்த வன்பைக்காட்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவை யால் அறியப்படாதாயினும் அநுமானவளவையால் வெளிப்படு மென்ப தாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.] (க)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(ப-ரை.) அன்பிலார் – அன்பிலாதவர், (பிறருக்குப் பயன்படாமை யால்) எல்லாம் – எல்லாப்பொருள்களாலும், தமக்கு – தமக்கே, உரி யர் – உரியராவர், அன்புடையார் – அன்புடையவர், (அவைகளாலே மா த்திரமல்லாமல்) என்பும் (தம்) முடம்பாலும், பிறர்க்கு – பிறருக்கு, உரியர் – உரியராவார். எ-று.

(க-ரை.) அன்பிலார் எல்லாப்பொருளையுந் தமக்கே யுரியராவர், அன்புடையவர் பிறர்க்கு எலும்பையுங்கொடுக்க வுரியராவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமக்கேயென்ற பிரிநிலை யேகாரம். வருவிக்கப்பட்டது. என்பு – உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். [என்புமுரியராகுகை புறாவுக் காகத் துலையேறியசிபியும் தனமுதுகெலும்பை இந்திரனுக்கு கொடுத்த ததீசியு முதலாயினோரிடத்தே காண்க.] (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(ப-ரை.) ஆருயிர்க்கு-பெருதற்குரிய மனிதருயிர்க்கு, என்போடு- உடம்போடு, இயைந்த – உண்டாகிய, தொடர்பு – சம்பந்தத்தை, அன் போடு – அன்போடு, இயைந்த – பொருந்துதற்குவந்த, வழக்கு – வழி யின்பயனாகும், என்ப – என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று.

(க-ரை.) மக்களுயிருக் குடலோடுண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன் போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதப்பிறப்பி னருமை அதனையடைந்த உயிர்களின் மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனை யுணர்த்தலால் ஆகு பெயர், உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால், அது செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற்றென்பதாம் ஆகவே [இத் தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று.] (௩)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(ப-ரை.) அன்பு - (சம்மத்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது (அத்தன்மையினாலே) ஆர்வமுடைமை (பிறரிடத்தே) ஆசையையுடையவனாயிருக்கையை, ஈனும் - (ஒருவனுக்கு) தரும், அது-அவ்விருக்கையான அது, நண்பென்னும்-இவனுக்கு யாவரும்) நட்பினென்று சொல்லப்படுகிற, டோச்சிறப்பு-அளவிறந்தசிறப்பை, ஈனும்-தரும். எ-று.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது நேசத்தையும் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரும்டேப்பினராதல் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாதலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (சு)

அன்பும் நமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
இன்புற்று ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(ப-ரை.) வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், இன்புற்றார்—(இல்வாழ்க்கையிலேநின்று) இன்பத்தை யனுபவித்தவராகி, எய்தும்—(அதன் பின்னே விண்ணுலகத்திற் சென்று) அடையும், சிறப்பு - பேரின்பத்தினை, அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின் பயனுகும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) - சொல்லுவார். எ-று.

(க-ரை.) விண்ணுலகிலடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இல்வாழ்க்கையில் பொருந்தியவன் பின்பயனென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேள்வித் தொழிலினாலே தேவராய்ப்பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அநுபவிப்பார்களின் இன்புற்று ரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே தன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக வின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாலன்றி இல்லை என்பதாம். (டு)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(ப-ரை.) அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்) அன்பு - அன்பானது, சார்பு - துணையாவது, அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே, என்ப - என்று சொல்லுவார், மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும், அஃதே - அவ்வன்பே, துணை - துணையாவது. எ-று.

(க-ரை.) அறியாதவர் அறத்திற்கே யன்பு துணையென்பர், மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவனுலே செய்யப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறந்தோன்றியவிடத்தே அவனை நட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்பு செய்ய அதுநீக்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்கு துணையாமென்றற்கு மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார். மறத்திற்குமஃதே துணையென்றதை

ற்குப் பெண்டீர் புதல்வர் முதலாயினோரை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே தோணோமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை யறம்.

(ப-ரை.) என்பிலதனை – எலும்பில்லாதவுடம்பை, வெயிற்போல– வெயிலானது சுடுதல்போல, அன்பிலதனை – அன்பில்லாதவுயிரை, அறம் – அறக்கடவுள், காயும் – சுடுவான். எ-று.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் சுடுதல்போல அன்பில்லாவுயிர்களை யறக்கடவுள் சுடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எ – அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறும்பில்லாமல் எங்கும ஒருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன்னே புழுமுதலானவை கெடுதல்போல், அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாதவுயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுக்கெடுமென்பதாம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று.

(ப-ரை.) அன்பகத்தில்லாவுயிர் – மனநிலன்பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை – (இல்லறத்தோகூடி) வாழ்தலானது, வன்பாற்கண் – வன்பாலென்னுநிலத்திலே, வற்றல்மரம் – உலர்ந்தமரமானது, தளிர்த்தற்று – தளிர்த்தாற்போலும். எ-று.

(க-ரை.) அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற் பட்ட மரந் தளிர்த்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யீகத்துறுப் பண்பி லவர்க்கு.

(ப-ரை.) யாக்கையகத்து – உடம்பினகத்திலே நின்று; உருப்பு-(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பிலவர்க்கு – அன்பில்லாதவற்கு, புறத்து – மற்றைப்புறத்திலேநின்று, உறுப்பெல்லாம் – அங்கமாவனவெல்லாம், எவன் – (அவ்வதனுஞ்செய்தலிலே) என்னவுதவியை, செய்யும் – செய்யும். எ-று.

(க-ரை.) உள்ளன்பில்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புகளிருத்தும் பயனில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறத்துறுப்பாவன, இடம்பொருளேவலாதிகளாம் அன்பாகிய தோணோகூடாதவிடத்தே அவைகளாற் பயனில்லாமையால் எவன்செய்யுமென்றார் [உறுப்புப்போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.]

அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(ப-ரை.) அன்பின்வழியது – அன்புமூலமாக அதன்வழிநின்ற, உடம்பே உயிர்நிலை – உயிர்நின்ற உடம்பாகும், அஃதிலார்க்கு – அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள, உடம்பு-உடம்புகளானவை, என்பு-எலும்பை, தோல்-தோலினாலே, போர்த்த – போர்க்கப்பட்டனவாம், உயிர்நின்ற வுடம்பாகா. எ-று.

(க-ரை.) அன்போடு பொருந்திய வுடலே யுயிருள்ள வுடலாகும், அவ்வன்பில்லா வுடலே யுயிரற்றவுடலாகும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (ம)

எட்டாம் அதிகாரம் அன்புடைமை
மூற்றிற்று.

ஒன்பதாம் - அதிகாரம்.

விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது: விருந்தினரை யுபசரித்தல், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான், என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல்களிலே முன்னவையிரண்டும் கண்ணுறக் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப்படுவனவாதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமையாலும், ஈற்றின்றவிருந்தோம்பல் ஏறப்பை யுடையதாகி அவ்வில்லறவுகளுக்கு மூதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனுமனைவியாலும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) (மனைவியோடு காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) இல்-இல்லினிடத்தே, இருத்தி – இருத்தி, ஓம்பிப் – (பொருள்களைக்)காப்பாற்றி, வாழ்வதெல்லாம – வாழுஞ் செயகைகளெல்லாம், விருந்து – விருந்தினரை, ஓம்பி – உபசரித்து, வேளாண்மை – உபகாரத்தை, செய்தற்பொருட்டு-(அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ-று.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருந்தினரைக் காப்பாற்றும்பொருட்டு என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவே – உபகாரஞ் செய்யாதவிடத்தே இல்லிலிருத்தலாலும், பொருள்காப்பாற்றலாலும உண்டாகிற துன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம். (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) (உண்ணப்படும்பொருள் சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயினும், விருந்து - (தன்னை நோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்ததா-தன் வீட்டின்புறத்திருக்க, தானுண்டல் - தானே யுண்ணுதல், வேண்டற் பாற்றன்று - விரும்பப்படுமுறைமையை யுடையதன்றும். எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாமிர்தமாயினு முண்ணப்படாது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாவாமருந்து சாவாமைக்குக்காரணமாகியமருந்து.[இவை இரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

(ப-ரை.) வருவிருந்து - தன்னை நோக்கி வந்தவிருந்தை, வைகலும்-நாளுநாளும், ஓம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது, வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து - (வறுமையாய்) வருந்தி, பாழ்படுதலின்று-கெடுதலில்லை. எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுபவன் வாழ்க்கை கெடுதலில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள்குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (ஊ)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
கல்விருந் தோம்புவா னில்.

(ப-ரை.) செய்யாள் - திருமாதானவள், முகனமர்ந்து - முகமினியனாய், கல்விருந்து - தருந்த விருந்தினரை, ஓம்புவான் - காப்பவனது, இல் - வீட்டினிடத்தே, அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். எ-று.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன்வீட்டில் - இலக்குமி வாசம் பண்ணுவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனமகிழ்தற்குக் காரணம் - தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதலாம். [தருதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்தல், பொருள்வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.] (எ)

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

(ப-ரை.) விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரை யுண்பித்து, மிச்சில் - மிகுதியை, மிசைவான் - (பின்) னுண்பவனது, புலம் - விளைநிலத்துக்கு, வித்தும் - விதையும்; இடல்-இடுதலும், வேண்டுங்கொல்-வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை. எ-று.

(க-ரை.) விருந்தினரைக்காப்பவன் விண்ணிலக்தானேவிண்ணும் என் பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ - அசைநிலை, எனவே தானேவிண்ணுமென்பதாயிற்று. [இவைமூன் றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(ப-ரை.) செல்லிருந்து-(தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை, ஓம்பி-உபசரித்து, வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து - எதிர்நோக்கி, இருப்பான் - (தான் அதனைஉண்ண) விருப்பவன், மறுபிறப்பிலே (தேவனாய்) வானத்தவற்கு - வானிலுள்ளவருக்கு, நல்விருந்து - நல்ல விருந்தாவான். எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும்விருந்தாளிகளுக் கெதிர்பார்ப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்விருந்து - இடைத்தற்கரியவிருந்து, [இதனாலே மறு மையில் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(ப-ரை.) வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள் வியினதுபயன், இனைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவின தென்ப தாகிய, ஒன்றில்லை - ஓரளவினையுடையதன்று, விருந்தின - அவ்விருந் தினரது, துணை - (தகுதி) யளவே, துணை - (அதற்கு) அளவாம். எ-று.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காக்குமுதவி யில்வளவென்பதொன் றில் லை. விருந்தினர்க்குத் தகுதியளவேயாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேவயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிர மயாகம் என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்ட விருந் தோம்பலொன்றுகலின் வேள்வியென் றும், பொருளளவு சிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இனைத் துணைத்தென்ப தொன்றில்லையென் றும் சொல்லினர், [இதனால் இருமை யும் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வித் தலைப்படா தார்.

(ப-ரை.) விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - (நினையாப்பொருளைக் கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனே, தலைப்படாதார்-அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்தோம்பி - (அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து (பின்பு) அதனையிழந்து, பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடில மாயினேம், என்பர் - என்றிரங்குவார், எ-று.

(க்ஷ-ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றுதாற் பொருளைக்காப்பாற்றி விழுந்தோமென்பசர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக்காத்தலும் கலித்துண்பமாதலால் பரிந்தோம்பியென்றார், வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டி.

(ப-ரை.) உடைமையுள் - (பொரு) ளுடையராயிருக்குங்காலத்து, இன்மை - வறுமையாவது, விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை யுபசரித்தலே, ஓம்பா - இகழும், மடமை - பேதமையாகும், (அது அறிக்தோரிடத்திராது) மடவார்கண்-அறிவிலாதவரிடத்து,உண்டி-உண்டி, எ-று.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தினரை யுபசரியாமை, அது அறிவில்லாரிடத்துண்டி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வறுமையாக உபசரித்தார். பேதமையால் விருந்தோம்பலே இகழ்ந்தால் பொருளிருந்தவிடத்தும் அதனால் பயனில்லே யென்பதாம். [இவை யிரண்பொட்டாலும் விருந்தோம்பாவிடத்தும் உண்டாம் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.]

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(ப-ரை.) அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப - மோந்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும், விருந்து - விருந்தினர், முகம்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு, நோக்க - பார்க்க, குழையும் - வாடுவர். எ-று.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூ மோந்தவிடத்துவாடும், விருந்து முகம்வேறுபட்டுப் பார்க்க வாடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சொட்டலும்,அது கண்டு சமீபித்துவந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உண்பட்டபோது உபசாரஞ்செய்தலும், ஆகில-விருந்தோம்புவார்க்கு அவையிமிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள்-முதலாகிய முகமலர்ச்சியில்லாதபோது தூரத்திலிருந்தே வாடிவீழ்தலால் நீண்டியவிடத் தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியராயிருப்பரென்பதாம். [இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ஒன்பதாம் அதிகாரம் விருந்தோம்பல்
மூன்றும் முற்று.

இனியவை கூறல்.

அஃதாவது: மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவோர்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீர மீனீப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) இன்சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈரமீனீ - அன்போடுகலந்து, படிறிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ-று.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை யறிந்தவர் வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை. அன்போகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல், வஞ்சனையில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்த்தவர், கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனக் கூட்டுக. [இதனால் இனிய சொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னுகப் பெறின்.

(ப-ரை.) முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து, இன்சொலனுக - (அதனோடு) இன்சொல்லையு முடையவனுக, பெறின்-பெற்றால், (அது) அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதலின் - (ஒருவருக்குவேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினும், நன்றே - நல்லதாம். எ-று.

(க-ரை.) முகமலர்ந்தினிய சொற்களைச் சொல்லுவானுகில் அகமலர்ந்து கொடுத்தலினு நல்லது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முகமலர்ச்சியோடு கூடிய வின்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன்வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அதனினும் அறிதென்னுங் கருத்தால் இன்சொலனுகப் பெறினென்றார். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

(ப-ரை.) அறம் - தருமமானது, முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால்விரும்பி, இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து (பின் சேர்ந்தவிடத்து) அகத்தானும் - மனத்துடனுகிய, இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே. எ-று.

(க-ரை.) தருமமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமானது, ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம். [இவை யிரண்டோடாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் முன்னுகவே பற்றிக்கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(பதவுரை.) யார்மாட்டும் – எல்லாரிடத்தும், இன்புறூஉம் – இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொலவர்க்கு – இனியசொற்களே யுடையவர்க்கு, துன்புறூஉம் – துன்பத்தை மிகுவிக்கும், துவ்வாமை – வறுமையான தி, இல்லாகும் – இல்லே. எ-று.

(க-ரை.) இன்சொற்களேயுடையவர்க்குத் துன்பமில்லே என்பதாம்.

(வி-ரை.) அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லே யுடையவர்க்கு யாவரும் கட்பினராதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெறுவரென்பது கருத்து. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னதலைலோருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு – ஒருவனுக்கு, அணி – ஆபரணமாவது, பணிவுடையன் – (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனுகி, இன்சொலனதல் – (எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லேயுடையவனுயிருக்கையும், பிற – இவ்விரண்டுமல்லாமல், உடம்பில் அணியுமற்றை யாபரணங்கள் அல்ல – ஆபரணங்களாகாவாம். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணமென்பதாம்.

(வி-ரை.) வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன் கூறினர். மற்று – அசை. தன்னின்வேறு யிருக்கையால் அணியும் ஆபரணங்களைப் பிறவென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால் அல்லவென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டோடாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(ப-ரை.) நல்லவை-(பொருளினுலே பிறர்க்கு) நன்மையைத்தருஞ் சொற்களே, நாடி – (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய – இனிமையுள்ளனவாக, சொலின் – (ஒருவன்) சொல்லுவானுயின், (அவனுக்கு) அல்லவை – பாவங்கள், தேய – தேய, அறம் – தருமமானது, பெருகும் – வளரும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற் சொல்லுவானுயில் பாவந்தேயப்புண்ணியம் வளரும். என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேய்தலாவது – பாவம் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல் குறைதல், கல்லசொற்களே ஒருவன் நாடச்சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச்சொல்லின் அறமாகா தென்பதாம். [இதனுள் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(ப-ரை.) பயனீன்று – (பொருளிஞலே பிறர்க்கு) நன்மையைக் கொடுத்து, பண்பின் – (இனிமைக்) குணத்தினின் றும், தலைப்பிரியா-நீங்காத, சொல் – சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) நயனீன் று – (இம்மைக்கு) நீதியையுமுண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும் – (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ-று.

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும், தருமத்தையும்; தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். (எ)

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(ப-ரை.) சிறுமையுணீங்கிய – (பொருளிஞலேபிறர்க்கு) வருத்தஞ் செய்யாத, இன்சொல் – இனிய சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) மறுமையுமிம்மையும் – வருபிறப்பிலு மிப்பிறப்பிலும், இன்பம் – இன்பத்தை, தரும் – கொடுக்கும். எ-று.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலு மின்பத்தைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறுமையின்பம் பெரிதாகலின் முன்சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது, உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களே அடைந்து இன்புறுதல். [இவையிரண்டு பாட்டானும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.] (அ)

இன்சொ லினிதின்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(ப-ரை.) இன்சொல் – (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை, இனிதின்றல் – (தனக்கு) இன்பந்தருதலே, காண்பான் – அநுபவித்தறிபவன் (அதுநிற்க) வன்சொல் – கடுஞ்சொற்களே, வழங்குவது – (பிறரிடத்தே) சொல்வது. எவன் – என்ன பயனைக்குறித்து. எ-று.

(க-ரை.) இன்சொலின்பந் தருதலேக்காண்பவன் வன்சொற் சொல்லுவதென்ன என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடுஞ்சொல் பிறருக்கும் இனி தன்றுகையால். அது சொல்லலாகாதென்பது கருத்து. (கூ)

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(ப-ரை.) இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும், உளவாக- (தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச் சொல்லாமல், இன்னாத- (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை, கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி - (இனிய) கனிகளும், இருப்ப - (தன்னிடததே) யுண்டாயிருக்க (அவற்றைத்தின்னாமல்,) காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்ந் தற்று - தின்பதனோடொக்கும். எ-று.

(க-ரை.) இன்சொலிருக்க வன்சொற் சொல்லுதல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்றாற்போலும் என்பதாம்.

(விரை.) உபமேயத்துக்குச்சொல்லப்பட்ட இனிமையும், இன்னாமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன. இனியகனிகள் ஔவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோல் அமிர்தானவை இன்னாதகாய்கள் எட்டிக் காய்போல் நஞ்சானவை, கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே இனிதாகாதென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது,] (௧௦)

பத்தாம் அதிகாரம் இனியவைகூறல்
முற்றிற்று.

பதினோராம் - அதிகாரம்.

செய்நன்றி யறிதல்.

அஃதாவது: தனக்கு பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமை, இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின்வழுவாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல்தீராக் குற்றமாதலின் இதனைநீக்குதற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(ப-ரை.) செய்யாமல் - (தனக்கு முன்னோருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த - (ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு - உதவிக்கு, வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும், மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும், (ஒத்தல்) அரிது - அருமை. எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறருதவி வேண்டாதுசெய்தவுதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையுந் தந்தாலுமொத்தலரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிரதியுபகாரங்களுக் கெல்லாம், காரணமிருக்கையால் காரணமில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (௧)

காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) காலத்தினால் - (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்த வளவிலே, செய்த - ஒருவன் செய்த, நன்றி - உபகாரமானது, சிறியதெனினும்- (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும், (அக்காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாயிருக்கும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்தவுதவி சிறிதாயினும், அது உலகினும் பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுமே யல்லாமல், பொருட் சிறுமை நோக்கலாகாதென்பதாம், காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(ப-ரை.) பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப்பெறுவோராலே தமக்குப்பின்வரும்) பயனை, தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய், செய்த - செய்த, உதவி - உதவியாகிய, நயன் - நயத்தை, தூக்கின் - ஆராயின், நன்மை- அதனன்மையான தது, கடலின் - கடலினும், பெரிது - பெரிது. எ-று.

(க-ரை.) பின்வரும்பலனை யெண்ணுதுசெய்தவுதவியி னன்மைகடலினும்பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இவை மூன்றுபாட்டாலும் மூறையே செய்யாமற் செய்ததும் ஆபத்தில்வேளையிற் செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

கிணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

(ப-ரை.) கிணைத்துணைநன்றி - (தமக்குச்) கிணையளவதாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தாலுமிலும், அதனை - அவ்வளவதாககிணையாமல், பனைத்துணையா - பனையளவதாக, கொள்வர் - கீழ்ப்பார், பயன் - அந்நினைப்பின்பயனை, தெரிவார் - அறிபவர். எ-று.

(க-ரை.) கிணையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கிணை பனையென்பன - சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள், அந்நினைப்பின்பயனுவது அப்படிநினைப்போர்க்குவரும் பிரயோசனம். (ச)

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(ப-ரை.) உதவி - (எதிர்செய்யும்) உதவியானது, உதவிவரைத்தன்று - (காரணமும், பொருளுங் காலமுமாகிய மூவகையாலு முன்செய்த) உதவியளவினதன்று, உதவிசெயப்பட்டார் - அவ்வுதவி செயப்பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்பின்வரைத்து-தகுதியளவினதாம் எ-று.

(க-ரை.) உதவிக்கனவில்லே உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர் தகுதியளவே யளவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்றற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்போட் டாலும் செய்யாமற் செய்வதுமுதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும், அறி வோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (இ)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(ப-ரை.) துன்பத்துள் – துக்ககாலத்தில், துப்பாயார் – (தனக்கு) உதவியானவரது, நட்பு – சிநேகத்தை, துறவற்க – விடாதிருக்கக் கட வன், மாசற்றார் – (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை- உறவாந்தன்மையை, மறவற்க – மறவாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைமறவாதிருக்கக்கடவன், துன்ப காலத்துதவியானவர் சிநேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மைக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்சொல்லினர்.] (ஈ)

எழுமை பெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைப்பவர் நட்பு.

(ப-ரை.) தங்கண் – தம்மிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் – துன்பத் தை, துடைத்தவர் – நீங்கினவரது, நட்பு – நட்பினை, எழுமை – (வினை ப்பயன்றொடரு) மெழுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும்-தம்மெழுவகைப் பிறப்பிலும், உள்ளுவர் – (கல்லோர்) கினைப்பார். எ-று.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீங்கினவர் சிநேகத்தை யெழுபிறப்பினு கினைப்பர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) விழவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழுமையெழு பிறப்புமென்றதற்கு எழேழுதலேமுறையு மெனினுமாம். [இவை இர ண்போட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பை விடலாகாதென்பது சொல் லப்பட்டது. (உ)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(ப-ரை.) நன்றி – (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது- மறக்தவிடுவது, நன்றன்று – (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல, நன்றல்லது- (அவன்செய்த) தீமையை, அன்றே – செய்தபொழுதே, மறப்பது-மறந் தவிடுவது, நன்று – அறமாம். எ-று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, தீமையை மறப்பது தருமம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனுலேசெய்யப்பட்ட விடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வருத்தச் சொல்லிய வாறு. (ஊ)

கொன்றன்ன வின்னுசெயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன- (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்னு – வெறுக்கப்படுமவைகளே, செயினும் – செய்தாராயினும், அவர்செய்த – அவர்செய்த, ஒன்று நன்று-அந்நன்மை யொன்றையும், உள்ள – நினைக்க, கெடும் (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். எ-று.

(க-ரை.) நன்மை செய்தவர் கொன்றூர்போலுந் தீமை செய்யினு நன்மை யொன்றைநினைக்கத் தீமையெல்லாங் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தினையளவு பனையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே அவைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றல்லத்தை அன்றேமறக்கும் வீதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(ப-ரை.) எந்நன்றி – எந்தவரங்களே, பெரியவரங்களே யென்றபடி) கொன்றூர்க்கும் – கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு-பாவத்தினீங்கும்வழி, உண்டாம் – உண்டாகும், செய்ந்நன்றி – (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை, கொன்றமகற்கு – கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வு – அப்பாவத்தி னீங்கும் வழி, இல்லை – இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) எவ்வகைத்தருமங்களே யழித்தவர்களுக்கு மீடேறும்வழி யுண்டாம்; செய்ந்நியைக் கெடுத்தவர்களுக் கீடேறும்வழி யில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது, மகளிர் கருவை யழிக்கைமுதலாகிய பாதகங்களைச்செய்தல். [இதனாலே செய்த நன்றியைக் கெடுத்தலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (கo)

பதினோராம் அதிகாரம் செய்ந்நன்றியறிதல்
முற்றிற்று.

பனிரெண்டாம் - அதிகாரம்

நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் சுற்பினர் இம்மூவகையோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பற்றநிலைமை, இதனாற்செய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமென்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றதற்குச் செய்ந்நன்றி யறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதியெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப், பெறின்.

(ப-ரை.) தகுதியெனவொன்றே – நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப் படும் ஓரறமுமே, என்று – என்றுகும், பகுதியால்-பகைவர், அயலோர்-(கட்பினரென்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு – (தன்) முறைமையை விடாது, ஒழுகப்பெறின் – நடக்கப்பெறின். எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையென்று சொல்லும் அறமே நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமைதோன்றநின்றது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) செப்பமுடையவன் – நடுவுநிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம் – செல்வமானது, சிதைவின்றி – (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி, எச்சத்திற்கும் – அவன் சந்ததியார்க்கும், ஏமாப்பு – உறுதியாதலை, உடைத்து – உடையதாம்: எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்ததிக்குறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) விகாரத்தினாலே தொக்குநின்று வருவிக்கப்பட்டவெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல் பெறப்படும் அறத்தோடு வருதலால் அப்படிப்பட்டதென்று. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகந்த மாக்கத்தை
யன்றே பொழிய விடல்.

(ப-ரை.) நன்றே தரினும் – (நீக்கன்றி) நன்மையே தரினும், நடுவிகந்து – நடுவுநிலைமீக்கலால், ஆம் – உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை – செல்வத்தை, அன்றே – அப்போதே, ஒழிய – நீங்க, விடல் – விடக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யில்லாதவருஞ் செல்வ நன்மையைத்தரினு மப்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நன்மைதாராமையால் நன்றேதரினு மென்றார். [இவை இரண்டுபொட்டாலும் முறையேநடுவுநிலைமையால் வந்தசெல்வம் நன்மையைத்தருதலும், மற்றைச்செல்வம் – நீமையைத் தருதலும் சொல்லப்பட்டன. (கூ)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(ப-ரை.) தக்கார் – (இவர்நடுவு) நிலைமையையுடையவர், தகவிலர்-இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது – என்னும் விசேஷம், அவரவர் – அவரவருடைய, எச்சத்தால் – கல்ல புதல்வரது, இருப்பினாலும் – இல்லாமையாலும், காணப்படும் – அறியப்படும். எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யுடையவர், நடுவுநிலைமை யில்லாதவர், என் பதைச் சந்தேகியாற் காணலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்தேகி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு இது இல்லாமற்போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விரு வகையோர்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரையும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறுசொல்லப்பட்டது.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) கேடும் – (நீவினையினுலே) கேடும், பெருக்கமும் – (நல் வினையினுலே) பெருக்கமும், இல்லல்ல – (யாவருக்கும்) இல்லாதவை யல்ல, (முன்னமே அமைந்துகிடைத்தன வென்றபடி) (அவ்வழியை) அறிந்து, நெஞ்சத்து – மனதிலே, கோடாமை – (அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு – (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி – அழகாம். எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே யழகாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும்பெருக்கமும் பழவினையினுலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதை முயற்சியால் வரு மவையாக நினைத்துக் கேடுவராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருகுத லுக்குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக் காரணம் பழ வினையே இச்சாய்தலல்ல என உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக் கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க்கணியென்றார்.

கெடுவல்யா னெனப தறிகதன் நெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் – தனதுமனம், நடுவு-நடுவுநிலை மையிலிருந்து, ஒரீஇ – நீங்கி, அல்ல – பட்சபாதங்களே, செயின்-செய்ய நினைக்குமாயின், (அந்நினைவை) யான் – நான், கெடுவல் – கெடக்கட வேன், என்பது – என்னுமொரு முற்பாதமாக, அறிக – அறியக்கட வன். எ-று.

(க-ரை.) தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்கின் கெடுவனென் றறியக் கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உற்பாதம் பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன்னறிவிக் குங்குறி. நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாதலின் செயினென்றார்.

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(ப-ரை.) உலகம் – உயர்ந்தோர், நடுவாக – நடுவாக (நின்று) நன் றிக்கண் – அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான் – தங்கினவனது, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக – வறுமையாக, வையாது வையார் – (நினையா ரென்றபடி) எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையினின்றவன் வறுமையைப் பெரியோர் தாழ் வாகநினையார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெடுதலென்பது விருதிகெட்டு வந்தது செல்வமென்று கொள்ளுவாரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் மூறைமே கேடும் பெருக்கமும் பட்சாபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனாலே கேடிண்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடாகாதென்பதும், சொல்லப்பட்டன. (எ)

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) சமன்செய்து - (மூன்னேதன்னேச்) சமனுகச்செய்து, சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன்னிடத்து வைக்கப்பட்டபாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - தூலாம்போல், அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபாகத்திலே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி - அழகாம். எ-று.

(க-ரை.) *ஒருவர்பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க் கழகென்பதாம்.

(வி-ரை.) கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும், சீர்தூக்கலும், சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட, அமைதலும், ஒருபாற்கோடாமையும், கோலுக்கும் கூட்டுக, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதி பிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றைமுறையாலுள்ளபடியறிதல், ஒருபாற் கோடாமையாவது - அவ்வுள்ளவற்றை மறைக்காமல் பகைவர், அயலோர், நட்பினர், இம்மூவகையோருக்கும். ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(ப-ரை.) செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினிடத்தே, கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும், (அது அதமாவது) உள்மனத்தினிடத்தே, கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமையை, ஒருதலையா - உறுதியாக, பெறின் - பெற்றால், எ-று.

(க-ரை.) மனக்கோணலும்; சொற்கோணலு மில்லாமையே, நடுவுநிலைமை என்பதாம்.

● (வி-ரை.) [சபையாரைநோக்கி இவை இரண்டுபொட்டாலும் வாயினூலே தருமதீர்ப்படியேசொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(ப-ரை.) பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும், தம்போல் - தம்பொருள்களேப்போல், பேணி - காத்து, செயின் - செய்தால், (அச்செய்கையானது) வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ்செய்வார்க்கு, வாணிகம் - கல்லவியாபாரமாம். எ-று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளையுந் தம்பொருளைப்போல் வியாபாரஞ்செய்தல் கல்லவியாபாரம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறவுந் தம்போற்செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பதுகுறைவும். ஆகாமல் ஒப்பஞடிச்செய்தல். [வணிகரைநோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற் செய்யும் கடுவுகிலைமையுடையவர்க்கு வாணிகம் கன்றுமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

பனிரண்டாம் அதிகாரம் கடுவுகிலைமை
முற்றிற்று.

பதிமூன்றாம் - அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது: காயமும், வாக்கும், மனமும்; தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையரை யிருத்தலாம் - இது பிறர்குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காணும் கடுவுகிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அக்கடுவு கிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) அடக்கம் – அடக்கமாகிய அறமானது, அமரருள் – தேவருலகத்தில், உய்க்கும் – கொண்டுபோய்விடும், அடங்காமை – அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆரிருள் – பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில், உய்த்துவிடும் – செலுத்திவிடும். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கம் ஒருவனைத் தேவருலகத்திலும் அடங்காமை நரகத்திலும் செலுத்தும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருளென்பது நரகவகையிலொன்று. (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினுங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) அடக்கத்தை – அடக்கத்தை, பொருளா – (உறுதிப்) பொருளாக, காக்க – காக்கக்கடவன், உயிர்க்கு – மக்களுயிர்க்கு, அதனினுஉங்கு – அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் – செல்வமானது, இல்லை-இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்கு அடக்கத்தினுஞ் சிறந்த செல்வமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக் காட்டிகின்றது, அறிந்து அடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(ப-ரை.) அறிவறிந்து - (அடங்குதலே கமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - நல்வழியால், (ஒருவன்) அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது, அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனடங்கி நடப்பானுயின் அவ்வடக்க மேன்மையைத் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குமவழியாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், அவன் வசப்படுதல். (கு)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில், திரியாது - வேறுபடாது (நின்று) அடங்கியான் - அடங்கினவனது, தோற்றம் - உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாம். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கமுடையவன் உயர்ச்சிமலையினு மிகப்பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறுபடாதுநின்று அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலன்களையும் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (உ)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல வருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வத் தகைத்து.

(ப-ரை.) பணிதல் - பெருமைப்பாடில்லா தடங்குதல், எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும், நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றாகும், (ஆயினும்) அவருள்ளும் - அவருள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வத்தகைத்து - வேறொருசெல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவர்க்கும் சிறந்ததாயினும் செல்வர்க்கு மேலானசெல்வம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெருமைப்பாட்டை யுண்டாக்கும், கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடையவர் அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியிடத்து, அவ்வடக்கம் சிறந்துதோன்றுதலின் செல்வர்க்கே செல்வத்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்றது, [இவையெய்து பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஹ)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பின்கண்ணே, ஆமை போல் - ஆமையைப்போல், ஐந்து - ஐந்தை, அடக்கலாற்றின் - அடக்கவல்லவனுயின், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு) எழுமையும் - எழுபிறப்பின்கண்ணும், ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலை யுடையதாம். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனைப் பொறியடக்க வல்லவனுகில் எழுபிறப்பிற்கு மூறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆமை அடக்குமைத்து, (கால்கள்) நான்கும் தலையொன்றும், ஆகிய வுறுப்புகள், அவ்வடக்கம். தன்பம் சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டும் மைந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் - பாவம்சேராதிருத்தற்கு ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன் எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது இதனுலறிக. [இதனுலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(ப-ரை.) யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும், காவாராயினும்-காக்கமாட்டாராயினும், கா - நாவொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவன், காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்கப்பட்டு-சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று.

(க-ரை.) எதைக்காக்காவிடினும் நாவைக்காக்கவேண்டுமென்பதாம்.

(வி-ரை.) யாவென்பது, வையென்னும் பொருளைத்தருகிற அஃறிணைப்பன்மை வினுப்பெயர். சொற்குற்றம், சொல்லிடத்தே தோன்றுங்குற்றம், சோகாப்பரென்பது, ஒருசொல். (எ)

ஒன்றனுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(ப-ரை.) தீச்சொல் - தீயசொற்களது, பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனுனது, ஒன்றனும் - ஒன்றுயினும், உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின், நன்று - (அவனுக்குப் பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மையாவது, ஆகாதாகிவிடும் - நீதாய்விடும். எ-று.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொல் லொன்றுண்டாயின் அவனுக்கு நன்மையுண்டாகாது என்பதாம்

(வி-ரை.) தீயசொல் பொய் - குறளே - கடுஞ்சொல் ஆம் - பயன் தன்பம். (அ)

தீயினுற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினுற் சுட்ட வடு.

(ப-ரை.) (ஒருவனையொருவன்) தீயினுல் - தெருப்பால், சுட்ட-சுட்ட, புண் - புண்ணுனது (உடம்பிடத்தே யிருந்தாலும்) உள் - மனதினிடத்தே, ஆறும் - அப்பொழுதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) நாவினுல் - தீயசொற்களையுடைய) நாவினுலே, சுட்ட - சுட்ட, வடு - வடுவானது, (அதனிடத்து எப்போதும்) ஆறுது - ஆறுது. எ-று.

(க-ரை.) தீயாற்சுட்ட புண்ணுறும், நாவாற்சுட்டப் புண்ணுறாது, என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆதிப்போதலால் தீயினுற் சுட்டதனைப் புண்ணென் றும், ஆறுமையால் நாவினுலேசுட்டதனை வடுவென் றும், சொல்லினுர். தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறுமை யை அதிகமாகச்சொல்லுதலாலே வேற்றுமையணியாகும். [இவைமூன் றுபாட்டாலும் வாக்கினடக்கம் சொல்லப்பட்டது] (கூ)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைத்து.

(ப-ரை.) கதம் – கோபத்தை, காத்து – (மனதிலே தோன்றுமல்) காத்து, கற்று – கல்வியுடையவனுகி, அடங்கல் – அடங்குதலின, ஆற்று வான் – வல்லவனு யிருப்பவனது, செவ்வி – சமயத்தை, அறம் – அறக் கடவுளானவன், பார்க்கும் – பராக்கற்பான, ஆற்றில-(அவனைசேரும) வழியிலே, நுழைத்து – நுழைந்து. எ-று.

(க-ரை.) கற்றடங்க வல்லவனுயிருப்பவன சமயத்தைத் தருமக்கட வுள் பார்க்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடங்குதல் மனம் புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலேநிற் றல், செவ்வி, தன்குறை சொல்லுதற் கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்ட வனை – அறக்கடவுள் தானேசென்று அடைவானென்பதாம். [இதனு லே மனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது] (கo)

பதிமூன்றும் அதிகாரம் அடக்கமுடைமை
முற்றிற்று.

பதினாலாம் - அதிகாரம்

ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது: தங்கள் தங்கள் வருணாசிரமவகைளுக்குச சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனு யிருக்கையாம. இதுகாயமுதலான வையடக் கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னெழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும்.

(ப-ரை) ஒழுக்கம் – ஆசாரமானது, விழுப்பம் – சிறப்பை, தர லான் – (எல்லாருகளும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் – அவ்வாசாரமானது, உயிரினும்-உயிரைப்பார்க்கினும், ஓம்பப்படும-காப்பாற்றப்படும். எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கம், சிறப்பைத்தரலா லவ்வொழுக்க முயிரினுமே லானது என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத்தருதலால் விழுப்பந்தரலாமெனப் பொதுப்பட சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது, உயிர் – எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத்தராமையால் – உயிரினு மோம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(ப-ரை.) ஒழுக்கம் – ஆசாரத்தை, ஓம்பி – ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற்பேணி, பரிந்து – வருந்தியும் காக்கக்கடவன், தெரிந்து – (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள்) இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று, ஓம்பி – (மனத்தை) அடக்கி, தேறினும் – அறிந்தாலும், துணை-துணையாய்முடிவது, அஃதே – அவ்வாசாரமே, (ஆதலால்.) எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கத்தைக்காக்கி னவ்வொழுக்கமே துணைஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) பரிந்துமென்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.) (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(ப-ரை.) (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை – (தத்தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடமையானது, குடிமை – குலமுடைமையாம், இழுக்கம் – (அவ்வாசாரத்தினின்றுந்) தவருதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும் – தாழ்ந்தவருணமாய்விடும், எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கமே உயர்குலமென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய் விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் – குடிச்சிறப்பு. (௩)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஓத்து – (கற்ற) வேதத்தை, மரப்பினும் – மறந்தானாயினும், கொளலாகும் – (வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஓதிக் கொள்ளலாம், பார்ப்பான் – பிராமணனது, பிறப்பு – உயர்ந்த வருணமானது, ஒழுக்கங்குன்ற – ஆசாரங்குறைய, கெடும் – அழியும், எ-று.

(க-ரை.) பார்ப்பான் வேதமறந்தாலுங் கற்கலாம், ஒழுக்கங்குறைந்தா லிழிகுலனாவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானாம். ஆதலால் மறக்கலாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினுமென்றார். சிறப்பையுடையமூதல் வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இது மற்றை வருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (௪)

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(பரை.) அழுக்காறுடையான்கண் - பொறாமையுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்போன்று – செல்வமானதுபோன்று, ஒழுக்கமிலான்கண் – ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு-உயர்ச்சியானது, இல்லை-இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) பொறாமையுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமைபோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மையில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடுப்ப தழுக்கறுப்பானென்னும் குறளிற் சொன்ன படியே இவ்வுபமானத்தினால், ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாறுக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படும், உயர்வு உயர்குலமாதல். (ரு)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(ப-ரை.) உரவோர் – மனவலிமையையுடையோர் (செய்தற்கருமை நோக்கி) ஒழுக்கத்தின் – ஆசாரத்தில், ஒல்கார் – சுருங்கார், இழுக்கத்தின் – அத்தவறுதலால், ஏதம் – (இழிகுலமாதலாகிய) குற்றம், படுபாக்கு – உண்டாதலை, அறிந்து – தெரிந்து, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் இழுக்கத்தால் இழிகுலமாதலை அறிந்துஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கததின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மே லேற்றப்பட்டது, கொண்டவிரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (சு)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(ப-ரை.) (எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் – ஆசாரத்தினாலே, மேன்மை – மேம்பாட்டை, எய்துவர் – அடைவர், இழுக்கத்தின் – (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி – (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை, எய்துவர் – அடைவார். எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால் மேன்மையடைவர், என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி – எய்துவரென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும், இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் – நல்ல வாசாரமானது, நன்றிக்கு – அறத்துக்கு, வித்தாகும் – காரணமாகும், தீயொழுக்கம்-

நீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாமென்றதனால், நீயொழுக்கம், பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், நீயொழுக்கம்-இருமைகளிலும் துன்பந்தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பந்தருமென்பதும் கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்வினைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே நீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறந்தும், நீய - நீயசொற்களை, வாயாற் சொலல் - வாயினாற்சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம், எ-று.

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் நீயசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும்பொய் முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்ல சொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னாது வாயாற்சொல்லென்றார். (கூ)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(ப-ரை.) உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுகல் - நடத்தலை, கல்லார் - கற்றிலாதவர், பல - பலநூல்களையும், கற்றும் - கற்றுராயினும், அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர், எ-று.

(க-ரை.) உலகநடை கல்லாதவர்கள் பலநூல்கற்றும் கல்லாதவர்களே என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது: அவரெப்படி நடந்தாரோ அப்படிநடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளைவிட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபோட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும்வரும். ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒரு விதத்திலுலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன. (கo)

பதினாலாம் அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை
மூன்றாம் பகுதி முற்றும்.

இருபதாம் - அதிகாரம்.

பயனில்சொல்லாமை.

அஃதாவது: தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றையுந் தாராததொற்றங்களைச் சொல்லாமையாம், பொய்குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லன வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள், பொய் துறந்தோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக்கூடாமையால், அதனை ஒழித்து இல்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமனவையாகிய மற்றைமூன்றினுள், கடுஞ்சொல், இனியனவுகூறலாலும், குறளை புறங்கூறுமையாலும், விலக்கின்ற பயனில்சொல்லை இதனால் விலக்குகின்றாராகலால், இது புறங்கூறுமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(ப-ரை.) பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க, பயனில் - பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லுவான் - சொல்பவன், எல்லாரும்-எல்லாராலும், எள்ளப்படும்-இகழப்படுவான். எ-று.

(க-ரை.) பயனில்லாச் சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலு மிகழப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையோர் பலரும் வெறுக்கவே மற்றோரும் இகழ்வாராகலால் எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். (க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(ப-ரை.) பல்லார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே, பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார்கண் - (தன்) னட்பாளரிடத்தே, நயனில் - விருப்பமில்லாத, செயல்களை - செய்தலின் செய்தலினும், தீது - குற்றமாம். எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச்சொல்லுதல் சிநேகரிடத்துச் செய்யும் தீமையினுந் தீது என்பதாம்.

(வி-ரை.) விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படுசெயலாம், இச்சொல் அச்செயலைக்காட்டிலும் மிகவும் இகழப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித்து துரைக்கு முரை.

(ப-ரை.) பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, உரைக்குமுரை-(ஒருவன்) உரைக்கும்உரையானது, நயனிலனென்பது-(இவன்)நீதியில்லாதவனென்பதனை,சொல்லும்-அறிவிக்கும். எ-று.

(க-ரை.) பயனிலலாசசொல சொல்லுவோனை நீதியிலலாதவனென்பதை அறிவிககும என்பதாம.

(வி-ரை.) இபபடிபபடட உரையினாலே இவன நீதியிலலாதவனென்பதை அறியலாமெனறறகு அதனை உரைமேலேறறி உரைசொலலுமென்றார. (௩)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்குமபயன சாராப
பண்பிலசொற பல்லாரகதது

(ப-ரை.) பயனசாரா - பயனோடு பொருநதாத, பணபிலசொல்-குணமிலலாதசொறகளை, பலலாரகதது - பலரிடததே (ஒருவன சொலலுவானாபின அவை அவரிடததே) நயனசாரா - நீதியோடு பொருநதாதவையாகி, நனமையின - நறகுணஙகளிலிருநது, நீககும - (அவனை) நீககும எ-று.

(க-ரை) பயனிலலாச சொல்லழஙகுவோனை நறகுணஙகளிலிருநது நீககும எனபதாம

(வி-ரை.) பணபு இனிமை மெயமை முதலாகிய சொறகுணஙகள சொல்லுவானாயின அவரிடததே எனபவை - சொலலெசசஙகள (௪)

சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார சொலின.

(ப-ரை.) பயனில - பயனிலலாத சொறகளை, நீரமையுடையார-குணததன்மையையுடையவா, சொலின - சொலலுவாராயின, சீரமை-(அவரது) மேனபாடானது, சிறபபொடு (அதனாலவரும) நனகுமதிககப்படுதலுடனே, நீஙகும - (அவரிடததிருநது) நீஙகும. எ-று.

(க-ரை) நறகுணமுடையார பயனிலலாதவைகளைப பகரிலவர் மேன்மையும மதிபபும குறையும எனபதாம

(வி-ரை) சொலினெனபது, அவரது சொல்லாமையைக காட்டிநினறது.

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(ப-ரை.) பயனிலசொல - பயனிலலாத சொற்களை, பாராட்டுவானை - (பலதரமும) சொல்லுவோனை, மகனெனல - மனிதனெனறு சொல்லாதே, மககட்பதடியெனல - மனிதருககுளளே பதரெனறு சொல்லககடவாய. எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச சொறகளைச சொலபவனை மககளுள் பதரென்றுசொல் என்பதாம.

(வி-ரை.) எபபடி பதருககு அரிசியாகிய உளளீடு இல்லையோ, அபபடி அவருககு அறிவாகிய உளளீடு இலலாமையால மககட்பதடியென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும பயனிலலாத சொற்களைச சொலலுதலின் குற்றம் சொலலபபட்டது] (௬)

௧௧௮ உ௰ - ஆம் - அதி - பயனில்சொல்லாமை.

நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் – அறிவுடையோர், நயனில – நீதியோடு பொருந்தாதசொற்களை, சொல்லினும் – சொன்னாலும், சொல்லுக – சொல்லக்கடவர், பயனில – பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லாமை – சொல்லாமை (பெறின) நன்று – (அது) நன்று. எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நீதியிலலாச சொற்களைச சொன்னாலும் பயனிலாச சொற்களைச சொல்லாமை நலலது, என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினுமெனவே சொலலாமை பெறபபட்டது, நயனில்லாதசொல் தீதென்பதாம. (எ)

அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெருமபய னில்லாத சொல்.

(ப-ரை.) அருமபயன் – அரிதற்கரியபயன்களை, ஆயும் – ஆராயவல்ல, அறிவினார் – அறிவையுடையார், பெருமபயனில்லாத சொல்-மிகுந்த பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லார – சொல்லார்கள். எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையார் - பயன்படாசசொற்களைசசொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிதற்கரியபயன்களாவன - முத்திப்பேறு, மேற்கதியடைவு முதலானவை பெருமபயனிலலாத சொலலென்றதனால்சிறிது பயனுடையசொல்லும தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) மருடீர்ந்த – மயககத்தினீங்கிய, மாசறு – மாசற்ற (பரிசுத்தமாகியவென்றபடி) காட்சியவர – அறிவினையுடையோர், பொருடீர்ந்த – பயனினீங்கியசொற்களை, பொசசாநதும – மறநதும, சொல்லார்-சொல்லார்கள. எ-று.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வறிவுடையோர் பயனில்லாதசொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார் என்பதாம.

(வி-ரை) பரிசுததமாகியவறிவு – மெயயறிவு, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லாமையின் குணம்சொல்லப்பட்டது.]

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(ப-ரை.) சொல்லில் – சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொல்லுக-சொல்லக்கடவர், சொல்லில்-சொற்களிலே,

பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களே, சொல்லற்க-பேசல்லாதிருக்கக் கடவர், எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச் சொற்களே நீக்கி பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லக்கடவர், என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனுலே சொல்லுதகுவனவும் தகாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

இறுபதாம் அதிகாரம் பயனிலசொல்லாமை
மூற்றிற்று.

இறுபத்தோராம் அதிகாரம்
தீ வி னை ய ச் ச ம்.

அஃதாவது பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்ததற்கு அஞ்சுதலாம். இதனுல் காயத்தினிடத்தே வீளைகின்ற பாவங்களேயெல்லாம் தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமிய ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) தீவினையென்னுஞ் செருக்கு-தீவினையென்ற சொல்லப்படுமயக்கத்திற்கு, தீவினையார் (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்சார் பயப்படார், விழுமியார், (அதுயில்லாத) மேலேர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவார், எ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக்குத தீவினையார் பயப்படார் - கல்வினையார் பயப்படுவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீவினையாகியகாரியம் அதன்காரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது, முன்னே தொடங்கிச்செயது பழகிவருதலையால் அஞ்சாரென்றும்செயதறியாமையால் அஞ்சுவாரென்றுமை-சொல்லினர்.

தியவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(ப-ரை.) தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்செசெய்யுங்) தீவினைகள், (பின்னே) தீய - துன்பங்களே, பயத்தால் - தருதலால், தீயவை (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயிலும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் (ஒருவனுல்) அஞ்சப்படும், எ-று.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக்கொடுத்தலால் அப்பாவங்கள் தீயிலுங்கொடியன - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறொருகாலத்திலும் வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் போயசசுதிதல தீவினைகளே அலலாமல் நெருப்புகு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சபபடுமென்றார். (உ)

அறிவினு ளெல்லாந் தலையெனப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(ப-ரை.) செறுவார்க்கும (தமமை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய-தீவினைகளை, செயயாவிடல - செயயாமலவிடதலே, அறிவினுளெல்லாம-(தமகு உறுதிகாடும) அறிவுகளெலலாவறறிலும, தலை - மூதலானவறி வாகும, என்ப (எனறு நலலோர சொலலுவர், எ-று.

(க-ரை) தமமை வருத்துவோரிடத்தும தீயசெயகளைசெயயாமல் விடுதல எல்லாவறிவினுளளுந தலைமை எனபதாம.

(வி-ரை.) விடுதறகு காரணமாகிய அறிவை விடலென்றும் செயயதகாவிடதது செயயாதிருதல் தமகுத தீயபம வாராதென்று ஆலோசிதததறிதலால அதனை அறிவினுளெலலாந தலையென றும சொல்லினார். [இவை மூனறுபாடடாலும, தீவினைகு அஞ்சவேணடுமென்பது சொலலபபடடது] (உ)

மறஙதும் பிறன்கேடு சூழற்க சூதி
னறஞசூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(ப-ரை) (ஒருவன) பிறன - பிறனுகு, கேடு - கேடடைதது மவினையை, மறநதும - மறவினையபொருநதியும, சூழறக - எணணுதிருகக கடவன, சூழின - எணணுவானாயின, சூழ்ந்தவன - அவவெணணினவனுகு, கேடு - கேடடை தது மவினையை, அறம - அறகடவுள, சூழும - எணணுவான, எ-று

(க-ரை) ஒருவனமாகதும பிறனுகுக கேடட தினைபபானுகில அவனுகுத தருமதகடவுள கேடடை நினைகுமெனபதாம.

(வி-ரை) கேடிறாணடும அதறைதது மவினைகளையுணாதது தலால் ஆருயிகள் எணணுகிறபொழுதே தானும உடனே எணணுதலால இவனபிறபபட்டாலும, அறகடவுள முற்பவிவானெனபது கொள்ளபபட்டது [அறகடவுளெனணுதலாவது, அவன்கெடத தானநீகக நினைதல தீவினையை எணணுதலு மாகுதெனபதாம. (ங)

இலனென்று தீயவை செய்யறக செய்யி
னிலனஞசு மற்றும் பெயாத்து.

(ப-ரை) இலனென று - வறுமையையுடையேனென் று நினைதது, (அதுநீகாதபொருடடு) தீயவை - தீவினைகளை, செயயறக - (ஒருவன பிறாக்கு) செயயாதிருகக கடவன, செயயின - செயதால, பெயாத்து-பினனும, இலனஞசு - வறுமையையுடையவனுவான. எ-று.

(க-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்வானாகில் மிக வறுமையுடையவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றும் – அசைநிலை. அத்தீவினையினாலேபிறவிதோறும் வறியவனாவனென்பதாம். (௫)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(ப-ரை.) நோய்ப்பால் – துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்கள், தன்னை, அடல்வேண்டாதான் – (பின்வந்து) வருத்துதலை வேண்டாதவன், தீப்பால் – தீமைக்கூறுடையவினைகளை, தான், பிறர்கண் – பிறரிடத்தே, செய்யற்க – செய்யாதிருக்கக்கடவன் எ-று.

(க-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னைவருத்துதலை யிச்சியாதவன் பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்வானாயின் அப்பாவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை என்பதாம் (௬)

எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(ப-ரை.) எனைப்பகையுற்றாரும் – யெவ்வளவுபெரியபகையையுடையவரும், உயவர் (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை – தீவினையாகிய பகையானது, வீயாது – நீங்காமல், பின்சென்று – போனவிடத்துக்குப்போய், அடும் – கொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகைக்கும் ஒருவித்ததால் தப்பலாம். தீவினைப்பகைதொடர்ந்து தப்பாது கொல்லும் என்பதாம். (௭)

தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் துற்று.

(ப-ரை.) தீயவை – தீயவைகளை, செய்தார் – (பிறருக்குச்செய்தவர், கெடுதல் – தாம்கெடுதல் (எத்தன்மைத்தென்றால்) நிழல் (ஒருவனது) நிழலானது (நெடுந்தூரம்போயினும்) தன்னை – அவனை, வீயாது – விடாதுவந்து, அடி-அடியினிடத்தே, உறைந்தற்று-தங்கியதன்மைத்து, எ-று.

(க-ரை.) தான்செய்த தீவினை தன்னிழல்போலத் தங்கும்என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்பாட்டில் வினைப்பகைவீயாது, பின்சென்றடுமென்றுசொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (௮)

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னை – தான், காதலனாயின் – விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால், தீவினைப்பால் – தீவினையாகியபிரவினுள், எனைத்

தென்றும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும், துன்னற்க (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) தன்னைக் காக்கையிருப்பினும் எவ்வளவு சிறிய தீவினையையுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-மை.) நல்வினை தீவினையென வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பா லென்றார். பிறரிடத்திற் செய்த நல்வினை தன்னிடத்தே தன் பக்குவங்கண்டு [பயன்தருவதாலும், தன்னை நோக்கின காரணமுமென்றார். [நினைவு மறுபட்டாதலும் பழுதுறுதலும் தீவினை செய்தால் நாம்கெடுவோம் என்பது சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஆநந்தோ மினைவா நுநிந மருங்கோடு
நீங்கா மசெய்யா வினைவின்.

(பதவுரை.) ஓதுவன் (கல்வியையும் பழியையுமிடித்) தருவோனாடி-கொடியவழியிலே சென்று, நிலையே - நிலையாகவே, செய்யா வினைவின் - பிறரிடத்தும்) செய்யாதிருப்பின், தருவோடென்பது (அவன்) இல்லாத கேட்டையுடையவனென்பதனை, அறிக - அறிக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் மாவும் பிறப்பாதற்கு கேடில்லாதவனென்றறி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [நற்செயலே தீவினை செய்யாதவன் கேடில்லாதவனென்பது சொல்லப்பட்டது] (ஊ)

இருபத்தேழாம் அதிகாரம் தீவினையச்சம்
முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாம் - அதிகாரம்.

ஒப்புரவறிதல்.

அதிகாரம்: உலகத்தையும் அறிந்து செய்தல் மனிதனாக்குகையாகலாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார். இனிச்செய்யத்தகுவனவைகளில் முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச்சொல்லுகின்றாராகையால், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டெண்ணுந்தும் கொல்லோ வுலகு.

(பதவுரை.) உலகு - உயிர்களானவை, மாரிமாட்டி (தமக்கு நீருதவுகின்ற) மேகத்தினிடத்து, என் - என்ன, பிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும்-செய்துவருகின்றன (ஒன்றும் செய்கின்றனவில்லையென்றபடி.) (ஆகலால்) கடப்பாடு (அம்மேகங்கள் போல்வார் செய்யுஞ்) உபகாரங்களுந், கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களே, வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, எ-று.

(க-ரை.) மேகங்களுக் கொப்பானவர் செய்யுமுபகாரங்கள் பிரதியுபகாரங்களே வேண்டுவனவல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொல் - ஓ - அசைகள். கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம் செய்யவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செய்வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் வற்புறுத்தினர். (உ)

தானாற்றித் தந்த பொருளில்லார்த் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்களாகிய், தானாற்றி - முயற்சிசெய்து, தந்த - கடப்பாடாகிய, பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாத, வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தற் பொருட்டு - செய்தற்பொருட்டே-என்பதாம்.

(க-ரை.) முயற்சிசெய்து கடப்பாடாகிய பொருளில்லா முபகாரஞ் செய்யும்பொருட்டே-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தகுதியில்லாத பிறருக்குப்போய் தான் அழைபவித்தற் பொருட்டும், வைத்து நுகர்தற்பொருட்டும், ஆகிய வென்பதையிற்கு.(உ)

பழிதீர்ந்த நல்லகத்தும் பண்பில்லார் கண்ட
பொழிப்புரவி கால்லா நிலம்.

(ப-ரை.) பழிதீர்ந்த நல்லகத்தும் - தேனருளுகத்திலும், பண்பில் - இல்லகத்திலுள்ள, பொழிப்புரவின் - உபகாரம் போன், கண்ட - கண்டவையாகிய, பிற - வேறுசெயல்களே, பிறவும் - பிறவுந்தன், அறிவு - அறிதலால், எ-று.

(க-ரை.) விண்முலகத்திற் மனைமுலகத்தை, உபகாரத்தைப்போல வேறொருன் றில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடுப்பாரும், கொள்வாருமிலாமல் எல்லாரும், ஒரு தன்மையாயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அறிதலாயிற்று யாவருக்கும் ஒப்பறிதலுமேன் மேலுரைபோல முல்லாமையால், நிலவுலகத்தில் அறிதலாயிற்று. [நிலவு முன் பாடலோடும் ஒப்புமைபற்றி நிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒத்த நிலவா னுயிர்வாழ்வான் பற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) ஒத்த நிலவின் - உலகத்தையை யறிந்து செய்பவன், உயிர் வாழ்வான் - உயிரோடிருந்து வாழ்பவனுவான், பற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனாயிருந்தாலும்) செத்தாருள்-இறந்தவர்களுள், வைக்கப்படும் (ஒருவனுக) வைக்கப்படுவான், (கணக்கப் படுவா னென்றபடி) எ-று.

(க-ரை.) உலக வியல்லையறிந்து கடப்பவ னுயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை யறியாதவன் செத்தவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிருக்கு மிவ் அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படாமையால் செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [நிலனுல் உலககடை

தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்போல் தீரும்வழியை உடையதல்ல வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௪)

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு.

(ப-ரை.) உலகு – உலகுநடையை, அவாம் – விரும்பிச்செய்யும், பேரறிவாளன் – பெறியவறிவினை யுடையவனானவன், திரு – செல்வத்தினாலே (நிறைதல்) ஊருணி – ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணுங்குளமானது) நீர் நிறைந்தற்று – நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வம் ஊராருண்ணுங் குளநிறைந்தாற்போலும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செல்வம் பாழ்படாமல் நெடுங்காலம் எல்லாருக்கும் வேண்டுமளவில் உதவுமென்பதாம். (௫)

பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்.

(ப-ரை.) செல்வம் – செல்வமானது, நயனுடையான்கண் – உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே, படின் – உண்டாகுமானால் (அவ்வுண்டாதல்) உள்ளூர் – உள்ளூர்நடுவே, மரம் – மரத்தினிடத்தே, பயன் – பழமானது, பழுத்தற்று – பழுத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) உபகாரஞ் செய்பவன் செல்வம் ஊர்நடுவில் மரம் பழுத்தாற்போலும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் – அசை, உலகுநீதி பலவகையினும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயனென்றார், அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம். (௬)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(ப-ரை.) செல்வம் – செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின் – உண்டாகுமானால் (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி – எல்லாவுறுப்பும் (பிணிகளுக்கு)மருந்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்தற்று-மரத்தைஒக்கும். எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரிடத் துண்டாகியசெல்வம் மருந்தாகியமரத்துக் கொப்பாகும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் – அசை. எல்லாவுறுப்புமென்றது மரத்துக்கு-இலை, பூ, காய், கனி முதலானவைகளை செல்வத்துக்கு அநுபவித்தற்குரியபல பொருள்களை தப்பாமையாவது, கொள்ளுதற்கரிய விடங்களிலே நின்றாவது, மறைந்துநின்றாவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது, பயன்படாமை தன்குறைவைநோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம்,

[இவை மூன்றுபாட்டானும் உபகாரஞ்செய்பவனது பொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் றொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) கடனறி (தாம்) செய்யத்தகுவனவைகளே அறிந்த, காட்சியவர் – இயல்க்கை யறிவையுடையவர், இடனில் பருவத்தும் – செல்வஞ் சுருங்கியகாலத்திலும், ஒப்புரவிற்கு – உபகாரத்தின் பொருட்டு, ஒல்கார் – தளரார், எ-று.

(கு-ரை.) அறிவுடையோர் வறுமையிற்று முதலியன-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றவைகளெல்லாவிட்டாலும் இச்செல்வம் விடாதென்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னல்கல் செயுநீர்
செயப்பா தமைகலா வாறு.

(ப-ரை.) நயனுடையான் – உபகாரத்தினியல்புடையவன், கல்கூர்ந்தானுதல் – வறுமைப்பட்டவனுக்குதவலை, செயும் – (முறியாமற்) செய்யும், நீர – குணத்தையுடைய அம்மனைவியாள், செய்யாது – செயப்படாதன, ஆமைதலைவாறு – வருதலின்றியிருப்பதாம், எ-று.

(கு-ரை.) உபகாரி வறியனாகுதல் செய்யுமுதவி செயாமையால் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தான் துறவுபூண்டிருக்கப்படும் பொருள்களைப் பிறருக்கு வறுமையல்லாவென்பதாம். [இங்கே இரண்டுபாட்டாலும் வறுமையால் ஒப்புரவுசெய்யாது விடுதற்கேதுவல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. (கக)

(ப-ரை.) ஒப்புரவினால் – உபகாரஞ்செய்தலினாலே, வருங்கேடெனின் (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின், அஃதொருவன் – அக்கேடனான், ஒருவன்விற்று (தன்னை) விற்றாயினும், கோட்டக்கதுடைத்து – வாங்குதகுதியையுடையதாகும், எ-று.

(கு-ரை.) உதவிசெய்தலாற் பிறிதுவருமெனில் அப்புதவியைத்தன்னை விற்றாயினுஞ் செய்யக்கடன் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னை விற்று வாங்கப்படுவதொருபொருள், நிலையாயினும் இக்கேடு புகழையுண்டாக்கலால், அதனும் செய்யப்படுமென்றது. [இதனாலே ஒப்புரவினாலே கெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கo)

இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதல்
முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாம் - அதிகாரம்

ஈ ை க.

அரசாவது: வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லையென்னாமல் கொடுத்தல். இது மறுமையைக் குறித்ததாகலின், இல்லையைக் குறித்த ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன்றீவதீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீரது.

(ப-ரை.) வறியார்க்கு – ஒருவிதமாகவும் யில்லாதவர்க்கு, ஒன்று (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, கொடுத்த – மனமகிழ்ச்சியில், ஈகைபிறர்க்குக) கொடுத்தலாகும், மற்றெல்லாம் (அது நீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும், குறியெதிர்ப்பை – குறிக்கப்பட்டபின் வரும் பயனிலதுபோலுமே, நீரது – (அதனை) ஒத்தது. எ-று.

(க-ரை.) தனித்திருக்கும் பிறனுக்கு மனைவியாகும், மற்றவர் களுக்குக்கொடுத்தல் பின்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனுடைத்தல்லாதலாம்.

(வி-ரை.) அதுநீங்கலாகிய கொடை, வறியரல்லாதவர்க்கு ஒருபய னை நோக்கிக்கொடுத்தல், நீரது என்பதில் அதுபயனிலதுபோலுமே. பின்னும் தம்மிடத்தேவருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தென் றார். [இதனுள் ஈகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (அ)

நல்லா றெனினுங் கொளாதீ தியாரேனும்
பில்லெனினு நீதல்நன் று.

(ப-ரை.) கொளல் – இரத்தல், நல்லாறெனினும் (மேலுலகத்தும் கு) நல்லவழியெனபவர் யாரேனும் (அதை) நீத்து – குற்றமாம் (மேலுல கத்தவர்க்கு) மேலுலகம் – அதற்கு மேலுலகத்தை யாளல், இல்லெனினு ம் – இல்லையென்பவர் யாரேனும், நீத்தல் – கொடுத்தல், நன் று – நல்லதாம். எ-று.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்வழியெனறாலும் வாங்குதல் குற்றமெ, கொ டுத்தலாலே மேதகுதியிலதெனபதனாலும் கொடுத்தல்நல்லது-என பதாம்.

(வி-ரை.) எனினுமென்பதை, இரண்டிடத்தும் அப்படியே சொல்வாரில்லா மையைக்காட்டிநின்றது, பொருத்தமான பிறபிறவுரைகளில் வருகிறதென பதுபெறப்பட்டது, கல்லது சொல்லவுதவாதீயதுபோடன் சொல்லினர்.

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(ப-ரை.) இலனென்னும் – வறியனென்னு (இரப்பவன்) சொல் லும், எவ்வம் – இழிவை, உரையாமை ஈ – (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத்தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல் – (இல்லையென்னுமற்) கொடுத்தலும் (ஆகியவிரண்டி) குலனுடையான்கண்ணே, கல்ல குடி யிற் பிறந்தவனிடத்தே, உள – உண்டாயிருக்கும். எ-று.

(க-ரை.) இல்லையென்னாது கொடுத்தல் நற்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து உண்டு என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும் நன்றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறிவித்தபடி. (௩)

இன்னா திறக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(ப-ரை.) (இகத்திலேயல்லாமல்) இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்படுதலும், இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதன்று, இரந்தவர் - (ஒரு பொருளை) இரந்தவரது, இன் (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய, முகம் - முகத்தை, காணுமளவு - பார்க்குமளவும், எ-று.

(க-ரை.) இரத்தல் அவரினியமுகத்தைக் காணுமளவுந் துன்பம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல் - இரப்பவர்க்குக்கொடுப்பேனென்றிறுத்தல், எல்லாமிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமை நேரிடுமோவென்னும் அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இன்னாதென்றார் எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்கவேண்டுமென்றதாயிற்று. (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு, ஆற்றல் - வல்லமையாவது, பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) பசியைப்பொறுத்தலாம், (அவ்வல்லமைதான்) அப்பசியை - அப்படிப்பொருத்தற்கரிய பசியை, மாற்றுவார் (கொடையினாலே) நீக்குவோரது, ஆற்றலிற்பின் - வல்லமைக்குப்பின், எ-று.

(க-ரை.) தவத்தோர் பசியைப்பொறுக்கும் வல்லமையிலும்பசியை யாற்றுவோர் வல்லமை பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாமும்பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லமை நன்றென்பதாம். (௫)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(ப-ரை.) அற்றார் - வறியவரது, அழிபசி - மிகுந்தபசியைத்தீர்த்தல், (அறனோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது - அவ்வறம், பொருள்பெற்றானொருவன் - பொருள்படைத்தவனாகியவொருவன், வைப்புழி - (அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம் (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத் தீர்த்தலே யவன் பொருள்வைக்குமிடம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாஉண்மைகளும் அழியவருதலால் அழி பசியென்ற ர் அற்றாழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுங்
தீப்பிணி தீண்டல ரிது.

(ப-ரை.) பாத்து (எல்லாரும்) பருத்து ஊண் - உண்ணுதல், மரீஇ யவனை – பழகியவனை, பசியெனும் – பசியெனப்படும், தீப்பிணி – தீய நோய், தீண்டலரிது – தீண்டுதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) பிறர்க்குப் பின்னுதவாதவனைப் பசிநோய்தீண்டாது என்ப தாம்.

(வி-ரை.) இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும் கெடித்து அதனல்பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் தீப் பிணியெனப்பட்டது. தனக்குமருந்தவன் தானேயாகையால் பசிப்பி ணி சோராதென்றதாம். [இவை ஐந்தாட்டாலும் ஈதலின்சிறப்புச்சொ ல்லப்பட்டது.]

ஈத்துவக்கு மின்பம் மறியார்கொ லாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(ப-ரை.) தாமுடைமை – தாமுடையபொருளை, வைத்து (பிறரிட ம்) வைத்து (பின்னே) இழக்கும் – இழந்துவிடும், வன்கணவர் – அருளி லாதவர், ஈத்து (வறியவர்க்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடித்து, உவக்கு ம் (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாராதலை யும்) இன்பம் – மகிழ்ச்சி யை, அறியார்கொல் – கண்டறியாரோ, எ-று.

(க-ரை.) பொருளை பிறரிடவைத்திழப்பவர் கொடித்து மகிழுமின்ப த்தையறியார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஈத்தென்பது எதுகைநோக்கி ஈத்தென்றாயிற்று. அறிந் தாராயின் தாமுடையதை பிறரிடத்தை அறுதலிப்பாரில்லாமல் வைத்தி ழவாரென்பது கருத்து. (அ)

இரத்தகரி னில்லை மகற்கு மிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(ப-ரை.) இரப்பிய (பொருளினதுதன்மையை) நிறைக்கவேண்டி (இரக் தவர்க்குக்கொடாமல்) தாமே – தாமர், தமித்தவராகி, உணல் – உண் ணுதலானது (ஒருவருக்கு) மகற்கு – மகனுக்காக, இரத்தலின் (பிறரிடத் தேபோய்) இரத்தலினும், இன்னுதது – துன்பஞ்செய்வதாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்க்குச்சேராமல் தாமேயுண்ணுதல் யாசிப்பதினும் துன்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளின் தன்மையை நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொருதொ கையைக்குறித்து அவ்வளவு சாபாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சேர்த்தல், தனித்தல், பிறரைச்சேரா மை, இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போதையபிழிவு. பின்னே வறுமையில் லை. தனித்துண்ணுதலுக்கு அப்படியானபிழை உண்டாகுமாதலால் இரத் தலினின்னுஞ்சொன்னார். (கூ)

காதலி னின்னுரு நில்லா யினிதுநூ
மீதி யியைபாக் கடை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) காதலின் – இறத்தல்போல், இன்னுகதுன்பஞ் செய்வதொன் று, இல்லை – இல்லை, அதுவும் – அப்படிப்பட்ட இரத்தலும், நூல் – (வரியவர்க்குச்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை – முடியாதவிடத்து, இனிது – இன்பஞ் செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) இறத்தலே துன்பமாயினும், இரந்தவர்க்குக் கொடாதவிடத்திறத்தலே மின்பம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மீதருக்குப் பயன்படாத விடத்சுமதங்குதலால், இனி தென்றார். [இவ்வுருன் பாடாண்டிணும் பாலையின் குறிஞ்சி கொள்ளப் பட்டது. (கo)

இருபத்தி மூன்றாம் அதிகாரம் எளிமை முறைமை.

இருபத்தி மூன்றாம் அதிகாரம்

எளிமை முறைமை.

எளிமை முறைமை என்பது எளிமை முறைமை எனச் சொல்லப்பட்டதனால் வறுமை முறைமை என்பதனை முன்னிலைத்தாலே செய்யுமாறு. இது பிரபுக்களுக்கு முகைபற்றிவருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈகை யினாபட வாழ்தல் வறுவல்ல
வாழ்தும் மிவ்வே யுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) காதல் – (வரியவர்க்குக்) கொடுத்தலிறுதல், இசைபட-புகழுண்டாக, வாழ்தல் – வாழ்க்கை, அறுவல்லாது – அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு – (மக்க)ளுயிர்க்கு, வாழ்தும் – மேலதுபயன், இல்லை – இல்லை, (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) வரியார்க்குக் கொடுத்துப் புகழுண்டாகவாழ்தலே மக்களுயிர்க்கு இன்பம் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இசைபடவாழுதற்குக் கல்வி ஆண்மைமுதலாகிய வேறு காரணங்களும் நுருக்கினும் எனை கூறுதற்காதலால் ஈகைத்தச் சொல்லப் பட்டது. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னின்றும் புகழ்.

(ப-ரை.) உரைப்பார் – (உலகத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால், உரைப்பவையெல்லாம் – உரைக்கப்படுமனைகளெல்லாம், இரப்பார்க்கு-(வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று – (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, ஈவார்மேல் – கொடுப்பவரிடத்தே, நின்றும் – நிற்கும், புகழ் – கீர்த்திகளாம், எ-று.

(க-ரை.) கொடுப்பவரிடத்தே கிடந்திருக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழ்தான், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையன எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தையே எடுத்தாராதலினும், நுனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டும்கொள்ளப்படும் படலேபாதலினார் பாலெவெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றாம், புகழின் காரணங்களினிதல் சிறந்தமை நுதலுன்றுங்காண்க. (உ)

ஒன்றா லுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பின்றாது நிற்பதொன் றில்.

(ப-ரை.) ஒன்று - தனக்கு நிணையில்லையாக, உயர்ந்து-ஓங்கிய, புகழல்லாஸ்-கிர்த்தியல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றாது-அழியாமல், நிற்பது-நிலைபெறுவது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) உலகத்தில் அழியாது நிற்பது புகழ் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனக்கு நிணையில்லாத வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால், தன்மேலே ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்தல். அப்படிப்பட்ட புகழையிய மனிதருப்பிறக்கவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் புகழது நிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

நிலவரை நீள்புக ழாற்றி னிலவரைப்
பேரற்றூஉ நீத்தி ருலகு.

(ப-ரை.) (முருவன்) நிலவரை - பூமியினல்லையில், நீள்புகழ் - அறியாதநிற்கும்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானுயின், புத்தேளுலகு - தெய்வலோகமான தை (அவையேயல்லாமல்) புலவரை (தன்னை யடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, பேரற்றூஉ - பேணுதை, எ-று.

(க-ரை.) உலகில் அறியாப்புகழை செய்வானுயின் தேவலோகத் தேவர்களைத் தழுவியாதை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவன்போல் அவர் புகழ் வாயில் இவ்வுலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அடையாமையால் புலவரைப்பேரற்றூஉ புத்தேளுலகென்றார். (எ)

கத்தும்போற் கேடி முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(ப-ரை.) வித்தகர்க்கல்லால் - திரமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு) கத்தமாகும் - (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும், கேடும்-வறுமையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் - அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும் - மரணமும், அரிது - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) புகழுடம்பை வளர்த்தலும் நிலைபெறச்செய்தலும் அறிவிலார்க்கு அரிது - என்பதாம்.

(வீ-ரை.) நக்தனென்னு முதனிலைத்தொழிற்பெயர் நக்து எனவிகார ப்பட்டு அம்விகுறிபெற்று வந்தது-பேரில்-உரையசையுமாம்-அரிது-இவ ற்றை முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும்பிகடனென்ற-புகழுடம்பு செல்வதை அடைவதற்குப்பூதவுடம்பு வழுவமைப்படல் கிலேபெறுவதாகு மாணமாவது; புகழுடம்பு நிலேபெறற்குப் பூதவுடம்பு இறத்தல் நிலேயில் லாதவுடம்பை வருத்தியுடலிடும் நிலேயானபுகழை வளர்த்தலும் பிறத் தலும் பிறர்க்குமுடியாமையால் விதந்தார்க்கல்லாலிதென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் புகழுடையார்தன்மை மேன்மைமிகல்லப்பட்டது.] (இ)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

(ப-ரை.) தோன்றில்(மனிதராய்ப்பிறந்தால்), புகழொடு-புகழுக்கு, எதுவாகிய – குணத்தோடு, தோன்றுக – பிறக்கக்கடவர், அஃதிலார்-அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் – (அவர்பிறப்பு) பிறத்தலினும், தோன்றாமை – பிறவாமையாகிய (பிறப்பறுத்தலின் பிறத்தலின்றிமை படி) கன்று – கல்லது, எ-று.

(க-ரை.) பிறந்தாற் புகழோடுபிறக்கக்கடவர், அப்படியில்லாதவர் கள் பிறவாமையே கல்லதுஎனபதாம்.

(வீ-ரை.) புகழுக்கு எதுவைவேற்றுமைத்தொகை ஆதியென், இலா லென்றதனுல் மணிதனென்பது பெற, மனிதப்பிறப்பு முதலாவை என்ற * அருத்தாபத்தியிற்றேலே விளக்காயம் பிறத்தலென்பதும், கொள்ளப் பட்டன. இதற்குவள்ளுவனுமாப் னென்றார். (கு)

புகழ்படவாழாதார் தம்மேரவர் நிலமை
யிகழ்வாரை யேரவ ரிவன்.

(ப-ரை.) புகழ்பட (தகுதிகுப்) பழுதுண்டாக, வாழாதார் – வாழாமற் போனவர் (அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ந்த வீடத்தே), தம்மேரவர் நிலமை – தமது மாட்டாமையால் வந்தசென்று தம்மை யேரவாதவரை, தம்மை-தம்மை, இகழ்வாரை – இந்திபபணனை, ஏரவரு – ஏசாதுஇகழ்வது, எவன் – என்னகிலேத்து, எ-று.

(கு-ரை.) புகழுண்டாக வாழாதவர் தம்மை யிகழ்ந்தவரை ஏசாது கொள்வதென்ன – என்பதாம்.

(வீ-ரை.) புகழ்பட வாழவேண்டியதாயிருக்க அப்படிவாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறர், இகழ்வது ஒருபாற்பாகலால் – இகழ்வாரை யேரவ தெவனென்றார். (ஙி)

வாசையென்ப வையத்தார்க் கில்லா மிசைபெண்ணு
மெச்சம் பெறுஅ விடின்.

(ப-ரை.) இசையென்னுமெச்சம் – புகழென்னும் எச்சத்தை (பெற வேண்டியிருக்க) பெறுவிடின (அதனைப்) பெறாது விடுவாராயின், வைய த்தார்க்கெல்லாம் – பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை (அதுதானே) வசையாகும், என்ப – என்று (கல்லோர்) சொல்லுவர், எ-று.

---

* அருத்தாபத்தியாவது பகலுண்ணுனை பருத்திருக்கைநோக்கி இர விலுண்பானென்ன வறிவதுபோல்வன.

(க-ரை.) ஒருவன் கீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப் பெறுமவிருப்பனாகி லுலகிற்கு வகை என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்தவர் நிறுத்துபோகத் தாமிறவாமல் நிற்கையால் புகழை எசசமென் றார். இகழப்படுதற்கு மற்றொருகுற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (அ)

வசைமிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொழுத்த நிலம்.

(ப-ரை.) இசையிலா – பழியில்லாத, யாக்கை – உடம்பை, பொழுத்த – சுமக்க, நிலம் – நிலத்தில், வசையிலா-பழிப்பில்லாத, வண்பயன்-வளப்பத்தையுடைய விளைவு, குன்றும் – குறையும். எ-று.

(க-ரை.) கீர்த்தியில்லாதவுடலை உலகம் சுமந்தில் பிரயோசனமுறையும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிருள்ளபோது ஒருவனை பயன் இசையாமையால், யாக்கையென் றும், அவனிறந்தபின்பாரமாயினை யொழித்தலின் நும் சொல்லினார். விசேஷணத்தை [illegible] [illegible] [illegible]

✓ துறவறவியல்.

இனி, முறைப்படித் துறவறம் மேற்கொண்டொழுகுவோர். துறவறமாவது முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் பயனாகிய உடலுயிர் நிறுவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அறுத்து முத்திப் பயனைப் பெறுவதற்குத் துறந்தவர்க்குரியதாகிய அறமாம். அஃதறிந்தும், முயலாமலுள்ள பிழை கூறப்படும்.

அ வ் வ தி.

அவ்வாவது: விரைவாகத் துறவறத்தை மேற்கொண்டு பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய வினைகளை அறுத்து முத்தியடைதற்கு முயலாமல் இல்லறத்தில் இருந்து பிறவாவினைகளை விரைவில் வினைவதும், தாம் முயன்று தேடாமலே தம்மை நாடி வந்து சேர்ந்த துன்பந்தோறுமில்லை காரணமாகிய பற்றுக்களை அறுத்தலரிதாயிருக்கின்றும் அவை பலவற்றையும் ஒருங்கே துறத்தற்குரிய சிறப்புடைய நிலையாகிய இறுதிக் காலத்தில் முயலாமை அருஞ்செயலாகும் என்பதாம்.

இருபிறப்பாளர்க்கும் - ஆரியர்க்கும்.

✓ அருந்ததியடை.

அருந்ததியாவது: இல்லறத்தில் நின்று தவஞ்செய்யும் கற்புடை மகளிரைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக ஒரு பொருளை உவமை கூறுதல். இல்லறத்திற்கு அன்புடைமையும் பான்மையாதலின் அதனை முன் சொல்லப்பட்டது.

அருந்தேன்மொழி யென்பது பிரயோக விவேகம் பொருட்செல்வம் பூரிப்பார் கண்ணுறுவர். ஆதிக்கவர்.

(பதவுரை.) பொருட்செல்வம் - பிறருடைய வருந்திச் சேர்வுங்கள், பூரியார்கண்ணும்-இரக்கமில்லாதவரிடத்தும், உண்டாயினும் (ஆதலால்) செல்வத்துள்-செல்வமாகிய பயனிற்கு முரண் (அறவழியில் ஈட்டப்பட்ட) செல்வம்-செல்வமாவது, ஈதல்செல்வம்-பிறர்க்கு வழங்கிவாழுஞ் செல்வமாம். எ-று.

(சு-ரை.) பிறருடையதாகிய பிச்சையும் பிறவுமாகிய பொருளாகியசெல்வங் கிழோரிடத்தும் முளவாகியிருப்பதாம்.

(வி-ரை.) அருளாம் வருந்திச்செல்வமாவது - உயிர்க்கூட்டைக் காப்பாற்றி அவ்வுதவியால் பிறப்பறுக்கலாம். இரக்கமில்லாதவரிடத்தும் இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்தும் ஈகையாகிய உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும், இரக்கமிலாரிடத்தும் உள்ள மற்றைப் பிறபொருட்செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும் கொள்ளப்படுவதாம். (க)

கல்லாதாற் றொழு தாருமிலர் பல்லாற்றா
னேதிலு மஃதே தமக்கு.

(ப-ரை.) நல்லாற்றால் – நல்வழியிலேகின் று, நாடி – (அவைகளாலும் புத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம்யாதென் று) ஆராய்ந்து, அருளாள்க – அருளுடையராகக்கடவர், பல்லாற்றால்-(ஒன் றுக்குஒன் று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளால், தேரினும்-ஆராய்ந்தாலும், துணை-துணையாவது, ஐம்பூத-அம்மருதோ (வேம்பிறன்றில்லையென் றபடி எ-று.

(க-ரை.) நல்வழியில்சின் று கிருபையையாருவராயின் அக்கிருபையே துணை – என் பதாம்.

(வி-ரை.) அவைகளாவன, பொறிகளாலே காணற்காட்சியும் குறிகளாலே ஏதுவாலறிந்தது அறிபு * அனுமானமும் சருதத்தாலாகியவாகமமும் என மூன் றுவகைப்படும். ஒ புவமையாற் அறியுறு உவமானமும், நிப்பழியல்லாமற்பிறவுரை, நிஜ கூடாமென் று அறியும் அருத்தாபத்தியும் எண்ணக்கூடாதது நி லாமையுரு - என வீவகையுங்கூட்டி ஆமெனபாருள் கண்டி. நெ வையும் அநுமானமும் அடங்கிலும் வேள்ளப் பகிம் புத்தியாலும் நிருவகை நூலுகாளென்ற தன்றிப்பத்தேதேதான் மூவது. ஒன் றுக்குஒன் று ஒத்திராவையாதலாலும் பத்தேவுபாட்டால் அவைகளும் பொறிகளாற் தப்புபடுதலாலும் வாது வேளாதாகலார். அப்படியிருந்தாலும், வருங்துணை யெனப்படுவது வெள்ளருங்கும் பத்திருக்கினென்ப தாம் உயிரைவிட்டிங்கரம்ப நூலை பிழுற் உதவலால்துணையென் றார். [நூலை இரண்டியாட்டாதலை அருளுதல் பிரப்புவினால்வந்தபட்டதுரி (க)

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுக் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்ன லுலகம் புகல்.

(ப-ரை.) இருள்சேர்ந்த – அறிவுகாரத்தாலுண்டாகிய, துன்னலுலகம் – துன் பவுலகத்திலே, புகல் – போய்ப் புகுதல், அருள்சேர்ந்த – அருளோடுசேர்ந்த, நெஞ்சினுக்கு – நெஞ்சையுடையவர்க்கு, இல்லை – இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) கிருபையிலாதாருக்கு மறுமையிலாவார் நரகிற்புகார் – என் பதாம்.

(வி-ரை.) இருள்சேர்ந்த மனிதருலகமென்றது நெருங்கியவிரூபையுடையதாய்த் தன்னை அண்டாதவர்க்குத் தன் துன்பத்தைச்செய்வதாரு நகரத்தை அதுகிழுலகத்துள் மனிதராகிய உலகமென்பட்டது. (கூ)

மன்னுயிர் நோயாவாம் வல்வினைப்ப
தன்னுயிர் நாடுமை யின்.

(ப-ரை.) மன் னுயிர் – எல்லாவுயிரையும், நோயா – காப்பாற்றி, அருளான்வாதிந (அருளுடையராகி), கிருபையுடையராயிருப்பவனுக்கு, தன்னுயிர் – தன் னுயிரை, அறுக்கும் – அழிக்குதற்கு எதுவாகிய, வினை – பாவங்களானவை, நுவ – நாணமாகா, வென்ப – என் று, அறிதோர்) சொல்லுவர். எ-று.

* அனுமானமாவது: புகையிருப்பை அறிவதுமுதலானவை.

(உ-ரை.) பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபையுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் நிலைபெறும் பாவமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) **உயிர்களெல்லாம் நித்தியமாதலின்** மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநேரக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலாகிய பாவங்களைச் செயமாட்டானென்னவே, மறுமையிலே நரகத்தை அடையாமைக்கு ஏதுவாகச் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (உ)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(ப-ரை.) அருளாள்வார்க்கு – அருளுடையவர்க்கு, (இம்மையிலும்) அல்லல் ஒருதுன்பமாவது, இல்லை – உண்டாகாது, (அதற்கு) வளிவழங்கும் – காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் – வளப்பமுடையவை, மா – பெரிய, ஞாலம் – பூமியில்வாழ்வோர், கரி – சாட்சியாவர், எ-று.

(உ-ரை.) கிருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதுபியாவார், தாம் கண்டவற்றைப்பொருளாகக் காணுதார்க்குத் தெரியுமிக்கற்று உரியவை அருளாளர்க்கு அல்லலுண்டாக ஒரு சாலத்திலும் நிகழ, ஆகையால் ஒருவரும் உண்டாயில்லையாதலால், உலகத்தாரனைவரும் சாட்சியாவரென்றார். முதலுக்கரியோன் முர் எனவே இம்மையிலென்பது பெறப்படும். மல்லல் – ஞாலத்தை முதலாகுபெயர். [ஞாலம் ஆகுபெயராய் அதனுடையவர்க்கு இம்மையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.]

பிரருயிர்கிற் பிரா சாந்தா னென்ன முருவீங்கி
யல்லலவை செய்கிருதுகு வா.

(ப-ரை.) அருளீங்கி – (உயிர்களிடத்து நிகழ்வதாகிய) அருளோடி, அல்லலவை – பிறர் வேறாகவே நினைத்தலாகிய, ஒழுகுவார்க்கப்பாவை, பொருளீங்கி – (முன்பற்றியிருப்பதை) உதறிப்பொருளோர் நோடாமல் – பொருளாகக்கார் (தான் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர், என்ப – என்று (கல்லோர்) சொல்லுவர், எ-று.

(உ-ரை.) அருளோடுங்கூடி பாவஞ்செயவதை மறுமைப்பொருளாக மறந்தவரென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உதறிப்பொருள் அறம், தன்னைப்பற்றி ஒருவது முதலாகிய பிறவித்துன்ப நோன்றையும் அநுபவித்தலாம், மறவாதிருத்தாரரயின் அப்படி கடவாரென்பது கருத்து. (ஊ)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா தியங்கு.

(ப-ரை.) பொருளில்லார்க்கு – பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின் பார், இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல், அருளில்

லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு, அல்வுலகம் - அல்வுலகத்தினின்பம், இல்லை - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க் இவ்வுலகத்தின்பமில்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க் கவ்வுலகத்தின்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகமிரண்டும் அவற்றிலிருப்பவருக்கு ஏதுவாலும் ஆகுபெயர்கள். எப்படி இவ்வுலகவின்பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அக்தவுலகவின்பத்துக்கு அருள்வாயிலாகுமென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றூர் பூப்பர் மறுமை யருளற்றூர்
மற்றீர்மை யில்லதி லார்.

(ப-ரை.) பொருளற்றூர் (மறுமையில்) ஏழ்பிறப்பும் அடைக்தவர் (அதுநீங்கி) ஒருக்கால் (மீண்டு) பிறந்தாலதனில், பூப்பர் (மிகவும்) இழிவுற்றிறப்பர்) பொருளிலார் (அப்படியல்லாமல்) அருளற்றூர் - அருளில்லாதவர் (பாவம் நீங்காமையால்) மற்றூர் - மறுமைக்கண்ணும், மற்று - மீண்டுமொருகாலத்திலும், ஆகலரிது - ஆகுதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருளற்றவர் மறுமைத்திற் றெல்லமபெறுவர், அருளற்றவர் மறுதிகவிர்ப்பாலன் கூ.

(வி-ரை.) முன்னடிபோன்ற முடிவினாற்றால் பொருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாகவே சொன்னமையால், இப்பாட்டில் முற் றொருவினாற்றிறுவே இரண்டாமடியை அதனோடு இயைத்து இழிவுற்றிறப்பர் என்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் வெய்ப்பொருட் கண்டழுங் தெளிர
னருளாதான் செய்யு மறம்.

(ப-ரை.) அருளாதான் (உயிர்களிடத்தில்) அருள்செய்யாதவன், தெருளான் - தெளிவு, அறிவு, மருளை - மயக்கம், தெளிவு - ஞானம், தெருளாதான் - ஞான நிலைபெறாதவன், மயக்கபொருள் - மெய்ப்பொருளன்றி வேறு பொருளே, கண்டழுங் (குருடனாய்) கண்டழுபோலும், எ-று.

(க-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யுக் அருளற்றையாமையின் மெய்ப் ஞானமில்லாதவ னுண்மையின்பொருளைக் கண்டாற்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை. எப்படி மலைபோற்ற ஞானமில்லாதவன் கடிவே மெய்ப்பொருளே யுணர்க்தலால், அதனைத்தனது ஞானமில்லாமை யாற்றானே அறிந்துவிடுவதேரு அப்படியே அருளில்லாதவன் கடிவே அருளியல்தால் அதனைத் தன்னருளில்லாமையாற்றானே அறிந்துவிடு வானென்பதாயிற்று. ஆகவே முதலிரண்டில்லா வதங்களுக்கும் அருளுடை மை மூலமென்பது பெறப்பட்டது. [இவை கான்குபாட்டாலும் அருளி லாதவர்க்கு வருகருத்தம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வரியார்முற் றுன்னி யிரைக்குதான் முன்னின்
றெரியாரெரிமூழ் கெல் லாம். நாலடி.

(ப-ரை.) (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல்-தன்னினு மெலியவர்கள்மேல், தான் – செல்லுமிடத்து (வருத்துதற்குச்) செல்லுமிடத்து, வலியார் – (தன்னின்) வலியவர் (தன்னை வருத்துதற்கு வரும் போது), முன் – (அவர்) முன், தன்னை – (அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலையை, நினைக்க – நினைக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்லும்போது தன்னிலும்வலியவன் தன்னைவருத்தியதை நினைக்கக்கடவன் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) மெலியாரெனினும் – அஃறிணைக்குங் கொள்க. அதனை நினைக்கவே இந்தவுயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல், அருளுடையவனாவானென்பது கருத்து. [இதனாலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (கo)

இருபத்தைந்தாம் அதிகாரம் அருளுடைமை
முற்றிற்று.

இருபத்தாறாம் - அதிகாரம்.

2. புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண்ணுதலை ஒழித்தலாம், கொலைப்பாவத்தைப் பின்உண்டாக்கலால், அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலால் அதன்காரியமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண்ணுதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றாகலி னதனை விலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

(ப-ரை.) தன்னூன் – தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு-வளர்த்தற்பொருட்டு, தான்பிறிதூன் – மற்றொன்றினுடம்பை, உண்பான் – தின்பவன், எங்ஙனம்-எவ்வகையால், அருள்-அருளை, ஆளும்-ஆளுவான், எ-று.

(க-ரை.) தன்னுடல் பெருக்கற்குப் பிறவுடலைத் தின்பவ னெவ்வகையாற் கிருபையுடையவனாவான் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயனில்லாத தன்னூன்வளர்த்தலைப் பயனெனநினைத்து இக்கொடுமைசெய்வோனே அறிவிலாதகொடியோனென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளானென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) பொருளாட்சி – பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல், போற்றாதார்க்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றாதவருக்கு, இல்லை - இல்லையாம்,

நுங்கு - முதுபோல், அருளாட்சி - அருளிருந்தே பயன் கொள்ளுதல், ஊன் தின்னபவர்க்கு - புலாலுண்பவருக்கு, இலை, எ-று.

(க-ரை.) அருளைக் காப்பாற்றுதற்கு ருசியில்லாமை ஒரு காரணமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி. பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக்காப்பாற்றாமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு, ஊன் தின்னல் காரணமென்றதாயிற்று. ஊன்தின்னுதலும் உயிர்களுக்கு ஒருதீங்கு நினையாராயின் அழிஞாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பதை மறுத்து அதுவுண்டென்பது. [இவை இரண்டிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டது.] எடுத்துக் காட்டுவமையணி. (உ)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ லன்றருக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

(பதவுரை.) ஒன்றன் - பிறிதொருயிரான தது, உடல் - உடலை, சுவை யுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது, மனம் - மனமானது, படைகொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (தலைகையிலே) கொண்டவரது, நெஞ்சம் போல் - மனம்போல், கன்றுக்காது (கொலையைக்காக்குவதல்லது) அருளை காதாது, எ-று.

(க-ரை.) கொன்றுண்பவர்கள் மனம் அருளை நினையாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் இன்னசுவைபடச் சமைத்து உண்டபின், பலவுடன் வாய்மூக்குகளைக் [முதலிய வன்றின் பாரது மனம் நீங்குதினைத்தல் உபசாரவாய்ப் பிரமாணத்திலுள்ள சாதித்து முன் பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (கூ)

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(பதவுரை.) அருள் - அருளானது, யாதெனின் - எதுவென்றால், கொல்லாமை - கொல்லாதிருத்தலை, அல்லது - அதுவருளல்லாததானது, யாதெனின் - எதுவென்றால், பொருளல் - கொல்லுதல், (தூதலால்) அவ்வூன் - அந்தக்கொல்லுதலால் வருகிறஊன், தின்னல் - தின்னுதல், பொருளல்லது - அறனல்லாததாம் (பாவமாம்), எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொல்லாமையை அருளென்றும், கொல்லுதலே அல்லதென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், ஊன்தின்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமாகியகாரியமாகவும் உபசரித்தார் அருளல்லது, கொடுமை சிறப்புப்பற்றி அறத்தொருளன்பதிதலால் பாவம்பொருளல்லது ஆயிற்றென்க. (எ)

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணுணர்வார்ப் பெறின்.

(பதவுரை.) புலால் – புலாலானது, பிறிதொன்றன் – வேறொரு உடம்பினது, புண் – புண்ணுதற்கு, உணர்வார் – அறிவோரை, பெறின் – பெற்றால், உண்ணாமை வேண்டும் (அப்புலாலை) உண்ணாதிருக்கவேண்டும், எ-று.

(கருத்து.) பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் ஊனை உண்ணாதிருக்கவேண்டும் – என்பதாம்.

(விசேடவுரை.) உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனாலே குறைந்துபோக மற்றவை பல்குதலால் உண்ணாமையுள்ள தயிரிலேயென்றார். உண்ணாவென்பது உண்ணாதிருக்கவென்பது நின்றவிகாரத்தது. [ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தினின்றும் நீங்கினாலும் கருகத்துள் அழுந்துவனென்பதாம். கொலைப்பாவம் பொன்னதனால் மேல் வருத்தலால் பிறவாமுன்னரே தப்பாவகையில் லேயென்பார் உண்ணாமை வேண்டுமென்றார். [ ] இவ்வடைப்பாட்டு மூன்றும் மேலும் விளக்கப்பட்டது.] (நீ)

இனற்பொருட்டாற் கொள்ளாவுலகினில் யாரும்
வினைப்பொருட்டா லூனுண்ணாரு மாரில்.

(பதவுரை.) இனற்பொருட்டால் – தின்னுதல் காரணமாக, உலகு-உலகத்தார், கொள்ளாதெனின் – (ஊனைக்) கொள்ளாராயின், வினைப் பொருட்டால் – வினைப்பொருள் காரணமாக, ஊனுண்ணாருவர் – ஊனை விற்பவர், யாரும் – எவரும், இல் – இல்லை, எ-று.

(கருத்து.) ஊனைவாங்குவாரில்லாயினை விற்பாரில்லை-என்பதாம்.

(விசேடவுரை.) [பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனுத்தின்னுதல், அதற்கு முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாதியைநோக்கி அருத்தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் சாதித்தலின் இதனால் மூன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (சு)

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணுணர்வார்ப் பெறின்.

(பதவுரை.) புலால் – புலாலானது, பிறிதொன்றன் – வேறொருடம்பினது, புண் – புண்ணுதற்கு, அது – அப்புலால் அருத்தகாரிருக்கையை, உணர்வார் – அறிவோரை, பெறின் – பெற்றால், உண்ணாமை வேண்டும் (அப்புலாலை) உண்ணாதிருக்கவேண்டும், எ-று.

(கருத்து.) பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்தவர்களைப் பெற்றால் ஊனை உண்ணாதிருக்கவேண்டும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்தமெய்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்றாரென்பதாம், [இதனால் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணா
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன்.

(ப-ரை.) செயிரின் (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த – நீங்கிய, காட்சியார் – அறிவினையுடையவர், உயிரின் – ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த-நீங்கிவந்த, ஊன்-ஊனை, உண்ணார்-தின்னார், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊண் தின்னார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தலைப்பிரிவு ஒருசொல் பிணமென்று ஊனின் மெய்மை தாமே அறிதலால் உண்ணாரென்றார். (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(ப-ரை.) அவி – (நெய்முதலாகிய) அவிகளை, சொரிந்து – (தீயினிடத்தே) பெய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் – ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும், ஒன்றன – ஒருவிலங்கினது, உயிர் – உயிரை, செகுத்து-போக்கி, உண்ணாமை (அவ்வயிர்நின்றவூனை) உண்ணாமை, நன்று – நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத்தின்னாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்த யாகங்களால்வரும் பயனிலும் இந்த விரதத்தால் வரும்பயன் பெரிதென்பதாம்.] (கூ)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(ப-ரை.) கொல்லான் (ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய், புலாலை மறுத்தானை – புலாலையு முண்ணாதவனை, எல்லாவுயிரும் – எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி – கைகுவித்து, தொழும் – வணங்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஊனைத்தின்னாதவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்விரண்டறங்களையும் ஒருமிக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றைமாத்திரம் உடையவர்க்கு அதனாற்பயனில்லையாகலின்கொல்லாமையும் உடன் சொல்லினார், இப்பேரருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊனுண்ணாமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

இருபத்தாறாம் அதிகாரம் புலான்மறுத்தல்
முற்றிற்று.

இருபத்தி ஏழாம் - அதிகாரம்

3. தவம்.

அஃதாவது: மனம்பொறிவழிபோகாமல் நிற்கையின் பொருட்டுவிரதங்களினாலே உண்டிசுருக்குதல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால், தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம், புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்முதிர்ந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

(ப-ரை.) தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றநோய் உண்டிசுருக்குதல் - (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு, உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே- அவ்வளவினதேயாகும், எ-று.

(க-ரை.) பசிபொறுத்தலும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங்கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தினது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(ப-ரை.) தவமும் - (பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவமுடையார்க்கு (முன்னைத்) தவத்தையுடையவர்க்கே, ஆகும் - உண்டாகும்(ஆதலால்) அதனை-அத்தவத்தை, அஃதிலார்-அம்முன்னைத்தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது-செயத்தொடங்குவது, அவம்-வீணாம், எ-று.

(க-ரை.) முற்பிறப்பிற் றவஞ்செய்தவர்க்குத் தவம்பலிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையார்க்காகுமென்றும் பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இல்லாமையினாலேமுடியாமையால் அவமென்றுங்கூறினார்.

துறந்தார்க்குந் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

(ப-ரை.) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேபற்றி நிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு (இருவகைப்பற்றையுந்) துறந்தவர்களுக்கு, துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி (உதவுதலை) வேண்டி, தவம்- (தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும், எ-று.

(உ-ரை.) இவ்வாழ்வோர் துறவிகளுக்கு உண்டிமருந்து இடம் உதவ வேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தப்புரவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது-வேண்டியவரையே வேண்டியபடியே பெறத்தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மேலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியால், மறந்தார்போலுமென்றே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (கூ)

ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வருந்.

(ப-ரை.) ஒன்னார் (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை, தெறலும் – கெடச்செய்தலேயும், உவந்தாரை (அதனே) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் – உயரச்செய்தலேயும், எண்ணின் (தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின், தவத்தான் – (அவரது) தவவிவைமையினால், வரும் (அவை அவருக்கு) உண்டாகும், எ-று.

(உ-ரை.) காபம், அநுக்கிரகம், தவத்தால்வரும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) முழுதுந் துறந்தவர்க்கு பகைவரும், கட்பினரும், திருப்பதி கூடாமையால் தவத்திற்கு எற்றிச்சொல்லப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர்பெரியராயினும் அவருக்குக்கேடும் விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவிலிவற்தை நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேல்வைத்தது தவத்தின் வல்லமைசொல்லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(ப-ரை.) வேண்டிய (முயன்றால்) பெறவேண்டியபயன்களை, வேண்டியாங்கும் – வேண்டியபடியே, எய்தலால் – (முயலாமையிலே தாம்) பெறலாகாதலால், செய்தவம் – செய்யத்தருவதாகிய தவமானது, ஈண்டு-இம்மையில், முயலப்படும்-(அறிவுடையோராலே) முயலப்படும், எ-று.

(உ-ரை.) முயலாமையின்பங்களேயடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஈண்டென்றதனால் முயலாமைவருவிக்கப்பட்டது, மேலே கதியும், மோகூழும், தவத்தாலல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம். இவை [நான்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(ப-ரை.) தவஞ்செய்வார் – தவத்தைச்செய்வார், தங்கருமஞ் செய்வார் – தமதுகருமத்தைச்செய்பவராவார், மற்றல்லார் – மற்றைப்பொருளின் பங்களைச்செய்வார், ஆசையுட்பட்டு (அவைகளில்) ஆசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு அவஞ்செய்வார் (தமக்குத்) தேடுசெய்பவராவார், எ-று.

(க-ரை.) தவஞ்செய்பவர் நித்தியப்பொருளை அடைவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அநித்தியமாய் மூவகைத்துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச் செய்தால், பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளால் அநாதியாகத் துன்பப்பட்டுக்கொண்டுவருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோக்ஷத்தை அடையும், ஆதலால் தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவிகளிலும் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொள்ளுதலால்அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார். நித்தியமின்மை-அநித்தியம்.(சு)

சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) சுடச்சுடரும் (புடத்தீயானது) சுடச்சுடரும், பொன்போல் - பொன்னுக்குக் குற்றம்நீங்கல்போல், நோக்கிற்பவர்க்கு தவஞ்செய்யவல்லவர்க்கு. துன்பம் (அதனால் வருகிற) துன்பம், சுடச்சுட, ஒளிவிடும் - ஒளிமிகும், எ-று.

(க-ரை.) புடத்தால் பொன்பிரகாசிப்பதுபோல் தவத்தால்ஞானம் பிரகாசிக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி பொன்னுக்கு காந்தியும் தவஞ்செய்வோர்க்கு ஞானமும் ஆம். காந்திமிகுந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம்நீங்கல்போல ஞானமிகுந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம்நீங்கல்கொள்க. ஒளிபோற் பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயிரெல்லாந் தொழும்.

(ப-ரை.) தன்னுயிர் - தனது உயிரை, தானற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானை - பெற்றவனை, ஏனைய-அது பெறாதவையாகிய, மன்னுயிரெல்லாம் - நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும் - வணங்கும், எ-று.

(க-ரை.) தவத்தாலுயிர்பெற்றவனை எல்லா உயிரும் வணங்கும்.

(வி-ரை.) தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன் கருமஞ்செய்தல் அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையால், பெற்றானையென்றார். அது பெறாதவையென்றது, ஆசையிற்பட்டு அவஞ்செய்யுமுயிர்களை, சாபானுக்கிரகவல்லமையைப் பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார். (அ)

கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

(ப-ரை.) கூற்றம் - இயமனே, குதித்தலும் – கடத்தலும், கைகூடும் - உண்டாகும், நோற்றலின் – தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய, ஆற்றல் – வல்லமையை, தலேப்பட்டவர்க்கு – கூடியவர்க்கு, எ-று.

(உ-ரை) தவத்தலேமை யடைந்தவர் இயமனே வெல்லுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குதித்தலுமென்னும் உம்மை அதுகூடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல் – சாபானுக்கிரகம். [இவைகான்குபராட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(ப-ரை.) (உலகத்திலேசெல்வர் சிலராக) இலர் - வறியவர், பலரா கியகாரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென்றால்) (அது) நோற்பார்-தவஞ்செய்வோர், சிலர் - சிலராக, நோலாதவர் – தவஞ்செய்யாதவர், பலர் - பலராதல், எ-று.

(க-ரை.) தவஞ்செய்யாதவர் பலராதலால் நிர்ப்பாக்கியர் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே செல்வம் (ஞானத்தையும்) வறுமை – அஞ்ஞானத்தையும், குறித்துநின்றன. நோற்பார்சிலரெனக் காரணத்தைச்சொல்லலால் அதன்காரியமாகியசெல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (கo)

இருபத்தேழாம் அதிகாரம் தவம்
மூற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாம் - அதிகாரம்.

4. கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது: தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதியில்லாமையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டுநின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய நீசவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இத்தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளோந்து மகத்தே நகும்.

(ப-ரை) வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையுடைபவனது, படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களோந்தும் (உடம்பாய் அவனெடு கலந்துநிற்கின்ற) பஞ்சபூதங்களும் (கண்டு) அகத்தே (தம்) முன்னே நகும் - சிரிக்கும், எ-று.

(க-ரை) வஞ்சகன் ஒழுகுகத்தைக்கண்டு அவன் பஞ்சபூதங்களுஞ் சிரிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை) காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண்டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால், வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாமற் செய்யும் கள்ளச் செய்கையைப் படிற் றொழுக்கமென்றும், உலகத்திலே கனவுடையவர் பிரர் அறியாமற்செய்யுங் காரியங்களுக்கும் ஐம்பெரும் பூதங்களிலே காட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன் மறைக்கின்ற விதத்தையுந், தெரிந்து அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தேநகுவன்றும், கொல்லிஎர் செய்த குற்ற மறையாதாகலின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம், ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்ற மெமாண் செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்.

(ப-ரை.) தான் அறி-அறிந்த, குற்றம்-குற்றத்திலே, தன்னெஞ்சம், தனது மனம், படின்-தாழுமாயின் (ஒருவனுக்கு) வானுயர்-வான்போலுயர்ந்த தோற்றம்-தவவேடமானது, எவண்-என்னபயனை செய்யும்-எ-று.

(உ-ரை) தன்மனம் தானறிந்த, குற்றத்திற்படில் உயர்ந்த தவவேடம் என்னபயன் என்பதாம்.

(வி-ரை) அறியாதசெய்த குற்றத்திற்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்தகுற்றத்திற்கும் பிராயசித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்சு குற்றமுடையதாகிவிடும் வீடவே நின்ற வேஷமாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லையெபதாம்.

வலியி னிலைமையாண் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ப்பற் றற்று.

(ப-ரை) வலி (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை, இல்-இல்லாத, நிலைமையான் - இயல்புடையவன், வல்லுருவம் – அவ்வல்லமையை யுடையவராதவேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போனவழி போருதல்) பெற்றம் - பசுவானது (காவற்காரர் தூரத்தாதிருக்கும்படி) புலியின்றோல் - புலியினதுதோலை,போர்த்து-போர்த்திக்கொண்டு, மேய்ற்றற்று - பயிரைமேய்த்தால் அச்செய்கைபோலும், எ-று.

(க-ரை) மனமடங்காதவன் தவவேடம் பசு புலித்தோல்போர்த்து மேய்த்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மேய்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழி போருதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் தூரத்தாமை "புலிபசித்தாற் புல்லேதின்ஞது" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம் - ஆகவே, அவ்வல்லுருவங்கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால், உலகத்தார் சந்தேகப்படாமையாயிற்று. பசுவினக்கு உரிய புல்லேவிட்டுப் புலித்தோல்போர்த்துப்பிறர்க்குரியபயிரைமே

ம்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்கத்தான் தனக்கு உரிய மனைவியையிட்டுத் தவ வேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டிரை அனுபவித்தலென்க. [அப்படி செய்கிறபசு இல்லாமையால் இப்பொருளுவமையணி.] (கூ)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதண்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(ப-ரை.) (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவம் - தவவேடத்திலே, மறைந்து - அல்லவை, தவமல்லாதவைகளே - செய்தல், வேட்டுவன் - வேடன், புதல்-புதலிலே மறைந்து, புள் - பறவைகளை, சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல் போலும், எ-று.

(க-ரை.) தவவேடத்தில் மறைந்தொழுகுவோன் வேடனை ஒப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வசகதராராக்குதல், இப்படி செய்தலென்பது, இத்தொழிலுவமையிலேலே தோன்றுதல் அறிக. (கூ)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றென்றென்
றேதம பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) (பிறர் தம்மை கண்டு மதிக்கற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார்-பற்றற்றோமென்று (சொல்லுவாரது) படிறொழுக்கம் - மறைக்கவொழுக்கமானது (அப்பொழுது ஆனிதுபோல பிதானமாயினும்) எற்றெற்றென்று (பின்) எனசெய்தோம் எனசெய்தோமென்று (தாமே இரங்கும்படி) எதம்பல வும்பல - துன்பங்களேயும், தரும் (அவருக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) பற்றற்றோமென்பவரது பொய்யொழுக்கம் பின்பு துன்பத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினளவி லல்லதுபற்று நீங்காமையால் பற்றற்றேமென் பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட் டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைசெய்வோர் அது துன்பத் தைத்தருமபோது ஐயோ பாவமேமையென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென் றும் சொல்லினர். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக் கஞ்சொல்லப்பட்டது.] (கி)

நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு நில.

(ப-ரை.) நெஞ்சின் - மனத்தினால் துறவார் - (பற்றுகளைத்) துறவாராகி, துறந்தார்போல் - பாசநீங்கினவர்போல், வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை) வஞ் சித்து, வாழ்வாரின் - வாழுமவர்போல், வனகணர் - இரக்கமில்லாதவர், இல் - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர்போல் வஞ்சித்து வாழ்பவரிலுங் கொடியவரில்லை- என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம்மறுமையிலே நற்கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற்கொடுத்தவரை அதைவாங்கிக்கொண்டு தாழ்ந்தகதியை அடைவித்தலாம், கமக்கு ஆமவைகளைசசெய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வன்கணாரில்லென்றார். (ச)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(ப-ரை) புறம்-மேலே, குன்றி-குன்றிமணியானது, கண்டனையரேனும் காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும், அகம்-உள்ளே, குன்றின் மூக்கின்-அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல, கரியார்-கறுத்திருப்பவரையும, உடைத்து (உலகமானது) உடையதாயிருக்கின்றது-எ-று.

(க-ரை.) குன்றிமணிபோற் புறத்திற் சுத்தமும் அகத்திற்குற்றமும் உடையவரை உலகமுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியாகிய உபமானத்திலே நிறத்தைக்காட்டுகிற செம்மை கருமைகள் உபமேயத்திலே செவ்வையா யிருக்கையையும் அறிவில்லாமையையும் காட்டுகின்றன. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(ப-ரை) மாசி - அழுக்கானது, மனத்ததாக (தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராக, நீராடி - நீரிலே முழுகிக் (காட்டி) மறைந்து (தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து, ஒழுகும் - நடக்கிம, மாந்தர்-மனிதர், பலர் - (உலகத்திலே) பலர், ஆ-று

(க-ரை.) உள்ளத்தழுக்கிறுக்க உடலழுக்கைக்கழுவுவார் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாசு காமவெகுளி மயக்கங்கள் அவை போதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமைபட்டவரென்று பிறர் நினைத்தற்காக நீராடுதலால் அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடமாக்கினார் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கணைகொடி தியாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(ப-ரை.) கணை-அம்பானது (வடிவினாலே செவ்விதாயிருந்தாலும்) கொ - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ்-வீணையானது, கோடு-வடியினாலே) வளைவினதாயிருந்தாலும், செவ்விது-(செயலினாலே) செவ்விதா

யிருக்கின்றது, ஆங்கு-அவ்வகையே, அன்ன-தவஞ்செய்வார், கொடியர்-செவ்வியராயிருக்கைகளே (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்) வினைபடுபாலால் (அவரது)செயல்பட்டபடுப்பினாலே, கொளல்-அறிக்திகொள்ளக்கடவர், எ-று.

(உ-ரை.) தவத்தோர் என்பதை நடக்கையாலறியப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்புக்குச்செயல் - கொல்லுதல், வீணைக்குச்செயல் - இசையினாலே இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே அவர் பாவத்தைச்செய்தால்-கொடியரென்றும், அறத்தைச்செய்தால்-செவ்வியரென்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியுமுறை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(பதவுரை.) தவஞ்செய்வோர்க்கு மழித்தலும், (தலைமயிரை) மழித்தலும் நீட்டலும் – (அதனைச்) சடையாக்கலும், அல்லது வளர்த்தலும், வேண்டா–வேண்டுவனவல்ல, உலகம்-உயர்ந்தோரால், பழித்தது – (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின், எ–று.

(உ-ரை) உயர்ந்தோர் குற்றமென்று சொன்னவைகளை நீக்கவேண்டும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) மழித்தலென்பதை தலைமயிரைக் காட்டலால் அதைச்சொல்லினாரில்லை. [இதனாலே கூடாவொழுக்கத்தைவிட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது இறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

இருபத்தெட்டாம் அதிகாரம் - கூடா ஒழுக்கம்
மு த் தி ற் று.

இருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம்

4 க ள் ள ா ம ை.

அஃதாவது: பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தார்க்குத் தம்மவரோடு வினையாட்டாகவாவது, செய்யக்கூடும் துறவறத்தாருக்கு நினைத்தலிடத்தும் பெரியதவறும், ஆதலின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல்மடக்கி தனிடத்தையுற்று உயிரை நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பல விடத்தையுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளோநோக்குதலுமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளநினைத்தல் அவருக்குப் பெரியகுற்றமாதல்அறிக. இவ்விதம் வாய்மைமுதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்குதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது

பொருளைப்பற்றி யுண்டாங் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாங் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கத்தன் னெஞ்சு.

(ப-ரை) எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல், வேண்டுவா னென்பான், விரும்புவோன், இவனென்று - (தவத்தோராலே) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன்- எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும், கள்ளாமை - பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையாதபடி, தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க - காக்கக் கடவன், எ-று.

(க-ரை.) முத்தியை வேண்டுபவன் களவை நினையாதபடி தன் மனதைக் காக்கக்கடவன், என்பதாம்.

(வி-ரை.) முத்தியை இகழ்தலாவது காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, எனப் பூதம், நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயர்ச்சியால் வருவதென்றும், சொல்லும். உலோகாயுத மதமுதலாகிய மயக்க நூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு ஏற்கநடத்தலாம். ஞான நூற்பொருளை யாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத் தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதலாவது, களவுசெய்ய நினைத்தலென்பது பெற்றாம். (க)

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல்.

(ப-ரை.) (குற்றங்களை) உள்ளத்தால்-(தமது) நெஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே-(துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும்-(ஆதலால்) பிறன் - பிறனதுபொருளை, கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையினாலே, கொள்வோம்-வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனல்-என்று நினையாதிருக்கக்கடவர், எ.று.

(க-ரை) தீமைகளை நினைத்தலுங் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக்களவு செய்ய நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவருள்ளம் சிறந்ததென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பதும் அதை நீக்கவேண்டு மென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) களவினால் - களவுசெய்தலினால், ஆகிய - உண்டாகிய, ஆக்கம்-பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோல, (தோன்றி) அளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக்கடந்து, கெடும் - அழியும், எ-று.

(க-ரை) களவால் வந்தசெல்வம் வளர்வதுபோலக் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது போங்கால் பாவத்தையும், பழியையும்நிறுத்திச் செய்த அறத்தையும் உடன் கொண்டுபோகுதல். (௩)

களவினகட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) களவின்கண்-பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலிலே, கன்றிய - மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி) விளைவினகண் - தான் பயனைக்கொடுக்குமபோது, வீயாவிழுமம்-தொலையாத துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும், எ-று

(க-ரை.) களவை யிச்சிக்கு மிச்சைகெடாத துன்பத்தைத்தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதலால் எந்நாளும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும்பழியும் கொடுததே வருதலால் வீயாவிழுமன் தருமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(ப-ரை) அருள்-அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி-அறிந்து, அன்புடைய ராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல்-உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்புமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை) தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப்பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளினாலே தவறாதுநடத்தல் கூடாதென்பதாம்.

அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவினகட்
கன்றிய காத லவர்.

(ப-ரை) களவின்கண் – களவினிடத்தே, கன்றிய – மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின்கண் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளவுசெய்தலாகிய வழியிலே, நின்று-நிலைபெற்று, ஒழுகலாற்றார் - (அதற்கு) ஏற்க நடக்க மாட்டார், எ-று.

(க-ரை.) களவிலிச்சை யுடையவர்கள் கிருபை வழியிலே நடவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் முதலானவைகளை யளவுசெய்தலாவது, காட்சி முதலாகிய பிரமாணங்களைக்கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினை விளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் * நாற்கதியிலே பிறந்திறந்துவருதலையும், அதனை ஒழித்தற்கு உபாயமான யோக ஞானங்களையும், அவற்றால் அவ்வுயிர் அடையுமுத்தியையும், அளவுசெய்து, உள்ளவாறு அறிதல். அதற்கு ஏற்பநடத்தலாவது, அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீயவைகளினீங்கி நல்லவைகளின் வழிநிற்கை. (சு)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(ப-ரை.) களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும், கார் – இருண்ட, அறிவாண்மை–அறிவினையுடையராயிருக்கையானது, அளவென்னும் – (உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல்–இல்லை, எ–று.

(க-ரை.) களவு செய்வோமென்னு மறியாமை பெருமை யுடையோரிடத்தில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருள்மயக்கம் களவென்னுங் காரறிவாண்மை எனக் காரியத்தைக் காரணமாகவும், அளவென்னு மாற்றல் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவும், துறவறமும், இருளும், ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று வகையாகலின் கூடி நிற்பனவல்லவெனபது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(ப-ரை.) களவறிந்தார்–களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில் - மனதில், கரவு வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்து - நெஞ்சில், அறம்போல - அறமானதுபோல, நிற்கும்-நிலைபெறும், எ-று.

(க-ரை.) களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனைவளரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசையாது நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காது நிற்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(ப-ரை) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய – மற்றவைகளை, தேற்றாதவர்–அறியாதவர் (களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி) அளவல்ல – அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை, செய்து-நினைத்து, ஆங்கே-அப்போதே, வீவர் கெடுவார், எ-று.

(க-ரை.) களவை அறிந்தோர் பாவங்களைச்செய்து அழிவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீய நினைவுகளாவன: பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அதைக்கொள்ளும்விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினாலே தாம் போகங்களை அனுபவிக்கும் விதமும், முதலானவை நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்கு மாகலில் செய்தென்று அந்நினைப்பு உள்ள அறங்களைப்போக்கி, மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புகுவித்து, அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆங்கே வீவரென்றும் சொல்லினார். மற்றவையான துறந்தார்க்கு உணவாகச்சொல்லப்பட்ட, காய், கனி, கிழங்கு, சருகு முதலானவையும், இல்லறத்தோரால் தானஞ்செய்யப்பட்டவையும் ஆம் அறியாமையாவது அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. [இதனால் களவினாலே கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது] (௯)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(ப-ரை.) கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு, உயிர்நிலை (தம்மினவே றல்லாத) உடம்பும், தள்ளும்-தவறும், கள்ளார்க்கு - களவிலே பழகாதவர்க்கு - புத்தேளுலகு (நெடுந்தூரமாகிய) தேவருலகமும் தள்ளாது-தவறாது, எ-று

(க-ரை) களவுசெய்வோர் நரகம் அடைவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தொக்குகின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன, இம்மையிலும் அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலால், உடம்பும்தள்ளுமென்றும் மறுமையிலும் தேவராகுதல் கூடுமாதலால், தேவருலகம் தள்ளாதென்றும் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

இறுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் - கள்ளாமை
முற்றிற்று.

முப்பதாம் - அதிகாரம்.

வாய்மை.

அஃதாவது: மெய்யினது தன்மையாம் பெரும்பாலும் காமமும் பொருளைப்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விலக்கலால், இது கூடாவொழுக்கங்கள் கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

(ப-ரை.) வாய்மை யெனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாதென்று வினாவினால், அது (பிறிதோருயிர்க்கு) யாதொன்றும்-சிறிதாயினும், தீமையில்லாத-தீமையைத் தராத சொல்லுகளை, சொலல்-சொல்லுதல், எ-று.

(க-ரை) பிறருக்குத் தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல் சத்தியம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்மையாம் தருமாயின் பொய்மையாமென்பது கருத்து. (க)

பொய்ம்மையும் வாய்ம்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(ப-ரை.) பொய்ம்மையும்-பொய்மைச் சொற்களும், புரைதீர்ந்த குற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை - நன்மையை பயக்குமெனின் (பிறருக்குத்) தருமாயின், வாய்மையிடத்த-மெய்மைச்சொற்களி னிடத்தனவாம், எ-று.

(க-ரை) குற்றமற்ற நன்மையைததரின் பொய்ம்மையும் வாய்மையை ஒக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றந்தீர்ந்த நன்மை-அறம், அதனைத் தருதலாவது கேட்டையாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதுநீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம்-தருமாயின் மெய்ம்மையா மென்பது கருத்து [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தீங்கைத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத்தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் எனவும், தீங்கைத்தரும் நடந்ததைச்சொல்லுதலும், நன்மையைத் தராத நடவாததைச்சொல்லுதலும் பொய்மையாம்எனவும், அவைகளினிலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.]

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு-தனது நெஞ்சினாலே, அறிவது - அறியப்படுவதொன்றை, பொய்யற்க (பிறர் அறிந்திலரென்று) பொய்யா தொழியக்கடவன், பொய்த்தபின்-பொய்த்தானாயின், தன்னெஞ்சே (அதனை அறிந்த) தனது மனம், (அப்பாவத்துக்குச் சாக்ஷியாய் நின்று) தன்னை சுடும்-தபிக்கும் அதன் பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) தானறிந்த பொய்யைச் சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக் கெடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பொய் மறையாததா யிருக்கையால் அதைச் சொல்ல லாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) உள்ளத்தால்-தன்மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது-பொய் பேசாமல், ஒழுகின்-நடப்பானாயின், (அவன்) உலகத்தார் - உய்ந்தோரது, உள்ளத்துளெல்லாம்-மனங்களிலெல்லாம், உளன் - இருப்பான், எ-று.

(க-ரை) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்திலிருப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால், வேற்றுமை மயக்கம் பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது, மெய்பேசி நடத்தல், அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். [இதனால் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை

(ப-ரை.) (ஒருவன்) மனத்தோடு (தன்) மனத்தோடு பொருந்த, வாய்மை-உண்மையை, மொழியின் - சொல்லுவானாயின் (அவன்) தவத்தோடு - தவத்துடனே, தானம் - தானத்தை, செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும், தலை - சிறப்புடையவனாவான், எ-று.

(க-ரை.) உண்மைசொல்லுவோன் தவம், தானம், செய்பவரினும் மேலாவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறமாகிய மெய்யினாலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படும் இது மிகப்பயனுடைய தென்பதாம்.

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை யன்ன - பொய் பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ்-புகழ்க்காரணம், இல்லை-(இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு) எய்யாமை-(உடம்பு) வருந்தாமல், எல்லாவறமும்-எல்லா வறங்களையும், தரும்-(மறுமைக்குந்தானே) தரும், எ-று.

(க-ரை.) பொய் சொல்லாமையே புகழ்-அது எல்லாத் தருமமுங் கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் - துறவறத்துக்கு உண்ணாமை முதலானவைகளாலும், வருத்தப் படவேண்டுமல்லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு-எய்யாமை யெல்லாவறமுந் தருமென்றார்.

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் பேசாமையையே பொய் பேசாமையையே, ஆற்றின் - செய்யவல்லவனுயின் (அவன்) அறம் பிற-பிறபவங்களே, செய்யாமை செய்யாமை- செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது கடக்கில் வேறு தருமஞ் செய்யாமையே நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொய்யாமை பொய்யாமை யென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமை பற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடுக்கு தணிவு பற்றி வந்தது, பல வறங்களேயும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் ஒரு தவறினுல் குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லா வரங்களிற் பயன்களேயும் தானே தரவல்ல, தரிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறு மற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை, நன்றென்றார். [பிற வறங்களெல்லாம் தரும்பயனேத் தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) புறம்-உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை, நீரான்-நீரினுலே, அமையும்-உண்டாகும், (அதுபோல்) அகம் - மனது, தூய்மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால், காணப்படும் - உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை) உடம்பு நீராற் சுத்தமாகும் உள்ளஞ் சத்தியத்தாற் சுத்தமாகும்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறத்தூயதாதல், அழுக்கு நீங்குதல், அகத்தூயதாதல், மெய் யுணர்தல், எப்படி புறஞ் சுத்தமாதற்கு நீரில்லாமற் காரணம் இல்லையோ அப் படியே அகம் சுத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாமற் காரணமில்லையென்றதாயிற்று.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(ப-ரை.) சான்றோர்க்கு (துறவிகளுலே) நிறைந்தோருக்கு, எல்லாவினக் கும் (புறத்திருளே நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கல்ல - வினக்குகளாகவல்ல, பொய்யாவிளக்கே (அகத்திருளே நீக்குகிற) (பொய் மையாகிய வினக்கே) வினக்கு-வினக்காம், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்லாமையே விளக்குவன்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்தோரது விளக்குகளாவன; சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, அகத்திருள், அஞ்ஞானம், இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போகலால், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (கூ)

யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனைத் தொன்றும்
வாய்மையினல்ல பிற

(ப-ரை.) யாம் - எம்மால், மெய்யா - மெய்நூல்களாக, கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள், எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும், வாய்மையின் - உண்மையினும், நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறங்கள், இல்லை-கண்டதில்லை, எ-று

(க-ரை.) மெய்போன்ற பிறதருமங்களை யாங் கண்டதில்லை-என்பதாம்

(வி-ரை.) மெய்யை அறிவிக்கிற நூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர் அந் நூல்களாவன: கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்களை உள்ள வண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும்பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவை யெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது.] (கo)

முப்பதாம் அதிகாரம் - வாய்மை
முற்றிற்று.

முப்பத்தோறும் - அதிகாரம்.

வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ்செய்யாமையாம் இது பொய்மைபற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சொல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(ப-ரை.) சினம் (தன்) கோபத்தை, சொல்லிடத்து (அது) பலிக்குமிடத்து காப்பான் (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் (அருளினாலே) தடுப்பவனாவான், அவ்விடத்து-மற்றைப் பலியாதவிடத்து, காக்கின் (அதனைத்) தடுத்தால் என்-என்ன, நாவாக்கால்-தடுக்காவிட்டால், என்-என்ன, எ-று.

(க-ரை.) கோபஞ்செல்லுமிடத்து காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும், வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினார். வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்த விடத்தும் அதனால் அவருக்கு ஒருதீங்கு உண்டாகாமையால், அடக்கியவிடத்தும் அரம் இல்லையென்றதற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்றார். [இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற.

(ப-ரை) சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லாவிடத்து-தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) தீது (தனக்கே) தீதாம், செல்லிவிடத்தும் (தன்னினெளியவர்மேல் உண்டாயினும்) அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையையுடையவை வேறே, இல்-இல்லே, எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்திற் றனக்கே குற்றம் மெலியார்மேற் செலுத்தி லதனினுங் குற்றம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந் துன்பமொன்றே எளியவர்மேல செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும், மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால், இல்லதனிற் றீயபிறவென்றார். கோபம்வலியவர் எளியவர் யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

மறுத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுங் தீய
பிறத்த லதனுண் வரும்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபத்தை மறத்தல்-மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு) தீய-தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல்-உண்டாருதல், அதனுல் - அக்கோபத்தினுலே, வரும்-ஆதலால், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தாற் பாவம்வருதலாலதை மறக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) வலியவர், ஒப்பானவர், எளியவர், என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினுலே திறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தனைகளேயெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்த லதனுண்வருமென்னுஞ் சொல்லினர்.

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற

(ப-ரை.) (திறந்தோர்க்கு அருளினுலே உண்டாகிய) நகையும் (முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறுகிய, பகையும்-பகைகளும், உளவோ-உண்டோ, (இல்லே) எ-று.

(க-ரை) முகமலர்ச்சியையு மனமகிழ்ச்சியையுங் கோபங் கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பகையில்லே - என்பதாம்.

(வி-ரை) திறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லேயாயினும் உட்பகையாய் நின்று அவருக்கு நட்பாகிய அருள் முதலான வைகளேயும் கீக்கிப் பிறவித்தின் பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத்தினை யிருந்த பகையில்லே யாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(ப-ரை) தன்னை-தான், காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) காக்க நினைத்தானாகில், சினம் - (தன்மனத்திலே) கோபம்வராமல், காக்க-காக்கக்கடவன், காவாககால் - காவானாயின், சினம்-அக்கோபமானது, தன்னையே கொல்லும், கொடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை-அடைவிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தைக் காக்காவிடில் அது தன்னையே கொல்லும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேண்டிய நன்மையைத் தருவதாகிய தவத்தைப் பிறர்மேலே சாபமிடுதற்காக இழக்க துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (௫)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

(ப-ரை.) சினமென்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தாரைக்கொல்லி - நெருப்பானது - (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம் - இதோபதேசஞ் செய்கிற, புணையை - மரக்கலத்தையும் சுடும், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தீயானது தன்னையுந் தன்னினத்தையுஞ் சுடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இனம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமூன் கூட்டுக. புணையையு மென்னுமெச்ச வுவமை, தொக்குநிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யு மென்பது கருத்து. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். [நெருப்பிற்குச் சேராத விடத்தையும் சுடுதலையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமை யுருவகவணி.] (௬)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(ப-ரை.) சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று - (தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒரு குணமென்று கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு - அவ்வல்லமை யிழப்பு, நிலத்து-பூமியினிடத்து, அறைந்தான்-அறைந்தவனது, கை - கையானது, பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலேபடுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது, எ-று

(க-ரை) நிலத்தறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகிய பொருளைக் கொண்டோன் வருந்துவன் — என்பதாம்.

(வி-ரை.) தர்க்க மூலினது கடைபற்றி குணம்பொரு ளெனப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைந்து நின்றது, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னு செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(ப-ரை.) இணர்-பல கூடர்களையுடைய, எரி-பெருநெருப்பானது, தோய் வன்ன (வந்து) தழுவினாற்போலும், இன்னு-தின்பந் தருமவைகளே செயினும் (ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகுளாமை (அவனமேலே) கோபஞ் செய்யா மை, புணரின்-கூடுமாயின், நன்று (அது) நன்று, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் நியொத்த தின்பஞ் செய்யினு மவன்மேற்கோபியாமை நல்லது – என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்னுமையின் மிகுதிதோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தலதோன்ற இன்னுவென்றும், அச்செய்கை முனிவரை யும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினர். [இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோன்) - உள்ளத்தால் தன் மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானுயின், உள்ளியவெல் லாம் – நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம், உடன் – ஒருமிக்க, எய்தும் – பெறு வான், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானுகி லவன் நினைத்தவெல்லா மடைவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அருளுடை யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு உள்ளத்தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப் பட்டது. இம்மை, மறுமை, வீடு இவையெல்லாம் இவ் வொன்றினுல்லையே கிடைக்குமென்றற்கு உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனுல் கோபஞ் செய்யாதவர்க்கு வருநன்மை சொல்லப்பட்டது]

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(ப-ரை.) இறந்தார் (கோபத்தினிலே) மிகுந்தவர் (உயிருடையவரா யிருக்கி னும்) இறந்தாரனையர் - செத்தாரோ டொப்பாவார், சினத்தை - அக்கோபத் தை, துறந்தார் - நீக்கினவர் (சாந்தன்மையை யுடையவராயிருக்கினும்) துறந் தார்தணை - அதனையொழித்தவரோ டொப்பாவார் எ-று.

(க-ரை.) கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் விட்டவர் இறவாதுவரையும் ஒப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதிக கோபமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும், கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால், இறந்தாரனையரென்றும், கோபத்தைவிட்டவர்க்கு நிலையில்லாதவுடம்பு இருந்தாலும், ஞானத்தினால் முத்தியை அடைவது நிச்சயமாதலால், முத்திபெற்றாரோடொப்பாரென்றும் சொல்லினார் [இதனால் அவ்விருவர்பயன்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (க0)

முப்பத்தோறாம் அதிகாரம் - வெகுளாமை
முற்றிற்று.

முப்பத்திரெண்டாம் அதிகாரம்

இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது: தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை அவைகளைச்செய்த வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) சிறப்பு-யோகமாகிய சிறப்பினாலே, ஈனும் தரப்படுவனவாகிய செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலாமாயினும், பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை, மாசற்றார் (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றோர் யாவருக்கும் கோள் - துணிவாம், எ-று.

(க-ரை.) சிறந்த செல்வம் பெறினும் தீமைசெய்யாமை பெறியோர் துணிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற் பெறப்படுதலால், எண்சித்திகளையும் சிறப்பினுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே தமக்கு ஒரு பயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (க)

கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு, இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டு,

இன்னாஅத்தின் பத்தருமவைகளே, செய்யாமை (தான்) செய்யாமையும், மாசற்ற ஊர்-அக்குற்றமற்றவரது, கோள்-தீவினை, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் தீவின்பங்களோடுசெய்தாலும் அவனுக்குத் தீவின்பங்களைச்செய்யாமையே பெரியோர் கொள்கை எ-றபதாம்.

(வி-ரை) தொக்குநின்ற செய்யாமையுடன்னும் மூன் பாட்டின்பொருளைத் தழுவிய எச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விரும்பி செய்யவேண்டுமென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மீண்டுஞ் செயற்பாலி
னுய்யாரா வீழுமாங் கூற்று.

(ப-ரை) செய்யாமல் (தன்னை முன்பு துன்பஞ்செய்தவனைத்) செய்யாதிருக்க, செற்றார்க்கும் (தன்னைப்பகைத்தவர்களுக்கும்), இன்னாத-துன்பத்தருமவைகளே, செய்தலின் (துன்பம் வரும்படி செய்யுமாதலின்) நினைத்தசெயலானது) உய்யாக்கடைகழுமியதை, வீழுமாம்-ஒழிக்கையை, கருதும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று

(க-ரை) தனக்குத் தீங்குசெய்தவனாகநினைத்தாலும் தீவினைசெய்தல் கேட்டைத்தரும் என்பதாம்

(வி-ரை) நீங்கவையானது தவிர்த்து பழியாம பாவமுமடைதல் (கூ)

இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(ப-ரை.) (தமக்கு) தீங்கு முன்பாகநடவாநின்றவர்களை, அவர்தாமே-செய்தவரை, ஒறுத்தல்-(தீவினைத்தீர்த்தண்டித்தலாவது), அவர்நாண-(தாமே) நாணும்படி (அவருக்கு) நன்னயம்-நீங்காமையான நன்மைகளை, செய்து விடல்-(அவர் தீவினைகளையும்) மறத்தலால், எ-று

(க-ரை) தீங்குசெய்தவரைத் தண்டித்தலைவிட அவருக்கு நன்மைசெய்தல் என்பதாம்.

(வி-ரை) மறவாதவிடத்தும் பின்னுரைத்து நீங்காதாதலின் மறக்க வேண்டியவையாயின், அவனை வென்றுமுடியாதபடி செய்யவேண்டுமென்பது [இவைமூன்றுபாட்டாலும் வைரங்கொணடு செய்தல் விலக்கப்பட்டது] (ச)

அறிவினு ணுகுவ தாண்டோ பிறிதின்நோய்
தன்னோய்போற் போற்றுங் கடை.

(ப-ரை.) (தனக்கார்க்கு) அறிவினுள் (உயிர் முதலானவைகளை உணர்வு எண்ணும் அறிந்த) அறிவினால், நுகர்வது நுகரப்படுவதாகிய (இல்லை) பிறிதின்-வேறோருயிருக்குவந்த, நோய்-துன்பத்தருமமையை, தன்நோய்போல்

தமக்குவந்த துன்பந்தருமவைபோல், போற்றாக்கடை (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிடத்து, எ-று.

(க-ரை) பிற உயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்கு வந்தாற்போல நினையாத அறிவினாற் பயனென்ன என்பதாம்

(வி-ரை) குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல், முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றைவழிகளாலும் உயிர்களுக்குவரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவை வாராமற்காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃறிணையிலே எறும்பு முதலாகிய சிறியவுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட பிறதினாயென்றும், மறப்பிலே அவை துன்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார் [இதனால் சோர்வினாலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.]

இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(ப-ரை) இன்னாவென - (இவை மனிதருக்குத்) துன்பந் தருமவையென்று, தானுணர்ந்தவை - (அனுமானப் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால அறியப்பட்டவைகளை, பிறன்கண்-பிறனிடத்தே, செயல் - செய்தலை, துன்னாமை - பொருந்தாமை, வேண்டும்-துறந்தவனுக்கு வேண்டும், எ-று.

(க-ரை) துன்பமென்றறிந்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமைவேண்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்பத் துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலால் அவை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார். (௬)

எனைத்தானு மெஞ்சான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணா செய்யாமை தலை

(ப-ரை) மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணா - துன்பந்தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும்-யாதொருகாலத்திலும், யாவர்க்கும்-யாவரொருவர்க்கும், எனைத்தானும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை-தலை முதன்மையான அறம், எ-று.

(க-ரை.) யாருக்கும் சிறிய துன்பந் தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையான தருமம்-என்பதாம்

(வி-ரை.) மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பது பெற்றாம்-வல்லமையுண்டான காலத்திலும் செய்யலாகாமையால், எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால், எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (௭)

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கில்லை செயல்.

(பதவுரை.) (பிறர்செய்யும் தின்பத்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு-தனதுயிருக்கு, இன்னாமை – துவபதருமவையான தன்மையை, அறிவான் (அனுபவித்து) அறிபவன், மன்னுயிர்க்கு-மிலேயுள்ள பிறவுயிர்களுக்கு, இன்னா - அத்தின்பத் தருமவைகளை, தான்-செயல் செய்தல், என்-எனனகாரணத்தால், எ-று.

(கருத்து) தன்னுயிருக்குத் தின்பத்தருவதை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வதென்ன-என்பதாம்.

(விரிவுரை.) கொல - ஓ அலசகன் நிற்பவடியே இவை பிறருயிர்க்கும் தின் பந் தருமவைகளென்பது ஆனுமானத்தால் அறிந்திருந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிகரிக்கக் கூடாமையால் தின்பதருமவைகள் பின்னேவந்து தன்னே வரு த்தினமென்பது ஆகமத்தாலும் அறிந்துவிடக்கூடவனென்பது தோன்ற, தானென் றும் அத்தன்மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற, என்னென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவாகையால் இன்னாசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்நின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக்கன்னு
பிற்பகலு முய்மி லவாம்.

(பதவுரை.) (துறக்கவர்) பிறர்க்கு-பிறர்களுக்கு, இன்னு-தின்பத்தருமவை களை, முற்பகல் – ஒரு முகூர்த்தத்தினதி முனபங்கிலே, செய்யின்-செய்தால், (தமக்கு) இன்னு - தின்பத்தருமவைகளை, பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது, பின்பங்கிலே - ஆயர் செய்யாதருக்க) தாம்மவரும், எ-று.

(கருத்து.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமை தனக்கே வரும்-என்பதாம்.

(விரிவுரை) தவமிழத்தல் இப்படிக் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கடவரென்பதாம். முகூர்த்தம் இரண்டுநாழிகை. (கூ)

கோயெல்லா மோய்செய்தார் மேலவாங் கோய்செய்யார்
கோயின்மை வேண்டு பவர்

(பதவுரை.) கோயெல்லாம் – தின்பத் தருமவையெல்லாம், கோய்செய்தார் மேலவாம் (ஒன்றனுயிர்க்குத்) தின்பத்தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலனவாம், (அதனால்) கோயின்மை வேண்டுபவர் (தம்முயிர்க்குத்) தின்பத்தருமவை யில் லாமையை வேண்டுவோர், கோய் (ஒன்றனுயிர்க்குத்) தின்பத் தருமவைகளை, செய்யார், எ-று.

(கருத்து.) தன்னுயிர்க்குத் தின்பமில்லாமையை விரும்புவோர் தின்பஞ் செய்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உவர்நிலத்திலே விளைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாக லால் நோயெல்லாம் நோய், செய்தார் மேலவாமென்றார். [சொற்பொருட் பின் வரு நிலையணி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] (க0)

முப்பத்திரெண்டாம் அதிகாரம் இன்னாசெய்யாமை.

முற்றிற்று

முப்பத்திமூன்றாம் அதிகாரம்.

கொல்லாமை.

அஃதாவது: ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை * கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லுதல் செய்யாமை இது முன் சொல்லப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் சொல்லாதொழிந்த மற்றைய வறங்களையெல்லாந் தன்னுள் அடக்கிநிற்கையில் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) அறவினை-அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை, யாதெனின் - எது வென்றால் (அது) கொல்லாமை (ஒருயிரையும்) கொல்லாமையாம், கோறல் (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம் - பாவச் செய்கைகளெல்லாவற் றையும், தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்), எ-று

(க-ரை.) கொலை செய்யாமையே தருமச்செய்கை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம். ஆத லால், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது அவ் வினைகளின் விளைவை, கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பத்தை மற்றைப்பாவ ங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதாம். கொல்லாமை தானே பிற வறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று (க)

* புல், மரம் முதலியன பரிசத்தை அறிகிற ஓரறிவுயிர்கள். சிப்பி, சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுயிர்கள். கறையான், எறும்பு முதலியன அவ்விரண்டோடு கந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள் தும்பி வண்டுமுதலியன அம்மூன்றோடு ரூபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள் வான வர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன அந்நான்கோடு சத்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

(ப ரை.) பகுத்து (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக், கொடுத்து - உண்டு, பல்லுயிர்-இவகை யுயிர்களையும், ஓம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூ லுடையோரால், தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும், தலை முதன்மையான அறமாம், எ-று.

(க-ரை) கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு உண்டல் தலைமையான அறம் - என்பதாம்

(வி-ரை.) பல்லுயிரும் என்கிற முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஓம்புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால், அச்சிறப்புதோன்ற பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இந்நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால், இங்கேயும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலையென்றும் சொல்லினார். (௨)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று

(ப-ரை) (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக, கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை நலலது (அதுநீங்கினால்) பொய்யாமை - பொய்சொல்லாமை, பின்சார (அதன், பின்னே நிற்க நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமை நல்லது, அதிலும் பொய்சொல்லாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதிகாரங் கொல்லாமையாயினும் முன் பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்று ளில்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கே பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன் சொன்னதினும் பின்சொன்னது உறுதி யுடையதாமாகலால் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நல்லா ரெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி

(ப-ரை) (மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லா ரெனப்படுவது - நல்ல வழியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை - கொலலாமையாகிய அறத்தினை சூழும் (காக்க) நினைக்கும், நெறி-வழியாம், எ-று.

(க-ரை.) யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையே நல்லவழி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லுமுதலாகிய ஓரறிவுயிரையும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்று மென்னூர், காத்தல் தவறுமற்காத்தல் [இதனால் கொல்லாமையை யுடையதே கல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சி
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(ப-ரை) நிலை (பிறப்புநின்ற) நிலையை அஞ்சி - பயந்து, (பிறவாமைப் பொருட்டு) நீத்தாருளெல்லாம் (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவர் எல்லாருள்ளும் கொலை-கொலைப்பாவத்தை, அஞ்சி-பயந்து, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான்-மறவாதவன், தலை-உயர்ந்தோன், எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள் தலையாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறப்புநின்ற நிலையாவது மனிதர் முதலாகிய சராமும் மரமுதலாகிய அசராமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பலவாமாதலால், நீத்தாருளெல்லா மென்னூர். [இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது] (கி)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(ப-ரை) உயிருண்ணுங்கூற்று-உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமனுவன் கொல்லாமை-கொலைசெய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு - மேலாகக்கொண்டு, ஒழுகுவான்-உடப்பவனது, வாழ்நாண்மேல்-ஆயுளின்மேல், செல்லாது-செல்லான், எ-று.

(க-ரை) கொலை செய்யாதவன் வாழ்நாளின்மேல் இயமன் செல்லான் என்பதாம்

(வி-ரை) மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ் செய்தவரும், இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்களே அனுபவிப்பரென்னும் அறநூலினது தணிவுபற்றி, இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன் தானும், கொல்லப்படாளுகவே அவன் கருவுறும்போது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறையுபடாதென்றற்கு, வாழ்நாண்மேல் கூற்றுச்செல்லாதென்னூர். செல்லாதாகவே காலீடிந்திருந்து ஞானதையைச்சம்பாதித்து மோட்சத்தை அடைவானென்பது கருத்து [இதனால் கொல்லாவிரதத்தோர்க்கு வரும் நன்மைசொல்லப்பட்டது] (உ)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(ப-ரை.) தான்-பிறிது, வேறொன்றனது - இன்னுயிர் - இனிதாகியவுயிரை, நீக்கும் (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை-தொழிலே (அதுசெய்யாவிடத்து) தன்னுயிர்-தனதுவுயிரானது நீப்பினும் (உடம்பைவிட்டு நீங்கிப்போமாயினும், செய்யற்க செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று

(க-ரை.) தன்னுயிர்போனாலும் பிறவுயிரைக்கொல்லாதே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தெய்தலும் ஒன்றைக் கொன்றவிடத்தே வளர்தலும் நோக்கி, தன்னை வொன்று கொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (எ)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

(ப-ரை) (யாகத்திலே கொன்றால்) நன்றாகும் - இன்பமிகுவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது பெரிது - பெரிதாகும், எனினு-என்று சொல்லப்பட்ட தாயினும், சான்றோர்க்கு (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று (ஒருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் (அதனு) லுண்டாவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை இழிந்ததாம், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்குக் கொலையால் வருஞ் செல்வம் இழிந்தது - என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்பமிகுஞ்செல்வமானது, தாமும்தேகராய் சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும்பிறத்தற்குவதுவாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாசுகத்தை அடைவோருக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோட்சத்தைவிரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் வினையியலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொலையினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புண்மை தெரிவா ரகத்து

(ப-ரை.) கொலைவினையராகிய-கொலைத்தொழிலே யுடையவராகிய, மாக்கள்-மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்) புண்மை தெரிவாரகத்து-அவ்விழிவை அறிவோரதுநெஞ்சிலே, புலைவினையர்-புலைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர், எ-று.

(க-ரை.) கொலை இழிந்ததென வறிந்தோர் அது செய்வோரைப் புலைத் தொழிலர் என்று எண்ணுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொலைவினைய ரென்றபடியினாலே யாகக்கொலை யல்லாமைய ரிக புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையராவரென்றபடி அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (க)

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

(ப-ரை) செயிருடம்பின்-பார்க்கக்கூடாத நோயுடம்புடனே, செல்லாத் தீவாழ்க்கையர்-வறுமையோகூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடையவரை (இவர் முற்பிறப்பிலே) உயிர்-உயிர்களே, உடம்பின் (அவைகின்ற) உடம்புகளிருத்தி, கீக்கியார்-கீக்கினவர், என்ப-என்று (வினைவினைவுகளே அறிந்தோர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) வறுமையும் பிணியுமுடையவரை முற்பிறப்பிற்கொலைசெய்தவ ரென்று பெரியோர் சொல்லுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக நோயுடம்பு - பெருவியாதிமுதலானவை கொண்டவுடம்பு மறுமையிலே இவையும் அடைவ ரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொல்லோர்க்கு வருந்தீங்கு சொல்லப்பட்டது] அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமை இறுதியாகியநான்கினைகளிலே சொல்லப்படாதவிரதங்களும் அடங்கும் அவற்றை அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ()

மூப்பத்து மூன்றும் அதிகாரம் தொல்லாமை
மூற்றிற்று.

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினுஞ்சில காரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்தருவதும், ஆகிய அறிவு அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான்குதிகாரத்தள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

மூப்பத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

நிலையாமை.

அஃதாவது, தோற்றமுடையவை யெல்லாம் நிலைபெறுதன்மையாம், இதனை, அறிக்தவிடத்தே யல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(ப-ரை.) நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளே, நிலையின வென்று - நிலையுடையவையென்றே, உணரும்-னினைகின்ற, புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை, கடை (துறக்தார்க்கு) இழிவு, எ-று.

(க-ரை.) அழிவதை அழியாதாக நினைக்கும் அறியாமை அறிவோர்க்கு இழிவு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தோற்றமுடையவைகளை அழிவில்லாதவையென்றுநினைக்கும் அற்ப புத்தியால் அவைகளின்மேல் பற்றுச் செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோட்சத்தை அடைவோர்க்குத் தவறாமென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும்உடம்பினிடத்திலும் ஆகலின், வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்துச் சொல்லுவார். (௧)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(ப-ரை.) (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வம் வருதல், கூத்தாட்டு-கூத்தாடுதல் செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்தற்று, (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும், போக்கும் (அச்செல்வம் போகுதலும், அது-அக்கூட்டமானது, விளிந்தற்று (அக்கூத்தாட்டுமுடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) செல்வம் கூத்தாட்டில் கூட்டம்போல்வரும் அதுபோதல்போல் போம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) பெருஞ் செல்வமெனவே சுவர்க்கச் செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற வுமமையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்படி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டும்காரணமாகச்சபையினிடத்தேபலவிதத்தால்தானே வந்து அதுபோனவிடத்தேதானும்போகுமோ அப்படியேசெல்வமானது ஒருவனது நல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அது போனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. (௨)

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

(ப-ரை.) செல்வம்-செல்வமானது, அற்கா-நிலையாத, இயல்பிற்று-இயல்பையுடையதாகும், அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப(அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே-பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக் கடவன், எ-று.

(க-ரை) செல்வம்பெற்றபொழுதே தருமஞ்செய்யக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அல்காவென்பது, விகாரப்பட்டுநின்றது ஊழ் உள்ளவிடத்தே யல்லது பெறக்கூடாமையால் அது பெற்றாலென்றும் அவ்வூழ் இல்லாதவிடத்தே நில்லாமையால் ஆங்கேயென்றும் சொல்லினார். அதனாலேசெய்யப்படும் அறங்களாவன, பயனைக் குறியாதுசெய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அவை ஞானத்துக்கு ஏதுவாய் மோட்சத்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குபவென்றும், செயலென்றும், சொல்லினார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செல்வ நிலையாமை சொல்லப்பட்டது]

நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள தணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) உயிர்-உயிரானது, நானென-நானென்று அனவுசெய்யப்படுவதாயெ, ஒன்றபோல்-ஒருகாலவளவுபோல், காட்டி,(தன்னைக்)காட்டி, ஈரும்-அறத்துச்செல்லுகின்ற, வானது-வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின் (அது) அறிவாரைப் பெற்றால், எ-று.

(க-ரை.) நானாகிய வாளின் வாயினிடத்தது உடல் என்பதை அறிவாரில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை) காலமென்னும் அருவப்பொருள்-உலகியல்கடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அனவைகளால் கூறபட்டதாக்கி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானுகக் கூறபடாமையால், நானென வொன்றபோலென்றும், அதுதன்னை வானென்று அறியமாட்டாதவரை, நமக்குப் பொழுது போகா நின்றதென்று மகிழும்படிமயக்கலால், காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறத்தலால் வானதென்றும், அது அறக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அரியராயிருக்கையால் உணர்வார்ப்பெறினென்றும் சொல்லினர். அறக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக்காட்டி நின்றது வாளினது வாயை வானென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனுல் உடம்புகளுக்கு அனவுசெய்யப்பட்டகான் கழிநிறலிதம் சொல்லப்பட்டது]

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும்.

(ப-ரை.) நாச்செற்ற (பேசாதிருக்கும்படி) காவைஅடக்கி, வீக்குன்-வீக்கலானது, மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, கல்வினை (மோகூத்தற்கு ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று-விரைந்து, செய்யப்படும், எ-று.

(க-ரை.) காவடக்கிச் சேத்தும மெழுமுன் அறத்தைவிரைந்து செய்யப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) காவை அடக்கி வீக்கல்மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும் அது கேரிட்டபோது கல்வினையைச்செய்தலே அல்லாமல், சொல்லலும் ஆகமையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னகாலத்திலே வருமென்று அறியக் கூடாமையால் மேற்சென்றென்னும் சொல்லினர். கல்வினைசெய்யும் வழியின்மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி [இதனுல்அந்தகான்கழித்தால் உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது,] (இ)

கெருந வுளனெருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை) இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், ஒருவன், கெருல்-கேற்றைக்கு, உளன் உளனுயினுன் (பிறந்தவ னென்றபடி) (அவனே) இன்று-இன்றைக்கு,இல்லை இலனுயினுன் (இறந்தானென்றபடி) என்னும் பெருமை யென்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து-உடையதாயிருக்கின்றது, எ-று.

(க-ரை.) இவ்வுலகம் கேற்றிருந்தவ னின்றில்லை என்னும் பெருமையுடையது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் நெறிப்புப்பற்றி ஆண்பாலைச் சொலலினர். இத்தநிலையாமையே உலகத்திலேயிருக்கதென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப்பிறந்தவனவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதப
கோடியு மல்ல பல.

(ப-ரை.) (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும்-ஒருபொழுதனவும்,வாழ்வது-தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை,அறியார்-அறியமாட்டார் (மாட்டாதிருத்தம்) கோடியுமல்ல-கோடியளவுமன்றி, பல (அதனிலும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதப-நினையா நிற்பர், எ-று.

(க-ரை) ஒருநாளளவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அனவிலா எண்ணல்களை எண்ணுகிறார்கள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருபொழுதும் என்ற இழிவு நெறப்பும்மையால் இங்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி நின்றது. சாரணமாகியவினையினாலே வாழ்தற்கும் அளவாகலால், அது அறியப்படாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன: அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப்பொருள் வேண்டியவிதமும், அது தம்முயற்கைளால் வரும்விதமும், அம்முயற்கைளைத் தாம் செய்யும் விதமும், அவைகளுக்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளைநீக்கும்விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும் விதமும், அதைப் பிறர் கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் நிகேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்குமவிதமும் முதலாகவையாம். அறிவில்லாதனரியல்பின்மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது கம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது. (எ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

(ப-ரை.) உடம்போடு - சரீரத்தோடு, உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய, கட்பு-நிகேகமானது, குடம்பை (முன்னே தனியாதிருந்த) முட்டையானது, தனித்தொழியதனித்தக்கிடக்க, புன்(அதனுளிருந்த)பறவை,பறந்தற்று(பருவம் வந்த விடத்தே) பறந்துபோந் தன்மையே யுடையதாகும், எ-று.

(க-ரை.) முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்தமில்லாமைபோல், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னே தனிமையாவது: கருவும்தானும், ஒன்றுப்பிறந்து வேருகுமனவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல், அதனுல் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமான மாயிற்று அதனுன்னே வேறுபாடில்லாம லிருந்தே பின்பு திரும்பி அழையாமற் போகலால், புன் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. கட்பு-நிகேகமில்லாமற்போருகையைக் குறிப்பினுலே காட்டிநின்றது. அறிவாயும் அருவாயும்

நித்தியமாகியும், உன்ன உயிரும் அருமையாகியும், உருவாகியும் அநித்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் தம்முன்னே மாறுகலால் வினைவசத்தினுலே கூடிய தல்லாமல் ஒருகேகமில்லை யென்பது அறிக. [இதனுல் அவ்வுடம்புகள்உயிர்கீக்கிய வீடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது. (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடு றங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) சாக்காடு-மரணம் வருதல், உறங்குவது போலும் நூக்கம் வருதல் போலும், பிறப்பு (அதன்பின்னே) பிறப்பு வருதல், உறங்கி விழிப்பதுபோலும்-தூங்கி விழித்தல் வருதல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) மரணம் நித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்களுக்கு உறங்கலும் விழித்தலும்போம் இறத்தலும்,பிறத்தலும், இயல்பாகக் கடிதிலேமாறிமாறிவருமென்பதுகருத்து நிலையாமையே நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உடன்சொல்லப்பட்டது. [இதனுல் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும்,பிறப்பும், மாறிவருமாறுசொல்லப்பட்டது.

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோர் புடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு

(ப-ரை.) உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய - உடம்புகளுள், தச்சிலிருந்த - ஒதக்குக்குடியிருந்தவந்த, உயர்க்கு-உயிருக்கு, புக்கில் என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்தின்றுகொல்-(இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும், எ-று.

(க-ரை.) உடலுள்ளே யொதக்குக் குடியிருந்த உயிருக்கு என்றும் இருக்க வீடமைந்ததில்லை. என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிரானது-அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்தகாலத்திலே இருந்தும், கோபித்த காலத்திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பிலும்நிலைபெறுமல் வருதலால், தச்சிலிருந்த வென்றார். பின்னேபுறப்படாமல் புகுந்தே விடுகிற இல், அமைந்ததாமின் பிறர் இற்களிலே ஒதக்குக்குடி இராதென்பதாம். ஆகவே உயிரோடுகூடி நிற்பது, ஒருடம்பும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது. [இதனுல் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] காரெனவென்பது முதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாக்கைநிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக.

மூப்பத்திநான்காம் அதிகாரம் - நிலையாமை.

மூற் றிற் று.

முப்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம்.

து ற வு.

அஃதாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகியஉடம்பிலும், உண்டாகியவற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்துவிடுதலாம். அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) யாதனின் – யாதனின், யாதொரு பொருளின் யாதொரு பொருளின், நீங்கியான - நீங்கினான் - (அவன்) அதனினதனின்-அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே, நோதல் - துன்பத்தை அநுபவித்தலை, இலன் உடையவனாகான், எ–று.

(க-ரை.) ஐம்பொறி விடயங்களை ஒவ்வொன்றாகவிடின் விட்டவையால் துன்பமடையான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும், காப்பாற்றலாலும், இழத்தலாலும் வருவமையும், மறுமையிலேபாவத்தால் வருமவையும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் ஆம். எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே, தலைமையான துறவாகும் அப்படிக் கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் அவைகளால் வருந்துன்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (க)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(ப-ரை.) துறந்தபின்-(எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் (ஒருவனுக்கு) ஈண்டு-இப்பிறப்பிலே, இயற்பால உண்டாகுமுறைமையுடைய இன்பங்கள், பல-பலவாம். வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால், உண்டாக (காலம்) உண்டாக, துறக்க - அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கடவன், எ–று.

(க-ரை.) துறந்தமின் உண்டாகும் பல இன்பத்தை வேண்டினால் துறக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வின்பங்களாவன; அப்பொருள்களுக்காக மனமும், வாக்கும், காயமும், அலையாது நிற்கையாலும், அவைநல்வழியிலேசெலலுதலாலும் வருவன, இளமையிலே துறந்தவன் அவ்வின்பங்களை நெடுங்காலம் அநுபவிப்பானாகலால, உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி இன்பமும்,காலமும், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம். (உ)

அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(ப-ரை) (முத்தியை அடைவோர்க்கு) ஐந்தன் - செவிமுதலாகிய ஐம் பொறிகளுக்கு உரிய, புலத்தை - ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அடல் வேண்டும் - கெடுத்தல் வேண்டும் - (கெடுக்கும்போது) வேண்டியவெல்லாம் (அப்புலன்களை அநுபவித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும்-விடுத்தல்வேண்டும், எ-று

(க-ரை.) முத்தியை விரும்புவோர் ஐம்பொறிகளுக்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புலன்களை அநுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வநுபவிப்புமனத்தைத் துனபத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களின் மேல் அல்லாமல முத்திவழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்ல வொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வநுபவிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்லா, மொருங்கு விடல்வேண்டுமென்றும், சொல்லினார். (௩)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(ப-ரை.) நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று-பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும், இன்மை-இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகும்-சுபாவமாகும், உடைமை (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால் மற்றும்-மீண்டும். மயலாகும்-மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும், எ-று.

(க-ரை) தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நோற்பாவை நோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றும், சொல்லுதலால் ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பி வந்து தவத்துக்குவிரோதமாய் மனக்கலக்கம்செய்யுமென்பதுகருத்து [இவை நான்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல்சொல்லப்பட்டது. (௪)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை

(ப-ரை) பிறப்பறுக்க லுற்றார்க்கு - பிறவியைநீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும் மிகை அதிகமாம்-(ஆனபின்) மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு-(சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன்-என்னாகும், எ-று.

(க-ரை.) பிறவியை நீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாரமாம், மற்றவையாலென்னபயன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொல் - அசை பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் - உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொள்ளப்படும் அருவுடம்பு - இந்திரியவுணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடும் கூடியமனம், இது சூட்சமசரீரமெனவும்படும். (௫)

யானெனை தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(ப-ரை.) யானெனதென்னும்-(தானல்லாதவுடம்பை)யானென்றும்(தன்னுடை சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச் செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு-மயக்கத்தை, அறுப்பான்-செடுப்பவன், வானோர்க்கு தேவருக்கும், உயர்ந்த-அடைதற்கரிதாகிய, உலகம்-முத்தியுலகத்தில், புகும்-செல்லுவான், எ-று.

(க-ரை.) நான், எனது, என்னு மயக்கமற்றவன் முத்தி அடைவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது, குருவுபதேசத்தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பையானல்லவென்றும், அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல் வானோர்க்குமென்னும் சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப்பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோக்ஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(ப-ரை) பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி – இறுகப்பற்றி விடாதவர்க்கு-விடாதவரை, இடும்பைகள் -.துன்பங்கள்பற்றி - இறுகப்பற்றி விடா-விட்டு நீங்காவாம், எ-று.

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள்விடா என்பதாம்.

(வி-ரை.) இறுகப்பற்றல், ஆசைமிகுதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். [இதனால் பற்றுகளை விடாதவர்க்கு மோக்ஷம் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(ப-ரை.) தீரத்துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர், தலைப்பட்டார்-முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர்-அப்படி துறவாதவர், மயங்கி-மயக்கமுற்று, வலைப்பட்டார்-(பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார், எ-று.

(க-ரை.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறவர் துறவாதவர் பிறப்பிலழுந்துவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முழுதுந் துறத்தலாவது - பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும் வெறுத்துப் பற்றறவிடுதல். அப்படித துறவாமையாவது, அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி, தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலையுள் அகப்படுதலால் மயங்கியென்றும் சொல்லினர். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்

(ப-ரை) (ஒருவன்) பற்றற்ற கண்ணே-(இருவகைப்) பற்றுகளையும் அற்றபொழுதே-(அப்பற்றறுதியானது) பிறப்பு-(அவனது)பிறவியை- அறுக்கும்-ஒழிக்கும், மற்று-அவை அறுதபொழுது, நிலையாமை - (அவற்றுல் பிறக்கும் இறத்தும்-(வருகிற) நிலையாமையானது, காணப்படும்-அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை) பற்றற்ற பொழுதே பிறப்பறும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும்அற்றதா முறைமைபற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்ருர் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (க)

பற்றுக பற்றற்ருன் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(ப-ரை.) பற்றற்ருன் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிகின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட, பற்றினை – முத்திவழியை, பற்றுக (இதுவே நல்லவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர் - (கொண்டு) அப்பற்றை- அதனிடத்து உபாயத்தை, பற்றுக – மனத்தினுலே செய்யக்கடவர், பற்று (விடாதுவக்த) பற்று, விடற்கு - விடுதற்கு, எ-று.

(க-ரை) பற்றற்ருன் சொல்லிய முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினுலே பற்றற்ருனென்ருர். அதனிடத்து உபாயமும், தியானமும், சமாதியும் ஆம். விடாதுவக்தபற்று அநாதியாய்வருமுடம்பற்று. [இதனுல் அப்பற்றுவிடுதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.

மூப்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் - துறவு
முற்றிற்று.

மூப்பத்தாருரும் அதிகாரம்.

மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது: பிறப்புவீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் * விபரீத † சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல், இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இதுவும் பற்றற்ருன் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காரண வொற்றுமைபற்றி துறவின் பின்வைக்கப் பட்டது.

* விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.

‡ சந்தேக ஞானமாவது கயிறே பாம்போவெனத் துணியாததுபோல்வன.

பொருளல் வைற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாரு மாணப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளல்லவற்றை-மெய்ப்பொருள்களல்லாதவைகளே, பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று, உணரும்-அறிகின்ற, மருளான்-விபரீத ஞானத்தினாலே, மாணப்பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி) ஆம்-உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை) பொய்ப்பொருள்களே மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத்தாற் பிறப்புண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே பொருளல்லாவற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது - மறுபிறப்பும் இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல் வழக்கத்தை மெய்ந்நூல் வழக்கமென்று துணிதல் நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவர் என்கிற நால்வகைப் பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமேயாகலால் மாணப்பிறப்பென்றார். [இதனால் பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபரீத ஞானமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(ப-ரை) மருள் - அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து, நீங்கி - மாசறு குற்ற மற்ற, காட்சியவர்க்கு-மெய்யறிவை யுடையவராயினவர்க்கு (அம் மெய்யறிவானது) இருள்-பிறவியை, நீங்கி-நீங்கச்செய்து, இன்பம்-முத்தியை, பயக்கும்-கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) விபரீத ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தி இன்பம் உண்டு-என்பதாம்.

(வி-ரை) இருள் நரகம் அது தன் காரணமாகிய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்றும் தன்னை நீக்கியென்றும் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது மாசறுகாட்சி - கேவலஞானம் [இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கத் தெளிந்தார்க்கு மையத்தின்
வான நணிய துடைத்து

(ப-ரை.) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து, நீங்கி - தெளிந்தார்க்கு, மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு - மையத்தின், (அடைந்தின்ற) நிலவுலகத்தினும், வானம் - (அடையக்கடவதாகிய, - வீட்டுலகம், நணியது-அடைந்ததாதலே, உடைத்து-உடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) சந்தேக ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தியுலகம் மிக்கச் சமீபமாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே ஐயமாவது, மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்றல். ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக் களைந்து தமதுமதத்தை நிறுத்துதல் சமய நூல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய்யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோகிகள் தமது அநுபவஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், அவரை ஐயத்தினீங்கித் தெளிந்தாரென்றும் அவ்வனுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால், அதனைப்பயன்மேல் வைத்து வையத்தின்வான நணியதுடைத்தென்றும் சொல்லினார் சொல்லவே சந்தேகஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௩)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(ப-ரை.) மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு – மெய்யையறிதலில்லாதவர்க்கு, ஐயுணர்வு - (ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் இவ்வைந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு எய்தியக்கண்ணும் (அப்புலன்களைவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் (அதனாலே) பயன் - பிரயோசனம், இன்று - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) மெய்யை யறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஐந்தாகிய உணர்வு, மனம், அது வசப்படுதலாவது, மடங்கியோகக் குறியிடத்தே நிற்கை. அப்படி நின்றவிடத்தும் அது முத்தியைத்தாராமையால் பயனின்றேயென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மெய்யையுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை.) எப்பொருள்-யாதொருபொருள், எத்தன்மைத்தாயினும்-யாதோரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும் (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டுவிடாமல்) அப்பொருள் (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தும், மெய்ப்பொருள்-மெய்யாகியபொருளை, காண்பது அறிவு-மெய்யுணர்வு, எ-று.

(க-ரை.) எந்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப்பொருளை அறிவதேயறிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக் கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு என்றபடி யாயிற்று. அதாவது, அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும் ஒருவ

னிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனையை விட்டு அவனை நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்து அத்தத்துவங்களை நில முதலாக அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காரண காரிய மிரண்டும் இல்லாமல் நிறபதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] (௫)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி

(ப-ரை.) ஈண்டு - ஆம்மையிலே பிறப்பினிடத்து, கற்று (உபதேசத்தை) ஞானாசாரியரிடத்தே, கேட்டு (இதனால்) மெய்ப்பொருள் உண்மைப்பொருளை கண்டார்-உணர்ந்தவர், மற்றீண்டு - திருப்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராநெறி-வாராதவழியை, தலைப்படுவர்-அடைவார், எ-று.

(க-ரை.) இப்பிறப்பி லுபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப்பொருளை யறிந்தவர் பிறவார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) கற்றென்றதனால் - பலரிடத்தும் பலதரமும் பழகுதலும், ஈண்டென்றதனால் - மோக்ஷத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு அறியதென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டு வாராநெறி - மோக்ஷமார்க்கம் மோட்சத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் மூன்று அவை கேட்குதல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்பன. [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(ப-ரை) (அப்படி கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உள்ளம் (ஒருவனது) உள்ளமானது, ஒருதலையா நிச்சயப்பட, ஓர்த்து (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து (அதனால்) உள்ளது - முதற்பொருளை, உணரின் - அறியுமாயின், பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக, பேர்த்து-மாறி, உள்ள வேண்டா-நினைக்கவேண்டுவதில்லை, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளை யறியின் அவனுக்குப் பிறவி இல்லை—என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை.) பிறப்பென்னும்-பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற, பேதமை—அஞ்ஞானமானது, நீங்க-கெட, சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்துக்கு நிமித்த காரணமெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை, காண்பது - அறிவதே, அறிவு (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம், எ-று.

(ச-ரை) பிறவிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதேயறிவாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறப்பென்னும் பேதமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார், ஐவகைக் குற்றங்களுள் அஞ்ஞானம் மற்றை நான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப் பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச்சொல்லினார். எல்லாப் பொருள்களினும் சிறந்ததாகலால் மோட்சம் சிறப்பெனப்பட்டது. நித்தியமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரே தன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச்செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும், சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிக அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தனது அஞ்ஞானங்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாமல் நினைத்தல். இதனைச் சமாதியென்பர் மரணகாலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவிவருமென்றிருத்தலால் மோட்சமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இதனின் மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்பதறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது] (அ)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்

(ப-ரை.) (ஒருவன்) சார்பு (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச்செம்பொருளை, உணர்ந்து-அறிந்து, சார்பு-இருவகைப்பற்றுக்களும், கெட-நீக்க, ஒழுகின்-நடக்கவல்லவனாயின், சார்தரும் (முன் அவனைச்)சேர்தற்குரியவையாய்நின்ற, நோய்-துன்பங்கள், அழித்து (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து, மற்றுச்சார்தரா-பின்சேரமாட்டாவாம், எ-று.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளையறிந்து இருவகைப் பற்றுகளுங்கெட நடப்பவனைத் துன்பங்களணுகா-என்பதாம்.

(வி-ரை) இங்கே ஒழுக்கமென்றது-யோகவழிநடத்தலை. அது-இயமம், நியமம், ஆசனம் பிராணாயாமம், பிரதியாகாரம். தாரணை, தியானம், சமாதி, என எண்வகைப்படும். அத்துன்பங்களாவன பிறவி அநாதியாய் வருதலால் உயிரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளால் அநுபவிக்கப் பட்டவையும், பிறந்த வுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்டவையும், நீங்கலாக பின்னே அநுபவிக்கும்படி கிடந்தவையாம். அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. முன்மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப்பறுமென்றார். அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும் வினாவை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச்சேரமாட்டாமையாற்கெட்டுவிடுமென்பது [இதனாலேசொல்லப்பட்டது.]

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்.

(ப-ரை.) (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவர்க்கு) காமம், வெகுளி, மயக்கம், விருப்பம், வெறுப்ப, அஞ்ஞானம், எனப்படுகிற இவை மூன்றன், இக்குற்றம் - மூன்றனது, நாமம்-பெயரும், கெட-கெடுதலால், நோய் (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றங்களால் வருந்துன்பங்களில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அநாதியாகிய அவித்தையென்னும் அஞ்ஞானமும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும்ஆசையும், அதுபற்றி அதனது மறுதலையிடத்தேசெல்லும் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் ஐந்தென்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்றமூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சுபோலுமாம். ஆதலால் அமமிகுதி தோன்ற இவை மூன்றனாமங் கெடவென்றார். விகாரத்தாலே தொக்கநாமமும் என்னுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருவதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல்வருந் துன்பங்களும் இல்லாமற் போகுகை மெய்யுணர்வின் பயனாதலால் இவை இரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றாம். (௧௦)

முப்பத்தாறாம் அதிகாரம் மெய்யுணர்தல்.

முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாம் - அதிகாரம்.

அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுநின்றஉடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும், நின்றமையால் அதுபற்றி ஒரேவிடத்துத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்க வசத்தினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே அந்நினைவும் பிறவிக்கு வித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவா அப் பிறப்பீனும் வித்து.

(ப-ரை) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகல வுயிர்களுக்கும், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் - வினைப்பதாகிய, வித்து - விதை, அவா-அவாவாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) எவ்வுயிர்களின் பிறவிக்கு விதை ஆசை-என்பதாம்

(வி-ரை.) உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அது காட்டுங்கதி நிமித்தங்களும், அக்கதியிலவாவும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதிக்க, அறிவை மோகமானது மறைக்க, அவ்வுயிரை-அவ்வவாவானது கதியினிடத்தே கொண்டுசெல்லுமாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உளதாகிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டிலும் * உற்சர்ப்பிணி ‡ அவசர்ப்பிணியென்னுங் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறுபடாமையால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது எல்லாச்சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் என்பவென்றும் கூறினார். [இதனால் பிறப்புக்கு அவாவித்தாதல் சொல்லப்பட்டது] (க)

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(ப-ரை.) (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுங்கால் ஒன்றைவேண்டினால், பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே, வேண்டும் - இச்சிக்கவேண்டும், அது-அப்பிறவாமையானது,வேண்டாமை(தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும் (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம், எ-று.

(க-ரை) ஒருவன் பிறவாமையே யிச்சிக்கவேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அநாதியாகத் தான் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டுவருகின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்தைக்குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலாலே அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினார். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

* உற்சர்ப்பிணி-உலகம் வாழ்நாள் போகம் இவை முதலானவைகளாலே வளர்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

‡ அவசர்ப்பிணி - அது அவைகளாலே தேய்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

(ப-ரை.) வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும், விழுச்செல்வம்-மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு - (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே, இல்லை - (அவ்வளவேயன்றி) ஆண்டும் கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃதொப்பது-அதுபோல்வது, இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) இச்சியாமைக் கொப்பான செல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோக்ஷத்திலும் இல்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மக்களது செல்வமும், தேவரது செல்வமும், மேலுமேலுநோக்கக் கீழ்தாலால் தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலுலகங்களிலும் ஒப்பதில்லை யென்றும் சொல்லினர் [இவ்விரண்டுபோட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(ப-ரை.) தூய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படு மெய்ம்மையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும்-தானேயுண்டாம், எ-று.

(க-ரை.) மெய்ம்மையை யிச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அதே முத்தி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வீடாவது – உயிர் அஞ்ஞான மூதலாகிய அழுக்கறுதலாதலால் அதனைத் தூய்மையென்றும் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மை யென்பது அவாவின்மையென்றும், வாய்மையையுடைய, பரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும் சொல்லினர். மற்றது - அசை, வேண்டுதல் - இடைவிடாது பாவித்தல். [அவாவறுத்தல் மூத்திக்குநேரே காரணமென்பதும் அது வருவழியும் இதனுலே சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றூர் மற்றையா
ரற்றூக வற்ற திலர்.

(ப-ரை.) அற்றவரென்பார் - (பிறவி) யற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவாவற்றூர் - (அதற்கு நேரே எதுவாகிய) அவ்வாசையற்றவர், மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அற்று அதுவொன்றும் அறாதவர், (அவ்வேதுக்களாலே ஒல தன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்) அற்றூகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற்றிலர், எ-று.

(க-ரை.) பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர் – என்பதாம்.

(வி-ரை) [இதனுல் அவாவற்றவரது சிறப்பு விதியினுலும் எதிர்மறையினுஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ஙி)

அஞ்சுவ தோறு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோறு மவா.

(ப-ரை.) ஒருவனை - (மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்ற அவைகளால் முத்தியை அடைதற்குரியவனுகிய) ஒருத்தனை, வஞ்சிப்பது-மறலிவழியினுலே நடைத்தி பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக் கெடுக்கவல்லது, அவா-அவாவாம் (ஆகலால், அஞ்சுவது-அவ்வவாவை) அஞ்சிக்காப்பதே, அறன்-அறவறமாம், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லதாகிய ஆசையை நீக்குவதே அறவறம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒரும்-இரண்டும் - அசைகள். அரிதியாய்வந்த அவ்வவா ஒரோ விடத்து வாய்மையை வேண்டுதலேயொழிந்து பராக்கினுலே காத்திடானுயின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புருத்தபழைய வியற்கையாய் நின்ற பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது - வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகிப்பரிகரித்தல், [இத்தஞல் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்ருன் வரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அவாவினை - ஆசையினை, ஆற்றவறுப்பின் - முழுதும் மறத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்கவல்லவனுயினென்றபடி.)(அவனுக்கு) தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகியசெயல், தான் - வேண்டுமோற்ருல், தான் வீரும்பும் வழியினுலே வரும்-உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினுலவன் கெடாமைக் கேதுவுண்டு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெடாமை பிறவித்துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொலலிய துறவறங்களே தான் விரும்பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி. அவாவைமுழுவதும்அறுத்தவனுக்கு மேலேதவஞ்செய்யவேண்டுகில்லை, அவனுல் செய்யப்பட்டவையெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து.

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாவது மேன்மேல வரும்.

(ப-ரை.) அவாவில்லாதவர்க்கு-ஆசையில்லாதவர்க்கு,(துன்பம்வரக்கடவ) தொருதுன்பம், இல்லாகும்-இல்லையாகும், ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் (இல்லாதிருந்தும்) அஃதுண்டேல்-அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனுல் எல்லாத்துன்பங்களும்) தவாது-முடிவில்லாமல், மேன்மேல்-மேலு மேலும் வரும், எ-று.

(க-ரை.) ஆசையற்றவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உடம்பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்பட்ட ரகலின் இங்கே துன்பமென்றது, இப்போது அவரவராலேசெய்து கொள்ளப்படுகின்றவைகளை மேன்மேல் வருமென்றதனால் தன்னைப் பற்றிவருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப் பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(ப-ரை.) அவாவென்னும் - அவாவென்றுசொல்லப்படுகிற, துன்பத்துட் டுன்பம்-துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமானது, கெடின் (ஒருவனுக்குக்கெடுமாயின் (அவன்) முத்திபெற்றவிடத்தேயல்லாமல், ஈண்டும்-இங்கேயும்(உடம்போடுகூடி நின்றவிடத்துமென்றபடி) இன்பம்-ஆனந்தமானது இடையறாது-நடுவே நீங்காது, எ-று.

(க-ரை) மிகத் துன்பந் தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ் வுலகத்திலும் இன்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பத்துட்டுன்பமாவது-மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாகவருங் கொடிய துன்பமாம். அவாவானது பயனைக் கொடுக்கும்போதே யல்லாமல் தோன்றும்போதும் துன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்னுந் துன்பத்துட் டுன்பமென்று காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார் அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந் தடுமாறாது நிரப்பி நிற்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறாதென்றார். [இதனால் அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடுநின்றே அடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௯)

ஆரா வியற்கை யவர்நீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(ப-ரை.) ஆராவியற்கை (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா-அவாவை, நீப்பின் (ஒருவன்) விடுவானாயின் அவ்விடுகை அவனுக்கு, அந்நிலையே-அப்போதே, பேராவியற்கை (எப்போதும்) ஒரு நிலைமையனாந் தன்மையை, தரும்-கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) நிரம்பாத ஆசையைவிடில அது பிறவாமையைத் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களைவேண்டி மேலுமேலும் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவலைகளும், பிறப்புப்பிணி முப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர் ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினைப் பேராவியற்

கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு இயலில்லாமையால் அக்கிலேயே தருமென்றும் சொல்லினர். அக்கிலைமையை யுடையவனைச் சிவன் முத்தனென்பர். [இதனுல் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

மூப்பத்தேழாம் அதிகாரம் - அவாவறுத்தல் முற்றிற்று.

துறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம்-ஈரை-க்கு திருக்குறள் - ஈஎ0.

இவ்விதத்தால் இம்மை, மறுமை, வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும், இன்பமும், அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்கு-முதற்காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லுகிறார்.

மூப்பத்தெட்டாம் - அதிகாரம்.

ஊழ்.

அஃதாவது: கல்வினைப் பயனுகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனுகிய துன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்தவனேயே சென்று அடைதற்கு எதுவாகிய நியதியாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவை ஒரு பொருட்சொற்கள். [இது பொருளின்பங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுன் வைக்கப்படாமையாலும், முன் சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்தமுடைமையாலும் அதனிறுதியிலே சொல்லப்பட்டது]

ஆகூழாற் ரேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் ரேன்று மடி.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும்பொருள், ஆகூழால்-ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினலே, அசைவின்மை - முயற்சியானது, தோன்றும்-உண்டாகும், போகூழால்-போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினலே, மடி-சோம்பலானது, தோன்றும்-உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும் வியாதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும் உண்டாகுமு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் தனிக் காரணமாகிய முயற்சி சேமம்பல்களையும் தானே தோன்றச்செய்யு மென்பது கருத்து. (க)

பேதைப் படுக்கு மிழவு மறிவகற்று
மாகலூழ் முற்றக் கடை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும், இழவு (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் (உற்றக்கடை) பொருந்தியவிடத்து, பேதைப்படுக்கும் (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவனறிவு சுருங்கியிருந்தாலும்) ஆகல் (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழ் உற்றக்கடை-பொருந்தியவிடத்து, அகற்றும் (அதனை) விரிக்கும். எ-று.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையையும் ஆகும் ஊழ் அறிவையும் தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது, ஊழ் இயற்கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (உ)

நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(ப-ரை.) (அறியாமையாக்குவதாகிய வூழுடையவனொருவன்) நுண்ணிய-நுட்பமான பொருள்களையுடைய, நூல்பல-பல நூல்களையும், கற்பினும்-கற்றானாயினும் (அவனுக்கு) மற்றும்-பின்னும், தன்னுண்மை-தனது ஊழினாலாகிய அறிவே, மிகும்-மேற்படும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினாலாகிய அறிவே, மிகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளினுண்மை-நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல்-கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்று துன்பப்படுதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம்.

இருவே லுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெளளிய ராதலும் வேறு.

(ப-ரை.) உலகத்து - உலகத்தில், இயற்கை (ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு - இரண்டுகூறா யிருக்கின்றது (ஆதலால்) திரு - செல்வமுடையவராதலும்வேறு, தெள்ளியராதலும்-அறிவுடையராகலும் வேறு,எ-று.

(க-ரை) உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை அறிவுடைமை என இரண்டுவகை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வத்தைப் படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவென்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவினராதற்கு ஆகிறவூழ் செல்வராகுதற்கும் செல்வராதற்கு ஆகிறவூழ் அறிவினராகுதற்கும் ஆகாவென்றதாயிற்று, ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாகியதுணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றாம். (௪)

நல்லவை யெல்லாஅக் தீயவாக் தீயவு
நல்வாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(ப-ரை) செல்வம்-செல்வத்தை, செய்தற்கு-உண்டாக்குதற்கு, நல்லவை யெல்லாம் - நன்மை யுள்ளவையெல்லாம், தீயவாம் - தீயவையாய் அழிக்கும் (அதமாத்திரமல்லாமல்) தீயவும்-தீயவைதாமும், நல்லவாம் - நல்லவையாயாக்கும் ஊழ்வசத்தால் எ-று.

(க-ரை) விதிவசத்தால் நல்லவை யெல்லாந் தீயவாந் தீயவையெல்லாம் நல்லவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லவை தீயவை என்றது, காலமும், இடமும், கருவியும், தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளே ஊழாலென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது, அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவையாயிருந்தாலும் அழியுர், ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவையாயிருந்தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று ஆகவே ஊழ்காலமுதலான நிமித்தகாரணங்களேயும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றாம். (இ)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(ப-ரை) பால் - ஊழினுலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள், பரியினும்-வருந்திக் காப்பாற்றினாலும் ஆகாவாம் (தம்மிடத்து) நில்லாமற் போகும், தம-தம்முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்து (புறத்தே)கொண்டு போய், சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும், போகா (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம், எ-று.

(க-ரை) ஊழினுல் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நில்லாவுரித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்திற்போக்கினாலும் போகா-என்பதாம்

(வி-ரை.) பொருள்களது நிலையும், போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும், இழச்சியினாலும் ஆகாதென்பதாம்: [இவை ஆறபாட்டாலும்பொருள்களுக்குக காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (க)

வருத்தான் வருத்த வகையல்ல ற் கோடி
தொருத்தார்க்கு நுய்த்த லரிது.

(ப-ரை.) கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடியை, தொருத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்ந்தவர்க்கும், வருத்தான் - தெய்வத்தினுல் வருத்த வருக்கப்பட்ட, வகையலால் - வகையாலல்லது, நுய்த்தல் - அநுபவித்தல், அரிது-உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்குக் கடவுளமைத்த வகைப் பன்றி யநுபவித்தலரிது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எத்தவினை எத்த வுயிரினுலே செய்யப்பட்டதோ அத்த வினையின்பயனை அத்த வுயிர்க்கே வருத்தலால் வருத்தாவென்றார் தொருத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை வேறு முயற்கிளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமே, யல்லாமல் அநுபவித்தல் கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறம்பால
வூட்டா கழியு மெனின்.

(ப-ரை.) துப்புரவில்லார் - (வறுமையுலே) அநுபவித்தல் இல்லாதவர் துறப்பார் (இல்வாழ்க்கையைத்) துறக்குங் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்தன்) உறற்பால - அடையும் பருதியையுடைய தன்பங்களை, வூட்டா - அடைவிக்காமல், கழியுமெனின்-நீங்குமாயின், எ-று.

(க-ரை.) ஊழ்வினைகள் தன்பங்களை யடைவிக்காமல் நீங்கின் வறுமை யநுபவமில்லார் துறப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மால் விடப்படும் பற்றுகளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் தன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலால்-மன்-ஒழியிசை. (அ)

நன்றுங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றுங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(ப-ரை.) நன்று - நல்வினை, வூங்கால் - இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது, (அவ்வின்பங்களை நீக்கும்விதந்தேடாமல்) நல்லவை - இவை நல்லனவென்றி சைத்து, காண்பவர்-அனுபவிப்பவர், அன்று-அற்றைத்தீவினை, வூங்கால்-தன் பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்தன்பங்களையும் அப்படி அநுபவியாமல், அல் லற்படுவது (நீக்கும்விதந்தேடித்) தன்பப்படுவது, எவன்-என்னநினைத்து, எ-று.

(க-ரை.) நன்மையை யநுபவிப்பதுபோலத் தீமையையும் அனுபவிக்க வேண்டும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) தாமே முன்செய்துகொண்டமையாலும் பயனைக்கொடாமல் கழியாமையாலும் இரண்டும்இசைந்து அநுபவித்தற்கு உரியவையாம். அவை களிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அநுபவித்து மற்றதற்கு அதிசெய்யாமல் வருத்து தல் அறிவு அன்று - என்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இன்ப துன்பங் களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின் வழிசொல்லப்பட்டது.] (க)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை.) மற்றொன்று-(தன்னை விலக்குதற்பொருட்டு) தனக்குப் பகை யாகிய ஒருபாயத்தை, சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும், தான் முந்துறும் (அவ் வுபா

யத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக் கொண்டுவந்து அவ் வாராய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுநிற்கும் (அதனால்) ஊழின் - ஊழ்போல், பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா-எவை, உள—இருக்கின்றன, எ—று.

(க-ரை.) ஊழை விலக்க நினைக்கின் அதுவே முனனிற்கும் ஆதலால் அவ்வூழினும் வலியவை இல்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெருவலி அதனையுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர் சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல், ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல் ஆராய்தற்கும் சமயங் கொடாதென்கிற பொருளைக்குறித்து நிற்கையால் உம்மை எச்சவும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை யூழ்களின்வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மை மறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

முப்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் - ஊழ் முற்றிற்று.

முதலாவது அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம்-௩அ-க்கு திருக்குறள் - ௩அ0.

இரண்டாவது.

பொருட்பால்.

பொருளாவது: அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம். அது, தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதிசொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது, காவலை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசியல் அங்கவியல், ஒழிபியல், என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனதுதன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந் ததிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

மூப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்.

இ ற மா ட் சி.

அஃதாவது: அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்ச நட்பா ணரண்
மூடையா ரைசரு ளேறு.

(ப-ரை.) படை - சேனையும், குடி - நாடும், கூழ்-பொருளும், அமைச்சு-அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும் (என்ற சொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) உடையான் - உடையவன், அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம்போல்வானவன், எ-று.

(க-ரை.) சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இவ்வாறங்கங்களையு முடையவனரசரு ளாண்சிங்கம்போன்றவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடியையுடைய நாடு - குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகிய பொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு-நட்பு, பொருள், நாடு அரண், படை, என்பதே முறையாயினும் இங்கே செய்யுளேக்கிப் பிறழவைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்று குறையினும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றாம். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன, இவையென்பதும் இவை முழுதுமுடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (க)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(ப-ரை.) வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை-திண்மையும், ஈகை-கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கம்-மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும-இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காதிற்கை, எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக் கியல்பாவது; வல்லமை ஈகை, யறிவு, மனவெழுச்சியாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும உரித்து ஈகை-படைக்குரித்து. மற்றவை தொழிலுக் குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவென பலவாம். ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநிற்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தர் கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.

(ப-ரை.) நிலனாள்பவர்க்கு-நிலத்தினை யாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு தூங்காமையுடைமை-அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும், கல்வியுடைமை

(ப-ரை.) கடனறிந்து (நமக்கு இது) தகுவதென்று - அறிந்து, சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து. ஆண்மை (அவைகளே) ஆளுதற்றன்மையை, மேற்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு கடப்பவர்க்கு, கல்லவை யெல்லாம் - நல்ல குணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாயிருக்கும், என்ப-என்று நூலோர் சொல்லுவர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியவர்களுக்கு நற்குணங்களே மேற்கொள்ளுதல் கடமையாயிருக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சில குணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பா யிராத விடத்தும், சான்ரூண்மை யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால், இவ் வேதுப் பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படிச் சொல்லினு ரென்பதாம்.()

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குணநலம்-குணங்களாலாகிய நலமே, பிறநலம்-அது நீங்கலான உறுப்புகளாலாகிய நலம், எந்நலத்துள்ளதூஉம்-எந்நலத்திலுமுள்ளதும், அன்று-அல்ல. எ-று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரிய நன்மையாம்,மற்ற நன்மை நன்மையல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையால், மற்றைப் புறநலத்தை பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்வி முதலாக நூலோரிடத்து நலங்களுள்ளே சொல்லாமையால், எந்நலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சால்புக்கு எற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா ணெப்புரவு கண்ணேட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(ப-ரை.) அன்பு (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் (பழிபாவங்களி) ஞாணமும், ஒப்புரவு (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணேட்டம் (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும், வாய்மையோடு (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை சொல்லுதலோடும், சால்பு-சால்பென்னும் (பாரத்தை) ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண்-தூண்கள், ஐந்து-அஞ்சு. எ-று.

(க-ரை.) அன்பு, நாணம், உபகாரம், தாட்சணியம், சத்தியம், இவ் வைந்துஞ் சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாங்குந் தூண்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்குறுங்கள் இல்லாவிடத்தே சால்பு நிலைபெறுன்மையால் இவைகளோத் தூணென்றார். (ஊ)

(அவைகளை அறிதற்குஏற்ற) கல்வியுடைமையும், துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் (ஆகிய) இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும் நீங்கா (ஒருபோதும்) நீங்காவாம், எ-று.

(க-ரை.) விரைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்மூன்றும் மரசனைவிட்டு நீங்கா என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்வியது கூறுபாடு பின்னேசொல்லப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றையும்பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள்-கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன நீங்காமை யென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க. (௩)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(ப-ரை.) அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து, இழுக்காது-தவறாதுநடந்து, அல்லவை-அறமல்லாதவைகளை, நீக்கி (தனதுநாட்டித்தும்) உண்டாகாமற் கடிந்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா – தவறாத, மானம்-மானத்தை, உடையது-உடையவன், அரசு-அரசனாவான், எ-று.

(க-ரை.) தன்னறத்திலிருந்து பாவங்களை நீக்கி வலிமையினால் தவறாத மானமுடையவன் அரசன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வறமானது. வேதமோதல், யாகஞ்செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லாயி ரோம்பல், பகைத்திற மழித்தல், என்னுஞ் சிறப்புத் தொழில்களிலும தவறாமல்நிற்கை அல்லவை. கொலை, களவு, முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு மறனிழுக்கா மானமென்றார். அரசு-அரசனது தன்மையாதலால் அது உபசார வழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (௪)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(ப-ரை) இயற்றலும் (தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலு மேலும்) உண்டாக்கலும, ஈட்டலும் (அப்படிவந்தவைகளை) ஓரிடத்தே தொகுத்தலும், காத்தலும் (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப்) பிறர் கொள்ளாமல் காத்தலும், காத்த-காக்கப்பட்டவைகளை, வகுத்தலும் (அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவு செய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு-அரசனானவன், எ-று.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலிலும், சேர்த்தலிலும், காத்தலிலும், அறவழியில் செலவுசெய்தலிலும், வல்லவன் அரசனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள்களாவன. மணி, பொன், நெல், முதலானவை அவை வரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், திறைகொள்ளலும்,

தன்னாடு காத்தலும், முதலானவை பிறரென்றவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்வோர், முதலானவர், கடவுளர், அந்தணர், வறியோர், என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும், கொடுத்தலை-அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரண் என்கிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னைவிட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும், கொடுத்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா, முதலானவைகளைச் செய்தற்கும், ஐம்பொறிகளால் அநுபவிக்கப்படுமவைகளுக்கும் கொடுத்தலை - இன்பம்பொருட்டாகவும், கொள்க. இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமல் செய்தல் அரிதாகலால் - வல்லதரசென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (௫)

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(ப-ரை.) மன்னன்-அரசன், காட்சிக்கெளியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாகி கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமா யிருந்தால், நிலம் (அவனது) நிலத்தை, உலகம் - மீக்கூறும் (எல்லா நிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணுதற்கு எளியாமையாவது பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர், சான்றோர், உள்ளிட்டவரோடு சமயமுடையவனாயிருத்தல் கடுஞ்சொல்-கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகிய சொல், நிலத்தை உயர்த்திச்சொல்லுமெனவே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. உயர்த்திச் சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி, பிணி, பகை, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பந் தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (௬)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை.) இன்சொலால்-இனியசொல்லுடனே, ஈத்து - கொடுத்து, அளிக்க-காப்பாற்ற, வல்லார்க்கு-வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு - இந்தவுலகம், தன்சொலால்-தன் புகழோடுபொருந்தி, தான்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும், எ-று.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்குமரசனுக்கு தான்நினைத்தவை உண்டாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்சொல் - கேள்வியிலும், தொழிலும், இனிமையாகிய சொல். ஈதல் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், அளித்தல், தன்பரி

வாரத்தினாலும், பகைவராலும், கலிவுபடாமற் காத்தல். இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுல கென்றும், சொல்லினர். கருதியவள விற்றுதல் - நினைத்தபொருளெல்லாம் சாத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்

(ப-ரை.) முறைசெய்து (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும் (பிறர்வருத்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன்-அரசனாகிய பிறவியினாலே மனிதனேயாயினும்) மக்கட்கு-மனிதர்களுக்கு, இறையென்று (செயலினாலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும்-வேறுவைக்கப்படுவன், எ-று.

(க-ரை.) மநுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக் குடிகளுக்குத் தெய்வம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) முறை-அறநூலிலும், நீதிநூலிலும், சொல்லும்வழி பிறர்மேலே சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற்பிரித்து உயர்த்திவைத்தல். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(ப-ரை.) சொல்-(கண்டித்துப்புத்திசொல்லுந் துணையாயினவாது) சொற்களை, செவிகைப்ப-(தன்) செவிபொறாதாகவும், பொறுக்கும்(அவைகளின்-பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கும், பண்புடை-குணமுடைய, வேந்தன்-அரசனது கவிகைக்கீழ்-குடைநிழலின்கீழே, உலகு-உலகம், தங்கும்-பொருந்தும், எ-று.

(க-ரை.) மந்திரி முதலாளர் கடிந்துசொல்லுஞ் சொற்களைப்பொறுக்கு மரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காவின்கைப்பு-செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை சிறப் பறிவுடையவனுகை. அறநூல் நீதிநூல்களிலே தவறுமையாய் பூமிமுழுதும் தானே ஆள்வானென்பதாம். (கூ)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.

(ப-ரை.) கொடை (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும், அளி (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங்கோல்-முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் (தளர்ந்த குடிகளைப்பேணலும், ஆகிய, நான்கும்-இந்நான்கு செயல்களையும், உடையான்-உடையவன், வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கெல்லாம், ஒளியாம்-விளக்காம், எ-று.

(க-ரை.) நகை, இருபை, செங்கோல், குடிகளைக்காத்தல், இவையுடையோன் அரசர்களுக்கு விளக்கு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவ்விய கோல்போலுதலால் முறையைச் செங்கோலென்றார். குடியோம்பல் வறுமையுற்றவிடத்தே ஆறிவொன்றுமிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல் தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார். [இவை ஈத்துபாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] ()

முப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் இறைமாட்சி.

மு ற் றி ற் று.

நாப்பதாம் - அதிகாரம்.

க ல் வி.

அஃதாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல், அவை யாவன. அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப் பட்ட இவற்றிநூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையனல்லனிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவர்க்கும் உறுதிபயத்தருவதாகிய சிறப்புடைமையினாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்திலே தூங்காமை யென்னும்பாட்டிலே தோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கற்பவை - கற்கப்படு நூல்களை, கசடற - பழுதற கற்க - கற்றுக்கடவன், கற்றபின் (அப்படி) கற்றபின்னே, அதற்கு – அக்கல்விக்கு, தக – தகுதியாக, நிற்க (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவன், எ–று.

(க-ரை.) (ஒருவன்) கற்கப்படுநூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அக்கல்வி யறிவிற்குத்தக்கபடி நிற்கக்கடவன் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) கற்பவையென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்கிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற நூல்களென்பது பெற்றாம். கசடறக்கற்றலாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி, மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழகுதல், நிற்றலாவது, இல்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச் செய்து யோகியருக்குக்கொடுத்துத் தானநுபவித்தலிலும் துறவிலே தவத்தால் மெய்யுணர்த்து அவாவறுத்தலிலும், நவருமை. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டுமென்பதும் கற்கத்தகு நூல்களும் அவைகளைக் கற்கும் விதமும் கற்றதனால் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு

(ப-ரை.) (அறியாதவராலே) எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப் படுமவையும், ஏனை யெழுத்தென்ப - மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லப்படு மவையும் ஆகிய, இவ்விரண்டும் - இக்கலைகளிரண்டையும் (அறிந்தோர்) வாழு முயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு, கண் - கண்களாகும், என்ப - என்று சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) கணித நூல்களு, மிலக்கண நூல்களு, மனிதர்களுக்குக் கண்க ளாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) எண் - கணிதம், எழுத்து - இலக்கணம், இவ்விருவித நூல் களும், அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால், கண் ணெனப்பட்டன [இதனால் கற்கப்படு நூல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவை கள் அவசியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) கற்றோர் – கற்றவரே, கண்ணுடையர் - கண்களுடையவர், என் பவர் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர், கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர், முக த்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களை யுடை யவர் (கண்ணிலார்) எ-று.

(க-ரை.) கற்றோர் முகத்திலுள்ளது கண், மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையால் கற்றோரை கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே, துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணையுடைமையால் கல்லாதவரை புண்ணுடையரென்றும் சொல்லினார் [முன்பாட்டிலே கண் ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்மையாகிய சொரூபத் தைச் சொல்லியவிதத்தினாலே பொருணூல்களையுங் கருவிநூல்களையுங் கற் றோரது உயர்வும், கல்லாரதுஇழிவும், இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (௩)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(ப-ரை.) புலவர் - கற்றறிந்தவரது, தொழில், உவப்ப (யாவரும்) மகிழும் படி, தலைக்கூடி (அவரைச்) சேர்ந்து, உள்ள (இனி யிவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி, பிரிதல்-நீங்குதலாகிய, அனைத்து-அத்தன் மையை யுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) கற்றோரோடு பழகியமற்றோர் அவர்பிரியவருந்துவர்என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாம் நல்வழி நடத்தலும், பிறருக்கு உறுதி சொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தரும் தன்மை. காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமான

வுறுதிச்சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவரென்பதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வு வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது] (௪)

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) உடையார்முன் – செல்வர்முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர் போல், ஏக்கற்றும் (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்று நின்றும், கற்றார் - கற்றவர் (உயர்ந்தவராவார்) கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்குநாணிக்) கல்லாதவர், கடையரே- (எப்போதும்) இழிந்தவரேயாவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றோருயர்ந்தோரு மற்றோரிழிந்தோருமாவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏக்கறுதல்-ஆசையினாலே தாழ்தல். கடையரென்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழந்தவர் பின்னொருநாளும் அறிவுடையவராகாமையால், கடையரே யென்றார். [இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(ப-ரை.) மணல்-மணலினிடத்தே, கேணி - கேணியானது, தொட்டனைத்து தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும்-சுரக்கும், (அதுபோல்) அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்றனைத்து-கற்ற அளவினதாக, ஊறும்-சுரக்கும், எ-று.

(க-ரை.) மணற்கேணி தோண்டியவளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக் கறிவுகற்றவளவாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே கேணியென்றது-அதனீரை சிறிது கற்றவளவினாலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இக்கல்வியறிவுமிகுதல் ஊழ்மாறு கொள்ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்படாமை அறிக. (௬)

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(ப-ரை.) (கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் ஊருமேயல்லாமல்) யாதானும் - யாதாயினு மொருநாடும், நாடாம்-தன்னாடாம், (யாதாயினும்)யாதாயினுமோருரும், ஊராம்-தன்னூராம், (அப்படியிருக்க) ஒருவன்-ஆர்துணையும் இறக்குமளவும், கல்லாதவாறு-கல்லாமற் கழிகின்றது, என-என்னை நினைத்து, எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் எவ்வூரும் தன்னதாயிருக்க ஒருவன் கற்காமலிருப்பதென்ன-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஆல் - அசை. பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால், சாந்துணையு மென்றார், பிறநாடுகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்துப் பூசை செய்தற்கு ஏதுவாகலால், கல்விபோற் சிறந்தது வேறொன்று இல்லையாகலின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டும் என்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) ஒருவர்க்கு-ஒருவனுக்கு, தான்-ஒருமைக்கண் ஒரு பிறப்பினிடத்து, கற்ற கல்வி - கற்ற வித்தையானது, எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும், ஏமாப்பு-போய் உதவுதலை, உடைத்து-உடையதாகும், எ-று.

(க-ரை.) ஒரு பிறவியில் கற்றகல்வி எழுபிறப்பிலும் உதவும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத்தென்றார். உதவுதல் நல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(ப-ரை.) தாம் - தாங்கள், இன்புறுவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைய, கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார்-கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர்-பின்னும் அதனையே விரும்புவார், எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் கல்விக்கு உலகத்தாரின்புறுதல் கண்டு மேன்மேலுங் கற்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாமின்புறுதலாவது; கற்கிறபோது சொற் பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும், பொருளும், பூசையும், பெறுதலாலும்; பின்னே அறத்தையும், வீட்டையும், அடைதலாலும், அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின்புறுவதாகிய இப் பெரியவரைச் சேர்ந்து அறியாதவைகளையெல்லாம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக்கல் பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தாரென்று கரும்பு தின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புறுதற்கு உலக மின்புறுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவரென்றும் சொல்லினார். (௯)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடில்-அழிவில்லாத, விழு-சீராகிய, செல்வம்-செல்வமானது, கல்வி-வித்தையாகும், மற்றவையை-அதுநீங்கலாகிய மணியும், பொன்னும்-முதலானசெல்வம், மாடல்ல-செல்வமல்ல, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாதசெல்வம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அழிவில்லாமையாவது; பங்காளிகள் கள்வர், வலியவர், அரசர், இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொறித்தவிடத்தே குறையாமையும் ஆம், சீர்மை-யோக்கியரிடத்தே நிற்கை மணி, பொன், முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை மாடல்லவென்றார் [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

நாற்பதாம் - அதிகாரம்.

முற்றிற்று.

நாற்பத்தோறும் - அதிகாரம்

கல்லாமை.

அஃதாவது; கற்றலைச் செய்யாமையி னிழிவாம் கலவியது சிறப்பை முன்னே சொல்லியவளவால் முடிவுபெறாமை கோக்கி எதிர்மறையினாலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய, நூல் - நூல்களை, இன்றி-இல்லாமல் (ஒருவன்) கோட்டிகொளல்-சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச்சொல்லுதல்) அரங்கு-வகுப்பிடத்தை, இன்றி - இல்லாமல், வட்டாடியற்று-உண்டை உருட்டியதுபோலும், எ-று.

(க-ரை) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வகுப்பறையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிரம்புதல்-அறியவேண்டு மவைகளையெல்லாம் அறிதல் - அப்படிசெய்தலால், சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற் போமென்பதாம். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்றுசொல்லுதலை, காமுறுதல்-வேண்டுதல், முலைபிரண்டும் - இரண்டு முலைகளும், இல்லாதாள்-இல்லாதவளொருத்தி, பெண்-பெண்மையை, காமுற்றற்று-வேண்டுவதுபோலும், எ-று.

(க-ரை.) கல்லாதவன் சபையிற்பேச விரும்பின் இருகுஜங்களு மில்லாள் பெண்டன்மையை யிச்சித்தல்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முலையிரண்டு மில்லாதாள்-முலை சிறிதுமில்லாதவளென்பதாம் அவாவியவிடத்துமுடிவுபெறாதுமுடிவுபெற்றாலும்நகைவிளைக்குமென்பதாம்.

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ப-ரை.) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நணிநல்லர் - மிகவும் நல்லவரா வார் (தாமே தம்மையறிந்து) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து, சொல்லா திருக்கப்பெறின் (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கப்பெறுவாராயின், எ-று.

(க-ரை) கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லாதிருப்பின் கல்லாதவர் மிகநல்லர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றால். அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும், பின்கல்வியை விரும்புவா ராகலாலும் நனி நல்லரென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியரல்லரென்பது சொல்லப் பட்டது.] (௩)

கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது, கழியநன்றாயினும் (ஒரேவிடத்தே) மிகநன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார்-விவேகமுடையவர்கள், கொள்ளார் (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்.

(க-ரை.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை நன்றாயிருப்பினுங் கற்றோர் கொள்ளார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்லாதவனது அறிவுடமை நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெறாதாகலால் நிலைபெற்ற நூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம். (௪)

கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(ப-ரை.) கல்லாவொருவன் - (நூல்களைக்) கல்லாதவொருவன், தகைமை (அறிவுடையேனென்றுதன்னைமதிக்கும்)மதிப்பானது, தலைப்பெய்து(அவை களைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட-பேச, சோர்வுபடும்-கெடும், எ-று.

(க-ரை.) கல்லாதவன்மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது, யாதாயினும் ஒருவார்த்தைசொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழிப்படுதலால் தன்னை மதித்தமதிப்பு அழிந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(ப-ரை.) நோன்மை-தவமாவது, கொல்லா நலத்தது (பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங் கொல்லாத அறத்தினிடத்தாம் (அதுபோல) சால்பு-சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லாநலத்தது (பிறர்குணங்களும் வேண்டுமாயினும்)பிறர்தீமையைச் சொல்லாதகுணத்தினிடத்ததாம்-எ-று.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையுங் கொல்லாமையாம்,சால்பாவது, பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவத்திற்குக் கொல்லா வறம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்த தென்பதாம். (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் (ஒரு கருமத்தைச) செய்து முடிப்பவரது, ஆற்றல் - வலிமையாவது, பணிதல் (அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்து தேடிக்கொள்ளுதல், சான்றோர்-இனிச் சால்புடையவர், மாற்றாரை-பகைவரை, மாற்றும்படை-பகைமை யொழிக்குஞ் சாதனமும், அது-அப்பணிதல். எ-று.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.)ஆற்றல்-செயவல்லராந்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற்குணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார். மற்றதுமுடன் சொல்லினார். (௫)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(ப-ரை.) சால்பிற்கு-சால்பாகிய (பொன்னினள) வறிதற்கு,கட்டளை உரைகல்லாகிய (செயல்) யாதெனில்-யாதென்றால், தோல்வி (தம்மினுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை, துலையல்லார் கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும் கொளல்-கொள்ளுதல், எ-று.

(க-ரை.) சால்பிற்குரைகல் எதுவெனில் இழிந்தவரிடத்துந் தோல்வி கொள்ளுதல்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எச்சவும்மையால் இருதிறத்தாரிடத்தும் வேண்டுதல்பெற்றாம். கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமையுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல், இழிந்தாரை வெல்ல நினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக் கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படுமென்பதாம்.

இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

உளரென்னு மாத்திரைய பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

(பரை.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள், (காணப்பட்டுக்கொண் டிருக்கி யால்) உளரென்னு மாத்திரையரல்லால் உளரென்ற (ஒலராலே சொல்லப் படும் அனவினாதலன்றி (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்) பயவாக் களரனையர்-விளையாத களர்நிலத்தோடொப்பாவர், எ-று.

(க-ரை) கல்லாதவர் விளைவிலவாக்களர்நிலத்தையொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி களர்நிலம் தானும்விரும்பப்படுதலே இழந்து உயிர்களுக் கும்உணவுமுதலானவைகளே உதவுவதில்லையோ அப்படியேகல்லாதவர்தாமும் நன்கு மதிக்கப்படுதலே இழந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளே உதவா ரென்பதாம். [இதனுலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.](உ)

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெறினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(பரை.) நுண்-நுட்பமாகி, மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை-(பலநூல்களி லும்) சென்ற, புலம்-அறிவை, இல்லான்-இல்லாதவன து, எழில்-எழுச்சியும், நலம்-அழகும், மண்-சுண்ணச்சாந்திலே, மாண்-மாட்சிமைப்பட, புனை-அலங் கரிக்கப்பட்ட, பாவையற்று-பாவையின து எழுச்சியும் அழகும்போலும், எ-று.

(க-ரை.) நூலறிவில்லான் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை ஒக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிலே காண லும், மறவாமையும், முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சியழகுகளைக் காட்ட லால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்தோ டரும்பு கிடைத்தலும் அரிதாகலால் எழினலங்களும் ஒரு பயனேயாயினும் நூலறிவில்லாவிடத்தே சிறப்பில்லன வாம்-என்பதாம். [இதனுல் அவர் வடிவழகினுலே பயனில்லாமை சொல்லப் பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(பரை) கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, திரு-செல் வமான து, நல்லார்கண்-கற்றவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, வறுமையின-வறு மையினும், இன்னாதே-துன்பஞ்செய்வதேயாகும், எ-று.

(க-ரை) கல்லாதவரிடத்துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டாகிய வறுமையினும் துன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல் லாதவரையும், விட்டு மாறிநிற்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கட்பட்டு உல

கிற்கும் தன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும்செல்வம் கல்லாதவரைச்கெடுக்கும் வறுமை - கற்றோரைக்கெடுக்காது ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னுதென்றார். [இதனுல் அவர்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது]

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ற ரனைத்திலர் பாடு.

(ப-ரை.) கல்லாதார்-கல்லாதவர்கள், மேற்பிறந்தாராயினும்-உயர்ந்த சாதியிலே பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தம்-தாழ்ந்தசாதியிலேபிறந்திருந்தும், கற்றனைத்து-கற்றவரது பெருமையளவினதாகிய, பாடு - பெருமையை, இலர்-இல்லாதவர்களாவார்கள், எ-று.

(க-ரை.) மேற்குலத்திற் பிறந்தும் கல்லாராயின் கீழ்க்குலத்திற்பிறந்த கற்றோரோடொப்பாகார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். [இதனுல் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது] (க)

விலங்கொடு மக்க ளனோ ரிலங்குநூல்
கற்றோ ரேனை யவர்.

(ப-ரை) இலங்குநூல்-விளங்கியநூலை, கற்றோடு-கற்றவருடன், ஏனையவர்-கல்லாதவர், விலங்கொடு-மிருகங்களோடு, மக்களனையர்-மனிதர் எவ்வளவு ண்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் மிருகங்களையு மொப்பாவார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) விளங்கல்-மேம்படுதல். விலங்கைச் சாட்டியும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிருத்தி, கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமானமான பிறப்பினரல்லரென்பதாம். [இதனுல் கல்லாதவர் மனிதப்பிறப்பினுலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நாற்பத்தேழாரும் அதிகாரம் - கல்லாமை.

மூற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம்.

கேள்வி.

அஃதாவது: கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர்சொல்லக் கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனுலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) செல்வத்துட்செல்வம் - பிறப்புடைய செல்வமாவது, செவிச்செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம்-அந்தச்செல்வம், செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்லாவற்றிலும், தலை - தலைமையாம் (ஆதலால், எ-று

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு எல்லாச் செல்வங்களிலும் கேள்விச்செல்வம் தலைமையானது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவியால்வருஞ் செல்வம்-கேள்வியால் எல்லாப் பொருளையும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால் வருவன அவை நிலைபெருமையாலும், துன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற்றையே தேடுக வென்பது கருத்து (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(ப-ரை.) செவிக்கு-காதுக்கு, உணவு-உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாதபோழ்து-இல்லாதகாலத்தில், வயிற்றுக்கும் . வயிற்றிலுக்கு, சிறிது - சிறிதளவு, ஈயப்படும்-கொடுக்கப்படும், எ-று.

(க-ரை.) காதுக்கு கேள்வி யுணவில்லாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவுகொடுக்கவேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேட்கிறபோது மிருந்தசுவையையும் பின்னேபயனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்தென்றும் அதிகமானவிடத்தே சம்பாதிக்குந்தன்பமாத்திரம் அல்லாமல் கோபமும் காமமும் பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சிறிது கொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டாலால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னுண்ணுமோ டொப்பர் நிலத்து

(ப-ரை.) செவியுணவின்-செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும், அவியுணவின் - அவியாகிய வுணவினையுடைய, ஆன்றோடு-தேவரோடு, ஒப்பர்-ஒப்பாவார், எ-று.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியையுடையவர் பூமியிலிருப்பினுந் தேவரைபோப் பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவியுணவினென்பதன் இன்சாரியை னகரம்வலித்தல் விகாரம்பெற்றது. அவியுணவுதேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது. அதனால்

நிறைந்தமையால் ஆன்றாரென்றும் துன்ப மறியாமையால் தேவரோ டொப்ப ரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியை யுடையவரது சிறப்புச்சொல் லப்பட்டது.] (௩)

கற்றில னாயினுங் கேட்க ஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(ப-ரை.) கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும், கேட்க, (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன், அஃது அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின்-தளர்ச்சிவந்த விடத்து ஊற்றாந்துணை-பற்றுக்கோடாந்துணையாம் (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) கல்லாதவனாலுங் கேள்வியுடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக் குத் தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத் துணையாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்றநின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் உளற்றாந் துணையெ ன்றார். (௪)

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்

(ப-ரை.) (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார்-நல்ல நடை யுடை யவரது, வாய்ச்சொல்-வாயிற் பிறக்கின்றசொல், இழுக்கலுடையுழி - வழுக்கு தலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே, ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகோல்போலுத வும், எ-று.

(க-ரை.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் நல்லவர்கள் சொல்லுஞ் சொல் கேள்வியுடையானுக்கு உதவும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊன்றுகோல்போலுதவுதல்-தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்வியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச் சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென் றார். தீச்சொலறியாமையாகிய சிறப்புத்தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவரென்பது கருத்து (௫)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நல்லவை, உறுதிப்பொருள்களிலே எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க-கேட்கக்கடவன், (அக்கேள்வியானது) அனை த்தானும் - அவ்வளவினாலும், ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை, தரும் கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவ னல்லவைகளைக் கேட்கின் அவை மிகுந்தபெருமையைத் தரும்–என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்சிறிய கேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல் வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று இகழலாகா தென்பதாம். (கூ)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா பிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(ப-ரை) இழைத்துணர்ந்து (பொருள்களை) நட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து, ஈண்டிய (அதனமேலும்) நிறைந்த, கேள்வியுள்-கேள்வியையுடையவர், பிழைத்துணர்ந்தும்-பிரழ அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை - (தமக்குப்) பேதமையை உண்டாக்குஞ்சொற்களை, சொல்லார், எ–று.

(க-ரை) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிழைப்பவென்பது - பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதமை – அதை உண்டாக்குஞ்சொல்லுக்கு ஆகுசலால் ஆருபெயர். ஈண்டுதல்-பலவழிகளாலும் வந்துநிறைதல், பொருள்களின மெய்ம்மையைத் தாமும்அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து திருப்பவர் தமோகுணத்தால் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். [இவை மான்குபாட்டாலும் கேள்வியுலே பிடப்பட்டவர்க்குவரும் நன்மைசொல்லப் பட்டது] (எ)

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோற்கப் படாத செவி

(ப-ரை.) கேள்வியால் - கேள்வியினாலே, தோற்கப்படாத - தோல்க்கப் படாத, செவி - காதுகள், கேட்பினும் - தமக்குரிய (ஓசையைக் கேட்கு மாயினும், கேளாத்தகையவே-செவிடாந் தன்மையினவேயாம, எ–று.

(க-ரை.) கேள்வியாலே தோல்க்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகைய வென்றும் மனததிலே நூற்பொருள் தழைத்தற்கு வழியாகலால் கேள்வியைக் காரணமாகியும் சொல்லினர். பழையதினே தோயன்றென்பதாம் (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(ப-ரை) நுணங்கிய-நட்பமாகிய, கேள்வியரல்லார் - கேள்வியை யுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக்காட்டுகிற, வாயினாதல்-சொல்லையுடையவராகுதல், அரிது-கூடாது, எ–று

(க-ரை) நட்பமான கல்வி கேள்வியில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லையுடையராகார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுட்பம் கேள்வியேல் எற்றப் பட்டது. வாய், அசன்சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறி வில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லுவாரென்பதாம். (கூ)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாயினு மென்.

(ப-ரை.) செவியிற்சுவை-காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா-அறியாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவைவை, அறியும் - அறி வினையுடைய, மாக்கள் - மனிதர், அவியினும்-இறந்தாலும், வாழினும் - வாழ்ந் தாலும், என் (உலகத்துக்கு வருவது) யாதி, எ-று.

(க-ரை.) கேள்விச்சுவை யறியாத மனிதர் இறந்தும் இருந்தும் பய னில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள், சொற்சுவையும் பொருட் சுவையும் ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை, குணைங்காரங்கள். பொருட்சுவை, சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை, திருப்பி முதல் அறுவகைப்படும். அவர் செத்தால் ழுழப்படாமை, வாழ்ந்தால் பெறுவதும் இல்லாமையால் இரண் டும் சமானந்தானெனபதாம். [ஓளவை மூன்றுபாட்டாலும் கேளாவிடத்து உண டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

காற்பதிரண்டாம் அதிகாரம் - கேள்வி
முற்றிற்று.

நாற்பத்திமூன்றும் - அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அஃதாவது: கல்வி கேள்விகளினுலாகிய அறிவோடு உண்மையறிவுடை யதனுல அதிகார முறைமையும இதனுல் விளங்கும்.

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்

(ப-ரை) அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம் - முடிவுவராமல், காக்கும்-காக்கின்ற, கருவி-படையாம், (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும்-பகை வர்க்கும், அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத, உள்-உள்ளாகிய, அரண்-காவலிட மூமாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசர்க்குத் தன்னைக் காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக் கக்கூடாத அரணுயும் உள்ளது அறிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்தல் - முன்னுவறிந்து பரிகரித்தல். [இதனுல் அறிவினது தெப்புச் சொல்லப்பட்டது] (உ)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(ப ரை.) (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் (அது) போனவிஷயத்திலே செலவிடா-போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களி னன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து) தீது-தீயதிலிருந்து, ஒரீஇ-நீக்கி, நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது-போகவிடுவது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை.) மனம்போனவழியிற் போகவிடாமல் நன்மையிற் செலுத்துவதே யறிவு-என்பதாம்

(வி-ரை.) குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேறாக்கி மனத்தைப்புலமறிந்து செல்லுவது அறிவென்றார் அது உயிர்க்குணமாகலால்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை.) எப்பொருண் - யாதொருபொருளை, யார்யார்வாய் - எவரெவர் வாயில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள் - அப்பொருளினது, மெய்ப் பொருள்-மெய்யாகியபயனை, காண்பது-காணவல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை.) எவரெவர் வாயினால் எந்தெந்த பொருளைக் கேட்டாலும் அத னுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார் வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வாயிலும், உறுதிப்பொருளை பகைவர்வாயிலும, கெடுபொருளைச் சிநேகர்வாயிலும், ஒரே விடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யாவாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கி நல்லதைக்கொ ண்டு தீயதைவிடுவது அறிவென்பதாம். (௩)

எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை) (தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரிய பொருளினவாயிரு ந்தாலும்) எண்பொருளவாக (கேட்பவர்க்கு) எளியபொருளினவாம்படி, செல-மனங்கொள்ள, சொல்லி - தான், பிறர்வாய் பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற் களில்) நுண்பொருள் (காணுதற்கரிய) நுட்பப்பொருளையும், காண்பது-காண வல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாக விளங்கும்படிசொல்லி பின் அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையவனது தொழில் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது தா ன்சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாகவிளங்கச் சொல்லவேண்டு மென்ப

உ0அ. சாகா - ஆம் - அறி - அறிவுடைமை.

ஞாலம் கன்முக வினக்காமற் போனாலும் அவைகளின் பயனைக்கொண்டு விட வேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினர். (சு)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) உலகம் - உயர்ந்தோரை, தழீஇயது - நட்பாக் குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம், மலர்தலும் (முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும் - பின்னே குவிதலும், இல்லது (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது அறிவு, எ-று.

(க-ரை.) விருப்பால் முகமலர்தலும், வெறுப்பால் முகங்குவிதலும், இல் லாத அறிவு உயர்ந்தோரை நட்பாக்கும்-என்பதாம்

(வி-ரை) உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப் பூப் போல் ஒருநிலையே நட்பாயினுல் எல்லா வின்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (இ)

எவ்வ துறைவ துலகு முலகத்தே
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(ப-ரை) உலகம் - உலகமான தி, எவ்வது - எவ்விதத்தினுல், உரைவது நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு அவ்வுலகத்துடன்பொருந்தி, அவ்வது- அவ்விதத்தால், உறைவது (தானும்) நடப்பது, அறிவு அரசனுக்கு அறிவாம், எ-று

(க-ரை.) உலகம் எவ்வகையில் நடக்கின்றதோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம.

(வி-ரை.) உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லையென்றுநினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம். ஆதலால் அப்படிநடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அறிவுடைமையினிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] ()

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(ப-ரை) ஆவது - வரக்கடவதை, அறிவார் (முன்னே) அறியவல்லவர் அறிவுடையார்-அறிவையுடையவராவார், அஃது-அவ்வரக்கடவதை, அறி கல் லாதவர்(முன்னே)அறியமாட்டாதவர்,அறிவிலார்-அறிவில்லாதவராவார்,எ-று.

(க-ரை.) முன்வரக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுடையவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணியறிதல். (எ)

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(ப-ரை.) அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை, அஞ்சாமை - பயப்படாமை, பேதமை - அறிவில்லாமை ஆம், அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது தொழில் ஆம், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்சத்தகுவன: பாவம் பழிகேடுமுதலாகிய பலவாயினும் சாஸ்திரபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினர். அஞ்சாமை, எண்ணாது செய்து நிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணிச் செய்யாதுவிடுதல் அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டு மிடம் சொல்லியபடி [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினுர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(ப-ரை.) (வரக்கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல அறிவினுர்க்கு-விவேகமுள்ளவர்க்கு, அதிர - (அவர்) கலங்கும் படி, வருவதோர்நோய்-வருவதாகிய, ஒருதுன்பமும்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) வருந்துன்பங்களை முன் அறிந்துகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை-என்பதாம்.

வி-ரை) இதனுலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக்காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது காத்தல - அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல் [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனுலே சொல்லப்பட்டது] (க)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(ப-ரை) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், எல்லாமுடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார், அறிவிலார் - விவேகமில்லாதவர்கள், என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையவரா யிருந்தாலும், இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார், எ-று.

(க-ரை.) அறிவு இல்லார் எல்லாம் உடையவராயினும் ஒன்றுமில்லாதவராவார்என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வங்களெல்லாம் அறிவினுலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும்படுதலால் அதனையுடையவரை-எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னுலேயே அமைந்து கிடந்தாலும் அழியாமற் காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் காரணமாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னு

டையரோ மிலரென்றும் சொல்லினர். [இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.] (க0)

நாற்பத்திமூன்றும் - அதிகாரம் - அறிவுடைமை.

முற்றிற்று.

நாற்பத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

குற்றங் கடிதல்.

அஃதாவது: காமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றுமற் கடிதல் இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க் கல்லது மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லா
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(ப-ரை.) செருக்கும் - மதமும், சினமும்-குரோதமும், சிறுமையும் - காமமும், ஆகிய-(குற்றங்களே,) இல்லார்-இல்லாத அரசனது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து-மேம்பாட்டுக் குணத்தையுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமுமில்லாத வரசர் செல்வம்மேலானது என்பதாம்.

(வி-ரை.) மதம்-செல்வக்களிப்பு சிறியவாது செயலாதலால்-அனவிதந்த காமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் அரசிகளைச் செய்வித்தலால் இவைகளே நீக்கினவாது செல்வம கல்வழிப்படுதலும் மேலுபெறுதலு முடைமையால், மதிப்புடைத்தாகு மென்பதாம் மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன. (க)

இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(ப-ரை.) இவறலும் (வேண்டுமிடத்துப் பொருள்கொடாமையும், மாண்பிறந்த மானமும்-நன்மையினீங்கியமானமும், மாணுவுவகையும் - அனவிதந்த மகிழ்ச்சியும், இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஏதம்-குற்றங்களாம், எ-று.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மைநீங்கிய மானமும் அளவிலா மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாட்சிமையான மானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மான மென்றார். அம்மானமாவது, அத்தணர், சான்றோர், அருந்தவர் தன்முன்னோர், தந்தை, தாய் என்றிவரை, வணங்காமையும் முடிக்கத் தகாததாயினும்

(ப-ரை.) (சால்புடையவர்) இன்ன (தமக்குத்) துன்பந் தருமவைகளே செய்தார்க்கும்-செய்தவர்களுக்கும், இனியவே-இன்பந் தருமவைகளேயே, செய்யக்கால்-செய்யாவிட்டால், சால்பு - சான்றாண்மை, என்ன பயத்தது (வேறே) என்னபயனுடைத்து, எ - று.

(க-ரை.) துன்பஞ் செய்தவர்களுக்கு இன்பஞ் செய்யாவிடில் சான்றாண்மை யென்னபயனைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ அசை. சிறப்பும்மை சால்புடையவரும் இன்ன செய்தற்கு இடமாதல் விளக்கிநின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னசெய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஈந்து பாட்டாலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) சால்பென்னும்-சால்பென்று சொல்லப்படும், திண்மை-வலிமை, உண்டாகப்பெறின்-தன்னிடத்துண்டாகப்பெற்றால், ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு,இன்மை-வறுமையால் 'வருவது' இளிவன்று-இகழ்வாகாது-எ-று.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமையுண்டாகப்பெற்றால். வறுமை இகழ்வாகாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயிற்று. சால்புடையவர்க்கு மையிலும் மேன்படுபவரென்பதாம். (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழியெனப்படு வார்.

(ப-ரை.) சான்றாண்மைக்கு-சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு) ஆழியெனப்படுவார்-கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழிபெயரினும் (மற்றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமற்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம்பெயரார்-தாம்வேறுபடார், எ-று.

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினுந் தாங்கள் வேறுபடார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை கடலாக்கியும் அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலால், அதனையுடையாரை கரையாக்கியும் சொல்லினார். [ஏகதேசவுருவகம்] (க)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை.

(ப-ரை.) சான்றவர்- (பலகுணங்களாலும்)நிறைந்தவர், சான்றாண்மை (தமது) தன்மை, குன்றின்-குன்றுவாராயின்,இருநிலந்தான்-மற்றைப்பெரியபூமிதானும், பொறை (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்

நினைத்து முடித்தே விடுதலும் முதலானவை. அளவிறந்த வுலகை மிகுந்த மகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டோட்டாலும் குற்றங்கள் இலையெனச் சொல்லப் பட்டன. (உ)

தினைத்தினையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்தினையாக்
கொள்வர் பழி காணுவார்.

(ப-ரை.) பழிகாணுவார்-பழியை அஞ்சுவோர், தினைத்தினையாக்குற்றம்-தினையளவு சிறியகுற்றமானது, வரினும் (தம்மிடத்து) வந்ததாயினும் (அதனை) (அவ்வளவாகவல்லாமல்) பனைத்தினையா - பனையினளவு பெரிதாக, கொள்வர்-கொள்வார்கள், எ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக்கு அஞ்சுவோர் தினையளவுகுற்றத்தைப் பனையளவாக எண்ணுவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம்-சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு எற்காமையால் சிறிதென்று பொருர் பெரிதாகக்கொண்டு வருத்திப் பின்னும் அது வராமல் காப்பரென்பதாம். (ஊ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தருஉம் பகை.

(ப-ரை.) அற்றம்-முடிவை, தருஉம்பகை (தனக்குத்) தரும்பகை, குற்றமே-குற்றமேயாம் (ஆதலால்) குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே) பொருளாக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க-காக்கவேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகையாகிய குற்றத்தைக் காக்கக் கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச் செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப் பகையாவன வென்றும் இவைகளி னில்லாமையையே குணங்களி னிருப்பாகக்கொண் டென்றற்கு பொருளாகவென்றும், சொல்லினர். (எ)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) வருமுன்னர்-குற்றம்) வருவதன்முன்னே, காவாதான்(அதனை வராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை-வாழ்வானது, (அதனால்) எரிமுன்னர்-நெருப்பின்முன்னர், வைத்தூறு போல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும்-அழிந்துவிடும், எ-று.

(க-ரை.) குற்றம்வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளா வரசன் வாழ்வு அக்கினி முன்னின்ற வைக்கோல்போலக்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றமென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது, முன்ன ரென்றதனால்-காத்தலாங்காலம் பெறப்பட்டது. [குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரியசெல்வம் அழிக்கலியுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப் பட்டது.] (ஏ)

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(ப-ரை) தன்குற்றம்-தனதுகுற்றத்தை, நீக்கி (முன்னேகண்டு) கடிந்து பிறர்குற்றம்-பிறரதுகுற்றத்தை, காண்கிற்பின் (பின்னே) காணவல்லவனுயின், இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஆகும்-ஆகக்கடவதாயை, குற்றம் என-யாதி, எ-று.

(க-ரை) தன குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப் பின்நீக்கு மரசனுக்குக் குற்றமில்லை-என்பதாம்

(வி-ரை.) அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாதவிடத்தே பிறர் குற்றங் கடிதல் குற்றமாம், அது சுயராலிடத்தே முறைசெயலாம் என்றற்கு என் குற்ற மாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவ னென்றதாயிற்று. [இவை காண்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையி னுலே சொல்லப்பட்டது] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகிறார். (க)

செயற்பால செய்யா திவ்வியான செல்வ
மூயற்பால தன்றிக் கெடுமே.

(ப-ரை) செயற்பால-(பொருளினுலே தனக்குச்) செய்து கொள்ளப்படு மவைகளை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவ்வியான் (அதனிடத்தி லோபஞ்செய்தவனது, செல்வம்-செல்வமான து, உயற்பாலதன்றி-பின்னுள்ள தாகும் பகுப்பினதன்றி, கெடும்-வீணுகக்கெடும், எ-று.

(க-ரை.) செய்யப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ் செய்யு மரசன் செல்வங்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்துகொள்ளப்படு மவை, அறம்பொரு ளின்பங்கள் பொரு ளால் இம்மூன்றிலே ஒன்றுகிய பொருள்செய்தலாவது, அதனைப் பெருக்குதல் செல்வமானது அறஞ்செய்யாமையா லும். பொருள் பெருக்காமையாலும், பின் னுளதாகாதென்றும் இளைப்பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும அறிக.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறண்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(ப-ரை.) பற்றுள்ளமென்னும் (பொருளிடத் தகுமிடத்துவிடாது) பற் றுகின்ற உள்ளமாகிய, இவறன்மை - உலோபத்தன்மையானது, எற்றுள்ளும்-எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும், எண்ணப்படுவது (வைத்து) நினைக்கப்படு வது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல (யிருந்ததாம்,) எ-று.

(க-ரை) பொருளிடப்பற்று முலோபத் தன்மையானது எல்லாக் குற்றத் தினு மிருந்தது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவறன்மை – குணங்களெல்லாம் சேர்ந்திருந்தாலும் அவை களைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேற்படவல்ல, வியல்பு, மற்றவை அது செய்யமாட் டாமையால் எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றார். எவற்றுள்ளு மென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் உலோபத்தின் நிலை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(ப-ரை.) எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், (காண் மிகவும் உயர்ந்த காலத் திலுமென்றபடி) தன்னை, வியவற்க - (மதச்செருக்கி) உருமதியாகிருக்கக் கடவன், நன்றி-நன்மையை, பயவா - (தனக்குச்) சாராத, வினை-தொழில்களை, நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாகிருக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தராத தொழிலை யிச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னை நன்குமதிக்கவிடத்தே இடமும், காலமும், வலியும், அறியப்படாமையாலும், அறமும, பொருளும், இகழப்படுதலாலும், எஞ்ஞான் றும் வியவற்கவென்றும், நினைத்தது முடித்தே விடுவ்வெண்ணு அறம்பொரு ளின்பங்களைத் தராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழி யும் கேடும் வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினர். [இதனால் மதமானங்களினது நீமை சொல்லப்பட்டது] (க)

காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(ப-ரை.) காதல (தன்னிலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை, காதல்-அவ் விருப்பத்தை, அறியாமல் (அவர்) அறியாகிருக்கும்படி உய்க்கிற்பின்-அனுப விக்க வல்லவனுயின், ஏதிலார் - பகைவர், நூல் (தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண் ணும்) எண்ணமானது, இல்-பழுதாம், எ-று.

(க-ரை.) தன்னு லிச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையுந் தன்னிச்சையையும் பகைவரறியாம லனுபவிக்க வல்லவனுலப்பகைவரெண்ணம் பழுதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல் அனுபவிக்க வேண்டுமெனபதாம். இதனுலே முழுதும் விடலா காத கர்மத்தை அனுபவிக்குமிதம் சொல்லப்பட்டது.] (கo)

நாற்பத்திநான்காம அதிகாரம் - குற்றங்கடிதல்
மு ற் றி ற் று.

நாற்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம்
பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குறைகளையும் கடிந்த அரசன் தன்னைத் தீயவழியில் விலகி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக் குத் துணையாகக் கொள்ளுதல், அதிகார முறைமையும் இதனுல் விளங்கும்

உகசகரு-ஆம்-அதி-பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

போறிவுடையவ ராவார். அரசாட்கிக்குக் குற்றம்வராமற் காத்தற்குரிய அமை ச்சர் புரோகிதர்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(ப-ரை.) அறனறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த (தன் னின்) மூத்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கேணமை - நட்பை, தேர் ந்து (அதனது அருமையைத்) தெரிந்து, திறனறிந்து (கொள்ளுங்) திறமறிந் து, கொளல் (அரசன்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரச னறிவுடையோர் ஒனேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன் என் பதாம்.

(வி-ரை.) மூத்தல் அறிவாலும், சீலத்தாலும், காலத்தாலும், முதிர்தல் அறிவுடையார், நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலேயுடையவர், திறனறிதலா வது-தன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர் சொலவழிநடத்தல் இவை முத லாக, அவர் தனக்கு உன்னாந்திறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல.

(ப-ரை.) உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய்-தன்பங்களே நீக்கி (நீக்கும் விதம் அறிந்து) உறுமை (பின் அப்படிப் பட்டவை) வாராதபடி, முற்காக்கும்-முன் (நன்றிந்து) காக்கவல்ல பெற்றியார் தன்மையுடையவரை, பேணி அவர் $ மகிழ்த தக்கவைகளேச்செய்து கொளல் (அரசன் தணேயாகக்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) வந்த தன்பங்களேநீக்கி அத்தன்பங்கள் வாராமற் காக்க வல்ல வரை யரசன் சிநேகிக்கக்கடவன் என்பதாம்

(வி-ரை.) தெய்வத்தால்வரும் தன்பங்களாவன: மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றுத்தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன, அவை கடவு ளரையும், தக்கோரையுமோக்கிச் செய்பமிஞ் சாதிகளால் நீக்கப்படும்.மக்க ளால் தருந்துன்பங்களாவன; பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய் வார், இவர்களால் வருவன. அவை சாமபேத தானதண்டங்களாகிய கால்வகை யுபாயங்களுள் ஏற்றதனுல் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வரு மவைகளே உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும் மனிதரால் வருமவைகளே அவரதகுணம்† இங்கிதம்$ ஆகாரம். செயல், என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரை யும், மந்திரிகளேயும், சொல்லியபடியாய்ற்று. [இவை இரணபோட்டாலும் பெ ரியோரது இலக்கணமும், அவரைத் துணேயாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதும் கொள்ளும்விதமும் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

$ மகிழத்தக்கவை - நன்கு மதிக்கை முதலானவை.

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்

(ப-ரை) பெரியாரை பேரறிவுடையவர்களை, பேணி - அவர்மகிழத்தக்க வைகளைச் செய்து, தமரா-தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல்-கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு) அரியவற்று ளெல்லாம் - அரிய பேறுகள் பலவிலும் அரிதே அரிது, எ-று.

(க-ரை) பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன்பெறும் பேறுகளுள் மிகச் சிறந்தபேறு என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக் குறித்தென்க. (கூ)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வண்மையு ளெல்லாந் தலை.

(ப-ரை) தம்மிற்பெரியார் (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின்மிகுந்தவர், தமரா-தமக்கு சிறந்தவராக, ஒழுகுதல் (தாம் அவர்வழியிலேநின்று) நடத்தல் (அரசர்க்கு) வண்மையுளெல்லாம் - வலியுடைமைபலவிலும், தலை முதன்மையாம், எ-று.

(க-ரை.) தம்மிலும் பெரியோரைச் சிநேகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்பெரியார் பொருன்படை யாண்களால் நீக்கக்கூடாசனை யாகிய தெய்வத்தால்வருந் துன்பமுதலானவைகளையும் நீக்குதற்குரியவராகலால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப்படட்து, (சு)

சூழ்வார்கண் ணோ டொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(ப-ரை.) சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண்ணோ - கண்ணோக்கொண்டு, ஒழுகலால் (தன்பாசம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்ட மந்திரிகளை, சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து, கொளல் (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரபடத்தலால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும்.என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானே ஆராயவல்லவனு மிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மரசனது பாரம் அவ்வாராய்த லொன்றே தொழிலாயெ மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி அவரைக்கண்ணுக்கிச்சொ

ல்லினர். ஆராய்தல் அமைச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கணமுள்ளவரென்பதனை ஆராய்தல், [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தக்கா ரினத்தனுய்த் தாளெழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில.

(ப-ரை.) தக்காரினத்தனுய்-யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையவனுகி தாளெழுக-தானும் (அறிந்து) நடக்க. வல்லானை-வல்லவரசனை, செற்றார்-பகைவர், செயக்கிடந்தது-செய்யக்கிடந்த ஒரு தன்பமும், இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரினச்சை யுடையவனுகி அரவழிப்பட்ட அரசன் பகைவரால் வெல்லப்படான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தக்கார்-அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல்-அறநீதிகளின் வழிதவறுது நடத்தல். வஞ்சித்தல்-கூடினவரைப் பிரித்தல்-வேறு பகைவேர்த்தல் என்கிற இவைகளாலும், வலிமையாலும் பகைவர்செய்யுந் தன்பங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால்-அத்தன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்றற்கு-செற்றார் செயக்கிடந்த தில்லென்றார். (க)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(ப-ரை.) (தீயவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும்-கோபித்துப் புத்திசொல்லும், துணையாரை-துணையாந் தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை-(இவர் மேலுக்குச் சிறந்தவரென்று கொண்டு ஆளுகிற அரசரை, கெடுக்குந் தகைமையவர்-கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் (உலகத்தில்) யாவர், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளுமரசருக்குப் பகைவரில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீயவை-பாவங்களும், நீதியல்லாதவையும், துணையாந்தன்மையாவது-தமக்கு அவை யில்லாமையும், அரசனிடத்தி அன்புடையவராயிருக்கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் கல்வழியி லீங்கவிடாமையால் அவரை யாளுமரசர் ஒருவராலும் கெடுக்கப்படார் என்பதாம். எ-அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமமா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலாலுங் கெடும்.

(ப-ரை.) இடிப்பாரை-கண்டித்துப் புத்தி சொல்வாரை, இல்லாத (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால். ஏமமா-காவலற்ற மன்னன்

இராசன் கெடுப்பாரிலானும் (பகையைக்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் கெடும் (தானே) கெடுவான், எ-று

(க-ரை.) புத்திசொல்லு மந்திரிகளைப் பெற்றிலாவரசன் கெடுக்கும் பகை வரில்லாமற் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப ரென்பது தோன்ற இலானு மென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(பதவுரை) முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு, ஊதியம் (அதனால் வருகிற) லாபமானது, இல்லை (அதுபோல்) மதலையாம் (தம்மைத் தாங்குவதாகிய) சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை (அதனால் வருகிற) நிலையானது. இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) முதற்பொருளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை. அதுபோல மந்திரிகளில்லாத வரசனுக்குத் துணையில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி முதலைக் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாங்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசர் மேலது அரசாட்சியின் பாரத்தோடு அசையாது நிற்கை. (கூ)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லா ரொடர்கை விடல

(பதவுரை) (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு, தொடர்கைவிடல் - கட்புக் கொள்ளாது விடுதல் (தான் தனியனுபிருந்துகொண்டு) பல்லார் - பலரோடும், பகைகொளலின்-விரோதங் கொள்ளுதலிலும், பத்தடுத்த பத்துப்பங்கு அடுத்த தீமைத்தே-தீமையையுடையதேயாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடுதல் பலபேர் பகைகொள்ளுதலிலும் பத்துப்பங்கு தீமையுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பலர்பகையால் ஒருமுகமா யெதிர்த்தகாலத்து ஒருவித்தாலே பிழைத்தல் கூடினும் பெரியோர்கட்பையவிட்டால் ஒருவித்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம் [இவை மூன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

நாற்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் - பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

மூற்றிற்று.

சிற்றினஞ் சேராமை.

அஃதாவது: சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை சிறிய வினமாவது, நல்லதிலே தன்மையும், தீயதிலே தீமையும், இல்லை யென்பொரும், வீடரும், தூர்த்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்குமியல்பினதாகிய இச்சொப்பொருந்தினால், பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்

(ப-ரை.) பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிற்றினம் - சிறியவினத்தை, அஞ்சும் - அஞ்சுதல்செய்யும், சிறுமைதான் - மற்றைச் சிரியோரியல்பு (அது சேர்ந்தபொழுதே) சுற்றமா (தனக்கு) உறவாக சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் துணியும், எ-று.

(ச-ரை.) பெரியோரியல்பு சிறியவினத்திற் கஞ்சும் சிறியோரியல்பு சிறிய வினத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மறிவு வேறுபடும் விசமும் அதனால் தமகரு வரும் துன்பமும் நோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்றார், அறிவை ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால், வேறு நோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றும் சொல்லினார். பெரியோரும் சிறியோரும்ஆன குணத்தோடு அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
இனத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(ப-ரை) நீர் - நீரானது, நிலத்து (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - இயல்பினாலே, திரிந்து (தனது) தன்மை வேறுபட்டு, அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு-அறிவானது, இனத்து (தாம்) சேர்ந்த இனத்தினது, இயல்பு-இயல்பினாலே (திரிந்து) தனது தன்மைவேறுபட்டு, அதாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும், எ-று.

(உ-ரை.) நிலத்தின்இயல்பினாலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவரவர் சேர்ந்த வினத்தினாலே அறிவுதிரியும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [ஆகாசத்திலே தன்தன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ்சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்கையிலே தன்தன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி வினத்தானா
மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) மாந்தர்க்கு – மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது மனத்தான (தம்) மனத்தினாலே, ஆம - உண்டாகும், இன்னானெனப்படும் (இவன் இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற, சொல் - சொல்லானது, இனத்தான்-இனத்தினாலே, ஆம்-உண்டாகும், எ–று.

(க-ரை.) மனத்தினாலே யறிவுண்டாம் அதுபோல் ஒருவன் சேர்ந்தவினத்தினாலே யின்னானென் றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம் வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானாமென்றும் செய்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி நல்லவனென்றாவது தீயவனென்றாவது உண்டாகுஞ்சொல்லுக்கு இனம் வேண்டுதலால் அதனை இனத்தானாமென்றும் சொல்லினார். [உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.] (௨)

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

(ப-ரை.) அறிவு - அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு – ஒருவனுக்கு, மனத்து - மனத்தினிடத்து, உளதுபோல (அப்போதே) உண்டாவதுபோல், காட்டி (தன்னைக) காட்டி, இனத்து (அவன்சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளதாகும்-உண்டாகும், எ–று.

(க-ரை.) ஒருவனுக் கறிவான தவஞ்சேர்ந்த வினத்தினாலாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மெய்மை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்காட்டியும் பின்னோக்கியவிடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி என விறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்து அப்போதே உண்டாவதென்பவரை நோக்கி அங்கே வெளிப்படுமளவேயுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (௪)

மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(ப-ரை) மனம் - அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படு[illegible]யென்[illegible]ளாகிய மனம், தூய்மை-பரிசுத்தனாகத் தன்மையும், செய்வினை-[illegible] தூய்மை பரிசுத்தனாகத் தன்மையும் ஆகிய, இரண்டும் - இவ்வி[illegible]மை (சேர்ந்த) வினம், தூய்மை – பரிசுத்தனாகத்தன்மை, தூவா - [illegible]கோடாக, வரும்-உண்டாகும், எ–று.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்ந்த வினத்தாலாகும்-என்பதாம்.

(வீ-ரை.) மனந்தூயதைலாவது - நிறப்பறிவுவெளிப்படும்படி இயற்கையாகிய அறியாமை னீங்குதல் செய்வினை தூயஞைலாவது; மனைவாக்குகளாலே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலையுடையவனுகுதல் [ஒருவன் பரிசுத்தவினத்தனுகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமனத்தனுகி அம்மனதினிடத்தே நிறப்பறிவுதோன்ற அதனுல் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனுவனென்று இதனுல் இனத்தில் உன்னதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (ஒ)

மனந்தூயார்க் கெச்சநன் ருகு மினந்தூயார்க்
இல்லைநன் ருகா ஸ்னை.

(ப-ரை.) மனந்தூயார்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம்-மக்கட்பேறு, நன்ருகும்-நன்முகவிளைகும், இனந்தியார்க்கு, இனம் - பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்ருகாவினை நன்ருகாதசெயல், இல்லை (யாதும்) இல்லை, எ-று

(க-ரை.) மனஞ் சுத்தமுள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்ருகும், இனம் பரிசுத்தமுள்ளவர்க்கு நன்மையிலலாச் செயலில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரணத்திலே எந்தக்குணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்சநன்ருகுமென்றும் நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுதலால இல்லை நன்ருகா வினையென்றும் சொல்லினர். (உ)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மிடநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(ப-ரை.) மன்னுயிர்க்கு நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது; ஆக்கம்-செல்வத்தை (தரும்); இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும்; அதனேடு; எல்லாப்புகழ்களையும், தரும்-கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) மனத்தினன்மை செல்வத்தைத் தரும். இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) மனது நன்ருகுகை தானே அறமாகலால் அதனே ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலால் இனநலமெல்லாப்புகழும் தருமென்றும் சொலலினர். [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றிவருமென்பதை மூட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வின நன்மை வேண்டி னியன்பாரை நோக்கி அதுவே யல்லாமல் அப்படிப்பட்ட பலவும் தருவதுநிரியஅவர்க்கும் இது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

மனநல நன்ருகுடைய ராயினுஞ் சான்ருேர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை) மனநலம் - மனநன்மையை, நன்கு (முன்னே) நல்லினையினுலே உடையராயினும் (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்ருேர்க்கு - நிறைந்

தோர்க்கு, இன மலம்இன-ன்மையானது, ஏமாப்பு (அதற்கு) வலிமையாதலே, உடைத்து-உடையது, எ-று.

(க-ரை.) மனன்மை யுடையவராஞலும் பெரியோர்க்கு இனன்மை யுறுதியுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அங்ஙல்வினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலால் அதற்கு வலியாத லுடைத்தாயிற்று. (அ)

மனநலத்தி ஞகு மறுமைமற் றஃதி
னினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின் - மனன்மையால், மறுமை-வரு, பிறப்பின்பம், ஆகும் - உண்டாம், மற்றஃதின் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின்-இனன்மையால் ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலே, உடைத்து - உடையது, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனன்மையால் வருபிறப் பின்பமுண்டாம் இன நன்மையால் வலிமையுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மன நலத்தினுகு மறுமையென்பது மறுமையைத் தருவது மன நன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிற மதத்தை உடன்பட்டுச் சொல் லியபடி [இவ்வேளாளரிலே தமோகுணத்தினுலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் ல்லினம்பிருத்தி மறுமையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்ற அதனிலேபெறச் செய்யுமாறு இதனுலே சொல்லப்பட்டது.] இவ்வதிகாரப்பாட்டாலும் சிற்றின ஞ்சேராமையினது சிறப்பு;நல்லினஞசேர்தலாகிய எதிர்மறை முகத்தினுலே சொல்லியபடி அறிக (கூ)

நல்லினத்தி னூங்குந் தணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப...ஊஉ மில்

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினூங்கு நலலினத்தின் மிகுந்த தணையும், சகாயமும், இல்லை, தீயினத்தி னூங்கு மிகுந்த அல்லற் படுப்பதூஉம்-தன்பக்தரும் பகையும், இல-இல்லை, எ-று.

(க-ரை) ஒருவனுக்கு நல்லினத்தின் மிகுந்த தணையில்லை, தீய னத்தின் மிகுந்த கேடில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊங்கு பின்னும் கூட்டப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித் தயாப்படாமல் காதலால் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறி வைநீக்கித் தயாப்படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும் சொல்லினர். [இதனுல் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

நாற்பத்தாரும் அதிகாரம் - சிற்றினஞ்சேராமை

மு ற் றி ற் று

நாற்பத்தேழாம் - அதிகாரம்.

தெரிந்து செயல்வகை.

அஃதாவது: அரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யும் நிறம் அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுவதாகலால் இது சிற்றிணஞ் சேராமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) தொழில் செய்யுமிடத்து அழிவதூஉம் (அப்போது) அதனால், அழிவதையும், ஆவதூஉம் (அழிந்தால பின்னே) ஆவதையும், அதி - ஆய்தலை, வழிபயக்கும் - பிற்காலத்துத் தரும், ஊதியமும் - இலாபத்தையும் சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து (உறுதலாயின்) செயல்-செய்பக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனழிவதையு மாவதையு மிலாபத்தையு மாராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உறுதலாவது செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிகுந்த பிற்காலத்தும் வளர்ந்தவருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார் எனவே அவ்வூதியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று இரண்டுகாலத்திலும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் சேய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில.

(ப-ரை.) தெரிந்த (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட, இனத்தொடு - இனத்தாரை, தேர்ந்து (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து எண்ணி (பின்னே தாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள்-பெறுதற்கரிய பொருள், யாதொன்றும் இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) வல்லினத்தோ டாராய்ந்து செய்யு மரசர்க்குப் பெறுதற்கரிய பொருளொன்றுமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழிலாவது-போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவாகிய தொழில், பொருள்களுக்கு எதுவாகிய தனில் தவறுமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவரென்பதாம். [இவை இரண்டோட்டாலும்செய்யத்தகுந் தொழிலும் அது செய்யும்விதமும் சொல்லப்பட்டன.] ()

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(ப-ரை.) ஆக்கக்கருதி(பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தைக்கோறலைமுதல் (முன்பெற்றுள்ள) முதலையும், இழக்கும் இழத்தற்கு எதுவாகிய செய்வினை அறிவுடையார்-விவேகமுள்ளவர், ஊக்கார்-மேற்கொள்ளார், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதலிழக்குந் தொழி லைச்செய்யார்–என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குந்தொழில்களாவன, வலியும், காலமும், இடமும், அறியாமல் பிறர்தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழந்தல்போல்வன உம்மை வருவிக்கப்பட்டது, முன்செய்துவந்த வினையாயினு மென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (ந)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(ப-ரை) இளிவென்னும் (தமக்கு) இனியரவென்னும், ஏதப்பாடு-குற்ற முண்டாதலை, அஞ்சுபவர்-அஞ்சுவோர், தெளிவிலதனை (இனத்தோடும் தனித்தும்ஆராய்ந்து துணியப்படாததொழிலை தொடங்கார் - தொடங்கமாட்டார், எ-று.

(க-ரை.) குற்றத்திற் கஞ்சும் பெரியோர் துணியப்படாத தொழிலைச் செய்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தொடங்கினால் நடுவிலேயும் விடக்கூடாமையால் தொடங்காரென்றார், இனிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைத்திடத்து அதன்மேலும் அழிவும் மானமும் இலரென்ற உலகத்தார் இகழுமிகழ்ச்சியாம் அது நிச்சயமாக உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ள விடத்துத் தொடங்குக வென்பதாம். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு

(ப-ரை) வகை (சென்றுல்நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம், அறச்சூழாது-முற்றவெண்ணமல் (நிலவெண்ணிய வனவிலென்றபடி) எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை; பாத்தி - வளருநிலத்திலே, படுப்பது-நிலைபெறச்செய்வது, ஓராறு-ஒருவழியாம், எ-று.

(க-ரை) அரசன் யோசியாமற் பகைவர்மேற் செல்லப் பகைவரை நிலை பெறச்செய்தலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) வகையாவன; வலி, காலம், இடம்என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும் அதற்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும்விதமும் அவரை வெல்லும்விதமும், அதனாலேபெறும் பயனும் முதலானவை சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.]

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

உஉச சள - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை.

(ப-ரை) (அரசன் தனது தொழில்களிலே) செய்தக்கவல்ல - செய்யத் தகாதவைகளே, செய-செய்தலால், கெடும்-கெடுவான் (இனி அதனுலே மாத் திரமல்லாமல்) செய்தக்க-செய்யத்தக்கவைகளே, செய்யாமையானும் - செய் யாமையினுலும், கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தாலும் செய்யத்தக்கவற் றைச் செய்யாமையாலுங் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்யத்தகாதவை - பெருமுயற்சியை யுடையவையும், செய் தாற் பயனில்லாதவையும், பயன்சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம் விளைப்பவையும் ஆம், செய்யத்தக்கவை முன் சொல்லப்பட்டவை களுக்கு எதிரானவை இனிச்செய்தல் செய்யாமைகளால் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை, என்கிற மூவகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் என விருவகைப்பட்டபெருமையான துசூழ்ந்திப்பவர்க்கு எளியவனுவான். ஆதலால் இரண்டும் கேட்டிற்குஏதுவாயின [இதனுல்செய்யத்தக்கவைகளேச் செய்துவிடத் தக்கவைகளே விடுகவென்று இருவகையும் உடன் சொல்லப் பட்டன.] (உ)

எண்ணித்துணிக கருமம் துணிந்தபி
ணெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு

(ப-ரை.) கருமம்- செய்யத்தக்க)தொழிலும், எண்ணி (முடிக்கும்) உபா யத்தை)எண்ணி, துணிக – தொடங்கக்கடவன், துணிந்தபின் - தொடங்கிய பின், எண்ணுவம்-எண்ணக்கடவோமென்பது இழுக்கு குற்றமாகலால், எ-று.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலே முடிக்கு முபாயமாகவெண்ணிச் செய் யக்கடவன், தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபாயமாவது - கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறு படுத்தல், ஒறுத்தல், என்பன. இவற்றை வடநூலார்-தானம், சாமம், பேதம், தண்டம், என்பர், இவையெல்லாம் எண்ணுது தொடங்கில் அத்தொழில் பலவகையில் விலக்கப்பட்டு முடியாமையாலும், நடுவே விடுதல் கூடாமை யாலும், அரசன்பின் தியரப்படுவர் ஆதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்க வையும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டுமென்பதாம். (ஏ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(ப-ரை.) ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால், வருந்தா - வருத்தம் (கருமத் தைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது, பலர்நின்று (துணைவர்) பலர்நின்று, போற்றினும் (புரைபடாமல) காப்பினும், பொத்துப்படும்-புரைபடும், எ-று.

(க-ரை.) முடியு முபாயத்தால் வருந்தா முயற்சியானது பலர் காத்தலுங் குற்றம் படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முடியு முபாயத்தாலே முயலலாவது: பொருளாசைக்காரனிடத்தே டுகாடித்தலேயும், நடுநிலேயாளன், சோம்பலாளன், பிறரோடுபோர்செய்து தொந்தவன், இவரிடத்தத இன் சொல்லேயும், தூணைப்படையாளன் தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன்; இவரிடத்தே வேறு படித்தலேயும் இலைகளின்வழி வாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும், நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தேயும், ஒருத்தலேயும், செய்துவல்லும் வழியால் முயற்செய்தலாம். புரைபடுதல் - நன்மையைத்தாராது தீமையைத்தருதல், உபாயத்தின் திறப்புச்சொல்லியபடி. இ

நன்றுற்ற வுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(ப-ரை) (வேற்றரசரிடத்து) நன்று-நல்லவுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் செய்தலுள்ளும், தவறு-குற்றம், உண்டு-உண்டாம், அவரவர் - அவரவருடைய பண்பு-குணங்களே, அறிந்து-(அராய்ந்)தறிந்து, ஆற்றுக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இசையச) செய்யாவிடத்து, எ-று.

(க-ரை.) அவரவர்குணங்களே யறிந்திசையச் செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நல்லுபாயம் கொடித்தலும் இன்சொற் சொல்லலும் ஆம்அவரவர் குணங்களே யறிந்து செய்யாமையாவது வகைகளுக்கு உரியவரல்லாவிடத்தே செய்தல் தவறதொழின் முடியாமை. ஈ

எள்ளாதவெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(ப-ரை.) தம்மொடு - தமதுநிலைமையோடு, கொள்ளாத-பொருந்தாத உபாயங்களே-(அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்டுசெய்வாராயின்)உலகு உலகமானது, கொள்ளாது-அங்கீகரியாது-(இகழு மென்றபடி)(ஆதலால்) எள்ளாத-(அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாதவுபாயங்களே, எண்ணி-காடி,செயல்வேண்டும் - செய்யவேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத வுபாயங்களேச் செய்வாராஞ லுலகமேற்றுக்கொள்ளாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களேச் செய்தலாவது தாம் வலியராயிருந்துக்கொண்டு மெலியார் செய்தற்குரியதான சாமபேதங்களேச் செய்தலும், மெலியராயிருந்துக்கொண்டு வலியார்செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும் ஆம். இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் உலகங்கொள்ளாதென்றார். [இவைகான்குபாட்டாலும் செய்யப்படிந்தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும் சொல்லப்பட்டன.] கூ

நாற்பத்தேழாம்-அதிகாரம்-தெரிந்துசெயல்வகை

மூற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாம் அதிகாரம்

வ லி ய றி த் ல்.

அஃதாவது: அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செயக்குறித்த அரசனுவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்ருன் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) வினைவலியும்-(தான்செயக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும், தன்வலியும்-(அதனைச்செய்துமுடிக்கும்) தனதுவலிமையையும், மாற்ருன்வலியும்-(அதனைவிலக்கும்) பகைவனது வலிமையும், துணைவலியும்-(இருவர்க்கும்) துணையாயோரது வலிமைகளையும், தூக்கி-ஆராய்ந்து-(தனதுவலிமை மிகுமாயின்) செயல்-(அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) தொழில் வலிமையையும், தன்வலிமையையும், பகைவன்வலிமையையும், துணைவலிமையையும், ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகி ஏசனத் தொழிலைச்செய்யக்கடவன்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்கால்வகை வலிகளும், தொழில்வலி-கோட்டையைவளைத்தலும், பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூவகையாற் நல்களாலும், கூறபடித்தி ஆராயப்படும். தன் வலிமைமிகுந்த விடத்துச்செய்கவென்றதனுல் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக்குறைவினிடத்தும் வெல்லுதல் நியமாகிய தன்வலிமையும் அவன்வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று.

ஒல்வ தறிவ தறிந்தகன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில.

(ப-ரை.) ஒல்வது-(தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும், அறிவது-(அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும், அறிந்து-தெரிந்து, அதன்கண்-அதனிடத்து, தங்கி-(மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு-(பகையின்மேலே) செல்வார்க்கு, செல்லாதது-முடியாதபொருள், இல்-இல்லை.

(க-ரை.) செய்யக்கூடுந் தொழிலையு மறியவேண்டும் வலியையுமறிந்து செய்யு மரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை - என்பதாம்.

(வி ரை.) இங்கே அறிவது தூணைவலியாம், எல்லாப்பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து மேற்கைமேற்செல்வோர் பெறும்பயனும் சொல்லப்பட்டன.]

உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(ப-ரை.) உடை-(தலைவனுகிய) யுடைய, தம்வலி-தமது வலிமையினளவை, அறியார்-தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின்-மனவெழுச்சி

யால், ஊக்கி-(தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி (அவர்வருத்தலால் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறாமல், இடைக்கண்-நடுவிலே முரிந்தார் கெட்டவரசர், பலர்-(உலகத்துப்) பலராவர், எ-று.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத்தெரிந்து கொள்ளாது வலியவரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர்பலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மூவகை யாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவையுடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே தொடங்குகவென்பது குறைந்து நின்றது.

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(ப-ரை.) ஆங்கு-அயல்வேந்தரிடத்து, அமைந்து-பொருந்தி, ஒழுகான்-நடவாதவனாகியும், அளவு-(தன்வலி) யளவை, அறியான்-அறியாதவனாகியும், தன்னை வியந்தான்-மெச்சிக்கொண்டு-(அவரோடு பகைத்த) அரசன் விரைந்து-விரைவாக, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) தன் வலியினளவை யறியாது தன்னைப்புகழ்ந்த வரசன்கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியந்தானென உபசரித்தாம் நட்பாய் நடத்தலாவது: வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது: அயல்வேந்தரோடு செயத்தக்கதாயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெலியவனாயிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலையில்லாமல் விரைந்து கெடுமென்றார் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தன்வலிமையறியாத விடத்து உண்டாகும் இழுக்கு-சொல்லப்பட்டது.

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(ப-ரை.) பீலி-மயிலிறகை, பெய்-ஏற்றப்பெற்ற, சாகாடும்-பண்டியும்; அச்சிறும்-அச்சிமுறியும்; அப்பண்டம்-அம்மயிலிறகை-(அது சுமக்குமளவினல்லாமல்) சாலமிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின்-ஏற்றினால்,

(க-ரை.) மயிலிறகை ஏற்றப்பட்ட பண்டியு மச்சிமுறியும், அவ்விறகை யதிகமாகவேற்றினால் - என்பதாம்.

(வி-ரை) உம்மை பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது மெலிமையையும் காட்டிநின்றது. எளியரென்று பலரோடும், பகைகொள்வோன் தான்வலியனா யிருந்தாலும், அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவா னென்னும் பொருள்பட நிற்கையால், இது பிறிதுமொழிவிளனி. [அது செயலாகாதென்றமையின், இதனால் பகைவன்வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியதாவிடத்துப்படுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] ௫

நுனிக்கொம்ப ரேறினா நஃதிறந் தூக்கி
னியிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

உஉஅ சஅ - ஆம் - அதி - வலியறுதல்.

(ப-ரை.) கொம்பர்-(ஒருமரக்) கொம்பினது, நுனி-நுனியிலே, ஏறினார்-ஏறிநின்றவர், அஃது-அவ்வளவினை, இறந்து-கடந்து, ஊக்கின்-(மேலும்ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி) உயிர்க்கு(அவ)ருயிர்க்கு, இறுதியாகிவிடும்-முடிவாகிவிடும், எ-று.

(க-ரை.) நுனிக்கொம்பிலேறினவர் அவ்வளவைக்கடந்தேறுவராகிலவருயிர்க்கு, முடிவுவரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இறுதிக்கு எதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவற்மேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னாலே கூடியமட்டுஞ்சென்று நின்றவர்பின் அவ்வளவிலே நில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு எதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு எதுவாகும் என்கிறபொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி. [அளவறிந்து நிற்கவேண்டுமென்றமையின் இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச்சொல்லப்பட்டது.] சு

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(ப-ரை.) ஆற்றின்-(கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு-(தனக்குள்ள பொருளி) னளவை, அறிந்து-தெரிந்து, ஈக-(அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக் கடவன், அது-அக்கொடுத்தலானது, பொருள்-பொருளை, போற்றி-வழங்குநெறி காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும்வழியாம். எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ள அளவறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும் வழியாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடுக்கும்வழி - இயற்றலுமென்னுங் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலானது: ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு: அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காக்கி, ஒன்றைப் பின்னை ஆபத்து வந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல் காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலானது, ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். முதலிலே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா றகலாக் கடை.

(ப-ரை.) ஆகாறு-(அரசனுக்குப்பொருள்) வருகின்ற வழியானது, அளவு-அவுவினாலே, இட்டிதாயினும்-சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு-(அதனாலே) கெடுதல்இல்லை, போகாறு-போகின்றவழி-(அளவு) அளவினாலே, அகலாக் கடை-(அதிலும்) விரிவுதாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பொருட்செலவுமிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாகிலுங் கெடுதியில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளென்பது-அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது. வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம்.

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும்.

(ப-ரை) அளவு (தனக்குள்ளபொருளி னளவை, அறிந்து-தெரிந்து, (அதற்கேற்க) வாழாதான்-வாழுமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை-வாழ்க்கைக ளானவை, உளபோல-உள்ளவைபோலத் (தோன்றி) இல்லாகி (மெய்ம்மை பால்) இல்லையாகி, தோன்று (பின்பு)அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும்-அழியும், எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ள பொருளளவை யறிந்துவாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றியழியும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வளவிற்கேற்க வாழ்தலாவது: முதலிலே சுருக்கக்கூடா மலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவது கொடுத்தும், அனுபவித்தும், வாழ் தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத் தோன்றினை ப்பட்டது. முதலினும் செலவு மிருந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லியபடி.

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லிக் கெடும்.

(ப-ரை.) உளவரை (தனக்கு) உள்ளவளவை, தூக்காக - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய, ஒப்புரவாண்மை-உபகாரமுடைமையால், வளவரை (ஒருவன தது) செல்வத்தினளவு, வல்லிக்கெடும்-விரைவாகக்கெடும், எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ளவற்றை யாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் -என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபகாரமே யாயினும் மிகலாகா தெனலால் இதுவுமது. [இ வை நான்குபாட்டாலும் மூவகை யுற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் நிறப்பு நோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] கக

நாற்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-வலியறிதல்.

மூற்றிற்று.

நாற்பத் தொன்பதாம்-அதிகாரம்.

காலமறிதல்.

ஆம்தாவது: வலிமையினாலே மிகுதிபுடையவனைப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனாற்றானே விளக்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(ப-ரை.) காக்கை - காகமானது, கூகையை (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டானை, பகல்-பகற்பொழுதில், வெல்லும், (அதுபோல்) இகல்-பகை

வரை, வெல்லும்-வெல்லக் கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு, பொழுது (அதற்கேத்த) காலம், வேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) காகம் கோட்டானைப் பகலில் வெல்லும்-அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்வேண்டும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினுலே பயனில்லே யென்பது விளங்க நின்றது. இனிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் கோய்செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவைகளே யுடைத்தாய்ச் சேனை வருந்தாமல் செல்லுந் தன்மையதாம். (இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.) [இதனுல் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] க

படுவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(ப-ரை.) (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட-காலத்தோடுபொருந்த, ஒழுகல் (தொழில்செய்து) நடத்தல், திருவினை (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தை நீராமைதன்னிடத்து நீங்காமல் ஆர்க்கும் கட்டுவதாகிய) கயிறு-கயிருகும். எ-று,

(க-ரை.)) காலமறிந்து தொழிலே நடத்தல், செல்வத்தைக் கட்டுங்கயிரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) காலத்தோடு பொருந்துதல் - காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருவதலால் அதனுல் உண்டாகும் செல்வம் எக்காளும் நீங்காதென்பதாம்.

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(ப-ரை.) அருவினை யென்ப (அரசராற்) செய்தற்கரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுமவை, உளவோ-உண்டோ, கருவியால் (அவைகளே முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே, காலம்-செய்தற்காகும், காலத்தை, அரிந்து-தெரிந்து, செயின்-செய்தால். எ-று.

(க-ரை.) காலமறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்களுளவோ-என்பதாம்

(வி-ரை.) கருவிகள்-மூவகையாற்றல்களும், நால்வகை உபாயங்களும் ஆம். அவை உண்டாகிய விடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். ஈ

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஞாலம்-பூமிமுழுதையும், கருதினும் (தானே ஆள நினைத்தாலும்) (அது) கைகூடும்-கைக்குள்ளாம், காலம்-காலத்தை, கருதி-

அறிந்து, இடத்தால்-இடத்தோடு பொருந்த, செயின் (அதற்குச் செய்யும் தொழிலைச்) செய்வானாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் காலமறிந்து தொழில்செய்தால் உலகெல்லாமாள நினைந்தாலும் கைவசப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) இடமுண்டாகிய விடத்தும் காலம்வேண்டுமென்பதற்குஇடத்தானென்றார். இப்படி செய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன்சொல்லப்பட்டது.

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(ப-ரை.) ஞாலல் - பூமியெல்லாம், கலங்காது - தப்பாது,கருதுபவர்-(கொள்ள)நினைக்குமரசர், (தம்வலிமிகுமாயினும் அதனைநினையாமல்காலம்-அதற்கு ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி-நினைத்து, இருப்பர் (அதுவருமளவும்) இருப்பர், பகைமேற் செல்லார், எ-று.

(க-ரை.) பூமிமுற்றுமாள நினைக்குமரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அதை நினையாமற் சென்றால் பொருளும் படையும்ஆகியஇருவகைப் பெருமைகளும்தேய்ந்து வருந்துவராகலால் இருப்பரென்றார். இருத்தலாவது-நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல், என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள்மேற் செல்லுதலுக்கு, எதிராகிய தொழில், [இதனாற் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] ௫

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(ப-ரை.) ஊக்கமுடையான் [illegible]ந்த வலிமையுடையவரசன். ஒடுக்கம் (பகைமேற்செல்லாது) கால[illegible]ன அ[illegible]திருக்கின்ற விருப்பு, பொருதகர்-போர்செய்கின்ற ஆட்டுக்க[illegible] (தன் பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து-பி[illegible]வ்வினையு [illegible]ங்குந் தன்மைத்து. எ-று.

(க-ரை.) வலிமையுள்ள[illegible]ல் லது. [illegible]ன்வாங்குகல் வெல்லும் பொருட்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற் கென்பது கொள்க. [இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார்காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(ப-ரை.) ஒள்ளியவர்-அறிவுடைய வரசர், ஆங்கே (பகைவர் தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே (அவரறிய)பொள்ளென-விரைவாக, புறம்வேரார்-புறத்திலே கோபஞ்செய்யார், காலம் (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற)காலத்தை, பார்த்து-அறிந்து (அது வருமளவும்) உள்வேர்ப்பர்-உள்ளே கோபஞ் செய்வார். எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடைய வரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவு மக்கோபததை யுள்வைத்திருப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியரென்றும் சொல்லினார். எ

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(ப-ரை.) (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை-பகைவரை, காணின்-கண்டால், சுமக்க (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்)பணியக்கடவர்,இறுவரைகாணின்-அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து, தலை- (அவரது) தலை, கிழக்காம்-கீழ்விழும். எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைக்கண்டா லவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவென்றற்கு சுமக்கவென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்காந் தலையென்றும் சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமைதோன்றாமல் இருக்கவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] அ

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(ப-ரை.) (பகையைவெல்ல நினைக்கிற்ற அரசர்) எய்தற்கரியது (தம்மாலே பெறுதற்கரிய காலம், இயைந்[illegible]-வந்து கூடியக்கால், அந்நிலையே-அது நிற்குமளவிலே, செய்தற்க[illegible]ல் அரியதெ[illegible]ன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை, செ[illegible]டவர். எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகையை வெ[illegible]ம், காலம் [illegible]வாய்த்தா லப்பொழுதே யத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர்-என்ப[illegible]ய்வார்க

(வி-ரை.) ஆற்றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக்கூடாததாயிருக்கையால் எய்தற்கரிய தென்றும் அது தானேவந்து கூடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும் கூடிய விடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போமாதலால் அந்நிலையே யென்றும், அது பெறாதவிடத்தே செய்யக்கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் காலம் வந்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] கூ

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(ப-ரை.) கூம்பும் பருவத்து-தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்க வேண்டுங் காலத்திலே, கொக்கொக்க-கொக்கு இருக்கு மாறுபோல் இருக்கக் கடவன், மறறுச் சீர்த்தவிடத்து-மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன்குத்தொக்க-அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறுபோல் தப்பாது செய்து முடிக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்க்கா விடத்துக்கொக்கடங்கல்போலிருக்கக் கடவன் வாய்த்தவிடத்து அதன் குத்தைப்போல் வெல்லக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அது வருமளவும்அது தன்முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற்பொருட்டு உயிரில்லது போல் இருக்குமாகலாலும்வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்குமுன்னாகவே விரைந்து குத்துமாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும், இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

நாற்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-காலமறிதல்.

முற்றிற்று.

ஐம்பதாம் அதிகாரம்.

இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாற்றானே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(ப-ரை.) முற்றும் (பகைவரை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும், இடம்-ஓரிடத்தை, கண்டபின்னல்லது-பெற்றபின்னல்லாமல், எவ்வினையும்-யாதொருதொழிலையும், தொடங்கற்க அவரிடத்துத்) தொடங்கா திருக்கக்கடவர், எள்ளற்க (அவரைக்சிறியவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரை வெல்ல இடங்கண்டாலல்லது எத்தொழியுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவரை இகழாதிருக்கக்கடவர் -என்பதாம்.

(வி-ரை) அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், முறைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகை அரணைச்சூழ்ந்து ஒன்ற ற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே கலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பி ற்கும் பதினாம் அகழும் முதலாகிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங் குதலும், கெழுதலும் செய்க வென்பதாம். க

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) முரண்-மாறுபாட்டை, சேர்ந்த - மொய்ம்பினவர்க்கும், வலி மையை யுடையவருக்கும், அரண்-அரணை சேர்ந்து, ஆம்-ஆகின்ற, ஆக்கம பெருக்கமானது, பலவும் - பலபயன்களையும், தரும்-கொடுக்கும், எ-று.

(உ-ரை.) வலியவரசருக்கும் அரணைச் சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையுந் தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மாறுபாடாவது-பூமி பலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள தென்பது பொருந்த அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியு டைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று, அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது-அதற்கு எதுவாகிய வளைத்தலை அதுகொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நிகலிவில்லாமையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும் முதலானவை. உ

ஆற்றாரு மாற்றி யடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(ப-ரை) ஆற்றாரும் - வலிமையில்லாதவரும், ஆற்றி - வலிமையுடைய வராய், அடு-வெல்வார், இடன் (அதற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந் து போற்றி (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றார்கண்-பகைவரிடத்து செயின் (தொழிலை) செய்வாராயின், எ-று.

(உ-ரை.) வல்லமையில்லா வேந்தரு மிடமறிந்து போர்செய்வாராயில் வெற்றிபெறுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்துக்கொள்ளுதலாவது: பகைவரால் நலிவு வாராதிருக் கும்படி அரணும், மடையாலும் காத்தல், இப்படி தொழின்செய்வாராயி ன் முன்சொல்லப்பட்ட வலிமை யில்லாதிருந்தாலும் வெல்வரென்பதாம்

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப விடனறிந்து
தன்னியார் தன்னிச் செயின்.

(ப-ரை) இடன் (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, தன்னியார்-சென்றவரசர், தன்னி (அரணைப்) பொருந்தினின் று, செயின் (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் (முன்புஅவ

ரைவெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம்-அவ்வெண்ணத்தை இழப்பர்-இழந்துவிடுவோர், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் இடமறிந்து போர்செய்வாராயில் பகைவரெண்ணமுடியாது - என்பதாம்.

(வி-ரை) எண்ணப்பட்ட வெற்றியை எண்ணமென்றார். பகைவர்போர்செய்யாமல் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளுதலால் எண்ணமிழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. [இவை கான்கு பாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.]

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலே யடும்புனலி
னீங்கி னதனீப் பிற.

(ப-ரை.) முதலே-முதலேயானது, நெடும்புனலுள்-ஆழமுள்ள நீரிலானால், பிற-பிறவுயிர்களே யெல்லாம், வெல்லும்-வென்றுவிடும், புனலின்-அந்நீரினின்றும், நீங்கின்-நீங்கினால், அதனை-அதை, பிற-பிறவுயிர்களெல்லாம் அடும்-வெல்லும், எ-று.

(க-ரை.) முதலே நீரிலிருந்தால் எல்லாவுயிரையும் வெல்லும். அது அந்நீரைவிட்டால் மற்றவுயிர்களாலே தோல்வியடையும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால், அவையெல்லாம் முதலேக்கு எளியனவாகும். அவைசஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலேச் சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால். அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது மேற்செல்லுமரசன் பகைவர்நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவர். தான் நிற்கமாட்டாதவிடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கிற பொருள்தோன்ற நின்றமையால் பிறிதுமொழிதலணி.]

கடலோடா கால்வ னெடுந்தே ரடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(ப-ரை.) கால்வல (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமைபொருந்திய உருளோகளையுடைய, நெடுந்தேர்-பெரியதேர்களானவை, கடல்-கடலில் ஓடுகின்ற நாவாயும்-மரக்கலங்களும், நிலத்து-நிலத்தில், ஓடா-ஓடமாட்டாவாம், எ-று

(க-ரை.) நிலத்திலோடுந் தேர்கள் கடலிலோடாவாம், கடலிலோடும் மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதா யிருமினுமென்பது தோன்ற கால்வனெடுந்தேரென்றார் [இப்பாட்டு போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களே அறிந்து அவைகளுக்குவற்ற சாதனங்களால் தொழில்செய்ய வேண்டுமென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அல்வணி.]

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (அரசர்) எஞ்சாமை (பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும்விதக்கூே யெல்லாம்) குறையாமல்; எண்ணி-ஆலோசித்து, இடத்தால்-இடத்தோடுபொருந்த, செயின்-செய்வாராயின் (அச்செயலுக்கு) அஞ்சாமைய ல்லால் (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை (வேறொரு) துணைவேண்டா-வேண்டுவதில்லை, எ-று.

(க-ரை.) குறைவில்லாதெண்ணி யிட்டறிந்து போர்செய்தால் தைரிய மின்றி வேறுதுணைகள் வேண்டாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமையால், தைரிய முடையராய் நின்று முடித்தலல்லது துணை வேண்டாவென்றார். [இவையே ன்றுபாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] எ

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடைய
ணாக்க மழிந்து விடும்.

(ப-ரை.) உறுபடையான்-பெருஞ் சேனையையுடைய அரசன், சிறுபடையான்-சிறிய சேனையை யுடையவனது, செல்லிடம்-செல்லிடத்தை, சேரின் (அவனே அழிக்கநினைத்துச்) சேர்வனாயின் (அவனுல்) ணாக்கம் (தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும்-அழிவான், எ-று.

(க-ரை) நிறைசேனையையுடைய அரசன் குறைசேனையையுடைய அரசனிடத்தைச் சேர்ந்தழிக்க நினைக்கி லவனுற் பெருமையை யிழந்துவிடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்லிடம்-செல்லுமிடம் என விரியும் ணாக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம் நோக்காமல் செல்வானையின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச்சென்று தொழில் செய்யக்கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப் பெருமையாற் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். அ

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(ப-ரை.) சிறைநலனும்-அரணழித்தற் கருமையையும், சீரும்-பெருமையாகிய ஆற்றலையும், இலரெனினும்-உடையரல்லாராயினும், மாந்தர் (தொழில்செய்தற்குரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு (அவரது) இருப்பிடத்திற் சென்று, ஒட்டல்-தாக்குதல் அரிது, எ-று.

(க-ரை.) அரண்வலியும் பலமுமில்லாராலுலும் பகைவர் இருப்பிடஞ் சென்று வெல்லலரிது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலேசென்று தாக்கினுல் அதைவிடும்போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத்துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வாராதலால் அவருகுப்பெரியசேனையும் தோற்றோடிப்போமென்பதாம்.

காலாழ் களரி னரியடங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(ப-ரை.) கண்ணஞ்சர-பாகர்க்கு அடங்காதவையும், வேலாண்முகத்த வேலையுடைய ஆள்களைக்கோத்த கொம்பையுடையவையும் (ஆகிய) களிறு களிறுகளே, காலாழ்-கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில்-சேற்றுநிலத்திலே (அகப்பட்டவிடத்தி) கரி-கரிகளானவை, அடங்-கொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) கரிகள் யானைகளைச் சேற்றுநிலத்தில் வெல்லும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முகம் கொம்புக்கு அருதலால் ஆகுபெயர். (ஆண்மையும்பெருமையும் உடையராயினும் தகாத இடத்திலே சென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பதுதோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டது.] கo

ஐம்பதாம்—அதிகாரம்-இடனறிதல்.
மூற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராம்-அதிகாரம்.
தெறிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது. மந்திரி முதலானவர்களைப், பிறப்பு, குணம், அறிவு, எனப் படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்கிறபிரமாணங்களிலேலே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்துபகைமேற்செல்வானுக்குச்சேனை கருத்தோடுதொழில் செய்தற்கும்எதிரிடாமைக்கும், இத்தெளிவு வேண்டுதலால் அவைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(ப-ரை.) (அரசனுலே தெளியப்படுவோ னொருவன்) அறம்-அறமும் பொருள்-பொருள்களும், இன்பம்-இன்பமும், உயிர்ச்சம்-உயிர்ப்போருட்டு வரும் அச்சமும், நான்கின் (என்கின்ற) உபதை நான்கினது, திறம்-திறத்தினல், தெரிந்து (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் (பின்பு) தெளியப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச மென்கிறநான்கின்றித்தாற் தேர்ந்துகொள்ளப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவற்றுள் அறவுபதையாவது: புரோகிதரையும், ஆசிரியரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனு யிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினேனும்.

இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், பொருளுபதையாவது. சேனைத் தலைவரையும், அவரோடு சம்பந்தமான வரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் உறுத்தனா யிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும். உரிமையும் உடைய வொருவனை வைத்தற்கு எண்ணிஒனும். இதுதான் யாவர்க்கும் சம்ம்தம்; உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், இன்பவுபதையாவது: ஆதிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒருதவ முதுமகளைவிட்டு அவளால் உரிமையுள இன்னாள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டு மென்று என்னைவிடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையானால் உனக்கு அதிக சுகமாத்திர மல்லாமல்அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். உயிரச்சவுபதையாவது: ஒரு நிபித்தத்தின் மேல்வைத்து ஒரு மந்திரியினாலே மற்றவரை அவன்வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்படி எண்ணற்குக் கூடினாரென்று தான் காவல்செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன். நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்திநாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனை வைத்தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல் இந்நான்கினும் வேறுபடாதவனா யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடானென்று கருத்தளவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். க

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(ப-ரை.) தெளிவு (அரசனது) தெளிவானது, குடிப்பிறந்து(உயர்ந்த) குடியிலே பிறந்து, குற்றத்தின்-குற்றங்களி னின்றும், நீங்கி, வடு-(நமக்குப் பழுது வருமோவென்று, பரியும்-அஞ்சி நிற்கும், நாணுடையான்கட்டே-நாணமுடையவ னிடத்தே, எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற்பிறந்து குற்றத்தி லிருந்து நீங்கி நிற்கு நாணமுடையவனை யரசன் தெளிந்து கொள்வான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றங்களாவன (குற்றங்கடித லதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம். நாணம்-இழிதொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை. இவை மிகுதியாக யோக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆகம பிரமாணத்தினாலே தெரிவன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். உ

அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(ப-ரை) அரிய (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களை, கற்று, ஆசு(முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றார் கண்ணும்-அற்றவரிடத்தும்-தெரியுங்கால் (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு-அறிமையானது, இன்மைஇல்லாதிருக்கை, அரிதே-அமையே, எ-று.

(க-ரை.) அரியநூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவ ரிடத்தும் அறியாமையில்லாதிருக்கையரிது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறியாமை-இவரிடத்து மனநிலையாமைபற்றி ஒரோ விடத்து உண்டாமாதலால் தெரியுங்காலென்றார், காட்சிப் பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்றம் இல்லாதாரே தெளியப்படுவ ரென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரெத் தெளிகவென்பது இம்மூன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] ௩

குணனாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(ப-ரை.) (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்) குணன்-குணங்களை, நாடி-ஆராய்ந்து, குற்றமும்-மற்றைக் குற்றங்களையும், நாடி-ஆராய்ந்து, அவற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகை யுள்ளும், மிகை-மிகுந்தவைகளை, நாடி-ஆராய்ந்து, மிக்க-மிகுந்தவைகளால், கொளல் (அவரை) அறியக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதல் தலைமையினாலாவது பன்மையினாலாவது உயர்தல். மிகுந்தவைகளால் அறிதலாவது-குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்கு உரியவரென்றும், குற்ற மிகுந்திருந்தால் அல்லரென்றும் அறிதல். [குணமாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியராகலால் இவ்வகை யாரையு தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] ௪

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(ப-ரை.) (குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்சவைகளால் மனிதரடையும்) பெருமைக்கும்-மற்றைச்சிறுமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) எனைச்சிறுமைக்கும்-மற்றைச் சிறுமையாகிய(பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) கட்டளைக்கல்-உரைக்கல்லாவது, தத்தங்கருமமே-தங்கள் தங்கள் செயல்களே, எ-று.

(க-ரை.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையு மறியு முரைகல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறிய வேண்டியவர்களுக்கு முடிவானசாதனம் அவர்செயலே என்றற்கு கருமமே எனத் தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார். பெருமை சிறுமைகளைப்பொன்னெனாமல் கருமம் ஒன்றைக் கட்டளைக்கல்லெனலால் ஏகதேசவுருவகணி. [இதனாற் குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவி சொல்லப்பட்டது.] ௫

அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

(ப-ரை.) அவற்றுரை-சுற்றமில்லாதவரை, தேறுதலோம்புக - தெளித லொழியகடவன் (அவர்) மறறுப்பற்றிலர்-உலகத்தோடு சம்பந்தமிலராத லால், பழி-பழியை, ஈணுர்-அஞ்சார், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சுற்றமற்றவரைத் தெளிதலொழியக்கடவன் அவரு லகத்தோ டொட்டாதவ ராதலாற் பழிக்கஞ்சார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை அவை விடுதற்கும் புகழப்படுவன எவை அவை செய்தற்கும், காரணமாகிய உலக தடையினி யல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால் அவரைநம்பலாகாதென்பதாம்.

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதமை யெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) காதன்மை-அன்புடைமையானது, கந்தா-பற்றுக்கோடாக அறிவு- (தமக்கு) அறியவேண்டு மவைகளை, அறியார்-அரியாதவரை, தேறு தல்-தெளிதலானது, பேதமையெல்லாம்-அறிவில்லாமையை யெல்லாம், தரும் (அரசனுக்குத்) தரும். எ-று.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன் தெரிந்து கொள்ளுத லவனுக் கறிவின்மை யெல்லாந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னேடு அவரிடத்துநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவில் லாதவரைத் தொழில் செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறி வில்லாமை யினுலே கெடும் கெட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக் குரியவரை அறியாமையும், மேல்விளைவை அறியாமையும், முதலாக அவ னுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகும்-என்பதாம்.

தேரான் பிறனேடத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) பிறனே-தன்னேடு சம்பந்தமில்லாதவனே, தேரான் (பிறப்பு முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனுய், தெளிந்தான்-தெளிந்த அரசனுக்கு(அத்தெளிவு) வழிமுறை(அவன்)சந்ததி முறையினும் தீரா-நீங்காத, இடும்பை-துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும். எ-று,

(க-ரை.) தன்னேடு சம்பந்த மில்லாதவனைத் தெரிந்துகொண்ட அர சனுக்கு அத்தெளிவு துன்பந்தரும்-என்பதாம்,

(வி-ரை) சம்பந்தம்-தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபுதெளிதல்.அவனி டத்தே தொழிலே வைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர் கைப்பட்டுக் கீழாவரென்பதாம்.

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும்பொருள்.

(ப-ரை.) யாரையும், தேராது-ஆராயாமல், தேறற்க-தெளியாதிருக்கக் கடவன், தேர்ந்தபின்-ஆராய்ந்தபின், தேறும்-பொருள் தெளியப்படு பொ ருள்களை, தேறுக-தெளியக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் யாரையுமாராயாமல் கொள்ளாதிருக்கக் கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேறற்கவென்று பொதுப்படச் சொன்னமையால் யாதொருதொழிலிலும் தெளியலாகா தென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுகவென்றதற்கு ஐயுறுதிருக்கக்கடவனென்பது கருத்து, தேறும் பொருள் அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள்-ஆகுபெயர். கூ

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) தேரான் (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவும்-தெளிதலும், தெளிந்தான்கண்ஆராய்ந்து-தெளியப்பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும்-சந்தேகப்படுதலும், தீராவிடும்பை-நீங்காத துன்பத்தை தரும்;(அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனை யாராந்திலனாகித்; தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவனிடத்தில் லையங் கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை) அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறும் காணுமல் சந்தேகப்படுவானாயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி இல்லாதென்னுங் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தாரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும் படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று தெளிவுக்கு அளவு சொல்லியபடி. [இவை ஐந்து பாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத்தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும் சொல்லப்பட்டன.] ம

ஐம்பத்தோராம்-அதிகாரம்-தெரிந்துதெளிதல்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாம்-அதிகாரம்.

தெரிந்துவினையாடல்

அஃதாவது: அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும்இதனுலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ளளப் படும்.

(ப-ரை) (அரசன்) முதலிலே ஒரு தொழிலைக் கொடுத்தால் நன்மையுந்தீமையும் (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செயல்க

ஊ நாடி-ஆராய்ந்தறிந்து நலம் (அவைகளுள்) ஆமவைகளேய, புரிந்தேவிரும்பிய, தன்மையான்-இயல்பையுடையவன் (பின்னே அவ்வரசனுலே) ஆளப்படும் (சிறந்த தொழில்களிலே) ஆளப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) நன்மை தன்மைகளறிந்து ஆமவைகளேச் செய்பவன் அரசனுலாளப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னே உரிமை அரிதற்பொருட்டு உள்ளுக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாகிய ஒருதொழிலே அரசன் தன்னிடத்தே வைத்தலிடத்து அதிலே ஆகுஞ்செயல்களேயே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மைய னுகுதல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவா னென்பதாயிற்று. [புரிந்தவென்று இறந்தகாலத்தினுலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அரிதற்பொருட்டுவைத்த தொழிலென்பது பெறப்பட்டது.]

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் தற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(ப-ரை.) வாரி (பொருள்கள்) வரும்வழிகளே, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களே வளர்த்து, உற்றவை (அவ்வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்) வந்த-இடையூறுகளே, ஆராய்வான் (இனங்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் வினை-தொழிலே, செய்க (அரசனுக்குச் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) பொருள் வரும்வழியை விருத்திசெய்து பொருளேவளர்த்து இடையூறுகளே யாராய்பவன் அரசனுகுத் தொழில் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வரும் வழிகளாவன-முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இயற்றலு மென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகம் என்பவையும் ஆம்-செல்வங்களாவன-அங்கே பொருளும், இன்பமும்; ஆகச்சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறுகளாவன-அரசன் தொழில்செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் கலிவுகள்.

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யின்கான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(ப-ரை.) அன்பு (அரசனிடத்தே) அன்பும், அறிவு (அவனுக்கு ஆமவைகளே) அறியும்-அறிவும், தேற்றம் (அவைகளேச்செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும்) அவாவின்மை (அவைகளாலே) பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல் அளவில்லாமையும் ஆகிய; இக்கான்கும்-இக்கான்கு குணங்களேயும், நன்குடையான்கட்டே-நன்றுக உடையவனிடத்தத, தெளிவு (தொழிலே விட்டிருக்கும்) தெளிவு, எ-று.

(க-ரை.) அன்பு, அறிவு, தெளிவு, ஆசையில்லாமை இக்கான்குமுடையவனிடத்தே யரசனுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம்.

௫௨-ஆம்-அதி-தெரிந்துவினையாடல். ௨௪௩

(வி-ரை) இந்நான்கையுமுடைய அவன் செய்கின்ற தொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவேண்டுவ தில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.] ௩

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(ப-ரை.) எனைவகையால்-எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) பின்னும், வினைவகையான்-அத்தொழிலியல்பினாலே, வேறாகும்-வேறுபடுகின்ற, மாந்தர்-மனிதன், பலர் (உலகத்திலே) பலர், எ-று.

(க-ரை.) எவ்வகையா லறிந்தவிடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடு மனிதர் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசவின்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோரே யல்லாமல் அதனைக்குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே நிற்பவர் அரியராதலால்-வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். தொழில் வைப்பதற்குமுன்னே எல்லாக்குணங்களுமுடையராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை, நடுவானதோன் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனால் ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது. ௪

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவர்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி (செயலாலும், இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களை பொருத்து, செய்கிற்பாற் கல்லால் (முடிவு) செய்யவல்லவனை யல்லது சிறந்தானென்று (இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று, எவற்பாற்றன்று (வேறொருவனை) எவுதற்றன்மையை உடையதன்று, எ-று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யு முபாயங்களை யறிந்து முடிப்பவனுக்கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவாற்றல்களாலல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதனால் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது. ௫

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) செய்வானை-செய்பவனிலக்கணத்தை, நாடி(முன்னே) ஆராய்ந்து, வினை (செய்யப்படுந்) தொழிலினியல்பை, நாடி (பின்னே) ஆராய்ந்து, (அதன்பின்பு அவனையும் அதனையும்)காலத்தோடு-காலத்துடனே (சேர்த்து) எய்த-பொருந்த, உணர்ந்து-அறிந்து, செயல் (அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செய்யக்கடவன், எ-று.

உரை நூல் - ஆம் - முதல் - தெரிந்துவினையாடல்.

(க-ரை.) அரசன் தொழில்செய்பவனை யறிந்து பின்னத்தொழிலை யறிந்து அவனைத் தொழிலில் வைத்தாளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னேசொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது-இக்காலத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் இவ்வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். அ

இதனை யிதனு லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன் கண்விடல்.

(ப-ரை.) இதனை-இத்தொழிலை, இதனால்-இச்சாதனத்தால், இவன்முடிக்குமென்று-இவன்முடிக்க வல்லவனென்று, ஆய்ந்து (கூறபடுத்தி) ஆராய்ந்து (இம்மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருத்தலிடத்து) அதனை-அத்தொழிலை, அவன்கண்-அவனிடத்தே, விடல்-விடக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனத்தா லிவன் முடிக்கவல்லவனென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதனம்-துணைவரும், பொருளும் முதலானவை செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது-ஒவ்வொன்றோடு மற்றவை யிரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல் விதிதல்-அவனை-அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனுக்குதல். எ

வினைக்குரிமை நாடியபின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை அரசன்) உரிமை (தனது) தொழில் செய்தற்கு உரியனாயிருக்கையை, நாடியபின்றை-ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு, அவனை, அதற்கு-அத்தொழில் செய்தற்கு, உரியனாக உரியவனாக, செயல் (உயரச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத் தொழிற்குரியவனா யிருக்கையை யறிந்து அவனை யத்தொழிற்குரியவனாகச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயரச்செய்தல்-அதனைத்தானே செய்துமுடிக்கவல்லவனாக்கல், அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து. அ

வினைகண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(ப-ரை.) வினைக்கண் (தனது) தொழிலிடத்தே, வினையுடையான்-(எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன் (அவ்வுரிமையால்) கேண்மை (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை (அது பொருதவரது சொல்லைக் கேட்டு) வேருக-மாறுபட, நினைப்பானை-நினைக்கும்-அரசனை, திரு-சீதேவி, நீங்கும்-நீங்குவாள், எ-று.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சியுடையவனே வேறுக னினக்கு மரசனைச் சீதேவி நீங்குவாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை) சுற்றமாய் கடக்கின்ற தன்மையாவது-தான் பிறனுய் நில்லா மல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையை எல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனே அவமதித்துக் கோபிக்க னினைப்பானுயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல் வாரில்லாமல் செல்வம் கெடுமென்பது கருத்து [இக்நான்கு பாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனே ஆளும் நிறம் சொல்லப்பட்டது.] கூ

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(ப-ரை.) வினைசெய்வான்-தொழில் செய்பவன், கோடாமை-கோணு நிருக்க, உலகு-உலகமானது கோடாது-கோணுது (ஆதலால்) நாடோறும் னினந்தோறும், மன்னன்-அரசன், நாடுக (அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) தொழில் செய்பவன் கோணுதிருக்க உலகம் கோணுது. ஆ கையா லரசனுனே நாள்தோறு மாராயக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வொன்றனேயும் ஆராயவே அதன் வழிப்பட்டஉலகெல் லாம் ஆராய்ந்தவனுனவன் அதனுல் அவனுரிமை, அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து கொண்டு வரக்கடவ னென்பதாம். [இதனுல் ஆண்டவிடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] கo

ஐம்பத் திரண்டாம்-அதிகாரம்-தெறிந்தவினையாடல்.

மு ற் றி ற் று.

ஐம்பத்திமூன்ரும் அதிகாரம்.

சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது: அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னேவிட்டு நீங்காதிருக் கும்படி தழுவுதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தா ரைச் சொல்லுதலால், இது தெரிந்து வினையாடலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்றகண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(ப-ரை) பற்றற்ற கண்ணும் (ஒருவன்) செல்வந் தொலேந்து வறுமைப் பட்ட விடத்தும், பழமை (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமை யை, பாராட்டுதல் (எடுத்துக்கொண்டாடு) மியல்புகள், சுற்றத்தார்கண்ணே உறவினரிடத்தே, உள-உளவாகும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்ற விடத்தும், பழமை கொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பற்றற்ற கண்ணும் என்பதி னும்மை வறியனான விடத்துப் பாராட்டாமையை விளக்கினின்றபழமை-செல்வத்தோடிருந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம்சுற்றத்தார் பாராட்டுதலைத்தெளிவித்தலால்ஏகாரம் தேற்றேகாரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.]

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) விருப்பறா-அன்பு நீங்காத, சுற்றம்-சுற்றமானது, இயையின் (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் (அது) அருப்பறா-கிளைத்தல் நீங்காத,ஆக்கம்பலவும்-பலசெல்வங்களையும், தரும்-அவனுக்குக்)கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றங் கிடைத்தாலது பல செல்வங் கொடுக்கும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) உட்பகை யாயினோரை நீக்குதற்கு விருப்பச் சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அப்பறா வாக்கமென்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது-அதுகிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நின்றது. பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறனையும்பலர் கூடிவளர்த்தலால் அவை மேலு மேலுங் கிளைக்குமென்பது கருத்து. உ

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(ப-ரை.) அளவளாவில்லாதான் (அசசுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத்தலில்லாதவனது, வாழ்க்கை-வாழ்வானது, குளவளா-குளப்பறப்பானது, கோடின்றி-கரையில்லாமல், நீர் நிறைந்தறறறு-நீர் நிறைந்தாற்போலும், எ-று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரையில்லாக்குள நீர் நிறைந்தாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுற்றம்அதிகாரத்தாலே வருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை வாழ்க்கை என்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவா ரில்வாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம்.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்றற் பயன்.

(ப-ரை) செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால் பெற்றபயன் (ஒருவன்) பெற்ற பயனாவது (தன்) சுற்றத்தால் - உறவினால் தான் சுற்றப்பட-தான் சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவி நடத்தலாம், எ-று.

(க-ரை.) செல்வம் பெற்றத்தினால் வரும் வயனாவது சுற்றத்தைக்காத்தலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இந்நடக்கை பகையில்லாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால் இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் சுற்றத்தைத் தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும். அரனும்,பயனும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(ப-ரை.) (சுற்றத்துக்கு) கொடுத்தலும் (வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தலையும், இன்சொலும்-இனியசொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனாயின், அடுக்கிய (தம்மிலே) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும். சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொற் சொல்லுதலும் ஒருவன் செய்தாலவன் சுற்றத்தார் சூழப்பட வாழ்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்விரண்டும் அளவறிந்து செய்தல்-அரிதென்பதுதோன்ற ஆற்றினென்றார். தம்மிலே தொடர்தலாவது உறவினது உறவும், அதனது உறவும் ஆகச் சம்பந்தப் பட்டுவருதல். ௫

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பெருங்கொடையான்-மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெகுளி-கோபத்தை, பேணான்-விரும்பாதவனும் (ஆனால்) அவனின்-அவன்போல், மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து இப்பெரிய உலகத்தில், இல்-இல்லை. எ-று,

(க-ரை.) மிகுந்த கொடையுங் கோபகுல்லாமையு முடையவனாகி லவன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.)மிகுந்தகொடை ஒன்றினாலும் வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை இது அரசர்க்கு வெண்டுவதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. ௬

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(ப-ரை.) காக்கை-காகங்கள் (தமக்கு இரையைக் கண்டவிடத்து) கரவா-மறைக்காமல், கரைந்து (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் (அதனோடு கூடி) உண்ணும், ஆக்கமும்(சுற்றச்தினாலாகிய) பெருக்கங்களும், அன்னநீரார்க்கே-அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடைவர்க்கே, உள-உளவாகும். எ-று

(க-ரை.) காகம்பிரைகிடைத்தா லினத்தை யழைத் துண்ணுதல்போல இச்செய்கை நல்லினத்தார்க் குளவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை பெருஞ் செல்வ மூடைமை முதலானவை எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றி பொருளும் பெறுவரென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால்அனு பவிகப்பட்டவைகளே யெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல் எ

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசை நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(ப-ரை.) வேந்தன்-அரசனுனவன், பொதுநோக்கான், எல்லாரையும் ஒருத்தன்மையாக நோக்காமல், வரிசையா-அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க,நோக் கின்-நோக்குவானுயின், அது நோக்கி-அச்சிறப்பு நோக்கி, வாழ்வார்(அது னேவிடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார், பலர்-அனேகர், எ-று.

(க-ரை.) அரசனவர்க்குத் தகுதியறிந்து நடப்பானுகி லதனேவிடா துவாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்து பொது நோக்கை விலக்கி எல்லாரும் விடாதொழுகுதல்குறித்து வரிசைநோக்கைவிதித்தார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றந் தழுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] அ

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(ப-ரை.) தமராகி (முன்னே)சுற்றத்தாராயிருந்து, தற்றுறந்தார்(தன்) னேடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினுலே தன்னேப்பிரிந்து போனவர், சுற்றம் (பின்னும்வந்து)சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக்காரணம் அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி (தன்னிடத்தே) இல்லேயாக,வரு ம்தானே உண்டாகும். எ-று.

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின் பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாரா குதல் காரணமில்லாதுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருந்தாமையின் காரணமாவது-தான்வழிதப்பி நடத்தல் வெறுப்பவைசெய்தல், இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு. அச்செயற் கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்பு பழைய இயல்பாகவே நிற்கு மென்றதற்கு வருமென்றார். க

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(ப-ரை.) உழை (தன்) னிடத்தினின்றும் பிரிந்து (காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய், காரணத்தின் (பின்பு)காரணத்தினுலே, வந்தானே-வந்தசுற்

றத்தானை வேந்தன்-இராஜனானவன், இழைத்திருந்து-அந்தக் காரணத்தை ச்செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் (தழுவிக்) கொள்ளக்க டவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்னொருகார ணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சும்மா உழைப்பிரிந் தென்றமையால், பிரிதற்குக் காரணமி ல்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற் காரணத்தைச் செய்யாதவிடத்துப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகைவரோடு கூடுவானாதலால் இழைந்திருந்தெ ன்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னுங் காரணத்தால் வந்தமையால் எண் ணிக்கொள்ளென்றும், சொல்லினார். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனை விடவருவானும், அது செய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மை செய்யவருவாலும், தழுவப்படுதலால் தழுவுமாறு முறையே [இவ் விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] க0

ஐம்பத்திமூன்றாம்-அதிகாரம்-சுற்றந்தழால்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்திநான்காம்-அதிகாரம்.

பொச்சாவாமை.

அஃதாவது: அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால்ம கிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும்; மறதிசெய்யாமையும், முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தாரா ல் பயனுள்ளது. இம்மறதி யில்லாவிடமதாகலால், இது சுற்றந்தழாலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(ப-ரை.) சிறந்தவுவகை-மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின் - க ளிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு-மறதியானது, இறந்த வெகுளியின்-அளவு கடந்த கோபத்தினும், தீதே-(அரசனுக்குத்) தீதேயாம், எ-று.

(க-ரை.) மிகு மகிழ்ச்சியால் வரு மறதியானது அளவுகடந்த கோபத் தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுந்த வுவகையாவது பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெரு மிதம் என்கிற இவைகளால் வருவது அளவு, பகைவரை வெல்லுதலுக்கும் கோடியோரை ஒருத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் ஒரேவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட தல்லாமல் தன்னையேகொ ல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு.

(ப-ரை.) பொச்சாப்பு-மறதியானது. புகழை-(ஒருவனது) கீர்த்தியை கொக்கும்-கெடுகெகும், நிச்சநிரப்பு-நித்திய வறுமையானது, அறிவினை-புத்தியை, கொன்றாங்கு-கெடுக்கும் விதம்போல், எ-று.

(க-ரை.) தரித்திர மறிவைக்கெடுக்கும் அதுபோல மறதிபுகழைக்கெடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நித்தியவறுமை-தினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித்தன்வயிறு நிறைத்தல், எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு இளி வரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும், காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை யுண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] ௨

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(ப-ரை.) புகழ்மை-புகழுடையாரா யிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு-மறந்துநடப்பவர்க்கு, இல்லை அது-அவ்வில்லாமையானது (இந்நீதிநூலுடையவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல்) உலகத்து-உலகத்தில், எப்பானூலோர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும்; துணிவு-ஒப்பமுடிந்தது, எ-று.

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கில்லை இது எல்லா நூலார்க்குந் துணிவுதான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையினாலே புகழ்இல்லை யென்பதுதோன்ற எப்பா நூலோர்க்குந் துணிவு என்றார். ௩

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(ப-ரை.) அச்சமுடையார்க்கு-பயமுடைய வர்க்கு, அரண்-(காடு மலை முதலாகிய) அரணங்களில், (இருந்தாலும்) இல்லை-(அவைகளாலேபயன்) இல்லை, ஆங்கு-அதுபோல், பொச்சாப்புடையார்க்கு-மறதியுடையவர்க்கு, நன்கு-செல்வமெல்லாம் (உடையராயிருந்தாலும்) இல்லை-(அவைகளாலே பயன்) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பயமுடையவர்க்கு நால்வகை யரணிங்களிருந்தும்பயனில்லை அதுபோல மறதி யுடையவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வம் கன்குக்கு ஏதுவாகலால், அதனை நன்கென்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று.

மூன்னுறக் காவா திழுக்கியான்
பின்னா ரிரங்கி விடும்.

(ப-ரை.) (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற-(அவைவரு தற்கு) முற்பட, காவாது-(அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின்-பின்பு, ஊறு-உற்றகாலத்து, (காக்கக்கூடாமையால்) தன் பிழை தன்னுடையதவறு (கினைத்து) இரங்கிவிடும்-இரங்கிவிடுவான், எ-று.

(க-ரை.) துன்பம்வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் தன் குற்றத்தைக் குறித்தும் பின் வீசனப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்துன்பங்களாவன மறதிபார்த்துப் பகைவராலே செய்யப்படுவன துன்பம் உற்ற காலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இரங்கிவிடுமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்கு வரும்துன்பஞ் சொல்லப்பட்டது.]

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்பதில்.

(ப-ரை.) (அரசர்க்கு) இழுக்காமை-மறவாமையானது, யார்மாட்டும்-யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின்-நேர்படுமாயின், அது-அதனை, ஒப்பது-ஒக்குமன்மையானது, இல்-இல்லை, எ-று,

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் மறதியில்லாமை காய்க்குமானுலதற்கொப்பென்றுமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழில்செய்வோர், சுற்றத்தார் என்கிற தம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டுதலால், யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக் காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சமமாகவேண்டுதலால் என்றுமென்றும், எல்லாக் காரியங்களிலும் சமமாக வேண்டுதலால் வழுக்காமை யென்றும் சொல்லினார்.

அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(ப-ரை.) அரியவென்று-(இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்டு ஆகாத-(ஒருவனுக்கு) முடியாத காரியங்கள், இல்லை-இல்லையாகும், பொச்சாவா-மறவாத, கருவியால் - மனத்தினாலே, போற்றி - எண்ணி, செயின் செய்தால், எ-று.

(க-ரை.) மறவாத மனத்தா லாலோசித்துச்செய்தால் அரசனுக்கரிய வை யொன்றுமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்தக் காரணமாதலால், மனத்தைக் கருவியென்றார் இடை விடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின்மு டியுமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] காரணம் - காரணம்.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(ப-ரை.) புகழ்ந்தவை (நீதிநூலுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரிய வையென்று) உயர்த்திச் சொல்லப்பட்ட செயல்களே, போற்றி-மூடிவுபற் றி, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு-மறந்தவர்க்கு, எழுமையும்-எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை, இல்-இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) மேலானவற்றை யரசரெண்ணிச் செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க கெழுபிறப்பிலும் நன்மையில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செயல்களாவன: மூவகை ஆற்றலும், நால்வகையுபாயமு ம், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலான செயல்கள். சாதி தருமமாகிய இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நரகதுக்கமேஉள்ளதாகலால் எழுமையு மில்லையென்றார். எழுகை-ஆகுபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.]

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(ப-ரை) (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின்-தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து, தாமை ந்துறும்போழ்து-தாம் செறுக்குறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின்-(முற்காலத்தி லே அதனால்ஆகிய) மறதியினாலே, கெட்டாரை-கெட்டவர்களை, உள்ளுக- நினைக்கக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சி யடையும்போது முற்காலத் திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமா யுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உண் டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி தம் மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ் ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்றுமாகலால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ் தென்றும் சொல்லினார். கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெ டுவோமென்று அதனிடத்தே செறுக்குறு ரென்பது கருத்து.

உள்ளிய தெய்த லெளிதாமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(ப-ரை.) (அரசனுக்கு) உள்ளியது (தான்பெற) நினைத்த பொருளை-எய்தல்-(அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன்-எளிதாகும், மற்றும், பின்னும், தான், உள்ளியது-அந்நினைத்த பொருளையே, உள்ளப்பெறின்-நினைக்கக்கூடுமாஞல், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக்கூடுமாஞலப்பொருளை படைத லெளிதாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலால் மன், ஒழியிசையிலே வந்தது, இசையென்பது சொல். அதனையே நினைத்தலாவது மறதியில்லாமல், அதனிடத்திலே முயற்சிசெய்தல். [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.] கo

ஐம்பத்துநான்காம்-அதிகாரம்-பொச்சாவாமை.

மூற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாம் அதிகாரம்.

செங் கோன்மை.

அஃதாவது. அரசனுலே செய்யப்படு முறையினது தன்மை. அந்த முறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செய்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்பட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனுலே செய்யத் தக்கதாகலால் இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ணோடா நிறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(ப-ரை.) (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்தை)ஓர்ந்து நாடி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - முகங்கொடாமல், இறைபுரிந்த-நடுவு க்ஷமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து-(அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதே-அவ்வளவினதாகச் செய்தலே, முறை-செங்கோலாம். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் குற்றத்தை யாராய்ந்து எல்லாரிடத்தும்நடுவு நிலைமை பொருந்தி யரசாள்வதே செங்கோலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நடுவாய் நிற்கை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை இறையென்றும் உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு யார்மாட்டுமென்றும், சொல்லினர். இறைமை-இறை-எனும் செய்வது - செயவஃது-எ-ம். விகாரப்பட்டன. [இதனுலே செங்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி.

(ப-ரை.) உலகெல்லாம் - உயிர்களெல்லாம், வானோக்கி - மழையை நோக்கி, வாழும்-(என்றாலும்), குடி-குடிகளானவை, மன்னவன்-அரசனது, கோனோக்கி-செங்கோலை நோக்கி, வாழும், எ-று.

(க-ரை.) உயிரனைத்து மழையை நோக்கி வாழும், குடிகளனைத்து அரசன் செங்கோலை நோக்கி, வாழும், எ-று.

(வி-ரை) வானாலாகிய உணவை வானென்றும் கோலாலாகிய ஏமத்தைக் கோலென்றும், சொல்லினார். அவ்வேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லை என்பதாம். உ

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(ப-ரை.) மன்னவன்கோல்-அரசன் செங்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும்-அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும்- (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய்-காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது, எ-று.

(க-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்குங் காரணமாகி நின்றது அரசன் செங்கோலா - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேதமும், அறமும், அநாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாத விடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறொன்றும் இல்லையென்றற்கு நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] உ

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(ப-ரை.) உலகு-உலகத்தார், குடிதழீஇ-(தன்) குடிகளையும் அனைத்து, கோலோச்சும் - செங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெருநிலவேந்தனது, அடிதழீஇ-அடியைப் பொருந்தி, நிற்கும்-நிற்பார், எ-று.

(க-ரை.) உலகத்தார் குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொருந்தி நிற்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அணைத்தல் - இன்சொற சொல்லுதலும், தளந்த விடத்து வேண்டுமவை கொடுத்தலும், முதலானவை, இவ்விரண்டும் தப்பாமற்செய்பவன் நிலமுழுதும், ஆள்வானாகையால் அவனை மாநில மன்னனென்றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராகலால், அடிதழீஇ நிற்கு முலகென்றும், சொல்லினார். ௪

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவனுட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(ப-ரை.) பெயலும்-பருவமழையும், விளையுளும் - (குறையாத) விளைவும், தொக்கு-கூடி, இயல்புளி-(நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால், கோலோச்சும்-செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன்-அரசனது, நாட்ட-நாட்டினுள்ளனவாம், எ-று.

(க-ரை) நீதிமன்ன நாட்டிலே மழையும் விளைவு நிறைந்திருப்பனவாம் -என்பதாம்.

(வி-ரை) அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத்தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம். ஒ

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசனுக்கு, வென்றிவருவது-(போரில்)வெற்றியைத்தருவது, வேலன்று-(அவனெறியும்) வேற்படையன்றாகும், கோல்-(அவனது) செங்கோலாகும், அதூஉம்-அக்கோலும், (அப்படிப்பட்டதாவது) கோடாதெனின்-(தான்) கோணுதிருக்குமாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கோல் செம்மையா யிருக்கின்ற விடத்தவேல் பயன்படுமென்றற்கு வேலன்று வெற்றி தருவது கோலென்றார்.

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(ப-ரை) இறை-அரசனவன், வையகமெல்லாம் - பூமிமுழுதையும், காக்கும் காப்பாற்றுவான், முறை - (அவனது) செங்கோலாவது, அவனை, காக்கும்-காப்பாற்றுவதாகும், முட்டாச்செயின்-முட்டாமற் செலுத்துவானாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் பூமியைக் காப்பான், செங்கோலவனைக் காக்கும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்தூர்ந்த, சோழனிடத்தும், அயலார் வீட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன் கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்தும், காண்க. [இக்கான் குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லம் பட்டது.] எ

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
நண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(ப-ரை.) (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான்-எளிதானசமயத்தை யுடையவனாகி, ஓரா-(அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா-(நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும்-தானே கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) எளிய சமயமுடையவனாகி யாராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்ன்ன் தானே கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாழ்ந்தபதம்-பாவமும், பழியும்,அடைந்து நிற்கும் நிலைஅல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றமாகலால் பகைவரில்லாதிருந்தாலும்தானே கெடுமென்றார்.[இதனால்முறைசெலுத்தாதவனது கேடுசொல்லப்பட்டது.]

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(ப-ரை.) குடி-குடிகளை, புறங்காத்து-பிறர் வருத்தாமற்காத்து, ஓம்பி-தானும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து, குற்றம்(அவரிடத்திலே)குற்றம்உண்டானால், கடிதல்-(அதனைத்தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல், வேந்தன்றொழில்-அரசனது தொழிலாம்-(ஆதலால்) வடுவன்று-பழியாகாது, எ-று.

(க-ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது தொழிலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பஞ்செய்தல், பொருள் வாங்கல், கொல்லுதல், என ஒறுப்பு எண்கிற தண்டம் மூன்றாம், அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை குற்றங் கடிதலென்றதனால் முன்னைய விரண்டுமாம். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல். அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆக்ஷேபமாக்கிக் கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கிப் பரிசுத்தராக்குதலால் சாதி தருமமென்றார். க

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(ப-ரை.) வேந்து-அரசனானவன், கொடியாரை-கொடியவரை,கொலையின்-கொலையினாலே, ஒறுத்தல்-தண்டித்து (நல்லோரைக்காப்பாற்றல்)உழவனானவன், பைங்கூழ்-பயிரை, களை கட்டதனொடு - களையைக் களைந்து காப்பாற்றலோடு, நேர்-ஒக்கும். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல் உழவன் பயிர்க்குக் களையெடுத்தல் போலாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடியோர்-தீக்கொளுவுவோர், நஞ்சிடுவோர், படையிற் கொல்வோர், கள்வர், வழியலைப்போர், கொள்ளையிடுவோர்,பிறனில்லாளை விரும்புவோர் இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொல்

லாத விடத்தும் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாதின்ற பயிர்போன்று பலவருத்தங்களை அடைத்து உலகத்தார் துன்பப்படுவர். [இவை யிரண்டுபோட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனுக்குத் தீயாரிடத்து மூவகைத்தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.]

ஐம்பத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-செங்கோன்மை.

மூற்றிற்று.

ஐம்பத்தாராம்-அதிகாரம்.

கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது: அம்முறையினது கோணுதற்றன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறுகலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடியதே யலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(ப-ரை.) அலை (பொருளைவிரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற் றொழிலை, மேற்கொண்டி-(தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை-முறையல்லாதவைகளை, செய்து ஒழுகும்-நடக்கும், வேந்து-அரசனைவன். கொலை-(பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின்-(தம்) மேற்கொண்டொட்பவரினும், கொடிதே-கொடியவனாவான், எ-று.

(க-ரை.) அநியாயஞ் செய்யு மரசன் கொலைசெய்பவரிலுங்கொடியன் என்பதாம்.

(வீ-ரை.) அவர் செய்வது ஒருநாளைத்துன்பம் இவன் செய்வது எந்நாளும் துன்பமாமென்பது பற்றி அவரினும் கொடிய னென்றார், அலைத்தல் கொலையினும் கொடியதென்பதாயிற்று.

வேலொடு நின்ரு னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ரு னிரவு.

(ப-ரை.) கோலொடு-ஒறுத்தற்றொழிலொடு, நின்ரான் - நின்றவரசனிரவு (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது, வேலொடு-வேலாயுதத்தோடு, நின்ரான்-(வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மிடத்தத்தனியே) நின்றகள்வன் இடுவென்றதுபோலும்-(வழிப்போக்கனை நோக்கி உன்கைப்பொருளைத் தாவென்று வேண்டுதல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) கொடுங்கோலரசன் குடிகளை வருத்திப் பொருள் வேண்டுதல் வழிப்போக்கனைக் கள்வன் வருத்திப் பொருள்கொடு வென்றல்போல் என்பதாம்.

உ௫அ ௫௬ - ஆம் - அதி - கொடுங்கோன்மை.

(வி-ரை.) வேலொடுநின்றா னென்றதனாலே பிறரொடு நில்லாமையும்யும், இரவென்றதனாலே குடியிறையில்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன. தராக்கால் தண்டிப்பேனென்னும் குறிப்பினனாதலால் இரந்து வாங்குதலும் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலுங் கொடுங்கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(ப-ரை.) நாடொறும்-நாள்தோறும், நாடி (தன்னாட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை-முறைமையை, செய்யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன்-அரசன், நாடொறும்-நாள்தோறும், நாடுகெடும்-நாடிழப்பான், எ-று.

(க-ரை.) தன்னாட்டிற் குற்றங்களை யாராய்ந்து நீதி செலுத்தாத மன்மன் தன்னாட்டை யிழப்பன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நாடு உறுப்பாதலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல்நின்றது இழத்தல் பயன் அடையாமை. ௩

கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(ப-ரை.) சூழாது-(மேல்விளைவை) எண்ணாமல், கோல்கோடி-முறைதப்ப செய்யும, அரசு-அரசனானவன்; (அச்செயலால்) கூழும்-(முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும், குடியும் - பின் (அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு-ஒன்றுசேர, இழுக்கும்-இழப்பான்எ-று.

(க-ரை.) மநுநீதிதப்ப வரசாளுமரசன் பொருளையுங் குடிகளையு மிழப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கோடியென்னும் வினையெச்சம் கோடமென்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. முன்சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை இழத்தற்கு ஏது வருகிற பாட்டாற் சொல்லுகிறார். ௪

அல்லல்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(ப-ரை.) செல்வத்தை-(அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை) தேய்க்கும் குறைக்கும், படை-வாளாவது, (அவன்) முறைசெய்யாமையினாலே, அல்லற்பட்டு (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது-(அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுதகண்ணீரன்றே-அழுதகண்ணீரல்லவோ, எ-று.

(க-ரை.) குடிகளழுத கண்ணீரல்லவோ கொடுங்கோல்வேந்தசெல்வத்தை யறுக்கும் வாளென்பதாம்.

(வி-ரை.) அல்லற்படுத்திய பாவத்தினது தேய்த்தல் அதற்குயேதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக்காட்டிலும் கொடியது வேறல்லாமையால் செல்வங்கடிதிலே தேயுமென்பது கருத்து (ஏகதேசவுருவகணி.)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னவா மன்னர்க் கொளி.

(ப-ரை.) மன்னர்க்கு-அரசர்க்கு, மன்னுதல்-(புகழ்களாலே) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை-செங்கோன்மையினால் (ஆகும்) அஃது - அச்செங்கோன்மை, இன்றேல்-இல்லையாயின். மன்னர்க்கு-அரசர்க்கு, ஒளி-அப்புகழ்களானவை, மன்னாவாம்-உண்டாகாவாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசர்க்கு செங்கோன்மையே புகழ்களாம், அஃதில்லாவிடிலப்புகழ்க ளுண்டாகாவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மன்னாமை ஒருபோதும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் புகழ்நிலையாமையால் தாமும் நிலையாரென்பதாயிற்று. வெற்றிக் கொடைமுதலாகிய ஏதுக்களால், புகல் பலவகைப்படுதலால் மன்னா எனப்பன்மையாற் சொல்லினார். அப்புகழ்களெல்லாம் செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து இல்லையாமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான் அடையுங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) வேந்தன்-அரசனது, அளியின்மை-அருளில்லாமையானது, வாழும்-(அவனாட்டிலே) வாழும், உயிர்க்கு-குடிகளுக்கு, துளி-மழையினது, இன்மை-இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு-பூமியில் வாழுமுயிர்களுக்கு எற்று எவ்வகைத்துன்பந்தருமோ, அற்றே-அவ்வகைத்துன்பமேதரும்எ-று

(க-ரை.) மழையில்லாமை துன்பந்தரும், அதுபோல அரசனருளில்லாமை குடிகளுக்குத் துன்பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உயிரென்றது குடிகளை முன் வானோக்கி வாழுமென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி. ௭

இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற் கீழ்ப்படின்.

(ப-ரை.) முறைசெய்யா-முறையைச் செய்யாத, மன்னவன்-அரசனது கோற்கீழ்-கொடுங்கோலின்கீழ், படின்-வாழின், (யாவர்க்கும்) உடைமை-(பொரு) ளுடைமையானது, இன்மையின்-இல்லாமையினும், இன்னாது அதிக துக்கத்தைச் செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை) அரிசன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழ்ந்தால்வறுமையிலுங்கெ டிய துன்பத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் விரும்புவ னது நாட்டிலே அடிகுத்து முதலானவை பொருளுடையீர்க்கேஆதலா அவ்வுடமை யில்லாமையினும் இன்னுதாயிற்று. [இவை இரண்டுபொட்ட லும் அவளுட்டி வாழ்வார்க்கு வரும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.]

மூறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசன், முறைகோடி-முறைதப்ப, செய்யின் (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானுயின் (அவனதுநாட்டிலே) உறை-பருவமழை யானது, கோடி-இல்லாமற்போக, வானம்-மேகமானது, பெயல்-பொழி லே, ஒல்லாது-பொருந்தாது, எ-று.

(க-ரை.) அரசன் முறைதப்ப வரசாளி லவனாட்டிலே மழைபெய் யாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பருவமழை யில்லாமைக்கு எதுவருகின்ற பாட்டாற்சொல் லுதிரார் கோடி எனவந்த இரண்டு சொற்களும் கோடஎன்னுஞ் சொற் பொருளில்வந்தன.

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பா
காவலன் காவா னெனின்.

(ப-ரை) காவலன்-காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன், காவானெனின் (உயிர்களைக்) காப்பாற்றுவனாயின் (அவனதுநாட்டிலே) ஆ-பசுக்களும், பய ன்குன்றும்-பால்சுருங்கும், அறுதொழிலோர்-அந்தணரும், நூல்-நூல்களை மறப்பர்-மறந்துவிடுவர், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் உயிர்களைக்காவாவிடி லவனுட்டிற் பசுக்கள்பால்சு ருங்கும், வேதியர் வேதமறப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆபயன்-ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும் பயன் அறுதொழி லாவன: வேதமோதல், ஓதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல் ஏற்றல்-என்பவை, பால் குறைதலாலும்; நூலை மறைத்தலாலும், தேவர்க்கு யாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனுட்டில் உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

ஐம்பத்தாறும்-அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை
முற்றிற்று.

ஐம்பத்தி ஏழாம் அதிகாரம்.

வெருவந்த செய்யாமை.

அஃதாவது: குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்று சொல்லப்படுமிறமன் திரிமூதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவனம், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை, அவை செய்தல் கொடுங் கோன்மையிலே சேர்தலால். இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்த
லொத்தாங் கொருப்பது வேந்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்து) தக்காங்கு-நடுவாய்நின்று, நாடி-(அதனை)ஆராய்ந்து, தலைச் செல்லாவண்ணத்தால் (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டு,ஒத்தாங்கு (அகுற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது-(அவனை) தண்டிப்பவனே, வேந்து-அரசனுவான், எ-று.

(க-ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கபடிதண்டிப்பவனே யரசன் - என்பதாம்.

(வி-ரை) இதனுலே தகுந்த தண்டம் நாடாமையும். வேறொருகாரணம் பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல்பெற்றும்.

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(ப-ரை) ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது நெடுங்காலம், நீங்காமை-நீங்காமையை, வேண்டுபவர்-விரும்புவோர், கடிதோச்சி- (அத்தகுந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே,தொடங்கி-மெல்லவெறிக(செய்யும்போது அளவுகடவாமற்செய்யக்கடவர்), எ-று

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் வலியதண்டனை செய்பவர்போலத் தொடங்கி மெலிய தண்டனைசெய்யக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடிதோச்சல்-குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் அஞ்சாமைப் பொருட்டும், ஆம் தொடங்கினவளவித்குக்குறைதல்பற்றி, தகுந்ததண்டஞ் செய்தலை மெல்லவென்னுர். ஒச்சுதல்-எறிதல்,இவ்விரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. [இவைஇரண்டுபோட்டாலும்குடிகள் அஞ்சுவனசெய்யாமையினதிலக்கணம்சொல்லப்பட்டது]

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னயி
னெருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) வெருவந்த (குடிகள்) அஞ்சப்பட்ட செயல்களைச் செய்து, ஒழுகும்-நடக்கும், வெங்கோலனயின்-கொடுங்கோலனுயிருந்தால் ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை-கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) குடிகளஞ்சத்தக்க வற்றைச் செய்யுங் கொடுங்கோலரசன் விரைவிற் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செயல்களும் கேடும் பின்னே சொல்லப்படும்.

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னுச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) இறை-(நம்) மரசனுனவன், கடியனென்று - பொல்லா தவ னென்று, உறைக்கும்-(குடிகளாலேசொல்லப்படுகிற) இன்னுச்சொல்-தன் பக்தருஞ் சொல்லியுடைய, வேந்தன்-அரசன், உறைக்குறுகி - ஆயுளுங்கு றைந்து, ஒல்லைகெடும்-(செல்வமும்) கடிதினிழப்பான், எ-று,

(க-ரை.) கொடியனென்று சொல்லப்பட்ட கொடுங்கோ லரசன் ஆயு ள்குறைந்து செல்வ மிழப்பான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயுள் குறைதலாவது-அச்சொல் லில்லாதவர்க்கு உள்ளத் திலே குறைதல்.

அருஞ்செவ்வி யின்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(ப-ரை.) அருஞ்செவ்வி-(தன்னைக் காணவேண்டுவோர்க்கு) அரிதாகி யசமயத்தையும், இன்னுமுகத்தான்-(கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத் தையும் உடையவனது, பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வம், பேய்-பேயால் கண்டதன்னது-காணப்பட்டது போல்வ தொரு குற்றத்தை, உடைத்து-உடையதாகும், எ-று.

(க-ரை.) அரிய சமயத்தையும் கடிய முகத்தையுமுடைய அரசன் செல் வமானது பேய்கண்ட செல்வம்போலாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவை செய்வானே ஒருவரும்சேராமையால் அவன்செல்வம் தனக்கும் பிற ருக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப்பேய் கண்டன்ன துடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வசமாக்கல்.

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னுயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லியுடையவனும், கண்ணிலன்-கண்ணோட்ட மில்லாதவனும், ஆயின்-ஆனால், நெடுஞ் செல் வம்-(அவனது) பெரியசெல்வமானது, நீடின்றி-நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே-அப்பொழுதே, கெடும்-அழியும். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையவனு மிரக்கமில்லாதவனுமானால் அவன் செல்வங் கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொருளீட்டங்கள் காமமோ டேழு எனப்பட்ட விவைகளுள்,கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ் செய்தலுள் அடக்கினார். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ் சிறுமையதல்லாதாயினு மென்றற்கு நெடுஞ்செல்வமென்றார். ௬

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(ப-ரை.) கடுமொழியும்-கடியசொல்லும், கையிகந்த தண்டமும்- (குற்றத்தின்) மிகுந்த தண்டமும், வேந்தன்-அரசனது, அடும்-(பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண்-மாறுபாடாகிய, (இரும்பை) தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, அரம்-அரங்களாம், எ-று.

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டமும் அரசன் பலன்களையழிக்கும் அரங்களாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடியசொல்லாற் சேனையும் அதிக தண்டத்தினாலே தேசமும் கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கி வருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார். (ஏக தேசவுருவகம் [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சமயமில்லாமை இன்னா முகமுடைமை கண்ணோட்ட மில்லாமை கடுஞ்சொற் சொல்லல், அதிகதண்டம் இவைகள் குடிகள்அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும்)-இவைசெய்தவன்ஆயுளும் பகைவெல்லு முரணும் செல்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.

இணத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(ப-ரை.) (காரியவெணணத்தை) இனத்தாற்றி - மந்திரிகளிடத்தே வைத்து, எண்ணாத-(அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன்-அரசன், (தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) சினத்தாற்றி-(தன்னைக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சீறின்-(அவரைக்) கோபிப்பானாயின், திரு-(அவனது) செல்வமானது சிறுகும்-(நாடோறும்- சுருங்கும், எ-று.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக் கொப்பித்து அவரோடெண்ணிச் செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கி லவன் செல்வங்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இராச்சிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துதலொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர்மேல்ஏற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவாராதலால் அத்தவறுதீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்தும் விதமும், இலனாமென்பது நோக்கித் திரு சிறுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதிஅஞ்சும் தொழிலும், அதுசெய்தால் அடைவதும். சொல்லப்பட்டது.]

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(ப-ரை.) சிறைசெய்யா-(முன்னே தனக்கொரு காப்பிடமாக) அரண் செய்து கொள்ளாத, வேந்தன்-அரசன், செருவந்த போழ்தில்-போர்வந்த காலத்திலே, வெருவந்து-(காப்பு இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய் - விரை வினே, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகையை அஞ்சிச்சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியனஞ்சித்தா னும் அஞ்சிப்பகை வசத்தனனென்பதாம். [இதனால் தான் அஞ்சும் செய லும் அது செய்தால் அடைவதும் சொல்லப்பட்டன.] ஏமம், காப்பு, ஒரு பொருட் சொற்கள். க

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(ப-ரை.) கடுங்கோல்-கடுங்கோலானுகிய அரசன், கல்லார்(நீதிநூலாதி களைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும்-(தனக்கு பருதியாகக்) கூட்டாகிற்பான், அதுவல்லது-அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறை (அதிகமான) பாரம், இல்லை-(வேறே) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) கொடுங்கோலரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாகக் கொள்வான் அதுவே பூமிக்குப்பாரம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) கடுங்கோல்-இங்கே அதிக தண்டம் செல்வானுக்கு ஆயிறு அவன் அதுசெய்தற்கு உடன்படுவாரை யல்லது கூடாமையால் கல்லார்ப் பிணிக்கு மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சுமக்கிறது இயல்பாகலால் நிலத் துக்குப் பாரம் அது வல்லதில்லையென்றும், சொல்லினர். [இதனால் அஞ்ச வனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] க0

ஐம்பத்தியேழாம்-அதிகாரம்-வெருவந்தசெய்யாமை.

மூற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்.

கண்ணேட்டம்.

அஃதாவது. தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால் அவராலேசொல்லப் பட்டதனை மற்க்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண் ஓடியவிடத்து நிக ழ்வ தாகலால் அப்பெயர் பெற்றது இது தாட்சிணியமென்றும், முகவு

கொடுத்தலென்னும், சொல்லப்படுகின்றது, முன்னதிகாரத்திலே சொல்ல ப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்ணேட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(ப-ரை.) கண்ணேட்டமென்னும் - கண்ணேட்டமென்று சொல்லப் படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - மிகவும் பெரியஅழகானது, உண்மையால் (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால், இவ்வுலகு-இவ்வுலகமானது, உ ண்டு-உண்டாகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சிண்ணியமென்னு மழகுண்டாயிருப்பை யால் இவ்வுலகமுண்டா யிருக்கின்றது-எனபதாம்.

(வி-ரை.) கண்ணேட்டமில்லாமை வெருவந்த செயதலென்கிற அஞ் சுவன செய்தலாகலால், அவர்காட்டு வாழ்வார் புலியைசேர்ந்தமானினம் போற் காப்பிடம் பெறுமைபற்றி இ வுலகு உண்டென்றார்.

கண்ணேட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை

(ப-ரை.) உலகியல்-உலகநடையானது, கண்ணேட்டத்த-கணணே ட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது-நிகழ்வதாகும், (ஆதலால்) அஃதிலார்-அக்க ண்ணேட்டமில்லாதவர், உண்மை-உளராதல், நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறைபா ரமாவதற்கே (வேரொன்றுக்கு அன்று) எ-று.

(க-ரை.) உலகத் தாட்சிணியத்திலே நடப்பதாம், இஃதில்லாதவர்பூமி க்குப் பாரமாவர்-என்பதாம்

(வி-ரை.) உலகநடையாவது-உபகாரஞ்செயதல், காப்பாற்றல், பிழை பொறுத்தல் இவை முதலானவை அவை உண்டாகாமையால், கண்ணேட் டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயனபடா தொன்பதுபற்றி நிலத்துக்கு பொறையென்றார் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணேட்டத்தினதிறப்புச் சொல்லப்பட்டது]

பண்ணென்னும் பாடற் கியையின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணேட்ட மில்லாத கண்

(ப-ரை.) பண்-இசையென்னது, பாடற்கு-பாட்டிற்குழலோடியைபி னியைபின்றாயிருந்தது இல்லையாயின், எனின்-என்னில், கண்-கண்ணென்னும் (அ திகாரத்து) கண்ணேட்டம், கண்ணேட்டமில்லாதகண்-கண்ணேட்டமி ல்லாதவிடத்து, என்னும்-என்னப்படுந்தன்மைத்தாகும், எ-று.

(க-ரை.) பாடற் கிசையில்லாவிடிற் பயனில்லை, அதுபோலக் கண்ணற்குத் தாட்சிணிய மில்லாவிடிற் பயனில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி பாடற்றொழிலோடு பொருந்தாதவிடத்து இசையானாலே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொருந்தாதவிடத்துக் கண்ணினாலே பயனில்லை என்பதாம்.

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(ப-ரை.) அளவினால்-தகுமளவினால், கண்ணோட்டமில்லாத-தாக்ஷிணியமில்லாத, கண்-கண்களானவை, முகத்து-முகத்தினிடத்து, உளபோல்-உள்ளவைபோல் (கண்டோற்குத் தோன்றுதலையல்லாமல்) எவன் (வேறே) என்ன பயனை, செய்யும்.

(க-ரை.) கண்ணோட்டமில்லாத கண்களென்ன பயனை ததருமென்பதாம்.

(வி-ரை.) தோன்றுதலை யல்லாமலென்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. அதிகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலென்றார். அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாவென்பது கருத்து.

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

(ப-ரை.) கண்ணிற்கு (ஒருவனது) கண்ணிற்கு; அணிகலம்-அணியும் அணியாவது, கண்ணோட்டம்-தாட்சிணியமாகும், அஃதின்றேல்-அவ்வாறு இல்லையாயின் (அக்கண்) புண்ணென்று, உணரப்படும்(அறிவுடையவரால்) அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) கண்ணிற்கு ஆபரணந் தாட்சிணியமாம். அஃதில்லாவிடில் கண் புண்-என்பதாம்.

(வி-ரை)கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமையால், கண்ணிற் கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த் தோன்றினாலும், நோய்களாலும், நீர்பற்றலாலும் துயர்விளைத்தலை நோக்கி, புண்ணென் றுணரப்படுமென்றும்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம் சொல்லப்பட்டன.]

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

(ப-ரை.) கண்ணோடு (ஓடுதற்குஉரிய) கண்ணோடு, இயைந்து-பொருந்தியிருந்தும், கண்ணோடாதவர்-அக்கண்ணோத லில்லாதவர் (சஞ்சரிக்கின்ற) வராயிருக்கினும், மண்ணோடு-மண்ணுடன, இயைந்த-பொருந்தின்றி மரத்தனையர்-மரத்தினையொப்பர், எ-று.

(க-ரை.) தாக்ஷிணியமில்லாதவர், மரத்திற்கொப்பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கண்ணினது தொழிலாகிய ஓடுதல்கண்ணை 'புடையவன்மே லநின்றது. மரம் கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமான மாயிற்று.

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(ப-ரை.) கண்ணோட்ட மில்லவர்-கண்ணோட்ட மில்லாதவர், கண்ணி லர்-கண்ணுடையவருமல்லர், கண்ணுடையார்-கண்ணுளார், கண்ணோட்ட மின்மையும், கண்ணோட்ட மில்லாதவராதலாலும், இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) கண்ணோட்ட மில்லாதவர், குருடர் கண்ணோட்டமுள்ளவர் கண்ணுளார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நெருப்பு எங்கே இல்லையோ அங்கே புகையும் இல்லை. புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெருப்பும் இருக்கு மென்பதுபோல, கண் ணோட்டம் எவரிடத்து இல்லையோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லை. கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தேகண்ணோட்டமும் இருக்கும்என அனுமாணப் பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதா ரிழிவுசொல்லப்பட்டது.] எ

கருமஞ் சிதையாமற கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ வலகு.

(ப-ரை.) (இவ்வுலகு) இந்தவுலகம், கருமம் (முறைசெய்தலாகியதமது தொழில்) சிதையாமல்-அழியாமல், கண்ணோடவல்லார்க்கு-கண்ணோட்ட ஞ்செய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை-உரியதாந்தன்மையை, உடைத்து - உ டையதாகும், எ-று

(க-ரை.) கண்ணோட்டமுடையவர்க்குக் கிவ்வுலக முரிமையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மோடு பழகிய காலமிருக்கு இடுக்கண் செய்தவிடத்து அவரைக் கண்ணோட்டத்தினாலே தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெடுதல்முன் னை ஓர்ந்து கண்ணோடாதென்ற குறளிலே சொல்லப்பட்ட முறை யிலக் கணத்தாலும் பெற்றாம். முறைகெட வருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ்செய் யாமையும், அது வாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ்செக்ததும். ஒருவனுக் குச்சுபாவமாகுதல் அருமையாகலால், கண்ணோட வல்லாற்கென்றும், அச சுபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால், உரிமை யுடைத்தென்றும் சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ்செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] அ

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(ப-ரை.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் (தம்மை) ஒறுக்குமியல்புடையவரிடத்தும், கண்ணோடி-கண்ணோட்டமுடையவராகி, பொறுத்தாற்றும்-பண்பே (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே, தலை (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு; எ-று.

(க-ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்துங் கண்ணோட்டமுடைய வரசரே தலையாவார் - என்பதாம்

(வி-ரை.) மன்பினாரென்றதனால் அவர் பழக்கம் பெற்றாம், ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும்-ஒருசொல்,

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை) நயத்தக்க (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க நாகரிகம்-கண்ணோட்டத்தை, வேண்டுபவர்-வேண்டுவோர், நஞ்சு-நஞ்சை, பெயக்கண்டும்-(பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு (கண்மறுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு, அமைவர் (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவார், எ-று.

(க-ரை.) தாட்சிணியம் வேண்டுவோர் சினேகர் நஞ்சிடக்கண்டுமுண்டு சிநேகிப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவரைத்தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவேண்டுவது பிறருக்குக் குற்றஞ்செயதவிடத்தன் றுதமக்குக் குற்றம்செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] க0

ம்பத்திஎட்டாம்-அதிகாரம்-கண்ணோட்டம்

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்

ஒற்றாடல்.

அஃதாவது. பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அரிதறகு ஒற்றரை ஆளுதலால், முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அரசனுக்குத் தன்னாடு காக்கும்போதும் பிறர்நாடுபிடிக்கும்போதும் வேண்டுமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினாராதலால் அவ்விரண்டுகாரியங்களுக்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசனானவன், ஒற்றும்-ஒற்றனும், உரைசான்ற-புகழ்நிறைந்த, நூலும்-நீதிநூலும் (ஆகிய) இவை இரண்டும்-இவ்விரண்டும், கண் (தன்னிரு) கண்களுமாக, தெற்றென்க-தெளியக்கடவன். எ-று.

(க-ரை. அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையுந்-தன்னிரு கண்களாகத் தெளியக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒற்றனானவன் தன்கண்ணுக்கு எட்டாததூரமெல்லாம்போய்க்கண்டு, அங்கே நடந்தவையெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலானது அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாஞ் சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவவிரண்டனையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக் கண்ணுமாக நிசசயித்துக்கொணடு நடககக் கடவனென்பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச சொல்லப்பட்டது.] ௧

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(ப-ரை.) எல்லார்க்கும்-எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவை யெல்லாம்-நடப்பவைகளை யெல்லாம், எஞ்ஞான்றும்-நாடோறும் வல்லறிதல் (ஒற்றனாலே) விரைந்தறிதல், வேந்தன்றொழில்-அரசனுக்கு உரியதொழில், எ-று.

(க-ரை.) யாவரிடத்து நடப்பவைகளை யொற்றதனாலறிதலரசனது தொழிலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லார்க்குமென்றது பகைவர், அயலோர், நடப்பினர், என்னுமூவகையாரையும், நிகழ்பவை யெல்லாமென்றது. நல்லவையும், தீயவையும் ஆகிய சொற்களையும், செயல்களையும், அவை நிகழ்ந்தபொழுதே, அவைகளுககுத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்ய வேண்டுதலால் வல்லறிதலென்றார். அவவிரு தொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார். ஒற்று அதிகாரத்தால் வந்தது [இதனால் ஒற்றினாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] ௨

ஒற்றினா னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) ஒற்றினால்-ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி (எல்லாரிடத்தும்நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரசசெய்து, பொருள் (அவைகளால் அடையும்) பயனைதெரியா-ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசனானவன், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது-வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல்(வேறொருவழி)இல்லை, எ-று

உஞற்று — நிகழ் - ஆம் - அதி - ஏற்றுடல்.

(க-ரை.) ஏற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்களை யறியாத வரசை வெற்றியடையான்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அங்கிகழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைகளை எளியனாதல் ஏற்றதனாலே கீழ்களுவதன்றி வேறொன்றினாலே கீழ்காமையால், தொற்றங்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழில் செயலாதவிடத்து ஆவதுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது]

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(ப-ரை.) தம்-தம்முடைய, வினை செய்வார்-காரியஞ் செய்பவர் சுற்றம்-சுற்றத்தார், வேண்டாதார்-பகைவர், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும்-எல்லாரையும், ஆராய்வது சொல்லாலும் செயலாலும் ஆராய்பவனே, ஒற்று-ஒற்றனுவான், எ-று

(க-ரை) தொழிலாளரையும், உடனினரையும், பகைவரையும், ஆராயபவனே ஒற்றனுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செயப்படு மவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செயப்படுமவையும், பகைவராலே தன்சேர்வு பார்த்தாலும் மேலேதேறப்படுதலும், முன்னிட்டுச் செய்யப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்ய வேண்டுதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டு மென்றற்கு-அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார்.

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டும்
மூகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(ப-ரை.) (எவரது செய்கையை அறிதற்குமென்மேலே அவரால்)கடாஅ அச்சுறுத்தினுங்கப்படாதது, உருவொடு-வடிவோடே (பொருந்தி)(அவர்) சுற்ற

(ப-ரை.) துறந்தார்-முழுதுந்துறந்தோறும், (படிவத்தர்-விரதவொழுக்கத்தோறும், ஆகி ஆக இறந்து போகக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம்)போய் ஆராய்ந்து-ஆராய வேண்டியவைகளெல்லாம் ஆராய்ந் தறிந்து, என் செயினும் அவ்விடத்தோர்(சந்தேகித்துப்பிடித்து)என்ன துன்பஞ்செய்து கேட்டாலும் எ-று. சோர்விலது - தன்னைவெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

(க-ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, ஒங்கும்போயாராய்ந்தறிந்து பகைவர் துன்பஞ்செய்யினுந் தன்னைக்காட்டாதவனொற்றனாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரதவொழுக்கம்-தீர்த்தயாத்திரை முதலானவை செயினுமென்பது. அரவோரென்பது செய்யாரென்பதை விளக்கிநின்றது. முன்னே நால்வகை உபாயமுஞ் சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப் பிரித்துச்சொல்லியது அதன்பொருத்தர் கருமைச் சிறப்புநோக்கி. ௬

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(ப-ரை) மறைந்தவை (எவரது செயல்களை, அறியச்சென்றானோ அவரது)மறைவாயுள்ளசெயல்களை,கேட்கவற்றாகி(அவருக்கு உள்ளானவராலே கேட்கவல்லவனாகி, அறிந்தவை(கேட்டு)அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே, ஐயப்பாடில்லாத எ-று, (பின்) சந்தேகப்படுத லில்லாதவனே, ஒற்று-ஒற்றவனாவான்.

(க-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லவனாகிப் பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொல்லுவாரை அறிந்து அவர் சந்தேகியாதபடிபோய் ஒட்டி அவரே சொல்லும்படிக்கு அதற்குஏற்றசொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி அச்சம்மந்தத்தினாலே கேட்கும்போதும் அன்னியாபோலே நின்று கேட்கவேண்டுதலால்-கேட்கவற்றாகியென்றும், கேட்டு அறியப் படுமவைகளைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அவைகளுக்கு ஏற்றகாரியம் செய்யக்கூடாமையால் ஐயப்பாடில்லதே யென்றும், சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலும் ஒன்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] எ

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

(ப-ரை.) ஒற்று-ஒரொற்றனாலே, ஒற்றி-மறைவாயறிந்து வந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும-காரியத்தையும், மற்றுமோ ரொற்றினால்-பின்னும் (ஒரொற்றனாலும்) ஒற்றி-அறிந்து வரச்செய்து கொளல் (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஓரொற்றனறிந்து வந்தபொருளை மற்றொரு ஒற்றனாலறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி ரை.) அவரோடு கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமாகையால் அரசனுக்கு ஒருவன் சொல்லையே நம்பலாகா தென்பதாம். ()

ஒற்றொற் றுணராமை யாளக வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(ப-ரை.) (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) ஒற்று-ஓரொற்றன், ஒற்று மற்றோரொற்றனை, உணராமை-அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க-ஆளக்கடவர் அப்படி ஆளப்பட்ட) ஒற்றர்களுள் உடன்மூவர் ஒரு பொருண்மேலே வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய சொல்-சொற்களும், தொக்க பயனால் ஒத்திருக்குமாயின்(தேறப்படும்) அப்பொருள்மெய்யென்று தெளியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) ஓரொற்றன் மற்றோரொற்றனை யறியாதிருக்கும்படி யரசனாளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலேகலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்வாராகையால்,உணராமைஆள்கவென்றும்,மூவர்க்கும் நெஞ்சுஒருதன்மைப் படுதலும் பட்டால்நீடித்திருத்தலும்,கூடாமையால் தேறப்படுமென்றும், சொல்லினார். இதனாலே மூவர் சொல்லும்ஒத்திராமற்போனால்பின்னும்ஆராய்கவென்பதும்பெறப்பட்டது

சிறப்பரிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(ப-ரை.) ஒற்றின்கண (மறைந்தவைகளை அறிந்துசொல்லிய) ஒற்றனிடத்து, சிறப்பு-சிறப்பை, அறிய(பிறர்)அறிய, செய்யற்க-செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்யின்-செய்தால், மறை (தன்னுள்ளே அடக்கப்படுமவைகளை புறப்படுத்தானாகும்(தானே) வெளியில் இட்டவனாவான்.

(க-ரை.) அரசன் ஒன்றனுக்குப் பிறாறியச சிறப்புச்செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்தால் தனதுஇரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறையாவது-அவன் ஒற்றானானதும், அவன் சொல்லியதும் ஆம்-சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும், வினவுவாரும், சொல்வாரும், அயலாராகலால் புறப்படுத்தானாகுமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒற்றரை ஆளும்விதமும், அவரால் நடந்தவை அறியும் விதமும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.]

௧௦

ஐம்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-ஒற்றாடல்.

அறுபதாம் - அதிகாரம்.

ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது: மனமானது தொழில் செய்தலிலே வழுச்சியை உடைத்தாதலாம் ஒற்றரால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(ப-ரை.) உடையரெனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியாம், அஃதில்லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது-வேறுடையது தானும், உடையாரோ-உடையராவரோ, (ஆகார்) எ-று.

(க-ரை.) உடையவரென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம், அவ்வெழுச்சியில்லாதவர் யாதுமில்லாதவர்-என்பதாம்.

வி-ரை) வேறுடையதென்றது, முன் அடைந்துநின்ற பொருளை, உம்மை வருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வலிமையில்லாமையால் அதையும் இழப்பரென்பதாம். (க)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சி யுடைமையே, உடைமை-(நிலைபெற்ற) வுடைமையாம், பொருளுடைமை-பொருளுடைமை நில்லாது-நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும்-நீங்கும், எ-று.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம், பொருளுடைமை நிலையில்லாதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனவெழுச்சி வுள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயிருக்கையில் அதற்கு நிலைபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும வேறாய் அழிவதாயிருக்கையில் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன சொல்லவே அது உடைமை. [அனறென்பது பெறப்பட்டது.] (உ)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(ப-ரை) ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (இழந்தவராயினும்), ஆக்கம்-கைப்பொருளை, இழந்தேமென்று-இழந்துவிட்டோமென்று, அல்லாவார்-மனஞ்சுழலார், எ-று.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவர் பொருளிழந்தும் வருந்தார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனஞ்சுழலாமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (உ)

ஆக்க மதர்வினுய் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.

(ப-ரை.) அசைவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்க முடையானுழை - மன வெழுச்சியுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்-பொருளானது, அதர்வினுய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும்-போகும், எ-று.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்துச் செல்வம்வரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அசைவின்மை இடக்கண் முதலாகியவைகளால் தளராமை வழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்று சேருமென்றற்கு - அதர்வினுய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அடைத்து நின்ற பொருளிலும் அதற்குக் காரணமாகிய ஊக்கம் தெரிந்தென்பது சொல்லப்பட்டது. (ச)

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(ப-ரை.) மலர் - நீர்ப்பூத்தாள்களது, நீட்டம் - நீட்சியானவை, வெள்ளத் தனைய-நின்றநீரளவினவாம் (அதுபோல), மாந்தர்-மனிதர்கள், உயர்வு - உயர்ச்சியானது, உள்ளதனையது - (அவர்) மனவெழுச்சி யளவினதாம், எ-று.

(க-ரை.) நீர்ப்பூத்தாள்கள் நிறை நீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களுயர்வு மனவெழுச்சியளவாம்.

(வி-ரை.) மலர் அதன்ரூளுக்கு ஆதலால் ஆருபெயர், நீர் மிருத்தமட்டும் மலர்கள் நீளுமென பதுசீதாளறை - வெள்ளத்தனைய வென்றார். இவ்வுபமான வலிமையால் ஊக்கமுருதவனவும் மனிதர் உயர்வொன்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு-பொருள் படைகளால் மிருதல். (இ)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தளர்வினுந் தளராமை நீர்த்து.

(ப-ரை.) (அரசரானவர்) உள்ளுவதெல்லாம்-நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உளனல - நினைக்கக்கடவர், அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (ஊழ்வகையினுலே கூடாமற்போயினும்), அச்சினைப்பு தன்னாமை நீர்த்து-தன்னாமைக் குணமுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசருயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி கூடாவிடினு மச் சினைப்பு நீரகாகுணமுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்று-அசை. தள்ளினுமென்றதனுல் தன்னாமை மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும் முயற்சியிலே அவர் தவறுதல் இல்லாமல் கல்லோராலே பழிக்கப்படாமையால் தன்னாத இயற்கை யுடைத்தென்பதாம். மூன்றே உள்ளத்தனையதுயர், என்றதனே உறுதிசெய்தபடி. (ச)

தைவிடத் தொல்கா ஞரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டேன்றங் களிறு.

(ப-ரை.) களிறு - யானையானது, புதையம்பின்-கட்டாயிய அம்பிஞலே, பட்டுண் - பட்டவிடத்து, பாடேன்றும் - (தளராமல்தன்) பெருமையை நிலை நிறுத்தும் (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழுச்சியை யுடையவர், தைவிட த்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் – தளராமல், தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார், எ–று.

(க-ரை) யானை கணையாற் புண்பட்டவிடத்துந் தளராமற் பெருமையை நிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையார் வருத்தம்வந்தவிடத்துந்தளரார்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) பட்டு – பட்டாலென்பதன் பொருளிலேவந்தது ஒல்காமை - களிற்றுக்கும். பாடேன்றல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன நினைக்கப்பட்ட வுயர்ச்சியொனது - உடாமற்போயினும் தவருமல் அதனை முடிப்பரென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரை.) உள்ளமிலாதவர்-மனவெழுச்சி யில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ் வுலகத்தாருள், வள்ளியமென்னும் - வண்மையை யுடையமென்று, (தம்மைத் தாமேமதிக்கும்) செருக்கு - மதிப்பை, எய்தார்-பெறார், எ–று.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி யில்லாதவர் மதிப்புடையார் - என்பதாம்.

(வி-ரை) ஊக்க மில்லாதவர்க்கு முயர்ச்சி, பொருள், கொடை, செரு க்கு, இவை முறையே இல்லாமற்போதலால். செருக்கெய்தாரென்றார். கொ டை வெற்றினால் ஆகியவின்பம் தமக்கல்லது பிறருக்குக் காணப்படாமை யால் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. **(அ)**

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(ப-ரை.) யானை – யானையானது, பரியது - (எல்லா விலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவலாமலும்) கூர்ங்கோட்டது - கூர்மை யான கொம்புகளையு முடையது, ஆயினும்-ஆனலும், புலி - புலியானது, தாக் குறின் - (தன்னை எதிர்ப்படின், வெரூஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும், எ–று.

(க-ரை.) யானை பெரிதுங் கொம்புடையது மானலும் புலியடிக்கிலஞ் சும்–என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேருடம்பால் வலிமிகுதி சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. புலி யைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும்

உடையதாயினும் யாதொ ஊக்கமில்லாமையால் அதனையுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இத்தன்மையும், பகைவரைக் காட்டிலும் மிகுந்த உடல் வலிமையும், வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அதனையுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவதென்பது தோன்ற நிற்றலால் பிரிது மொழிதல். (கூ)

உறமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உறம் - நிடமான அறிவாவது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம், அஃது - அதனை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் (மனிதராகார்) - மரங்களாவார், வேறு - (சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்களாதலே - (மனிதவடிவா யிருக்கையே வேறில்லை) எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக் கறிவாவது மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மாங்களுக் கொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய கல்வியும் காரிய முயற்சியும் இல்லாமைப்பற்றி மரமென்றும், மரத்தில் உண்டாம்பயன் இல்லாமைப்பற்றி மக்களாதலே வேறென்றும் சொல்லினர். மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலான வையும், ஆலயம், வீடு, தேர், மாக்கலம். இவைகளுக்கு உறப்பாதல் முதலான வையும் ஆகும். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவாது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (கo)

அறுபதாம் அதிகாரம் - ஊக்கமுடைமை.

முற்றிற்று.

அறுபத்தோராம் - அதிகாரம்

மடியின்மை.

அஃதாவது: வினைக்கப்பட்டவைனைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லாமையாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரேவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக்குறித்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(ப-ரை.) குடியென்னுங் குன்றுவிளக்கம் - (தான்பிறந்த) குடியாயெ மலுக்கா விளக்கானது, மடியென்னுமாசு - (ஒருவனது) சோம்பலையெ இருளானது, மா - வெருக்க, மாய்ந்துகெடும்-மழுங்கிக்கெடும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் குடிஎன்னும்வினைக்கானது அவன் சோம்பலாற்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகமடையுள்ளவரைக்கும் இடையருதன்னுட்பிறந்தவரை விளக்குதலால், குடியைக்குன்று விளக்கமென்றும், தமோ குணத்தினாலே வருதலால் சோம்பலே இருளென்றும், அது மற்றை யிருன்போலாகாமல் அவ் விளக்கத்தைத் தான்செருக்கி மாய்க்கும் வலியுடைமையால், மாசுரமாய்த் தெமென்றும் சொல்லினர். கெடுதல் பெயரும் வழக்காமற் போகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) குடியை - (தாம்பிறந்த) குடியை, குடியாக-(மேன்மேலுயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - வேண்டுவோர், மடியை-சோம்பலை, மடியாசோம் பலாகவே (நினைத்து), ஒழுகல்-(முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர், எ-று

(க-ரை.) தாம்பிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்டுவோர் சோம்பலை விட க்கடவர் - என்பதாம்

(வி-ரை.) கெருப்பைக்காட்டிலுங்கொடியது வேறில்லாமைப்பற்றி கெரு ப்பாகவே நினைக்கவேண்டும். என்பதுபோல் மடியைக்காட்டிலுங் கொடியது வேறில்லாமைப்பற்றிப்பின்னும் அப்பெயராற்றானேசொல்லினர். சோம்பலை ச்சோம்பலாகவே நினைத்து முயற்சிசெய்து நடந்தால் தாம் உயர்தலாலே குடி உயருமென்றற்கு குடியைக்குடியாக வேண்டுபவரென்றார் அப்படி நடவாமற் போனுல் குடி அழியுமென்பது கருத்து (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு மூன்று.

(ப-ரை.) மடிமடிக்கத் தகுவதாகிய, மடி - சோம்பலை, கொண்டு - (தன் னுன்னே(கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை - அறிவில்லாதவன், பிறந்த குடி - குடியானது, தன்னினும் - அலனினும், மூன்று - மூற்பட, மடியும் அழி யும், எ-று.

(க-ரை.) சோம்பலுடையவன் குடியானது கெமே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்தலாலே பேதை ன்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படவேதாதலால் - குடிதன்னினு மூன்று மடியு மென்றும் சொல்லினர். ஆக்கத்திலே பிற்படினும் அழிவிலே மூற்படுமென்ப ாம். (ஊ)

குடிமடிக்கு குற்றம் பெருகு மடிமடிக்கி
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(ப-ரை.) மடி - சோம்பலிலே, மடிந்து - வீழ்தலால், மாண்ட வுஞற்றில வர்க்கு - திருத்தமாகிய முயற்சியில்லாதவ ராயினவர்க்கு, குடி-குடியும், மடிந்து அழிந்து குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும்-பல்கும், எ-று.

(க-ரை.) முயற்சி யில்லாதவர்க்குக் குடியுங்கெட்டுக் குற்றங்களும் பெருகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) குற்றங்கள் பின்வருங்குறளிலே சொல்லப்படுகின்றன. (இவை நான்கு பாட்டாலும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.)

நெடுநீர் மறவி மடி துயி னான்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(ப-ரை) மடி - சோம்பலும், நெடுநீர் - (விரைவிற் செய்தற் குரியவை களை) நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - துயிலும் ஆகிய, நான்கும் - இந்நான்கும், கெடுநீரார் – இறக்கு மியல்பினை யுடையவர் காமக்கலன் - விரும்பியேறு மரக்கலமாம். எ-று.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்திரையும், கெடுவோ ரேறு மரக்கலங்களாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மடிசெய்யுளமைவு நோக்கி நடுநின்றது. மடியோடு மற்றை மூன்றும் தமோகுணத்திலே தோன்றி - உடனிகழ்வன வாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்டன. காமக்கல னென்பதனால் எப்படிமரக்கலம் மரணம் சமீபித் தவர்க்குப் பெருக்கந்தருவதுபோலே தோன்றி அவர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படியே இந்நான்கும்துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்குஇன் பஞ் செய்பவைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக்கொண்ட விட த்தே துன்பத்திலே விழுத்துமென்பது தோன்றலறிக.

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது

(ப-ரை.) படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்ட வரசரது, பற்று - செல் வமானது, அமைந்த கண்ணும் - தானே வந்து சேர்ந்தவிடத்தும், (அதனால்) மடியுடையார் - சோம்பலுடையவர், மாண்பயன் - பெரும்பயனை, எய்தலரிது அடைதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) உலகொருங்குடைய அரசர் செவ்வம் வலியவந்தாலும் சோம்ப லுடையவர் பயனடைதலில்லை - என்பதாம்

(வி-ரை.) உம்மை – அமையாமையை விளங்கி நின்றது. பயன் இன்பம் அச்செல்வம் சாக்கு முயற்சியில்லாமையால் அழிவதாலே தந்துன்பம் நீங்கா தென்பதாம்.

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(ப-ரை.) மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - பெருமை பொருந்திய, உஞற்றிலவர்-முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து - (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி (அதனாற் பயன்காணாமையினாலே, எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை, கேட்பர் - கேட்பார். எ-று.

(க-ரை) சோம்ப லுடையவர் பிறரிகழுஞ் சொல்லைக்கேட்பர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அவரிகழ்தல் சொல்லவே - பிறரிகழ்தல் சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர் பேசமாட்டாமையால் கேட்பரென்றார். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்திவிடும்.

(ப-ரை) மடிமை - சோம்பற் றன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின் (அது), தன்னொன்னார்க்கு-தன் பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - (அவனை) அடைத்துவிடும். எ-று.

(க-ரை.) சோம்பலரசனிடத்துக்கு தங்குமானாலது அரசன் தன்னைப் பகைவருக் கடிமையாக்கும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னொன்னார்க் கென்றதனால் அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்ந்து நின்றேவல் கேட்டல் [இவை நான்குபாட்டாலும் சோம்பற் குற்றங்கள் சொலலப்பட்டன. (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஒருவன், மடியாண்மை சோம்பலை ஆளுந்தன்மையை, மாற்ற ஒழிக்கவே, குடி - (அவனதுகுடியுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும், (வந்த) குற்றம் - குற்றங்கள், கெடும் - அழியும் எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண்மையிலும் வந்த குற்றங்களழியும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சோம்பலை ஆளுந்தன்மையானது சோம்பலுடைக்கு ஏதுவாகிய தமோகுணம். அவற்றுள்வந்தகுற்றமென்றது. சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகாரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை அவையும் சோம்பலுடைமையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனாக நீங்குமென்பதாம். (௧)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(ப உரை.) மடியிலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி (தன் னடியனலினுலே, அனர்தான்-(எல்லாவுலகத்தையும்) அனந்த கடவுன், தாஅய தெல்லாம் - கடந்தபரப்பு முழுதையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடை வான், எ-று.

(த-உரை.) சோம்பலில்லாவரசன் உலகெல்லாமடைவான் - என்பதாம்.

(வி-உரை.) எப்போதும் தொழிலினிடத்தே முயன்றல் இடையீடில்லா மல் அடைவானென்பதாம், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சோம்பலில்லாத வன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது] (கo)

அறுபத்தோராம்-அதிகாரம்-மடியின்மை.

மூற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாம் - அதிகாரம்

ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது: இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடையனுதல். அதி னாலும் வினையெனக்காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தா னும்தொழிலே முயற்சியாலல்லாமல் ஆனக்கடாமையினுலே இதுமடியின்மை யின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

(ப-உரை.) தமது சிறுமையை நோக்கி அருமையுடைத்தென்று - நாம் இத் தொழிலேமுடித்தல் அருமையையுடைத்தென்று நினைத்து, அசைவாமையே ண்டும்-தளராதிருக்கவேண்டும்; பெருமை-அத்தொழிலேமுடித்தற்கு ஏற்றபெ ருமையை, முயற்சி-முயற்சியானது, தரும்-தமக்கு உண்டாக்கும். எ-று.

(த-உரை.) தொழிலேக்குறித் தருமையென்று தளரா திருக்க வேண்டும் தளரா முயற்சி பெருமைதரும் - என்பதாம்

(வி-உரை.) சிறுமையை நோக்கி யென்றது - பெருமை தருமென்றதனு லும், தொழிலே முடித்தலென்றது - அதிகாரத்தாலும் வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயற்சிசெய்தால் தாம் பெருமையை யுடையவராதலால் அரியதொ ழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (க)

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்த்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(ப-ரை) உலகு - உலகம்; வினைக்குறை - தொழிலாகிய குறையை, தீர்த்தாரின் செய்யாத விட்டவரை, தீர்ந்தன்று - விட்டது, அதனால் வினைக்கண் - செய்யத்தகுந் தொழிலினிடத்தே, வினைசெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஓம்பல் - ஒழியக்கடவன். எ-று

(க-ரை.) தொழிலின்குறையைச்செய்யாதுவிட்டவரை, யுலகம் விட்டது யுகையால் தொழிலிற் செய்கையற்றிருக்கையை விடக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள் (உ)

தாளாண்மை யென்னுங் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு, (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மையென்னும் தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே, தங்கிற்றே – நிலைபெற்றதே, என்றவாறு.

(க-ரை.) உபகாரமேன்மைமுயற்சியினிடத்து நிலைபெற்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள் கைகூடுதலால் உபகாரஞ்செய்தற்கு உரியவர் முயற்சியை யுடையவரே யென்றற்கு அதனதன் குணத்தின்மேல் வைத்தும், அம் மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றற்குத் தங்கிற்றே யென்றுமசொல்லினர். [இவையூன்றுபாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புஞ்சொல்லப்பட்டது.]

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) தாளாண்மை யில்லாதான்-முயற்சியில்லாததன், வேளாண்மை, உபகாரியாந் தன்மையானது. பேடி, (சேனையைக் கண்டால் (அஞ்சும் பேடியானவன், கைவாளாண்மைப்போல, (அச்சேனையினிடத்தே) கையில் வாளை ஏந்துகை தன்மைபோல, கெடும் - இல்லையாம். எ-று.

(க-ரை.) முயற்சியில்லாதவ னுபகாரத்தன்மை பேடிகைவாள்போலாம் – என்பதாம்.

(வி-ரை) எப்படிப் பேடியானவன் வாளால்வெட்டுதற்குக் கருத்துடைய வானாயினும் அது அவளச்சத்தால முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அது அவன் சோமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது] (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழைபான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.

(ப-ரை.) இன்பம் விழையான், (தனக்கு) இன்பத்தைவிரும்பாதவனுக்கு-வினைவிழையான்-தொழில்முடித்தலையே விரும்புவோன், தன் கேளிர் - தன் சுற்றத்தாரும் கட்பானருமாகிய கேளிரது, துன்பம் (பாத்தின்) துன்பத்தை துடைத்து-ஒழித்து, ஊன்றும் (அதனைத்) தாங்கும், தூண்-தூணும். எ-று.

(க-ரை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனுக்கு முயற்சியை விரும்புவோன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்கும் தூண்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேளிரது வறுமையும் நீர்த்து அவரைக் காத்தலுஞ் செய்ய வல்லவனுமெனவே தனக்கு அவைசெய்து கொள்ளுதல் சொல்ல வேண்டுவ தில்லையாயிற்று. காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற் சியை விரும்புவோன் எல்லாப் பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்கார ணத்தை விட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும் அடையானென் பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வுருவகம்) [இதனால் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யினமை புகுத்தி விடும்.

(ப-ரை.) முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது, திரு வினை-(அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கும், முயற்றின்மை - அம்மு யற்சி யில்லாமையான, இன்மை-வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்து விடும், எ-று.

(க-ரை.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம் முயற்சியில்லாமை தரித் திரத்தைக்கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை அவையில்லாதவராதல், அதனை அடைவித்து விடவே பகைவரால் அழிவரென்பது கருத்து. (சு)

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றூளுளா டாமரையி னாள்.

(ப-ரை.) மாமுகடி - கரிய மூதேவியானவள், மடி-(ஒருவனது) சோம்ப லினிடத்தே, உளான் - இருப்பாள், தாமரையினாள் - சீதேவியானவள், மடியி லான் - சோமபலில்லாதவனது, தான் - முயற்சியினிடத்தே, உளாள் - இருப் பாள், என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ-று.

(க-ரை.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத்திருப்பாள், சீதேவி சோம்ப லில்லாதவனிடத்திருப்பாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாடத்தின் கருமை அதன்பயனுகிய முகடிமேலேற்றப்பட் டது, சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்தலே அவைகளின் மேலே ஏற்றினர். [இவை பிரண்போட்டாலும் அவ்விரண்டுக் கும்-ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(ப-ரை.) பொறியின்மை - (பயனைத் தருவதாகிய) விதியில்லாமையார்க்கும் – யாவருக்கும், பழியன்று பழியாகாது, அறிவுளர்கள் – அறியவேண்டுமவைகளை அறிந்த, ஆள்வினையின்மை-தொழில்செய்யாமையே, பழி - பழியாகும். எ-று.

(க-ரை.) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாது முயற்சியில்லாமை பழியாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அறியவேண்டுமவை வலிமுதலானவையாம், ஊழ்பொருந்தாத விடத்தே தொழில் செய்தலாலே பயன் இல்லையென்பவரை நோக்கி உலகம் பழைய வினைபற்றிப்பழியாது இவ்விடத்தேதொழில் செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பென்றார். அதனால் விடாதுமுயல் வென்பது கருத்து.

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(ப-ரை.) (முயற்சி செய்த தொழில்) தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால் ஆகாதெனினும்-(விலக்கப்பட்டபயனைத் தாராதாயினும், முயற்சி, தன்மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி-(வருத்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும்-கொடுக்கும் (பாழாகாது) எ-று.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினு முயற்சி பலனைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தண்ணளவின் மிகுந்தபயனைத்தரு மென்பது உம்மையால் பெற்றாம். ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால், ஊழை நோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. (கூ)

ஊழையு மூப்பக்க நாண்ப ருலகின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்.

(ப-ரை.) ஊழையும்-(பயனை விலக்குவ தாகிய) ஊழையும், உப்பக்கங்கான்பர்-புறங்காண்பார், உலகின்றி-(அன்விலக்குதற்கு) இடையாமல், தாழாதுதாழ்வுற, ஞற்றுபவர்-(தொழிலை) முயல்வோர், எ-று.

(க-ரை.) இடைவிடாது முயற்சி செய்வோர் விதியையும் விலக்குவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாழ்வருதல்-ஆலோசனையிலும் வலிமுதலானவையறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல். ஊழானது தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லாமல், விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சி செய்வோர்பயனை அடைவாரென்றதற்கு உப்பக்கம் காண்பரென்றார். [ஊழினுலே இடுக்கண் வரினும், முயற்சிவிடற்கு தல்லவென்பது இம்மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

அறுபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-ஆள்வினையுடைமை
மூற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றும் அதிகாரம்

இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது: தொழிலிலேமுயல்பவன் ஊழினுலாவதுபொருளில்லாமையினுலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத்தன்பம்வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்கலங்காமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனுலேவினங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னகுகவ ததனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இடுக்கண் - தன்பமானது, வருங்கால் – வினையினுலே தனக்கு வருமிடத்து, நகுக-(அதற்கு அழியாமல்) உள்ள மகிழ்க்கடவன், அதனை,அத்தன்பத்தை, அடுத்த-மேலுமேலுமாய், ஊர்வது-ஒருக்கவல்லது அஃதொப்பது – அம்மகிழ்ச்சி போல்வது, இல் (வேறே) இல்லை (ஆதலால்) என்றவாறு.

(க-ரை.) ஒருவன் தன்பம்வரும்போது மகிழக்கடவன் அத்தன்பத்தை நெருக்கக்கடவன்–என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழில் நன்றாக முடித்தவிடத்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நடுவிலே தன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றிமனவெழுச்சியால் ஆதனைத்தன்னி அக்குறைமுடிக்கவல்லவனுவானுதலில் அதனையடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார். (க)

வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) வெள்ளத்தனைய-வெள்ளம்போலே கரையில்லாத, இடும்பை – தன்பமெல்லாம், அறிவுடையான்-புத்தியுள்ளவன், உள்ளத்தின்-உள்ளத்திலுலே, உள்ள-(ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே, கெடும்-அழியும், எ-று.

(க-ரை) அறிவுள்ளவ னொன்றை நினைக்கத் தன்பமெல்லாம் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்பமாவது, உள்ளத்தை ஒருகோட்பாடே என்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங்குமென்பதும் அறியவேண்டுதலால், அறிவுடையானென்றும் அவ்வுபாயத்தினெளிமைதோன்ற, உள்ளத்தினுள்ள வென்றும்சொல்லினர். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் ஊழினுலாகிய இடுக்கணுல் அழியாமைக்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது;]

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப சிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

(ப-ரை.) இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) தன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு-அத்தன்பத்திற்கு, இடும்பை-தன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார், எ-று.

(க-ரை.) தன்பத்திற்குத் தன்பப்படாதவர் தன்பத்திற்குத் தன்பத் தைக்கொடுப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வருத்துதல் இளைத்தச் செய்யாமல் விடாமனைத்தல் - மனத்திட முடையவராய் விடாதமுயன்றல் தொழில்முடிவு பெற்றுப் பயன் படுமாத லால் எல்லாத்தன்பங்களும் நீங்குமென்பதுபற்றி இடும்பைக்கிடும்பை படுப்ப ரென்றார் வருகின்றபாட்டிரண்டிலும் இதற்கு இப்படியேபொருள்கொள்க. ()

படுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ஞ ணுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டிரைத்து.

(ப-ரை.) மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைபட்டவிடங்களிலெல்லாம், பகடன் ஞன் - (பண்டியை இழுத்துச்செல்லுங்) கடாப்போல தொழிலேமேற்கொ ண்டுசெலுத்த வல்லனே, உற்ற-அடைந்த, இடுக்கண்-தன்பமானது, இடர்ப் பாடு - (தானே) தன்பப்படுதலே, உடைத்து - உடைத்தாம், எ-று.

(க-ரை) தொழில்செய்ய வல்லனேயடைந்த - தன்பமானது தானே தன்பப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தடைபடுமிடங்கள் - பண்டிக்குச் சேற்று நிலமுதலானவையும் தொழிலுக்கு இடையூறுகளும் ஆம். கடா-பக்கத்திலொற்றியும், மூச்சுப்பிடித் தும், கால் மடக்கியும், அரிதிலே செலுத்தும் விதம்போல் தன் மெய்வருத்தம் நோக்காமல் முயன்று செலுத்துவா னென்றற்கு பகடன்ஞ னென்றார். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா ணுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(ப-ரை.) அடுக்கிவரினும்-இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும், அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனே, உற்ற-அடைந்த, இடுக் கண்-தன்பமானது, இடுக்கட்படும் - (தான்) தன்பத்திலேபடும், எ-று.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனேயடைந்த தன்பமானது தன்பப்படும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒன்றே பலகால் வருதலும், வேறுபல கலந்துவருதலும், அட ங்க - அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரியத்தின் மேல்நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊழாலாகிய தன்பத்திற்கு அழி யாமை சொல்லப்பட்டது (இ)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றேம்புத றேற்ற தவர்.

(ப-ரை) பெற்றேமென்று - (செல்வகாலத்து இது) பெற்றேமென்று, ஏம்புதல்-உலோபஞ்செய்தலே, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், அற்றேமென்று- (வறுமைக்காலத்திலே) - வறியே மாஞ்மென்று, அல்லற்படுவரோ - (மனதி ஞலே) தன்பப்படுவாரோ, எ-று.

(க-ரை.) செல்வத்திலு லோபஞ்செய்யாதவர் வறுமையில் வீசனப்படார் என்பதாம்.

(வி-ரை) பெற்றவிடத்து உலோபஞ் செய்யாமையைநோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரிமுதலானவர்கள் வீட்டு நீங்காமையால், அல்லற் படுதலில்லையாயிற்று. [இதனுலே பொருளில்லாமையால்வந்த தன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன] (க)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தை
கையாரூக் கொள்ளாதா மேல்.

(ப-ரை.) மேல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமானது, இடும்பைக்கு - தன்பமாகியவாளுக்கு, இலக்கமென்று - குறியிடமென்றுதெளிர்து, கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) தன்பத்தை, கையாரூ - தன்பமாக, கொள்ளாதாம் - கொள்ளார், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையவன் தன்பத்தைத் தன்பமாகக் கொள்ளான்-என்பதாம்.

(வி-ரை) [இடும்பையை வாளென்ஞமல் உடம்பை இலக்கமென்றதனுல் ஏகதேசவுருவகம்] இயல்பாகக் கொள்வரென்றறிக. (எ)

இன்பம் விழையா வீடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன்.

(ப-ரை.) இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு இன்பமானவைகளே, விழையான் - விரும்பானுகி, இடும்பை - (வினையால்) தன்பமடைதல், இயல்பென்பான் - இயல்பென்று தெளிர்திருப்பான், தன்பமுறுதலிலன் - (தன்முயற்சியால்) தன்பமடையான், எ-று.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனுகித் தன்பத்தை யியல்பென்று கினேப்பவன் தன்பமடையான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பம் விரும்பினுலும், இயல்பென்னுது வாராமல் காக்கக் கருதினுலும், தன்பம் வினேதலால் இவ்விரண்டும் செய்யாதவனே தன்பமுறுத லிலனென்ருர். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

(ப-ரை.) இன்பத்துள்-(வினேயினுலே) இன்பம்வந்தவிடத்து, இன்பம் - அவ்வின்பத்தை, விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன், துன்பத்துள்-துன்பம்வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத்துன்பத்தை, உறுதலிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான், எ-று.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் வீசனப்படான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்ப முயர்ச்சியால் வரும் யிடுக்கண் இரண்டும் ஒருதன்மையைக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலவாயின. (௯)

இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு

(ப-ரை) (ஒருவன்தொழில் செய்யுமிடத்து) இன்னாமை - முயற்சியால் வருந் துன்பத்தையே, இன்பமெனக்கொளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக் கொள்ளுவானாயின், (அதனால்) தன்னொன்னார்-தன்பகைவர், விழையும் - நன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) துன்பத்தை யின்பமாகக் கொள்வானாகி லவன்பகைவராலே மதிக்கப்படு முயற்சியடைவான், என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கணிதமாய் மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின் அதனை மாறுபடக் கொண்டால் அதற்கு அழியாமல் மனமகிழ்ச்சி யுடையனாகி அதனாலே தொடங்கிய தொழிலைமுடிக்க வல்லவனாகுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும் மெய்வருத்தத்தாலாகிய துன்பத்துக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

அறுபத்துமூன்றாம்-அதிகாரம்-யிடுக்கணழியாமை.

முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினா சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்ததிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

அறுபத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

அமைச்சு.

அஃதாவது: அமச்சனது தன்மை, அத்தன்மை அவன்குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்பு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) கருவியும் - (அதற்கு வேண்டுஞ்) சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்குவற்ற) காலமும், செய்கையும் - (அது) செய்யும்விதமும், செய்யமருவினையும் - (அவ்விதத்திலே செய்யப்படும்) அரிய தொழில்களும், மாண்டது - பொருந்த வெண்ண வல்லவனே, அமைச்சு மந்திரியாவான், எ-று.

(க-ரை.) கருவியும் - காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றையெண்ண வல்லவன் மந்திரி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதனங்கள் - சேனையும், பொருளும், காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், செய்கை யெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிக்கும்விதமும், அடங்கின. சிறிய முயற்சியினாலே பெரிய பயன் தருமென்றற்கு அருவினை யென்றார். இவ்வைந்தையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்கமென்பார். (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு

(ப-ரை.) வன்கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமையும், குடிகாத்தல் - குடிகளைக்காத்தலும், கற்றறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று விதிவிலக்குகளே அறிதலும், ஆள்வினை-முயற்சியும், ஐந்துடன் - முன்சொல்லப்பட்ட) அக்கங்களைத்துடனே, மாண்டது - திருத்தவுடையவனே அமைச்சு-மந்திரியாவான், எ-று.

(க-ரை.) அசைவில்லாமையும் குடிகளைக்காத்தலும் கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்காண்டினையும் முன்னே யவைகளோடு சேர்த்துச் சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு கூடியே மாட்சிமைப் படவேண்டுமென்பதை அறிவித்தற்கும் அவை ஐந்தென்னும் தொகை பெறுதற்கும் என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை) (போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும் - பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும், (பேணிக்கொளலும்) - தம்மிடத்தோரை அவர்பிரியாமற் கொடையினாலும் இன்சொல்லினாலும்-காத்தற்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருத்தவேண்டினால்) பொருத்தலும், வல்லது-வல்லவனே, அமைச்சு-மந்திரியாவான், எ-று.

(க-ரை.) பிரித்தலும், காத்தலும், பிரிந்தவரைப் பொருத்தச்செய்தலும், வல்லமையுடையவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவைகளுள் அப்பொழுதை நிலைக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அதனை அவரறியாமல் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப் பிடித்தலும், அருமையாதல் நோக்கி வல்லதென்றார். பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்றும், பிரித்தலுக்கு விக்கிரகமென்றும் பெயர்கள். (கூ)

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை.) (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினும்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்த செயலும் - (அது செய்யும்போது பல்க்கும் விதமும்) ஊடிச்செய்தலும் (நிலையைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே), ஒருதலையாச் சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத் தக்கதென்று) தணிவு பிறக்கும் வகை சொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான், எ-று.

(க-ரை) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச் சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி என்பதாம்

(வி-ரை.) தெரிதல் செயலின்மேலாயிற்று - வருகின்றதனாலாகலின். (ச)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(ப-ரை) அறன் - (அரசனுலே செய்யப்படும்) அறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆன்றமைந்த (தனக்கு ஏற்ற கல்வியாலே) நிறைந்தமைந்த சொல்லான் - சொல்லையுடையவனை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலிலும், திறன் - (தொழில்செய்யுங்) திறங்களை, அறிந்தான் - அறிந்தவன், தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்குத், துணை - அவனுக்குத் துணையாவான், எ-று.

(க-ரை) தருமங்களை யறிந்து தொழில்செய்யுந் திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி-ரை) தன்னரசன் சருங்கிய காலத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவ்வைந்து பாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத்தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (நி)

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்ப
யாவுள முன்னிற் பவை.

(ப-ரை.) மதிநுட்பம் - இயற்கையாகிய புத்திநுட்பத்தை, நூலோடு - செயற்கையாகிய நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடைய மந்திரிகளுக்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை - எதிர்நிற்பவை, யாவுள - எவையுள, எ-று.

(க-ரை) புத்திநுட்பத்தையுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிற்கு மாலோசனைகளெவையுள - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நூல் - அதனறிவுக்கும், அதிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். முன்னிற்றல் - பகைவ ராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நிற்றல் பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவ ரென்பது கருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்

(ப-ரை.) செயற்கை - நூல்வழியினால் தொழில் செய்யுந் திறத்தை, அறிந்தக் கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலே, இயற்கை - அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - அதனோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யுந் திறங்களையறிந்தாலும் உலகநடக்கையறிந்து செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி ரை) நூல்வழியே யாயினும் உலகவழியோடு பொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்று உலகியற்கையினறிவினால் பயன்சொல்லியபடி. (௭)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(ப-ரை) அறிகொன்று-அறிந்து சொல்லினவரது அறிவையும் அழித்து, அறியானெனினும் - தானும் அறியானேயாயினும், அக்குற்றநோக்கிக் கைவிடாமல், உறுதி - அரசனுக்கு உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருந்தான்-மந்திரியினது, கடன்-முறையாகும், எ-று.

(க-ரை.) சொன்னவ ரறிவையழித்துத் தானறியானாகினும் அரசனுக்குறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மந்திரியின் கடமையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அழித்தல் தான்கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல், உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துங் குற்றத்தை உலகந் தன்மேல் ஏற்றுமென்றற்கு உறல் கடனென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௮)

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்.

(ப-ரை.) பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து, பழுதெண்ணும் - தீங்குசெய்ய வெண்ணும், மந்திரியின்-மந்திரியொருவனில், தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்நிற்பவர், ஓரெழுபதுகோடி - ஓரெழுபதுகோடிபகைவர், உறும்-உறுவர், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யு மந்திரியொருவனே எழுபதுகோடி பகைவரிலுங் கொடியன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எழுபதுகோடி யென்றது, மிகவும் பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்பலாம். உட்பகையாய் நிற்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பது பற்றி இப்படிச் சொல்லினார். (கூ)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(ப-ரை) (செய்யப்படுந் தொழில்களை) திறப்பாடு - (முடித்தற்கு ஏற்ற) கூறுபாடு, அலாஅதவர் - இல்லாதவர், முறைபடச் சூழ்ந்தும் - (அவைகளை முன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், முடிவிலவே செய்வர் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்லனவாகவே செய்யாநிற்பர், எ-று.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறமில்லா மந்திரிகள் முன்பாலோசித்தும் பின்பு முடிவில்லாமற் செய்வார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அக்கூறுபாடாவன - வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும், ஆம். தப்பாமல் ஆலோசிக்க வல்லவராயிருந்தும் செய்து முடிக்க மாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (க0)

அறுபத்துநான்காம்-அதிகாரம்-அமைச்சு.

முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்.

சொல்வன்மை.

அஃதாவது: தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்ல வல்லவனாகுதல், முன்னதிகாரத்திலே ஒரு தலையாச் சொல்லலுமென்றதையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நாநல மென்னு நலனுடமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(ப-ரை) (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது) நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், நலனுடைமை - நலத்தினையுடையராதல், அந்நலம் - அந்தநலமானது, (பிறர்க்கும்) யாநலத்துபிற நலங்களிலெல்லாம், உள்ளதூஉமென்று - அடங்குவதன்று, மிகுந்தது (ஆதலால்), எ-று.

(க-ரை) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறுநலமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாநலம் நாவாலுளதாகிய நலமென விரியும். இந்நலம் - உலகத்தைத் தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்கவேண்டுமென்னும் நீதிநூல் வழக்கம்பற்றி நாநலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லாமையால், அந்நலம் யாநலத்துள்ளதூஉ மன்றென்றுஞ், சொல்லினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலாகிய தொழிலில்லார்க்கும் இது அவசியம் வேண்டுவதானால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்லவேண்டுமோ வென்பது கருத்து (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு

(ப-ரை) (மந்திரிகள்) சொல்லின்கண் - சொல்லினிடத்து, சோர்வு - சோர்தலை, காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர், (தம் மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) ஆக்கமும் - பெருக்கமும், கேடும் - அழிவும், அதனால்-அச்சோர்வினாலே, வருதலால்-வருகையால், எ-று.

(க-ரை) செல்வமுங், கேடும், சொல்லால், வருதலால் மந்திரிகள் சொற்சோர்வு வாராமற் காக்கக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய நல்லசொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏதுவாகிய தீயசொல்லையும் சொல்லென்கிற ஒப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். இவர் சொற்சோர்வு மற்றைச் சோர்வுபோலாகாமல் உயிர்களுக் கெல்லாம் ஒரு சேரவருதலால் காத்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(ப-ரை.) கேட்டார் - (நட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்கும் - (பின் வேறுபடாமற்) கட்டும், தகை-குணங்களை, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றைப் பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை) விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது-சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம், எ-று.

(க-ரை) கேட்டாருங்-கேளாதவரும் இச்சிக்கச் சொல்வதே சொல்லாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்குணங்களாவன: வழுவில்லாமை, சொற்சுருங்குதல், பொருள்விளங்குதல், இனிதாதல் - மேலான பயனைத்தருதல் இவை முதலானவை, அவைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்தபொருளையேயன்றி வேறே புத்தி நுட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளின் மேலும் நோக்குடைத்தாதல். [இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(ப-ரை) (மந்திரிகள்) சொல்லை-அப்படிப்பட்டசொல்லை, திறன் - (தம்) முடையவும் கேட்பாருடையவுமான திறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், அதனினூஉங்கு - அப்படிசொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும்பொருளும்-தருமமும்பொருளும், இல்-இல்லை (ஆதலால்,) எ-று.

(க-ரை.) மந்திரிகள் சொற்றிறங்களையறிந்து சொல்லக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்திறங்களாவன; குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம் என்பவைகளால்வரும் தகுதி வேறுபாடுகள் அவைகளை அறிந்து சொல்லுதலாவது; அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் நடையோடு பொருந்தலையும, இனிமையையும் தருதலால் அறனாயிற்று. தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளும் எனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (௪)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லக்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(ப-ரை.) சொல்லை - தாம்சொல்லக்கருதிய சொல்லை, வெல்லுஞ்சொல் - வெல்ல வல்ல - சொல்லாகிய, பிறிதோர்சொல், இன்மை - இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்து, அச்சொல்லை - அதைச்சொல்லை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், எ-று.

(க-ரை) பிறர்சொல்லுஞ்சொல் வெல்லுஞ்சொல் லில்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்-என்பதாம்

(வி-ரை) பிறிதோர்சொல்லாவது - பகைவரது எதிரானசொல் வெல்லுதல். குணங்களாலே மிகுதல் அதுவே வெல்லச்சொல்லுக வென்பதாம். (௫)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடான்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) வேட்ப - (பிறர்பின்னுங்கேட்க) விரும்பும்படி, தான்சொல்லி-தாங்கள் சொல்லி, பிறர்சொல் - (பிறர் தமக்குச்சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன்கோடல்-பயனைக்கொண்டுவிடுதல், மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே, மாசற்றார்-குற்றமற்றவரது, கோள்-துணிவு, எ-று.

(க-ரை.) பிறரிச்சைக்கும்படி சொல்லி பிறர்சொற் பயனைக் கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்கை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறர்சொற்களிலே குற்றமுளவளாயினும் அவைநோக்கி இகழாரென்பதாம். வல்லமை இல்லாதவரை யிகழ்தல், வல்லவர்க்குத்தகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடன் சொல்லினர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனச்சொல்லும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சொலல்வல்லன் சோர்விலா னஞ்சா னவனீ
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது

(பரி.) (தான் எண்ணியகாரியங்களே சொலல்வல்லன் பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல் வல்லவனுஞ், (அவை யிகவும் பலவானவிடத்தே) சோர்விலன் - (ஒன்றிலுஞ்) சோர்விலாதவனுஞ், அஞ்சான் - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) - அவனை, இகல்-மாறுபாட்டிலே, வெல்லல்-வெல்லுதல், யார்க்கும்-எவர்க்கும் அரிது - அருமை, எ-று.

(க-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும், சோர்வில்லாதவனும், அஞ்சாதவனுமாகியவனை வெல்லலரிது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவை காரிய மல்லாதவையாயிருந்தாலும் ஆமென்று கம்பும்படி சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டுவதனை மறதியாலொழிதல். இம்மூன்று குணமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல்செய்து வெல்வார் இல்லை-என்பதாம். (எ)

வினைத்து தொழில்கேட்ட ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்

(ப-ரை.) தொழில்-(சொல்லப்படுங்) காரியங்களை, நிரந்து-ஒழுங்குபடக் கோத்து, இனிது-இனிதாக, சொல்லுதல் - சொல்லுதலில், வல்லார் - வல்லவரை, பெறின் - பெற்றால், ஞாலம் - உலகமானது, வினைத்து - விரைவாகி, கேட்கும் - (அவைகூறு) ஏற்றுக்கொள்ளும், எ-று.

(க-ரை.) சொல்காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில்வல்ல மந்திரிகளை பெற்றால் உலகமேற்றுக்கொள்ளும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுங்குபடக்கோத்தல் - முன்னே சொல்லவேண்டியவையும் பின்னே சொல்லவேண்டியனவையும் அறிந்து அம்முறையே வைத்தல் - இனிதாதல் - கேட்பார்க்கு இன்பந்தருதல். சொல்லுதல்வல்லவன் தாருயிரம் பேரிலொருவன் என்னும் வடமொழிநூற்றி வகையார்ப்பெறினென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே, சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
நிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(ப ரை.) மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய், நில - நிலவாகிய வார்த்தைகளை சொல்லல் (அப்படி) சொல்லுதலை, தேற்றாதவர்-அறியாதவர், பல-பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்ல-பேச, காமுறுவர்-விரும்புவார், எ-று.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள், வார்த்தை வசனம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம் - முன்சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை, இடைவிடாமற் பலசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படிச் சொல்லமாட்டாதவரே வல்லவர் அது செய்யாரென உறுதிப்படுத்துதற்கு மன்றவென்றார். (௬)

இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விருத்துரையா தார்.

(ப-ரை.) கற்ற - கற்றநூல்களை, உணர - (பிறர்) அறியும்விதமாக, விரித்துரையாதார்-விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர். இணர்-கொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தும்-மலர்ந்திருந்தும், நாறா-மணக்காத, மலரனையா-பூப்போல்பவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றநூல்களை, விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசனையில்லா மலருக்கொப்பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி செவிபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனைசெய்யாத மலர் சூடப்படாதோ அப்படியே நூலைக்கற்றிருந்தும் சொல்லமாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப் படாரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதுமாட்டாரது இழிவு சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

அறுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-சொல்வன்மை.

முற்றிற்று.

அறுபத்தாராம்-அதிகாரம்.

வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது; செய்யப்படுந்தொழில்கள் பொருளைமாத்திரமல்லாமல் அறமும் - புகழுந்தந்து நல்லவையாதல். சொல்லேயல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டுமென்கின்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) துணைநலம் - துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வமொன்றையே, தரு உம் - கொடுக்கும், வினைநலம் - தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டியவெல்லாம் அவன்வேண்டியவைகளை எல்லாம், தரும் - கொடுக்கும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குத்துணை நன்மை செல்வமொன்றைத்தரும், தொழிலின் நன்மை வேண்டியவற்றைத்தரும் - என்பதாம்.

௨௧௬ ௬௧ - ஆம் - அதி - வினைத்தூய்மை.

(வி-ரை.) வேண்டிய வெல்லாமென்றது-இம்மையில் அறம்பொருளின்பு முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும். [இதனால் காணப்படுந்தனை நன்மையினும் கருதப்படுந் தொழினன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய்மையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (௧)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் பு ழொடு
நன்றி பயவா வினை

(ப-ரை) (தம்மரசனுக்கு) புகழொடு - (இம்மைக்குப் புகழையும் நன்றி (மறுமைக்கு) அறத்தையும் பயவா தாராத, வினை – தொழில்களை, என்றும் எக்காலத்திலும், ஒருவுதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதலவேண்டும், எ-று

(க-ரை.) அரசனுக்குப் புகழையுந் தருமத்தையுந் தாராத்தொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) பெருகல் சுருங்கல் நடுநிற்றல் என்கிறநிலை வேறுபாடுகள் காலத்தினால் வருதலால்என்று மென்றார் (௨)

ஓஓதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர்

(ப-ரை) ஆஅதும் - மேலாகக்கடவோம், என்னுமவர்-என்றுநினைப்பவர் ஒளி – (தம்) மொளி, மாழ்கும் - கெடுதற்குக்காரணமாகிய, வினை - தொழிலை, செய் - செய்தலை, ஓஓதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர், எ-று

(க-ரை) மேலாவோமென றெண்ணுவோர் கெடுதற்குக் காரணமான தொழிலை விடக்கடவர்-என்பதாம்

(வி-ரை) ஒளிவாவது-தாம் இருக்கின்றகாலத்திலே எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுதல். ஒலிகெடவருமாகக்கம் - ஆக்கமன்றென்பதாம். (௩)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) நடுக்கற்ற-அசைவற்ற, காட்சியவா - தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலே படவரினும் (அது) தீர்தற்பொருட்டு, இளிவந்த - (முன்செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களைசெய்யார், எ-று.

(க-ரை) அசைவில்லா வறிவினையுடையவர் துன்பம் வரினும் இழி தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறிதுபோதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தை நோக்கி எப்போதும் நீங்காத இழிவை அடையலாகா தென்பதும் அவ்விழிவை அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்பதும் தெளிவாராதலால்-செய்யாரென்றார். (௪)

எற்றென் றிரங்கவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று

(பதவுரை.) எற்றென்று - (தான் செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, ஓரான்குல் - பின்தானேதிறிதொழிலை யோ செய்யாதிருக்க, ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்வானேன் - ஒருகால் மறந்து அவைகளைச் செய்வானாயின், மற்று - பின்பு, அன்ன - அவ்விதச்செய்கையை, செய்யாமை நன்று - நலலது, எ-று.

(க-ரை.) தான் வருந்தித் தொழில்களைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் அவற்றைச் செய்வானாயிலும், பின் செய்யாமை நலலதாம்.

(வி-ரை.) தொழிலாலைகளால் திரவியமுற்பத்தியாகிற தென்பது சிலர் கொள்கை. அது பிழை. தொழிலாலைகளால் திரவியமுற்பத்தியாகிறதென்பது உண்மை. ஆனால் அதில் சில வென்னையும், பயனில் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்கின்றன. அவை பயனில்லாதனவாதலால் அவற்றை நீக்கி, பயனுள்ள பொருள்களை மாத்திரம் உற்பத்தி செய்தல் தொழிலாளர்களுடைய கடமையாகும். ஆதலால் தொழிலாலைகளை நடத்துவோர்களைப் பார்த்து, "பயனில்லாத பொருள்களை உற்பத்தி செய்யாதிருக்கக்கடவன்" என்று கூறுவதாயிற்று. பின்பு இங்ஙனம் செய்யாமை நன்மையாகுமோ? [இரண்டாமடியும் கலை விளக்கில் செய்யுளோடு செயலாதலால் உடன்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

நன்றாம் பிறர்க்கண்ணோ தொழிலுங் கெடுவதற்
கான்றீரார் ஈரிரண்டு மில்.

(பதவுரை.) ஒருவன் நன்றாம் - தன்னைப் பிறர்க்கு நன்மை செய்வதனாலும், பின் - பின்பு, காண்பானாயினும் - வறுமையால் கண்டாலும், பிறர்க்கு - பிறர்களுடைய (அதனை குறித்து) கான்றீரார் - துன்பினை நீக்க நினைக்கார், பழித்தும்-இகழ்ந்தும், வினை-தொழில்களை, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(உ-ரை.) தான் பின்னையன் கண்டானாயினும் அவனைக்குறித்துப் பழிக்குத் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வயது முதிர்ந்த தாய்தந்தையரும், கற்புடைய மனைவியும் சூழ்ந்தையும், பின்பாவதற்குமுன்பு தீயவை யனுபவிக்கையினும் காப்பாற்றுகின்றவனது அநுபவத்தில் பின்பு பயன்படுவதாகிய தருமமானவழி நடத்தலும் தனது தெய்வீக உபகாரத்தினும், கடன் பதிக்கப் படுதலும், உடையமற்றிருப்பாருக்கு ஒன்றையளித்தலும் நன்மையாகின்றன. [இவை நீங்கு பாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தருகிறதாயிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

பழியாலே வித்தெய்து பாவமதனீற் றான்றீரார்
கழிகல நாடுவ தில்.

(பதவுரை.) (தான்றீரார்-தன்னலமுடையோர் தீயதொழில்களைச் செய்து) பழியாலே-(அதனால்) பழியைத் தமக்கேற்படுத்திக்கொண்டு, வித்தெய்து-விதைத்து, அதனால்-அதனாலுண்டாகிய-செலவத்தைக்காட்டிலும், தான்றீரார் - அதுபோற்செய்கின்றார்கள்) பாவமதனீறு-பாவத்தையும், கழிகலநாடுவ-மிகுந்தவருவாயை, இல்-உடையரல்லர், எ-று.

(க-ரை.) பழியாலடைந்த செல்வத்திலும் பொய்யாநற்புகழுக்குவமையே மேலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நிலையில்லாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ளபழியை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொருந்தாமையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கலைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(ப-ரை) கடிந்த - (நூலோர் தள்ளிய தொழில்களை), கடிந்தொரார்-தாமும் தள்ளிவிடாராகி, செய்தாரக்கு-(பொருளைக்குறித்துச) செய்த மந்திரிகளுக்கு, அவைதாம் - (தூயவையல்லாமையால முடியாவாம்), முடிந்தாலும் - (ஒருவழியால) முடிந்தாலும்-(பின்) பீழை-துன்பத்தை, தரும - கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைகொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில முன் முடியினும பின துன்பந்தரும-என்பதாம்

(வி-ரை.) முடிதல் நினைத்தபொருளைத் தருதல் (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறபயக்கு நற்பா லவை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அழக்கொண்டவெல்லாம்) - தீய தொழில்களைச்செய்து) பிறர் இரவக்கொண்ட பொருளெல்லாம், அழப்போம் – இம்மையிலே அவன் இரங்கப் போகாநிற்கும், நற்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்த பொருள்கள், இழப்பினும்– முன்) இழந்தானாயினும், பிற்பயக்கும-பின்வந்து பயன் கொடுக்கும், எ-று

(க-ரை) பிறனழக்கொண்ட பொருள்யாவுந் தானழப்போகும் நல்வழியால்வந்த பொருள்கள முன்னிழந்தாயினும பின பயன கொடுக்கும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) பின்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி. (௯)

சலத்தாற் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(ப-ரை.) (மந்திரியானவன்) சலத்தால் - தீயதொழில்களால், பொருள் செய்து-பொருளைச்சம்பாதித்து, ஏமார்த்தல்-(அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச் செய்தல, பசுமட்கலத்துள்-பசிய மண்ணின்பாத்திரத்துள, நீர்பெய்து - நீரை வார்த்து, இரீஇயற்று - (அதற்குக) காப்புச்செய்தகனோடொக்கும், எ-று.

(க-ரை.) மந்திரியரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத் தேடிக்காத்தல் பசிய மண்பாத்திரத்துளளே நீரைவார்த்துக் காத்தலபோலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருத்துதல் நெடுங்காலம் இருப்பாகச் செய்தல், அரசனும் பொருளும் ஒரு சேரப்போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

அறுபததாறும்-அதிகாரம்-வினைத்தூய்மை
முற்றிற்று.

அறுபத்தி ஏழாம் - அதிகாரம்.

வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது: இப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவ ாகிய மனவலிமையாம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற

(ப-ரை.) வினைத்திட்ப மென்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமை யென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, னத்திட்பம்-மனத்தினது வலிமையாம், மற்றைய வெல்லாம் - அது நீங்கலான ல்லமைகளெல்லாம், பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப் படுவன ல்ல, எ-று.

(க-ரை) தொழில் வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலி மையாம். மற்றவலிமை யிதற்கு நிகரல்லவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அது நீங்கலானவை - படை அரண நட்பு முதலானவைகளின் வலிமைகள், அவையும் அதற்கு வேண்டுமவையாய் இனமாகலால், மற்றைய வென்றும் அவை வேண்டியவையாயிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாவிடத்தே பயனிலவாகலால் பிறவென்றும் சொல்லினார் [இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(ப-ரை) ஆய்ந்தவர்-(முன்பு நீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள்- துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந்தொழிலை, ஓரால் - செய்யாமையும், உற்றபின் - (செய்யுந்) தொழில் ஊழினாலே பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை-(அதற்குத்) தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், என்பர் என்று - (நூலோர்) சொல்லுவர், எ-று.

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடுந்தொழிலைச் செய்யாமையு மத்தொழிற் பழுதாகிற் றளராமையுமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்பதி சுக்கிரன் இவர்களது துணிவைத்தொகுத்துப் பின்னே நீதிநூலுடையோராலே சொல் லப்பட்டபடியே சொல்லுகின்றமையால் இங்கே நினைத்தூய்மையும் உடன் சொல்லினார். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) (செய்யப்படுந் தொழிலை) கடை-முடிவிலே, கொட்க - சுழல, (வெளிப்பட வென்றபடி) செய்தக்கது-அதற்கு முன்னெல்லாம் (மறைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை-வலிமையாகும், இடை-நடுவிலே, கொட்கின்-வெளிப்படு

மாயின், (அவ்வெளிப்படுதல்) எற்று - நீங்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும்–செய்தவனுக்குக் கொடுக்கும், எ-று

(கரை.) தொழிலை மறைத்து முடிவிற் செய்வதே வலிமையாம், அது காடுவில் வெளிப்படுமாயிற் றன்பமாம-எ-று

(வி-ரை.) மறை - தச் செய்தலாவது, சேனை முதலாகிய இந்து அங்கங்களும் எண்ணிய வித்தகத்தினை அறிந்திருக்கவும், சான் றறிந்தசையும் - தனைனிச்சி [illegible] ஒருவர் பலகலைகளையும் ஒருவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், பாடல் - [illegible] பலரையும் பலகலைகளும் முன்னறிந்து அத் தொழிலை செய்தலாம். [illegible] வித்தகனும், செய்யாதாகவும் ஆவி வினைத்தலைவனாவன் [illegible] ஆதலின் இவ்வாறு பாட்டாலும் அதன்பருந் சொல்லப்பட்டது (க)

சேனை முதலாகிய [illegible]
செனலறியா வண்ணமுற் றொழில்

(பதை.) சொல்லுதல் - ஒருதொழிலை இவ்விதமாகிலே செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச் சொல்லுதல், யாக்கும் - எளிய - எளியவையாகும், (அதனை வேறாக்கி - எனவும் - ஆக்கினவல்லாமை விதத்தால், செயல்-செய்தல், தலியவாகிய-தொடையாம்

(கரை.) தொழிலை செய்யுமெல்லாம் முயற்சியுமெளிதாம் -- அதைச் சொலலியபடி செய்யாவிடினாம்-எ-று

(வி-ரை.) அரியவாகிய எண்ணங்களைச் செயலுறுதல் மனவலிமை யில்லாதவர்க்கும் கூடியாதலால், எளியவெனறார் [இதனால் அதனது அருமை சொலலப்பட்டது] (ச)

வீறுற்றி சாண்டார் விளைத்திட்பம் வேற்றுண்க
ஊறு [illegible] யுள்ளப் படும்

(பதை.) வீறுற்ற - எண்ணமுதலாகிய இறப்பை அடைந்து, மாண்டார்-(மற்றை யிலக்கணைகளாலும் மாட்சிமைப்பட்ட மந்திரிகளது, விளைதிட்பம்-தொழிலவிளைவினையானது, வேற்றுணக்கண் - அரசனிடத்து, வகையுற்-ஊறு தலெனனுஞ் சுவையினை, உள்ளப்படும், (எல்லாராலும்) கண்டுமதிக்கப்படும், எ-று.

(கரை.) மந்திரிகள் தொழில் வலிமையானது அரசனிடத்துப் பொருள் அதைச் யாவராலு மதிக்கப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேந்தனதுணர்வுறற்பால-ஒற்றதொழில் அதனால் முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால அதன சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஞ)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின.

(பரை) எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பெருள்களை எல்லாம், எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்தப - அடைவார், எண்ணியர்- (அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு வழியான தொழில்களிடத்தே,) திண்ணியராகப்பெறின் - வலிமை யுடையவராகப்பெற்றால், எ-று.

(க-ரை.) தொழில் வலிமையுடையவராயின் நினைக்கப்பட்ட பொருளை நினைத்தபடி பெறுவர்-என்றபடி.

(வி-ரை.) எளிதிலே முடிவுபெறாதனவும் பலகாலம் வேண்டுவனவுமான பெருஞ் செயல்களை அவர் அப்படியல்லாமல் மனவுறுதியும் உடற்பலமும் உடையவராகவே தொழில் முடியும் அளவுதானே முடிய வேண்டுமென்பது கருத்து [இதனால் அதிகாரமுடையவர் அமைபுடையராக வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது] (இ)

உருவுகண் டெள்ளா தொருமையு மீண்டி முயலுந் தருக்கர்க்
கருவாணி யன்று முரைடா மதி

(பரை) (உலகமானது) உருவுகண்டு-உருவத்தினை, பெருந்தேர்க்கு - பெரிய தேர்க்கு, அச்சாணியன்றுமுரண்-அச்சாணியைப்போல் தொழில்களிடத்தே வலிமையை யுடையவரை, உலகுடைத்து - உடையது, (அதனால்) உருவுகண்டு- (அவர்) வடிவினிடத்தே இழைகளைக்கண்டு, எள்ளலை வேண்டிடு - (அவரை) இகழாமை வேண்டும், எ-று

(க-ரை) உலகம் பொருள்களாகிய பலவற்றை தொழிலில் வலியையுள்ளோரை யுடையது அதனால் வடிவுகண்டிகழ்ந்துமை யிகழுதல்-என்பதாம்.

(வி-ரை) எண்ணமை யின்றிக்கை வினைத்தலைநின்று, வேளாளனைத்தானும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. தேர் - உருள் பிரகாரமாய் அமைந்து - உருளுதலுமல்லாமல் அதன்கடையிற் சில சொருகுமரத்து முனை வடிவிலுள்ள சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துதலின் வலி கருவுடைத்தாகல் போல் வடிவிலுள்ள சிறிபராயிருந்தே பெரிய தொழில்களைச் செய்து முடிக்கும் வலிமையுடைய மக்கிரிஞ்சும் உண்டு. ஆகையால் வடிவுபற்றி இகழ்தல் கூடாதென்பதாம். இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டளர்வுகாது
தூக்கங் கடிந்து செயல்

(பரை.) கலங்காது - மனம் தெளிவுற்று, கண்ட - (செய்யத்தக்கத்) தெரிந்த, வினைக்கண் - தொழில்களிடத்து, தூக்கங்கடிந்து - (பின்) அலட்சியமில்லாமல், தூக்கங்கடிந்து, ஆலசியத்தைத் தவிர்த்து, செயல்-செய்யக்கடவர், எ-று

(க-ரை) மனந்தெளிவுற்று செய்யத்துணிந்த தொழில்களிடத்து ஆலசியமில்லாமலத் தொழிலைச் செய்யக்கடவர் என்றபதாம்.

(வி-ரை) கலங்கியவிடத்து ஒழிவது செய்யுமுபாயம் தோன்றுமாதலால் தெளிந்தபின்பலகால் ஆராய்ந்தாலும் செய்யுமாறு தோன்றாத தொழிலை கலங்காது கண்டவினை என்றார். தளர்ச்சாமை - வலிமையுடைமை. (அ)

சூர் கூடாதவிடம்-ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும், ஆம் [இதனுல் வலிமை, ஒப்பமை, மெலிமை, என நில மூவகைப்படு மென்பதும் அவைகளுன் வலி மையினது சிறப்பும் சொல்லப்பட்டன] (கூ)

வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்கால்
நீளெச்சம் போலத் தெறும்.

(பதவுரை) வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை - (அழிக்கத் தொடங்கிய) பகையும், எனநிரண்டின்-என்று தொலைப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம்-குற்றமும், நினையுங்கால் - ஆராயுங்காலத்து நீளெச்சம்போல - நீயினது குறைபோல, (தம்மை பிறவினர்மு) விக்குந், எ-று.

(கு-பரி.) மதாழிலும் பகையும் அகிரிபோல் வளர்ந்து கெடுக்கும்-என்பதாம்.

(மு-ரை.) நினை இக்குலத எனனசெய்யமாட்டுமென்று இகழ்ந்துவிட்டு விட்டால் முடிவுண்பதற்குக் காரணமாம், பின்வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகை எச்சமாக உடனை சொல்லினார் [ஆகாத வலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது] (உ)

பொருஞ் சுருங்கா வினைமுடிக்கு நான்கு
மிருளறுவெண் மதிபோற் செயல்.

(பதவுரை) (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொருளும் - பொருளும், கருவி-காத்தனமும், காலம்-காலமும், வினை-செய்தியும், இடன்-இடமும் ஆகிய, இந்தான்கினும், இருளறமதிபோல, எண்ணி-ஆராய்ந்து, செயல-செய்யக்கடவன், எ-று.

(கு-ரை) பொருளும், காரணமும், காலமும், தொழிலும், இடமும், இவ்வைந்து இடங்களுக்கும் வினை செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) பொருள் முயற்சியும் பொருளும், ஆகும் பொருளும், கருவி-தன் சேனையும், பகைவர்சேனையும், காலம் தனக்கு ஆகுகாலமும், அவர்க்கு ஆகுகால மும், வினை-தன் வலிமைமாறுதலும், அவர்வலிமைமாறுதலும், இடன்-தான வெல் லும் இடமும் தவிர்வனவும் இடமும், இவைகளைத்தான் வெற்றிபெருக்கிற தனில் தப்பாமல் எணணிசெய்க வென்பதாம். (இ)

முடிவு மிடையூறு முற்றியான் கெய்தும்
படியனும் பார்த்துச் செயல

(பதவுரை) (தொழில்செய்யுமிடத்து) முடிவும் - (அது) முடிதற்கு உளதா யிய முயற்சியையும், இடையூறும்-அதற்குவரும்) இடையூற்றையும், முற்றி-(அவ்விடையூறுகீக்கி) முடித்தால, எய்தும் - தான்) அடையும், படியனும்-பெறும் பயனையும், பார்த்து-சீர்தூக்கி, செயல்-செய்யக் கடவன், எ-று

(கு-ரை) முயற்சியையும், இடை யூற்றையும், பயனையும், ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முடிவு - அதன் முயற்சிக்கு ஆகுதலாய் ஆகுபெயர். முயற்சியளவுக்கும், இடையூறளவுக்கும், பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்க வென்பதாம். (௬)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
புள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(ப-ரை.) செய்வினை (அவ்வழியினாலே) செய்யப்படுந் தொழிலை, செய்வான் - செய்யத் தொடங்கினவன், செயன்முறை செய்யுமுறைமையாவது, அவ்வினை - அத்தொழிலினது, உள்-உளப்பாட்டை, அறிவான்-அறிபவனது, உள்ளம் - கருத்தை. கொளல்-(தான்) அறிதல், எ-று.

(க-ரை.) தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினவன் செய்யு முறையாவது அத்தொழிலி னுளப்பாட்டை யறிதல் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வாறென்றது - பொருண் முதலானவைகளை எண்ணலையும், முடிவு முதலானவைகளை ஆராய்தலையும், உள்ளறிவான் முன் செய்து கைவந்தவன் அவன்கருத்து, அதனைச் செய்துவந்த உபாயம், அதனை அறிய வேதானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்து பயனை அடைவா னென்பதாம்.

[இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒப்பவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையார்த் தற்று.

(ப-ரை.) வினையான்-(செய்யப்படுகின்ற) தொழிலினாலே, வினை-(அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலை, ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக் கடவன்-(அது) நனைவுகள்-(மதத்தால்) நனைந்தகபோலத்தையுடைய யானையால்-யானையினால், யானை-(அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை, யார்த்தற்று-கட்டியதோடு ஒக்கும், எ-று.

(க-ரை.) தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக்கொள்ளக்கடவன். அது யானையை யானையாற் கட்டிய தொப்பாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிடித்தற் கருமை தோன்ற நனைகவுளென்றார். தொடங்கியதொழிலாலே வேறு மொருதொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச்செய்தால், எல்லாத்தொழில்களும் எளிதிலேமுடியுமென்பதாம்.

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்பவனால்) நட்டார்க்கு-(தனது) நட்பினருக்கு, நல்ல செயலின்-நல்லவைகளைச் செய்தலினும், ஒட்டாரை-(தன்பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக்கொள்ளல் - (தனக்கு) நட்பாகிக் கொள்ளுதல், விரைந்ததே-விரைந்து செய்யத்தகுவதாகும், எ-று.

(க-ரை.) பகைவரைச் சிகேமாக்கிக் கொள்ளுதல் சிகேகருக்கு நல்லனை களைச் செய்தலும் நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்தொழிலைப் பலிக்கச்செய்யும் அவ்விரண்டுகாரியங்களையும் பகைவர்க்குத்தான் மெல்லுதெரிவதன்முன்னே செய்கவென்றற்கு, விரைந்த தென்றார்.

ஒ றைசிரியா ருவ்வாங்கு லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொளல்வல் லெரியாரி பணிந்து.

(ப-ரை.) உறைதிரியிடல் அருமையிற் றெரியாகிய மந்திரிகள் (நம்மிடங்களிருந்த வெய்யவர் எதிர்த்தரசிடத்திற்), உண்-(நமது) அவ்வங்கள், நகிங்கல்-நகிங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, குறைபெறில்-(அவ்வெல்லாருக்கு மெவ்வண்ணமாகிலுங் கூடுமாயின், கொளல்வல்லர், அப்பெரியவரை, பணிந்து-வணங்கி, கொள்வர் (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவன், எ-று,

(க-ரை.) ஆராய்ந்து நிரியாகிய மந்திரிகள் பகைவரெதிர்த்த விடத்துப் பணிந்துகொள்வர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இடம், நாடு, அரசனும், அவைகளிற் றிறமை உடையவர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மெலியரோடு சந்திக்குவலியர் நிசைதல் அரிதாகலாம்-பெரினென்றார். அழியிலே மெலியராயினர்; தம்மைக்காக்குநரும் அஞ்சி நீங்கிருந்த முதலோரும் கெடுவாரகலின் அதுவரைமாற் றிறுதி கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையாற் கொள்வரென உவமையாற்சொல்லினர், [இவை மூன்று பாட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (கம)

அறுபத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-வினைசெயல்வகை.

முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்.

தூ தது,

அஃதாவது, பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை, அவ்விரண்டினையும் முன்னின செயல்வகை யென்றமையால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது, தான் வருத்துச் சொல்லுவோன் சொல்லியது சொல்லுவோன் எனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானனுகானுகலாலும், பின்னோன் அவனிலே கரற்பங்குனிக்குறைந்தோனுகலாலும். இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்

(ப-ரை.) அன்புடைமை-(தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவனாதலும், ஆன்ற குடிப்பிறத்தல்-(மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்தகுடியிலே பிறத்தலும், வேந்தவாம் பண்புடைமை - அரசர் சாதிவிரும்பும் குணமுடையவனாதலும், தூதுரைப்பான் - தூதுவார்த்தையைச்சொல்லுவோனுக்கு,பண்பு, இலக்கணமாம், எ-று.

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியிற் பிறத்தலும் அரசர் விரும்பும் குணமுமுடையனாதல் தூதனிலக்கணம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னைய விரண்டினாலும்முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமல்தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்னோர் நுதியல்கேட்டு அறிதலும், பெற்றாம். வேந்தவாம் பண்புடைமை-பின்பு மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும், அதனால் வேற்றரசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் சொள்ளப்படும்.

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(ப-ரை.) அன்பு (தம்மாசனிடத்து) அன்புடைமையும். அறிவு-(அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும், (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராயந்த சொல் வன்மை-ஆராயந்து சொல்லும் வலியும் என, தூதுரைப்பார்க்கு - தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றியமையாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள், மூன்று-மூன்றும், எ-று.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு, சொல்வன்மை, இவை தூது சொல்வோர்குணங்களாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆராய்தல், அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்களைத் தெரிதல், அவசியமாகவேண்டிய குணங்கள் மூன்றெனவேமந்திரிகளுக்குச் சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் இருவகைத் தூதர்க்கும் பொதுவிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

நூலாரு நூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(ப-ரை.) வேலாருள்-வெலினையுடைய வேற்றரசரிடத்து, வென்றி-(தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினையுரைப்பான் - தொழிலைச்சொவ்வோனுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாவது, நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்தமந்திரிகளிடத்து, நூல் வல்லனாகுதல்-(தான்) அந்நூலில் வல்லவனாகுதல், எ-று.

(க-ரை.) தூதனுக் கிலக்கண மாவது-மந்திரிகளிடத்து வல்லவனாகுதல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொலைத்தொழிலோ ரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும் தூதுத்தொழிலிரண்டு மடங்கவென்றி வினையென்றும் சொல்லினார்-வல்லவ,

குருதல் - அறிதன்மாத்திர முடையராகிய அவர் முன்வருக்கும் வல்லமையுடையருரு. (கூ)

அறிவுரு வாமாய்ந்த கல்வியிம்மூன்றின்
செறிவுடையான் செல்க விசைத்து.

(பதவுரை.) அறிவு-(இயற்கையாகிய) அறிவும், உருவு-(கண்டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்தகல்வி-(பலரோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்ட கல்வியும் எனவ, இம்மூன்றின்-மூன்று மதிற்குறு எதுவாகிய) இம்மூன்றினது, செறிவுடையான்-கூட்டத்தை யுடையவன், விசைத்து-(வேற்றரசரிட்டு) தொழிலுக்கு, செல்க - செல்லக்கடவன், எ று.

(கருத்து.) அறிவு - உருவு, கல்வி - இவற்றையுடையவன் தூதுசொல்லக் கடவன் - என்பதாம்,

(விசேஷம்.) இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால், செறிவுடையா னெனற்பாலது. இவைகளாலே கண்டு மதிப்புடையவனாகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (சு)

தெருகச்சொல்லிற் தூயாரு நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது,

(பதவுரை.) (வேற்றரசருக்குப் பலகாலுங்கோபச் சொல்லுமிடத்து) தெருகச்சொல்லி - காரணமைகையால் (தொழுக்குச்சொல்லியும், (இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தூயாரு நீக்கி - வேண்டாதவற்றை நீக்கியும், நகச்சொல்லி-(இனிமையான சொற்களாலே) பயிலும் சொல்லியும், நன்றி பயப்பது-(தன்னை யனுப்பினோருக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே, தூது - தூதாவான்.

(கருத்து.) தெருகத்துச் சொல்லியும் கடிந்துசொல்லே நீக்கியும் மகிழ்ச் சொல்லியு மரசருக்கு நன்மை செய்பவனின் தூதாவன்பதாம்.

(விசேஷம்.) பலகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பலவும் முடிதற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சாமர்த்திய அதனால் அவை பயன்படும் வித முணர்ந்து அறிவதற்கு அருமை யாதலால், சுருக்கத்தால் உடன் படவும், இனிமையில்லாத காரியங்களுக்கு உடன்படாதவர், மனமகிழ்ச்சியடைய நுட்பிக்கை யில்லாமை பிரான்முயலாது உடன்படுவர். ஆதலால் அவ்விரண்டையுமாயும் கண்காரியம் முடிக்க வல்லவ னெனப்தாம். (சு)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் மொழிச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது.

(பதவுரை.) கற்று (நிறுத்தாலோக்) கற்று, செல-(பகைவேந்தர்) மனங்கொள் ளுசொல்லி (சான் சென்ற கருமத்தைச்) சொல்லி, கண்ணஞ்சான் - அவர் உரைப்பார்க்கும் வம்பாசைவக்க வக்சாதவனைப், காலத்தால் காலத்

தொழி பொருந்த, தக்கறு-(அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை, அறிவது-அறிபவனே, தூதாம்-தூதனாவான், எ-று.

(கை.) நீதிநூலைக் கற்றுப் பகைவரைத் தனங்கொளச்சொல்லி யற்சாதவழியும் காலத்திற்கேற்ற வுபாய மறிபவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூற் கல்வியும், அதனையன்றி வேறிருண்மூல் முடியும் காலவறிவின் அப்பாலாறு முடிக்க வேண்டுகாலம் காலத்தாற் றக்கதறிதலும், இங்ஙனமாயினை.

கடனறிந் தாலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுணர்ப்பான் றூது.

(பரை.) கடன் (வேற்றரசனிடத்துத் தான்செய்யு)முறையையும், அறிந்து தெரிந்து, காலங்கருதி (அவர்) சமயம் பார்த்துஇடம் (சென்றுகருமஞ் சொல்லுதற்கு வரற) விடத்தையு, அறிந்து தெரிந்து, வண்ணம் (சொல்லும்)வழியை முன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் (அவ்வழி) சொல்லுவானன், தூது ஆதனில் மிக்கவன், எ-று.

(கரை.) முறைதெரிந்து சமயம் பார்த்துந், தக்கவிடமறிந்து வண்ணஞ் சொல்பவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்யு முகாரமையாலு அறம்பிலேயும், கடனாகவினேயும் தன்னிலேயும், சீர்நடுக்கி யுலகவருக்கு வற்புக்காறு முறைமையும் சொல்லு முறைமையு முதலாயினை, செய்யி தன்செயலே யேற்றுக்கோடற்கு மனங்கரும்பி. அது காலத்தினவசத்தாகாமல் காலமெதிர்நோ. இடன் தனக்குத் தோணயாவார் உடன்றிய விடம், எண்ணுதற் தான் ஆதலையும் மிதமும் அதாரு அவர் சொல்லும் உற்றாரும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லும்வகை யாவும் அதனிவழியால் மேலுமேலும் தானே வண்ணுதல். வடமலையர், இவ்விருவகை யாருடனே சூலெகாதிருதிற்பானேயும், கூட்டித்தூகை, தூவே இனைகளை எனவருத்துச் சொல்லுந் தாகமாய் அவர் மதமும் தொன்று தலையதன்றி, நூதென்பது அதிகாரத்தான்வந்தது. | இவையுத்தரபாட்டாயுமுதான்வரும் தூ சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

தூய்மை துணைமை துணியுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழிமொழிப்பான் பண்பு.

(பரை.) வழி (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லிய வழியே, உரைப்பான் (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது, பண்பு இலக்கணமாவது, தூய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தருதலும், துணைமை (தனகரு அவர் மந்திரிகள்) துணையாத்தன்மையும், துணிவுடைமை துணி தலேயுடைமையும், இம்மூன்றின் இம்மூன்றேறுகூடிய, வாய்மை மெய்மையும் ஆம் எ-று.

(கரை.) சுத்தமும், துணையும், துணிவும், சத்தியமும், இந்நான்கும் தூதனிலக்கணமாம் என்பதாம்.

௩௧௦ ௭௦ - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

(வி ரை.) பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டு தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லிய விடத்தே எம்போல்வார்க்கு அதுஇயல்பென்று அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுதுணைமையும், இது சொன்னால் இவர் துன்பம் செய்வாரென்று ஒழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு, மெய்மையும் வேண்டப்பட்டன. (அ)

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்கணவன்.

(ப ரை.) விடுமாற்றம் (தன்னரசன்சொல்லி) விட்ட வார்த்தையை, வேந்தர்க்கு வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் சொல்லுதற்கு உரியவன், (தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி) வடுமாற்றம் (அவனுக்குத்) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா வாய்சோர்க்கும் சொல்லாத, வன்கணவன் வலிமையையுடையவன் எ று.

(க ரை.) தன்னரசன் வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்குரியவனே தூதரில் வலியவன் என்பதாம்.

(வி ரை.) தாழ்வு அரசர் சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் அதனைவடுவென்றார். (௯)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(ப ரை.) இறுதி பயப்பினும் (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத்தருமாயினும், எஞ்சாது அஞ்சிவிடாது, (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு அவ்வரசனுக்கு, உறுதி மிகுதியை, பயப்பது வேற்றரசனிடத்துச் சொல்லுவானே (தூதாம்) தூதனாவான், எ று.

(க ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன்னரசன் சொல்லைச் சொல்பவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி ரை.) முடிவைத்தரினுமென்றதனால் மற்றைத் துன்பங்களைத்தருதல் சொல்லவேண்டுவதில்லையாயிற்று. [இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லியது சொல்லுவான் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௰)

அறுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்- தூது

முற்றிற்று.

எழுபதாம்-அதிகாரம்.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது: மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்கும்விதம். இதுவேந்தவாம் பண்புடைமையென முன் சொல்லப்பட்டமையால் தூதின் பின்வைக்க

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(ப ரை.)அகல மாறுபடுதலேயுடைய,வேந்தர் *அரசரை,சார்ந்து ஒழுகுவார் கடைக்கு மந்திரிகள், (அவரை) அகலாது மிக நீங்காமலும், அணுகாது மிக நெருங்காமலும், தீக்காய்வார் போலக, நெருப்பிற் குளிர் காய்வார், போல நடுவிட்டு நின்சேவிக்க, எ று.

(க ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடில்லாத வேந்தரிடத்து அவரளவுபற்றியே நீங்காமலு மிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) முன் கொடுக்கவேண்டிய பொருளன்றி நல்ல வெற்றெனினும் மிகாதிருத்தல் பற்றி ‘மிகாது’ என்றார். ‘அணுகாது’ என்பதற்கு ‘வெந்நீர்ப் பொருட்டு’ என்பதனைப் பெற்றாம். மிக நீங்கியுந் தணிந்தும் காய்ச்சுதற்கு உபகரணமாயிற்று. (க

மாவர் விரும்பு வினையாயினு மன்னவர் தாம்
மன்னிய வாக்கங் குறும்.

(ப ரை.) மன்னர் (தம்) மன்னாதவை, விரும்பப் பிரும்பட் பட்டனவாயினும், விழையாமை (தாம்) பிரும்பாதிருத்தல, மன்னராகி முன்னதாகப் பெற்ற நல்லியல்பிலேயிற்று, ஆக்கம் கெடுவதனை, தரும் (ம்), (ஆகையால்) அருங் கிரகத்தும், எ று,

(க ரை.) தம்மதகால விரும்பப்படவேண்டிய பிரம்பாதிருத்தல மந்திரிகளுக் கவராலே கெடவழங்காம் எனபதாம்.

(வி ரை.) இங்கே விரும்பப்படவை பற்றை, அவர்க்குச் சிறப்பாக உரியவைகளே அவையுண்ணப்படுவனவும்,அணிப்படுவனவும்,ஏறுவனவை இவைகளோச் சமமாய்ப் தோன்றற்கு முற்றும் விரும்பா தொழிலவை அவ்வெச்சக் கோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே வலைக்கலையும் தருவரென்பதுகருதி ஓ.(உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடிந்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(ப ரை.) (மந்திரிகள்) போற்றின் (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ளவேண்டி னால, அரியவை அரியபிழைகளோ. போற்றல தம்மிடத்திலெவர்மாற் காக்கக் கடவர், கடிந்தபின்(அவ்வரசர்அவைவர்தவைகளாகக்கெட்டுக்கெடுத்தபின்பு தேற்றுதல (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல, யார்க்கும், அரிது அருமை (ஆதலால) எ று.

(க ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக்குற்றமல்லாமற்காக்கக்கடவர் தம்மை சார் சுக்தெனித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தலரிது என்பதாம்,

௩௧௨ ௭௦ - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

(வி ரை) அரியபிழைகள் அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழருத்தல முதலானவை அவைகளைக்காத்தலாவது ஒருவன்சொலலியக்கால அவர் நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல.பின் ஒருவழியால நம்புவித்தலும், கடன்பட்டவரைக்கண்டவிடத்தெலலாம் அப்பொருள்போல தம்மைக்கண்டபோதெலலாம் அப்பிழை தோன்றுமாதலாலயார்க்குமரிதென்றார். [இம்மூன்றுபாட்டாலும் அதுபொறுவாகையாற் சொலலப்பட்டது.] (௩௪

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து.

(ப ரை.) ஆன்ற நிறைந்த, பெரியாரகத்து அரசரிடத் திருக்கும்போது) செவிச்சொலலும், ஒருவன் காதிலே சொலலுதலையும், சேர்ந்த நகையும் (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத்தலையும், அவித்து நீக்கி, ஒழுகல நடக்கக்கடவன், எ று.

(க ரை.) மந்திரி அரசனிடத் திருக்கையில, ஒருவன் காதிற் சொலலுதலையும், ஒருவன் கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன்-என்பதாம்

(வி-ரை.) சேர்தல பிறனொடுகேருதல அவைசெய்தாலதஞ்சோர்வுகண்டு செய்தவையாகக் கொள்வரென்பது கருத்து, (௪)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(ப ரை,) மறை அரசனுக்குப் பிறரோடு ரகசியம் நிகழுமிடத்தும், எப்பொருளும் - யாதொருபொருளையும். ஓரார்-செவிகொடுத்துக் கேளாமலும், தொடரார் அவனை முடுகிவினவாமலும், அப்பொருளை அந்தரகசியப்பொருளை விட்டக்கால் அவனே அடக்காமற் சொலலினால, கேட்க கேட்கக்கடவர் எ று,

க ரை, அரசனிரகசியம் பேசுகையிற் கேளாமலு மனதை வினவாமலுமிருந்து அவன்சொன்னால மந்திரிகள கேட்கக்கடவர் என்பதாம்,

வி ரை, முடுகி வினாவுதற்கு உரிய பொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு எப்பொருளு மென்றார், (௫

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில்
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

ப ரை, அரசனுக்குக் காரியஞ்சொலலும்போது குறிப்பறிந்து அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனதுகுறிப்பைஅறிந்து, காலங்கருதி சொலலுதற்கு ஏற்ற காலத்தையும்பார்த்து; வெறுப்பில வெறுப்பிலலாதனவும், வேண்டும் வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்ப அவன் மனம் விரும்பும்வகை, சொலல சொலலக்கட்வர், எ று,

க ரை, குறிப்பறிந்து சமயம்பார்த்து வெறுப்பிலலாதவற்றையும் வேண்டு
[illegible]

(வி-ரை.) அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும். அதற்கு ஏற்காதகாலத்தும், சொல்லுதல் பயன்படாமற்போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங் கருதியென்றும், அவனுடன் படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையால் - வெறுப்பில வென்றும் பயனில்லாதவையும், பயன் சுருங்கியவையும் - ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் வேண்டுபவென்றும், அவைகளை இனியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுக வென்றற்கு வேட்பச் சொல்லென்றும். சொல்லினார். (௬)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(ப-ரை.) (பெரும்பயனுள்ளவையும்) வேட்பன (அரசன்) விரும்புவனவும்-(ஆகிய காரியங்களை) சொல்லி-(அவன்கேட்டிலனாயினும் சொல்லி எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், வினையில் - பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் (தானே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் விரும்பியவற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாதவற்றையவன்கேட்டாலு மந்திரிசொல்லாது விடக்கடவன் - என்பதான்.

(வி-ரை.) வினையில் கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக்கு எதிரானசொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. வினையால் வருதலின் - வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றும் சொல்லினார். சொல்லத்தக்கவையும் சொல்லத்தகாதவையும் வகுத்துச்சொல்லியபடி. [இவைநான்கு பாட்டாலும் சிறப்புவகையால் சொல்லப்பட்டது.] (௭)

இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(ப-ரை.) இளையர்-(இவர் எமக்கு) இலையவர், இனமுறையார்-(எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்றிகழார் - என்று-(அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடு பொருந்த, ஒழுகப்படும்-நடக்கத்தகும், எ-று.

(க-ரை.) அரசரிளையவர் எமது சாதியார் என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மதிக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி நித்திரை செய்யாநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவரது தெய்வத்தன்மை அதனோடுபொருந்த வொழுகுதலாவது - அவர் தேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும்பற்றி இகழ்வாரானால் தாமும்நீக்கப்படுவ ரென்பதுகருத்து.

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்கி யவர்.

(ப-ரை.) துளக்கற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - அறிவையுடையவர் கொளப்பட்டேமென்று-(அரசனால்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோமென்று, எண்ணி - நினைத்து, கொள்ளாத-(அவன்) விரும்பாதவைகளை, செய்யார் - செய்யார்கள, எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோமென்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரும்பாதவைகளைச்செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்ட பின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பவராதலால், முன்னேயராகவே நினைத்து அஞ்சி நடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (ஈ)

பழைய மெனக்கருதி பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(ப-ரை.) பழையமென-(அரசனுக்குப்) பழைமையோமென, கருதி - நினைத்து, பண்பல்ல-(தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளோ, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமையானது, கேடுதரும் (மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும, எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழைமையோமென்று நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்யு மூரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவன் பொருது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழைமை நேரில் முகங்கொடாமல் உயிரை வௌவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செய்தற்கு ஏதுவாகிச் உரிமைகேடு தருவனென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொறுப்பொன்று அரசர்க்கு வெறுப்பாயுள்ளவைகளைச் செய்யலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (கம)

எழுபதாம்-அதிகாரம்-மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

முற்றிற்று.

எழுபத்தோராம் அதிகாரம்

குறிப்பறிதல்,

அஃதாவது: அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல். இவை மன்னரைச்சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறியா னெஞ்ஞான்று
மேறுநீர் வையக்கணி.

(ப-ரை.) குறிப்பு-(அரசனுற்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறுமை (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, கோக்கி-(அவன் முகத்தையாவது கண்ணை யாவது) பார்த்து, அறிவான் - அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்தகாலங்களும், மாருநீர் - வற்றுத நீராலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்தி ளள்ளார்க்கு, அணி - ஆபரணம், எ-று.

(க-ரை) அரசன் குறிப்பை யறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க் காபரணமா வான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையனுகி எல்லார்க்கும் அழகு செய்தலால் வையக் கண் யென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆருபெயர்கள் வையத்திற் கென்பது விகாரம். (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்

(ப-ரை.) அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வதை, ஐயப் படாத அது - சந்தேகப்படாமல், உணர்வானை - துணிவாக அறிய வல்லவனை (மனிதனேயாயினும்) தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடி சமானமாக, கொளல்-தன்கு மதிக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) மனத்தினிடத்து நடப்பதை அறிபவனைத்தெய்வத்தோடி சமா னமாகக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்பாகாஞயினும் பிறர் நினை த்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(ப-ரை.) குறிப்பின்-(தங்) குறிப்பு நிகழும் விதம் அறிந்து, குறிப்புணர் வாரை-(அதனுல்) பிறர்குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை, உறுப்பினுள்-(அரசர் தம்) முறுப்புகளுள் - யாதுகொடுத்தும் (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், கொளல்-(தமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர், எ-று,

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பவரை வேண்டுவன கொடுத்துக்கொள்ளக் கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர் குறிப்பை அறிதற்குத் தங்குறிப்புச் சார்தன மாயிற்று. உறுப்புகள்; பொருள், காடுமுதலா யிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ).

குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்பே ரனையரால் வேறு.

(ப-ரை.) குறித்தது-(ஒருவன் மனத்தி) னினைத்ததை, (கூறாமை) அவன் சொல்லாமல் - கொள்வாரோடு, அறியவல்லவரோடு, ஏனை-மற்றை-(அறியமாட்டாதவர்) உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரனையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும் வேறு-(அறிவால்) வேறு, எ-று.

(க-ரை.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமலரிய வல்லவரோடு அறியமாட்டாதவா வடிவா லொப்பினு மறிவால் வேறாவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறியமாட்டாதவ ரென்பதும், அறிவாலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்த அறிவில்லாமையால் மிருகமென்னுங் கருத்தால் வேறென்றார். (௪)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(ப-ரை.) குறிப்பின்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால், குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை, உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின்-(ஒருவனுக்கு, உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள். கண்-(சிறந்த கண்கள், என்னபயத்தவே) (வேறே) என்னபயன் செய்வனவோ, எ-று.

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறர்குறிப்பை யறியாவிடில் கண்கள் என்னபயனைத்தருவன - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குறிம்பறியு மிடத்தே துணையாஞ்சிறப்புப்பற்றி உயிரினதிடு கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை என்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குறிப்பறியாரிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(ப-ரை.) அடுத்து-(தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை, காட்டும் (தான்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்குபோல் - பளிங்கினைப்போல், நெஞ்சம் (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில், கடுத்தது - மிருக்குணத்தை, முகம்-(அவன்) முகமானது, காட்டும்-(தான்கொண்டு) காட்டும், எ-று.

(க-ரை.) அடுத்த பொருளைக் காட்டும் கண்ணாடிபோல ஒருவன் மனத்தின் குணத்தை முகங்காட்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடுத்தனிறத்தை அடுத்ததெனலால் ஆகுபெயர். ஒருபொருள் வேறொரு பொருளின் குணத்தைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழிலுவமை. (௬

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை.) (உயிரானது) உவப்பினும் - விரும்பினாலும், காயினும்-வெறுத்தாலும், தான் தான்(அறிந்து) முந்துறும்-அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிர்க்கு முற்

பட்டுநிற்கும்(ஆதலால்)முகத்தின்-முகம்போல், முதுக்குறைந்தது-அறிவுமிகுந்தது, உண்டோ-வேறுண்டோ, எ-று.

(க-ரை.) முகம்போல அறிவுமிகுந்தது வேறில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவு உயிர்க்கேயல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லை என்பாரை நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அதுவிரும்பினால் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால்தான் கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) (குதையுறுவோன்) அகநோக்கி (தன்) மனத்தை குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது (தான்) உற்றதனை, உணர்வார்-அறிந்து தீர்ப்பாரைபெறின்-பெற்றால் (அவர் தன் முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக) முகநோக்கி (அவர்)முகத்தைப்பார்த்து, நிற்க (அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் போதும், எ று.

(க ரை.) மனதைக் குறிப்பாலறிந்து உற்றதை, அறிவாரைப் பெற்றாலவர், முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும் என்பதாம்.

(வி ரை.) அப்படி நில்லாமல் சொல்லுவாலாகில் இருவருக்கும் சிறுமையாமாகலால், அதுவேண்டாமென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி [இவை மூன்று பாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(ப ரை.) கண்ணின் வகைமை (தமது) பார்வை வேறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார் அறியவல்ல மந்திரிகளை, பெறின் (அரசர்) பெற்றால் (அவர்க்கு) பகைமையுங் கேண்மையும் (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும் (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயினும்) கண் (அவர்) கண்களே, உரைக்கும் சொல்லும், எ று.

(க ரை.) கண்ணின் தன்மையை யறியவல்ல மந்திரிகளை யரசர்பெற்றாலவர்க்குப் பகையையு நட்பையுங் கண்காட்டும் என்பதாம்.

(வி ரை.) பார்வை வேறுபாடாவன, வெறுத்த பார்வையும், விரும்பிய பார்வையும், ஆம் உணர்தல்அவைகளை அந்தந்தக் குறிகளால் அறிதல்.

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(ப ரை.) நுண்ணியமென்பார் நுட்பவறிவுடையே மென்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்குங்கோல் (அரசரது கருத்தை) அளக்குங்கோலாவது, காணுங்கால்

ஆராயுமிடத்து, கண்ணல்லது (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற வேறு,இல்லை இல்லை, எ று.

(க ரை.) அரசர் கருத்தை யளக்குங் கோலாவது அவர்கள் கண்களேயல்லாமல் வேறில்லை என்பதாம்.

(வி ரை.) இங்கிதம், வடிவு, தொழில். சொல்என்பவை முதலான பிறர் கருத்தளக்கிற அளவைகள்பலவும் முன்னறிந்தவிடத்தே அவராலேமறைக்கப் படிம பார்வை மனத்தோடு கலத்தலால் மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்துச் சொல்லினர். [இதை இரண்டு பாட்டாலும் நுண்ணியகருவி பார்வை என்பது சொல்லப்பட்டது.] (கப)

எழுபதாந்தோகாரம்-அதிகாரம்-குறிப்பறிதல்.

முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்.

அவையறிதல்.

—(※)—

அஃதாவது: அரசரெழுந்தருளிச் சபையியல்பை அறிதல், காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவண் குறிப்பறிதலையல்லாமல் இதுவும் வேண்டுதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நிறுகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(ப ரை.) சொல்லின்நிறுகை சொல்லின் கூட்டத்தை,அறிந்த தெரிந்த தூய்மையவர் பரிசுத்தருணமுடையவர் (தாம்ஒன்றுசொல்லும்போது) அவை (அப்பொழுதுள்ள)சபையை, அறிந்து தெரிந்து,ஆராய்ந்து ஆராய்ச்சிசெய்து, சொல்லுக சொல்லக்கடவர், எ று.

(க ரை.) சொல்லின தொகையை யறிந்தவர், சபையறிந்து சொல்லக் கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) சொல்லின் தொகையெனவே செஞ்சொல், ஆக்கச்சொல், குறிப்புச்சொல் என மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின,தூய்மை.அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவைகொள்ளல, அவையினளவை அவை என்றார். அவ்வளவு மிகுதி, ஒப்பு,தாழ்வு என மூவகைப்படும். அறிதல தம்மோடு தூக்கி அறிதல. ஆராய்தல இச்சபையிலே சொலலப்படும் காரியம் இதுசொலலும்விதம். இதுசொன்னால அதன் முடிவு இது என்று இவையுள்ளிட்டவை ஆராய்தல. (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(பரை.) சொலலினடை சொற்களது நடையை, தெரிந்த ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் நன்மைஉய யுடையவர் (சபையினிடத்து ஒன்று சொல �ும்போது) இடைதெரிந்து (அதன் சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து. 'நன்குணர்ந்து (வழுப்படாமல) மிகவுந் தெளிந்து, சொலலுக சொலலகடவர், எ று.

(கரை.) சொலலினடையறிந்தவர் சமயமறிந்து சொலலக்கடவர் என் பதாம்.

(விரை.) சொற்களி னடையாவது அம் மூவகைச்சொற்களும் செம் பொருள், ஆக்கப்பொருள். குறிப்புப்பொருள் இவைகளே உணர்த்தும் விதம். சமயம் கேட்குதலில ஆசையுடைமை வழு சொலவழுவும் பொருள்வழுவும் [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் ஒன்று சொலலும்போது சபையறிந்தே சொலல வேண்டு மென்பது சொலலப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வலலதூஉ மில்.

(பரை) அவை சபையினளவை அறியார் (அறியாதவராகி) சொலல ல (ஒன்று) சொலலுதலே, மேற்கொள்பவர் தம்மேற்கோள்பவர், சொலலின்வகை, அச்சொலலின் கூறுபாடும், அறியார் அறியாராவர், வலலதூஉம் (மற்றும்) வலலகலேயும், இல (அவர்க்கு) இலலே, எ று,

(கரை,) அவையளவை யறியாராகிப் பேசமேற்கொள்பவர் சொலலின் வகை அறியார் ஏன்பதாம்,

விரை, சொலலுதல வகைமை கேட்பவரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலால சொலலின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார், யாது மறியாரென்று எலலாராலும் இகழப் படுதலால வலலதூஉ மிலலென்றும் சொலலியதூர், [இதனால சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம் சொலலப்பட்டது, ஊ

ஒளியார்முன் ஞெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

பரை, ஒளியார் முன் அறிவால ஒளியாரது சபையினிடத்தி, ஒள்ளி யராதல தாமும் ஒள்ளியராகக்கடவர், வெளியார்முன் மற்றை வெள்ளைகளது சபையினிடத்து, வான்சுதை வண்ணம் தாமும் வெண்சுண்ணச்சாந்திறத்தை, கொளல கொள்ளக்கடவர், எ று,

ஊரை, அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகளாகக்கடவர், அறிவில லார் சபைமுன்னே அறிவிலலா ராகக்கடவர் என்பதாம்,

விரை, ஒளியரென்றது மிக்காரையும், ஒத்தாரையும், ஒள்ளியராதல தமது நூலறிவும் சொலவலிமையும்தோன்ற விரித்துரைத்தல வைரம் இதன் பகுதிவேரம் வைரமிலலாத மரத்தை வெளிறென்பதுபோல அவ்விரண்டி மரி யாதபுலரை வெளியரென்றார், அவர்மதிக்கும்படிக்கு அவரினுமெண்ணை

புடைய ராகவென்றற்கு வான்சுதை வண்ணம் கொளலென்னூர், சபையளவறி ந்தார் செய்யுந்திறம் இதனுள தொகுத்துச் சொலலப்பட்டது,

ஈன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருள்
மூந்து கிளவாச் செறிவு.

பரை, முதுவருள் தம்மின் மிருந்தவரது சபையினிடத்து, மூந்து அவ ருக்கு முற்பட்டு, கிளவா ஒன்றைச் சொலலாத, செறிவு அடக்கம், நன்றென் றவற்றுள்ளும் ஒருவர்க்கு இது நலலதென்று சிறப்பித்துச் சொலலப்பட்ட ருணங்கள் பலவினும், நன்றே நலலதாகும், எ று,

கரை, அறிவுடையோர் சபையிலவர் முன்ன மொன்றைச்சொலலாத வடக்கமானது நன்மை எலலாவற்றுள்ளும் நலலது என்பதாம்,

விரை, தங்குறைவும், அவர் மிருதியும், அவர் சொலலுதற்கு முன்னே சொன்ருல உண்டாகிற இழுக்கும், சொலலா விட்டால வருகிற நன்மையும், அறிந்தே அடங்கலால அவ்வடக்கத்தை நன்றென்றவற்றுள்ளும் நன்றே என் ருர், முன் சொலலுதலேயே விலக்கினமையால உடன் சொலலுதலும். பின் சொலலுதலும், ஆமென்பது பெறுப்பட்டது, [இதனுல மிருந்தவரது சபையி னிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொலலப்பட்டது,

ஆற்றி னிலைகளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் மூன்ன நிழுக்கு.

பரை, வியன்புலம் விரிந்த நூற்பொருள்களே, ஏற்று உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் அவைகளின் மெய்மையை அறியவலலவர் சபையினில, இழுக்கு வலலவனெருவன் சொலலிழுக்குப்படுதல முத்திபெறற்பொருட்டு நலவழியினின்றவனெருவன் ஆற்றின் அவ்வழியினின்றும், நிலைதளர்ந்தற்றே நிலைதளர்ந்து வீழ்தலொக்கும், எ று,

கரை, கற்றவர் சபையில கற்றவ னிழுக்குப்படுதல நலவழியி னின்ற வன் நிலைழியில விழுந்தாற்போலும் என்பதாம்,

விரை, நிலைதளர்ந்து வீழ்தல அறிவால றும்பொறியென் றெழுகிய வன் பின்னினைந்து கூடாவொழுக்கத்தா னுகுதல பயனிழத்தலே யன்றி இகழ் வும் படுவானென்பதாம், [இதனுல அச்சபையில தவறிய விடத்துப்படும் குற் றம் சொலலப்பட்டது,]

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

பரை, கசடற வழுப்படாமல, சொற்றெரிதல சொற்களே ஆராய்தலில வலலாரகத்து வலலவர் சபையிடத்தே சொலலினுல கற்று பலநூலகளேயும் கற்று, அறிந்தார் அவைகளாலாகிய பயனே அறிந்தவரது கலவி கலவியாமதி, விளங்கும் யாவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றும், எ று,

(க-ரை.) குற்றமறங் கற்றவர் சபையிற் கற்றவர் கல்வி விளங்கும் என்ப தாம்.

(வி-ரை.) அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொலலக்கடவ ரென்பதாம்.

உணர்வ தடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(ப-ரை.) உணர்வது-(பொருள்களைத்தாமே) அறிய வல்ல அறிவை உடையார்முன்-உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச் சொல்லுதல்,வளர்வதன்)-(தானே) வளர்வதொரு பயிரினை,பாத்தியுள்-பாத்தியினுள், நீர் சொரிந்தற்கு - நீரைச் சொரிந்தற்பாலும், எ று.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவரொன்றைச் சொல்லல் பாத்தியில் நீர்விட்டாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி யிகவாரு மென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியுஞ்சொல்லக் கடவ ரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) நல்லவையுள் - கல்லாரினுந்த சபையினிடத்து, நன்கு - நல்ல பொருள்களை, சொல-(அவர்) மனங்கொள்ள; சொல்லுவார் - சொல்லுதற்கு உரியவர், புல்லவையுள்-(அவையையொத்த) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து,பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லற்க (அவைகளைச்) சொல்லா தொழியக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே கற்றபொருளைச் சொல்பவர் புல்லர் சபையிலே மறந்துஞ் சொல்லா திருக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லாராயின் தமக்குரிய சபையை அறியாத குற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும் கொண்ட பொருளறியாமையால் புல்லர் சபையுட, இகழ்தலால் இரண்டு சபைக்கும் ஆகாதென்பது கருதி - பொச்சாந்தும் சொல்லற்க வென்றார். (கூ)

அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றா லங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) நல்லோர்) தங்கணத்த ரல்லார்முன், தமதினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து - கோட்டிகொளல், யாதானையும் - சொல்லாதிருக்கக் கடவர்-(சொன்னால் அது) அங்கணத்துள், (பரிசுத்த மல்லாத) முற்றத்தினுள்ளக்க - வீழ்ந்த, அமிழ்தற்றா - அமிழ்தமொக்குமாகலான், எ று.

(க-ரை.) தம்மினத்தவ ரல்லார் சபையில் ஒன்றுஞ் சொல்லா திருக்கக் கடவன், சொல்லுதல் சேற்றள் வீழ்ந்த வமிர்தமொக்கும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) சொல்லின் - அது இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. சாவாமருந்தாகுத லறிந்து உண்போர் கையிலும் படாமல் அப்முற்றத்திற்கும் பொருத்த மிலாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்க வமிழ்தென்றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லா மென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒருவழியும் சொல்லலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] கூ

எழுபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-அவையறிதல்

முற்றிற்று.

எழுபத்திமூன்றும் அதிகாரம்

அவையஞ்சாமை

—(*)—

அஃதாவது: சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை அதிகார முறைமையும இதனாலே விளக்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
நெகையறிந்த நாய்மை யவர்.

(ப-ரை.) சொல்லின் நெகையறிந்த-சொற்களது தொகையை அறிந்த, நாய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், வகையறிந்து-(கற்று வல்லசபை மூவசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து, வல்லவை - கற்று வல்ல சபையில்-(ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்சோரார்-(அச்சத்தாற் பிழைபடச்) சொல்லார். எ று,

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை யறிந்தவர் சபையினது வகையை யறிந்து பிழைபடச் சொல்லார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாலென்பது-அதிகாரத்தால்வந்தது. (க)

கற்றருட் கற்ற ரெனப்படுவர் கற்றார் முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே, கற்ற-(தாம்) கற்ற வகைகளை, செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார்-(அஞ்சாமல்) சொல்ல வல்லவர், கற்றருள்-கற்றவரெல்லாரினும், கற்றார்-(இவர்) நன்றாகக் கற்றவர், எனப்படுவர் - என்று-(உலகத்தோராற்) சொல்லப்படுவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவற்றைச் சொல்ல வல்லவர் கற்றவ ரெல்லாருள்ளுங் கற்றவரென்று சொல்லப்படுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகமறிந்து அவரையே யாகலின் அவ்வுலகத்தினுலே புகழப்-படுவாரும் அவ்வே யென்பதாம். (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெனிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

(ப-ரை.) பகையகத்து - பகையினிடத்து, சாவார்- (அஞ்சாதுபோய்) இறக்க வல்லவர், எளியவர்-(உலகத்துப்) பலர், அவையகத்து - சபையினி டத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற்-(போய்ச் சொல்ல) வல்லவர், அரியர்-சிலர், எ-று.

(க-ரை.) பகையினிடத் தஞ்சா திறக்கவல்லவர் பல சபையினிடத் தஞ், சாது பேசவல்லவர் சிலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்சாமை சாவாரென்பதனினுங் கூட்டி அதனுலே சொல் ல வல்லவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவை அஞ்சாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

கற்றூர்மூற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(ப-ரை.) கற்றூர்முன்-(பல நூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற- தாம் கற்றவைகளை, செல-அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி - சொல்லிக்காட்டி, தாங்கறற தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களே, மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றாரிடத்து, கொளல்-(அறிந்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் முன்கற்றவற்றைச் சொல்லித் தாங்கற்றவைகளினும் மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக் கொள்ளக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லா மொருவருக்குங் கற்றல் கூடாமையால், வேறு வேறு கிய கல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங் கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப் பெறுதலையும் கேட்டு அரியலா மென்பதாயிற்று.] இதனுல் அதனது ஒரு சார்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) அவை-(வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா - அஞ்சாமல் மாற்றம் - எதிர்மொழியை, கொடுத்தற்பொருட்டு - கொடுக்குங்காரணமாக, ஆற்றின்-(சொல்லிலக்கணஞ்) வழியாலே, அளபு - அளவையாலே, அறிந்து தெரிந்து, கற்க-(மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர், எ-று.

௩௨௪ எ௩ - ஆம் - அதி - அவையஞ்சாமை

(க ரை.) வேற்றரசர் சபையிலஞ்சா தெதிர்மொழி கொடுத்தற் பொருட்டுச்சொல்லி லக்கண வழியாலளவை நூலறிந்து மந்திரிகள்கற்கக்கடவார்கள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அளவை நூல் சொல்லி லக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டுதலால் இதற்கு அதுவழி எனப்பட்டது. அளவை எனப்பட்ட தர்க்கநூலைக்கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கூடுமாகலால் அவைகளை பிழைபடாமற் கற்கக் கடவ ரென்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] ()

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(ப-ரை.) வன்கண்ண ரல்லார்க்கு-சௌரிய முடையவ ரல்லாதவர்க்கு, வாளொடு-வாளாயுதத்துடன், என் என்ன-(சம்பந்தமுண்டு) அதுபோல் நுண்ணவை-புத்திநுப்பமுடையவரது சபையை, அஞ்சுபவர்க்கு- அஞ்சுவோர்க்கு நூலோடு-நூலுடனே, என்-என்ன-(சம்பந்தமுண்டு.) எ று.

(க-ரை.) சௌரியமில்லாவர்க்குவாளாயுதத்துடனென்னசம்பந்தமுண்டு அதுபோலக் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்கு நூலோடென்ன சம்பந்தமுண்டு என்பதாம்.

(வி ரை.) இருந்தாரது நுண்மை அனவமேல் ஏற்றப்பட்டது, நூலுக்கு உரியவரல்ல ரென்பதாம். (௬)

பகையகத்துப் பேடிகை பொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல.

(ப ரை.) அவையகத்து-(சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில், அஞ்சுமவன் (அதனை) யஞ்சுமவன், கற்றநூல் - கற்றறிந்தநூல், பகையகத்து - (எறியப்படும்) பகை நடுவில், பேடி-(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற்பிடித்த ஒள்வாள - கூர்வாளை யொக்கும், எ று.

(க-ரை.) சபைக்கஞ்சுவோன் கற்றநூல் பேடி கைவாளை யொப்பாகும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேடி பெண்ணியல்பு மிகுந்து ஆணியல்பு முடையவள் இ-மும்-வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல் சபையும் வாய்த்துத்தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும், கற்றவனது குற்றத்தால் நூல் சிறவாதாயிற்று. (௭)

பலலவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(ப ரை.) நலலவையுள - நலலவரிருந்த சபையுள், நன்கு - நலலசொற்பொருள்களை செல-(அவற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார்-(அச்சத்தால) சொல்ல

மாட்டாதவர் பலல வைகற்றும்-பலநூலகளைக் கற்றாராயினும், பயமிலரே (உலகத்துக்குப்) பிரயோனப் படுதலிலர். எ-று,

(ப-ரை.) நலலவர் சபையிலே நலலபொருளைச் சொலலாதவர் பல நூலகளைக் கற்றாராயினும் பயனிலலாதவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவார் முன் சொலலாமையால கலவியினுண்மை அறிவார் இலலை என்பதாம். (அ)

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(ப-ரை.) கற்று (நூல்களைக்) கற்று, அறிந்தும் (அவைகளாலே பயனை அறிந்திருந்தும், நலலார்-நலலவரிருந்த, அவை சபையை, அஞ்சுவார் அஞ்சி (அவ்விடத்திலே) சொலலாதவரை, கலலாதவரின் மூடரினும், கடை கடையர், என்ப என்று (உலகத்தோர்) சொலலுவார் எ-று.

(க-ரை.) கற்றிருந்துங் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுபவர் கலலாதவரிலுங் கடையாவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அக்கலவி யறிவுகளாலே பயனைக்காமும் அடையர்மல பிறரையும் அடையிக்காமல கலவித் துன்பமே அடைந்து நிக்கையால கலலாதவரிற் கடையென உலகம் பழிக்கும் என்பதாம்.

உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்

(ப ரை.) களன் சபைக்கு, அஞ்சி பயந்து, கற்ற (நாம்) கற்றவைகளை, செல (அதற்கு) ஏற்க, சொலலாதார் சொலலமாட்டாதவர், உளரெனினும் உயிரோடிருந்தாலும் (உலகத்தோரால எண்ணப்படாமையால) இலலாரோ டொப்பர் இறந்தவரோடொப்பாவார், எ-று.

(க ரை.) சபைக்கஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொலலாதவர் உயிரோடிருந்து மிறந்தவரோ டொப்பர் என்பதாம்.

(வி ரை.) [இவை ஐந்து பர்ட்டாலும் சபைக்கு அஞ்சவோரது இழிவு சொலலப்பட்டது, (௧௦)

எழுபத்தி-மூன்றும்-அதிகாரம்-அவையஞ்சாமை.

அங்கவியலில அமைச்சு முற்றிற்று,

ஆக அதிகாரம் ௭௩ க்கு திருக்குறள் ௭௨௦.

இனி அவ்வரசனாலும் மந்திரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதும், மற்றை ஆண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டுவதும், ஆகியநாடு ஓரதிகாரத்தினாலே சொல்லுகின்றார்,

எழுபத்திநான்காம்-அதிகாரம்.

நாடு.

அஃதாவது: இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறையும்இதனுள் விளங்கும்,

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலார்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(ப ரை,) நாடு நாடாவது, தள்ளாவிளையுளும் குன்றாத விளைவுசெய்வோரும், தக்காரும் அறவோரும், தாழ்விலாச் செலவரும்-கேடிலலாத செலவமுடையோரும், சேர்வது கூடிவாழ்வதே யாம், எ று.

(க ரை.) உழவரும், அறிவோரும், செலவரும் கூடிவாழ்வதே நாடாம் என்பதாம்.

(வி ரை,) தக்கார் முதலானவரோடும் சேர்தற் றொடிலோடும் பொருந்தாமையால, விளைவென்பது உழவரை உணர்த்தி நின்றது. குன்றாமைஎலலா உணவுகளும் நிறைய உண்டாதல, இதனால வாழ்வோர்க்கு வறுமை யிலலாமை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோரும் அந்தணரு முதலாயினோர் இதனால அழிவிலலாமை பெறப்பட்டது, கேடிலலாமை கொடுக்கக் குறையாமை செல்வர் கப்பலினும், பண்டியினும், பொருள்தரும் வணிகர் இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வோருக்கும் பொருள் கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(ப ரை.) நாடு நாடாவது, பெரும் பொருளால் அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கதாகி (பிறதேசத்தாராலும் விரும்பத் தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் அறுவில்லாமையோடு கூடி, ஆற்றவிளைவது மிக விளைவதேயாம் எ று.

(க ரை.) அளவில்லாப் பொருளுடைமையால் பிறராலிச்சிக்கத்தக்கதாகி அழிவின்மைபொருந்தி மிக விளைவதே நாடாகும் என்பதாம்.

(வி ரை.) கேடாவது: அதிகமழை, மழையில்லாமை, எலி,விட்டில் கிளி அரசாண்மை எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது.இவைகளை வடநூலார் ஈதி பாவமென்றுசொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை அரசனறத்தாலும்,மற்றவை அவன் மறத்தாலும்இலவாம். இவைஇல்லாமற்போகவே மிகவுவிளையு மென்பதாயிற்று. (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
சிறையொருங்கு சேர்வது நாடு.

(ப ரை.) நாடு நாடாவது, பொறை (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு ஒருசேர, மேல்வருங்கால் (தன்) மேல் வரும்போது, தாங்கி (அவை

களேத்) தாங்கி (அதன்மேலும்) இறைவர்க்குத் தன்னரசனுக்கு, இறையொரு
ங்கு இறைப்பொருண் முழுதையும், நேர்வது உடன்பட்டுக்கொடுப்ப தியாம்

(கரை.) பிறநாட்டுப் பரசந்தன்மேல் வரும்போது அவற்றைத் தாங்கித்
தன்னரசனுக் கிறைப்பொருண்முற்றுங் தருவதே நாடாம் என்பதாம்.

(விரை.) பாரமாவது மனிதர் கூட்டமும் பசு முதலாகிய விலங்கின்
கூட்டமும் தாங்குதலாவது: அவைகள் தந்தந் தேசங்களிலே பகைவர் வரு
லாலாவது, அரசன்முறை தப்பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னி
டத்து வந்தால் அவ்வத தேசங்கள்போல் இனி நிருப்பச்செய்தல. அதனால
தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைப்பித்தாமல தானே கொடுப்பதென்றற்கு
இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (கூ)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(பரை.) நாடு நாடாவது, உறுபசியும் அதிகபசியும், ஓவாப்பிணியும் கீங்
காதநோயும், செறுபகையும் (புறத்திலிருந்து வந்து) அறிவுசெய்யும் பகையும்
சேராது அடையப்பெறுமல, இயலவது இனிது நடப்பதே யாம்.

(கரை.) பசியும், பிணியும், பகையுஞ் சேராதிருப்பது நாடாகும்
என்பதாம்.

(விரை.) அதிகபசி உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேரா
காயிற்று. கீங்காத நோய் தீக்காற்று மிக்க குளிர்வெப்பங்களும், உண்ணப்படு
மவைகளது தீமையும் இலலாமையால நேராதாயிற்று. செறுபகை அரசன்
வலிமையும், நிலப்படையும், அடவியும், அரணும், உடமையால சேராதா
யிற்று. (எ)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு மரசுபகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(பரை.) நாடு நாடாவது, பலகுழுவும் (சங்கேத வசத்தால மாறுபட்டுக்
கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ்செய்யும் (உடனிருந்து கொண்டே) பாழாக்கசெ
ய்யும், உட்பகையும் கள்ளர் முதலிய உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் (சமயம்வந்
தால) அரசின அலைக்கின்ற, கொல குறும்பும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும்,
இலலது இலலாததேயாம், எ று.

(கரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் இலலா
கதே நாடாகும் என்பதாம்.

(விரை.) சங்கேதம் சாதிபற்றியும், சமயம் பற்றியும், பலர்க்கு உளதா
மொருமை, உட்பகை வழியலைத்துப் பறிக்குங்கள்வர் கோள் சொலலுவோர்
முதலாகிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களும். இம்மூன்றும்
அரசனலும், வாழ்வோராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதென்பதாம். (அ)

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(பரை.) கேடறியா (பகைவரறியா) கெதிதலறியாததும், கெட்டவிடத்தும் (அரிதிற்) கெட்டவிடத்தும், வளங்குன்றா (அப்போதும்)வளங்குறையாததும் ஆன நாடு நாட்டை, நாட்டின் எலலா நாடுகளிலும், தலை முதன்மையாகும், என்ப என்று தூலோர் சொலலுவார், எ று.

கரை, கேடிலலாததும், வளங் குன்றாததுமான நாட்டை எலலா நாட்டிலு முதன்மையான நாடென்பர் என்பதாம்,

வி ரை, அறியாத குன்றாத என்பன, இறுதி கெட்டுவந்தன, கேடறியாமை அரசன் வலிமையாலும், கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவைகளோச்செயலாலும் வ ம், வளம் வளம், *ஆகரங்களிற்பலமையும்,வயல தண்டலைகளில விளேயுமவையும், ஆம், குறையாமை அவை சம்பாதிக்க வேண்டாமல இயல பாகவே உளவரையும் முன் சம்பாதிக்கப்படுங் குறையாததாலும் [இவை ஆறுபாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொலலப்பட்டது,] சு

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குயிப்பு.

பரை, இருபுனலும் கீழ்நீர்மேனீர் எனப்படுகிற தன்னிடத்து நீரும், வாய்ந்த மலையும் உறப்புடைத்தாகிய மலையும், வருபுனலும் அதிலிருந்து வருவதாகியநீரும், வலலாணும் அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு நாட்டினுக்கு, உயிப்பு அவயவமாம், எ று,

கரை, நீருமலையு மலையிலவரு நீரும், நகரும் நாட்டிற் குறிப்பாம் என்பதாம்,

வி ரை, இவ்விடத்துப் புனலென்றது நாவு, கேணிகளும், ஏரிகளும் ஆறுளும் ஆகிய ஐவதாரங்களை, அவையவமாதற்கு உரியன. அவையே யாகவால, அவைகளால மழையுறப்பிறந்த வளமுடைமை பெறப்பட்டது,நடுவதல லாமல ஒருபக்கத்ததாகவும், தன்னலந்தருதலுக, மாரியிலண்டநீர் கோடையி லுமிழ்தலு முடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார், [இதனுல அதனது அவயவம் சொலலப்பட்டது,] எ

பிணியின்மை செல்வம் விளேவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

பரை பிணியின்மை நோயிலலாமையும், செலவம் செலவமும, விளேவு பயிர் விளேவும, இன்பம சுகமும, ஏமம காவலும, இவ்வைந்து இவ்வைந்தினேயும, நாட்டிற்கு தேசத்திற்கு, அணி அழகாகும, என்ப எனறு தூலோர் சொலலுவார், எ று,

*ஆகரம மணி, பொன் முதலியவை எடுக்கும் குழிகள்.

(க ரை.) நோயில்லாமையும் செல்வமும் பயிர்விளைவு மின்பமும் காவலு மிவ்வைந்து நாட்டிற் கழகாகு மென்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிணியில்லாமை நிலநலத்தால் வருவது, செல்வம் முன்சொல்லியது இன்பம் விழவும், வேள்வியும், சான்றோரு முடைமையாலும், அனுபவிப்பவையுடைமையாலும்-நிலநீர்களது, நன்மையாலும் வாழ்வார்க்குஉள்ளே நிகழ்வது-காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண் கவாலும் அடங்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்துப்பின்னே அவைக்ளை நினையாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(ப ரை.) நாடா-(தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந்தாமல்-(அவரிடத்தை தானே அடையும்)வளத்தன-செல்வத்தையுடையவைகளை, நாடு-நாடுகள் என்ப-என்று-(நூலோர் சொல்லுவார்-(ஆதலால்) நாட-தேடிவருந்த, வளந்தரும்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு-நாடுகள், நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம், எ று.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை யுடையவற்றை நாடென்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத்தரு நாடுகள் நாடுகளல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தால்குற்றம்சொல்லியபடி.

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(ப-ரை.) வேந்து-அரசனோடு,அமைவில்லாத-பொருந்துதலில்லாத, நாடு நாடாவது, ஆங்கு-மேற் சொல்லிய குணங்களா லெல்லாம், அமைவெய்தியக் கண்ணும்-நிறைந்துள்ளதாயினும், பயமின்றே-(அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று, எ-று.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லா நிறைவுள்ளதாயினும் பிரயோசனமில்லை-என்பதாம்.

(வி ரை.) வேந்தமையெனவே குடிகள் அவனிடத்தே அன்புடையராதலும் அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடைய நாதலும் அடங்கின அவை யில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லாவையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

எழுபத்திநான்காம்- அதிகாரம்-நாடு.

முற்றிற்று.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாம் அடங்குமாயினும் பகைவரால்தொலைவு வந்த விடத்து அதற்கும். அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப்புப் பற்றியே வேறோரங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் ஓரதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார்.

அரண்.

அஃதாவது: இன்ன தென்பதும் அதிகார முறைமையும், இதனுள் விளங்கும்.

ஆற்றுபவருக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(பரை.) அரண்-கோட்டையானது,ஆற்றுபவர்க்கும்-(மூவகைவலிமையு முடையவராய்ப்)பிறர்மேலே செல்வோர்க்கும், பொருள்-சிறந்ததாகும்,அஞ்சி-(அவையல்லாமல் தம்மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுபவர்க்கும்-தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள்-சிறந்ததாகும், எ று,

(கரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னையடைந்தோர்க்கும் சிறந்த பொருளாகும்-என்பதாம்,

(விரை.) பிறர்மேற் செல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலானவை களைப் பிறஞருவன் வௌவாமல் வைத்துச் செல்ல வேண்டுதலாலும், பெருமை தொலைந்து முடிவு வந்த விடத்துக் கடலினடுவே உடை கப்பற்காரர் போன்றுகாப்புக்காணுது முடிவராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. வலிமையுடையவ ராயினும் அரணில்லாத விடத்து அழியுந் தன்மையராகலால், அவரை முன் சொல்லினர். [இதனுள் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடையது சுரண்.

(பரை.) அரண்-கோட்டையானது, மணிநீரும்-மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும்-மண்ணும்-வெளிநிலமும், மலையும்-மலையும், அணி நிழற்காடும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும், உடையது-உடையதே யாம், எ-று.

(கரை.) நீரையும், வெளி நிலத்தையும், மலையையும் காட்டையுமுடையது கோட்டையாம்-என்பதாம்.

(விரை) எக்காலும் வற்றுத நீரென்றற்கு மணிநீரென்றும், நீரு நிழலுமில்லாத வெறுநிலமென்றற்குமண்ணென்றும்,செறிந்த காடென்றற்கு அணி நிழற்காடென்றும் சொல்லினர். மதிற்புறத்து வெளி நிலம் பகைவர் அரண் பற்றுமைப் பொருட்டு, நீராண், நிலவரண் மலையரண், காட்டரண், என்கிற இந்நான்கின்-இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்,

உயர்வகலந் தின்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(பரை.) உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், தின்மை - வலிமையும், அருமை - அருமையும், (எனப்பட்ட) இந்நான்கின் - இந்நான்கினது,

அமைவு-மிகுதியையுடைய மதிலை, அரணென்று-கோட்டையென்று, நூல்-நூலோர், உரைக்கும்-சொல்லுவார் எறு.

(கரை,) உயர்வு, அகலம், வலிமை, அருமை, இந்நான்கின், மிகுதியையுடைய மதிலைக்கோட்டையென்று சொல்லுவர் என்பதாம்.

(விரை,) அமைவுநூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள். உயர்வு-ஏணிக்கு எட்டாதது, அகலம் புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும் உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று தொழில் செய்தற் காந்தலையகலமும். திண்மை-கருங்கல் செங்கல்களாலே செய்தலால் குத்தப்படாமை. அருமை பொறிகளாலே சேர்தற் கருமை. [பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(பரை.) அரண்-கோட்டையானது, சிறுகாப்பின்-காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறிதாய், பேரிடத்ததாகி-பரந்தவிடத்தை யுடையதாய், உறுபகை-(தன்னைச்) சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியை, அழிப்பது-கெடுப்பதே யாம். எறு.

(க-ரை.) காக்குமிடஞ் சிறிதாய்ப் பரந்தவிட முடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வாயிலும் வழியும் ஒழிந்த விடங்கள், மலை, காடு, நீர், நிலை, என்றிவைகளுள் ஏற்பவைகளை உடைத்தாதல்பற்றிசிறுகாப்பினென்றும் உள்ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி பேரிடத்ததாகி யென்றும், தம்வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமென்று வரும்பகைவர் வந்து அதுகண்டால் அத்தைரியம் ஒழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும் சொல்லினார். (௪)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த்தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(பரை.) அரண்-கோட்டையானது, கொளற்கரிதாய் (புரத்தோராலே) கொள்ளுதற்கரிதாய், கொண்ட-உட்கொண்ட, கூழ்த்தாகி-(பலவகை)யுணவையுடையதாகி, அகத்தார்-உள்ளிடத்தோரது, நிலைக்கு- (போர்) நிலைக்கு, எளிதாம்-எளிதாகின்ற, நீரது-குணத்தையுமுடையதே யாம். எறு,

(கரை.) பகைவர் கொள்ளுதற்கரிதாய்ப் பலவகையுணவையுடையதாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக்கெளியதாகிய குணமுடையதே கோட்டை-என்பதாம்.

(விரை.) கொள்ளுதற் கருமை காவற்காடு கிடங்குகளாலும், பொறிகளாலும், இடங்கொள்ளுதற்கருமை-உணவு-தலைமைபற்றிச்சொலலின்மையால் மற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப்படு மவைகளும் அடங்கின, நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயுதமுதலானவை புறத்தோர்மேல்

எளிதிலேசெல்லலும், அவரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர்மேலே செல்லாமையும் பதணப்பரப்பும் முதலானவை. பதணம் மதிலுண்மேடை. (இ)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவி
நல்லா ளுடைய தரண்.

(ப-ரை.) அரண் கோட்டையானது, எல்லாப் பொருளும்-உள்ளிடத்தோர்வேண்டும்பொருள்கள்யாவையும், உடைத்தாய்-உடையதாகி, இடத்து-(புறத்தோரால்) அழிவடையு மளவில், உதவும்-(அதுவரைமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல, நல்லாள்-நல்லவீரரையும், உடையது-உடையதேயாம். எ-று,

(க-ரை.) எல்லாப் பொருள்களுதாய் வீரரையுடையது கோட்டை - என்பதாம்.

(வி ரை.) அரசனிடத்து அன்பும், மானமும், மறமும், சோர்வில்லாமையும், முதலாகிய நற்குணங்களே உடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

முற்றியு முற்று தெரிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(ப-ரை.) அரண்-கோட்டையானது, முற்றியும்-(வரவுபோக்கு) ஒழியும் வகை) கெருங்கிச் சூழ்த்தும் முற்றாது-அப்படிச் சூழாமல், எரிந்தும்-(கெகிழ்ந்த விடம்தோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும், அறைப்பறித்தும்-(உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரைவிட்டு)ழிறுத்தித் திறப்பித்தும், பற்றற்கரியது-(புறத்தோராலே பிடித்தும்) கொள்ளுதற்கரியதே யாம். எ-று.

(க ரை.) சூழ்த்தும் சூழாமலும் போர் செய்தும், ழிறைபெற்றும் பிறராற் கொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாம் என்பதாம்.

(வி ரை.) இம்மூன்றுஉபாயங்களுள்ளும், முதலாவது எல்லாப்பொருளுமுடைமையாலும், மற்றவைகள் நல்லாருடைமையாலும் பல்பன வல்லவாயின. (எ)

முற்றுந்தறி முற்றி யவரையும் பற்றுற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது, முற்றுற்றி-(சேனைப்பெருமையால்) சூழ்தல் வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - வந்து, சூழ்ந்தபுறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்றுற்றி-(தாம்)பற்றியவிடம் விடாதே நின்று, வெல்லது-(போர்செய்து) வெல்லதேயாம். எ று.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரையும் தன்னிடத் திருந்தவர் பற்றி, வெல்வதே கோட்டை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெல்வதே அரணுடையார் தொழில் அரண்மேலே நின்றது. பெரும்படையரானேச் சிறுபடையரானேப் பொறுத்து நிற்குந் தூணிலே

யன்றி வெல்லு மியல்பின தென்பதாம், [இவை ஏழுபாட்டாலும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது, முனைமுகத்த - போர்தொடங் இன வளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெட வினைமுகத்து (உள்ளிடத் தோர் செய்யுந்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறெய்தி - வீறுபெற்று, மாண் டது (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதேயாம். எ-று.

(க-ரை.) போரிடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழிலிடத்துப் பெருமை யுடையது கோட்டை என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னுங் கூடிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். தொழில் வேறுபாடுகளாவன- பகைவர் தொடங்கிய போரை அறிந்து எய்தல், எரிதல், குத்துதல், வெட்டு தல், என்றிவை முதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைகளைச் செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமையென்றதுபுறத்தோர் அறியாமல்புகுதல் போகுதல் செய்தற்குஉண்டாக்கப்பட்ட சுரங்கைவழிமுதலானவையுடைமை

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(ப ரை.) அரண் - கோட்டையானது, எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை, தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவ ரிடத்து, இல்லது (அவை) இலதாம் எ று,

(க-ரை) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை யுடைத்தாகிய விடத்தும் தொழிலிற் பெருமை யில்லாதவரிடத்துப் பயனிலதாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சும்மா வீருக்கையும், அளவுறியாது செய்தலும், எற்காதது செய்தலும். எல்லாமடங்க வினைமாட்சியில் இல்லாரென்றும், எற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றுமற் போனால், அவ்வரணது அப்பெருமை களாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு அவை யுடைத்தின்றென்றும் செ ல்லினர், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது,] (கூ)

எழுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-அரண்.

முற்றிற்று.

எழுபத்தாரும் அதிகாரம்.

பொருள்செயல்வகை.

——(*)——

இனிப் பெருப்பாலும் நாட்டாலும், அரணாலும், வளர்க்கவும், காக்கவும் படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின் விதம், இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவது நின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள்விளங்கும்

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(பதவுரை.) பொருளல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப் பட்டாதவரையும், பொருளாகச் செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல, பொருளல்லது - பொருளேயல்லாமல், பொருள் ஒருவருக்குப் பொருள் இல்லை வேறில்லை. எ று,

(கருத்து.) மதிக்கப்படாதவரையு மதிக்கப்படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறு பொருளில்லை-என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) மதிக்கப்படாதவர் அறிவில்லாதவரும், இழிகுலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறிவுடையவரும், உயர்குலத்தவரும் அவரிடத்திலேபோய் நிற்கப்பண்ணுதல், அதனாலே சம்பாதிக்க வேண்டியது பொருளே யென்பதாம்

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்பவர் சிறப்பு.

(பதவுரை.) (எல்லா நன்மையு முடையவராயிருந்தாலும்) இல்லாரை (பொருளில்லாதவரை, எல்லாரும் யாவரும், எள்ளுவர் இகழ்வர் (எல்லாதிறமையு முடையவராயிருந்தாலும்) செல்வரை அப்பொருளுடையவரை எல்லாரும் யாவரும், சிறப்புச்செய்வர் உயரச்செய்வர். எ-று.

(கருத்து.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர், செல்வரை யாவரும் புகழ்வர் என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) உயரச்செய்தல் தர்ம் தாழ்ந்து நிற்றல், இகழ்வியலும். தாழ்வியலும், பகைவர், நடப்பினர், அடிமைவர் என்று மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்லாரு மென்றார். பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு, (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(பதவுரை.) பொருளென்னும் பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யாவிளக்கம் நற்றாவிளக்கானது (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு எண்ணிய (அவர்) நினைத்த, தேயத்துத்தேசத்தில், சென்று போய், இருள் (பகையென்னு) மிருளை, அறுக்கும் கெடுக்கும், எ று.

(க ரை.) பொருளென்னும் விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக் கெடுக்கும் என்பதாம்,

(வி ரை.) பொருள் எல்லார்க்கும் எக்காளும் அவசியம் வேண்டுவதாய் வருதல்பற்றி, பொய்யா விளக்கென்றும், மற்றவிளக்கோடு இதனிடத்து வேற்றுமைதோன்ற, எண்ணியதேயத்துச் சென்றென்றும் சொல்லினார். ஏகதேச வுருவகம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(ப ரை,) திறனறிந்து (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து, தீதின்றி (அரசன்) கொடுங் கான்மையிலனாக, வந்தபொருள் கிடைத்த பொருள் (அவனுக்கு) அறன் அறத்தையும், ஈனும் கொடுக்கும், இன்பமும் இன்பத்தையும், ஈனும் கொடுக்கும். எ று.

(க ரை.) குற்றமில்லாது வந்த பொருளானது தருமத்தையு மின்பத்தையுந் தரும் என்பதாம்.

(வி ரை,) திறம் சம்பாதித்தற்கு உரியவழி, செங்கோலனென்று புகழப்படுதலாலும், கடவுட்பூசை தானங்களாலே பயன் அடைதலாலும், அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப் படுதலால், இன்பமு மீனுமென்றும் சொல்லினார். ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்க வென்பதாம. (௪)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

(ப ரை.) அருளொடும் (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணையோடும, அன்போடும (அவர் தம்மிடத்துச் செய்யும) அன்போடும, வாரா (கூடி) வாராத, பொருளாக்கம் - பொருட் சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் நீங்கவிடக்கடவர், எ-று.

(க ரை.) அருளோடு மன்போடும் வாராத பொருளை யரசர் நீக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அவைகளோடு கூடிவருதலாவது: ஆறிலொன்றாய் வருதல். அப்படிக்கு வாராதபொருள் பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால அதனை புலலாரென்ற வளவிலே நிறுத்தாமற் புரளவிட லென்றும் சொல்லினார். (௫)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன்னொன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(ப ரை.) உறுபொருளும் (உடையவர் இல்லாமையால தானே வந்து) கிடைத்த பொருளும், உலகு பொருளும் சங்கமாகிய பொருளும், தன்னொன்

௩௩௬ எ௬ - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை.

ஞர் தன்பகைவரை, தெறுபொருளும் வென்று (திறையாக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன்பொருள் அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ று.

(க ரை.) உடையவரிலலாப் பொருளும், சங்கப் பொருளும், பகைவரை வென்று திறைகொண்ட பொருளு மரசன் பொருள்களாம் என்பதாம்.

(வி ரை.) உறுபொருள் வைத்தரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின் கீழ்க் கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம. சங்கம் மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும வரும பண்டங்களுக்கு வாங்குமவரி. தெறுபொருள் தெறுதலால வரும பொருளென விரியும. ஆறிலொன் றலலாமலும, உரியவை சொலலியபடி, [இவை மூன்று பாட்டாலும அது சமபாதிக்கும வழி சொலலப்பட்டது, (௬)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(ப ரை,) அன்பீன் அன்பினால ஈன்றிடப்பட்ட, அருளென்னும அருளென்கின்ற குழவி குழந்தையானது, பொருளென்னும பொருளென்று உயர்த்திச் சொலலப்படும, செலவம செலவத்தையுடைய, செவிலியால க செவிலித்தாயால, உண்டு வளரும, எ று.

(க ரை,) அன்பா லீன்றிடப்பட்ட அருளென்னுங் குழந்தையானது பொருளென்னுஞ் செவிலித்தாயால வளரும என்பதாம்.

(வி-ரை.) சமபந்தம பற்றாமல வருத்த மடைந்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் சமபந்தம பற்றிச் செலலும அன்பு மிருந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால, அதனை அன்பீன் குழவியென்றும, அதுவரியவர் மேறசெலவது அவ்வறுமை களைய வலலபொரு ளுடையவர்க்கு ஆதலால பொருளை அதற்குச் செவிலி யென்றும; அது உலகிற் செவிலிபோலலலாமல தானே எலலாப் பொருளும உதவி வளர்த்தலால செலவச் செவிலியென்றும செர்லலினார்.

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(ப ரை,) தன்கைத்து தன்கையதாகிய பொருள், உண்டாக உண்டாகவிருக்க, ஒன்று ஒருதொழிலை செய்வான் செய்பவனது, வினை செய்கையானது, குன்றேறி (ஒருவன்) மலைமேல ஏறி நின்று, யானைப்போர் யானைகளதுபோரை, கண்டற்று கண்டதனோ டொக்கும, எ று-

(க ரை) தன் பொருளிருக்க வொரு தொழிலைச் செய்பவன் செய்கையானது மலைமேலேறி யானைகள் போரைக் கண்டதொக்கும என்பதாம்.

(வி ரை,) எப்படிக் குன்றேறினவன் அச்சமும வருத்தமும இலலாமல பூமியில யானையும யானையும செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிருந்து

காண்பேனோ அப்படிக் கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மேற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும்இல்லாமல் வல்லவரை ஏவித்தான் இனிதிருந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(ப ரை.) (தமக்கு ஒன்றுண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை-திரவியத்தை செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர்-(அப்பொருள்) செறுநர்-(தம்) பகைவரது, செருக்கு-தருக்கை, அறுக்கும்-கெடுக்கும், எஃகு-ஆயுதமாம்-(அதற்கு) அதனின் அதுபோல், கூரியது-கூரிய ஆயுதம், இல்-(வேறு) இல்லை, எ று.

(க ரை.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக் கடவர் அத் திரவியம் பகைவர் செருக்கைக் கெடுக்கு மாயுதமாம், அதுபோல் கூரிய ஆயுதம் வேறில்லை-என்பதாம்.

(வி ரை.) பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நட்பு முடையவராதலாலே பகைவர் செருக்கு நீங்கித் தாமே அடங்குவா ரென்பதற்கு - செறுநர் செறுக்கறுக்கு மெஃகென்றும், மற்றை யாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்க மாட்டாமையால், அதனிற் கூரிய தில்லை யென்றும் சொல்லினார். (௯)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(ப ரை.) ஒண்பொருள்-நல்ல வழியால்வரும் பொருளை, காழ்ப்ப-மிக வதிகமாக, இயற்றியார்க்கு-உண்டாக்கினவர்க்கு, ஏனையிரண்டும்-மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு-ஒருசேர, எண்பொருள், எளிய பொருள்களாம், எ-று.

(க-ரை.) நல்லவழியால் வரும் பொருளை மிகவுண்டாக்கினவர்க்குத் தருமமு மின்பமு மெளியனவாம்-என்பதாம்.

(வி ரை.) காழ்த்தல், முதிர்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது [illegible] பொரு ளென்றும், மற்றை யிரண்டும் அதன்விளைவாக [illegible] த்திலே உண்டாகு மென்பதற்கு எண்பொருளென்றும் [illegible] நான்கு பாட்டாலும் அதனபயன் சொல்லப்பட்டது.]

[illegible]ரும்-அதிகாரம்-பொருள் செயல் வகை

முற்றிற்று.

———

எழுபத்தேழாம் அதிகாரம்.

படைமாட்சி.

இனிப்பொருளினால் ஆவதாய் வெல்லுதாகியபடையை இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு மெல்லாந் தலை

(பதவுரை.) உறுப்பு-(யானை முதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும், அமைந்து நிறைந்து, ஊறு-(போரிலே) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா-அஞ்சாது நின்று வெல்-(பகையை) வெல்லுதாகிய, படை-சேனையானது, வேந்தன்-அரனது, வெறுக்கையு மெல்லாம்-செல்வங்களி லெல்லாம், தலை-முதன்மையாகிய-(செல்வமாம்) எ று.

(கருத்துரை.) போரிலஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையாண்டை அரசன் செல்வம் யாவற்றினும் தலைமை என்பதாம்.

(விசேடவுரை.) இவ்விடத்திலே படை யென்றது-அங்காண்கின், கூட்டத்தை, சேனை-ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சேனை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால் வெறுக்கையு மெல்லாந் தலையென்றும் சொலலினுர். (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்து
தொல்படைக் கல்லா லரிது

(பதவுரை.) தொலைவிடத்து-(தான்) நிலைதாகிய விடத்தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவுவந்தால், ஊறு-(தன்மேலே) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா-அஞ்சாது நின்று தாங்கும், வன் கண்-சௌரியமானது, தொல் படைக்கல்லால்-அவன் முன்னேறைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது-உண்டாகாது. எ று,

(கருத்துரை,) அஞ்சாது நின்று தாங்குஞ் சௌரியமானது அரசன் பழைய சேனைக்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை-என்பதாம்.

(விசேடவுரை.) இழிவு சிறப்புமை விகாரத்தால் தொக்கது மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை கைப்படை எனப் படுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படை யாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்து அதைக் காப்பாற்றுக வென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெயிற்பகை
நாகமுமிரிப்பக் கெடும்.

(ப-ரை.) எலிப்பகை-எலிகளாகிய பகைதிரண்டு, உவரி-கடல்போல் ஒலித்தக்கால்-இறைத்தால், என்னும்-(பாம்புக்கு) என்னதுன்பம்வரும், நாகம் அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப-மூச்செறிந்த வளவிலே, கெடும்-(அதுதானே) கெடும். எ று.

(க ரை.) எலிகள்கூடிச்சந்தித்தால் பாம்புக்கென்னதுன்பம்வரும் பாம்பு மூச்சுவிட்டவளவில் எலிகளழியும்-என்பதாம்.

(வி ரை.) இத்தொழி லுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும்-(வீரரல்லாதார்) பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பின வளவிலே அவர்கெடுவரென்பதுதோன்ற நின்றமையால்-இதுபிறிது மொழிதலணி. வீரரல்லாதார் பலரினும் வீர ஞெருவீனை ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையானது மற்றையங்கங்களுட்சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டது,] (கூ)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(ப ரை) படை-(அரசனுக்குப்) படையாவது, அழிவின்றி-(போரினிடத்துக்) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாதாகி-(பகைவராலே) சேறுக்கப்படாததாகி, வழிவந்த-பழமையாக வந்த, வன்கணதுவே - சௌரியமுடையதே.

(க ரை.) போரிற்கெடுதலில்லாமல் பழமையாகவந்த சௌரியமுடைய தே யரசனுக்குப் படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை,) அழிவில்லாமையால் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. (சு)

கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடியெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(ப-ரை.) படை-சேனையானது, கூற்று-கூற்றுவன், உடன்று-கோபித்து, மேல்வரினும்-தன்மேல்வரினும், கூடி மனமொத்து, எதிர்நிற்கும் எதிர்நின்று தாங்கும், ஆற்றலதுவே-மனவலிமையை யுடையதே. எ-று,

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டுவரினு மெதிர்நின்று தாங்கும் வலிமை யுடையதே படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை) மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலென்பு. உம்மை சிறப்பும்மை. (எ)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(ப-ரை.) மறம்-செளரியமும், மானம்-மானமும், மாண்ட மாட்சிமைப் பட்ட, வழிச்செலவு-(முன்வீரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்லுதலும் தேற்றம்) (அரசனுல்) நம்பப்படுதலும், எனநான்கே-என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு-சேனைக்கு, எமம்-அரணும், எ று,

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும், நல்வழிச்செல்கையும் நம்பிக்கையும், ஆகிய விந்நாற்குணமுஞ் சேனைக்கரணுகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவைகளால் முறையே பகைவரைச் சிக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தாழ்வு வராமற் காத்தலும். தோற்பவர்மேற் படையெறியாமை முதலியவும். அறைபோகாமையும், ஆகியசெய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை யாற்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகலின் வேறரண் வேண்டா மென்பதாம். (சு)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(பரை.) தானை-சேனையாவது, தலை வந்த-(பகைவராலே வருக்கப் பட்டுத்) தன்மேல்வந்த, போர்-(படையின்) போரை, தாங்குந்தன்மை-வீலக்கும் வருப்பை, அறிந்து-(வருத்துக்கொண்டு) தார்-(அதரது) தூசிப் படையை, தாங்கி-(தன்மேல் வராமல்) தடித்து, செல்வது-தான் அதன்-(மேலே) செல்வதே. எ-று.

(க-ரை.) தன்மேல்வந்த போரை வீலக்கும் வருப்பை யறிந்து பகைவர் தூசிப்படையைத் தடித்துச் செல்வதே படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை.) படைவகுப்பாவதுவியூகம அதுஎழுவகை உறுப்புகளையுடைய தாய் வகையால நான்காய் விரியால் மூப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னுல்விரியும் அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டு கொள்க [இவை நான்கு பாட்டாலும் படையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(பரை.) தானை-சேனை, அடற்றகையும்-(பகைமேலே தான் சென்று) போர்செய்யுஞ் செளரியமும், ஆற்றலும்-(அது தன்மேல் வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல்லெனினும் இல்லையாயினும், படைத்தகையால்-தனது தோற்றப் பொலிவாலே, பாடு-பெருமையை, பெறும்-அடையும், எ-று.

(க ரை.) சேனையானது செளரியமும் வலிமையு மில்லையாயினும் பொலிவினுலே பெருமையை யடையும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) இல்லெனினு மெனமே அவசியம் அவைகள் வேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. தோற்றப் பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்,

யானை, குதிரைகளுடனும, படாகை, கொடி, குடை, பலவாத்தியம், காகள முதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு பாடு கண்ட வளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(ப ரை.) சிறுமையும்-(தான்தேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லாத் துனியும்-(மனத்தி லிருந்து) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமையும் - காரித்திரியமும், இல்லாயின்-(தனக்கு இல்லையாயின, படை - சேனையாவது, வெல்லும் (பகையை) வெல்லும், எ று.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையை வெல்லும்-என்பதாம்.

(வி ரை.) விட்டுப் போதலும் வறுமை யடைதலும், அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன நீங்கா வெறுப்பு மகளிரை வெளவ இழிவாயின. செய்தல் முதலானவைகளால் வருவது இவை யுள்ளவிடத்து அவனிடத்து அன்பில்லாமல் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லு மென்றார். (௯)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(ப-ரை.) நிலைமக்கள்-(போரினிடத்து) நிலையையுடைய வீரரை, சால வுடைத்தெனினு - மிகவுடைய தாயினும், தலைமக்கள்-(தனக்குத்) தலைவராகிய வீரர், இவ்வழி - இல்லாவிடத்து, தானை - சேனை, இல் நில்லாது, எ று.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக வுடைத்தாயினும் படைத்தலைவ ரில்லா விடத்துப் போரி னில்லாது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சேனாபதிகள் நிலையுடையவ ரல்லாமல் போவாராயின் கா ண்யோ ரில்லெனப் போர்செய்யாமல் தானும்போ மென்றற்கு - தலைமக்களில் வழியில்லென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமையாலும், அரசன் கொடைத்தாழ்வு களாலும், தலைவ ரில்லாமையாலும் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

எழுபத்தே [illegible] மாட்சி

முற்றிற்று.

எழுபத்தியெட்டாம்-அதிகாரம்.

படைச்செருக்கு.

——(*)——

அஃதாவது: அச்சேனையினது மறமிகுதியாம். அதிகாரமுறைமையும், இதனாலே விளங்கும்.

என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(ப ரை.) தெவ்விர் பகைவரே, என் என்னுடைய, ஐமுன் தலைவனெதிர், நின்று (போரேற்று) நின்று, கன்னின்றவர் (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லிநிடத்தே நின்ற வீரர், பலர் பலராவர் (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல்) உம்முடலிலே (நிறகையை வேண்டில்) என் என்னுடைய,ஐமுன் தலைவனெதிர், நில்லன்மின் (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள், எ று.

(க ரை.) பகைவரே யென்றலைவரெதிர் நின்று வெல்லாது இறந்து கல்லாக நாட்டப் பட்டவர் பலராவர் நீங்களுயிரோ டிருக்க விரும்பினால் என் தலைவர் முன்னில்லாதீர்கள் என்பதாம்.

(வி ரை,) கல் போரில் வீரர் இறந்த விடத்து அவருருவஞ்செய்து நடப்படுகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு* நெடுமொழி வஞ்சி.] (க)

கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(ப ரை,) கானம் காட்டில் ஓடுகிற, முயல் முசலை, எய்த (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் அம்பை எந்து தலைப்பார்க்கிலும், யானை(வெளி நிலத்திலே நின்ற) யானையை (எறிந்து) பிழைத்தவேல் தப்பிய வேலை,எந்தல் தாங்குதல் இனிது நன்று, எ று

(க ரை.) முயலையெய்த அம்பை யேந்துதலைப் பார்க்கிலும் யானையை செய்து தப்பிய அம்பை யேய்ந்துதல் நல்லது என்பதாம்.

(வி ரை.) கானமுய லென்றதனால் - வெளிநிலமென்பதும், பிழைத்த வேலென்றதனால் தப்பாம லென்பறும, முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன, இது பகையரசனது சேனையோடு சணடைசெய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்வரசன் மேற் செலலலுற்ற ஒரு வீரனது சொலலு. (உ)

போராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

---

*நெடுமொழி வஞ்சியாவது பகைவர்முன்னே தன்னாண்மை சொலவது

(பரை,) தறுகண் (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற) மறம் பேராண்மை மிகுந்த வாண்மையாகும், ஒன்றுற்றக்கால (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின் (அது தீர்த்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு) உயிராண்மை (முகங் கொடுத்து) உபகாரியாத்தன்மை, அதன் அதிற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப என்று (தூலோர்) சொலலுவார், எ று.

(கரை.) பகைவரைவெலலு மறமானதுமிருந்த வாண்மையாகு மப்பகை வர்க்குத் தாழ்வு வந்த காலத்ததுதல கூர்மையாகும் என்பதாம்.

(விரை.) மற்று அசை, இவை இரண்டு பாட்டாலும்*தழிஞ்சி. (ஈ)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(பரை.) கைவேல (தன்) கைப்படையாகிய வேலை, களிற்றொடு (தன் மேலவந்த) யானையோடி, போக்கி எறிந்துவிட்டு, வருபவன் (வருகின்ற யானை க்கு வேலதேடித்) திரிபவன், மெய்வேல தன்மார்பிலிருந்த வேலை (கண்டு) பறியா பிடுங்கி, நகும மகிழ்வான், எ று,

(கரை.) கைவேலை யானைமேலெறிந்து வருபவன் தன் மெய்வேலைப் பிடு ங்கி மகிழ்வான் என்பதாம்.

(விரை.) களிற்றொடு போக்கல களிற்றி னுயிரைக்கொண்டு போம்படி விடுதல, மகிழ்ச்சி தேடியது அடைதலால, இதனுள் களிற்றையலலது எறியா னென்பதும், கோபங்குதியால வேலமார்பிலே புதைத்ததை அறிந்திலனென் பதும், பின்னும் போர்மேல விரும்பினனென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது *நூழிலாட்டு.] (உ)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்தெமைப்பி
னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு

(பரை.) விழித்தகண் (பகைவரைக்) கோபித்துப் பார்த்தகண், வேல கொண்டு (அவர்) வேலைக்கொண்டு எறிய எறிய, அழித்து (அதற்குப்பொரு மல அப்பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின் இமைக்குமாயின் (அவ்விமைத் தல) வன் கணவர்க்கு வீரர்க்கு, ஓட்டன்றோ தோற்பலலவா. எ று.

கரை, கோபித்துப்பார்த்த கண் வேலகொண்டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பலலவா என்பதாம்.

(விரை,) அக்கோபப் பார்வை இமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்ச்சி யென்று நினைத்து அதுவும் செய்யா ரென்பதாம். (ஊ)

* தழிஞ்சியாவது தோற்றவர்மேலே ஆயுதஞ் செலுத்தாத மிருமறம் சொலவது.

* நூழிலாட்டு பகைவர் ஓட மார்பிற் புதைந்து நிடந்த வரயுதம் பிடுங்கி யெறிவது.

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து

(ப ரை.) (வீரனானவன்) தன்னாளை தனக்குக்கழித்ததினங்களை, எடுத்து எடுத்த தெண்ணி அத்தினங்களுள் விழுப்புண் பெருங்காயங்கள், படாத நாளெலலாம் படாத தினங்களை யெலலாம்,வழுக்கினுள்பயன்படாது கழிந்த தினங்களுள்ளே, வைக்கும் வைப்பான், எ று.

க-ரை. சத்தவீரனானவன் போர்செய்யப்படாதநாளை வீணாளென் றெண்ணுவான் என்பதாம்,

(வி ரை.) விழுப்புண் முகத்திலும், மார்பிலும் பட்டபுண் போர் பெற்றிருக்கவும் அது பெறாத நாள்களோடு கூட்டுவ னென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊதஞ்சாமை சொலலப்பட்டது.] ௬

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(ப ரை,) சுழலும் பூமியைச் சூழ்ந்துநிற்கும், இசை புகழை, வேண்டி விரும்பி, வேண்டாவுயிரார் உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழலவீரக்கழலை யாப்பு கட்டுதல, காரிகை நீர்த்து அலங்காரகுணமுடையதாம, எ று.

க ரை. புகழைவிரும்பி யுயிரை விரும்பாதவர் வீரக்கழலைக் கட்டுதலவர்க் காபரணமாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பூமியைச் சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட வீரர் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராதலால ஆபரணமாவது அக்கழலே யென்பதாம். ௭

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

ப ரை. உறின் போர் பெறின், உயிர் தம் முயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா அஞ்சாமல அதன்மேற் செலலும் மறவர் வீரர், இறைவன் தம்மரசன், செறினும் அது வேண்டாமென்று கோபிக்கினும், சீர் குன்றல அவ்வீர மிகுதி குறைதல, இலர் இலராவர், எ று.

க ரை. தம்முயிர்க் கஞ்சாது போர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கினும் வீரங் குறையார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வீரர் போர்பெற்று அறியாமையால அது பெற்றால அரசன் தடுப்பினும் நிலலா ரென்பதாம். ௮

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(ப ரை.) இழைத்தது-(தாம்) சொல்லிய சபதம், இகவாமை-தப்பாமற் பொருட்டு, சாவாரை-(போய்ச்) சாகவல்லவீரரை, பிழைத்தது-(அது)தபபிய விதம்-(சொல்லி) ஒறுக்கிற்பவர்-இகழ்தற்குரியவர், யார்-யாவர். எ ௱.

(க ரை.) சபதப்படி போரிற் சாகும் வீரரை யிகழ்பவர் யார்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) இழைத்தல்-இன்னது செய்வேனாகில் இன்னனாகுக வெனத் தான் வகுத்தல் சொல்லி யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சபதம்முடிக்கபுகுந்து முன்னே இறந்தாலும்தொலைவில்லாமையால் அதுமுடித்தவராவரெனச்சாதற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௯)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(ப ரை.) (தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைத்து) புரந்தார்-ஆண்டவரசரது, கண்-கண்கள், நீர்மல்க-நீர்பெருகும்படி, சாகிற்பின்-(போரிலே) சாகப் பெறின், சாக்காடு-அச்சாவு, இரந்து-இரந்தாயினும், கோட்டக்கது - கொள்ளுந் தகுதியை, உடைத்து-உடையது. எ ௱.

(க-ரை.) வீரர்கள் அரசர் கண்கள் நீர்ததும்பப் போரிலிறந்தால் அவ்விறத்தல் கொள்ளத் தக்கது-என்பதாம்.

(வி ரை.) சத்தத்தார் அழ இல்லினிடத்து நோயினாலே சாவோர் பழவினைப்பயனை அடைதலால்-அப்போதை வினையால் வானுலகத்தைஅடையும் சாவை இறந்து கோட்டக்க துடைத்தென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் உயிர் சாவாமை சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

எழுபத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-படைச்செருக்கு.

முற்றிற்று.

இனிப்படைபோல அரசனுக்குத் தொழிலிடத்து உதவுவதாகிய நட்பை ஐந்ததிகாரத்தால் விதிமுகத்தாலும், பன்னிரண்டதிகாரத்தால் எதிர் மறைமுகத்தாலும், சொல்லத்தொடங்கி விதிமுக வதிகார மைந்தினுள்ளும் முதலிலே நட்புச் சொல்லுகிறார்.

எழுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்

நட்பு.

அஃதாவது: இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(பதவுரை.) நட்பின்-நட்புப்போல்,செயற்கரிய-சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) அதுபோல், வினைக்கரிய-(பகைவர் செய்யுந்தொழிலுக்குப்-(புகுதற்கு) அரிய, காப்பு-காவலானவை, யா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன.

(கருத்துரை.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்றன-என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) நட்புச் செய்தற்கு ஆராய்ந்து பெருதலும் பெற்றால் செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் நிற்றலும் முதலானவை அருமையாகலால் நட்புப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால், அதுபோல் போர்வராமற் காத்தற்கு அரிய காவலில்லை யென்றும், சொல்லினார். நட்பு-இயற்கை, செயற்கை, என இரு வகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை, நட்பு, பிறப்பு,முறையாகியதும், தேய முறையாலாகியதும், என இருவகைப்படும்,அவைகளுள் முன்னையதுதற்காகலால்-சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றதிபகையிடையிட்டதேய்த்ததாகலால் துணைவலியென வலியதிலுள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலேசொல்லப்படுவது முன்செய்ததவிபெறற வருவதாகிய செயற்கை நட்பேயாகலால் அதன் சிறப்பு இதனுள் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(பதவுரை.) நீரவர்-அறிவுடையவரது, கேண்மை-நட்புகள், பிறை-பிறை போல், நிறைநீர-(ஈரோடும்) நிறையுந் தன்மையினவாம, பேதையார்-அறிவில்லாதவரது, நட்பு-நட்புகள்,மதி-(நிறைந்த)சந்திரன்போல், பின்னீர பின்னே ஈரோடும் குறையுந் தன்மை யனவாம் எ-று,

(கருத்துரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறைபோல்வளரும், அறிவில்லார் நட்பு நிறை சந்திரன்போல் குறையும்-என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) இனிமை பற்றி நீரவரென்றார். அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன் கருங்கிப் பின் பெருதற்கும், அறிவிலாதவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன் பெருகிப் பின் கருங்கற்கும், காரணம் தம்முள முன்னறியாமையும் பினனறிதலுமாம- (உ)

நவிறொரு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(ப ரை.) பண்புடையாளர்-நற்குணமுடைய மக்கள், தொடர்பு-(தங்களிலே செய்த) நட்பு, பயிறொறும்-பழகுந்தோறும்-(அவருக்கு இன்பஞ் செய்தல்) நூல்-நூற்பொருள், நவிறொறும்-கற்குந்தோறும், நயம்போலும்-(கற்பவர்க்கு) இன்பஞ் செய்தல் போலும், எ-று,

(க-ரை.) நற்குண முடையவர் நட்புப் படிக்குந்தோறு நூற்பயன் கொடுத்தல் போலாம்-என்பதாம்.

(வி ரை.) இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். [இவை ஈரண்டு பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) நட்டல்-(ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல்-(நகைசெய்தற்கு, ஏற்றவைசொல்லி, நகுதற்பொருட்டு-நகைசெய்தற்பொருட்டு, அன்று-அல்ல, மிகுதிக்கண-(அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை-(உண்டானவிடத்து) மேற்சென்று, முற்பட்டு-இடித்தற்பொருட்டு-கண்டித்து புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு) எ-று.

(க-ரை.) சினேகஞ் செய்தல் நகை செய்தற் பொருட்டல்ல புத்திசொல்லும் பொருட்டே என்பதாம்,

(வி ரை.) பழியுமபாவமும் தருஞ்செய்கை-துன்பமே தருதல்பற்றிவேண்டப்படுவ தல்லாமையால்-அதனை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்கு முன்னே திருப்பவேண்டுதலால்-மேற்சென்றென்றும் இனிய சொல்லுக்குத் திரும்பாமையால்-இடித்தற்பொருட்டென்றும. சொல்லினார். [இதனால் நட்பின்பயன் சொலலப்பட்டது.] (௪)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும.

(ப ரை.) (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) புணர்ச்சி-ஓரிடத்திலிருத்தலும், பழகுதல்-பலதரங்கண்டு பேசலும், வேண்டா-வேண்டுவதில்லை, உணர்ச்சி தான்- இருவருக்கும்) ஒத்த அறிவு தானே, நட்பாம்-சிநேகமாம், கிழமை-உரிமையை, தரும்-கொடுக்கும், எ று.

(க-ரை.) இருவர்க்கு மொத்தவறிவே சிநேதந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவை யில்லையாயினும் ஒருவரை யொருவர் சம்மாகவறிதலே உடனுயிர்நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்டாகு மென்பதாம். நட்பிற்கு-புணர்ச்சி பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல், என்கிற காரணமூன்றுள்ளும் பின்னது சுறப்புடைய தென்பது. [இதனால் சொல்லப்பட்டது] (௫)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநகக நட்பது நட்பு.

(பரை,) முகநக (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும, வகைநட்பது சிநேகிப்பது, நட்பன்று சிநேகமன்று, நெஞ்சத்தகநக (அன்பால்)உள்ளம மலர, நட்பது சிநேகிப்பதே, நட்பு-சிநேகமாம, எ று.

க ரை. முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகமல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம என்பதாம்.

(வி ரை.) நெஞ்சத்தக முகமென்னு மெச்சவுமமை தொக்கு நின்றது. அதனால் இரண்டும ஒருசேர மலரவேண்டு மென்பது பெற்றும. (சு)

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

ப ரை. நட்பு ஒருவனுக்கு நட்பாவது, அழிவின் அழிவைத் தருகிற அவை தியவழிகளாலே, நீக்கி விலக்கி, ஆறு நல்வழிகளிலே, உய்த்து நடத்தி அழிவின்கண் (வழிஞலே) கெடு வந்த விடத்து, அல்லல் அத்துன்பத்தை, உழப்பதாம உடனிருந்து அனுபவிப்பதே, எ று.

க ரை. நட்பாவது தியவழியை நீக்கி நல்லவழியை நோக்கித்துன்பத்தை யனுபவிப்பதாம என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆறென வருகின்றமையால அழிவினவை தியவழியெனப் பட்டது. (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

ப ரை. நட்பு நட்பாவது, உடுக்கை யிழந்தவன் (சபையினிடத்து)ஆடை குலைந்தவனுக்கு, கைபோல கைசென்று தடுப்புதல்போல (சிநேகிக்கப்பட்டவனுக்கு) ஆங்கே அப்பொழுதே, இடுக்கண் துன்பத்தை, களைவதாம நீக்குவதாகும, எ று.

க-ரை. ஆடை குலைந்தவன் கைபோலத்துன்பத்தை நீக்குவதே நட்பாம என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கையெப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பாளன் மனத்திலும முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம ஒழிப்பா னென்பதாம. நட்பினன் செயல நட்பில வற்றப்பட்டது. அ

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

ப ரை. நட்பிற்கு சிநேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை அரசிருக்கை,யாதெனின் யாதென்றால அது கொட்பின்றி எந்நாளும வேறுபடாமல, ஒலலுமவாய் ஊடி

மிடத்தெலலாம, ஊன்றுநிலை அறமபொருள்களிலே தளராமல தாங்குந்திண்மை, எ று.

க ரை. நட்பிற் கரசிருக்கை யாதேன்றால, எந்நாளுந் தாங்குந் தின்மையாம என்பதாம.

வி ரை, ஒருநாளும வேறுபடாமல கூடுமிடத்தெலலாம மறுமை யிமமைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்கி நிறுத்துதற்குமேல ஒரு செயலும இலலாமையால அதனைநட்பிற்கு முடிந்த எலலை எனறார், ௯

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு

(ப-ரை.) இவர், எமக்கு - எங்களுக்கு, இனையர் - இவ்வள வன்பினர், யாம்-நாங்கள், இன்னம்-(இவர்க்கு)இவ்வளவன்பினேம், என்று-(புனையினும்) (ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும், நட்பு-சிநேகம், புல்லென்னும்-கிறிதாய்த் தோன்றும், எ-று

(க-ரை.) இவரெங்களுக்கிவ்வளவன்பினர் நாங்களிவர்க்கிவ்வளவன்பினர் என்று சிறப்பிக்கிற சிநேகஞ் சிறிதாம், என்பதாம்.

(வி ரை,) தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில் பேதம் உண்டாகலால், புல்லென்னுமென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது,] (க0)

எழுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம்-நட்பு.

முற்றிற்று.

எண்பதாம் அதிகாரம்

நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது: முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சிநேகிக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராயுந்திறமும், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(ப ரை) நட்பாள் பவர்க்கு - நட்பை விரும்பி-(அதனிடத்தே நிற்பவர்க்கு) நட்பின்-(ஒருவனோடு) நட்புச் செய்தபின், வீடு-(அதனை) விடுதல்,இல்லை-உண்டாகாது-(ஆதலால்) நாடாது ஆராயாமல், நட்டலின் - சிநேகித்தல்போல், கேடு - கேடுதருவது, இல்லை-(வேறே) இல்லை. எ று.

(கரை.) நேசிப்பவர்களுக்குச் சிநேகித்தபின் சிநேகத்தை விடுதலில் ஆராயாமல் சிநேகித்தல்போற் கேட்டைத் தருவ தொன்றில்லை - என்ப தாம்.

(வி ரை.) ஆராய்தல், குணநன்மை, செய்கை நன்மைகளை ஆராய்தல். கேடு தருவதைத் தன்னாலால் - ஆகுபெயர், சிநேகித்தால்-தாம், அவரென்னும்வேற்றுமை யில்லாமையால், விடில்லையென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்தும் பழிபாவங்கள் தம்மவையாகலால் இருமையும் கெடுவென்பது கோக்கி, காடாது நட்டலிற் கேடில்லை யென்றும் சொல்லினர். (கு)

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாத் துயரந் தரும்.

(ப-ரை.) குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பது-(அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து-(பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை-(ஒருவனோடு) நட்பை. கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை-முடிவில், தான் - தான், சாம் - சாவதற்கு ஏதுவாகிய, துயரம்-துன்பத்தை, தரும்-(தானே நினைத்துக் கொள்ளுவான், எ று.

(கரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகஞ் சாவதற கேதுவானதுன் பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி ரை, தீயகுணமுந் தியசெயலு முடையவனோடு நட்புக் கொள்ளின் அவனுக்குவரு பகைமையெல்லாம் தனக்குமவந்துபின் அவைகளால் இறந் துவிடுவனென்பதாம். (இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஆராயாதவிடத்துப்பயம் இதற்குச் சொல்லப்பட்டது.) (உ)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுஞ் குன்று
வினனும் மறிந்தியாக்க நட்பு.

(ப ரை.) குணனும்-(ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும்-குடிப்பிறப் பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்றுவினனும் - குறைவற்றசுற்றத்தை யும், அறிந்து-(ஆராய்ந்) தறிந்து, நட்பு சிநேகம், யாக்க-(அவனோடு) செய்யக் கடவன். எ று.

(கரை.) குணத்தையுங் குடிப்பிறப்பையுங் குற்றத்தையுஞ் சுற்றத்தையு மறிந்து நட்புசெய்யக் கடவன்-என்பதாம்.

(வி ரை.) குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொருந்தத் தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அதற்கட்புவிடக் கூடாதென்பதற்கு குறைவு மென்னும், சுற்றத்தாரோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பாளராமெ கட்டுண்டி வருதலால், குன்றுவினனுமென்றும், விடப்பட்டால், தங்குறையாரென்பதி ற்கு, அறிந்தியாகவென்றும், சொல்லினர். (ங)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(பரை,) குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்த, தன்கண்-தன்னிடத்து, பழி (உலகர் சொல்லும் பழிக்கு காரணமானை அருவருப்பான, வெறுத்தும் இலகொடித்தாயினும், நட்புக்கொளல் வேண்டும் - நிந்தகங்கொள்ளவேண்டும் எ று.

(கரை.) உயர்குலத்திற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனைப் பெருஞ் கொடித்துஞ் சினேகங் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி ரை.) குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாதலையும், பழிக்கு அஞ்சலாம் பிழைபொறாத்தலும்பெற்றும் இவை இரண்டு முடையனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனை விலைகொடுத்தும் கொள்ளவெண்டதாம். (சு)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழங்கறியா
வல்லரார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(பரை.) அல்லது-(தாம்) உலகுடையல்லாததை - (செய்யாதிருக்கின்) அழச்சொல்லி - அழும்வகைச்சொல்லி-(விலக்கியும் (செய்தக்கால்) இடித்து (பின்னும் செய்யாவகை) நோக்கியும், வழங்கு - அப்படிவருகடையைச்-(செய்யாவிடத்து) அறியவல்லார் - செய்வினைகளும் வல்லவரை ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து நட்பு சினேகம், கொளல் கொள்ளக்கடவர், எ று,

(கரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தாலழம்படிசொல்லி விலக்கியும் பாவங்களைச்செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகுகடை செய்விக்க வல்லவரைச் சினேகிக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அழச்சொல்லி இடித்து என வந்த பரிகாரத் தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத் தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன எழுக்கு உலகத்தார் ஆல்லதாட ங்கிச் செய்துவந்த செயல. தாமோதி கினேகித்துவரும் அறியு வகை அறிதல் அறிதாகலால் அரியவல்லாரென்றார் (இ)

கேட்டிலு முள்ளடோ ருறுநி னினைருரை
நீட்டி யளப்பமெ தார் கோல்.

(பரை.) (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) நினைருரை சுற்றத்தாரது, நட்பாகிய (நிலங்களை) நீட்டி யளப்பது முறைபாயல் அளபதாகிய, ஓர் கோல் ஓர்கோலாம் (ஆதலால்) கேட்டிலுள் அடங்கிட்டு நின்றும், ஒருறுதி (அவரால பெறப்படும்) ஒரு கல்லறிவு, உண்டு உண்டாகும், எ று.

(கரை.) கேட்டினிடத்துஞ் சினேகரால் பெறப்படு நல்லறிவுண்டாமென்பதாம்.

(வி ரை.) தமது சினேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பிரிகிலவந்த லிடத்துச் செயல்வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சினேகத்தை ஆளபடுப்பது மென்பதுபற்றி கேட்டினைக் கோலாக்கியுப், அதனால் அளந்தறிக்கப்படு வுவாரையேகொள்ளுதலால், அவ்வறிவை உறுதி யென்றும் சொல்லினர். இஃது எதேச்ச வுறுவகம்.]

[இவை நான்கு பாட்டாலும் ஆராயும் விதமும், ஆராய்ந்தால் தெரிக்கப்படுவார் இவரென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (க

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(பதவுரை.) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு ஊதியமென்பது பேதென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் அறிவிலாதவரது, கேண்மை நட்பை, ஒரீஇ ஒழித்து விடல் (அவரை விடுதல். எ று.

(கருத்துரை.) ஒருவனுக் கிலாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லார் நிருகத்தை விடுதல் என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காதவிடத்துத் தீங்கு வருதலால் விடலென்னும் நீங்குபவிடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும், உரிமை பெறுதலால், அதனை ஊதியமென்றும் சொல்லினார். (எ

உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணாற்றுப்பார் நட்பு.

(பதவுரை.) உள்ளம் (தம்) மனவெழுச்சி, சிறிதுமை சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழில்களே. உள்ளற்க (செய்ய) நினையாதிருக்கக்கடவர்(அதுபோல், அல்லற்கண் (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்றுப்பார் கைவிடுவோரது. நட்பு நிகேகத்தை, கொள்ளற்க கொள்ளாதிருக்கக் கடவர், எ று.

(கருத்துரை.) மனந்தளருந் தொழிலைச்செய்ய நினையாதிருக்கக் கடவர் துன்பத்திற் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர் என்பதாம்.

(விசேஷவுரை.) அத்தொழில்களாவன: தம்மின் வலியவரோடு தொடங்கியவையும்பயனில்லாதவையும் ஆம் முன்னெல்லாம்வலியார்போலேநடத்தலால் ஆற்றுப்பா ரென்றார். ஆற்றுத்தல் வலியறுத்தல் (எடுத்துக் காட்டுவமை) கொண்டால் அழிந்தே விடுவ னென்பதாம். (அ

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(பதவுரை.) கெடுங்காலை (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் (அவனை விட்டு) நீங்குவார், கேண்மை (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது, அடுங்காலை (கூற்றுவன்) கொல்லுங்காலத்து, உள்ளினும் (ஒருவன்) நினைக்கினும், உள்ளம் (அங்ஙனஞ்செய்த) உள்ளத்தை, சுடும் சுட்டு விடும், எ று.

(கருத்துரை.) கெடுங்காலத்துக் கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன்கொல்லுங்காலத்து நினைக்கினும் முள்ளத்தைச் சுடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நினைத்த வளவிலே சம்பந்தமில்லாத பிறனுக்கும்கூற்றுவனி லும் கொடியதா மென்று கைவிட எண்ணிச்செய்தநட்பின் கொடுமைசொ ல்லியபடி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்படாதவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(ப ரை.) மாசற்றார்-(உலகோடொத்துக்)குற்றமற்றவரது, கேண்மை-நட்பையே, மருவுக-பழகக்கடவன், ஒப்பிலார்-(உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லா தவாது, நட்பு-நட்பை-(ஆராயாது கொண்டால்,) ஒன்று-(அவருக்கு வேண் டிய) ஒன்றை, ஈத்தும்-கொடுத்தாயினும், ஒருவுக-விடக்கடவன்-எ று.

(க ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக்கொள்ளக்கடவன். ஒப்பிலார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தாகினும் விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை) உலகோடொத்தவர் நட்புஇருமை யின்பமும் தருதலால்ம ருவுகவென்றும் அதனோடு மாறாயினவர் நட்பு துன்பமே தருதலால், அதை விலைகொடுத்தாயினும் விடுகவென்றும்சொல்லினார் [இதனால்சிநேகிக்கப்படு வாரும் படாரும் ஆகிய அவ்விருமையும் தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டது,](௰)

எண்பதாம்-அதிகாரம் நட்பாராய்தல்

முற்றிற்று.

எண்பத்தொண்ணாம் அதிகாரம்

பழைமை.

அஃதாவது: நட்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அமர்செய்தபிழை களைப் பொறுத்தல் ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடைய ராகலாலும், ஊழ் வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப் பட்டவரி டத்துப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீந்திடா நட்பு.

(ப-ரை.) பழமையெனப்படுவது-பழமை யென்று சொல்லப் படுவது, யாதெனின்-யாதென்றால், (அது) கிழமையை-(பழமையோர்) உரிமையா லேசெய்தவைகளை, யாதும்-சிறிதாயினும், கீழ்ந்திடா-சிதைக்காமல் (அவை களுக்கு உடன்படுவதாகிய,) நட்பு-சிநேகம்-எ-று-

(சுக்கர்.) பழமை யென்றுசொல்லப்படுவதி யாதென்றால், பழமையோர்செய்தவர்ணைச் சேதையாமற் கொள்ளு நட்பாம்-என்பதாம்.

(லி-ரை.) கிழமை அருபெயர் பின் கெழுதகமையெனவறுவதுமதுஉரிமையாற் செய்தவையாவன. கருமஞ்செய்யும்போது கேளாது செய்தல்கெடுமென்கை செய்தல். தமச்குவேண்டி மனவகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவச்சங்கமில்லாமை, இவைமுதலாகவை [இதனுலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்று சொல்லப்பட்டது.]

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(பரை.) நட்பிற்கு-நிகேகத்திற்கு, உறுப்பு-அவயமான, கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவை யாம், (ஆதலால்) அதற்கு அவ்வுரிமைக்கு உப்பாதல்-இன்மைய ராதல், சான்றோர்-நிறைந்தோர்க்கு, கடன்-முறைமை-எ-று,

க-ரை.' நிகேகத்திற் கவயவமான நிகேகருரிமையாற் செய்தவையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்று-அசை வேறல்லா தோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதலறிக்கே இனியவராவ ரென்பது தோன்ற சான்றோர்மேல் வைத்தார்,

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செம்தாங் கமையாக் கடை.

(ப-ரை.) கெழுத கைமை- நட்பினர்) உரிமையினுலே செய்தவைகளுக்கு, செயதாங்கு-(தாம்) செய்தவைபோல், அமையாக்கடை-உடன்படாராயின், பழகிய-(அவரோடு பழையதாய்வந்த, நட்பு-நிகேகமானது, எவன்-என்ன பயனே செய்யும், எ-று.

(க-ரை.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ்செய்யாவிடத்து நட்பென்ன பயன் செய்யும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அப்படி உடன்படுதலாவது-தாமும் அவரித்து, உரிமையால் உடன்படுதல் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பழமையால் வரும் உரிமையதி (க)
சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(ப-ரை.) நட்டார் நட்பினர், கெழுதகையால்-உரிமைபால், கேளாது-தம்மைக்கேளாது, செயின்-தன்கருமத்தைச்)செப்தாராயின், விழைதகையான் (அச்செயலது) விரும்பப்படுத் தன்மைபற்றி (அறிவுடையோர்,) வேண்டியிருப்பர்-(அதனை) விரும்புபவர்-எ-று.

(க-ரை) நட்பாளர் உரிமையாற் கேளாது செய்தா லறிவுடையோர தனே விரும்புவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கையை க்காட்டிலும்நண்மை இல்லாமையால் அச்செயல் விரும்பத்தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படி யறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இல்லாமையால் அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லப்பட்டது [இதனால் கேளாதுசெய்தவிடத்து அதனை விரும்புக வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பேதமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நேதத்க நட்டார்செயின்.

(ப-ரை) நோக்க-தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளே, நட்டார்-சிநேகித்த வர், செயின்-செய்தால் (அதற்குக் காரணம்) பேதமையொன்றே அறியா மையொன்றே, பெருங்கிழமை-மிகுந்த உரிமையுமாம்,என்று-என்று, உண ர்க-அறியக்கடவர்-எ-று.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தாலது மிகுந்த உரி மையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்பாமை பெற்றும்.இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஓக்கும். இழவுழாலவும் பேதைமையார்க்கும்உண் டாதலால் தமக்கு எதங்கொண்டா ரென்றுவது சூழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்த தென்றுவது கொள்வது ல்லது அன்பிலாமையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம் [கெடும் வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம இதனால் சொல்லப்பட்டது. (ங)

எல்லைக்க ணின்றூர் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றூர் தொடர்பு.

(ப-ரை.) எல்லைக்கணின்றூர் (நட்பின்) வரம்பிலேநின்றவர், தொல்லை க்கணின்றூர்-(தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது நின்றவரது, தொடர்பு-நட்பை, தொலைவிடத்தும்-அவராலே) தொலைவு வந்த விட்டதும், துற வார்-விடார். எ-று.

(க ரை)நட்பிலேநின்றவர்பழமையோ சிநேகத்தைவிடார்-என்பதாம்
(வி-ரை) பழமையில் வேறுபடாமையாவது-உரிமையொழியாமையாம் தொலைவு-பொருட்கேடு போர்கேடு- (சு)

அழிவந்த செய்யினு மன்பறன் பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(ட ரை.) அன்பின்-அன்புடனே, வழிவந்த-பழையதாய்வந்த கேண் மையவர்-நட்பினை யுடையவர்-(நட்பினர்) அழிவந்த-அழிவு வந்தவைகளை, செய்யினும்-செய்தாலும், அன்பர்-(அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார், எ-று.

(க-ரை,) பழமையான நட்பினை யுடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச் செய்தாலு மன்பை விட்டகலார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அழிவு-முன்சொல்லிய கேடுகள் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கேடுசெய்த விடத்தும் விடுந்தன்மைய தன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

(ப-ரை.) கேள்-நட்பினரது, இழுக்கும்-பிழையை கேளா-(பிறர் சொல்லினும்) கேளாத-கெழுதகைமை, வல்லார்க்கு-உரிமையறிய வல்லவர்க்கு, நட்டார்-அந்நட்பினர்,இழுக்கம்-பிழையை, செயின்-செய்தால்-(அது)நாள்-(பயன்பட்ட நாளாம்-எ-று.

(க-ரை.) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவற்கு நட்பாளர் பிழையைச் செய்தலது பயன்பட்ட நாளாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிழையாவன: முன்சொல்லிய பணியாமை, அஞ்சாமை, நற்பொருள்வெளவல், முதலானவை. கேட்டல் உட்கொள்ளுதல், செய்தவிடத்தல்லாமல், அவ்வல்லமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்லவாயின [இதனால் பிழைபொருத்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார்கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு.

(ப-ரை.) கெடாஅ-(உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த-பழையதாய் வந்த கேண்மையார் நட்பையுடையவரது, கேண்மை-நட்பை, விடாஅர்-(அவர்பிழைநோக்கி) விடாதவரை, உலகு-உலகமானது,விழையும்-(நட்புக்குறித்து) விரும்பும், எ-று.

(க-ரை.) பழைய சிநேகர் நட்பை விடாதவரை உலகமிச்சிக்கும்-என்பதாம்,

(வி ரை.) விடாதாரையெனவே விடுவதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவரென்று யாவரும் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்பதாம். (௯)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(ப-ரை.) பழையார்கண்-பழையநட்பினரிடத்து-(அவர் பிழைசெய்தாராயினும்) பண்பிற்றலைப் பிரியாதார்-(தம்) பண்பு நீங்காதவர், விழையார்-பகைவராலும், விழையப்படுப-விரும்பப்படுவர். எ-று.

(க-ரை.) பழைய சிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவர்பகைவராலுமிச்சிக்கப்படுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்பண்பாவது' செய்யாத முன்போல அன்புடையராதல்' அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நட்பினராவ ரென்பதாம் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழைமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

எண்பத்தோராம்-அதிகாரம் பனழமை

முற்றிற்று.

எண்பத்திரண்டாம் அதிகாரம்.

தீநட்பு.

இனிபொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்தில்சுருங்கச்சொல்லிஅவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருவகைப்பகுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலேசொல்லத்தொடங்கிமு ன்னே தீநட்பு சொல்லுகிறார்

அஃதாவது: தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். அதிகாரமு றைமை சொல்லாற்லே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற லினி தது.

(ப-ரை.) பருகுவார்போலினும்-(ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர்போன் றாராயினும், பண்பிலார்-குணமிலராதது-(தீக்குணமுடையவராது என்றபடி) கேண்மை - நட்பானது, பெருகலின்-வளர்தலினும், குன்றல் - குறைதல், இனிது-இனிதாம், எ-று.

(தெ-ரை.) நற்குணமில்லார் நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுத லினி தாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெருகினுல் வருங்கேடு குன்றினுல் வாராமையால் குன்ற லினிதென்றார். (இதனுல் தீ நட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் செல்லப் பட்டது.) (இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.)

உறினட் டறிஞரூ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(ப-ரை.) உறின்-(தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு - சிநேகித்து அறின்-(அது) இல்லாவிடத்து, ஓரூஉம் - ஓழியும், ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாத வரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும்-(என்) (ஆக்கம்) யாது, இழப்பினும்-இழந்தாலும், என்-(செல்வம்) யாது, எ-று.

(க-ரை.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிநேகித்து அது இல்லாவிடத்துக் கைவிடுவோர்கள் சிநேகத்தைப் பெற்றாலென்ன, அற்றாலென்ன - என்ப தாம்.

(வி-ரை.) தமக்கு உற்றவை பார்ப்பவர் பிரறோடு பொருத்தமிலராத லால் அவரை ஒப்பிலா ரென்றார் அவரிடத்து அயலாந் தன்மையே பொரு ந்து மென்பதாம். (௨)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(ப-ரை.) உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும்-(நட்பளவு பாராமல் அதனால் வரும் பிரயோசனத் தளவுபார்க்கும்) நட்பினரும், பெறுவது கொள்வாரும் (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையைக் கொள்ளும்வேசையரும், கள்வ ளும்-(பிறர் கேடுநோக்காது அவர் சோர்புபார்க்கும்) கள்வரும், நேர்-(தம் முன் ஒப்பார்)எ-று.

(க-ரை.) நட்பின் பயனை யெண்ணுவாரும் வேசைரும் கள்ளரும்தம்மி லொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நட்பு-ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்த லால், அவ்விருவரோடும் ஒப்பாரென்பதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டா லும் தமக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட் டது. (௩)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(ப-ரை.) முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து) அமகரத்து-போர் வந்தவிடத்து, ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப் போகின்ற கல்லா-கல்வியில்லாத, மாவன்னார்-குதிரைபோல்பவரது, தமரின்-தமராந் தன்மையினும், தனிமை-தனிமையாதலே, தலை-சிறப்புடைத்து, எ-று.

(க-ரை) போர்க்களத்தில் விட்டோடிப்போவோர் நட்பிலுந் தனிமை யாக வித்தனல்லது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்லாமை-கதியைந்தும்,சாரியைபதினெட்டும், போர்செய் திறமும், அறியாமை, துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார் போ ன்று வந்த விடத்துவிட்டு நீங்குவாரென்பது உவமையாற் பெற்றாம். அவர் தமரானால் வரும் அழிவு தனியானால் வாராமையால் தனிமை தலையென் றார். எனவே அதுவும் தீதாலறிக (௪)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(ப-ரை.) செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமஞ்சாரா - காப்பாகாத சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புன்கேண்மை-தீநட்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின், எய்தாமை-இல்லாதிருத்தல், நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீநட்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினு மில்லாதிருக்கை நல்லது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறப்பும்மை வருவிக்கப் பட்டது, காவலாகாமை தொலைவி னிடத்து விட்டு, நீங்கல் எய்தலி னெய்தாமை நன்றென்பதற்குமுன் உரை த்தபடி உரைக்க (இவை இரண்டு பாட்டாலும் தொலைவிலேதுணை யாகா தவர் நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.) (௫)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(ப-ரை.) பேதை-அறிவில்லாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிக நெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார்-அறிவுடையாவரது, ஏதின் மை -பகைமை, கோடியுறும் கோடிபங்கு நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) அறிவிலலார் நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையார் பகைநல் லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையவனது பகைமை ஒருதீங்கு செய்யாமையாலும், பேதையினது நட்பு, பலதீங்கும் செய்தலாலும், கோடியுறுமென்றார். (௬)

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
படுத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(ப ரை.) நகை வகையராகிய (தாம் அறிதல் வகையராதற் கல்லாமல்) நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின் நட்பால் - (வருமவைகளின்) பகைவரால்-பகைவரால்-(வருபவை) பததடுத்தகோடி-பத்துக்கோடி மட ங்கு, உறும்-நல்லவையாம், எ-று.

க-ரை.) நகைக் கேதுவாகிய நட்பைவிட பகைக்கேதுவாகிய நட்பு நல்லவையாம்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அந்நட்பாவது-விடரும், தூர்த்தரும், கழைக்கூத்தரும்,போ ன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண் டாகியது பத்தடுத்தகோடி வத்தாகத் தொகுத்தகோடி அந்நட்பில் வருமின் பங்களில் அப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிக நல்ல தென்பதாம். (எ)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்

(ப-ரை.) ஒல்லுங் கருமய்-(தம்மாலே) முடியுந்தொழிலை, உடற்றுபவர் முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை-நட்பை, (அது கண்டா ல்) சொல்லாடார் (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல், சோரவிடல்-தளரவி டக்கடவர். எ-று.

(க-ரை.) தம்மாலே முடியுந் தொழிலை முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்கடவர்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம் தோன்றாமல் ஒருகாலைக் கொ ருகாய் ஓயவிடுதல், அறியச் சொல்லினாலும், விடுக்கின்ற விதம்தெரிந்தாலும்

(அப்போது பரிகரித்துப் பின்னும் கட்பாயிருக்க) தீனைப்பாராதலால் சொலாடாரென்றும்-சோரவிடலென்றும், சொல்லினர், [இவை மூன்று பாட்டாலும் மூறையே பேதையர்-கருலிப்பவர் - இயல்வது செய்யாதவர், இவர் நட்புத்தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.]

கனவிலு மின்னது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) வினைவேறு-தொழில்வேறு, சொல்வேறு-சொல்வேறு, பட்டார் பட்டவரது, தொடர்பு-நட்பு, கனவிலும்-(நனவிலே மாத்திரமேயல்லாமல் (கனவிலும், இன்னது தன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர் சிநேகமானது கனவிலுந் தன்பந்தருட்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழிலுஞ் சொல்லிலும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறு யிருத்தல்-தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இக்குணை நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருத்தலாலே, கனவினு மின்னதென்றார், மன் - ஓ - அசைகிலே, (கூ)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) மனை வீட்டிலே-(தனிர்திருந்தபோது) கெழீஇ-நட்பாடிமன்றில்-சபையிலே-பலருட னிருந்தபோது பழிப்பார் - பழிசொல்லுவோரது, தொடர்பு-நட்பும், எனைத்தும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல்-தம்மைச் சேர்தலை, ஓம்பல்-பரிகரிக்கப்பட்டவர், எ-று.

(க-ரை. வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சினேகித்துச் சபையிற் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளா திருக்கக்கடவர்-என்பதாம்.

வி-ரை. அவ்விரு செயலும் நீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சோதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டு மென்பதற்கு அவர் நட்பின் மேல் வைத்துச் சொல்லினர்,இவை இரண்டு பாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின் நீமை சொல்லப்பட்டது, (கo)

எண்பத்திரண்டாம்-அதிகாரம் தீநட்பு

முற்றிற்று.

எண்பத்திமூன்றும் அதிகாரம்.

கூடாநட்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச் சொல்லுகின்றார்,

அஃதாவது: பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் பிடைக்கு மளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

சிரிடங்காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிறந்தவர் நட்பு.

(ப-ரை.) நேரா - கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணுமளவும்) புறத்திற் கூடிநட்பவரது, நட்பு - சிநேகம், சிரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்கு-(அற) வெறிதற்குத் - தூணியாகிய) பட்டடை - பட்டையாகும், எ-று.

(கரை.) வாய்க்குமிடங் கூடாதிருந்தவர் நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டா லெறிதற்குப் பட்டடையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எறியுங்காலம் வாராமுன் னெல்லாந் தாங்குவதுபோ லிருந்தவந்தலிடத்தறவெறுவிப்பதாகியபட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலால் அதுபற்றி அந் நட்பைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். க

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனல்போல வேறு படும்.

(ப-ரை.) இனம்போன்று-(தமக்கு) உற்றவர்போன்று, இனமல்லார்-(முதலோடு உண்டாகிய, கேண்மை - நட்பானது- இடம்பெற்றால்) மகளிர் பெண்பாலார், மனம்போல நெஞ்சம்போல, வேறுபடும் - வேறுபடும், எ-று

(க-ரை.) உறவினர்போன்று உறவின ராகாதவர் நட்பானது பெண்களிதயம்போல வேறுபடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நட்பு வேறுபடுதலாவது - இடம்பெற்றால் பழைய பகையேயாகுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கூடாநட்பினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] உ

பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்ல
ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(ப-ரை) நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பலநூல்களே, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றலிடத்தும்-(அதனால்) மனநல்லராகுதல் -மனத்திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணர்க்கு - பகைவர்க்கு, அரிது - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பலநூல்கள் கற்றலிடத்து மனநலத்தராகுதல்பகைவர்க்கில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்ல நூல் - மனங்குற்றங் கெடுப்பன. நல்லராகுதல் சலம் விடுதல், உட்சல முடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கொள்ளலாகா தென்பதாம். ஈ

முகத்தி னினிய நகா அவத்தின்னு
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(ப-ரை.) (கண்டபோது) முகத்தின்-முகத்தால், இனிய-இனிமையுள்ளனவாக, நகாஅ - சிரித்து, அகத்து -மனத்தால், இன்னு-(எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சரை-வஞ்சகரை, அஞ்சப்படும்-அஞ்சல்வேண்டும், எ-று

(க-ரை.) முகமலர்ந்து நகைத்து அகமலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்பட வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நகையது வகைபற்றி - இனியவென்றும், மனத்திலே சலம் தோன்று நிற்கவும்அதற்குவிரோதமாகிய நகையைப்புறத்திலே காட்டலால் வஞ்சரென்றும் அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய முகத்தாலும்தோன்றுமையால் - அஞ்சப்படுமென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் குற்றத்திற்கு எதுவாகிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது, ஏ

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன் றுஞ்
சொல்லினுஞ் றேறற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) மனத்தின் மனத்தால், அமையாதவரை-(தம்மேறு)பொருந்தாதவரை, எனைத்தொன்றும்-யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லினும்-சொல்லினால், தேறற்பாற்று - தெளிதன் முறைமையது, அன்று-அல்ல-(என்று நீதிநூல்) சொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) மனமொவ்வாதவரை யாதொரு சொல்லாலும், தெளிதல் கூடாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச் சொல்லே நல்ல சொல்லென நினைத்து அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல் நீதி நூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். ஐ

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லே யுணரப் படும்.

(ப-ரை.) நட்டார்போல் - நட்பினர்போல், நல்லவை - நன்மையைத் தருஞ் சொற்களே-சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர் சொற்கள் (அது தாராமை) ஒல்லே - விரைவிலே-(சொல்லிய பொழுதே யென்றபடி உணரப்படும் - அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்ல சொற்களைச் சொன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலந்தாராமை யறியப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினேனெனவே அவர் அவை சொல்லாமையே பெற்ற பகைவராதலால், நீமை தருதற்கு ஐயமில்லை யென்பதற்கு ஓல்லையுணரப்படுமென்றார். ஈ

சொல்வணக்க மொன்னுகட் கொள்ளற்க வில்வணக்க
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(ப-ரை.) வில்வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு-(எற்றவர்குத்) தீமைசெய்தலை, குறித்தமையான் -குறித்தனால், ஒன்னார்கண்-பகைவரிடத்தே-(பிறக்கும்) சொல்வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க (நமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்தென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) வில்வணக்கம் தீங்கைத்தருதலால் பகைவரிடத்துச்சொல்வணக்கம் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம் வணக்கம் அன்றென்பது தோன்ற சொல்வணக்கமென்றும். வில்வணக்கம் வேறுரையினும். வணங்குத லெரப்புவமையற்று அதன்குறிப்பையே ஏதுவாக்கியும் சொல்லினர் வில்லினன்குறிப்பு அவனினுகிய வில்வணக்கத்தின் மேல் நிற்றலால் பகைவரது குறிப்பும் அவரினுகிய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று, இதுவும் தீங்கு குறித்த வணக்கமென்றே, கொண்டு அஞ்சிக்காக்க வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவரைச் சொல்லாலே தெளிய லாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது] எ

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னு
ரழுதகண் ணீரு மன்ன துடைத்து.

(ப-ரை.) பகைவர குறிப்பை அறியவல்லார்க்கு) ஒன்னர் - பகைவர் தொழுதகையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும - மறைந்திருக்கும, அழுதகண்ணீரும (அவர்) அழுதகண்ணீரும், அன்னது - அப்படியே, அது மறைந்திருத்தற்கு இடமாம. எ-று.

(க-ரை.) பகைவர் கும்பிட்டகையோடு மாயுத மறைந்திருக்கும், அப்பகைவ ரழுதகண்ணீரு மப்படியே - என்பதாம்,

(வி-ரை.) தாம் நட்பென்பதனைத் தங்கையாலும். கண்ணாலும், நம்புவித்தப் பின் கொலலுதற்கு எடுக்கவடுக்கின்ற ஆயுதமஆலோசித்தறியப்பாதி நம்புவிக்கின்றபொழுத்த அவைகளுளளே தோன்றுமென்பதற்கு ஒடுங்கு மென்றார். பகைவர்தமது துளாரசசுகாட்டித் தொழுதாலும், அழுதாலும, அவர் குறிப்பைய நோக்கக் காத்திலகாளக் வென்பதாம். [இதனால அவரைச் செயலால் தெளியலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] அ

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாவர நகச்செய்து
கடும்பிடை தரபுலலறி பாம.

(ப-ரை) (அரச நீதியானது) மிகச்செய்து-(புறத்திலே நட்பை)மிகச் செய்து, தம்மெள்ளுவாரை-(உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பி னுள்-(தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று நகச்செய்து -புறத்திலே-(அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சார்ப்புல்லர்பாற்று-(உள்ளேஅது) சாம்படிக்குப்பொரு ந்துந் தன்மையுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பைமிகச்செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படிசெய்து பொருந்துந் தன்மை யுடையது என்பதாம்.

(வி ரை.) நின்றென்பதும், அரசநீதி யென்பதும் விருக்கப்பட்டன உள்ளொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தா னால், தகுமென்பது நீதிநூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். எள்ளுவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக.

பகைநட்பாங் கலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்

(ப-ரை.) பகை-(தம்) பகைவர், நட்பாங்காலம் - நட்பினராய் நடக்குங் காலம், வருங்கால் - வந்தால், முகம்-(தாமும்)முகத்தால், நட்டு(அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகம் - மனத்தால், நட்பு - நட்பை, ஒரீஇ-நீங்கிவிடல்-(பின் அதுவும்) விடக்கவர் எ- று,

(வி-ரை.) அக்காலமாவது, தம்மாலும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்க க்கூடாதவளவு இதனாலே கூடுமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அந்நட்பிடத்து நடக்கும் விதம்சொல்லப்பட் டது.) க0

எண்பத்திமூன்றாம்-அதிகாரம்-கூடாநட்பு

முற்றிற்று.

எண்பத்திநான்காம் அதிகாரம்.

பேதைமை.

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாலேசொல்லத்தொடங் கினார், அப்பகைதான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தா லும், காமத்தாலும் வருவதாம் அவைகளுக்கு, குரோதத்தால்வருபவை ஐந்த திகாரத்தாலும் காமத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும் சொல்லுதற்கு அவ்விரண்டுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகா ரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதமை சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டீதியும் போக விடல்.

(ப-ரை.) பேதமை யென்பது - அறியாமையென்று சொல்லப்படுவது ஒன்று-(மற்றைக் குற்றங்களி ளெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று. யாதெனின் (அது) யாதென்று வினவினால், ஏதங்கொண்டு-(தனக்குக்) கேடுதருமவை களைக் கைக்கொண்டு, ஊதியம்-ஆக்கந்தருமவைகளை, போகவிடல்-கை விடுதல்-எ-று.

(க-ரை.) அறியாமை யென்பதி யாதென்றால் குற்றங்களைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கேடு-வறுமை, பழிபாவங்கள், ஆக்கம், செல்வம், புகழறங்கள், பேதைமை-தானே தன் னிருமைப்பயனும் கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம்.

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(ப-ரை) ஒருவனுக்கு பேதைமையுளெல்லாம்-பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை-மிகுந்த பேதமையாவது, கையல்ல தன்கண்-(தனக்கு ஆகாத செய்கையில், காதன்மை-ஆசையை, செயல்-செய்தல் எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை-எல்லாவற்றுள்ளுமறிவில்லாமையாவது ஆகாதசெய்கையைச் செய்தல்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்த லென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது, (உ)

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதென்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

(ப ரை.) நாணாமை-(நாணவேண்டுமவைகளுக்கு) நாணாமையும் நாடாமை (நாடவேண்டு மவைகளை) நாடாமையும், நாரின்மை-(யாவரிடத்தும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும்-(பேணவேண்டுமவைகளுள்) யாதொன்றையும், பேணாமை-பேணாமையும், பேதைதொழில்-மூடனது தொழில்களாம் எ-று.

(க-ரை.) நாணாமையும் நாடாமையும் ஆசையின்மையும் யாதொன்றையும் பேணாமையும் அறிவீனனுடைய தொழி ல்களாம்-என்பதாம்

(வி-ரை.) நாணவேண்டுமவை-பழி பாவங்கள், நாடவேண்டுமவை, கருமங்களிலே விதிவிலக்குகள், முறிதல், கண்ணறுதல், பேணவேண்டுமவை, குடிப்பிறப்புக் கல்வி யொழுக்க முதலாயின, இவை பேதைக்கு எந்நாளும் இயல்பாய் வருதலாலே தொழி லென்றார். (௩)

ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(ப-ரை.) ஓதி-(மனமொழி மெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களை, ஓதியும், உணர்ந்தும்-(அவவடக்கத்தால்வரும் பயனை அறிந்தும், பிறர்க்கு-பிறருக்கு, உரைத்தும்-(அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான்-தான், அடங்கா-(அவை) அடங்கி நடவாத, பேதையின்-மூடன்போல், பேதையார்-மூடர், இல்-(உலகில்) இல்லை எ-று.

(க-ரை.) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்துந் தானடங்காத அறிவீனன் போலறிவீன னில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்பேதைமை-தனக்கு மருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்று மருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையாரில்லென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும்பேதையது தொழில் பொதுவகையால்சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர். (௪)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(ப-ரை.) பேதை-மூடனானவன். எழுமையும்-வரும் பிறவிகளிலெல்லாம், தான்-தான், புக்கு-புகுந்து, அழுந்தும்-அழுந்துதற்கிடமாகிய, அளறு-நரகத்தை, ஒருமை-இவ்வொரு பிறப்புள்ளே, செயலாற்றும்-செய்துகொள்ளவல்லவனாவான். எ-று.

(க-ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளிற் புகுந்து நரகத்தை யேறறுக் கொள்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாப் பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமையுமென-முற்றுமமை கொடுத்தார், இவ்விடத்துப் பிறப்புக்களிலும் கொடுவினை வசததால அந்நரகத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால் - எழுமையுந்தான் புக்கழுந்து மளறென்றார். நெடுங்காலம தான் நரகத்துன்பம அனுபவித்தற்கு ஏதுவாம். கொடுவினைகளையே அறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செயது கொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆறறுமென்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாய
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(ப-ரை.) கையறியா-செய்யமுறைமை யறியாத, பேதை-மூடனானவன் வினை-ஒருதொழிலை, மேற்கொளின்-மேற்கொள்ளுவானாயின், பொய்படும்-(அதுவும் புரைபடும், ஒன்றோ (அது)ஒன்றுதானோ, புனை பூணும்-(தானும்) தளை பூணும், எ-று.

(க ரை.)மூடனொரு தொழிலை மேற்கொள்ளுவானாயி னத்தொழில் குற்றப்படுமன்றியு மவன் தளை பூணுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரை படுதல்-பின் ஆகாதபடி யுள்ளழிதல், அதனையும்கெடுத் துத் தானுங் கெடுமென்பதாம் [இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (௬)

ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ் செல்வ முற்றக் கடை.

(ப-ரை) பேதை-மூடனானவன், பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வத்தை உற்றக்கடை-(ஊழால்) அடந்த விடத்து, ஏதிலார்-(தன்னோடு) ஒருசம்பந் தமு மில்லாதவர், ஆர-நிறைய, தமர்-(எல்லாச்சம்பந்தமுமுடைய)தம்மவர் பசிப்பர்-பசித்திருப்பர், எ-று.

(க-ரை) அறிவீனன்-செல்வ மடைந்த விடத்து அயலா ரநுபவிக்கச் சுற்றத்தார் பசித்திருப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லா நன்மைகளும் செய்து கொள்ளற்குச் சாதன மென் பதுதோன்ற பெருஞ் செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமை இல் லாமை தோன்ற, உற்றைக்கடை யென்றும், எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற, ஆரவென்றும், உணவும் பெறாமைதோன்றப் பசிப்பரென்றும்சொல்லினார்,

மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(ப-ரை.) பேதை-மூடனானவன்,தன்கை-தன்கையில். ஒன்று-ஒருபொ ருளை, உடைமைபெறின்-உடைமையாகப்பெற்றானாயின், மையலொருவன்-யித்தினையுடைய ஒருவன்-களித்தற்று-(அம்மயக்கத்தின்மேலே)மதுவுண்டு-மயங்கியது போலும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பொருளைப் பெற்றானாகில் வெறியினையுடைய வொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. பெறினெனவே-அவன் ஊழாலல்லது தன்னா லே பெறாமை பெற்றாம். பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரஉடை மையால் அவன் செய் காரியங்கள் மையலும் மதுகளிப்பும் ஒருசேர உடை யவன் செய்காரியங்கள்போலே தலைதடுமாறுமென்பதாம். (இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்த விடத்துப் பயன் கொள்ளும் விதம் சொல்லப்பட்டது.) (அ)

௩௬அ அரு-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை.

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவ தொன் றில்,

(ப-ரை.) பிரிவின்கண்-(பின்) பிரிவுவந்தவிடத்து-(அப்பிரிவு)தருவது-(இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பீழையொன்று-துன்பமொன்று, இல்-இல்லை (ஆதலால்) பேதையார் மூடரது, கேண்மை-(தம்முட்கொண்ட) நட்பு. பெரிதினிது-மிகவு மினிது, எ-று.

(க-ரை) பிரிவினிடத்துத் துன்பமில்லை அறிவில்லார்நட்புமிகவுமினிது-என்பதாம்.

(வி-ரை) தினந்தோறும் தேய்ந்து வருதலால்துன்பந் தாராதாயிற்று புகழ்வார் போன்று பழித்தபடி [இதனால் அவனது நட்பின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (௬)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(ப-ரை) சான்றோர்-பெரியோரது, குழா அத்து சபையினிடத்து,பேதை மூடனானவன், புகல்-புகுதல், கழாஅக்கால்-கழுவாதகாலை, (அசுத்தமிதித்த காலையென்றபடி) பள்ளியுள் (இன்பந்தருஞ்)சயனத்தின்மேல், வைத்தற்று வைத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை,) பெரியோர் சபையி லறிவில்லான், புகுதல்கழுதவாகாலைசயனத்தில்வைத்தல்போலும் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. அதனால் அச்சயனமும் இழிவு செய்யப்படும் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இழிவுசெய்யப்படு-மென்பதாம். (இதனால் அவன் சபையிடத்து இருக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது) (௧0)

எண்பத்தின்நான்காம்-அதிகாரம்-பேதைமை.

முற்றிற்று.

எண்பத்திஐந்தாம் அதிகாரம்

புல்லறிவாண்மை.

இனி மற்றைப் புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அது புல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையென விரியும்.

அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகமதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும். உறுதிச்சொல்லைக்கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு,

(ப-ரை.) இன்மையுள்-(ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மை மிகுந்த இல்லாமையாவது, அறிவின்மை-அறிவில்லாமை, பிறிதின்மை-மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின், (அதனை) உலகு-உலகத்தார், இன்மையா-(அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது-கொள்ளார், எ-று.

(க-ரை.) இல்லாமையுள்ளே யில்லாமையாவது அறிவில்லாமையாய் பொருளில்லாமையை யுலகத்தா ரில்லாமையாக வெண்ணார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்த விடத்தும் இம்மைமறுமைப் பயனடையாமல், அதனை இன்மையுள்ளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்தவிடத்தும் அப்பயனை யிழவாமையால். அதனை இன்மையாவையாதென்றும் சொல்லினர், [அதனாற் புல்லறிவின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது]

அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(ப-ரை.) அறிவிலான்-புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சுவந்து-மனமகிழ்ந்து ஈதல்-(ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல், கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம் பெறுவான்-பெறுகின்றவனது. தவம்-நல்வினையே, பிறிதியாதும் வேறொன்றும், இல்லை-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லா னொருவனுக் கொன்றைக் கொடுத்தல்பெற்றுக் கொள்பவனது தவமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவாளரும் ஒரேவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால்அவரும், நல்வினை செய்வாரென்பார்க்குபெறுவான். வீழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது, இம்மைநோக்கியாவது, மறுமைநோக்கியாவதாகின்ற நல்லதெனச் சொல்லியபடி, இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்வகைசெய்த லறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிகும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்தலறி தி.

(ப-ரை.) அறிவிலார்-புல்லறிவுடையவர், தாம்-தாமே, தங்களை, பீழிக்கும்-வருத்தும், பீழை-வருத்தமானது, செறுவார்க்கும்-வறுத்துதற்கு உரிய பகைவர்க்கும், செய்தல் செய்தல், அறிது-அரிதாம், எ-று,

(க-ரை.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானதுவருத்தப்படுத்தும்-பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது என்பதாம்

(வி-ரை.) பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருதீங்கைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழிபாவ முதலான பலவும் எக்காலமும்செய்யமாட்டாமையால், அவர்க்கும் செய்த லரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத்தீயவைசெய்தலே அறிவென்பது சொல்லப்பட்டது,] (ஊ)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செறுக்கு.

(ப-ரை) வெண்மையெனப்படுவது-புல்லறிவுடைமை யெனப்படுவது, யாதெனில்-யாதென்றால்(அது)ஒண்மையுடையம்யாம், நல்லறிவுடையோம் யாம் - என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே நன்கு மதிக்கும்)செருக்கு - மயக்கம், எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்றால், நல்லறிவுடையோமென்னு மயக்கமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெண்மை, இளமை, அது அறிவு முதிராமை, உலகத்தார் இகழ்தல் அறிந்திருந்தும் அப்படி மதித்தலால் மயக்கமென்றார். (௪)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்) கல்லாத (தாம்)கல்லாத நூல்களையும்,மேற்கொண்டு-(கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல்-நடக்குதல், கசடற-குற்றமற, வல்லதூஉம்-கற்றதொருநூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஐயம்-ஐயத்தை தரும் (பிறருக்கு) விளைக்கும், எ-று.

(க-ரை.) கல்லாத நூற்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் கற்றநூற்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது, ஐயம்-இவர் அந்த நூலிலே வல்லவரென்பதும், இப்படித்தானிருக்குமோ வென்பது. (௫)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்)தம்வயின்-தம்மிடத்து உண்டாகும், குற்றம்-குற்றங்களை, மறையாவழி (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம்-மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை, மறைத்தலோ (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும், புல்லறிவு-அற்பவறிவாகும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக்கடியாராயின் அதுவேயறிவில்லாமை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை - இல்லாமற் - போகச் செய்தல். மறைக்கப்படுமவை,பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகளையெல்லாம்மறையாது தாழ்ந்த வொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உகலநடையுள்ளவராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது,] (௬)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(ப-ரை) அருமறை-பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை, சோறும் (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவிலான்-புல்லறிவாளன் (அவ்வுறுதி அறியாமையால்) தானே - தானே, தனக்கு - தனக்கு, பெருமிறை - மிகுந்தவருத்தத்தை, செய்யும்-செய்வான், எ-று.

(கரை.) இரகசியப் பொருளைப்போக்கு மறிவில்லான் தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச் செய்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுந்த வருத்தம்-பொருத்தற் கரிய துன்பம் (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(ப ரை.) (புல்லறிவாளன்) ஏவவும் (தனக்கு) உறுதியானவைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும், செய்கலான் செய்யான் (அதுவல்லாமல்) தான்-தானாகவும், தேறான் (இவை செய்பவையென்று) அறியான், அவ்வுயிர்-அந்தவுயிர், போமளவும் (உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும், ஓர்நோய் (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம், எ-று

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறரேவவுந் தனக்குறுதிகளைச்செய்யான்தானாகவுந் தெளியான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்தான் அறியுந்தன்மையதாயிருந்தும் நின்ற தேகவசத்தால் மயங்குந் தன்மையாய் வேறுபடுதலால் அவ்வுயிரென்றும் அதனினீங்கிய பொழுதே அதற்கு இரண்டிள் ஒன்றுகூடுதலால், போமளவுமென்றும் குலமலை முதலானவைகளைச் சுமக்கின்றபூமிக்குஇப்பாவ வுடம்புபெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்செய்தலால் ஓர்நோயென்றும் சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(ப-ரை.) (தன்னை எல்லா மறிந்தவனாக மதித்தலால்) காணாதான் (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப்புகுவோன், தான்காணான் (அவனாலே பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனாய் முடியும், காணாதான் (இனி) அவ்வறியுந்தன்மையில்லாதவன் (தான்கொண்டது விடாமையால்) தான் கண்டவாறு தான் அறிந்தவிதத்தால், கண்டானாம் (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும், எ-று

(க-ரை.) ஒன்று மறியாதவனைக் காட்டுவான் தானறிவில்லாதவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன் றென்பதாம். (௯)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப்படும்.

(ப-ரை.) உலகத்தார்-உயர்ந்தோர் பலராலும், உண்டென்பது - உண்டெனப்படுகிற பொருளை, இல்லென்பான்-(தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன், (மனிதனென்றுநினைக்கப்பட்டான்) வைபத்து-பூமியிலே, அலகையா-(காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று. வைக்கப்படும்-நினைக்கப்படுவான், எ-று.

(க-ரை) பெரியோருண்டென்பதையில்லையென்பவன்பேயென்றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி ரை.) கடவுளும், மறுபிறப்பும்-இருவினைப்பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும்சாதி யொருமைப்பற்றிஉண்டென்பதென்றும், பேயுங் இல்லை யென்பவனும் தானேவேண்டியவை சொல்லால்ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பைமறைத்துமக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்லவகையென்றும்சொல்லினார் [இவைநான்கு பாட்டாலும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையினதுகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

எண்பத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-புல்லறிவாண்மை,

முற்றிற்று.

எண்பத்தாறும் அதிகாரம்.

இகல்.

இனி அவைகளால் வரும் குரோத நாமங்களுள் அரசர்க்குக்குரோதம் அதிகமா யுள்ளதாகலால் அவனால் வருமவைகளைச்சொல்லத்தொடங்கிமுதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார்,

அஃதாவது: இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்,

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(வி-ரை) எல்லாவுயிர்க்கும் சகலவுயிர்களுக்கும், பகலென்னும்(பிறவுயிரோடு, கூடாமையென்னும், பண்பின்மைதீயகுணத்தை, பாரிக்கும்-வளர்க்கும், நோய்-குற்றமாவது, இகல்-மாறுபாடாம். என்ப-என்று நூலோர் சொல்லுவர். எ று.

(க-ரை) எல்லாவுயிர்க்குந் தீயகுணத்தை வளர்க்குங்குற்றமாவதுமாறுபாடாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவதென்பதுதோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும்,கூடாத தீக்குணத்தைநடுநின்றுவிளைத்தலால்,பகலென்னும் பண்பின்மை யென்றும் சொல்லினார். [இதனால் மாறுபாட்டதுகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யினனாசெய் யாமை தலை

(ப-ரை.) பகல்-(தம்மோடு)கூடாமையை,கருதி-நினைத்து, பற்றா-வெறுப்பவைகளை, செயினும்-(ஒருவன்)செய்தானாயினும்,இகல் கருதி-(அவனோடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்னா துன்பந்தருமவைகளை. செய்யாமை - (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை, தலை உயர்ந்தது, எ று.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தானாயினும்துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை தலைமை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யில் பகைமைவளரத்தாம்தாழ்ந்து வருதலாலும ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஓய்ந்துபோகத் தாம் ஓங்கி வருதலாலும், செய்யாமை தலை யென்றார். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்

(ப-ரை) (ஒருவன்) இகலென்னும்-மாறுபாடெனப் படுகின்ற,எவ்வம்-துன்பத்தைச் செய்யும், நோய்-நோயை, நீக்கின்-(தன்மனத்திலிருந்து நீக்குவானாயின் (அந்நீக்குதல்; தவலில்லா-(எந்நாளும்)அழிவில்லாமைக்குஏதுவாகிய,தாவில்-கெடாதவிளக்கம்-புகழை,தரும்(அவனுக்குக்)கொடுக்கும் எ று,

(க-ரை) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவானாயினது புகழைத்தரும்என்பதாம்.

(வி-ரை.) யாவரும் நட்பாதலால் எல்லாச் செல்வவமும்பெற்றுக்கொடை முதலான காரணங்களால் புகழ்பெறு மென்பதாம். (உ)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்,

(ப-ரை) இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற, துன்பத்துள்-துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம்-மிகுந்த துன்பம், கெடின்(ஒருவனுக்கு)இல்லையாயின், (அவ்வில்லாமை)இன்பத்துள்-இன்பங்கள்-பலவினும்,இன்பம்-மிகுந்த வின்பத்தை, பயக்கும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும், எ-று.

(க ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்ப நீங்குமாயினது மிகுந்த வின்பத்தைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பத்துட்டுன்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோடும்போர் செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் யெளியனா யிருப்பது அதனை விரைவிலே தருதலால், இகலென்னு மெவ்வமென்றார், இன்பத் துளின்பம் மாறுபாடில்லோன் யாவரு நட்பாகலால் எல்லாப்பயனும் பெற்றிருப்பது.

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.

(ப-ரை.) இகல் மாறுபாடு. (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து) எதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரை - அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் சாய்ந்து-நடக்கவல்லவரை, மிகலுக்கும்-வெல்ல நினைக்கும், தன்மையவர் தன்மையையுடையவர், யாரே-யாவர், எ-று.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவர்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கி நடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்தாலும் அரிதாகலால் வல்லாரை யென்றும் அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால், அவரை வெல்ல நினைப்பவர் யாவருமில்லை யென்றுஞ் சொல்லினார். [இவைநான்குபாட்டாலும் மாறுபாடதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது] (௬)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(ப-ரை.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபடுதலிலே, மிகல்-மிகுதல், இனிதென்பவன் - எனக்கு இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை-உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடுதலு நணித்துசிறிது பொழுதிலுண்டாம், கெடலும்-முழுதுங் கெடுதனும், நணித்து-சிறிது பொழுதிலுண்டாம், கெடலும் முழுதுங்கெடுதலும் நணித்து-சிறிது பொழுதிலுண்டாம் எ-று.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை யினிதென்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவுதலுங்கெடுதலு முண்டாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதல்-மேலுமேலு மெழும்பல் இனிதென்பது தான்வெல்லுதல், குறித்தல், பிழைபடுதல், வறுமையாலே துன்பப்படுதல், முழுதுங்கெடுதல், இறத்தல், பொருட்கேடும், உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே உண்டாகு-மென்பதாம். (௬)

மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணாரிகன்மேவ
லின்னா வறிவினவர்.

(ப-ரை.) இகன்மேவல்-மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய, இன்னா-துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர்-அறிவையுடையவர், மிகன்மேவ-வெற்றிபொருந்துதலையுடைய, மெய்ப்பொருள் நீதிநூற்பொருளை, காணார் - அறியமாட்டார். எ-று.

(க-ரை.) மாறுபாட்டாற் றுன்பஞ்செய்யு மறிவினையுடையவர் நீதிநூற்பொருளை யறியார்-என்பதாம்.

(வி ரை.) இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும்தீங்கை உண்டாக்கும் அறிவு வெற்றிவழி நின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோசனத்தையுடையதாதலால் மெய்ந்நூலெனப்பட்டது மாறுபாட்டினாலே அறிவுகலங்குதலால் காணாரென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது,) (௭)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு

(ப-ரை.) இகலிற்கு - தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றிய விடத்து, எதிர்சாய்தல் - அதற்கு உதிரிடுதலை யொழிதல், ஆக்கம் - ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம், அதனை - அம்மாறுபாட்டிலே, மிகல்-மிகுதலை, ஊக்கின்-மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு-கேடும், ஊக்குமாம்-தன்னிடத்து வருதலைமேற்கொள்ளும்,

(க-ரை.) மாறுபாட்டிற் கெதிர்சாய்தலே செல்வம் அதைமேற்கொள்ளிற் கேடாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எதிர்தல் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சாய்ந்தபொழுதே வருதலால் சாய்தலாக்கமென்றார்.

இகல்காணா ஆக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(ப-ரை.) ஒருவன் ஆக்கம் - வருங்கால் - தன்னிடத்து ஆக்கம்வரும் போது காரணம் உண்டாயினும் இகல்-மாறுபாட்டை, காணான்-நினையான் கேடுதரற்கு - தனக்குக் கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து - காரணம்இல்லாதிருந்தும் அதனை-அதனிடத்தே, மிகல்-மிகுதலை காணும் நினைப்பான் எ-று

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம்வரும்போது மாறுபாட்டைக் காணான், கேடுவரும்போ ததணநினைப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாறுபாட்டால் வருங்கேடுபிறரால் அன்றென்பதுதோன்றற்கென்றார், ஆக்கக் கேடுகட்கு முன் மாறுபடாமையும் படுதலும் உண்டாமென்பதாம், (௯)

இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) இகலான்-பாறுபாடொன்றினாலே, இன்னாதேவெல்லாம்-துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆம்-உண்டாகும், நகலான்-நட்பொன்றினாலே நன்னயமென்னும்-நல்லநீதியென்னும், செருக்கு-பெருஞ்செல்மம், ஆம்-உண்டாகும், எ-று

(க-ரை.) மாறுபாட்டாற்றுன்பமெல்லாமுண்டாம், நட்பால் செல்வமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்னாதன-வறுமைபழிபாவங்கள் முதலானவை நகல், மகிழ்தல் அதுவும் செருக்கென்பது தன்றன் காரணங்களுக்காயின, நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக்காரணமாகஉபசரித்தார். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவ்விருமையும் சொல்லப்பட்டன. (௧0)

எண்பத்தாறும்-அதிகாரம்-இகல்.

முற்றிற்று

எண்பத்தேழாம் அதிகாரம்.

பகைமாட்சி.

அஃதாவது: அரிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்க ளுடைமையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இல்லை இவ்விடத்தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால், இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார் மேன் மேக பலர்.

(பதவுரை.) வலியார்க்கு - தம்மின் வலியவர்க்கு, மாறேற்றல் - பகையாயெதிர்த்தலை, ஓம்புக-ஒழியக்கடவர், மெலியார்மேல் - மற்றை மெலியவர்க்கு பகை-பகையாகுதலை, ஓம்பா-ஒழியாமல்-மேக-விரும்பக்கடவர், எ-று.

(கருத்துரை) வலியவர்க் கெதிர்த்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர்-என்பதாம்,

(விளக்கவுரை.) வலியானொன்ற விடத்துத் துணைவலியும் அடக்கலால், மெலியானொன்ற விடத்துத் துணைவலி யில்லாமையும் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணையும், கல்லறிவுடைமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்றுமைத் துணையு மென விரண்டாம், அவ்விரண்டு மில்லாரை வெல்லார்க்கு வலிமை தொலையாமையான் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. [நிங்கநோக்காகிய இதனுள்பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது. (க)

அன்பிலன் ஞன்ற துணைபிலன் றன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(பதவுரை.) ஒருவன் அன்பிலன் - தன் சுற்றத்தார்மேல் அன்பிலன், ஆன்றதுணையிலன் - அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்; தான் றுவ்வான்-அதன்மேல் தான் வலியிலன் அப்படிப் பட்டவன், எதிலான் - தன்மேல் வந்த பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என்பரியும் - எப்படி தொலைப்பான் எ-று.

(கருத்துரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையு மில்லாதவன் - பகைவனதுவலிமையை யெப்படி நீக்குவான்-என்பதாம்.

(விளக்கவுரை.) சுற்றமும் முன் சொல்லப்பட்ட இருவகைத் துணையும் தன் வலியும் இலனாகலால் தன்மேலே செல்வார்க்கு வலிவளர்வ தல்லாமற் றொலையா தென்பதாம் (உ)

அஞ்ச மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்ச மெனியன் பகைக்கு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அஞ்சும்-(அஞ்ச வேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான், அறியான் - (அறியவேண்டு மவைகளை அறியான், அமைவிலன்-(பிறரோடு) நீ பொருத்தமிலன், ஈகலான்-(இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுண.முடையவன்-(இப்பபடிப்பட்டவன்)கைக்கு பகைவர்க்கு, தஞ்சமெளியன் - மிகவெளியனாவான், எ-று.

(க-ரை) அஞ்சுபவனு மறியாதவனு நட்பில்லாதவனு முலோபனுமானவன் பகைவர்க் கெளியவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தஞ்சமெளிய னென்பவை-ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல் இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியு மாகலால் தஞ்சமெளிய னென்றார். ௩

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்காணும் யார்க்கு மெளிது.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வெகுளிகோபத்தி னின்றும், நீங்கான் - நீங்காதவன், நிறையிலன்-(அதுவேயன்றிரதா) னிறையுடையனல்லன்-(அவன்மேலேசெல்லுதல்) எஞ்ஞான்றும் -எந்நாளும், யாங்காணும்-எவ்விடத்தும்,யார்க்கும் - யாவருக்கும், எளிது - எளிமை, எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தையு நிறையில்லாமையு முடையவன் பகைவர்க் கெளியவனாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிறை மறைபிற ரறியாமை இவன்கோபகுண முடையவனாகலாலும், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவன்மேலே போக்குச் செல்வார்ந்குக் காலமும் இடமும் வலியும் அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. ௪

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பிண்பியின் பற்றார்க் கினிது.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வழிநோக்கான் -நீதிநூலைக் கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான்-(அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான்,பழிநோக்கான்-(தனக்கு வரும்) பழியைப்பாரான், பண்பிலன் -குண முடைய னல்லன்-(அவன் பகைமை) பற்றாக்கு - பகைவர்க்கு, இனிது-இன்பம், எ-று.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்காதவன், குணமில்லாதவன், பகைவர்க் கெளியனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பழையோ ராதியாக வழங்கி வருதலால் வழியென்றும் தப்பாது, பிரயோசனப் படுதலால் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்க ளுடையவன்தானே அழிதலால் பற்றாக்கினி தென்றும் சொல்லினார். ௫

பாணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்.

(ப-ரை.) காணாச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தை யுடையவன் (யாவன்) கழிபெருங் காமத்தான் - மேன்மேலும் வளராநின்ற மிகுந்த காமத்தை யுடையவன்-(யாவன்)பேணாமை-(அவரது) பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தையுங் காமத்தையு முடையவன் பகைவர்க் கெளியவன் - என்பதாம்.

(ப-ரை.) முன் சொல்லப் பட்டவனுக்கு யாவரும் பகையாகலாலும், பின் சொல்லப் பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும்தாமே அழிவரென்பதுபற்றி பேணாமை பேணப்படு மென்றார். ௬

கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(ப-ரை.) அடுத்திருந்து - தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து, மாணாத-(அதற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும் - பொருள்-(அழியக்) கொடுத்தாயினும், மன்ற - நிச்சயமாக, கொளல்வேண்டும் - கொள்ளுதல்வேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள் கொடுத்துங் கொள்ளல் வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏற்காதவை மெலியவனா யிருந்து துணிதலும், வலியவனாயிருந்து தணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதனாலே சில பொருள் அழியினும் பின்னே பல பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம்இல்லாமையால் கொடுத்துங் கொளல் வேண்டுமென்றவென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும் அது சிறப்புவகையாலே சொல்லப்பட்டது] எ

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
சினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) குணனிலனாய் - குணமொன்று மிலனாய், குற்றம் பலவாயின் (உடைய குற்றம் பலவாகிய விடத்து, இன்னிலனாம் (அவன்) துணையில்லாதவனாகும் (அவ்விலனாகுகையே) மாற்றார்க்கு (அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்புடைத்து - துணையாகுகையை யுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) குணமில்லாதவனாய்ப் பலகுற்ற முடையவனாகில், துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவர்க் கெளியன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குணம்-இறைமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை. குற்றம்-இவ் வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப் பட்டவையும், மற்றும் இப்படி பட்டவையும் ஆம். துணை - சுற்ற நட்புப்பொருள் படை முதலானவை பகைவர்க்கும் இவ்வழியால் உண்டாகும் பயன் தானே உண்டாமாகலால், ஏமாப்புடைத் தென்றார். அ

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) அறிவிலா (நீதியை) அறிதலில்லாத, அச்சும் - அஞ்சுகுன்ற, பகைவர்-பகைவரை, பெறின்-பெற்றால், செறுவார்க்கு (அவரை) வெல்வார்க்கு, சேண்-உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா, எ-று.

(க-ரை.) நீதியை யறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபாயமறிதலும் அறிந்தால் செய்துமுடிக்குந் திடமும், இல்லாதவரே பகைவராதல் கூடாமையால், பெறினென்றும் அவரை அறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே, பகையில்லாமையும்செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே, சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும் சொல்லினார். ௬

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மெல்லானை யெல்லா தொளி,

(ப-ரை.) கல்லான்-(நீதிநூல்களைக்) கல்லாதவனோடு, வெகுளும்-பகைத்தலால்வரும், சிறுபொருள் - எளியபொருளை, ஒல்லானை- அடையாதவனை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்; ஒளி - புகழ் ஒல்லாது - அடையாது, எ று

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தலால் வரும்பொருளை யடையாதவனைப் புகழடையாது - என்பதாம்.

(வி-ரை. சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாகிய பொருள், நீதியறியாலவனை வெல்லுதல் எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும்புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியாலே பெரியபய னடைகவென்றபடியாயிற்று [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனாலாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] ௧௦

எண்பத்தேழாம்-அதிகாரம்-பகைமாட்சி,
முற்றிற்று.

எண்பத்தெட்டாம் அதிகாரம்.

பகைத்திறந் தெரிதல்.

அஃதாவது, மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன்னாய் நின்ற பகையுள் நட்பார்க்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந் தன்மையதும் அவைகளிலே செய்வதும், மற்றைக் களையுந் தன்மையதும், அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும் பருவமும், களை யாமற்போனால் படுமிழுக்கமும் என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையின வாகலால் இது பகைமாட்சியின் பின்வைக்கப் பட்டது.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றவருன்று.

(ப-ரை-) ஒருவன்-ஒருவன், பகையென்னும்-பகை யென்று சொல்லப் படும். பண்பிலதனை -நீமை புண்டாக்குவதனை, நகையேயும்-விளையாட்டிட த்தி யாயினும் வேண்டாற் பாற்றன்று - விரும்புதற் றன்மையை புடைய தன்று-(நீதிநூல்) எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாகிய நீமைக் குணங்களை விளையாட்டிலும் விரும்பாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்விதத் தாலும் நீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டிடத்து வேண்டினும் கோபமே விளைந்து மெய்யாமாகலால் நகையேயு மென்றும், வேண்டாமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு நீதிநூல் மேல்வைத்தும் சொல்லினர். [நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது] க

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வில்லோர்-வில்லே ராகவுடைய, உழவர் - உழவ ரோடு, பகைகொளினும் -பகைகொண்டாலும், சொல்லோர்-சொல்லே ரா கவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை-பகையை, கொள்ளற்க-கொள்ளா தொழியக் கடவன், எ-று.

(கரை.) வீரர் பகையைக் கொண்டாலு மந்திரிகள் பகையைக் கொள் ளாதிருக்கக் கடவன், சொல்லேருழவர் மந்திரிகள - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல் ஆகுபெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆ லோசனை என்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடு பகைகொண்டால் கேடுவருவது நிச்சயமென்று வந்தாலும் தனக்கேயாம். மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடானால் தன் வமிசத்தோர்க்கும் தப்பாது வருதலால், அது கொள்ளலும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையா ல் வில்லேருழவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உ

ஏமுற்றவரினு மேழை தமியனுய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(ப-ரை.) தமியனுய்-(தான்) தனியனு யிருந்துகொண்டு, பல்லார்- பல ரோடும், பகைகொள்பவன் - பகையைக்கொள்வோன், ஏமுற்ற வரினும்- பித்தங் கொண்டவரினும், ஏழை - அறிவிலன், எ-று,

(க-ரை.) தனித்திருந்து பலர் பகையைக் கொள்பவன் பித்தரிலு மறி வில்லான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனிமை சுற்ற நட்புப்படை முதலானவை இல்லாமை மயக்கத்தால் அவ்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்டவர். அதனாலேதீங் கடையாமையால், தீங்கடைதலு முடைய இவனை அவரினு மேழையென்றார். தீங்காவது-தினையுள்ள விடத்தும் வெல்லுதல் சர்தேகமா யிருக்க,அத்தினை யில்லாமலும் பலரோடும்பகைகொண்டு அவரால் வேவேறுபோர்செய்யிடத்தும் அழிந்தே விடுதல் [இவை மூன்று பாட்டாலும் பகை கொள்ளுகற் குற்றம் பொறுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது] ஈ

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு

(பதவுரை.) பகை-பகையை,நட்பாக்கொண்டொழுகும் வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச செய்துகொண்டு நடக்கும்,பண்புடையாளன்-இயல்பை யுடைய அரசனது, நகைமைக்கண்-பெருமையுள்ளே, உலகு-உலகம், தங்கிற்று-தங்கியது, எ-று

(கருத்துரை.) பகையை நட்பாக்கொண்டு நடக்கு மரசன் பெருமைக்குள்ளே புலகந் தங்கியது-என்பதாம்

(வி-ரை.) வேறுபடுத்தல்-பகை நிலைமை நீக்குதல், ஒழுகல்-நீதிவழிநடத்தல். பெருமை-பொருள்படைஎன்கிற விருவகை யாற்றல்,அதன்வழியதாதற்கு என்றும் வேறுபாடில்லாமையால் அத்தனிவு பற்றித் தங்கிற்றென்றார்.

தன்னினை யின்றுற் பகையிரண் டாற்றலெருவ
னின்னினையாக் கொள்கவற்றி லொன்று.

(பதவுரை.) தன்னினை-தனக்குதவுந்தினையோவெனில், இன்று-இல்லை பகை (கலிவுசெய்யும்) பகையோவெணில், இரண்டு-இரண்டி, இப்படி இருக்கின்றபோது) தானெருவன்-ஒருவனுமிய தான், அவற்றின் அப்பகைஇரண்டினுன்-ஒன்று (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன்னினையா (அப்போதைக்கு) இனிய தினையாக, கொள்க (செய்து) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(கருத்துரை.) தனக்குதவுந் தினையில்லை வருத்தும் பகை யிரண்டு-இவ்விரண்டிற் பொருந்திய தொன்றைக் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(பதவுரை.) பொருந்தியதாவதுமற்றதை வெல்லுதற்கு ஏற்றது.அப்பொழுது-அவ்வெல்லும்பொழுது, வேறுபாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்றற்கு இன்னினையாக வென்றார். ஆலிரண்டும்-அசை, [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நட்பாக்கற் நன்மையது சொல்லபட்டது.] இ

தேறினுந் தேறு விடினுமழிவின்கண்
டேறுன் பகாஅன்விடல்.

௩ அஉ அஅ-ஆம்-அதிபகைத்திறந் தெரிதல்.

(ப-ரை.) (பகைவன்) தேறினும் (முன்) தெளிந்தானாயினும், தேறாவிடினும்-தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் (தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால்-தாழ்வுவந்த விடத்து, தேறான்-கூடானாகியும், பகாஅன்-நீங்கானாகியும், விடல் (நடுவே) விட்டுவைக்கக்கடவன், எ-று,

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தா னாயினுந் தெளிந்தில னாயினுந் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியு நீங்கானாகியு மிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன் தெளிந்தா னாயினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது உள்ளாய் நின்று கெடுத்தனோக்கி, தெளிந்திலனாயினும் அப்போது நீங்கா தொழிக வென்றது அவ்வழுவிற்குத் துணையாத னோக்கி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது,]

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(ப-ரை) நொந்தது-நொந்ததனை அறியார்க்கு (தாமாக) அறியாதநட்பினர்க்கு நோவற்க (தன்) னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன், மென்மை-வலியில்லாமையை, பகைவரகத்து அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து மேவற்க-மேலிட்டுக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன், எ-று,

(கரை.) நொந்ததை யறியார்க்குத் தன்னோவைச் சொல்லாதிருக் கக்கடவன், வலியில்லாமையைப் பகைவரிடத்து மேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைவரிடத்தே செய்யலாகாதுசொல்ல வந்தவர் நட்பினரிடத்தே செய்ய லாகாததும் உடன் சொல்லினார் (இதனால் அவ்விருவகையிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு,

(ப-ரை.) வகையறிந்து (தான் தொழில் செய்யும்) வகையை அறிந்து தற்செய்து (அது முடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி தற்காப்ப (மறதி அடையாமல்) தன்னைக்காக்கவே, பகைவர்கண் (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, செருக்கு-களிப்பு, மாயும்-கெடும், எ-று.

(க-ரை.) தொழில் வகையறிந்து தன்னைக்காக்கப் பகைவர் செருக்குங் கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வகை வலியவனாய் தான் நேரே போர் செய்விதமும் மெலியவனாய் வளவிலே போர்விலக்கும் விதமும் முதலானவை பெருக்கல்-பொருள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல், களிப்பு இவ்வழியால்வெல்வோமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்வுறுகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்பதாம்,

[இதனால் களையுந் தன்மை யதனிடத்துச் செய்வன சொல்லப்பட்டன.)

இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(ப-ரை.) முண் மரம் (களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை, இளைதாக-இளையதாகிய நிலையிலே, கொல்க-களையக்கடவர் (அல்லாமல்) காழ்த்தவிடத்து-முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால்களையுநர்-களைபவரது, கை-கையை, கொல்லும் (அதுதானே) களையும், எ-று,

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை யிளைமையிற் களையக்கடவர். அது முதிர்ந்தாற் களைபவர் கையைக் களையும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) களையப் படுவதாகிய தம்பகையை அதுமெலிதாகிய காலத்தேகளைக. அப்படி செய்யாமல் வலிதாகிய காலத்திலே களையத் தொடங்கினால், தம்மை அப்பகை தானே களையுமென்பதுதோன்ற நின்றமையால் இது பிறிது மொழிதலணி. (இதனாற் களையும் பருவம் சொல்லப்பட்டது.)

உயிர்ப்ப வளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(ப-ரை.) செபிர்ப்பவர் (தம்மோடு) பகைப்பவரது, செம்மல்-தருக்கை (கெடுக்கலாயிருக்க) சிதைக்கலாதார் (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காத வரசர், உயிர்ப்ப (பின்) மூச்சுவிடு மாத்திரத்திற்கும், மன்ற-நிச்சயமாக, உளரல்லர் இருக்கின்றவ ரல்லர், எ-று.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காதவ ரிறப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் களைதல் நிச்சயமாகலால், இறந்தாரே யாவரென்பதாம். (இதனால் களையா வழிப்படும் இழுக்கும்சொல்லப்பட்டது.) ௧0

எண்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-பகைத்திறந் தெரிதல்
முற்றிற்று

எண்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்.

உட்பகை.

அஃதாவது, புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து, அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும் களையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னாத வின்னாதமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நிழனீரும் (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) நிழம் நீரும், இன்னாத-முன் இன்பஞ் (செய்வனவாயினும் பின்) னோய்செய்யு

மவை, இன்னா-இனியன வல்லவாம் (அதுபோல்) தமர் நீரும்(தழுவவேண்டு வனவாகிய) தம்மவ ரியல்புகளும், இன்னாசெயின் முன் இன்பஞ் செய்வன வாயினும்பின் துன்பஞ் செய்யுமவை,இன்னாவாம்-இனியனவல்லவாம் எ-று

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலு நீரு நோய்செய்யு மதுபோலத் தம்மினத் தா ரியல்புகளுந் துன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) நோய்-பெருங்கால்பெருவயிறுமுதலானவைதமரென்றதனால், உட்பகை யாதற்குரிய ஞாதிகளெனவறிக, இன்னாசெயல் முன் வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல். ௧

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வாள்போல்-வாள்போல (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்) பகைவரை-சத்துருக்களை, அஞ்சற்க-அஞ்சாதிருக்கக் கடவர்(அப்படிநில்லாமல் (கேள்போல் உறவினர்போல (மறைந்துநிற்கும்) பகைவர்-பகைவரது, தொடர்பு-நட்பை, அஞ்சுக-அஞ்சுக்கடவர், எ-று.

(க-ரை,) வெட்டுவோ மென்னும் பகைவர்க் கஞ்சாதிருக்கக் கடவர் உறவர் போலிருக்கும் பகைவர்க் கஞ்சக்கடவர்-என்பதாம.

(வி-ரை.) முன்னே அறிந்து காக்கப் படுதலால், அஞ்சற்க வென்றும் அப்படி அறியவும் காக்கவுங் கூடாமையால்கெடுதல் நிச்சயமென்பதுபற்றி அஞ்சுக வென்றும் சொல்லினார் பின்செய்யும் பகையனும் கொடிதாகலாலும், காக்குங்காலம் அதுவாகவாலும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் நட்பாயிற்று (இவை இரண்டு பாட்டாலும் உட்பகை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.) ௨

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
கட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(ப-ரை.) உட்பகை-உட்பகை யாயினோரை, அஞ்சி-பயந்து, தற்காக்கத்தன்னைக் காத்துக்கொண்டு, நடக்கக்கடவர் அப்படிநடவாதபோது உலைவிடத்து தனக்கு ஓர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்து மட்பகையின் குயவன் மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல்,மாணதப்பாமல், தெறும்அவர்கெடுப்பர் எ று

(க-ரை) உட்பகைக் கஞ்சித்தன்னைக் காக்கக்கடவர்காவாவிடிற்பகைவர் கெடுப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்தல் அவரணையாமலும் அவருக்குஉடம்படாமலும், பரிகரித்தல் பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல்தப்பா தென்பதாம். ௩

மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) மனமானு-(புறந்திருந்தியது போன்று) அகந்திருந்தாத, உட்பகை - உள்ளுட்பகை, தோன்றின்-(அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், குற்றம் பலவும், தரும்-(அவனுக்குத்) தரும், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குட்பகையுண்டாயின்பலகுற்றமுந்தரும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தலும் அதனால் அவர் வேறுபட்ட விடத்தே தான் சேறுமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும் ஆம். ௪

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய, உட்படை-உட்பகையானது, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உண்டாயின் (அகு) இறனமுறையான்-இறத்தன் முறைமையோடுகூடிய, ஏதம் பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும், தரும்-(அரசனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) உறவின் முறை யுட்பகை யரசனுக்குத் தோன்றிலது பலகுற்றத்தையுந் தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவை புறப்பகைக்குத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமல், கொல்லுகைமுதலாகிய வஞ்சனை செய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. ௫

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(ப-ரை.) ஒன்றாமை-பகைமை, ஒன்றியார்கண்-(தனக்கு) உள்ளாயினாரிடத்து, பாடின்-உண்டாகுமாமின், பொன்றாமை-இறவாமை, ஒன்றல்-(அரசனுக்குக்) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அரிது-அருமை, எ-று.

(க-ரை.) தனக் குள்ளாயினாரிடத்துப் பகையுண்டாயி னரசனுக் கிறத்தலைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள் படைமுதலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியனாகிய காலத்து மென்றற்கு-எஞ்ஞான்று மெஸ்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதனால் தனக்குவரும்-தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] ௬

செப்பி புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சிபோல் - புணர்ச்சிபோல, கூடினும்-(புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும், உட்பகை - உள்ளிடத்துப்பகை, உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே (அகத்தே தம்முட்) கூடார், எ-று

(க-ரை.) உள்ளிற் பகைபொருந்திய குடியிளுள்ளார் செப்பின் முடி போற் கூடினாராயினு மனவொற்றுமையிற் கூடார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செப்பின் புணர்ச்சி செப்புமேன் முடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி, அவர் உட்பகையால் மனம் வேறுபட்டமையால், புறப்பகை பெற்ற விடத்தே வேறுவேறாவ ரென்பதாம். எ

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகையுற்றகுடி-உட்பகை யுண்டாகிய குடியானது, அரசம்பொருத - அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட பொன்போல-இரும்புபோல, பொருது-(அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு,உரம்-வலிமை, தேயும்-தேய்ந்துபோம், எ-று.

(க-ரை.) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப் பட்ட விரும்புபோலக் கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பரிசயித்தலால், வலிமை தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன்குடிக்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அ

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(ப-ரை.) உட்பகை-(அரசானது) உட்பகை-(அவன்பெருமையைநோக்க) எட்பகதன்ன-எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தேயாயினும்-சிறுமையுடையதே யாயினும், கேடு-(அப்பெருமை யெல்லாம்அழியவரும்)கேடு உள்ளதாம்-(அத) னகத்தாம், எ-று.

(க-ரை.) உட்பகை யெட்பிளப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினுங் கேடுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லை வருமளவும் மிகவுஞ்சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்கு மென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இகழப்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது]

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(ப-ரை.) உடம்பாடிலாதவர்-மனம்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை-(ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள்-ஒரு குடிசையி னுள்ளே, பாம்போடு - நாகப்பாம்போடு, உடனுறைந்தற்று - கூடி வாழ்ந்தாற்போலும், எ-று.

(க-ரை.) மனவொற்றுமை யில்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கையானது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடிவாழ்தல் போலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இடச்சிறுமையாலும் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப் படுதல் நிச்சயமாம். ஆகவே அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்குமுடிவு வருதல் நிச்சயமென்பது பெற்றாம். (இதனாலே கண்ணோட்டஞ் செய்யாதவரைக் கடியக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.) ௧0

எண்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-உட்பகை

முற்றிற்று

தொண்ணூறாம் அதிகாரம்.

பெரியாரைப் பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதித்து நடவாமை இரட்டுறமொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமையினாலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும் தவத்தினாலே பெரியராகி முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற் சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை

(ப-ரை.) ஆற்றுவார்-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் - (முடிக்க வல்லாருடைய) ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார்-(தம்மிடத்துத் தீங்குவாராமற்) காப்பவனுடைய, போற்றலுளெல்லாம்-காவல்களுக்குளெல்லாம். தலை-மிகுந்தது, எ-று.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை யிகழாமையே காவல்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆற்றலென்பது-பெருமை அறிவு முயற்சிஎன்கிற மூன்றின் மேலும் நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக், களைய வல்லாரென்பதுதோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை, பொருணட்பு முதலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்விகழாமையை தலைமையான காவலென்றும் சொல்லினார். (இதனாலேபொதுவகையால்-அவ்விருவகைப்பெரியோர்க்கும் பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது) க

பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (வேந்தர்) பெரியாரை-(வலிமைகளாலே) பெரியராயினாரை, பேணாறு-நன்குமதியாமல்-(அவமதித்து) ஒழுகின்-நடப்பாராயின்-(அந்நடக்கையானது) பெரியாரால்-அப்பெரியரால், பேராவிடும்பை-எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும்-(அவருக்குக் கொடுக்கும்) எ-று.

கூழ்அ கூம்-ஆம்-அதி-பெரியாரைப்பிழையாமை.

(க-ரை) பெரியோரை யவமதித்து நடந்தா லந்நடத்தைதீங்கைத்த ரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்தண்பங்களாவன இருமையிலும் ஓயாமல் வருகிற மூவ கைத் தின்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமேசெய்துகொள்ளுகின்றவை யென்பது தோனற ஒழுக்கத்தை வீணைமுதலாகியும், பெரியாரைக் கருவி யாக்கியும் சொல்லினர். (பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற்குற்றம் இதனுற் சொல்லப்பட்டது.) இனிச் சிறப்புவகையாற் சொல்லுவர், உ

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னுற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(பதவுரை.) அடல்வேண்டின் (வேண்றுவேந்தரைக் கொல்லுதல்வேண்டி யவிடத்து, ஆற்றுபவர்கண்-(அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்ல வேந்தரி டத்து, இழுக்கு-பிழையை, கெடல்வேண்டின்-(தான்) கெடுதல் வேண்டினு ஞயின், கேளாது-(நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல், செய்க-(ஒருவன்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) தான்செ வீரும்பினுல் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிட த்துப் பிழைசெய்யக்கடவன்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) நீதிநூல் அச்செயலாகாதென்று சொல்லுதலாலே - கேளா தென்றார். ஊ

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்
காற்றுதா ரின்னு செயல்.

(பதவுரை.) ஆற்றுவார்க்கு-மூவகையாற்றலு முடையவர்க்கு, ஆற்றுதார்-அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்னு-இன்னுதவைகளே, செயல்-(மூற்பட்டுச்செ ய்தல், கூற்றத்தை-(தானேயும்வருந் தன்மையுளுயி) கூற்றுவனை,கையால் (அதற்குமுன்னே) கைகாட்டி, விளித்தற்று-அழைத்தாலொக்கும், எ-று.

(க-ரை.) வல்லமை யுடையவர்க்கு வல்லமையில்லாதார் தின்பஞ்செ ய்தல் இயமனைக் கையாலழைத்தல்போலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. கையாலழைத்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு,தாமேயும் உயிர்மூதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவரை அதற்குமுன்னே விரை ந்து தம்மேல் வருவித்துக் கொள்வாருக்கு மரணம் திடமாகவும் சமீபமாக வும் வருமென்பது சொல்லியபடி. (இவை இரண்டு பாட்டாலும் வேந்தர்க் குப் பிழைசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.) ச

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.

(பதவுரை.) வெந்துப்பின்-வெவ்விதாகிய வலிமையையுடையவேந்து-வே ந்தனுல், செறப்பட்டவர்-கோபிக்கப்பட்ட அரசர், யாண்டுச்சென்று-(அ

னைத்தப்பி) எங்கேபோய்-(உளராவார்) யாண்டும்-எவ்விடத்தும், உளராகார்-உயிர் வாழ்வாராகார்,

(க-ரை.) வல்லவரசனாற் கோபிக்கப்பட்டவரசர் எவ்விடத்துச் சென்று முயிர்வாழார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) வெவ்விய வலியுடைய அரசனாதலாலே அவனது நிலம்விட்டுப்போனவர்க்கு இடம் கொடுப்பாரில்லை,உளரானால் இவர் இனி ஆகாரென்பதுநோக்கி அவனோடு நட்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டும் தாமேவந்து அடைந்த அவருடைமையை அபகரித்தற் பொருட்டும் கொல்லுவர் அன்றெனின் உடனே அழிவரென்பன நோக்கி-யாண்டுச் சென்றியாண்டு முளராகாரென்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண்சேர்ந்து முய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] ௫

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(ப-ரை) காட்டிடைச் சென்றானொருவன்) எரியால்-(அவ்விடத்துத்) தீயால், சுடப்படினும்-சுடப்பட்டாலும், உய்வு-(ஒருவழியால், உயிர்பிழைத்தல் உண்டாம்-கூடும், பெரியார்-(தவத்தாற்) பெரியார்க்கு பிழைத்தொழுகு வார்-பிழைசெய்து நடப்பவர்,உய்யார்-எவ்வழியாலும்)உயிர்பிழையார்,எ-று

(க-ரை.) தீயினாற் சுடப்படினும் மொருவழியிற் பிழைப்புண்டாம்,பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீமுன்உடம்பைப்பற்றி அதுவழியாக உயிர்மேலே கொல்லுதலால் நடுவிலே உய்யவுங் கூடும். அருந்தவர் கோபம் அப்படிப்பட்ட தல்லாமல் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள் யாவர்க்கும் காத்தல் அரிதாகலின் அதுகூடாதாகலால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழைசெய்யற்கவென்பதாம்.

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்டதக்கார் செறின்.

(ப-ரை.) தகை-(சாபானுக் கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையால் மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார்-அருந்தவா, செறின்-(அரசனைக் கோபிப்பாராயின், வகை-அங்கங்களால், மாண்ட-அழகுபெற்ற,வாழ்க்கையும்-(அவ) னரசாட்சியும், வான்பொருளும்-(சம்பாதித்துவைத்த) பெரும்பொருளும், என்னாம்-என்பட்டுவிடும். எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகி லரச னரசாட்சியு மவன்பொருளுமென்ன பயன்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அங்கம், அமைச்சு, நாடு, அரன், படை எனவிவை செறினென்பது அவர் கோபியாமை தோன்ற நின்றது. பின்வரு மவைகளுக்கும் இது ஒக்கும் அரசன் தன் செல்வக் களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப்பிழை செய்வானாயின் அச்செல்வம் அவர் கோபத் தீயால் ஒருகணத் துள்ளேவெந்துவிடு மென்பதாம். ௭

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியோடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(ப-ரை) குன்றன்னார் மலையையொக்கு மருந்தவர், குன்ற-கெட, மதிப்பின்-நினைப்பாராயின், நிலத்து-இந்நிலத்து, நின்றன்னார்-நிலை பெற்றார் போ) லுள்ளசெல்வர், குடியொடு-(தங்)குடியோடு, மாய்வர்-(அப்பொழுதே) மாய்வர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகிற் செல்வர் குடியொடு கெடுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெயில் மழை முதலானவைகளைப் பொறுத்தலும்-அசையாமையும், உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையால் குன்றன்னார்என்றார், நிலைபெற்றார் போலுதலாவது மிகவும் பெருஞ்செல்வ முடையோராதலால், இவர்க்கு எந்நாளும் அழிவில்லை யென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். அ

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமூரிந்து
வேந்தனும் வெந்துகெடும்.

(ப-ரை) ஏந்தியகொள்கையார்-(காத்தற்கருமையால்) உயர்ந்த விரதங்களை யுடையார், சீறின்-(அவர்வலிமையால்) கோபிப்பாராயின் வேந்தனும்-இந்திரனும், இடைமூரிந்து-நடுவே-(தன்பத) மிழந்து, வெந்து-அழிந்து கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) தவத்திற் பெரியோர் கோபிக்கி லிந்திரனும் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இந்திரபதம் பெற்ற கருடன் பிழைசெய்து அகத்தியமுனி சாபத்தால் அதனை இழந்தானென்பதறிக. (இவை நான்கு பாட்டாலும் முனிவர்க்குப் பிழைசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.) கூ

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(ப-ரை-) சிறந்தமைந்த-மிகவும் அதிகமான, சீரார்-தவத்தை யுடையவர், செறின்-கோபிப்பாராயின்-(அக்கோபிக்கப்பட்டவர்) இறந்தமைந்த-மிகவும்பெரிய, சார்புடையாராயினும்-சார்பை யுடையவ ராயினும், உய்யார்-(அதுபற்றி) உய்யமாட்டார், எ-று.

க-ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கிற் சார்புடையவரும் பிழையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சார்பு, அரண், படை, பொருள், நட்பு ஆம். அவையெல்லாம் கோபிப்பவரது வலிமையால் திரிபுரம்போல் அழிந்து விடுமாகலால், உய்யாரென்றார். [இதனால் அக்குற்ற முடையவர் சார்புபற்றியும், உய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது] கூ

தொண்ணூற்றும்-அதிகாரம்-பெரியாரைப்பிழையாமை.

மூற்றிற்று.

தொண்ணூத்தொன்றும் அதிகாரம்.

பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக்காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ் சிறைத்தல் அழிவைவர்த்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்தலால், அவைகளோ பகைப்பருதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அக்காவது. தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள் வழியேதான் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் மது.

(ப-ரை.) மனைவிழைவார்-(இன்பங் காரணமாகத்) தம்மனையாளே விரும்பி அவள்வழி நடப்பவர், மாண்பயன்-(தமக்கு) இனிய தனையாகிய, அறத்தை, எய்தார் அடையார், வினைவிழைவார்-பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வேண்டாப் பொருளும் (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொருளும். அது-அவ்வின்பம், எ-று.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை யடையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வின்பம்-அகளது தன்மையாதற்கு எதுவான வின்பம் அது அவளாலே பயனுகிய அறத்திலும், அவ்வறத்திற்கும் தனனதிகாரத்திற்கும் எதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச்செல்ல விடாமையால், விடப்பிந்தன்மை யென்பதாம். க

பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும்

(ப-ரை.) பேணுது-(கன்னுண்மையை விரும்பாமல், பெண்விழைவான்-(மனையானது) பெண்மையை விரும்புவோனது, ஆக்கம்-செல்வம்-(இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம்) பெரியதோர் நாண்-பெரிய வொருநாணம், ஆக உண்டாக, நாணு-நாணுதலை, தரும்-(தனக்கும்) கொடுக்குப்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண்டன்மையை விரும்புவோன் செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) படைக்கும் வலிமை யிலனுகலிஸ் அச்செல்வத்தால்கொடுத்தலும். அனுபவித்தலும் முதலாகிய பயன் கொள்வான் அவர்களால் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று ஆண்பாலர் யாவரும் நாணுதலுலே தன்னுண்மை யில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நாணுவனென்பது நோக்கி பெரியதோர் நாணுக நாணுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவளை விழைத்தற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] உ

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இல்லாள்கண்-இல்லாளிடத்து, தாழ்ந்த வியல்பின்மை தாழ்தற்கு எதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள்-(அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்தச்-(சொல்லுங்கால்) நாணு-நாணுதலே,எஞ்ஞான்றும்-எக்காலமும், தரும் (அவனுக்குக் கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) மனையவளுக்கஞ்சு மச்சமானது நாணந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அவள் தனக்கு அஞ்சி நடத்தல் இயல்பாகலால் அவளுக்கு அஞ்சுதல் இயல்பில்லாமை யாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவளே கியமிப்பார் இல்லையாம். ஆகவே எல்லாக் குற்றங்களும் வீளையு மென்பது நோக்கி எஞ்ஞான்று நாணுத்தருமென்றார். கூ

மனையாளே யஞ்சு மறுமைமயி லாளன்
வினைப்பாண்மை வீறெய்த லின்று.

(ப-ரை.) மனையாளை-(தன்) மனையாளே, அஞ்சும் - அஞ்சிநடக்கின்ற, மறுமைமயிலாளன்-மறுமைப்பய னில்லாதவனுக்கு, வினையாண்மை-(தொழி லேயாளுந்தன்மை-(உண்டாகிய வழியும்) வீறெய்தலின்று (நல்லோராலே) கொண்டாடப்படாது, எ-று.

(கரை.) மனையாளுக் கஞ்சுவோனது தொழில் பெருமை யடையாது உன்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறஞ் செய்தற்குரிய ன்மை இல்லாமையால், மறுமை யிலாளெனறும், தொழிலேயாளுந் தன்மை தனது புருஷத்தன்மை யில் லாத அவளுல் முடிவுபோகாமையால், வீறெய்தலின் றென்று சொல்லினர்,

இல்லாளே யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(ப-ரை.) இல்லாளே யஞ்சுவான்-(தன்)மனையாளே யஞ்சுவோன்-(தான் தேடிய பொருளேயாயினும் நல்லார்க்கு-நல்லோர்களுக்கு, நல்லசெயல் அப்பொருளாலே நல்லவைகள் செய்தற்கு, எஞ்ஞான்றும்-எக்காலும், அஞ்சும்-அஞ்சாநிற்பன், எ-று.

க-ரை. மனைவிக் கஞ்சுவோ னல்லோர்க் குறவிசெய்ய வஞ்சுவான் - என்பதாம்-

வி-ரை. மற்று-அசைநிலை. நல்லார், அருந்தவர், சான்றோர், தாய்தந்தைகள் முதலாயினோரும் விருந்தினரும் ஆம் நல்லனசெய்தல்-அவருக்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டி காள்களிலு மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். ஏ

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(ப-ரை.) இல்லாள் (தம்) மில்லாளுடைய, அமையார்தோள்-வேய்போலுந்தோளுக்கு, அஞ்சுபவர்-பயப்படுவர். இமையாரின் - வீரத்தாலே சுவர்க்கமடைந்த தேவர்போல், வாழினும்-(இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும், பாடிலரே ஆண்மையிலர், எ-று.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப்பயப்படுவோர்பெருமையடையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை. தேவர்போல் வாழ்தலாவது, பகைத்தவீரர் தோள்களையெல்லாம் வெல்லுதலால், நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல் அதுகூடாமையால்வாழினுமென்றார். அமையார் தோளென் அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமைசொல்லியபடி வீரரது தோள்களை வென்றாயினும், இல்லாளதுதோள்களை அஞ்சுவோர் அண்மையிலரென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் அவளை அஞ்சுதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(ப-ரை.) பெண் - இல்லாளது, ஏவல்-ஏவற்றொழிலை, செய்தொழுகும் (நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், நாணுடை-நாணத்தையுடைய பெண்ணே - அவள் பெண்டன்மையே, பெருமை-வேம்பாட்டை, உடைத்து உடையது எ-று.

(க-ரை.) பெண்ணேவல்செய்து நடக்கு மாண்டன்மையிலு மப்பெண்ணே பெருமையுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாணுடைப்பெண்ணென அதிகமாகச் சொல்லியது. அவளேவல்செய்வோனது நாணில்லாமை முடிக்கற்காதலால் அது வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் செய்வித்துக் கொள்ளுதற் சிறப்புத்தோன்ற பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (௭)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்

(ப-ரை.) (தாம் வேண்டியபடி யன்றி) நன்னுதலாள் (தம்) யானையாள் பெட்டாங்கு வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் - நடப்பவர், நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை-குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார் (அதுவல்லாமலும்) நன்று (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும், ஆற்றார்-செய்யமாட்டார், எ-று.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடிப்பவர் சிநேகருக் குதவார்தருமஞ்செய்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை. நன்னுதலா ளென்பதனை அமையாதோ ளென்றது போற் கொள்க. அவள்தானே அறிந்து எவுதலும் பொருள் கொடுத்தலும் கூடா மையால் இருமைக்கும் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ரென்பதாம். (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்

(ப ரை) அறவினையும்-அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும்-அது முடித் தற்கு எதுவாகிய பொருட்செயலும். பிறவினையும்-அவ்விரண்டின் வேறாகிய இன்பச்செயல்களும், பெண்ணேவல் (தம்) பனையாளேவலை, செய்வார்கண் செய்யாரிடத்து, இல்-உண்டாகா, எ-று.

(க-ரை.) மனைவிக்கேவல் செய்பவரிடத்துத் தருமச்செய்கை பொருட் செய்கை இன்பச்செய்கை யிம்மூன்றுமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பச்செயல்கணோக்கி அறச்செயல் பொருட் செயல்களை முன்னே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்க ளும் இல்லையென்பது-தோன்ற-அவைகளைப் பிரித்துச்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௬

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதமை யில்.

(ப-ரை.) எண்சேர்ந்த (கரும) வாலோசனையிலே சென்ற, நெஞ்சத்து-மனத்தையும், இடன்-அதனாலாகிய செல்வத்தையும், உடையார்க்கு-உடை யவர்க்கு, பெண்சேர்ந்தாம்-மனையாளைச் சேர்தலால் விளையும், பேதைமை-அறியாமை, எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்தும், இல்-உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) நல்ல மனமும் நல்ல செல்வமுமுடையவர்க்கு மனைவியால் வருமறியாமையில்லை-என்பதாம்,

(வி-ரை.) இல்லாமைக்காலத்து மென்றதற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார் அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய-விழைதல். அஞ்சல், எவல்செய்தல்-என்டற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றோராம் - அதிகாரம்(- பெண்வழிச்சேறல்.

முற்றிற்று

தொண்ணூத்திரண்டாம் அதிகாரம்.

வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது, தந்நலம்வினாகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற் கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிறவரை வில்லாத மகளிரது இயல்பு ஆகலால்தம க்குரிய மகளிரால் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்-

(ப-ரை.) அன்பின் விழையார் (ஒருவன்) அன்புபற்றி விரும்பாராகி பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடியார்-மகளிர், இன் சொல் (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்)இனி யசொல், இழுக்கு - இன்னாமையை, தரும் (அவனுக்குத்) தரும், எ-று.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரும்பும் , வேசையர்க ளின் சொல்லானது துன்பத்தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆய்தொடி-ஆராய்ந்த வளையல். ஆய்தொடி-இன்சொல் என் றதனால் அவர்மயக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொ ழுது இனிதுபோன்று பின் வறுமையை உண்டாக்கலால் அது கொள்ள லாகாதென்பதாம். (க)

பயன் றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(ப-ரை.) பயன்றூக்கி-(ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண் புரைக்கும் - (அதுகிடைக்கு மளவும்) தமதுகுணமுடைமைசொல்லும்,பண் பின் மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது, நயன்றூக்கி-நடக்கைவழியைஆரா ய்ந்தறிந்து, நள்ளா (அலரைப்) பொருந்தாமல். விடல்-விடல்-விடக்கடவர்

(க-ரை.) பொருட்பயனைக் குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கை யறிந்து அவரை விடக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பண்புசொல்லி லல்லது அவரிடத் தில்லாமை தோன்றபண் பின் மகளிரென்றும், அதுசாதித்தரு மாதலால், நூலாலே யல்லாமல்அவர் செயலாலும் அறிந்தென்றற்கு நயன்றூக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்ற - நள்ளாவிட லென்றும். சொல்லினார்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீ இயற்று.

(ப-ரை.) பொருட்பெண்டிர் (கொப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்மை - பொய்மையையுடைய, முயக்கம்- தழுவுதல் (பிணமெடுப்பவர்) இருட்டறையில்-இருள்வீட்டில், எதில்பிணம்- முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇயற்று-தழுவினாற்போலும். எ-று.

(க-ரை.) வேசையர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள்வீட்டில் யலான் தணத்தைத் தழுவினாற்போலும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர் கருத்தும்செயலும்ஆர யாமல் சாதியும் மருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது அவர்குறிப்பு-உலிக்

குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும்போது இவர் குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராநின்று பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்கடவ ரென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.

பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்

(ப-ரை.) பொருட்பொருளார் (இன்பமாகியபொருளை இகழ்ந்து)பொருளாகிய-பொருளையே விரும்புமகளிரது, புன்னலம்-புல்லிய நலத்தை, அருட்பொருள்-அருளோடு கூடியபொருளை, ஆயும்-ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும் அறிவினவர் அறிவை யுடையவர், தோயார்-தீண்டார், எ-று.

(க-ரை.) அருளையாராயு மறிவுடையார்வேசையாரைச்சேரார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலால் பொருட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல், தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம்விமோதமாகலால் தோயாரென்பதாம், (௪)

பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(ப-ரை.) மதிநலத்தின்(இயற்கையாகிய)மதிநன்மையால், மாண்டமாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினர் (செயற்கை) யறிவையுடையவர், பொதுநலத்தார் (பொருள்) கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடைய மகளிரது, புன்னலம்-புல்லியநலத்தை, தோயார்-தீண்டார், எ-று.

(க-ரை.) புத்திநலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச் சேரார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மதிநன்மை முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினைகளால் மனந்தெளிவுடைத்தாதல், அத்தெளிவினா லல்லாமல் அக்கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையால், மதிநலத்தின் மாண்டவறிவி னவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்மையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிருக்கையும் விளங்கித்தோன்றலால் தோயாரென்றும் சொல்லினார். (௫

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(ப-ரை.) தகை-ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கி-கனித்து, புன்னலம் (தம்) புல்லியநலத்தை,பாரிப்பார்(விலைகொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரத்து, தோள் தோளை. தந்நலம் (அறிவொழுக்கங்களாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார்-உலகத்தே (பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர் தோயார்-தீண்டார். எ-று.

(க-ரை.) தமதுபுகழை விளக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஆடல் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேன்பாடாகலால், தகையென்றும் தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால்-அவ்வறி வொழுக்கங்களாலே புகழ்பரப்புவோர் தோயாரென்றும் சொல்லினார். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவர் உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(ப-ரை.) நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற - வேறுபொருள்களை, பேணி ஆசைப்பட்டு-(அவை கொடுப்பவரை) புணர்பவர்-(அவை காரணமாகமெய்யினாலே) புணருமகளிரது, தோள் - தோள்களை, நிறைநெஞ்சமில்லவர்-நிற்கச்செய்தலினாலே-(திருந்திய நெஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர்-சேர்வர், எ-று.

(க-ரை.) நன்மனமில்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளும் அதனால் படைக்கப் படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்சு அவைமேலிறுத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு மாத்திரமென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்குநெஞ்சை யுடையார் தோயாமையால். அகுதில்லாதார் தோய்வரென்றார் (௭)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(ப-ரை) மாயமகளிர்-(உருவுசொற் செய்களால்) வஞ்சித்தலில் வல்ல மகளிரது, முயக்கு புணர்ச்சியை, ஆயும்-(அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு-அணங்கு தர்க்கு, என்ப-என்று- நூலோர்) சொல்வர். எ-று.

க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியைநூலோரணங்கென்பவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அணங்கு காமவழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர். தாக்கு, தீண்டல், இவ்வுருவகத்தால் அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே தோன்றிப் பின்பு உயிர் கொள்ளுதல் பெற்றாம் இது நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். (௮)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு,

(ப-ரை-) வரைவிலா-(உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்னாது விலைகொடுப்பவர் யாவரையும்) கூடும், மாணிழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்

தை யுடையவரது, மென்றோள் - மெல்லிய தோள்கள், புரையிலா-(அக்குற்றத்தையறியும் அறிவில்லாத, பூரியர்கள்-கீழ்மக்கள், ஆழும்-(புகுந்து) அழுந்தும், அளறு - நரகமாம். எ-று.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் சீழ்மக்களழுந்து நரகமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதியாலிழிந்தாரை நீக்குதற்கு-புரையிலாப் பூரியர்களென்றும் அவராழ்தற்கேது உருவுமுதலாகிய மூன்றுமேயென்பதுதோன்ற - மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்குநரகத்தைத் தடையில்லாமல்தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார், (௩)

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு,

(ப-ரை.) இருமனப் பெண்டிரும் - கவர்மனத்தையுடைய மகளிரும், கள்ளும் - களளும், கவரும் - சூதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார். விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புக்களாம், எ-று.

(க-ரை.) வேசையரும், கள்ளும், சூதும், இலக்குமியால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமனம் - (ஒருவனோடு) கூடுதலும், கூடாமையும், ஒருகாலத்திலே யுடையமனம், கள்ளும். சூதும், பரத்தையர்க்குச சமானமான குற்ற முடையவைகளாலே உடன் சொலலப்பட்டன. வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனாலே அறிக. திருக்கப்பட்டமை இவவடையாளங்களால அடியப்படுமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் அது செய்பவர் இழிஞரென்பது சொல்லப்பட்டது] (௧௰)

தொண்ணூற்றிரண்டாம் அதிகாரம் வரைவின்மகளிர்
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றிமூன்றாம் அதிகாரம்
கள்ளுண்ணாமை.

அகுதாவது. இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பு, எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்,

உட்கப்பட்டாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(ப-ரை.) கட்காதல்கொண்டு - கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், உட்கப்படாஅர் - (பகை

வரால்) அஞ்சப்படார் (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும், இழப்பர்-இழந்துவிடுவர். எ-று.

(க-ரை.) கள்ளிலிச்சைவைக்கு மரசர் அஞ்சார் புகழையிழப்பார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவில்லாமையால் பொருள்படை முதலியவைகளால்பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார் தம்முன்னோராலே அடைந்தஒளியும் இகழப்படுவதால் இழப்பரென்பதாம் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அரசநீதி இனிது சொல்லாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டாதார்.

(ப-ரை.) (அறிவுடையராயினோர்) கள்ளை (அவ்வறிவு கெடுதற்கு ஏதுவாகிய) நள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்கடவர், உணில் - உண்ண வேண்டுவாருண்டாயின், சான்றோரான்-நல்லோரால், எண்ணப்படவேண்டாதார்-மதிக்கப்படவிரும்பாதார், உண்க-உண்ணக்கடவர். எ-று

(க-ரை.) கள்ளையுண்ணாதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாதவ ருண்ணக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெறுதற்கரிய அரிவைப்பெற்றிருந்தும் கள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாகவே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும், எண்ணாராகலால் சான்றோரா லெண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்கவென்றார். (

ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதர லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி

(ப-ரை.) ஈன்றாண் முகத்தேயும் (எதுசெய்தாலும்மகிழும்) தாய்முன் பாயினும், களி (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம் (ஆதலால்) மற்றுச்சான்றோர் முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொறாத)பெரியோர் முன்பு அக்களித்தல், என் (அவர்க்கு) யாதாகும். எ-று.

(க-ரை.) தாய் முன்னங் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம், பெரியோர் முன் கள்ளுண்டு களித்த லென்ன பயனாம், என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை மனமொழிமெய்கள் தம்வசப்படாமையால், நாணம் அழியும் அழியவேதாய்க்கும் இன்னாதான கள் இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தேகடியும் பெரியோர்க்கு இன்னாதாகல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்மளன்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(ப-ரை.) கள்ளென்னும் மதுவென்று சொல்லப்படுகின்ற, பேணா (யாவரும்) இகழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தையுடையவர்க்கு

நாணென்னு நல்லாள்-நாணமாகியநல்லவள் (அவரைப்பார்ப்பதற்கு அஞ்சி புறங்கொடுக்கும்-எதிர்முகமாகாள். எ-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பவர்களுக்கு நாணமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணுதற்கும்அஞ்சி உலகத்தார் தூரத்தே நீங்குவார், ஆதலால் பேணாவென்றும் பின்னொருவழியிலும் நீங்கப்படாமையால், பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால், நல்லாளென்றும் சொல்லினார் (இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒளியிழந்தற் காரணம் சொல்லப்பட்டது.) (௪)

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொருள்கொடுத்து-விலைப்பொருளைக் கொடுத்து மெய்யறியாமை (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்மறதியைகொளல்-கொள்ளுதல் கையறியாமை (அவன் யழவினைப்பயனாகிய) செய்வதரியாமையை, உடைத்து (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) கட்குடித்து மெய்மயதியைக் கொள்ளுதலறிவின்மை யுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை,) தன்னையறியாமை சொல்லவே மற்றவையாவையும் அறியாமைசொல்லவேண்டா வாயிற்று அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக்கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம், (௫)

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) துஞ்சினார்-உறங்கினவர், செத்தாரின்-இறந்தவரின், வேறல்லர் (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்படார் (அப்படியே) கள்ளுண்பவர்-கள்ளைக் குடிப்பவர், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பவரேயாவர் (அவரின் வேறாயினும்) வேறெனப்படார். எ-று.

க-ரை. கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக்குடித்தவர்க்கொப்பாவார் - என்பதாம்,

வி-ரை, உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றுமை மூச்சு நிற்றல், இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அழிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

ப-ரை, கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து குடித்து கண்சாய்பவர்-அக்களிப்பால் அறிவுசோர்பவர், உள்ளூர் வாழ்பவரால் - உள்ளொற்றி

(உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை) ஆலோசித்து - அறிந்து, எஞ்ஞான்றும்- என்னாளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவார். எ - று.

(க-ரை.) கள்ளைகுடித்தறிவுமயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உய்த்துணர்தல், சோர்வினாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால் கள்ளுண்டதை அறிதல். (எ)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(ப-ரை.) களித்தறியே னென்பது-(மறைந்துண்டு) கள்ளுண்டறியே னென்று - (உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவிடுக-விடக்கடவர், (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத் தொளித்ததூஉம் - (முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனதில் ஒளித்த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் - முன்னை யளவின்மிகுந்து வெளிப்படும் (அதலால்) எ-று.

(க-ரை.) கட்குடிக்கி லுட்பொருள் வெளிப்படு மாகையால், ஆசாரஞ் சோருதலைக் கைவிடக்கடவர் என்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(ப-ரை.) களித்தானை-(கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை, காரணங்காட்டுதல் (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ்நீர்க் குளித்தானை - நீருள்ளமூழ்கிய ஒருவனை, தீ-விளக்கினால், துரீஇ யற்று-(மற்றொருவன்) தேடுதலை யொக்கும். எ-று.

(க-ரை.) கட்குடித்தவனைத் தெளிவித்த தெதுபோலெனில் நீருள்ளே மூழ்கினவனை விளக்கினாற் தேடுதலொக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீருள் விளக்குச் செல்லாமைபோல அவன் மனத்துள் காரணம் செல்லாதென்பதாம். [இதனாலவனைத் தெளிவித்தல் முடியாமை சொல்லப்பட்டது.] (௯)

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(ப-ரை.) (கள்ளுண்பவனொருவன்) கள்ளுண்ணாப்போழ்தில், கள்ளையுண்ணாமற் றெளிந்திருந்தபொழுதில், களித்தானை-(கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை, காணுங்கால்-காணும்போது, உண்டதன்சோர்வு-(தான்) உண்ட பொழுது உண்டாந்தன்சோர்வை, உள்ளான்கொள்-(அவன் சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும். எ-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன் சோர்வை நினையான்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சோர்வு மன மொழி மெய்கள் தன்வசப்படாமை. [கருத்தளவையால் - அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் - ஒழியுமென இதனால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றிமூன்றும்-அதிகாரம்-கள்ளுண்ணாமை
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றிநான்காம் அதிகாரம்

சூது.

அஃதாவது, இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளின்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும், பிணி யனுபவித்தலும் சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வெண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(ப-ரை.) வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையனாயினும், சூதினை-சூதாடுதலை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருககக்கடவன், வென்று-பொருள் பெறுவார்-(உண்டென்றால்) வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும், தூண்டிற்பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை, மீன் விழுங்கியற்று-மீன்விழுங்கியதுபோலும். எ-று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினுஞ் சூதை விரும்பாதிருக்கக் கடவன் வென்றபொருளுந் தூண்டிலிரும்பை மீன்விழுங்கியதுபோலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெல்லுதல் நிச்சயமல்லாமையால் வென்றினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலால்-வேண்டற்கவென்றும், சொல்லினார். எய்திய பொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை யென்பதும், அதனாலே பின்துயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றாம். (௧)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னனைறெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(ப-ரை.) ஒன்றெய்தி (அத்தூண்டி லிரும்புபோன்ற) ஒன்றனை முன் பெற்று (இன்னும் பெறுவோமென்னுங்கருத்தால்) நூறிழக்கும்-நூற்றினை இழந்து வறியராகும், சூதர்க்கு - சூதாட்ட முடையவர்க்கும், நன்றெய்தி (அப்பொருளால்) அறமு மின்பமும் பெற்று, வாழ்வதோராறு - வாழ்வ தொருவழி, உண்டாங்கொல்-உண்டாமோ, எ-று.

(க-ரை.) ஒருபொருள்பெற்று நூறுபொரு ளிழக்குஞ் சூதாடுவோர்க்கு நன்மைபெற்று வாழும் வழியுண்டாமோ - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வழியால் மொருளிழந்தேவருதலால் அதனுலேபெரும் பயனும் அவர்க்கு இல்லேயென்பதாம். (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(ப-ரை.) உருளாயம் - உருளுங் (சுவற்றில் அகப்பட்ட) ஆகாயத்தை ஓவாது-இடைவிடாமல், கூறின் - சொல்லிச் (சூதாடி) மாயின், பொருள்-(அரசன் சம்பாதித்) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருள்வரும் வழியும், போஒய்-(அவனே லிட்டுப்) போய், புறமே படும்-பகைவரிடத்தே தங்கும், எ - று.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடுதலுனவன் பொருளுமப்பொருள்வரும் வழியும் பகைவரிடத்தும்படுமாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுவற்றிலுருட்டியை அதனுலாகிய ஆயத்தின்மேல் எற்றியும் சூதாடுதலே அது சொல்லாலாகிய காரணத்தின் மேலிட்டும் சொல்லினர். காத்தலினும், செய்தலினும், கருத்திலுதலால், அவை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (ஊ)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிந்துருத் தூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(ப-ரை.) சிறுமைபல - (முன்சொல்லாத) தன்பங்கள் பலவும்செய்து, (தன்னே லிரும்பிணவர்க்குர) கொய்து, சீர் (உலகு புகழையும், அழிக்கும்-கெடுக்குப், சூதின்-சூ தாடினும், வறுமை-வறுமையை, தருவது-கொடுக்க வல்லது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லே, எ-று.

(க-ரை.) துன்பங்களோ டுண்டாக்கிப் புகழ் டுயர் கெடுக்குஞ் சூதைப் போல வறுமையைக்கொடுப்ப தொன்று மில்லே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்துன்பங்களும் பிறவினே கொல்லப்படும் கல்வினைகளே யும் கல்வினத்தினேயும் கேடு நினேவுகளேயும், சினே நுழையும் கூட்டுதலால் சீரழிக்குமென்றார் சூதாடுவோர் வறுமைக்கு வாயில் லாமை. தெளிவாம். (சு)

கவறுங் கழகமுங் கையற் றருங்கே
யிவறியா ரில்லாகி யார்,

(ப-ரை.) இல்லாகியார்-(முற்காலத்திலே தாம் பிருந்தும்) இல்லாதவ ராயொழுகினவர், கவறும்-சூதினேயும், கழகமும் - அதையாடுவிடத்தினே யும், கையும்-(அவ்வாடுதற்கு வேண்டும்) கைத்தொழினேயும், தருக்கியவி றியார்-மேற்கொண்டு கைவிடாத வென்றார், எ-று.

(க-ரை.) சூதையுஞ் சூதாடு மிடத்தையுந் நூதாடு தொழிலையுங் கைவி டாத வெல்லும்பொரு பிருந்து மில்லாதவரே என்பதாம்.

(வி-ரை.) கைத்தொழில் வெல்லும்படி பிடித்தெதறிதல். மேற்கொள் ளுதலாலேபாண்டவர்தம்மரசிழந்துகாட்டிலேபோய் அங்கே மறைதொழு

கிஞரென அனுபவங் காட்டியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமை யுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார்.

(ப-ரை.) சூதென்னும் தனது பெயர்சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால் சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற, முகடியால்-மூதேவியால், மூடப் பட்டார்-விழுங்கப்பட்டவர், அகடாரார்-(இம்மையிலே) வயிறு நிறையப் பெறார், அல்லலுழப்பர்-(மறுமையிலே) நரகத்துன்ப மநுபவிப்பர், எ-று.

(க-ரை-) சூதென்னு மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவ ரிம்மையில் வறுமையு மறிமையில் நரகமு மநுபவிப்பர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையால், சூதென்னு முகடியென்றும், பெற்றி தோற்புநோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராதலால், இங்கே அகடாராயென்றும், பொய் களவு முதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால், அங்கே அல்ல லுழப்பரென்றும் சொல்லினார். வயிறாராமை சொல்லவே மற்றை ஆடை யணி முதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப் பெறாமை சொல்லவேண்டாயிற்று. (௬)

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(ப-ரை.) காலை-(அரும்பொருளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம், கழகத்து-சூதாடுகடத்து, புகின் - (அரசனுக்குக்) கழியுமாயின். (அக்கழியு) பழகிய-கெடுகாளாய்வந்த, செல்வமும்-(அவன்) செல்வத்தையும், பண்பும் நற்குணங்களையும், கெடுக்கும்-அழிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடிலை வாட்டமவன் செல்வத்தையுங் குணத்தையு மழிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல், முன்னோரைத் தொடங்கிவருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (௭)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(ப-ரை.) சூது-சூதாட்டமானது, பொருள்கெடுத்து-(தன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து, பொய்-பொய்யை, மேற்கொளீஇ-மேற்கொளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து-(மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழியால்) அல்லலுழப்பிக்கும் - அவனை-(இருமையினும்) துன்பமுறுவிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) சூதாட்டமானது பொருளைக் கெடுத்துப் பொய்யை மேற் கொள்ளச்செய்து கிருபையைக் கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள் கெடுத்தல் முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றி கோபம் என்ன முறையே சாதனங்களாகவும் கொள்க. முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம். (ழ)

உடையசெல்வ மூழ்ஞெலி கல்லியென் றைந்து
மடையரவா மாயன் கொளின்.

(ப-ரை.) (அரசன்) ஆயம்-சூதினை, கொளின் - தனக்கு விளையாட் டுத்தொழிலாக) விரும்புவானையின், ஞெலி-ஒ யும்; கல்லி-கல்லியும், செல் வம்-செல்வமும், ஊண்-உணவும், உடை-உடையும், என்றைந்தும்-என்றிப் லைந்தும், அடையாமாம்-(முவினேக) சேராவாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவானதில், கிரந்தியுங் கல்வி யுஞ் செல்வமும் மூஞ்றுமுடையமையைச் சேராவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறை கெடுவுரைத்தியைப் பிறழ்த்தது. செல்வம் அறுவகை உறுப்புக்கள். ஊனுடை. வெண்பாவைக ளால், அனுபவிக்கப்படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும். காலமும் சூதுத் தும் பொழுதையால் இதை உண்டாகாவென்பதாம். [இவை கூன்சூபாட் டாலும் பிறமை பலவிதங்களாலும் இருமையுங் கெடுதல் சொல் லப்பட்டது. (ச)

இறுத்தொ டாஉந் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழுத்தொ டாஉந் காதற் றுயிர்.

(ப-ரை.) இறுத்தோ டாஉம் - (சூதாட வால் இருமைப்பயன்களையும்) நிலைக்குத்தோறும், காதலிக்கும்-(அதன்மேலும்) ஆசைசெய்யும், சூதேபோல் சூதினேபோல், உயிர்-உயிரானது, துன்பழுழுத்தொ டாஉம் - (உடம்பால்) மூவகைத்துன்பங்களோயும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று-(அதன்மேலே) ஆசையையுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) இருமைப்பயன்களை யிழக்குந்தோறுங் குறினை யிக்கிக்குஞ் சூதன்போல், உயிரானது துன்பங்களை யநுபவிக்குந்தோறு மதன்மேலா சையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை சொல்லுதல் காரு தாகலில் அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு உவமானமாக்கினார். [இத னைதிர்முறை முகத்தால் சூதை விலக்குத் தூ டப்படுவனை யொக்கும் உடம் பினை விலக்குது கடக்கின்ற உயிரெனவுங்கொள்க. [இருளும் அதை விலக் கற்கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன. (கo)

தொண்ணூற்றுநான்காம் அதிகாரம் சூது.

மு ற் றி ற் று.

தொண்ணூற்றைந்தாம் அதிகாரம்

மருந்து.

பழையவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள்வரும். அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழியும் போதல்லாமல், தீராமையால் அவையொழித்து மற்றைக் காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின்றிறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்களாவன. உணவுதொழில்களது ஒவ்வாமையாதலால், பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(ப-ரை.) (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு ஒத்த வளவினவன்றி) மிகினும்-(அதனின்) மிகுமாயினும், குறையினும்-குறையுமாயினும், நூலோர்-ஆயுள்வேதமுடையோரால், வளிமுதலா - வாதமுதலாக, எண்ணிய-எண்ணப்பட்ட, மூன்று-மூன்றுநோயும், நோய்-துன்பத்தை, செய்யும்-(அவனுக்குச்) செய்யும், எ-று.

(க-ரை.) உணவுந் தொழிலு மிருந்தாலுங் குறைந்தாலும் பிணிமூன்றுந் துன்பஞ்செய்யும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நூலோரெண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வகுத்த வாதப்பகுதி, பித்தப்பகுதி, சிலேஷ்மப்பகுதி, என்கிற பகுதிப்பாடும் பெற்றாம் அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது-சுவை வீரியங்களாலும், அளவாலும், பொருந்துதல், செயல்கள் ஒத்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந்தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவ்விரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகினுங் குறையினும் அவை தன்றன்னிலையிலேநில்லாமல் வருத்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளுக்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகையென்பதும் சொல்லப்பட்டன.]

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அருந்தியது (முன்)னுணப்பட்டது, அற்றது-சீரணித்தபடியை, போற்றி-(குறிகளாலே) தெளியவறிந்து, உணின் - (பின்னே) உண்பானாயின், யாக்கைக்கு-(அவ)னுடம்புக்கு, மருந்தென-அவிழ்தமென்று, வேண்டாவாம்-வேறு வேண்டுவதில்லை, எ-று.

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததையறிந் துண்பானாயினவனுக்கு மருந்து வேண்டாவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குறிகளாவன-உடம்பு சிறுகியிருத்தல், நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல், கரசரணாதி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல், பசிமிகுதல்,

எனவிவைமுதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

அற்றாலளவறிந் துண்க வஃது டம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(ப-ரை.) அற்றால்-(முன்னுணப்பட்டது) அற்றால், பின்னுணப்படுவதனை) அளவறிந்து-(அறு)மளவறிந்து, உண்க-(அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன், உடம்பு-(பெறுதற்கரிய விம்மனித)உடம்பை. பெற்றான்-பெற்றவன், நெடிது-நெடுங்காலம், உய்க்குமாறு (அதனைக்) கொண்டு செலுத்தும் வழி, அஃது-அதுவாம் (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவ னவனுட லிருக்கும்படி சீரணித்தவளவறிந் துண்ணக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மை மறுமை வீடுபேறுகளை அடைதற்குரியது இம்மனிதவுடம்பொன்றுமே யாதலால் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடுங்காலம் நின்றவிடத்து அவை பெறுகச்செய்து கொள்ளலா மாகலால் நெடிதுய்க்குமாமென்றும் சொல்லினார். (உ)

அற்ற தறிந்து கடைபிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(ப-ரை.) அற்றதறிந்து (முன்னுணப்பட்டது) அற்றபடியே அறிந்து, துவரப்பசித்து-பின்னே மிகப்பசித்து, (உண்ணும்போது) மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத வுணவுகளை, கடைப்பிடித்து-குறிக்கொண்டு, துய்கக-உண்ணக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) சீரணித்த வளவறிந்து மாறில்லா வுணவுகளை யுண்ணக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு, உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதம் ஆராதாகலால், அதுவும் அறல்வேண்டு மென்றற்கு-மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பவன் சரீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும் சுவைவீரியங்களால் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும் ஆம். அவையாவன : முறையே உணவுவாத பித்த சிலேஷ்மங்களாகிய சரீரசுபாவங்களுக்கு அடைபடாதவைகளைச் செய்வனவாலும் ; * பெரும்பொழுது * சிறுபொழுது என்கிற கால வேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும் ஆம். அவைகளைக குறிக்

* பெரும்பொழுது-கார், கூதிர், முன்பனி, இளம்வேனில், முதுவேனில்.
* சிறுபொழுது-மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் ஏற்பாடு.

கொள்ளாது. மனம்பட்ட வழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் கடைப்பிடித்தென்றார். (௪)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இல்லாத உண்டி-உணவை, மறுத்து (தன்னுள்ளம்வேண்டியவளவே) மறுத்து(பிணி வாராதவளவில்) உண்ணின் (ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு - (அவனுயிர்க்கு, ஊறுபாடு-(பிணிகளாலே) துன்பம் விளைதல், இல்லை-(உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) நல்லுணவையுண்டாற் பிணிகளாற்றுன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பமுறுவது உயிரேயாதலால் அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லாத விடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உணப்படுவனவும், அவைகளினளவும், காலமும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (௫)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்.

(ப-ரை.) இழிவறிந்து-அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பத்தைப் போல், கழிபேரிரையானகண் - மிகப்பெரிய இரையைவிழுங்குவோனிடத்து; நோய்-நோயானது, நிற்கும்-நீங்காதிருக்கும், எ-று.

(க-ரை.) குறைவாக வுண்பவனிடத் தின்பம்போல் நிறைவாக வுண்பவனிடத்துத் துன்பமிருக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வாறேயுண்டல் - உண்ணாலாமளவிற் சிறிது குறைய வுண்டல். இன்பமாவது-வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன்றன்னிலையில் வேறுபடாமையால் மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும்ஆம். இரையை அருந்துமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொத்தலால் இரையாரென்றார். (௬)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்.

(ப-ரை.) தெரியான் தன் சரீரசுபாவமும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமும்-ஆராயானாகி (வேண்டிய வுணவை வேண்டிய காலத்து) தீயளவன்றி (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல், பெரிதுண்ணின் (ஒருனை) மிகவுண்ணுவானாயின், நோய்-நோயானது, அளவின்றி-அளவில்லாமல், படும்-(அவனிடத்தே) வளரும், எ-று.

(க-ரை.) சீரணித்ததறியாதவனாய் மிகவுண்பானாகில் நோயவனிடத் துண்டாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணாதவிடத்தேபடும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) (மருத்துவன்) நோய்-நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோயைநாடி (அதன்குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து, நோய்முதல் (பின்பு) அந்நோய்வருதற் காரணத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, அதுதணிக்கும்வாய் (பின்) அதுதீர்க்கும் உபாயத்தினை நாடிஅறிந்து வாய்ப்பசசெயல் (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையு மதன் காரணத்தையு மதுநீங்குமுபாயத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ் செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரணம்-உணவு செயலென முன் சொல்லப்பட்டவை. அவ்விரண்டையும் நாடுதற்குப்பயன்-நோயையும், உபாயத்தையும், ஐயமறத்துணிதல், மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(ப-ரை.) கற்றான் (ஆயுள்வேதத்தை) கற்றமருத்துவன் (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) உற்றானளவும்-நோயாளி யளவையும், பிணியளவும் (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும், (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் (அவைகளோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்.எ-று.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி யளவையும் பிணியளவையுங் காலத்தினளவையுமறிந்து பொருந்தச செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நோயாளியளவு-சரீரசுபாவம் வேதனைகளினளவு, பிணியளவு * சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியம் என்கிற சாதிவேறுபாடும், தொடக்கநடுவீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாயின. காலம் முன்சொல்லியது. இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல் வழியாலும், அறிவு மிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு கற்றான் கருதிச செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்து தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து.

---

* சாத்தியம்-தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம்-தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம்-ஒட்டத்தக்கது.

(ப-ரை.) மருந்து (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்றவன் (அதனை) யுற்றவன் தீர்ப்பான் (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன், மருத்து (அவனுக்குச்சாதனமாகியமருந்து) உழைசசெல்வான் (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, அப்பால்-அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்கூற்றே-நான்கி திறத்தது, எ-று.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்தியன் மருந்துசெய்பவன் இந்நான்குமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவைகளுள் உற்றவன் வகை நான்காவன, பொருளுட்டை மருத்துவன் வழிநிற்றல், நோய் நிலையுரைத்தல், வன்மை-மருந்துத்துன்பம் பொறுத்தல், எனவிவை தீர்ப்பான்வகை நான்காவன நோய்ப்பார்த்தற்கு சாமை-ஆசிரியனை வழிபட்டு அடைந்த கல்வி நுண்ணறிவுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல் மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாறல்-எனவிவை, மருந்தின்வகை நான்காவன, பலபிணிகளும் ஏற்ற சுவைவீரியம் விளை வாற்றல்களால் மேம்படுதல் - எளிதிலே பெறப்படுதல், சரீரசுபாவத்தோடு பொருந்தல் எனவிவை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன: நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை, மன்மொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாதல், சொல்லியபடியே செய்தற் வல்லமை, அறிவுடைமை, எனவிவை. இவையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணிதீராமைபால் இக்கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதனால் அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

தொண்ணூற்றைந்தாம்-அதிகாரம்-மருந்து

முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் கூரு-க்கு திருக்குறள்-கூரு

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளினியல்பைப் பதிமூன்றதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

தொன்னூற்றாறாம் அதிகாரம்.

குடிமை.

அஃதாவது: உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை, உயர்குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகலால் அச்சிறப்புப் பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(ப-ரை.) செப்பமும்-செம்மையும், நாணும் - நாணமும். ஒருங்கு -ஒன்றுசேர, இற்பிறந்தார் கண்ணலது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே இயல்பாக) சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா, எ-று.

(க-ரை.) செம்மையும், நாணமும், நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்கல்லது மற்றவர்ககில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செம்மை, கருத்தும், சொல்லும், செயலும்; தம்முள்ளேமாறுபடாமை, நாண்பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்கானால் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும். பிறர்க்கானால் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிது நில்லா வென்பதாம். (௧)

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார் உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் (தமக்குரிய) ஒழுக்கமும் - நன்னடக்கையும்; வாய்மையும் - மெய்மையும், நாணும்-நாணமும் ஆகிய இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும், இழுக்கார் - நூலறிவாலல்லாமல் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

(க-ரை.) உயர் குடியிற் பிறந்தவர் நன்னடக்கை, சத்தியம், வெட்கம், இம்மூன்றுந் தவறார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழி மனங்களுக்குஉரியவையாதலால், அம்முறை வைக்கப்பட்டன. இழுக்கல்-தாமறியாது வருதலால் இழுக்காரென்றார். (௨)

நகைமீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(ப-ரை.) வாய்மை (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு-குடியிற்பிறந்தவர்க்கு (வறியவர் சென்றவிடத்து) நகை - முகமலர்ச்சியும், ஈகை (உள்ளவை கொடுத்தலும், இன்சொல்-இன்சொற் (சொல்லுதலும்) இகழாமை இகழாமையும் - ஆகிய, நான்கும்-இந்நான்கும், வகை (உரிய) வகையாகும் என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், எ-று.

(க ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கு முரித்தாம் - என்பதாம்

(வி-ரை) பொய்மை வேறுபடுதலுடைமையால், வேறுபடாமையை வாய்மையென்றும் இல்லாரை எல்லாரும்இகழ்வாராதலால், இகழாமையை அவர் கூறாக்கியும் சொல்லினார். குடி ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டாலும் குடிப்பிறந்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது. (௩)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(ப-ரை) அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி-கோடியளவினதாகிய பொருளை, பெறினும் - பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ (தம்மொழுக்கங்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தலிலர் செய்யார், எ-று.

(க-ரை) உயர்குடியிற் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப் பெற்றாலுங் குன்றுந் தொழிலைச் செய்யார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது, குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கு எதுவாகிய தொழில்கள். (உ)

வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(ப-ரை.) பழங்குடி - பழைமைதொட்டு வருகிற குடியிலே பிறந்தவர், வழங்குவது (தாம்) கொடுக்கும் பொருள், உள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் - முன்னேயளவிலே சுருங்கிய விடத்தும், பண்பின் (தமது) குணமுடைமையில் தலைப்பிரிதலின்று - நீங்கார், எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய விடத்தும் குணமுடைமையிற் குறையார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பழமை தொட்டுவருதல்சேர, சோழ பாண்டிய ரென்பது போல், ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் அவர்க்கு வறுமையாவது தாம்கொடுக்கும் பொருள் முன்னேய ரவிலே சுருங்குவதாகலால் அதனையே சொல்லினர். (ங)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தலென் பார்.

(ப-ரை.) மாசற்ற - வசையற்று வருகின்ற, குலம்பற்றி (தமது) குடிமரபினேடொத்து, வாழ்தலென்பார் - வாழக்கடவோமென்று, நினைத்து - அப்படியே, வாழ்வோர் - வறுமையுற்றவிடத்தும், சலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி, சால்பில - அமைதியில்லாத தொழில்களை செய்யார்-செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) நற்குடிப்பிறப்பில் - வாழ்பவர் வஞ்சனைப்பொருந்தியமை வில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமைவில்லாமை - தங்குடிமரபினுக்குத்தகாமையாம். (இவைமூன்று பாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது சொல்லப்பட்டது.) (ச)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார்கண் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) குற்றம் - குற்றமானது (தான்சிறிதேயாயினும்) விசும்பின் - ஆ

காயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுப்போல் - களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ-று.

(க-ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத் துண்டாங்குற்றஞ் சிறிதாயினும் சந்திரனிற் களங்கம்போலோங்கி விளங்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தகுடிக்கு விசும்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும் அவர் குற்றத்துக்கு களங்கமும் உவமானங்கள். குடியினது உயர்சசியினாலும், சந்திரன்போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறாதலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றினவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(ப-ரை.) நலத்தின்கண் (குல) நலமுடையனாய் வருகின்றவனிடத்தே நாரின்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின - உண்டாமாயின் (உலகம்) அவனை - அம்மனிதனை, குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நலமுடையவனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக் குலமுடையனல்லனென் றையப்பாட்டில் வைக்கப்படும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால், கொடாமை கடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோன்றாமை விளக்கிநின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினடுவே இவை தோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேறுபட்ட வழிப்படு மிழுக்கும் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை, கால் (அதனிடத்தேமுளைத்த) முளையானது, காட்டும் - காண்பிக்கும் (அதுபோல) குலத்திற்பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர் வாய்ச்சொல், காட்டும் (அக்குலத்தினியல்பைக் காட்டும், எ-று.

(க-ரை.) நிலத்தியல்பை முளை காட்டும், குலத்தியல்பை வாய்மொழி காட்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கிடந்தமை - உள்ளகுணம் முளைமாத்திரத்தால் நன்மையுந் தீமையும் தெரிதலால், இலைமுதலானவை காட்டுமெனச்சொல்லாராயினார் ஆகவே குலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டாவாயின, குலத்தியல் பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்று இன்சொல்சொல்ல வேண்டுமென்றபடி யாயிற்று. (௯)

நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நலம்வேண்டின் (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டுவானாகில், நாணுடைமை - நாணமுடையவனதன், வேண்டும் - வேண்டக்கடவன், குலம் வேண்டின் - குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின், யார்க்கும் (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலை, வேண்டுக வேண்டக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன், குலத்தை விரும்பினால், வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நலம், புகழ், புண்ணியங்கள், அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தன்முன்னோர், தந்தை, தாய் இவரெல்லாம் அடங்கயார்க்கு மென்றார் பணிவு, இருக்கையெழல், எதிர்செல்ல முதலாயின, [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டுவன சொல்லப்பட்டது. (கூ)

தொண்ணூற்றாறும்-அதிகாரம்-குடிமை
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றேழாம் அதிகாரம்.

மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது எக்காலத்தும் தன்னிலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

(ப-ரை.) இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் (அமையாத) சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை யாயினும், குன்ற (அங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ, வரும - வருஞ்செயல்களை, விடல் - விடக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) மிகவுஞ் சிறப்புடையவையாயினும் தங்குடி தாழவருஞ்செயல்களை விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமையாமை - இறத்தல் குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்தது, தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிழையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையில்லாமையும், மானத்தினது நிலையுடைமையும், ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகாதென்றபடி. (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்

(ப-ரை.) சீரொடு - யுகழுடனே, பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்து தலை வேண்டுபவர் - விரும்புபவர், சீரினும் - புகழ்சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீரல்ல - தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை, செய்யார்-செய்யார் எ-று

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திடத்தால் உண்டாதல் பற்றி, பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவும் செய்யாரென்பதாம் எ-அசைநிலை.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(ப-ரை.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - நிறைந்தசெல்வம்உண்டானவிடத்து, பணிதல் (யாதரிடத்தும்) பணிவு,வேண்டும்-வேண்டும், சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமையுண்டான விடத்து, உயர்வு - பணியாமை, வேண்டும் - வேண்டும். எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும், மறுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பணியாமை - தாழ்வுவராமல் பழையவுயிர்ச்சியிலே நிற்றல் செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சிசெய்தலினாலே தாம்தாழ்தலும், வறுமையுடையபோது அதுதாழ்வு செய்தலினாலே தாம் உயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவானவைகளை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையிழி னிழிந்தக் கடை.

(ப-ரை.) மாந்தர் (குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின் (தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினிழந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிரனையர் - மயிர்போல்வர், எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையிலிருந்து நீங்கிய மயிர்க்கொப்பாவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்நிலையைவிடாது நின்றவிடத்தே விரும்பி மரியாதைசெய்யப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும்உவமானத்தாற் பெற்றாம். (௪)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(ப-ரை.)குன்றினனேயாரும் (குடிப்பிறப்பால்) மலேபோலுயர்ந்தவரும் குன்றுவ - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களே, குன்றியனேய - ஒருகுன்றிய ளவாயினும்: செயின் - செய்தலால், குன்றுவர் - தாழ்வர், எ-று.

(க-ரை.) மலேயை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற் கேதுவான செயல்களேச் செய்தால் தாழ்வார்கள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியனேயவும் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் தொக்கது, தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ்செயல் கள்.

புகழின்ரூர் புத்தேளுட் டெய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்றி நிலே.

(ப-ரை.) இகழ்வார்பின் (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே, சென்று நிலே - ஒருவன்மானம் விட்டுச்சென்று நிற்கின்றநிலே, புகழின்ரு (இவ்வுலக த்துப் புகழுண்டாக்காது. புத்தேளுட்டெ - மற்றைத்தெய்வ லோகத்திலே உய்யாது - செலுத்தாது, மற்று - இனி, என் (அவனுக்குச்செய்வது)யாது.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலே புகழை யுண்டாக்காது தேவருலகத்துச் செலுத்தாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆலிரண்டும் அசைகள். புகழுண்டாக்குவ புகழென்ரூர். பயனுகிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல், மீண்டுகமானங் கெடுக்கின்றது என்ன வென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவைசெய்த குற்றம் சொல்லப் பட்டது.]

ஒட்டார்பின் சென்றெருவன் வாழ்தலி னங்நிலேயே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(ப-ரை.) ஒட்டார்பின் (தன்னே) இகழ்வார்பின்னே, சென்றுபோய் -பொருள் பெற்று -ஒருவன் வாழ்தலின் (அதனுல்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலே க்காட்டிலும், அந்நிலேயே - முன்னே நிலேயிலேநின்று, கெட்டானெனப் படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று (அவனுக்கு) நன்று.

(க-ரை.) ஒருவனிகழ்பவர் பின்சென்று வாழ்தலினு முன்னிலேயிலி ருந்திரந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பாரை நோக்கிச்சொல்லியது. (எ)

மருந்தோமற் ரூனேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(ப-ரை.) பெருந்தகைமை-உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு (தன்)வலியா கியமானம், அழியவந்தவிடத்து - கெடவந்தபோது, ஊனேம்பும் இறந்து

போகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ (பின்னுமிறவாமைக்கு) மருந்தாமோ, எ-று.

(க-ரை.) மானமழியவந்தபோது உடலைக் காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்கு மருந்தாமே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்குடிப்பிறப்பு - நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனுதற் சிறப்பற்றி - பெருந்தகைமை யென்றும், அக்குணம் பலவினுமானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற் சிறப்புபற்றி பீடென்றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால், அதனை வானென்றும்;பின்னுயிறத்தல் நிச்சயமென்றற்கு மருந்தோவென்றும் சொல்லினர். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(ப-ரை.) மயிர்நீப்பின் (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர் நீங்கினும், வாழா உயிர்வாழாத, கவரிமாவன்னர் - கவரிமாவையொப்பவர், மானம்வரின் - (உயிர்நீங்குதற்கான) மானம் பெருமளவுவரின், உயிர் - அவ்வுயிரை, நீப்பர் - விடுவர், எ-று.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கெசப்பானவர் மானங்கெடவரி னுயிரைவிட்டு விடுவர் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) நீப்பினுமென்னு மும்மை தொக்குநின்றது. உயிருமானமும் உடனில்லாவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயிரைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவரென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்பது விளக்கியது.

இளிவரின் வாழாத மான முடையார்
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(ப-ரை.) இளிவரின் (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்தவிடத்து, வாழாத - (பொருமல்) உயிர்வாழாத, மானமுடையார் - மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுதேத்தும் (எந்நாளுந்) தொழுது துதியாநிற்பர், எ-று.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானமுடையவர் புகழ்வடிவை யுலகத்தார் துதிப்பர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின் வல்வனே வான ஆர்தி யெய்துவராதலால், சுவர்க்கம் பெறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைதான்கு பாட்டாலும் மானப்பொருட்டாகிய இறப்பின்சிறப்புச் [சொல்லப்பட்டது. (கo)

தோண்ணூற்றேழாம்—அதிகாரம்-மானம்.

மூற்றிற்று.

தொண்ணூத்தெட்டாம்அதிகாரம்

பெருமை.

அஃதாவது: செய்தற்கரிய செய்தல் - செருக்கில்லாமை பிறர்க்குற்ற ஞ்சொல்லாமை. என்றிவை முதலாகிய சற்குணங்களாலே பெரியராயினோ ரது தன்மையாம். நிலையிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகிய இக்கு ணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமை உள்ளவிடத்தே யாகலால் இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவா குள்ளா வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ளவெறுக்கை (பிறராலே செய்தற்கரியவைகளாச செய்வோமென்று நினைக்கிற) மனவெ ழுச்சியின்மிகுதி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃதிறந்து அச்செயலேயொழிந்து, வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழுக்கடவோமென்றுநினை த்தல், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக் கொளியாவது மனவெழுச்சியாம்; இளியாவது மனவெழுச்சி யில்லாமையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி - தான் உளனுயகாலத்து யிருந்து தோன்றுதலுடை மை, முன்னும் செய்தற்கரிய செய்வார் பெரிய ரென்றாராயினும், இவ்வே அவை அளவிறந்த உபகாரம் முதல முதலானவையாம். அவைகளினுலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு உள்ளவெறுக்கை யென்றும் அதனையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியும் சொல்லினர். [இதனுற்பெரு மையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான.

(ப-ரை.) எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு (பொது வாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் (ஆயினும்) சிறப்பு (பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம், செய்தொ ழில் - செய்யுந்தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால், எ-று

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பியல் பொத்திருக்கும், தொழில் வேற்று மையாற் சிறப்பியல் பொவ்வாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறுபாடி - நல்லவையும், தீயவையும், இரண்டு மானவையும் இரண்டு மல்லாதவையும் ஆகிய பலபிரிவுகள். வினைவசத்தால் பஞ்சபூதகா ரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்தினின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லா ருக்கும் ஒத்திருத்தலால், பிறப்பொக்கு மென்றும் பெருமை சிறுமைகளுக் குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுபடு லால், சிறப்பொவ்வாவென்றும் சொல்லினர். (உ

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(ப-ரை.) மேலல்லார் (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினேர், மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆசனங்களில் இருந்தாராயினும், மேலல்லர் - பெரியராகார், கீழல்லவர் (அவைசெய்து) பெரியராயினேர், கீழிருந்தும் - தாழ்ந்தவெறிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழல்லார் - சிறியராகார், எ-று.

(க-ரை.) சிறியவர் மேலிருந்தாலும் பெரியவராகார், பெரியவர் கீழிருந்தாலுஞ் சிறியவராகார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்வமுறைமைகளும், மேல்கீழ்களாலே பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டொட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்பு மாத்திரத்தாலும், செல்வ மாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகு மாண்டு.

(ப-ரை.) ஒருமை - பிளவுபடாதமன நிலையுடைய, மகளிரேபோல கற்புள்ள மாதரைப்போல, பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், தன்னைத்தான் தன்னைத்தானே, கொண்டொழுகுமாண்டு (ஒருவன் நிறையினவழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவனுடைய, உண்டு - அவனுடைத்து உண்டாம்

(க-ரை.) பெருமைக்குணமுங் கற்புள்ளமாதரைப் போலத்தன்னைக் காத்துக் கொண்டவனுக்குண்டு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுகுதல் - மனமொழி மெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவைசெய்து வருதல். [இதனால்பெருமை உண்டாமாறுசொல்லப்பட்டது.]

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
வருமை யுடைய செயல்.

(ப-ரை.) பெருமையுடையவர் (அவ் வழியாலே) பெருமையுடையராயினேர் தாம்வறியராகிய வழியும் அருமையுடைய - பிறராலேசெய்தற்கு அருமையுடையவையாகிய, செயல் தக்செயல்களை, அற்றின் - அவைசெய்யும் வழியால், ஆற்றுவார் - முடிப்பிறவுச செய்யவல்லவராவார், எ-று.

(க-ரை.) பெருமை யுடையோர் அருமையுடைய செயல்களைச்செய்வர் - என்பதாம்,

(வி-ரை.) அரியசெயல்களை முன்செய்து வந்தமைதான்ற பெருமையுடையவ ரென்றதனாலும், அற்றுவாரென்றதனாலும், வறியராகிய வழியுமென்பது பெற்றாம். [இதனால் அதனையுடையார்செய்திசொல்லப்பட்டது]

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லே பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்று நோக்கு.

(ப-ரை.) பெரியாரை (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேமென்னும் (அவரியல்பைக்) கொள்வே மென்னும், நோக்கு - கருத்து, சிறியார் - மற்றச்சிறியராயிலோரை, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து: இல்லே - உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிப்பட்டு கொள்வோமென்னும் கருத்துச்சிறியோர் - மனதிடத்தில்லே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடிமைசெல்வம் கல்வியென்றிவை யுடையவராயிருக்கை மாத்திரத்தால், தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை சமக்கியல்என்று அடங்கியிருப்பாரை வழிப்பட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம்.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்.

(ப-ரை) சிறப்பும் (தனக்குத் தரும்பெரியோரிடத்து அடங்கிருத்தலேச செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான் - தான், சீரல்லவர் கட்படில் (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பே புரிந்த அடக்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்திலே பிறந்த, தொழிற்றாம் - செயலேயுடைத்தான்

(க-ரை.) சிறப்புஞ் சிறியவரிடத் துண்டாயின் செருக்கிலே பிறந்த தொழிலேயுடையதாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) செருக்கினே பிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று சிறப்பு - குடிமை செல்வம் கல்விகளிலுலாகிய பிருந்தி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அஃதில்லாதார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னே வியந்து.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமை யுடையவர், என்றும் - சிறப்புண்டாகியகாலிலும், பணியும் - அடங்கிநடப்பார், சிறுமை - மற்றைச்சிறுமையுடையவர் (என்றும்) அது இல்லாதகாலும் - தன்னே வியந்து, தம்மைமெச்சி, அணியும், சிறப்பிப்பார், எ-று.

(க-ரை.) பெருமையுடையவர் சிறப்புண்டாகிய காலத்து மடங்கிநடப்பர் சிறுமையுடையவர் சிறப்பில்லா காலத்துந் தம்மைசிறப்பித்து நடப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பல்லோர் படக்கை முன்னிலே தம்மையிற் செல்லதாருஞ் செய்யுமென் மூற்றே,] என்றவிலக்கணத்திற்கு மாறுயினுமதற்குக்காரணம் *பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல் எற்றப்பட்டன இது பின்அ

* நன்னூல் சூத்திரம்.

றமறைக்கு மென்னு மிடத்தும் ஒக்கும் ஆமிரண்டும் - அதை சிறப்பித்தல்-பிறரிலுந் தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக கொள்ளல். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமைக்குண மாவது, பெருமிகமின்மை(காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாகனோக்கிச்)செருக்கில்லாதிருத்தல். சிறுமை - சிறுமைக் குணமாவது, பெருமித மூர்ந்துவிடல் (காரணம் இல்லாதவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே நின்று விடுதல். எ-று.

(க-ரை.) பெருமைக் குணமாவது செருக்கில்லா திருத்தல், சிறுமைக்குணமாவது செருக்குடைத்தா யிருத்தல் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அளவறச்செருக்க லென்பதாயிற்று. (௯)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(ப-ரை.) பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றமறைக்கும் (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையாநிற்பர், சிறுமை-மற்றைச்சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறிவிடும் (பிறர்குணத்தைமறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறரவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன தான்-அசை. [இவை மூன்று பாட்டாலும் இருவர் செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (௧0)

தொண்ணூற்றெட்டாம்-அதிகாரம்-பெருமை

முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றொண்பதாம் அதிகாரம்

சான்றாண்மை.

அஃதாவது. பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை அளுதற்றன்கை, பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நின்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை) சான்றோர் - சான்றுண்மை குன்றுவாராகில் பூமிபாரந்தாங் காது - என்பதாம்.

(வி-ரை) தானுமென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது, அவர்க்கு அதுகுன்றுமையும் அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்பாகலால், அவை எந்நாளும் உண்டாகாநின்றன வென்பதுதோன்ற நின்றமையால், மன்னென்பது * ஒழியிசையில் வந்தது ஓகாரம் - அசை, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] கo

தொண்ணூற்றேழென்பதாம்-அதிகாரம்-சான்றுண்மை.

முற்றிற்று.

நூராம் அதிகாரம்.

பண்புடைமை.

அஃதாவது: பெருமைசான்றுண்மைகளில் தாம் வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையராதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனுல் விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத்தாராயிருந்தால், பண்புடைமையென்னும் - பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற வழக்கு-(அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - எளிது, என்ப - என்று-(தூலோர்சொல்லுவர்) எ-று.

(க-ரை) யாவரிடத்துமெளிய சமயத்தாராக வீருக்கிற பண்புடைமை யென்னு நல்வழிபடைதலெளிது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமயத்தருமாகியபோதுபண்புடைமைதானே உண்டாமாகலால், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும் அதுஉலகத்தை யெல்லாம் வசியமாக்கலால், அதனே பழையோர்சென்ற நல்வழியாச்சியும், அதனே எளிதிற்பெற இது தூலோர்தியஉபாயமென்றற்கு அவ்ர்மேல்வைத்துஞ் சொல்லினர்.

பண்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) அன்புடைமை (பிறர்மேல்) அன்புடையதனலும், ஆன்ற - தடிப்பிறத்தல் (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும், இவ்விரண்டுமாகிய இவ்விரண்டும், பண்புடைமையென்னும்-(ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று-(உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு - நல்வழி. எ-று.

* ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற் பொருளைத்தருவது.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையுற்குடியிற் பிறத்தலுமே நல்வ தியாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமைதல் - ஒதுவருதல், குடிப்பிறத்தலென்பது. குடிப்பிறந் தவர் செயலே இரண்டு கூடியவழியே பண்புடைமை யாவதென்பது தோன் ம முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பண்புடைமையா தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. உ

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(ப-ரை.) உறுப்பொத்தல்-(நெருங்கத்தகாத) உடம்பாலொத்தல், மக் களொப்பன்று-(ஒருவனுக்கு) நல்ல மனிதரோடு-(ஒப்பாகாமல்) வொருங் திவதன்று ஒப்பதாம்-(இனிப்) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு - ஒப்பாவது, பெ ருத்தக்க-நெருங்கத்தக்க; பண்பொத்தல் - பண்பாலொத்தல் எ-று.

(க-ரை.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல, குணத்தா லொப்பாதி லே யொப்பாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்தலாவது உயிரின் வேறாய் நிலைபெறுத உடம்பொத்தலாகாது, வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலு டைய பண்பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட அவர்பண்பினையுடையராக வென்பதாம். ஆல்-அசை.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்பு பாராட்டு முலகு.

(ப-ரை.) நயன்-நீதியையும், ஒடு - அதனுடன், நன்று - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்பிய, பயனுடையார்-(பிறர்க்குந்தமக்கும்) பயன்படுதலுடை யவரது, பண்பு - பண்பை, உலகு-உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர் எ-று.

(க-ரை.) நீதியையுந் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர் குணத் தையுலகத்தார் புகழ்வர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நயனொடு நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பண்பு காரண மாகவந்தமையால், அதனைப் பாராட்டுமென்றார்.

நகையுள்ளு மின்னு திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடிவார் மாட்டு.

(ப-ரை.) இகழ்ச்சி-(தன்னை) யிகழ்தல், நகையுள்ளும் - ஒருவனுக்கு வினையாட்டினிடத்தும், இன்னுது - தன்பக்தருவதாம், (ஆதலால்) பாட றிவார்மாட்டு-(பிற) ரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையு ள்ளவிடத்தும், பண்பு-(அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புக ளே உள - உண்டனவாம். எ-று.

(க-ரை.) விளையாட்டிலு மிகழ்தலானது தின்பக்தரும், கல்லவரிடத்துப் பகையிலு நற்குணமுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாடறிவாரெனவே அவ்வின்னுமை யறிதலும் பெற்றும் அதனை அறிந்தவர்பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பதுகருத்து

பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(ப-ரை.) பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு படுதலால் - உலகம், உலகியல் உண்டு-(எக்காலும்) உளதாய் வாராகின்றது, இன்றேல் அங்கேபடுதல் இல்லையாயின், அது-அவ்வுலகியல், மண்புக்கு - மண்ணிலே புகுக்கு, மாய்வது-மாய்ந்து போவதாம் எ-று.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குண முண்டாதலால் உலகியலெக்காலு முண்டாகின்றது, அதுஇல்லாவிடி லுலகியல்கெடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பல்லாமையால் ஒரு சார்புமில்லாமல் மண்ணிற் புகுந்து மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பதுபடநின்றமையால். மன்னென்பது ஒழியிசையில் வந்தது. [இவை கான்கு பாட்டாலும் அதனை யுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] சு

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(ப-ரை.) மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய, பண்பில்லாதவர் - நன்குண மில்லாதவர், அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையரேனும் - கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம்போல்வர்-ஓரறிவினதாகிய மரம்போல்வர், எ-று.

(க-ரை) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூரிய புத்தியுடையராயினு மரத்தை நிகர்த்தவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஓரறிவு பரிசத்தை அறிதல், தான் மடிவில்லாமல் தன்னையுற்ற பொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. அவ்விசேட வறிவிற்குப் பயனுகிய மக்கட் பண்பில்லாமையால், அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று. எ

நண்பாற்று ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை.

(ப-ரை.) நண்பு - நட்பினை, ஆற்றராகி-(தம்மோடி) செய்யாதவருகி நயமில் - பகைமையை, செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண்பாற்றாதல்-(தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை - அறிவுடையவர்க்கு இழுக்காம், எ-று.

(க-ரை.) நட்பைக் கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவரா நடவாமையே கடை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நயம், ஈரம், சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றுமைக்கு இடனு தல்தோன்ற நின்றது அதனைச்செய்யின் தாமும் அவர் தன்மைய ராவரென் றற்கு கடையென்றார்.

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(ப-ரை.) நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு - பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடு கலந்து உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மாயிருஞாலம் - மிகவும்பெரியபூ மியானது, பகலும்-(இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருள் - இருளினி டத்தே, பாற்பட்டன்று - கிடந்ததாம், எ-று.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியானது இருளுடையதா கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறுமையால், பண்பில்லாத வர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதெ ன்றார்.

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(ப-ரை.) பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற-(முன்னை நல்வினை யினால்) அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெலவம் அக்குற்றத்தால்ஒரு வர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல் நன்பால் - நல்ல பசுவின்பால் கலம்-ஏற்ற கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத்தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

(க-ரை.) குணமில்லாதவன் முன்னல் வினையாலடைந்த செல்வமான தும்பயன்படாது கொடுதல் பசுவின்பால் பாத்திரக்குற்றத்தால் கெட்டாற் போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கலத்தீமையென்பது - கலந்தீமையென விகாரப்பட்டது. தொழிலுவமமாகலால், உவமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது படைக்கும் வலிமையிலுதல் தோன்ற பெற்றவென்று, எல்லாப்பயனும் கொள்ளற்கு ஏற்ற இடமுமைதோன்ற பெருஞ்செல்வ மென்றும் சொல்லி னார். அச்செல்வமும் பயன்படா தென்ற இதனால்வருகிற அதிகாரப்பொரு ளுண்மையும் தோற்றுவாய் சொல்லப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அஃதில்லாதது இழிவு சொல்லப்பட்டது. 80

நூறும்-அதிகாரம்-பண்புடைமை.

மூற்றிற்று

நாற்பத்தொராம் - அதிகாரம்.

நன்றியில் செல்வம்.

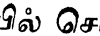

அஃதாவது: சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாதசெல்வத்தினியல்பு செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அதிகார முறைமை முன்முன் தோற்றுவாய் செய்ததனுற் பெற்றும்.

வைத்தான் வாய்சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) வாய் சான்ற.(தன்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாகிய, பெரும்பொருள் - பெரியபொருளே, வைத்தான் (சம்பாதித்து)வைத்தவனுகிய, அஃது - அதனே, உண்ணுன் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன், (உளனுயினும்) செத்தான்-செத்தானும், செயக்கிடந்தது-(அதனிடத்து அவனுலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லே (ஆதலால்) எ று.

(க-ரை.) பெரும் பொருளேத்தேடி வைத்தவனுகி யப்பொருளே யனுபவியாதவனிருந்தாலு மிறந்தவனுக் கொப்பாவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இதனுலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செல்வம் பயன்படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] க

பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளான் - பொருளொன்றினுல், எல்லாம்-யாவும், ஆம்-உண்டாகும், என்றுஎன்று, அறிந்து (அதனேச சம்பாதித்து) ஈயாது(பின் பிறர்க்கு) கொடாது, இவறும்-உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான்-மயக்கத்தினுலே, மாணு-நிறைதலில்லாத, பிறப்பு (பேய்ப்) பிறப்பு; ஆம் (ஒருவனுக்கு) உண்டாம், எ-று.

(க-ரை.) பொருளேச் சம்பாதித்துக் கொடாமையாற் பிறப்புண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும் சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய,அறிவானது பின்னே மயங்குதலால், மருளென்றும் பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பரிகண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமென்றும் சொல்லினர். உ

ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(ப-ரை.) ஈட்டம (பிறரின்மிகச்)சம்பாதிப்போமென்று, இவறி (பொருள் சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை (அதன் பயனுகிய) புகழை, வேண்டாவாடவர் - விரும்பாத மக்களது, தோற்றம்-பிறப்பு, நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறை-பாரமாம் (அவ்வளவே) எ-று.

(க-ரை.) பொருளே விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம் என்பதாம்.

(வி-ரை) புகழ்-இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால், நகையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றல் துன்பத்தையும் வேண்டிய அறிவில்லாமை பற்றி நிலக்குப் பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரிய உடம்பினை.

எச்சமென் றெண்ணெணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படா தவன்.

(ப-ரை.) ஒருவரான (ஒருபொருளுங்கொடுத்து அறியாமையால்)ஒருவராலும், நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன் (தான் இறந்தவிடத்து) எச்சமென்று (இங்கே) ஒழிந்து நிற்பதாக, என் - எதை, எண்ணுங்கொல்-நினைப்பானோ, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவராலு மிச்சிக்கப்படாதவ னிறந்தபின் னெதைநினைப்பானே-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புகழ்-ஈவார்மேலல்லாமல் நில்லாமையால் இவனுக்கு அதனோடெவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்குஎன்றற்கு என்னெண்ணுங் கொல்லென்றார். ஓ-அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப்பயன்படலில்லாமை சொல்லப்பட்டது.]

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(ப-ரை.) கொடுப்பதூஉம் (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டு செய்கையும்) இல்லார்க்கு-உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடியுண்டாயினும்-கோடிப் பொருள் உண்டாயினும், இல் (ஒன்றும்) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) கொடுத்தலு முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடிபொருளிருத்தம், பயனில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பத்திலும் அறம் சிறந்தமையால், கொடுத்தல் முன்சொல்லப்பட்டது. ஒன்றுமில்லார்போற் பயனிரண்டும் இழத்தலால்இல்லென்றார்

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்
றீதலியல்பிலா தான்.

(ப-ரை.) தான்றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனுகி (அதன்மேலும்) தக்கார்க்கு-தகுதியை யுடையவர்க்கு, ஒன்று (அவர்வேண்டிய)தொன்றை, ஈதலியல்பிலாதான்-கொடுத்தற் றன்மையில் லாதவன், பெருஞ் செல்வம் (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு, ஏதம் ஒரு நோய். எ-று.

(க-ரை.) தானுண்ணுமலும் கொடாமலு மிருப்பவன் செல்வம்வியாதிக்கொப்பாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தக்கார்-தானம் வாங்குதற்கு ஏற்றவர், அனுபவிக்கப் படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லா தாக்கினமையால் நோயென்றார், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விருமையும் உடன் சொல்லப்பட்டது.] சு

அற்றூர்க்கொன் றுற்றுதான் செல்வ மிகலம்
பெற்று டமியண்மூத் தற்று.

(ப-ரை.) அற்றூர்க்கு (ஒருபொருளு) மிலராயினூர்க்கு, ஒன்று (அவர் வேண்டிய) தொன்றனே, ஆற்றுதான் - கொடாதவனது, செல்வம்-செல்வ மானது வீணுகக்கழிதல், மிகலம் (பெண்டிரின்) மிகுந்த கலத்தினே,பெற்றுன்-பெற்றவொருத்தி (கொடுப்பா ரில்லாமையினுலே) தமியன்(கணவனில்லாமல்) தனியளாய், மூத்தன்மைத்து. எ-று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ளவொருத்தி தன்னே க்கொடுப்பாரில்லாமையாற் கணவனில்லாது கிழவியானுற்போலும் - என் பதாம்.

(வி-ரை.) நலம் வடிவினன்மையும், குணத்தினன்மையும், இவ்விரண் டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் பெற்றுளென்றார் கொடுப்பாரும் கணவனுமே யல்லாமல் தானும் ஏற்பானுமே யல்லாமல் செல்வமும் பய னிழந்து கழியுமென்பதாம். எ

கச்சப்படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(ப-ரை.) (வறியவர்க்குச் சமீபனுயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்) கச்சப்படாதவன் (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம் - செல்வம் (பொறாதல்) நடுவூருள்-ஊர்நடுவுள்ள, கச்சுமரம்-எட்டிமரம், பழுத்தற்று-ப ழுத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) பிறரா லிச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவேஎட்டி மரம் பழுத்தல்போலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சமீபத்திருக்கைகளாற் பயனில்லையென்பதாம்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அன்பொரீஇ (கொடாதிருத்தற்பொருட்டுச்சுற்றத் தாரிடத்தும் சட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்தவனே ஒழித்து, தற்செற்று (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னேவருத்தி, அறன்-வறியவர்க்குக்(கொடுத்தலாதியாகிய) அறத்தை, நோக்காது-கினேயாமல், ஈட்டிய-சம்பாதித்த, ஒண்பொருள் ஒள்ளியபொருளே கொள்வார் (கொண்டுபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார், பிறர்-பிறர், எ-று.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னேவருந்திச் சம்பாதித்த பொருளேப் பிறர் கொள்ளுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயனுகிய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற் றன்பமே யென்பதுதோன்ற ஈட்டிய வென்றும், அவன் சந்ததி வழியிலுள்ளவர்க்கும் உதாவாதென்பது தோன்றபிறரென்றும் சொல்லினர். கூ

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுளி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(ப-ரை.) சீருடைய-புகழுடைத்தாகிய, செல்வர்-செல்வத்தினேயுடையவரது, சிறுதுளி (நிற்குங்காலம்) சிறியவறுமை, மாரி (உலகத்தை யெல்லாநிலே நிறுத்துகிற) மேகம், வறங்கூர்ந்தனேயது-வறுமைமிகுந்ததுபோல்வ தோரியல்பினே, உடைத்து-உடையது. எ-று.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வமுடையவர் வறுமையானது மழை வறுமை கொண்ட தன்மையுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துளி-வெறுப்பு, அதனேச்செய்தலால் வறுமை துளியெனப் பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனுல் வறியராகிய விடத்தும் அவ் வறுமை கடிது நீங்குதலால், பின்னும் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றியில்லாதசெல்வம் எந்காலும் பயன்படா தென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் அச்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

நூத்திவோராம்-அதிகாரம் - நன்றியில்செல்வம்.

மூற்றிற்று.

நாற்திரண்டாம் அதிகாரம்.

நாணுடைமை.

அஃதாவது முன்சொல்லப்பட்ட சால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தாகாத கருமங்களில் காணுதலுடையராந் தன்மை அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்

கருமத்தா னாணுதனாணுக் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற

(ப-ரை) நாணு (நன்மக்களது) காலுவது கருமத்தால் (இழிந்த) கருமங்காரணத்தாக, நாணுதல்-நாணுதலாம் பிற-அதல்லாமல்மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற நாணங்கள், திருநுதல்-அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளீரது, நாணு - நாணங்கள் போலும், எ-று

(க-ரை) நாணமானது கருமங் காரணமாக நாணுவதாம் பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம் - என்பதாம்

(வி-ரை) பிறகுல மகளிரது நாணென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நாணென்பதும் நாணுதலென்பதனால் கருமத்தினிழிவும் பெற்றாம் திருநுதனல்லவரென்பது புள்ளிக்குறிப்பு [இதனால் நாணின தலக்கணம்சொல்லப்பட்டது]

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு

(ப-ரை) ஊண் -உண்டியும், உடையும் - ஆடையும், எச்சம் ஒழிக்தவை களும், உயிர்க்கெல்லாம் (மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம். வேறல்ல - பொதுவாம் மாந்தர்சிறப்பு (நன்மக்களுக்குச்சிறப்பாவது) நாணுடைமை-நாணமுடைமை யாம் (அவையல்ல) எ-று

(க-ரை) உணவு, ஆடை மற்றவை யாவருக்கும் பொதுவாம்நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணமுடையாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒழிக்தவை, உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், சிறப்பு, அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு.

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
கன்மை குறித்தது சால்பு.

(ப-ரை) உயிரெல்லாம்-உயிர்களனைத்தும், ஊனை உடம்பை, குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாத (அதுபோல்) சால்பு-(நற்குணங்களினி) னிலைறவானது நாணென்னு நன்மை-நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது-தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது, எ-று

(க-ரை) உயிர்களெல்லா முடம்பைவிடாவாம் நற்குண - நாணத்தைவிடாது - என்பதாம்

(விரை) உயிர்உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவிதம்போல்சால்பு, நாணோடு கூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம்

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேர்ப்
பிணியன்றோ பீடு நடை

(ப-ரை.) சான்றோர்க்கு-பெரியோர்க்கு, நாணுடைமை-நாணமுடைமை அணியன்றோ-ஆபரணமல்லவோ, அஃதின்றேல்-அவ்வாபரணம் இல்லையாயின் பீடுநடை-(அவர்) பெருமிதநடை, பிணியன்றோ-(கண்டவர்க்கு நோயன்றோ) எ-று.

(க-ரை) பெரியோர்க்கு நாணமுடைமை யாபரணமாம், அதில்லாவிடிலவர் நடைபிணியாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) அழகுசெய்தலால் அணியென்றும், பொருத்தற்கருமையால்பிணியென்றும், சொல்லினார், (இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது)

பிறர்பழியுந் தன்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதியென்னுமுலகு

(ப-ரை) பிறர்பழியும்-பிறர்க்குவரும்பழியையும், தம்பழியும்-தமக்குவரும்பழியையும், நாணுவார்-(ஒப்பாகமதித்து)நாணுவாரை,உலகு-உலகத்தார்,நாணுக்கு-நாணத்திற்கு, உறைபதியென்னும்-இருப்பிடமென்றுசொல்லுவர் எ-று

(க-ரை) பிறர்பழியையுந் தம்பழியையுமதித்து நாணுவாரை வுலகத்தார் நாணத்திற்கிருப்பிடமென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒப்பாகமதித்தல்-பிறர்க்குவந்தபழியையும் தனக்குவந்ததாகவே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம் (இதனால் அதனையுடையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.)

நாண்வேலிகொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலாயவர்

(ப-ரை) மேலவர்-உயர்ந்தவர், வேலி (கமக்குச்) காப்பாக, நாண்-நாணத்தை, கொள்ளாது-கொள்வதல்லாமல், வியன்ஞாலம்-பரப்பான பூமியை, பேணலர்-கொள்ளவிரும்பார். எ-று

(க-ரை) உயர்ந்தோர் நாணத்தைகொள்ளாமலுலகத்தை விரும்பார் என்பதாம்

(வி-ரை) பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார் நாணமும்பூமியும்ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக்கொள்ளும்படி நேரிட்டவிடத்து நாணத்

ளைக்கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக்கொள்ள விரும்புவாரென்பதாம் மன்னும்-ஓவும் அசைகள்

நாணு லுயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்டா
ணாணுறவார் நாணுப்பவர்,

(ப-ரை) நாணுள்பவர்-நாணத்தை(அதனது சிறப்பறிந்து)விடாது நடப்பவர் அந்நாணும் உயிருங்கூடி நிற்கமாட்டாதவிடத்து நாணால்-நாண்சிதையாமற்பொருட்டு, உயிர்-உயிரை, துறப்பார்-நீக்குவார், உயிர்ப்பொருட்டான் உயிர் சிதையாமற்பொருட்டு நாண்-நாணினை, துறவார்-நீக்கார் எ-று.

(க-ரை) நாணத்தைக்கொள்பவர்-உயிரைநீக்குவார், நாணத்தைக் கொள்ளாதவர் உயிரைநீக்கார் என்பதாம்

(வி-ரை) நாண் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்பதாம்(இவை இரண்டுபாட்டாலுமவர் செயல்சொல்லப்பட்டது)

பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாபி
னறநாணத் தக்க துடைத்து

(ப-ரை)பிறர்-கேட்டவரும் கண்டவரும்,நாணத்தகாதது-நாணத்தக்கபழியை, தானாணாயின்-(ஒருவன்) தானாணாது செய்வானாயின்(அந்நாணாமை) அறம்-தருமமானது, நாணத்தக்கது - அவனை விட்டுநீங்கத் தக்க குற்றத்தை உடையது-உடையது, எ-று

(க-ரை) ஒருவனாணாது பழியைச்செய்வானாகிலது குற்றத்தையுடையது என்பதாம்

(வி-ரை) நாணில்லாதவனை அறம்சாராதென்பதாம்

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(ப-ரை) கொள்கை, ஒழுக்கம், பிழைப்பின் (ஒருவனுக்கு) வழுவுமாயின் (அவ்வழுவு) குலம்-(அவன்) குடிப்பிறப்பொன்றையும், சுடும்-கெடுக்கும் நாணின்மை-நாணில்லாமை, நின்றக்கடை (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து-(அந்நிலை) நலம்-(அவ)னலம்யாவையும், சுடும் கெடுக்கும், எ-று.

(க-ரை) ஒருவனுக்கொழுக்கம் வழுவுமாயி னவ்வழிவு அவன் குலத்தைக்கெடுக்கும் ஒருவனாணாது நின்றாலது நம்மையாவற்றையுங் கெடுக்குமென்பதாம்.

(வி-ரை) நலம் பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் என்றிவைகளால்வந்தனமெல்லாங் கொள்ளப்படும் ஒழுக்கவழிவைக்காட்டிலும் நாணவழிவுமிகத்தீதென்பதாம்.

நாணகத் தில்லாரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட் டியற்று.

(ப-ரை) அகத்து-தம் மனத்தில், நாண்-நாணத்தை இல்லார்-இல்லாதமக்கள், இயக்கம் (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை-மரத்தாற்செய்யப்பட்ட பாவை, நாஞல்-எந்திரக்கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால்) உயிர்-உயிருடையதாக, மருட்டியற்று-மயக்குதல் போலும்.

(க-ரை) நாணமில்லாதவர்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தாற்செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றாலுயிருடையதாக மருட்டியது போலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) நாணில்லாத மக்களைவு நாணுடையபாவை யசைவுபோல் ஏதல்லது உயிரில்லை யென்பதாம், இவை மூன்றுபாட்டாலும் நாணிலாரிழிவுசொல்லப்பட்டது.

நூற்றிரண்டாம்-அதிகாரம்-நாணுடைமை

முற்றிற்று.

நூத்திமூன்றும் அதிகாரம்

குடிசெயல்வகை.

அரசாயது ஒருவன்தான் பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின்விதம் இது தாழ்வினிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ்செயவொருவன் கைதூவேண்ணெனும்
பெருமையிற் பீடுடையதல்,

(ப-ரை) ஒருவன் தன்குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையால், கருமஞ்செய-அக்கருமஞ்செய்தற்கு கைதூவேனென்னும் கையொழியேனென்கிற. பெருமையின்-முயற்சிப்பெருமைபோல், பீடுடையது-மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் அவனுக்குஇல்லை எ-று.

(க-ரை) ஒருவன் கருமஞ்செய்வதற்குக் கை விடேனென்னும் பெருமை பேரல் மேன்மைபாடுடையதில்லை-என்பதாம

(வி-ரை) குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது பல்கைக்கருமஞ் செய்தல்லாலே செல்வமும் புகழுமடைத்து குடி உயருமாகலால் பீடுடைய தில் லென்னூர்

ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங்குடி.

(ப-ரை) ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும் என்விரண்டின்-என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய, நீள்வினையான் ஓய்வில்லாத சருமச்செயலால், குடி- (ஒருவனது) குடி, நீளும்-உயரும் எ-று

(க-ரை) முயற்சியும் அறிவுமாகிய வீரண்டின்தொழிலாலொருவன்குடியுயரும் என்பதாம்.

(வி-ரை) நிறைதல் இயற்கையறிவு-செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை-சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு, ஆன்றவறிவு-உயர்தற்குயேற்ற செயல்களும் அவைமுடிக்கும்விதமும் காடிப்பிழைபடாமல்எண்ணுதற்பொருட்டு [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குகோரணஞ் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத்தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந்துறும்

(ப-ரை) குடிசெய்வலென்னும் என் குடியினை உயரச் செய்யக்கடவே னென்றுகொண்டு (அதற்குயேற்றகருமங்களின் முயலுகிற), ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தெய்வம்-தெய்வமானது, மடி-உடைய, தற்று இறுக, வடித்துக்கொண்டு, தான்-தான், முந்துறும் முன்னேயுற்று நிற்கும் எ-று

(க-ரை) குடியையுயரச்செய்வேனென்னு மொருவனுக்குத் தெய்வமுன்னிற்கும் என்பதாம்

(வி-ரை) முன்னடப்பர்செயல் ஊழ்மேல் யேற்றப்பட்டது

சூழாமற்றூனே முடிவெய்துந் தக்குடியைத்
தாழா துரைற்று பவர்க்கு.

(ப-ரை) தக்குடியை - தங்குடிக்காற்தொழிலே, தாழாது - விரைந்து, உரைற்றுபவர்க்கு முயல்பவர்க்கு-அத்தொழிலை முடிக்கும்விதம் குழாமல் ஆலோசிக்கவேண்டாமல், தானேமுடிவெய்தும்-தானேமுடிவுபெறும்

(க-ரை) தங்குடிக்கானதொழிலைச்செய்வோர்க்கு அதுதானேமுடிவுபெறும் என்பதாம்

(வி-ரை) குடி அதற்காற்தொழிலுக்கு ஆகலால் ஆகுபெயர் ஊழ்முந்துறுதலால் பயன்சொல்லியபடி [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்கு ஊழ்முந்துறுணையாதல் சொல்லப்பட்டது.]

குற்றமிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றுமுலகு,

(ப-ரை) குற்றமிலனாய்-குற்றமானவை செய்திலனாகி, குடிசெய்து-தன் குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை-வாழ்பவனை, சுற்றமா-(அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி, உலகு-உலகத்தார், சுற்றும்-(தாமேசென்று) சூழ்வர் எ-று

(க-ரை) குற்றமற்றவனாய் குடியையுயரச்செய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சூழ்வர் என்பதாம்

(வி-ரை) குற்றமாயின-அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். தாமும் பயனடைதலேயன்றி யாவரும்சென்றுசார்வரென்பதாம்

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்,

(ப-ரை) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, கல்லாண்மையென்பது - கல்லாண்மை யென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுவது, தான்பிறந்த-தானுற்பவித்த, இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மையை, ஆக்கிக்கொளல்-தனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் எ-று

(க-ரை) ஒருவனுக்குகாண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன்குடியையுயர்த்திக்கொள்ளுதல என்பதாம்

(வி-ரை) போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு கல்லாண்மையென வீசேடித்தார் குடியையாளுதற்றன்மை குடியிலுள்ளவரை உயரச்செய்துதன் வழிப்படுத்தல்அதுசெய்துகொள்ளுதல் கல்லாண்மையாம் விதம் வருகிறபாட்டாற்சொறப்படும்

ஆமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(ப-ரை) அமரகத்து-களத்தினிடத்து,(சென்றவர்பலராயினும்போர்தாங்குதல்) வன்கண்ணர்போல-சூரர்-(மேலாகுதல்)போல, தமரகத்தும் குடியினிடத்தும்-(பிறந்தவர் பலராயினும்) பொறை- (அதன்பாரம்) பொருத்தல், ஆற்றுவார்மேற்றே-வல்லவர்மேலதேயாம் எ-று

(க-ரை) போர்க்களத்தில்.வீரர்மேலாகுதல்போலக் குடியிடத்துப் பாரம் பொருத்தல் வல்லவர்மேலதாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) நன்மைமதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவை செய்வாரிடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

குடிசெய்வார்க்கில்லைப் பருவமடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(ப-ரை) மடிசெய்து-குடியுயரச் செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கிதேசோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம் - மானத்தையும், கருத-நினைப்பாராகில் கெடும்- (குடி) கெடும் ஆதலால், குடிசெய்வார்க்கு-தன்குடும்பத்தையுயரச்செய்வார்க்கு, பருவம்-காலநியதி, இல்லை-இல்லை, எ-று

(க-ரை) குடும்பத்தையுயரச் செய்பவர்க்குக் காலநியதியில்லை - என்பதாம்

(வி-ரை) காலநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின் மழை பனியுடைமைநோக்கிப்பின்னேசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல், மானங்கருதல்-இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற நான்இக்காலத்துத்தன்பமுறவீவனுவென்று உட்கொள்ளுதல முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதெனமறுத்தப்படி.

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(ப-ரை) குடும்பத்தை - தன்குடியை, குற்றமறைப்பான்-மூவகைத்துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்வனது, உடம்பு - உடலம், இடும்பைக்கே (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல் -கொள்கலமா மவ்வளவோ [இன்பத்திற் காகுதலில்லையோ] எ-று.

(க-ரை) தன்குடியைக் காக்க முயற்சிசெய்பவனுடலந் துன்பத்திற்குக் கொள்ளலாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவே நான் இருமையுபெறுதலால் இம்மெய் வருத்தமாத்திரம் எனக்குநல்லதென்றுமுயலும்அறிவுடையவன் அதனை எந்நாளும் விடாமை நோக்கி இடும்பைக்கேகொள்கலங் கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி-ஓ-அசை [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அது செய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது]

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளில்லாத குடி

(ப-ரை) அடுத்து-(தான் வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து, ஊன்றும்-தாங்கவல்ல நல்லாள்-நல்லவாண்மகன், இலாத-பிறவாத, குடியாகிய (மரம்) இடுக்கண் - துன்பமரகிய (கோடாரியானது) கால்-(தன்) முதலை, கொன்றிட - வெட்டிசச்சாய்க்க, வீழும்- (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும் எ-று

(க-ரை) தாங்குவாரில்லாத குடியாகியமரம்துன்பக்கோடரியானது வெட்டக்கெடும் என்பதாம்

(வி-ரை) முதல் அதன் வழிக்கு உரியார் - வளர்ப்பாரைப் பெற்றவழி வளந்து பயன் படுதலும் அல்லாவழி கெடுதலும் உடமையால் மரமாக்கினார் (இது குறிப்புருவகம்) [இதனால் அவரில்லாத குடித்கு உளதாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது]

நூற்றிமூன்றாம் - அதிகாரம்-குடிசெயல்வகை

முற்றிற்று,

நூத்திநான்காம் அதிகாரம்

உழவு.

அஃதாவது: சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெருப்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுகற்றொழில் இது செய்யிலிக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரிச்சாரும் இது முன்னே குடியுயர்த்தது எதுவென்ற முயற்சியாதலால் குடிச்செயல் வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனை
யுழந்து முழுவே தலை

*(ப-ரை)*உலகம்-உலகமானது, சுழன்றும்-(உழுதலால் வருமெய் வருத்தக் கோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், ஏர்ப்பின்னது-(முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, அஃதால் - ஆகலால், உழந்தும் - எல்லாவருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகியதொழில், உழவே - உழுதலேயாம், - எ - று.

(க-ரை) உலகமேருடையார் வழியதாயிற்றுத் தலைமையான தொழிலுழவேயாம் என்பதாம்

(வி-ரை) ஏருடையார்க்கு ஆதலால், ஏர்-ஆகுபெயர்.பிறதொழில்களாலே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின் பொருட்டு உழுவாரிடத்துச்சென்றல் வேண்டுதலால் சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகமென்றும், வருத்தம்இல்லையாயினும்பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்ற உழந்து முழுவே தலையென்றும்சொல்லினர் [இதனால்உழவினதுசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது]

உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தொழுவாரை யெல்லாம் பொருத்து

(ப-ரை) உழுவார் - உழுதல்வல்லவர், அஃதாற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரையெல்லாம்-(பிறர் தொழில்களிலே) மேற்சொல்லுவார் யாரையும், பொறுத்து - தாங்குதலால்,உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேவர்க்கு ஆணி - அச்சாணியாவர் - எ-று

(க-ரை) உழுபவ ருலகத்தாராகிய தேர்க்கச்சாணியாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) உழுவாரென்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். உலகத்தாரென்றது-இங்கே அவ்வுழவர் நிங்கலானவரை கலங்காமல்நிறுத்தலில் உழுவார்ஆணி போலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசஉருவகம்)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்

(ப-ரை) உழுது-(எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து, உண்டு-(அதனுள் தாமும்) உண்டு,வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவரே, வாழ்வர் - (தமக்குரியராய்) வாழ்கின்றவர், மற்றெல்லாம்-மற்றவரெல்லாரும்,தொழுது - பிறரைத் தொழுது, உண்டு - (அதனுள் தாமும்) உண்டு, பின்செல்பவர் - (அவரைப்) பின் சொல்லுகின்றவர் – எ-று

(க-ரை) உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர் மற்றவர் தொழுதுண்டு வாழ்பவர் என்பதாம்

(வி-ரை) தாமும் மனிதராய்ப் பிறந்திருந்தும் பிறரைத்தொழுது அவர் நிலகொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின் செல்வார் தமக்கு உரியரல்லரென்பது கருத்து.

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ய
ரலகுடை நீழ லவர்

(ப-ரை) அலகுடை (உழுதற்தொழிலால்) கெல்லையுடையராகிய, நீழலவர்-தண்ணளியுடையோர், பலகுடை நீழலும்-பலவேந்தர்க்குடை நிழலதாகிய (பூமிமுழுவதையும்) தங்குடைக்கீழ்-தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர்-பார்ப்பார்கள்-எ-று

(க-ரை) உழவு முயற்செய்வோர் பலவேந்தர் பூமியையும் தம்வேந்தர் குடைநிழலிற் காண்பர்-என்பதாம்

(வி-ரை) அலகுதொர்-அது இங்கே கெல்லுக்காயிற்று நீழல்போலுதலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது-இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈதலேஞ்சி ஒற்றுமைபற்றி-தங்குடையென்றார். குடைநீழலென்பதும் ஆகுபெயர். தம் மரசனுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம்.

இரவா ரிரப்பார்க்கொண் டீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்

(ப-ரை) கை-(தம்). கையால், செய்து-(உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலையவர்-உண்ணுதலே இயல்பாகவுடையவர், இரவார்-(பிறரைத்தாம்) இறவார், இரப்பார்க்கு-(தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று-அவர் (வேண்டிய) தொன்றை, கரவாது-ஒளிக்காமல், ஈவர்-கொடுப்பார்-எ-று

(க-ரை) உழுதுண்பவர் யாசியார் இரப்பவர்க்கு கொடுப்பர் என்பதாம்

(வி-ரை) கைசெய்தூண் மாலையவரென்பது எக்காலும் அழிவில்லாத செல்வமுடையாரென்னும் எதுவை உள்ளேகொண்டு நின்றது.

உழவினர் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை

(ப-ரை) உழவினர்-உழுதலேயுடையவர், கைம்மடங்கின்-கை (அதனைச் செய்யாது). மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் (யாவரும்) விரும்புமூணவும், விட்டேமென்பார்க்கு-துறந்தோமென்பார்க்கு, நிலை-(அவ்வதற்கு)நிலையும், இல்லை-உளவாகா-எ-று

(க-ரை) உழவர்க் கைம்மடங்குமாகில், யாவரும் விரும்பு மூணவுந் துறந்தவர்க்கு நிலையுமில்லை என்பதாம்

(வி-ரை) உம்மை இறுதியிலும்வந்து கூடியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாயின. அவருறுப்பு, மாத்திரமாகிய கை சும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம் [இவ்வைந்து பாட்டாலும அதனைச்செய்வாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது]

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்

(ப-ரை) (ஒருநிலத்தினை யுழுதவன்) தொடிப்புழுதி - ஒரு பலப்புழுதி, கஃசா-காற்பலமாம்படி, உணக்கின் (அதனைக்) காயவிடுவானாயின் (அதனிடத்துச் செய்கபயிர்) பிடித்தெருவும்-ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது (இட) வேண்டாமல், சாலப்படும்-பருத்துவிளையும்-எ-று

(க-ரை) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காய்விடுவானாகில் பிடியெருப்பில்லாம லப்பயிர் விளையும் என்பதாம்

(வி-ரை) பிடித்து பிடியிலுள்ளது சான்று-சாலவென்றாயது

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு

(ப-ரை) (அப்பயிர்க்கு) ஏரினும் - அவ்வுழுதலினும், எருவிடுதல் - எருவு பெய்தல், நன்று-நன்றாகும், கட்டபின் (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடிங்கியபின், அதன்காப்பு- அதனைக்காத்தல், நீரினும்-நீர்ப்பாய்ச்சலினும், நன்று-நன்றாகும்-எ-று

(க-ரை) உழுதலினு மெருப்போடுகிறது நல்லது களைபிடுங்கிய பின் காத்தல் நீர்விடுதலினு நல்லது என்பதாம்

(வி-ரை) ஏர் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல்-பட்டி மாடு முதலானவைகளால் அழிவடையாமற் காத்தல், உழுதல், எருப்பெய்தல், களைபிடுங்கல், நீர்ப்பாய்ச்சல், காத்தல் என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்டு மென்பதாம்

சொல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்

(ப-ரை) கிழவன் (அந்நிலத்துக்கு) உரியவன், செல்லான் (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப் பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாகி, இருப்பின் (சோம்பி) யிருந்தால், நிலம்-அந்நிலம், இல்லாளின்-மனைவிபோல், புலந்து (தன்னுள்) வெறுத்து, ஊடிவிடும்-(அவனோடு) பிணங்கிவிடும்-எ-று

(க-ரை) உழுபவன் விளை நிலத்திற் பேசாதிருக்கி லந்நில மவனுடன் பிணங்கிவிடும்-என்பதாம்

(வி-ரை) செல்லுதல்-ஆகுபெயர் பிறரை ஏவியிராமல் தான் செல்லவேண்டுமென்பது தோன்ற கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவை

செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மீளையள்போல் பிணங்குமென்றது அவன் போக மிழத்தலேக்கி [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அது செய்யுமிதம் சொல்லப்பட்டது]

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்ன நல்லா ணகும்

(ப-ரை) இலமென்று-வறியேமென்றுசொல்லி, அசைஇ யிருப்பாரை-தேசம்பி யிருப்பவரை, காணின்-கண்டால, நிலமென்ன நல்லாள்-நிலமகளென்று உயர்த்திச்சொல்லப்படுகிற நல்லாள், நகும்-(தன் னுள்ளே) சிரியாநிற் பள்-எ-று

(க-ரை) வறியேமென்று சோம்பலாயிருப்பவரை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பாள் என்பதாம்

(வி-ரை) உழுதல்முதலானவை செய்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்கொடுத்துவருகின்ற விதமபற்றி நல்லாளென்றும் அதுகண்டுருத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமைபற்றி நகுமென்றும் சொல்லினர். [இதனுள் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது] வருகின்ற அதிகாரமுறைக்குக் காரணமுமிது.

தூற்றிரண்காம்-அதிகாரம்-உழவு
முற்றிற்று.

நூத்தி மூன்றாம் அதிகாரம்

நல்குரவு.

அஃதாவது: அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது

(ப-ரை.) இன்மையின் (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல், இன்னாதது-துன்பஞ்செய்வது, யாதெனின்-யாதென்றவிடினவின், இன்மையின் - வறுமை போல், இன்னாதது-துன்பஞ்செய்வது, இன்மையே-வறுமையே-எ-று.

(க-ரை) தரித்திரம்போலத் துன்பஞ்செய்வ தெதுவெனி லதுவே-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒப்பதில்லையெனவே மிகுந்த தில்லாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று.

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்

(ப-ரை) இன்மையென-வறுமையெனப்படுகிற, ஒருபாவி-ஒப்பற்றபாவி (ஒருவனிடத்து வரும்போது) மறுமையும் - மறுமையின்பமும், இம்மையும் இன்மையின்பமும், இன்றி (அவனுக்கு) இல்லையாக, வரும்-வருவான்-எ-று.

(க-ரை) தரித்திரமென்னு மொருபாவி யொருவனிடத்து வரும்போது இன்மை மறுமை யின்பமில்லாமல் வருவான் என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்மையென ஒருபாவி யென்பதற்கு அழுக்காரென ஒரு பாவி யென்றதற்கு உரைசெய்தபடி உரைக்க, மறுமை இம்மை ஆகுபெயர், ஈயாமையாலும், அனுபவியாமையாலும், அவை யிலவாயின

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை

(ப-ரை) நல்குரவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை ஆசை, தொல்வரவும்-(தன்னாலே பற்றப்பட்டவருடைய) பழைய குடிவரவினையும், தோலும்-(அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், தொகையாக - ஒருசேர கெடுக்கும்-கெடுக்கும்-எ-று

(க-ரை) தரித்திரமென்னு மாசையானது பழங்குடி வரவை யுமதற்குரிய சொல்லையுங் கெடுக்கும்-என்பதாம்

(வி-ரை) நசையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால், நல்குரவை நசையாக்கி அது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இல்லாத இழிதொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டாக்கலால், அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக் கெடுக்குமென்றார்.

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்

(ப-ரை) இன்மை-வறுமையானது, இற்பிறந்தார் கண்ணேயும்-உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும், இளிவந்தசொல் - அவமானச்சொல் பிறக்கும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு-சோர்வினை, தரும்-உண்டாக்கும்-எ-று

(க-ரை) தரித்திரமானது உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத்து மிழிவு சொல் பிறக்குஞ் சோர்வைத்தரும் என்பதாம்

(வி-ரை) சிறப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்றநின்றது அவமானச்சொல்-எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாம்படுகிற துன்ப மிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தே தங்குடிப்பிறப்பினைமறந்து அதுசொல்லுவதாக நினைத்தல்

நல்குர வென்னு நிரிமையாய் . நல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்

(ப-ரை) நல்குரவென்னும்-வறுமையென்று சொல்லப்படும், இடும்பை யுள்-துன்பமொன்றினுள்ளே, பல-பலவாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று உ-வந்தி, படும்-வீசாயும்-எ-று

(க-ரை) வறுமைத்துன்பமொன்றிலுள்ளே பலதுன்பங்களும் வரும் என்பதாம்

4 (வி-ரை) குரை தூசைநுனை, துண்பமும் தாழும் உடனே தோன்றலால் வறுமையை துன்பமென்றும், அத்துன்பம் ஆடியாகச் சென்னர் மனோபாவி முதுக்கி செல்லற்றன்பமும், அவரைக்காணுற்றுன்பமும், கண்டபின் மனுத் தளிட்டதுண்டாந்துன்பமும், மறுகாதவிட்டதும் வறுமை யோகாதிதுவாய துன்பமும், அதுமகாணுகவுமனுபவிப்பவையோக் கூட்டிற்றுன்ப முமுற முதலாவனவை காளஷ்தாயும், வெறுப்பட்டுக வருபவாஸ், எல்லாந்துன்ப தையும் உண்டாமென்றும் மேசாலவுற்றுப் பாடலுமிதுவறுமை யின் மேகதிமை மேசால்லப்பட்டது

நற்றிளாரு மனன்குலவார்பழி யஞ்சுவர் நல்கூர்ந்
தொற்றிளாருள் தேசார்வு பெர்ர்

(ப-ரை) நற்றிளாரும்-மனமுர்ந்து உதவுவோரும், பழிக்குறையை தூவுதலையஞ்சு தல் சொல்லிவிடுவரோ வென்னுமச்சமும், மனங்குலவார்-உறவுகொண்டவரை, நல்கூர்ந்தொற்றிளாருள்-சிலவாகிய வுறவினரிடத்தும், நிலைமுர்ந்தவரை யாதரிப்பாரை, பார்க்கும் எ-று

(க-ரை) வறுமையுள்ளவர் முன்னர் முன்னிலையிலுள்ள மனைவியிடத்தும் வறுமை யினையுரைத்தலும் வினைபாகம்

(வி-ரை) மனைவியிலும்மையால் கூடாதிலுந் தாயிருப்பர் ஒன்றோ டொன்றை வேண்டுவோர்க்கு முகங்கொடுத்து நோக்காதிருத்தல் முதலியவினைபோலவு ஆற்றி யாவருமிக்கானாடியால். பயன்றீர்ச்சாலையாய்முடிதல், கலவிபோபயன் படாதிருத்தலுபோல

ஆற்றுந்தாயாற் நல்குரவீன்றதா யோலுந்
போற்றுவாரை போகக்கப் பிரிம்

(ப-ரை) ஆற்றுந்தாயா-முலைப்பாலாகிய வெள்ளந்தாலியாலும், நல்குரவு வறுமை யையுடையவன், தன்னுதாயிற்றும் உண்ணுப்பெற்றதாயிருதுபோற்றுவாரை-அன்னியனுடியை, பிரிதாகக்கப்பிரிம் (இங்கனந்தனுடி பாராக்கப்படுவன்-எ-று.

(க-ரை) வறுமையுள்ளவன் தன்தாயாலும் மிகையன்னியனாலும் பாராக்கப்படுவான் என்பதாம்

(வி-ரை) தாயுதவிபோல மனைவியாலும் உதவாது சென்றுபோற்றுவார் முன் நிற்றல் வேண்டுமாதலை நல்குரவு ஆற்றுவதாயினும் தாயினும் அன்னியனை யுவமை கூறியது [illegible] ஆதலின் அன்னியனுடியை [illegible] பிரிதாகக்கப்படுவன் என்றுரைக்கப்பட்டது.

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு

(ப-ரை) நெருநலும்-நேற்றும், கொன்றதுபோலும்-கொன்றதுபோன்று (எனக்குத் துன்பங்களைச்செய்த) நிரப்பு - வறுமையானது, இன்றும்-இன்றைக்கும், வருவதுகொல் (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ (வந்தால்) இனியாதுசெய்வேன்-எ-று

(க-ரை) ஓ-அசைநிலை. நேற்றுக்கொன்ற வறுமையானது இன்றும் வருமோ என்பதாம்

(வி-ரை) அத்துன்பங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன, நேற்று மிகவும்வருந்தி வயிறுநிறைத்த ஒருவன்சொல்லு.

நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பாட் டரிது

(ப-ரை) நெருப்பினுள்-தீயிற்கிடந்து, துஞ்சலும் - தூங்கலும், ஆகும்-(மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும், நிரப்பினுள்-வறுமைவந்தவிடத்து, யாதொன்றும்-யாதொன்றாலும், கண்பாடு தூங்குதல், அரிது-இல்லை.

(க-ரை) தீயிலும் நித்திரை செய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரைசெய்யக் கூடாது என்பதாம்

(வி-ரை) நெருப்பினும் வறுமை கொடிதென்றபடியாயிற்று இதுவும் அவன்சொல்லு [இவை கான்குபாட்டாலும் வறுமைப்பட்டவர்க்கு உண்டாம் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது]

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று

(ப-ரை) துப்புரவில்லார்-அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர், (தமமாலே செய்யத்தகுவது முழுதுந் துறத்தலேயாகவும்) துறவத்துறவாமை-முழுதுந் துறவாதொழிதல், உப்பிற்குங் காடிக்கும் (பிறர் வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்குங் காடிக்கும், கூற்று-யமனாவர்-எ-று

(க-ரை) வறியவர்கள் துறவாதிருத்தல் அயல்வீட்டு உப்புக்கும் காடிநீருக்கும் யமனாவார்கள் என்பதாம்

(வி-ரை) மானமழியாமையால் செயத்தகுவது அதுவேயாயிற்று. முழுதுந் துறத்தல் சுற்றந்தானேமிட்டமையால், ஒருவழியால் துறந்தாராயினார். நின்ற தம்முடம்பினையுந் துறத்தலாம். அது செய்யாதுகொண்டிருந்தல்-அவ்விரண்டிலையும் மாளப்பண்ணுதலால் அதனை அவைகளுக்குக்கூற்றென்றார் [இதனால் அது உண்டான விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது]

நூற்றி ஐந்தாம் அதிகாரம்-நல்குரவு

முற்றிற்று

நூத்தி ஆரும் அதிகாரம்

இ ர வு.

இனி மானங் கெடாத வீரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்லால், அவ்வீர வினலும் வீடு பெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கலாமென்கிற நூலறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் துவரத்தாரத்தலென்ற இரத்தலே விலக்குதற் பொருட்டு இரவுசொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனுலே யீனங் கும்

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் சரப்பி
னவர்பழி கைபழி யன்று.

(ப-ரை) (உறுமைப் பட்டவர்) இரக்கத்தார் இரக்கற் தகுதிபுடையவரை, காணின்-கண்டவிடத்தி, இரக்க (அவரிடத்தே) இரக்கவேண்டி, கரப்பின் (அவர்) ஒளித்தாராயின், அவர்பழி-அவர்க்குப் பழியாம், தம்பழியென்று-தமக்குப் பழியாக்காது (ஆதலால்) என்று

(க-ரை) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக் கடவர்கள் அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப் பழியல்லது தமக்குப் பழியல்லவென்பதாம்

(வி-ரை) இரத்தற்கேற் புடையவராவார் - சொல்லு முன்னே அறிகறுடையராய் மாறுமற் கொடுப்பவர், அவர் உலகத்தில் அறியாமையால். காணினென்றும் அவரிடத்தே இரக்கார்க்கு இரவல்லவரும் அயலவனும் இல்லாமையாஸ் இரக்கவென்றும், அவர்கொடுத்தலிலே குறைபட்டாலையால் கரப்பினென்றும், காட்டிவாராயின் அப்பழிபிரக்கவென்ற புடையையிலைத்தல் தவரிடத்தே இரமல்லாமையால், தம்பழி யன்றென்றும் சொல்லினர்

இன்ப மொருவற் கிரந்த பிரந்தவை
துன்ப முறுஅ வரின்

(ப-ரை) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, இரந்தல்-இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்தினிற்கு ஏதுவாம், இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள் தவாதது அறிவுடைமை யாமல் துன்பமுறுஅ (தான்) துன்பமுறுமல், வாரின்-வந்தால், என்று

(க-ரை) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடையாமல்வந்தால் யாசித்தலு மின்பமாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) இன்பம்-ஆகுபெயர். உறுமை லென்பது - கடை குறைந்து துன்பமாவன - தவாரிடத்துக் காலமும். இடமும், அறிந்து சென்றலுமென்றும் அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தன்வசப்படுத்தலும், அவர் மனமிரங்கத்தக்க வைகாடிச் சொல்லலும், முதலானவைகளால் வருவனவும் மறுத்தவிடத்து வருவனவும் ஆம் அவையுறுமல் வருவலாவது-அவர்முன்னே அறிந்துகொடுக்

கக் கொன்றசல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமான மில்லா வீரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது]

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புமோ சோறு நுவட்கு.

(ப-ரை) கரப்பிலா-ஒளிச்சலில்லாத, நெஞ்சின்-நெஞ்சினையுடைய கடனறிவார்முன்-மானமறிவார்முன், நின்று-நின்று, இரப்பும்(அவரிடத்தில் ஒன்றை) இரத்தலும், ஒரீஇ-நீங்கி, உடைத்து(வறுமைப்பட்டவர்க்கு)உடைத்து-எ-று

(க-ரை) ஒளியாது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தலும் ஒழுகுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை) பிறிய கருத்தை வேண்டி முயற்சியன்றி தானே அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது மானமறிதல்-சொல்லுதற்கு இசைவில்லாமைக்கு காதலியிய அதனியல்பை அறிதல், அவ்வறி வடையவர் தாமுள்ளே சிற்சில மாத்திரமே பேதமாகையால் முன்னின்றென்றும் சொல்லுகையால் வருந் தீறுமை தடையாமையால் ஒரீஇ நுடைத்தென்றும் கொள்ளுதற்கும்-அவ் வீரவினியல்பு பினடிதி சின்றது

இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
சனவிலுங் தேற்றாதார் மாட்டு

(ப-ரை) கரத்தல் (தமக்கு உள்ளது) பறைதற்கிலை, கனவிலும் - கொடுப்பனத்திலும், தேற்றாதார் மாட்டு - அறியாதவரிடத்து இரத்தலும்-யாசித்தலும், ஈதலிலிப்பாலும் வியலியவர் (தூ) கொடுத்தலிலிப்பாலும் எ-று

(க-ரை) கொடுப்பனத்திலும் உலத்தருண மில்லாதவரிடத்தியாசித்தலும் கொடுத்தலிலிபாலாம் எனபதாம்

(வி-ரை) தான் புகழ்தாராதாயிலும் முன்னுண்டாகிய புகழ்கெட வாராமையால் ஈதலிலிபாலு மென்றார் ... அகை

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது

(ப-ரை) கண்ணின்று (சொல்ல மாட்டாமல்) முன்னின்ற மாத்திரத்தால், இரப்பவர் யாசிப்பவர் (உயிர்காப்பதற் பொருட்டு) மேற் கொள்வது (ஒரு தலை) மேற்கொள்வது கரப்பிலார் (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிப்பாமற் கொடுப்பவர், வையகத்து-உலகத்து, உண்மையால்(இருக்கின்றபடியிருத்தலில் பிறிதொன்றாலன்று) எ-று

(க-ரை) உள்ள தொருவ் யொளியாது கொடுப்பவர் உலகி லிருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது-என்பதாம்

வி - ரை. அவரில்லையாயின் மானம் விடமாட்டாமையால் உயிரை விடுவ தென்பதாம்.

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

ப - ரை. கரப்பிடும்பை (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோயை, இல்லா ரை–உடையரல்லாரை, காணின் - கண்டால் '(மானம்விடாமலிரப்பவர்க்கு) நிரப்பிடும்பையெல்லாம் – வறுமையால்வருந் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும்-ஒருசேரக்கெடும். எ–று.

க - ரை. ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத்துன் பங்கெடும்–என்பதாம்.

வி - ரை. ஒளித்தல் ஒருநோய்க்கு வேண்டுமென்றால் நல்லாமையால். அத னை நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவரைக் கண்டபொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியின் மூலமாகவும், எல்லாமொருங்கு கெடுமென் றும்சொல்லினர். இடும்பை-துன்பம் அழகோயாக்கு ஆகுபெயர். (6)

இரந்திகழ்வ தில்லாரை யாரே யிரந்தாலும்
பரந்தெழுவ தில்லை பழி.

இ - ரை. இரந்து (மறுமையை) அமைத்து, என்னாது - இழிவுசொல்லா ல், கரவாரை (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின்-கண்டால், உன்னம் (அவ் விரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து-மகிழ்தல்செய்து, உள்ளுள்-உள்ளுள்ளே, உவப் பது-மலருதற்கண்ணதை, உடைத்து-உடையது. எ–று.

க - ரை. பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனமகிழ்ச்சி யை யுடையது-என்பதாம்.

வி - ரை. இகழ்ந்தென்ன தெனவே - நன்குமதித்தலும், இனியவை சொல்லலும் கொள்ளப்படும். அவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்துன்பம் கெடுவது பரத்திரமேயன்றி தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைத்தலாக நினைத்தாலும், உள்ளுளுவப்ப தடைத்தென்றார், (இதை ஒர்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்க நியல்பு சொல்லப்பட்டது. (7)

இரப்பாரை யில்லையாக் கின்பமா ரூழி
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

ப - ரை. இரப்பார் (வறுமையுற்) றிரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லையா யின், ஈர்ங்கண்மாஞாலம்-குளிர்ந்த இடமுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளவாதி) செலவுவமவுகள், மரப்பாவை (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்றுவந்தமை (யந்திரக்கயிற்றால்) சென்று வருதல்போலும். எ–று

ச - ரை. யாசகரில்லாவீட்டின் பூமியிலுள்ளோர் செலவு வரவுகள் மாப்பா வை சூத்திரத்தா லாடுதல்போலுமாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஓ-அசை. ஞாலம்-ஆருபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத் தோடி ஒக்கதொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரென்றது இரப்பவ ரொழித்தவரை அவர்க்கு ஈந்து புகழும் புகழும் புண்ணியமும் அடையாமை யால் உயிருடையரல்லரென்பதாம்.

ஈவார் கெனைத்தானும் ஈதாற்பு கிழ்த்தெனை
மேவா ரிலரஃதை.

வி - ரை. இரக்தசோன் (அவரிடத்தஃதென்று ஒன்றிலை) இரக்த செ வ்ஞதலே, மேவாரிலா அக்கடை-விரும்பவா ரில்லாதவழி, ஈவார்கண் - கொடு ப்பவரிடத்து, என்-என்ன, தோற்றம்-புகழ் உண்டாம் (யாதுமில்லை.) எ-று.

க - ரை. யாசிப்பவரில்லாவிடத் கொடுப்வாக்கென்ன புகழுண்டாம்-என்ப தாம்.

வி - ரை. தோற்றம் - ஆகுபெயர் மேவுவாரென்பது - விகாரமாயிற்று (கொ த்தல் வல்லமை வெளிப்படாமையால், அதனாலே புகழடையாரென்பதாம். (இவை இரண்டு பாட்டாலும் உலகிற்கு இரப்பார்வேண்டுமென்பதுசொல்லப மட்டது) 9

இரப்பான் சிலரை யெல்லாரு நீப்பரி னில்லை
நிரப்பு வதாரு மாயின் மற்.

ப - ரை. (ஈவாரைக்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான்-இரப்பவ ன், வெகுளாமைவேண்டும் (இவன்) எனக்குச் சொல்கின்றலனென்று அவனை க் கோபியாதொழிதல்வேண்டும் (அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாட்சிவேண்டா) நிரப்பிடும்பை யாரானேயும்-வறுமையாகிய துன்போயதா னேயும், கரி-சாட்சியாதல், சாதும்-அழையும். எ-று.

க - ரை. யாசிப்பவன் கோபியாம விருக்கவேண்டும்-என்பதாம்

வி - ரை. யாவர்க்குந் தேடவேண்டுதலும், நிலையில்லாமையும், முதலாகிய பிறசாட்சிகளும் உண்டென்பது படநின்றமையால், உம்மை எச்சவுயமை தனக் கே யல்லாமல் தன்னை யிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள் சம்பாதித்தற்கு அன்பதிற் துன்பத்தைத் தனக்கேயாகுதைத்துத் தான்படுகிற துன்பம் தானறிந் து கோபியாதிருக்கக் கடவனென்பதாம். (இதனால் அவர்க்கு அவசியமான தரி யல்பு சொல்லப்பட்டது) 10

பரிபு அதிகாரம்-முற்றிற்று.

முற்றிற்று.

ஈள-ஆம்-அதி-இரவச்சம்.

அஃதாவது: மானங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

ரரவா நுயம்பியு நண்ணன்ரை கயிறறு
பிரவாமை போது மிறும்.

ப - ரை. (ஒருவன்) கரவாது (தமக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல், உவந்து (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து, ஈயும் கொடுக்கும், கண்ணன்ஞர்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல். கோடியும் (இரந்து செல்வமடைதலிற்) கோடி மடங்கு நன்றும் எ-று.

க - ரை. ஒளியாது கொடுத்தல் கண்ணிற் கொப்பாணவரிடத்தும் யாசியாதிருத்தல் கோடிமடங்கு நன்மையாமென்பதாம்.

வி - ரை. வறுமைமறைக்கப்படாத வரிடத்தும் இரக்கலாகாதென்பது படநின்றமையால், உம்மை முன்னே சிறப்பு அவ்விரவால் மானங்கெடாதென்பதொன்றேயல்லாமல் அதற்கு மிகுதிகூடாமையால் கெடவல்லதோர் முயற்சியையுங் கூறாமல், செய்தலே நல்லதென்பது கருத்து.

ஆடிய நாவி னிலாத்தங் கொண்டான் மாட்டு
மென்றே யிலாவிடல் பாற்று.

ப - ரை. உலகியற்கியான் - ஓவ்வொருத்தரை யடைதலன் (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முடன்று கூறுஞ்செய்தலே யல்லாமல், இரத்தலும் - யாசித்தலும், உயிர்வாழ்தல்வேண்டின் - உயிரைத் தேகத்திலே வேண்டி விரித்தாலுயின் (அத்தேகமியான்) பாத்தூண் (தானும் அவனிடமும்) எத்தூணுன்று, கெடுக - கெடக் கடவன். எ-று.

க - ரை. பிரமன் உலகத்தோரை யாசகஞ்செய்யப் படைத்தானுகிலன் கெடக்கடவன்-என்பதாம்.

வி - ரை. மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்காலும் அதற்கு வேண்டுவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினைவசத்தாற் கருவோடு கலந்த அப்போதே அவன் சற்பிப்பானென்றே அவனருள் சிவயுயிர்க்கு இரத்தலேயும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானுயின் அத்தீவினையால் தானும் அத்தன்ப மடையவேண்டி மென்பதாம். [இவ்விரண்டு பாட்டலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] 2

இல்லை யிரப்பா ரிரப்பறுத்தீ வாரென்னு
மல்லன்மாரின் வல்லாட்ட நீர்.

ப - ரை. இன்மை - வறுமையால்வரும், இடும்பை-துன்பத்தை (முயற்சி செய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்), இரந்து தீர்வாமென்னும்-இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும், வன்மையின் - வல்லமைபோல் வன்பாட்டது-வலிமைப்பாடுடையது, இல்-இல்லை. எ-று.

க - ரை. வறுமைத்துன்பத்தை நீக்குவோமென்னும் வலிமைபோல வலிமையுடையதில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. அது நீக்கற்கு வழியாகிய முயற்சி இருக்க, வழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு முறட்டுத்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாதுசெய்து நிற்றல். (இதனால் இரவுவறுமை-தீர்தற்கு வழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது. 3

இடமெலாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவெல்லாச் சால்பு.

ப - ரை. இடமில்லாக்காலும்-அனுபவிக்க வேண்டுவதில்லாமல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும், இரவு - (பிறரிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு, ஒல்லா-உடன்படாத, சால்பு-நிறைவு, இடமெல்லாம்—உலகமெல்லாம் ஒருசேர இயைந்தாலும் கொள்ளாத் தகைத்தே-கொள்ளாத பெருமையுடைத்தே. எ-று.

க - ரை. தரித்திரனிடத்தும் யாசியாமையே பெருமை-என்பதாம்.

வி - ரை. அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்கலால் இரவொல்லாமை அதன் மேல் ஏற்றப்பட்டது. (இதனால் அல்வழி யல்லாததைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.) 4

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

ப - ரை. தாள் (வழியாகிய) முயற்சி, தந்து (கொண்டுவந்து) தந்தது, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும், அடுபுற்கையாயினும்-சமைத்த கூழேயாயினும், உண்ணலினூங்கு (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இனியது—இன்பந்தருவது, இல்-இல்லை. எ-று.

க - ரை. முயற்சியால்வந்தது கூழாயினும் அதை யுண்ணுதல்போலின்பமுடையதில்லை-என்பதாம்.

வி ந ரை. முயற்சிதந்தகூழ் அழுத்தமில்லாமல்தெளிந்த நீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வந்ததல்லாமல் தம்முடைய தாகலால், அமிழ்தத்தோடு ஒக்குமென்பதாம்- (இதனால் வழியாலாகியது சிறிதெனினும் அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.) 5

ஆவிற்கு நீரென் றிரம்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

ப - ரை. ஆவிற்கு (தண்ணீர்பெறுதிறக்கு நிலைமையதாகிய (பசுவுக்கு, நீயென்று (தருமநோக்கி) 'இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பினும்-இரந்துசொல்லும்போதும், இரவின்-அவ்விரவுபோல், நாவிற்கு(ஒருவ)னாவிற்கு, இளிவந்தது-அவமானம்வந்தது, இல்-வேறில்லை. எ-று

க - ரை. பசுவிற்கு நீர்விடென்னும் யாசகம்போல நாவிற்கிழிவில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. ஆவைக் காப்பாற்றல் பெரிய வறமாகலால், ஆவிற்கென்றும் பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமைய தாகலால், நீரென்றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொல்லளவே யாகலால், நாவிற்கென்றும், அது தான் எல்லா வவமானங்களிலும் மேற்படுதலால் இளிவந்ததில்லென்றும் சொல்லினார் (இதனால் அறத்தையும்முயன்று செய்வதல்லது இறந்து செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.) 6

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று

ப - ரை. இரப்பாரை யெல்லாம் - யாசிப்பவரை யெல்லாம், இரப்பன் (நான்) இரவாநின்றேன், இரப்பின் (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில், கரப்பார் (தமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்பவரை, யிரவன்மின்-இரவாதிருங்கள். எ-று.

க - ரை. யாசிப்பாரை யெல்லாம்யாசித்தேன். நீங்கள் ஒளிப்பவரிடத்தில் யாசியாதிருங்கள்-என்பதாம்.

வி - ரை. இவ்வவமானச்செயலால் ஊட்டிவளர்த்த விடத்தும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இது வேண்டாமென்பது தோன்ற இரப்பினென்றார். (இதனால் மானங்கெடவரு மிரவுவிலக்கப்பட்டது.) என்று இடைச்சொல் 7

இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

ப - ரை. (இவ்வறுமையென்னுங் கடலை இதனாற்கடப்போமென்று க்னைத்து ஒருவனேறிய) இரவென்னும்-யாசகமென்னும், ஏமாப்பில்-காவலற்ற, தோணி-மரக்கலம் (அதனிடத்தே ஓடுங்கால்) கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும், பார்-வன்னிலத்தோடு, தாக்க-தாக்குமாயின், பக்குவிடும்-பிளந்துபோம். எ-று.

க - ரை. யாகமென்னுந் தோணி ஒளித்தலென்னும் வலிய நிலந்தாக்கக் கெடும்-என்பதாம்.

வி - ரை. முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்கரை காணாமையால் ஏமாப்பிறோணி யென்றார் ஏமாப்கின்மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அது கடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இது உருவகம்) 8

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

ப - ரை. இரவு (உடையார்முன் இல்லார்சென்று) இரந்து நிற்றலின் கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளம் (எம்) உள்ளம், உருகும்-கரைந்து ருகாநிற்கும், கரவு (இது அந்நிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகு மளவுதானும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்-அழிந்துபோம் எ-று.

க - ரை. யாசிப்பவர் கொடுமையை நினைத்தால் மனமுருகுகின்றது. இல்லையென்னுங்கொடுமை நினைத்தால், உருகுமளவு மில்லாமற்கெடும்-என்பதாம்.

வி - ரை. இரவினும் கரவுமிகக்கொடிதென்றபடி 9

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போது முயிர்.

ப - ரை. சொல்லாட (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய மாத்திரத்தே, இரப்பவர்-இரப்பவர்க்கு, உயிர்-உயிரானது, போம்-போகாநின்றது, கரப்பவர்க்கு (இனிச்சொல்லுகின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு (உயிர்பின்னிருத்தலால்) யாங்கு-எப்புரையுள், ஒளிக்குங்கொல் (அப்பொழுது) புகுந்தொளித்து நிற்கு மோ. எ-று. ஓ-அசை.

க - ரை. யாசிப்பவர்க் கில்லையென்றால், உயிர்போகும் ஒளிப்பவர்க்குயிர் யெங்கேயொளிக்கும்-என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர்போதலாவது, இனியாமென் செய்வோமென்று ஏங்கிச் செயலற்றுநிற்றல். கேட்டாரைக் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாரைக் கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம் இதுயென்னோ வென்பதாம். (இவை மூன்றுபாட்டலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின்குற்றமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன) 10

நாற்றி ஏழாம்-அதிகாரம்-இரவச்சம்.
முற்றிற்று.

௱அ-ஆம்-அதி-கயமை.

அஃதாவது. முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவர்க்கும் பொருந்த வைத்தமையால், அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகிய குணங்களுள் யாதுமிலராகிய கீழோரது தன்மை, அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின்வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

ப - ரை. கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர்-(வடிவால்முழுதும்) மக்களேபோ லிருப்பவர், அவரென்ன வொப்பாரி - அவர் அம்மக்களே யொத்தல் போன்றவொப்பு, யாம்-நாம், கண்டதில் (வேறிரண்டு சாதிகளிடத்தும்) கண்டதில்லை, எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களே யொப்பாவார், அவர்களேயொப்பானவரை யான் கண்டதில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுமொத்தல் சேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரென்றது அவரிடத்தேயுள்ள வொப்புமையை மக்கட்சாதிக்கும் கயவச் சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களினிருப்பினுலும், இல்லாமையாலும், அல்லது வேற்றுவமை அறியப்படாதென்பதாம் (இதனும் கயவரது குற்றமிருதிசொல்லப்பட்டது.) 1

நன்றறி வாளர் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சுநந் தவல் மிலர்.

ப - ரை. நன்று-(தமக்கு) உறுதியாயினவைகளே, அறிவாளின்-அறிபவரின், கயவர்-(அவையறியாத) கீழ்மக்கள், திருவுடையர்-கன்மை யுடையரசர், (அவர்போல்) நெஞ்சத்து-(தமது) நெஞ்சினிடத்து, அலமலர்-(அவை காரணமாக) கவலையிலர், (ஆகலால்) எ-று.

க - ரை. நன்மைகளே யறிபவரிலும் நெஞ்சிற் கவலையில்லாதவ ராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர்-என்பதாம்.

வி - ரை. நன்றென்பது - சாதி யொருமை உறுதிசாவன. இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவராகிய புகழ் புண்ணிய ஞானங்கள் இவைகளே யறிவார். இவை செய்யாளின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலோமென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இடையூறு வாமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறுகிய பழிபாவ மறியாமை யென்பவைகளில் யாதுவினையுமோவென்று, இவ்வழியாலே கவலையுடையவர் கயவர் அப்புகழ் முதலானவைகளே விட்டு பழிமுதலானவைகளைச் செய்யாளின்றும், ஒருகவலையு மில்லாதிருப்பாதலால், திருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்ச்சிபடி. [இதனுல் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது] 2

தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழு கலான்

ப - ரை. தேவரனையர் கயவர் – தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர், (அது எதினுலெனில்) அவரும் - (அக்கயவரும்) தேவர்போலே தம்மை நியமிப்பா ரில்லாமல், தாமேவன--தாம் விரும்புமவைகளே, செய் தொழுகலான்-செய்து-நடத்தலால் எ-று.

க - ரை. தேவருங் கயவரு மொப்பாவார்-என்பதாம்.

வி - ரை. உயர்ச்சியும். இழிவுமாகிய தங்காரணவேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற னின்றமையால் இது புகழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. (இதனால் விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்வா ரென்பது சொல்லப் பட்டது.) 3

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகபட்டுச்செம்மாக்குங் கீழ்

ப - ரை. கீழ் - கீழாயினோன், அகப்பட்டியாவரை (தன்னிற்) குறைந்த பட்டியாய் நடப்பவரை, காணின்-கண்டானுயின் (அவன் அந்நடக்கையிலே) அவரின்-அவரைக்காட்டிலும், மிகப்பட்டு-தான்மேம்பட்டு செம்மாக்கும் (அதனால் தன்மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான் எ-று.

க - ரை. கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டா லதளினு மேலாக நடப்பான்-என்பதாம்.

வி - ரை. அகமாகிய மனம்பட்டிபோன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். (இதனால் அவர் மேம்படும்விதம் சொல்லப்பட்டது.)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவெண்டே லுண்டாஞ் சிறிது

ப - ரை. கீழ்மக்களாசாரம்-கீழோரது ஆசாரம் (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) அச்சமே - அரசனுலே தன்பம் வருமென்று (அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் (அது) ஒழிந்தால், அவா-அவாவப்படும் பொருள், உண்டேல் (அதனால்) உண்டாமாஞில், சிறிது-சிறிது, உண்டாம்-உண்டாகும் எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கட் காசார மியல்பாக வில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுமதனை அவாவென்றும் சொல்லினர். கீழ்மக்களுக்கு-ஆசாரபெரும் பான்மை அச்சத் தாலும், சிறுபான்மை பொருட்பேற்றாலு மல்லாமல், இயலபாக உண்டாகா தென்பதாம், (வேண்டியபடிசெய்தலே இயல்பு. ஆசாரஞ்செய்த வியல்பென் றென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது) 5

அறைபறை யன்னார் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குபத்துரைக்க லான்.

ப - ரை. தாங்கேட்ட-தாங்கள் கேள்விப்பட்ட, மறை - இரகசியங்களை) உய்த்து (இடந்தோறும்) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அன்னியருக்கு, உரைக்கலான்-சொல்லுதலால், கயவர்-கீழ்மக்கள், அறைபறையன்னர்-அறை, யப்படும் பறைபோல்வர் எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கன் பறைக்கொப்பாவார்-என்பதாம்.

வி - ரை. மறையாவது வெளிப்பட்டால், குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல் பிறர் எவருக்கு மறைக்கவேண்டுமோ-அவர் உய்த்தென்றார். அவர்க்கு அது பெரும்பாரமாதல் நோக்கிப்பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று அறிபாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். (இதனால் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.)

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

ப - ரை. கயவர்-கீழ்மக்கள், கொடிறுடைக்கும் (தங்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக, கூன்-வளைந்த, கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையவரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை (தாம்) உண்டு பூசியகையை (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இரந்தாலும் விதிரார்-தெறியார், எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்க ளிரப்பவர்க்குக்கொடார். வருத்துவோர்க்குக் கொடுப்பர்-என்பதாம்.

வி - ரை. வளைந்தகை-முறுக்கியகை, கீழோர்-இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங் கொடார் தம்மை வருத்தப்படுத்துவோருக்கு எல்லாங் கொடுப்பரென்பதாம்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

ப - ரை. சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல (மெலியவர்போய்த் தங்குறையைச் சொல்லியகளவிலே (பயன்படுவர்) இரங்கி பிரயோசனப்படுவர், கீழ் மற்றைக் கீழாயினோர், கரும்புபோல்-கரும்பைப்போல், கொல்ல (வலியவர்கையகருக்கியவிடத்தே) பயன்படும்-பிரயோசனப் படுவர், எ-று.

க - ரை. மேலோர் வருத்தஞ்சொன்னவுடன் பயன்படுவர் கீழோர் வருத்தத்தினாற் பயன்படுவர்-என்பதாம்.

வி - ரை. பயன்படுதல் - உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவு தோன்ற-மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினார். (இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.) 8

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

ப - ரை. கீழ்-கீழாயினோன், உடுப்பதூஉம் (பட்டுந் துகிலும்) உடுத்தாலும், உண்பதூஉம் (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுகலையு [illegible] (அவைபொறாமல்) பிறர்மேல்-அந்நியர்மேல் (குற்றமில்லையாகவும்) வடுக்காண-குற்றமுண்டாக்க, வற்றாகும்-வல்லவனாவன், எ-று.

க - ரை. கீழ்மகன் பிறருண்டாலும் உடுத்தாலுங் கண்டாற் பொறாமை கொள்வான்-என்பதாம்.

வி - ரை. உடுப்பது-உண்பது என்பவை அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன. அவைகளால், பூணுதல் வாகனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்ச்ளும் கொள்ளப்படும். அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொறாமைப்படுதலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அவரிடத்திலிருக்கலாமென்று உடன்படச் செய்தல் அரிதாகலால் வற்றாகு வென்றும் சொல்லினார். (இதனால் பிறர்செல்வம் பொறாமை சொல்லபபட்டது.) 9

எற்றிற் குறியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குரியர் விரைந்து.

ப - ரை. கயவர்-கீழோர், ஒன்று—ஒருதுன்பம். உற்றக்கால் (தம்மை) அடைந்தவிடத்து (அதுவே சார்பாக) விரைந்து - விரைவுற்று, விற்றற்குரியர் (தம்மை பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர் (அதுவல்லாமல்) எற்றிற்குரியவர்-வேறே எத்தொழிலுக்கு உரியராவர், எ-று.

க - ரை. கீழோர் துன்பம் வந்தவிடத்துத் தங்களைவிற்க வுரியராவர்-என்பதாம்.

வி - ரை. உணவில்லாமையாகவாவது வேறொன்றாகவாவது ஒருதுன்பம் வந்து உற்றமாத்திரத்தென்பது தோன்ற, ஒன்றுற்றக்காலென்றும் கொள்கின்றார். தங்கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்கு முன்னேவிற்று நிற்றலால், விரைந்தென்றும் சொல்லினார். இருதொழிலுக்கும் உரியரல்லரென்பது குறிபபெச்சம். (இதனால் தாமும் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது. 10

நூற்றி எட்டாம்—அதிகாரம்—கயமை.

முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

பொருட்பால்-முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் ௱அ-க்கு திருக்குறள் ௰அ௰.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

மூன்றாவது,

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது ஒரேகாலத்திலே ஒரு பொருளால் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்கிற ஐம்புலன்களையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்பத்தினை, இது புணர்ச்சி பிரிவு என விருவகைப்படும். * மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பனவோமென்றால், இவர்பொருட்பாகு பாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்கும்பற்றிச்சொல்லுதலால், அப்படியே அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கினாரென்றறிக. இனி அவைகளையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்த புணர்ச்சியைக் களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மை பற்றிவகுத்து அவைகளைச் சுவைமிகுதி உண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையு முடையனவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டினுள்ளும், களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமல் எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், பருவமும், குலமும், குணமும் அன்பும் முதலானவைகளாலே தம்முள் ஒப்புமை யுடையராகிய தலைவனும் தலைவியும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது † அதனை ஏழதிகாரத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணங்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல்.

௱௯-ஆம்-அதி-தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது ; பொழில்விளையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையாநீங்கத்தனித்து வந்துகண்டதலைவன் அவளழகு தனக்கு வருத்தமுண்டாக்குதலைச்சொல்லுதல், இது கண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால், முதலிலே சொல்லப்பட்டது

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

---

* (தொல்காப்பியம்) இன்பமும்பொருளு மறனுமென்றாங் - கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்-காமக்கூட்டங் காணுங்காலை-மறையோர் தேஎத்து மன்றலெட்டனுட்-டுறையமைநல்யாழ்த் துணையோரியல்பே

† இறையனாரகப்பொருள் ஒப்புமுருவும் வெறுப்புமென்றாக் கற்புமேருமெழிலுமென்றாச் - சாயலுநாணு மடனுமென்றா - நோயும்வேட்கையு நுகாவுமென்றாங்-காவபின்வரூஉங் கிளவியெல்லாநாட்டிய மரபி னெஞ்சுகொளினல்லது காட்டலாகப் பொருளவென்ப.

௪௯௦ ௧௦௯ - ஆம - அது - தகையணங்குறுத்தல்.

இது தலைவியுருவு முதலானவை முன்கண்டறிந்தவை யல்லாமல்,
சிறந்திருக்கையால் அவளைத் தலைவன் ஐயுற்றது.

ப - ரை. கனங்குழை - இக்கனம்பொருந்திய குழையையுடையவிவள, அணங்குகொல் (இச்சோலையி லிருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணோ (அல்லாமல்) ஆய்மயில் கொல்-ஒருமயில் விசேஷமோ (அல்லாமல்) மாதர் கொல்-ஒரு மானுடைமாதரோ, என்னெஞ்சு-மாலும் (இவளை இன்னளென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்காநின்றது, எ-று.

க - ரை. இவள் தெய்வப்பெண்ணோ மயிலோ மானிடப்பெண்ணோ, இன்னாளென்றறியாதென் மனமயங்குகின்றது-என்பதாம்.

வி - ரை. ஓ-அசை. ஆய்மயில்-கடவுள் விசேஷமாக ஆராய்ந்து படைத்த மயில்-கனங்குழை ஆகுபெயர் * தெய்வப்பெண்போல் எழுதலாகாத வுருவம் தன்னை வருத்தலும்பற்றி-அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும்பொழிலிடத்து நிற்றலும்பற்று, ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சு சென்றமையும் அவள் எதிர்நோக்கிய விதமும்பற்றி, மாதர்கொலென்றும சொல்லினான்.

நோக்கினாணோக்கெதிர் நோக்குதறாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

இது மானுடைமாதரால் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலாகிய
வருத்தஞ் சொல்லியது.

ப - ரை. நோக்கினாள் (இப்படிப்பட்ட) அழகையுடையவள், நோக்கெதிர் (என்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல், தாக்கணங்கு (தானே) தாக்கிவருத்துகிற ஒரு தெயவப்பெண்தாளைக் கொண்டன்னது (தாக்குதற்குச்) சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலுந் தன்மையை, உடைத்து-உடையது. 1

க - ரை. இவ ளென்பார்வைக்கெதிரே பார்க்குதல் ஒரு தெய்வப்பெண் போர்செய்யச் சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலும் தன்மையை யுடையது என்பதாம்.

வி - ரை. முன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு நோக்காயிற்று. தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னும் குறிப்புப்பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. 2

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

---

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) மடமானோக்கி வடிவுங்கண்டே - விடமுஞ் சிறந்துழி யெய்துவதையம்.

இதுவுமது.

ப - ரை. கூற்றென்பதனை-கூற்றுவனென்று (தூலோர்) சொல்லுவதை, பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன், இனியறிந் தேன்-இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அது) பெண்டகையால் - பெண்குணங்க ளுடனே, பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செய்கிறை, கட்டு - கணகளையு டைத்து, எ-று.

க - ரை. தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களையே யமனென்று கூறினன் என்பதாம்.

வி- ரை. பெண்டகை-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்புஎன்கிற குணங் கள். அவை அந்தந்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைகுணங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பந்தருதல் பற்றிக் கூற்றுவனுக்கிச் சொல்லினர்.

கண்டா ருயிருண் ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. பெண்டகை-பெண்குணங்களுடைய; பேதைக்கு-இப்பேதைக்கு கண்-கண்கள், கண்டார் (தம்மைக்) கண்டவரது, உயிருண்ணுந் தோற்றத்தால் உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி, அமர்த்தன-மாறுபட்டிருந்தன, எ-று.

க - ரை. இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்களுயிரை யுண்ணுங்காட்சி யாக மாறுகொண்டிருந்தன-என்பதாம்.

வி - ரை. கண்கள் குணங்களுக்கு பேதமைக்கும் தகாமற் கொடியவாயி ருந்த வென்பதாம். 4

கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவரல்
னேக்கிமிம் முன்று முடைத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. கூற்றமோ-என்னை (வருத்துதலாலே) கூற்றமோ, கண்ணே (என்மேலோடுதலாலே) கண்ணே, பிணையோ - இயல்பாக (அஞ்சுதலாலே) பெண்மானே (அறிவின்றியிலேன்) மடவாளைக்கம் இம்மாது (கணகளின்) பார்வையானது, இம்மூன்றும்-இம்மூன்றினுடைய, தன்மை-உண்மைகளையும், உடைத்து-உடைத்தாயிருக்கின்றது, எ-று.

க - ரை. இவள்பார்வை யமனே கண்ணே மானே அறியேன்-என்பதாம்.

வி - ரை. இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச் செய்யாகின்ற தென்பதாம். (ஒருத்தலாகித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலை யுவமம்.) 5

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பினடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. கொடும்புருவம் (பிரியாநட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள், கோடாமறைப்பின் (தாம்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கினால் (அவைகளைக் கந்ட்து) இவள்கண்-இவளதுகண்கள், நடுங்கஞர்-நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய துயரை, செயல் (எனக்குச்) செய்யமாட்டா, எ-று.

க - ரை. இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டா லெனக்குத் துன்பத்தைச் செய்யாவாம-என்பதாம்.

வி - ரை. நட்பினரைக் கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையரா யிருக்கவேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர்செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்ற தனக்கும நடுநின்று விலக்கும்போதும், சிறிது சந்துகிடைக்கப்பெற்றால், அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால், மறைப்பினென்றும சொல்லினார். தாம இயல்பாகக் கோணுதலுடைமையால் அவைகளை மிகுதிக்கண்மேல் சென்றிடிக்க மாட்டாவாயினவென்பது படநின்றமையால் மன்னென்றது ஒழியிசையில் வந்தது. 6

கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில.

இது அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தஞ் சொல்லியது.

ப - ரை. மாதர் - இம்மாதருடைய, படா முலைமேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைகளின்மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற்காத்தலால்) கடா அக்களிற்றின்மேல் (கொல்லுவதாகிய) மதயானையின் மேலிட்ட கட்படாம்-முகபடாத்தினையொக்கும், எ-று.

க - ரை. இவள் முலைகளின்மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானைமுகத்தின்மேலே தரித்த வஸ்திரத்தையொக்கும்-என்பதாம்.

வி - ரை. கண்ணை மறைத்தல்பற்றி கட்படாமென்றார் ஆடையால் மறைத்தல் நாணுடைய மகளிர்க்கு இயல்பாகலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெருமையுங்கண்டு இவ்வளவு வலிமையுடையவை இனி என்னாளுஞ் சாயாவென்று நினைத்துப்படாஅ முலையென்றார். உவமானம் சிறிது மறையாவழியும் சொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது. 7

ஒண்ணு தற்கோஒ வுடைந்தே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

இது அவளது நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

ப - ரை. ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணாரும்-எதிர்த்தில்லாத புகை வரும் உட்கும் (எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, என்

பீடு-என்வலி, ஒண்ணுதற்கு (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியென்றற்குமே, உடைந்ததே-அழிந்துவிட்டது, எ-று.

க - ரை. என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக் கழிந்தது என்பதாம்.

வி - ரை. மாதரென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பதனால்-பகைவராதல்பெற்றாம். பீடென்ற பொதுமையால் மனவலியும் காயவலியும்கொள்க. ஓ ஓ வென்னும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், நெற்றியின் சிறுமையும் தோன்றநின்றன. கழிந்ததற்கிரங்களால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று. 8

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

இது அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

ப - ரை. பிணையேர்மடநோக்கு (புறத்திலே) பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நாணும் (அகத்தில்) நாணினையும், உடையாட்கு-உடைய இவளுக்கு (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருக்க) ஏதிலதந்து-வேற்றுமையையுடைய அணிகளை யண்டாக்கி, அணி—அணிதல், எவன்—என்னபயனுடைத்தது, எ-று.

க - ரை. இவட்குப் பார்வையு நாணமு மாபரணங்களாயிருக்க, வேறாபரணங்களை யணிதலென்பயன்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஓ அசை. இவ்வேற்றுமையையுடைய அணிகள் இவளுக்குப் பாரமும் எனக்கு வருத்தமும் ஆமென்று எண்ணாமையால், அணிந்தார் அறிவிலாரென்பதாம். 9

உண்டார் கணலல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டாற் மகிழ்செய்த லின்று.

இது தலைவிகுறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. அடுநறா - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கணல்லது (தன்னை) உண்டவரிடத்தே யல்லாமல், காமம்போல் கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ்செய்தல்-மகிழ்ச்சிசெய்தலை, இன்று-உடைத்தன்று, எ-று.

க - ரை. மதுவுண்டால்மகிழ்ச்சி காமங்கண்டால்மகிழ்ச்சிதரும் என்பதாம்.

வி - ரை. காமமென்றது-அதை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகிய மகளிரை, மகிழ்ச்சிசெய்தலிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப்பை ஆராய்ந்தறியாமையால், யான் அது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. 10

நூற்றி வொன்பதாம்—அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்.

முற்றிற்று.

ாய-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது ; தலைவன் தலைவிகுறிப்பை அறிதலும், தோழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்பையும் அறிதலும் ஆம். தலைவி யழ கைக்கண்டு வருந்தியதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது, இது வேண்மொத லால், தகையணங்குறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது, உ-ம்.*

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

இது தலைவன் தலைவியுள்ளத்தைக் குறிப்பை
அவள் பார்வையால் அறிந்தது.

ப - ரை. இவளுண்கண்-இவளுடைய (மை) யுண்ட கண்களில், உள்ளது-இருக்கின்ற பார்வையானது, இருநோக்கு (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டு பார்வையாயிற்று (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு-ஒரு பார்வையானது, நோய்நோக்கு (என்னிடத்து) நோயைச்செய்யும பார்வையாம், ஒன்று-மற்றொரு பார்வையானது, அந்நோய்மருந்து-அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வையாம், எ-று.

க - ரை. இவள் பார்வையானது இரண்டு, ஒன்று நோய்செய்யும் பார்வை, மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வை-என்பதாம்.

வி - ரை. நோய்செய்யு நோக்கு அவளது மனத்தில் உண்டாகிய -காமக் குறிப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை மருந்தாய நோக்கு-தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பிலுளாகிய பார்வை எனக்கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம். 1

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்குங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

இதுவுமது.

ப - ரை. கண் (இவளது) கண்கள், களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கும்-காண் ணாமல் என்னைப் பார்க்கின்ற சிறியபார்வை, காமத்தில் !! மெய்யுறுபுணர்ச் சியில், செம்பாகமன்று - ஒத்தபாகியளவென்று, பெரிது (அதனிலும்) மிகும், எ-று.

க - ரை. இவள் குரும் பார்வை காமத்திலு மதிகம்-என்பதாம்.

---

* (தொல்காப்பியம்) காட்டமிரண்டு மறிஉட்படுத்தற்கு கூட்டியுரைக் குங் குறிப்புரையாகும்-குறிப்பே குறித்துக்கொள்ளுமாயி-னுங்கலை நிகழுமென் மனார் புலவர்.

!! மெய்யுறுபுணர்ச்சி-மெய்தொட்டுப் புணருந் புணர்ச்சி, உள்ளப்புணர்ச் சியொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

வி - ரை. நான் பார்த்தபோது நாணித் தலைகுனிந்தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே, கண்களவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்காலம் சிறிதாகலால் சிதுநோக்கமென்றும் அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளவிடத்தே உண்டாவதாகலால், இனி இவ்வேக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்கு செம்பாகமென்றும் பெரிதென்றும் சொல்லினாள். 2

நோக்கி னை நிணந்தி யிறைஞ்சினை நாணித்தலை
யாப்பிறு மட்டியதீர்

இது தலைவன் தலையது குறிப்பைப் பார்வையாலும்,
நாணினாலும் அறிந்தது.

ப - ரை. அவள்-அம்மாது, நோக்கினால் (நான்பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தான், நோக்கிப்-பார்த்து, இறைஞ்சினள்-ஒன்றை (உட்கொண்டு நாணித) தலை குனிந்தாள், அஃது-அச்செய்கைக்கு வதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும் தோன்றிய) அன்பாகிய பயிருள், அட்டியதீர் (அதுவளரும்படி) வளர்த்த நீராயிற்று, எ-று.

க - ரை. அவள் பார்த்தான் பார்த்துத் தலைகுனிந்தாள் அவள் குறிப்பு இருவரன்பும் வளருந் தண்ணீராம்-என்பதாம்.

வி - ரை. யாப்பு-கட்டு யாங்கினுவாகிய அன்பை யாப்பென்றார். (ஏகதேச உருவகவணி.) 3

யானெஞ்சுங் காலை நிலனெஞ்சு கொண்தாக்காற்
றானெஞ்சு மெல்ல நகும்

இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணினாலும்,
மகிழ்ச்சியாலும், அறிந்தது.

ப - ரை. யானெஞ்சுங்காலை (தன்னை) நான் பார்க்கும்போது, நிலநோக்கும் (எதிர்பாராமல் நாணித் தலைகுனிந்து) நிலத்தைப்பாரா நிற்கின்றாள், நோக்காக்கால் (அதையறிந்து நான்) பாராதபோது, தானெஞ்சு - தான் (என்னைப்) பார்த்து, மெல்லநகும் (தன்னுள்ளே) மகிழாற்பள், எ-று.

க - ரை. யான் பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறாள், யான் பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கிறாள்-என்பதாம்.

வி - ரை. மெல்ல நகுதல் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல் அதனாலே புணர்ந்திக் குறிப்பு இனிது விளங்குதல் நிறைந்தது. 4

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போலநகும்.

இதுவுமது.

ப - ரை. குறிக்கொண்டு (கேரே) குறிக்கொண்டு, நோக்காமையல்லால் பாராமை மர்த்திரமேயல்லது, ஒருகண்-ஒருகண்ணை, சிறக்கணித்தாள்போல-சுருக்கினவள்போல, ஈரும் (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மிழாநின்ருன், எ-று.

க - ரை. கேரேபாராமல் ஒருகண்ணைச் சுருக்கினவள்போல நகைக்கின்ருள்-என்பதாம்.

லி - ரை. சிறங்கணித்தல் சிறக்கணித்தாளெனச் செய்யுள் விகாரமாயிற்று, சிறக்கணித்தல் சுருக்குதல் அதுவும் வெளிபடத் தோன்றுமையால் போல வென்றுர். பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம், இவரி இவரோ அடைவது கிச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம். 5

உரூஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறுஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

இது தோழிதூரப்படுத்திய விடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்த தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. உரூஅ தவர்போல் (புறத்திலே அயலார்போல், சொல்லினும் கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறுஅர்சொல் (உள்ளே) பகையாதவர்சொல் (பின் பிரயோசனப்படுதல்) ஒல்லையுணரப்படும் (குரையிசுதமாலே) கடிதில் அறியப்படும், எ-று.

க - ரை. புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர் சொல் சீக்கிரமறியப்படும்-என்பதாம்.

லி - ரை. கடுஞ்சொல் இவ்விடம் மிருந்த காலையுடையது வாராதேயு மென்று சொல்லுகை முதலானவை செறுவெனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது தன் குறைமுடிக்க நினைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகிய லின்மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி இது வருகிறபாட்டிற்கும் ஓகரும். 6

செறுஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்ருர்போ னெஞ்சு
மூறுஅர்போன் றுற்ருர் குறிப்பு.

இதுவுமது.

ப - ரை. செறுஅச் சிறுசொல்லும்-பின் இனிதாவதாய் முன்னே இன்ன தாகிய சொல்லும், செற்ருர் போனெஞ்சும் (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத் தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும், உறுஅர்போன்றுற்ருர் - அய லோர் போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு, குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றிவருவன வாம், எ-று.

க - ரை. உள்ளன்பாகச் சொல்லுங் கடுஞ்சொல்லும் பகையாது. பார்க்குங் கோபப்பார்வையும், ஆசைக்குறிப்பால் வரும்-என்பதாம்.

வி – ரை. குறிப்பு ஆகுபெயர் இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச்செய்கின்றவை இயல்பல்ல வாகலால். இவைகளுக்கு அஞ்சவேண்டாமென்பதாம்.

அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர் யானோக்கப்
பசையினள் பையநகும்-

இதுவுமது.

ப - ரை. யானோக்க (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொருமல்) நான் இரந்து நோக்கியவிடத்து, பசையினள் (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி, பையநகும்-உள்ளே நகாநின்றாள் (அதனால்) அசையியற்கு-அசைந்த சாயலுடையவளுக்கு, ஆண்டு - அன்னகையினிடத்து, ஒரேஎர்-ஒருநன்மைக்குறிப்பு, உண்டு-உண்டு, எ-று.

க - ரை நான்பார்த்தவிடத்தி லிரங்கிப்பார்த்து, நகைக்கிறா ளதனாலே நலமுண்டு-என்பதாம்.

வி - ரை. ஏர்-ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு-இனி பழுதாகா தென்பதாம். 8

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

இது தோழிமதி யுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை ஏதிலார்போல-முன்னறியாதவர்போல. பொதுநோக்கு-நோக்குதல் (ஒருவரையொருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல், காதலார் கண்ணே-ஆசையையுடைய இவ்விருவரிடத்தும், உள்-உண்டாகின்றன, எ-று.

க - ரை. அயலாரபோலப் பொதுப்பார்வை பார்த்த லாசையுள்ளவரிடத்துண்டு-என்பதாம்.

வி - ரை. பொதுநோக்கு-யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையாகிய பார்வை, பார்த்தற் றொழிலொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வேறுபட்டால் பலவாமாகலாலும், உளவெனப் பன்மையாலே சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதுமறைந் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலால்—அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அதுபுறத்து வெளிப்படாமையால், ஏதிலாரென்றும் சொல்லினார். 9

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில

இதுவுமது.

ப - ரை. (காமத்திற்குரிய விருவருள்) கண்ணோடு (ஒருவரது) கண்களோடு, கண்ணினை (ஒருவர், கண்கள், நோக்கொக்கின்-பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள், (உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்னபயனும்-ஒருபயனும், இல-உடையனவல்ல, எ-று.

க - ரை. இருவர் பார்வையு மொக்குமாயின் வாய்ச்சொற்கள் படினில் லன்-என்பதாம்.

வி -ரை. பார்வையொற்றல் ஆசைப்பார்வை யுடையனவாதல், வாய்ச் சொற்கள் - மனதில்லாமல் வாயளவிலே தோன்றுகின்ற சொற்கள் இருவர் சொல்லும்கேட்டு உலகியலின்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. இருவர்சொல் லும்விதமாவன, அவன் புனருகாலவின்மேலும், அவன் கேட்டதின்மேலும் சொல்லுவன, பயனில் சொற்க ளாகையால், இச்சொற்கள் கொள்ளபடா வென்பதாம். 10

நாற்றிப்பத்தாம் அதிகாரம்-குறிப்பறிதல்.
மு ற் றி ற் று.

ககக-ஆம்-அதி-புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது: அப்படிக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்தலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து சொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனுலே வினங்கும். உ-ம் *

கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் தறிந்தறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யிள

இது தலைவன் † இயற்கைப் புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை. கண்டு (கண்ணுலே) கண்டும், கேட்டு (செவியாலே) கேட்டும் உண்டு (நாவாலே) உண்டும், யிர்த்து (மூக்காலே) மோந்தும், உற்றும் (மெய் யாலே) தீண்டியும், அறியும்-அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்-ஐம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையுடையவரிடத்தே, உள-உண்டாயின, எ-று.

க - ரை. கண்ணுற்கண்டும், காதாற்கேட்டும், நாவாலுண்டும், மூக்கால் மோந்தும், மெய்யாற் றீண்டியும், அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வளையள்ளையுடைய விவளிடத்தே உள்ளன-என்பதாம்.

---

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) இரந்து பினைற்றல் கெண்ணலு மிரந்து, பின்னிலேகிற்றலு முன்னிலையாக்கலு, மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய்பாராட் டலு, மிடம்பெற்றுத் தழாவலும்வழிபாடு மறுத்தலு, மிடையூறுகினைத்தலு நீடு நினைந்திரங்கலு, மறுத்தெதிர் கோடலும்வறிதாநகைநோற்றலு, முறுவற்குறிப் புணர்தலு மூயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலுங் பிறவு, முணர்த்தியதலைவியிற புணர்ச்சியின் விரிய

† இயற்கைப் புணர்ச்சி-ஒரு ராஜகுமாரன் வேட்டைக்குப்போய் மலைச் சோலையிலே வினோபாடவந்து தனித்தகின்ற-குறக்கன்னியைக்கண்டு கூடியது.

வி - ரை. உம்மை முற்றும்மை தேற்றேகாரம் வேறேரிடத்தில்லாமை விளங்கின்றது. வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்களெல்லாம் ஓரேகாலத்தே இவளிடத்தே என்னுல் அனுபவிக்கப்பட்டன-வென்பதாம்.

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை
தன்னெய்க்குத் தானே மருந்து.

* இது தலைவன் * இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.

ப - ரை. பிணிக்கு (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருந்து-மருந்தாவன, —? (அவைகளுக்கு நிதானமானவையல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம் (அப்படியல்லாமல்) அணியிழை—இவ்வணியினையுடையவள், தன் நோய்க்கு-தன்னுலாகிய பிணிக்கு, தானேமருந்துமாயினன்.

க - ரை. மூப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறேயுள்ளன ஆபரணத்தையுடையவள் தன்காமநோய்க்குத் தானேமருந்தாஞள்—எனபதாம்.

வி - ரை. இயற்கைப் பனர்க்கினை நினைத்து முன் வாஞ்சிஞஞலால்-தன்னேயென்றும், அவ்வருச்சம் தனித்தவந்து நின்ற அவளே முன்கூடியவிடத்தே சென்று எதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தாஞலால் தானே மருந்தென்றும் சொல்லிஞள், இப்பிணியும் எளியவைகளால நீரப்பெற்றில மென்பது படநின்றமையால் மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. உ-ம். !! 2

தாம்வீழ்வார் மெல்லியநோ தோளினிதுகொ
ருமையரக் கன்னு லுலகு.

பேரின்பத்திற்குரிய மீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப்பட்டவனுகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. (ஐம்புலன்களேயும் அனுபவிப்பவர்க்கு தாம் வீழ்வார்-சாம்விரும்ப மகளிரது, மென்றோள்—மெல்லிய தோள்களிடத்துத் தயிலும், தயிலின்—தயில்போல், தாமரைக்கண்ணுலகு (அவைகளேத் துறந்தபோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிதுகொல்-வருந்தாம லடையக் கூடியதோ, எஃது.

க - ரை. தாம்விரும்பிய பெண்களின் மெல்லிய தோள்களிடத்தித் தயில் போல விஷ்ணுவுலகம் இன்பமாகுமோ என்பதாம்.

---

* இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன்கூடிய விடத்தே தலைவன் தலைவியைக்குறித்துச்சென்று கூடியது.

!! (அகப்பொருள் விளக்கம்) இயற்கைப்புணர்ச்சி தெய்வத்தினைத்தழுவி முயற்சியின்றி முடிவதாகும்.

வி - ரை. அனுபவிப்பவர்க் கென்பது-வருவிக்கப்பட்டது இப்படிப்பட்ட துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களால் வருந்தவேண்டுதலாலே 'எம்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தாம் இனிதுகொ லென்றான். 3

நீங்கிற் றெருநூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீசாண்டுப் பெற்றா ளிவள்

தலைவன் * பாங்காற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.

ப – ரை. நீங்கின் (தன்னை) நீங்கியபோது, தெறூஉம்-சுடாநிற்கும், குறுகுங்கால்-நெருங்கும்போது, தண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும், தீ (இப்படிப்பட்ட) தீயை (எனக்குத் தருவதற்கு யாண்டு) (எவ்வுலகத்திலே) இவள், பெற்றாள்–அடைந்தாள், எ-று.

க - ரை. தன்னையகன்றவிடத்துச் சுடாநிற்கும் தன்னைநெருங்கு மிடத்துக் குளிராநிற்கும் இப்படிப்பட்ட தீயை இவள் எவ்வுலகத்திற்பெற்றாளோ என்பதாம்.

வி - ரை. கூடாமுன் துன்பமடைதலால்-நீங்கிற்றெறூஉ மென்றும் கூடியபின் இன்பமடைதலால குறுகுங்காற் றண்ணென்னு மென்றும், இப்படிப்பட்டதீ உலகிலில்லாமையால் யாண்டுப்பெற்றாளென்றும் சொல்லினான் தன் காமத்தீயையே அவள் தந்ததாகச்சொல்லினான் அவளால் அது வெளிப்படுதலாம். 4

வேட்ட பொழுதினவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினா டொள்.

இது தலைவன் !! பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) தோட்டார் கதுப்பினாள்-மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது, தோள்-தோள்கள், வேட்டபொழுதின் (மிகவும் இனிய பொருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது அவையவைபோலுமே அவ்வப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்யும், எ-று.

க – ரை. பூவையணிந்த கூந்தலையுடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அவ்வவப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்வனவாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. தோடு–இதழ்-அது பூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு பாங்கறறகூட்டம், இவைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தும பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம் பிணித்தலால் அவ்வாராமைப்பற்றி இப்படி சொல்லினான்.

---

* பாங்கற்கூட்டம்-மூன்றாந்தடவை தலைவன் தனது தோழனை துணையாகக்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

!! பாங்கியிற்கூட்டம், நாலாந்தடவை தோழியைத் துணையாகக் கொண்டு கூடியது.

உறுதோ றுயிர்தளிப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்

இதுவுமது.

ப – ரை. உயிர் (தன்னைப்பெருது வாடிய) என்னுயிர், உறுதோறு (பெற் றுறு) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப–தளிர்க்கும்படி, தீண்டலால்–தீண்டுதலாலே, பே தைக்கு-இம்மங்கைக்கு, தோள்கள், அமிழ்தினியன்றன (தீண்டப்பட்ட) அ மிழ்தினுலே செய்யப்பட்டன, எ-று.

க - ரை. என்னுயிர் தளிர்க்கும்படி தீண்டுதலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தாற்சமைக்கப்பட்டன-என்பதாம்.

வி - ரை. எதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் பொருந்தியது வாடிய உயிரைத்தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அத்தோள்களே அமிழ்தினியன்றனவென்றுன். தளிர்த்தல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். 6

தம்மி லிருந்து தமதிபாத் துண்டற்று
மம்மா வரிவை முயக்கு

இது நீ இவளைக் கல்யாணஞ் செய்துக்கொண்டி உலகோர் தம்மிலிலிருந்து தமது பங்கை உண்கிற இல்லறத்தோடு பொருந்தல்வேண்டு மென்று தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. அம்மாரிவைமுயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய மாதின் புணர்ச்சியானது (இன்பந்தருதலில்) தம்மிலிருந்து-தமக்குரிய மனையிலிருந்து, தமது (உலகோர்) தம்முயர்ச்சியால் வந்தபொருளை, பார்த்து (தென்புலத்தார் முதலாகிய ஐவர்க்கு) பகுத்துகொடுத்து, உண்டற்று (தமதுபங்கை) உண்பது போல் இன்புருசெய்கின்றது, எ-று. ஆல்-அசை.

க - ரை. இப்பெண்ணின் புணர்ச்சியானது தம்முயற்சியால் வந்தபொரு ளைத் தென்புலத்தோர்முத லைவர்க்கும் பகுந்து கொடுத்துத் தன்பங்கையுண்டது போலு மின்பஞ்செய்கின்றது-என்பதாம்.

வி - ரை. தொழிலுவமம் இல்லறஞ் செய்தாரடையும் சுவர்க்க வின்பத்தை எனக்கு இப்புணர்ச்சியே தருமென்று கல்யாணத்திற்கு உடன்படாதவன் சொல் லியபடி யாயிற்று. மாமை-பொன்னிறம். 7

வீழு மிருவர்க் கினிதெ வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

இது ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத புணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

ப - ரை. (நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்) வளியிடைபோழப்படா (ஒருபொ ழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றுல் இடையறுக்கப்படாத, முயக்கு-புணர்ச்சியா

னது, வீழுமிருவர்க்கு ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே இனிதேயாகும், எ-று.

க - ரை. காற்றா லிடையறுக்கப்படாத புணர்ச்சியானது இருவருக்கு மின்பமாகும்-என்பதாம்.

வி - ரை. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏகாரம்-தேற்றம். இங்கே இருவரில்லாமையால் அது ஒவ்வாதென்பது கருத்து. களவுப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து விவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி 8

ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்

இது மறைக்கவேண்டாமையால் நடுநீங்கலில்லாத புணர்ச்சியே
இன்பப் பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ் செயது கொள்
ளெனற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப - ரை ஊடல் (புணர்ச்சி இனிதாதற் பொருட்டுவேண்டு) மூடலும், உணர்தல் (அதனை அவரிந்து நீங்குதலும், புணர்தல் (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற இவை-இவையல்லவா, காமங்கூடியார் (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர், பெற்றபயன்-பெற்றபயன்கள், எ-று.

க - ரை. ஊடலும் அதனைநீங்கலும் புணர்ச்சியும், விவாகஞ்செய்துகொண்டவர் பெற்றபலன்—என்பதாம்.

வி - ரை. ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பகொன்று உண்டாவதல்லாமல் அது தான் பரத்தையரிடத்தாதலும், அதனை அறிந்து மகளீர் ஊடிநிற்றலும் அவ்வூடலைத் தவறுசெய்த அவர்தாமேதந்தவ றில்லாமைசொல்லி நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த வன்பினராய்க்கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ்செய்து கொண்டு அடைந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிராகிய மாறாவன்படைய எமக்கு வேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்து சொல்லியபடி 9

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

இது தலைவியைப்புணர்ந்து உடன்கொண்டுபோகின்ற
தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. செறிதோறும்-புணரப்புணர, சேயிழைமாட்டு-செய்ய ஆபரணத்தையுடையவளிடத்து, காமம்-காதல்-அறிதோறு - நூல்களாலும், நுட்பவறிவாலும் (பொருள்களை) அறியவறிய, அறியாமை (முன்னை) யறியாமை, கண்டற்று-காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது, எ-று.

க - ரை. இவளிடத்துப் புணரப்புணர வுண்டாமாசையானது நூலாலு மறிவாலும் பொருள்களை யறிய வறிய முன்னறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படா நின்றது-என்பதாம்.

வி – ரை. களவிலே பலவிடை யீடுகளால் தன் கருத்தின்படி அனுபவிக்கப் பெறாமல் வருத்த முற்றவன் உடன் கொண்டு போகும்போது அது தீர்தலால், செறிதோறு மென்றான். அறிவிற்கு எல்லயில்லாமையால் மேலுமேலும் அறிவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்போல் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலும்மேலும் புணரப்புணர முன்னைப் புணர்வு புணராமையாய முடிகின்றதெனத் தன்னாராமை சொல்லியபடி. இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைவி யிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லால் நிகழாது.

நூற்றிபதினொன்றாம்-அதிகாரம்-புணர்ச்சிமகிழ்தல

முற்றிற்று.

ககஉ ஆம்-அதி-நலம்புனைந்துரைததல்.

அஃதாவது: தலைவன் தலைவி நலத்தினை வருணித்துச்சொல்லியது. இது புணர்ச்சியின் மகிழ்ந்த விடத்து நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. (உ-ம்) *

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை. அனிச்சமே-அனிச்சப்பூவே, வாழி - வாழ்வாயாக, நன்னீரை-(மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடையை (அப்படியிருந்தாலும்) யாம்வீழ்பவள்-எம்மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினு மென்னீரள்-உன்னிலு மெல்லியகுணத்தை யுடையள், எ-று.

க - ரை அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாபூவிலும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப்பட்டவள் உன்னிலு மெல்லியகுணத்தையுடையவள் என்பதாம்.

வி - ரை. அனிச்சம்-ஆகுபெயர், வாழியென்பது - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு-இனி நானே மெல்லிய குணமுடையே யென்னுஞ் செருக்கை ஒழிவாயாக என்பதாம். அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தானாதலால்-பரிசத்தினினிமையையே பாராட்டினான். (1)

---

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) களந்துழி மகிழ்தலு கலம்பாராட்டாலு மெற்புற வணிதலு மென்னுமிம்மூன்றும், போற்றிய தெய்மப் புணர்ச்சியின் விரியே.

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
மலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

இது தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது

ப - ரை. நெஞ்சமே-மனமே, இவள்கண் (யானேகாணப்பெற்ற) இவள் கண்களே, பலர்காணும்-பலராலும் காணப்படுகிற, பூவொக்குமென்று-மலர் கள் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் (தாமரை குவளே நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி-மயங்காநின்றாய் (உனக்கு அறிவிருந்த விதம் என்ன) எ-று.

க - ரை. மனமே இவள் கண்களைப் பலராற் காணப்படும் பூவொக்குமெ ன்றுதல் நினைத்துத் தாமரை குவளே நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கா நின்றாய் நின்னறி விருந்தவாறென்-என்பதாம்.

வி - ரை. மையாத்தல் - இங்கே ஒப்பாகாதவைகளே ஒக்குமென்று கொ ன்று இயற்கைப் புணர்ச்சி நீங்கியது முதலாகத் தலைவிகண்களைக் கா ணப் பெருமையால் அவைகளோடு சிறிதொத்திருக்கின்ற மலர்களைக் கண்ட விடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆசை செய்யாத தலைவன் அப்பொழுது அக் கண்களி னலமுழுதும் தானே இவளே இடத்திதிர்ப்பட்டு அனுபவித்தானுதலால் அம்மலர்கள் ஒம்பாகாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (2)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

இது கூட்டத்தலுற்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்பு சொல்லியது.

ப - ரை. வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடையவளு க்கு, மேனி-நிறம், முறி-தளிர் நிறமாயிருக்கும், முறுவல் - பல்லானது, முத் தம்-முத்தாயிருக்கும், நாற்றம்-இயற்கை வாசனையானது, வெறி-நல்லவாசனை யாயிருக்கும், உண்ணண் (மை) யுண்டகண்கள், வேல்-வேல்களாயிருக்கும்.

க - ரை. மூங்கில் போலுந் தோள்களை யுடையவளுக்கு, மேனி - தளிர், பல்-முத்தம், கண்கள்-வேல்கள் போலும்-என்பாதம்.

வி - ரை. முறி-முறுவல் - ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லின மையால், புனைந்துரையாயிற்று. உண்ணிலே நினைக்கப்பட்டவளே அறியே னென்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம். (3)

காணிற் குவளே கவிழ்ந்து நிலமேற்கு
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று.

இது பாங்கற் கூட்டத்திலே சென்று சார்ந்துறுந்தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. குவளே - குவளைமலர்கள், காணின்-பார்க்கிறதொழிலே உடைய வையா யிருந்தால், மாணிழைகண்-மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களையுடைய

வனது கண்களே, ஒவ்வேமென்று - நிகரேமென்று நினைத்து, கவிழ்ந்து (அந் நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து, நிலன்-நிலத்தை, நோக்கும்-பார்க்கும்.

க - ரை. குவளே மலர்கள் பார்க்கில் இவள் கண்ணிற் சொப்பாகேமென் று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும்-என்பதாம்.

வி - ரை. நிறத்தாலேயன்று தெழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு காணி னென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடையவா மென்பதனோ ன்ற கவிழ்ந்தென்றும், சொல்லினுன். காணலும், நாணலும், இல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கின வென்பதாம். (4)

அனிச்சப்பூக் காலினேயாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை.

இது தலேவன் * பதற் குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லியது.

ப - ரை. இவள் (தன் மென்மை நினேயாமல்) அனிச்சப்பூ-அனிச்சமல ரை, காலினேயாள்-தான்னேயானுகி, பெய்தாள்-சூடினுள், நுசுப்பிற்கு (இ னியிவ) ளிடைக்கு, நல்ல-நல்லவையாகிய, பறை-பறைகள். படான்-ஒலியா.

க - ரை. இவள் தனமென்மை நினேயாமல் அனிச்சமலரைக் காம்புனே யாளாகிச் சூடினு ளாகையா லிடை மூரியும்-என்பதாம்.

வி - ரை. இம்மலர்த்தாளின் பாரம் பொருமையால் இடைமூரியும் மூரி. ந்தால், அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரிய கெய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம் மனிதர்க்கு உரிய சாவும், பாறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. ஒலியா-ஒலிக்கும். (5)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

இது † இரவுக் குறியிலே தலேவன் சகிரினேக்கண்டு சொல்லியது.

ப - ரை. மீன் தாரகைகள் (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்) மதியும் (தமது) சந்திரனேயும், மடந்தைமுகனும் (எமது) மாது முகத்தையும், அறியா (இதச் சந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் (தம்) நிலேயினின்றும், கலங்கிய-கலங்கித் திரியாகின்றன, எ-று.

க - ரை. வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினேயு மெம்மடந்தை முகத்தினேயுமிது மதி யீது முகமென் றறியமாட்டாது தன் னிலேயினின்று கலங்கித் திரியா கின்றன-என்பதாம்.

வி- ரை. ஓரிடத்து நில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றிபதியிற்கலங் கிய வென்றூன் வேறுபாடு பின் பாட்டிற்சொல்லப்படும். (6)

---

* பகற்குறி-பகலிலே ஓரிடம் குறிவைத்து வந்து கூடல்.

† இரவுக்குறி, இரவிலே தலேவி மனேயருகுவந்து கூடல்.

அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் மகத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. (அத்தாரகைகள்) அப்படி கலங்குதற்க்காரணம் யாது) அறுவாய் நிறைந்த – முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிறைந்து அவிர் – விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துபோல, மாதர்முகத்து - இம்மாதர் முகத்தினிடத்து, மறு-களங்கமானது, உண்டோ-உண்டோ, எ-று.

க - ரை. அம்மீன்க ளங்களங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிறம்பியே விளங்கு மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ-என்பதாம்.

வி - ரை. தேய்ந்துவளர்தலும், களங்கமும், இல்லாமைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (7)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

இதுவுமது.

ப - ரை. மதி - சந்திரனே, வாழி - வாழ்வாயாக, மாதர் முகம்போல்-பெண்கள் முகம்போல், ஒளிவிட வல்லையேல் (நான் மகிழும்படி) ஒளி வீச வல்லாயாகில், காதலை (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையையாவாய்.

க - ரை. சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள் முகம்போல் ஒளி வீச வல்லாயாகில் நீயு மென்னா லிச்சிக்கப் படுதலை யுடையையாவாய்-என்பதாம்.

வி - ரை. மறு-உன்னிடத்திருத்தலால் அது மாட்டாய மாட்டாமையால் என்னால் இச்சிக்கவும்படா தென்பதாம்: வாழி-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (8)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

இதுவுமது.

ப - ரை. மதி-சந்திரனே, மலரன்ன கண்ணாள்—இம்மலர்போலுங் கண்களையுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தியாயின் – ஒக்கவேண்டுவையாகில் (இதுபோல் யான்காணத்தோன்று) மலர் காணத் தோன்றல்- பலர்காணத் தோன்றாதே, எ-று.

க - ரை. சந்திரனே மலர்போலுங் கண்களையுடையவள் முகத்தையொக்க வேண்டுவையாகில் இதுபோல யான்காணத்தோன்று பலர் காணத்தோன்றாதொழி-என்பதாம்.

..... வி - ரை. தானே முகத்தி னலமுழுதுங்கண்டு அனுபவித்தா னாகலாலிங்கேயும் பலர்காணத் தோன்றலை இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். பலர் காணத்தோன்றில் உனக்கு அம்முகத்தோடு ஒப்புண்டாகாதென்பதாம். (9)

அனிச்சமும் மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

இது * உடன்போக்குச்சொன்ன தோழிக்குத் தலைவன் அதனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.

ப - ரை (உலகத்தாரால் மெய்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) அனிச்சமும்–அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் றூவியும் - அன்னப்பறவையி னிறகும், மாதர்க ளடிக்கு - பெண்களினடிக்கு, நெருஞ்சிப்பழம்-நெருஞ்சிப் பழமேபோல் வருத் தஞ் செய்யும், எ-று.

க - ரை. அனிச்சமலரும் - அன்னப்பறவையி னிறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும்-என்பதாம்.

வி - ரை. மூன் வலிதாதலால் பழமென்றார். இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும் வெப்பமுள்ள பாலைவழியை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப் பாலே பெறப்பட்டது. செம்பொருளையன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடி. நலனழிபாமையாகலின் இதவும் இவ்வதிகாரத்தாயது. (10)

நூற்றி பனிரெண்டாம் அதிகாரம்-நலம்புனைந் துரைத்தல்.

மு ற் றி ற் று.

ககந-ஆம்-அதி-காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தன்னுடைமிகுதியைச் சொல்லலும், தலைவி தன்னு டைமிகுதியைச் சொல்லலும் ஆம். இது புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்ற தாகலால், அவற்றி னதிகாரங்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சிமுடிவிலே தன்னையப்பை அறிவித்தது.

ப – ரை. பணிமொழி-இம்மெல்லிய சொல்லே யடையாளத, வாலெயி றூறியநீர் - வெண்பல்லி லூறிய நீரானத, பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - பாலு டனே தேனைகலக்க கலவைப்போலும், எ-று.

க - ரை. இம் மெல்லிய மொழியினையுடையாளத வாலிய பற்களினூறி ய நீரானது பாலுடனே தேனைக் கலக்க கலவைபோலும்-என்பதாம்.

வி - ரை. பாலொடு தேனென்றதனுல் – அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையு டைத் தென்பதாயிற்று. தோற்றேற்றியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தே

* உடன்போக்கு - தலைவி தன்வீட்டாரறியாமல் தலைவனுடன் செல்லுதல்

ணும் கலந்த விடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனியசு வையை யுடையதாமாகலால் அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (1)

உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

இது தலைவன் பிரிவிலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லியது.

ப - ரை. மடந்தையோடெம்மிடை—இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு-நட்புகள், உடம்போடுயிரிடை – உடம்போடு உயிரிடத்து, என்ன-எப்படிப் பட்டவை, அப்படிப்பட்டவையாகும், எ-று.

க - ரை. உடம்போடு உயிரிடை யுளவாகிய நட்புக ளெத்தன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்தை யோடு எம்மிடை யுலவாகியநட்புக்கள் - என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படிப் பட்டவையெனப் பன்மையாற் சொல்லியது. இரு வகை நட்புகளும் ஆதிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்து வருதல் இன்பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல் அவசியம் வேண்டுதல் என்றிவைகளை நோக்கி ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலால், அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லாதிருந்தவள் பின்னே உடையளாமென்றே ஆகியவிடத்தே இவன் எவனோவென்றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவனைக் கலத்தல் கூடுமோவென்றும் அவளுள்ளத்தே தோன்றும், அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவைதீரச் சொல்லியபடி. மற்று—அசை. (2)

கருமணியிற் பாவாயாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவி நீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது

ப - ரை. கருமணியிற்பாவாய் (என்கண்ணிற்) கருமணியி லிருக்கின்ற பாவையே நீ - நீ, போதாய் (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக (போகாதிருப்பாயாகில்) யாம்வீழும்—எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருநுதற்கு - அழகியநெற்றியையுடையவளுக்கு, இடம்-இடம், இல்லை-இல்லை, எ-று.

க - ரை. என்கண்ணிற் கருமணியினிடத்துறையும் பாவையே-நீ அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாதிருப்பாயாகில் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. நான்காணாமல் இருக்க மாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மைய ளல்லாமல் என் கண்ணுள் இருக்குந் தன்மையள் இருக்கும் போது உன்னோடு கூடியிருக்க இடம்போதாமையால், உன்னிலும் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தை கொடுத்து நீபோய் விடுவாயாக வென்பதாம். (3)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

இது பகற்குறியிலே புணர்ந்த நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. (எனக்கு) ஆயிழை-ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவள் புணருமிடத்து, உயிர்க்கு-உயிருக்கு, வாழ்தலன்னள் (உடம்போடு கூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள், நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு, சாதலன்னள் - அவ்வுடம்பு நீங்கிப் போதல்போ லாகின் றாள். எ-று.

க - ரை. தெரிந்த வாபரணத்தையுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத் தியிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும் பிரியுமிடத்து அவ்வுடம்பினின்று யிர்பிரிதல்போலும்-என்பதாம்.

வி - ரை. எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய் நிலையால் வந்தன - வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழிநிற்றலாலும் சாயங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலாலும் அவைகளே அவள் புணர்வு பிரிவுகளுக்கு உவமை யாக்கினன். (4)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
ஞெள்ளன்மர்க் கண்ணுள் குணம்.

இது * ஒருவழித்தணந்து வந்தபோது எம்மைநினைத்து மறிவீரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. யான்-நான், ஞெள்ளன்மர்க் கண்ணுள் குணம்-ஒளியின்வாயிப் போர்செய்கின்ற கண்களையுடையவளது குணங்களே, மறப்பின்-மறந்தேனுயின், உள்ளுவன்-நினைப்பேன், மறப்பறியேன் (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் ஆகலால் நினைத்தலு மறியேன், எ-று.

க - ரை. ஞெள்ளியவாய் போர்செய்யுங் கண்ணினை யுடையாள் குணங் களே நான்மறந்தேனுயின் நினைப்பேன், ஒருபொழுது மறத்தலையறியேனுத லால் நினைத்தலையு மறியேன்-என்பதாம்.

வி - ரை. நினைத்தலு மறியேனென்னும் பொருள்கொள்ள நிற்கையால் மன் ஒழியிசையில்வந்தது. குணங்கள்-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முத லானவை. இதுவரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது, பின் தலைவிசொல்லுவது. ()

கண்ணுள்ளிற் போகா நிம்மைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்-

இது ஒருவழித்தணத்தலில் தலைவனைத் தோழி இயற்பழிப்பாரென்று அஞ்சி அவள்கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. (தாம்காணுமைபற்றித் தூரத்திலே போயினுரென்று நினைப் பவர் நினைக்கக்கடவர்) எங்காதலவர் - எம்முடையதலைவர், கண்ணுள்ளில்

* ஒருவழித்தணத்தல் - தலைவன் யாதேனும்மொரு காரியங்குறித்துப் பிரிதல்.

(எமது) கண்ணுள்ளேநின்றும், போகார் - போகார், இமைப்பின் (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருகுவார் (அதனால் வருந்துவதஞ்செய்யார் (ஆகலாலே) நுண்ணியர் (காணப்படாத) நுண்ணியர், எ-று

க - ரை. தாங்காணுமைபற்றித் தூரத்திற் போயினுரென்று நினைப்பர் நினைக்கடவர். எமதுடைய நாயகர் எங்களுள்ளேயின்றும் போகார் ஈதறிதலாகவுந்தோமாகில் அதனால் வருந்துவதஞ் செய்யார் ஆதலாற் கண் உயிர்க்கு நுண்ணியர் - என்பதாம்.

வி - ரை இடைவிடாத நினைவின் மூபற்சியால் எப்போது முன்னே தோன்றலால், கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும் இமைத்தபோதும் அதிற் றலால். இமைப்பிற் பருகுரரென்றும் சொல்லினுள். (6)

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ள தலைவர், கண்ணுள்ளராக (எம்) கண்ணுள் நிருக்கின்ருராகலால், கண்ணுமெழுதேம்-கண்ணினை (யியற்ற) எழுதுவதுஞ்செய்யேம், கரப்பாக்கறிந்து (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து, எ-று.

க - ரை. எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள் நிருக்கின்ருராகலால், கண்ணின்மை யெழுதேம்-அவர் மறைதலையறிந்து-என்பதாம்.

வி - ரை. எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் என்ன வென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
வஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. காதலவர் - எமது தலைவர், நெஞ்சத்தாராக-நெஞ்சு நிருக்கின்ருராதலால் (உண்ணும்போது) வெய்துண்டல்-சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு, அஞ்சுதும்-அஞ்சாநின்றேம். வேபாக்கறிந்து - (அவர் அதனுலே) சூடுறுதலை அறிந்து, எ-று.

க - ரை. எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள் நிருக்கின்ருராகையால் உண்ணுப்போது வெய்தாக உண்டலை யஞ்சுவோம் அவர் அதனுல் வெய்துறுதலையறிந்து-ஒன்பசாம்.

வி - ரை எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி லிருக்கிறவரைப் பிரிந்தான்றென்றுநினைக்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம். (8)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லினைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

ககஙூ - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.௪அக

இது * வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப் பிரிந்தவிடத்துத்தலைவி பொருத்திருத்தற் பொருட்டுத்தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இம்மைப்பின் (என்கண்) இமைக்குமாயின், கரப்பாக்கறிவல் (உள்ளிருக்கிற காதலர்) மறைதலறிந்து இமையேன், அனைத்திற்கே-அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்-இவ்வூர், ஏதிலரென்னும் (தூங்காதநோய்செய்தார்) அன்பிலரென்னும், எ-று.

(க-ரை.) என் கண்ணிகைக்குமானால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர்மறைதலையறிந்து இமையேன் அவ்வளவிற் கவரைத் துயிலாநோய் செய்தாரன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கு மிவ்வூர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) தன் கருத்தறியாமைபற்றிக் கோபித்துச் சொல்லலால், தோழியை வேறுபடுத்தி ஊரென்றாள், ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். க

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காதலர்) உள்ளத்துள்-மனதுள், என்றும்-எப்பொழுதும், உவந்து-மகிழ்ந்து. உறைவர்-வாசஞ்செய்யாநிர்பர், (அதனையறியாமல்) இவ்வூர்-இவ்வூர், இகந்துறைவர்-பிரிந்துதிராநின்றார், ஏதிலரென்னும்-அன்பிலாரென்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என்னுள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து வாசஞ்செய்யாநிற்பர். அதனை அறியாதவரைப்பிரிந்து வாசஞ்செய்யா நின்றார். அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உவந்துறைவ ரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினாள். பிறியாமையும் அன்பும் உடையவரை இலரென்று பழிக்குந் தன்மையை யல்லையென்பதாம்.

நூற்றிபதிமூன்றாம்-அதிகாரம்-காதற்சிறப்புரைத்தல்

முற்றிற்று.

---

* வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல் கல்யாணத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

ஆம்-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்

அஃதாவது: துறப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனுகிய தலைவனும் *அறத்தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இது காதல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால், காதற்சிறப்புரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

காம முழந்து வருந்தினர்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

துறப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனுகிய தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமமுழந்து (அரியமகளிரோடு) காமத்தை அனுபவித்து (பின் அதுபெருமல்) வருந்தினார்க்கு-துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏமமடலல்லது (முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற 0 மடன்மாவல்லது, வலி-வலியது, இல்லை-(இனியெனக்கு) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை யநுபவித்தும் பின்னது பெருதுன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, முன்னுங்காப்பாய் வருகின்ற மடலல்லது இனிவலியதில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏமமாதல், அத்துன்ப நீங்கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக்கொடுத்தல். வலி-ஆகுபெயர், முன்னும் ஆடவருயினர், இன்பமடைந்து வருகிறவழியிருக்கவும் உன்னை அதற்குத்துணையென்று நினைத்து வீணுக முயன்றாரன் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனுகலால் இனியாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பது கருத்து.

நோனு வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

இது நாணமுடைய உமக்கு மடன்மா வேறுகை முடியாதென்று அதனை விலக்கலுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நோனு (அவ்வருத்தத்தைப்) பொருத. உடம்பு முயிரும்உடலும் உயிரும், மடலேறும் (அதற்குக் காப்பாகிய மடன்மாவை)ஏறுகினையாகின்றன, நாணினை (அதனைவிலக்குவதாகிய) நாணத்தை, நீக்கிநிறுத்து-ஒழித்துவிட்டு, -எ-று.

(க-ரை.) அவ்வருத்தத்தினைப் பொருத உடம்பு முயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினையூர்க் கருதாகின்றன. அதனை விலக்குவதாய் நாணினையகற்றி - என்பதாம்.

---

* அறத்தாடு நிற்பித்தல்-இவ்கே தலைவி தன்காமத்தைப்பாங்கி முதலானவரால் வெளிப்படுத்தல்.

0 மடன்மா - பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை.

ககச - ஆம் - அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்ச அஉ

(வி-ரை.) அறிவு முதலானவை முன்னே நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது. அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு உடம்பு முயிருமென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமை பொருட்டு மடலேறு மென்றது அவன் தன் பொருமையறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து உ

நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்று ரேறு மடல்.

இது நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை) நாணொடு நல்லாண்மை நாணத்தையும் பிருந்த ஆண்மையையும், பண்டி-முன்னே, உடையேன்-உடையேன் (அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்) காமுற்று ரேறுமுடல்-காமமிருந்தவரேறுமடலை, இன்று-இப்போது உடையேன்-உடையேன், எ-று.

(க-ரை.) நாணத்தையு மாண்மையையு முன்னமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்காரேறு மடலினையுடையே - என்பதாம்.

(வி-ரை) நாண் இழிவானவை செய்யிடத்து விலக்குவது ஆண்மை ஒன்றுக்குந் தளராதிற்றல், அவை முன்னுள்ளன, இன்னுள்ளது இதுவே யாகலால், கடிதிலே முடியுமென்றபடி. ந

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

இது நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) (நாண் தன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்ட) நாணொடு நல்லாண்மை யென்னும்புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகிய புணைகளை, காமக்கடும்புனல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்க்குமே (என்னிற்பிரித்துக்) கொண்டு போகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது-என்பதாம்,

(வி-ரை) அவை செய்யமாட்டாத மற்றை நீரினீக்குதற்கு கடும்புன லென்றான். இந்நீர்க்கு அவைபுணையாகாதலால் அவைநீங்குமென்பதாம்

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர்.

இது இப்பொருக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி வந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மாலை யுழக்குந்துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந்துன்பத்தையும், மடலொடு (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும், (முன்அறி

(வி-ரை.) பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். இதுவரைக்குந் தலைவன்சொல்லியது பின்னே தலைவிசொல்லுவது. எ

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுகாப்புச்சிறைஅதிகப்பட்டுக்காமம் பெருகியபோதுதலைவிசொல்லியது

(ப-ரை.) (இவர்) நிறையரிய (ரென்னாது) நிறையால் (காம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன்னளிய ரென்னாது - மிகவும் அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் (மகளிரது) காமமும், மறையிறந்து (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும் சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் நாமேற்கொள்ளுதற்கு அரியரென்றஞ்சுதல் செய்யாது. மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது. மகளிர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுமாயிருந்தது என்பதாம்.

(வி-ரை.) என்னாதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே மன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன்காமம் பெருகிறபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. அ

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (நான்முன் அடங்கி யிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலாரென்று (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று) நினைத்து, என்காமம்-எனது காமமானது மறுகில் (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு-மயங்கி, மறுகும்-சுழல்கின்றது எ-று.

(க-ரை.) யான் முன்னடங்கி நிற்றலால் எல்லாரும் என்னையறிதலிலர்-இனியவ்வாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று நினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயங்குதல் * அம்பலாதல்-மறுகுதல். ○ அலராதல் இடவிரண்டுமாயிற்று. இனி [] அறத்தொடு நிற்றல்வேண்டு மென்பதாம் ௯

---

* அம்பல்-சிலரறிந்து தம்மிற்பேசல்.

○ அலர் பலரறிந்து தூற்றல்.

[] அறத்தொடுநிற்றல்-காமத்தைவெளிப்படுத்தல்.

யேன் தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலை யுடையவள், தந்தாள் (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள், எ-று.

(ப-ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காமம் மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயினு மாலையிலே மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றிவந்த தாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதேசொல்லுகிற இளமையளென்பதுதோன்ற தொடலைக்குறுந்தொடியென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பது கருத்து.

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

இது மடலூரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என்கண்-எனது கண்கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்) யாமத்தும் (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலூர்தல்-படன்மாவேறலையே, உள்ளுவேன்-நினைப்பேன், எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுகாரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரைசெய்யாவாம், அதனால் யாவரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இளிக்குறை முடிப்பதுநாளையெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளீரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரென்றே தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கடலன்ன காமமுழந்து-கடல்போற் கரையற்றகாமநோயை அனுபவித்தும், மடலேறா-மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற) பெண்ணின்-பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கது-மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் - உலகத்தில் இல்லை, எ-று

(க-ரை.) கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை அனுபவித்துமடலேறுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண் பிறப்புப்போலத்தக்க பிறப்பு உலகத்தில்லை - என்பதாம்.

யேன் தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலை யுடையவள், தந்தாள் (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள், எ-று.

(ப-ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையலையுடையவள் தந்தாள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காமம் மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயினு மாலையிலே மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றிவந்த தாகலால் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதேசொல்லுகிற இளமையளென்பதுதோன்ற தொடலைக்குறுந்தொடியென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பது கருத்து.

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

இது மடலூரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என்கண்-எனது கண்கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்) யாமத்தும் (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலூர்தல்-படன்மாவேறலையே, உள்ளுவேன்-நினைப்பேன், எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுகாரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரைசெய்யாவாம், அதனால் யாவரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பதுநாளையெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளீரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரென்றே தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கடலன்ன காமமுழந்து-கடல்போற் கரையற்றகாமநோயை அனுபவித்தும், மடலேறா-மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற) பெண்ணின்-பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கது-மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் - உலகத்தில் இல்லை, எ-று

(க-ரை.) கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை அனுபவித்துமடலேறுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண் பிறப்புப்போலத்தக்க பிறப்பு உலகத்திலில்லை - என்பதாம்.

யவுயிரானது, நிற்கும் (அவளைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும், அதனை-அந் நிலைபேற்றை, பாக்கியத்தால் நல்லூழால் (நானே) அறிவதல்லது, பலர் (தூற்றுகின்ற) பலரும், அறியார்-தெரியார். எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்கு முண்டாகிய நட்பு அலரா யெழுத லால் என்னரிய வுயிரானது அவளைப்பெற்றதுபோல் நிலைபெறும் அந்நிலை பேற்றைத் தெய்வத்தால் நானே யறிவதல்லது பலருமறியார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) இரவுக்குறி தப்பித் தலைவியை அடையப்பெறுத வருத்த மெல்லாம் தோன்ற ஆருயிரென்றும் அப்படி அரியவளை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்ற தென்றற்கு-அலரெழவாருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுககோடாதலே, அவ்வ யலார் அறிந்தார் தூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவர றியாதிருக்கிறது பாக்கியத்தாலென்றும் சொல்லினன். பலருமென்கிற முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. க

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மலரன்ன கண்ணுள்-மலர்போலும் கண்களையுடையவளது, அருமை (அடைதற்) கருமையை, அறியாது-அறியாமல், இவ்வூர்-இவ்வூரி லுள்ளவர்கள் (அவளை யெளியவளாக்கி) அலர் (அவளோடு) அலர் கூறலை எமக்கு-எனக்கு, ஈந்தது-உபகரித்தது, எ-று.

(க-ரை.) மலர்போலும் கண்களையுடையவளது அருமையறியாது இவ்வூர் அவளை யெளியவளாக்கி அவளோடலர் கூறுதலை யெமக்குபகரித் தது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அருமை-குறிபிழைத்தலாலும், இடைமீகேளாலும், ஆகியது ஈந்ததென்றான். அதற்குச் சார்பாகலால் அலர் தூற்றுவாரை அவர் செய்த உதவிபற்றி இவ்வூரென்றான். உ

உருதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பயந்தஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஊரறிந்த கௌவை (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா யிருக் கையை) இவ்வூர் அறிதலால் வீளைந்த (அலரானது) உருதோ (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றே (அதுகேட்ட) என்மனமானது, பெறுஅது (புணர்ச் சியைப்) பெறுதிருந்தே. பெற்றன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலும் குண முடைத்து (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி யுண்டாயிருக்கையை இவ்வூரறிதலான் விளைந்தவலரெனக் கூறுவதொன்றோ அதுகேட்ட என்மனம் அப்புணர்ச்சியைப்பெறாதிருந்தேபெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்துஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) பெற்றன்ன நீர்மை-பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலுமின்பமுடைமை நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்கமனம் வரிவிக்கப்பட்டது. ௨

கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமம் (என்) காமம், கவ்வையால் (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால், கௌவிது-அவர்தலையுடைத்தாயிற்று, அதுவின்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின், தன்மையிழந்து-தவ்வென்னும் சுருங்கிப்போகும். எ-று.

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்றவலரால் அலர்தலையுடைத்தாயிற்று, அவ்வல ரில்லையாயில் தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும்-என்பதாம். ௧

(வி-ரை.) அலர்தல். மேலுமேலுமிகுதல். தன்மை - இன்பந்தருதல். தவ்வென்னுமென்றது-குறிப்புமொழி. ௪

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (கள்ளுண்பார்க்கு) களித்தொறும்-களிக்குந்தோறும்,கள்ளுண்டல்-கள்ளுண்ணுதல், வேட்டற்று - இனிதாம் விதம்போல் (எனக்கு) காமம்-காமமானது, வெளிப்படுந்தோறும்-அலராந்தோறும், இனிது-இனிதாகா நின்றது, எ-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்ட லினிதாமாறுபோல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறு மினிதாகின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேட்கப்பட்டதற்றா லென்பது - வேட்டற்றாலென நின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்கிற தென்பதாம். ௫

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

இது இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும் தலைவனைக்கூடப்பெறாத தலைவி அவன் * சிறப்புத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய் அலரை அறிவித்து மணஞ்செயல் வினாவியது.

(ப-ரை.) கண்டது (தலைவனைநான்) காணப்பெற்றது, ஒருநாள்-ஒரு நாளேயாகும், அலர் (அதனாலுண்டாகிய)அலரானது(அவ்வளவினதன்றி)

* சிறப்புறம் - தலைவியைக் காவல்செய்த விடத்தின் புறம்.

திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று-சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகமெங்கும் பறந்தது, எ-று.

(க-ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒருநாளேயாம் - அதனாலுண்டான அலரானது அவ்வளவின தல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போலெங்கும் பரந்தது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்துபாம்புகொண்டற்றென்றாள், பூமிநிழல் பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்னும் வடநூல்வழக்குப்பற்றி அது சந்திரனை மறைத்தல் கணித சித்தாந்தங்களிலேகாண்க. இருவழியும் மன்னும்-உம்மும்-அசைநிலைகள். காட்சியின்றியும் அலர் பறக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் வேண்டுமென்பதாம். ௬

ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்.

இது மணஞ்செயல் நீளப்பொறாத தலைவியைத் தலைவன் சிறைப்புரைத்தானாத லறிந்ததோழி ஊரவரலரையும் தாய்சொல்லையும்நோச்கிநீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழுப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இந்நோய்-இக்காமநோயாகிய (பயிர்) ஊரவர்கௌவை-இவ்வூரிலுள்ள மகளீர் எடுக்கின்றஅலரானது, எருவாக-எருவாக, அன்னைசொல்-(அதுகேட்டுக்கோபித்து) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது, நீராக - தண்ணீரானது, நீளும்-வளராநின்றது, எ-று.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அலரானது எறுவாக தாய்சொல்லானது நிராகவளர்க்கின்றது-என்பதாம்

(வி-ரை.) ஊரவரென்பது-தொழிலால் ஆணொழித்துநின்றது [ஏகதேசவுருவகம்] சுருங்குதற்கு ஏதுவாகின்றவை தாமேவிரிதற்கு ஏதுவாகின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோனாதல் பயன். எ

நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற்
காம நுதுப்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை) கௌவையால் (அயலவர் எடுக்கின்ற) அவராலுண்டாகின்ற காமம்-காமத்தை, நுதுப்பேமெனல்-அறிவிப்பேமென்று நினைத்தல், நெய்யால்-நெய்யினாலே, எரி-நெருப்பை, நுதுப்பேமென்றற்று-அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அயலாரெடுக்கின்ற அலராலுண்டாங் காமத்தை அவிப்பேமென்று நினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) காமம்வளர்தற்குக் காரணமாகிய அலரால் அதை அவித்தல் கூடாதென்பதாம். அ

அலர்நாண வொவ்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

இது மணஞ்செய்தற்குப்பொருள் சம்பாதிக்கத்தலைவன் பிரிந்தபோது
பொறாதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து
அலரஞ்சிப்பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தொழிக்குச்சொல்லியது

(ப-ரை) தம்மைக்கண்டநாளில்) அஞ்சலோம் பென்றார் (உன்னைவிட்டுநீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே, பலர்நாண (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக்கடை (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின் அதர் (அயலவர் நூற்றுகிற) அலருக்கு, நாணவொவ்வதோ (நாம்) நாணக்கூடுமோ.

(க-ரை.) தம்மைக்கண்டநாளில் உன்னைவிட்டுநீங்கேன் அஞ்சுதலொழியென்றவரே இன்றுகண்டார் பலரும் நாணும்வகை நம்மைத்துறந்தபின் நாமேதிலார்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது-என்பதாம்.

(வி-ரை) கண்டார் நாணுகிற நிலைமையேமாகிய நாம் நாணுதல் எவ்விடத்ததென்பதாம்.

தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

இது தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிதலைவிக்குச் சொல்வாளாய்
அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசைகொள்ளச் சொல்லியது

(ப-ரை.) யாம்-நாம், வெண்டுங்கௌவை (உடன்போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர்-இந்தவூர், எடுக்கும் (தானே) எடுக்கின்றது, காதலர் (இனித்) தலைவர், வேண்டின் (நாம்) வேண்டினால், தாம்-தாமும், நல்குவர்-அதற்கு உடன்படுவர் (ஆதலால் இவ்வலர்நமக்கு நன்றாய்வந்தது,) எ-று.

(க-ரை.) உடன்செல்லுதற்குக் காரணமாக நோக்கி நாம்முன்விரும்பவதாகிய அலரை யிவ்வூர்தானே யெடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம் வேண்டியக்காலதனை இனிது நேர்வராதலின் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்தது - என்பதாம்,

(வி-ரை.) உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. நம்மிடத்துஆசையுடைமையால் மறாரென்பதுதோன்ற காதலரென்றாள். க

நூற்றிபதினைந்தாம்-அதிகாரம்-அலரறிவுறுத்தல்.

முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பிரிவாற்றுமை சொல்லுகின்றார். உ-ம். *

ககசு-ஆம்-அதி-பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது: மணம்செய்து கொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளின் பங்களின் பொருட்டுத் தலைவியைப்பிரிந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும் செல்லுநாளில், அப்பிரிவை அவள்பொறுக்க மாட்டாதவளாற்தன்மையாம் அது இங்கே பிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத் தோழிசொல்லலும், தோழிக்குத்தலைவி அவன் குறிப்பால் அறிந்துசொல்லலும், பிரிவை அறிவித்த விடத்துச்சொல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், எனநால்வகையாலே சொல்லப்பட்டது.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

இது பிரிந்து கடிதில்வருவேனென்ற தலைவனுக்குத்
தோழிசொல்லியது.

(ப-ரை.) செல்லாமையுண்டேல் (நீ எம்மைப்) பிரியாமை உண்டாயின் எனக்கு-எனக்கு, உரை (அதனை) சொல்லு, மற்று-அதுநீங்க, நின்வல்லரவு (பிரிந்துபோய்) நின்விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்வார்க்கு, உரை-சொல்லு, எ-று.

(க-ரை.) நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயினதனை யெனக்குச்சொல்லஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல் சொல்லுவையாயினதனையப்பொழுதுயிர் வாழ்வார்களுக சொல்லென்பதாம்.

(வி-ரை) தலைவியை யொழித்து எனக்கென்றுள் தான் அவள்என்கிற வேற்றுமையில்லாமையால், நீ பிரிந்திருக்கும் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவுகாணும் வலிமையுடைய ளல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடுவளென்பதாம். அழுங்குவித்தல்-பயன் க

* (இறையனாரகப்பொருள்) கற்பினுட்டோன்றவே கடிவரையின்றே, ஓதல் காவல் பகைதானிவினீங்கே, வேந்தர்க்குற்றுழிப்பொருட்பிணிபரத்தையென்றுக்கவ்வாறே யவ்வயிற்பிரிவே. (தொல்காப்பியம்) கற்பெனப்படுவதுகாரணமொடுபுணர, கௌற்குறிமரபிற் கிழவன்கிழத்தியை ஏ, கொடைக்குறிமரபினோர் கொடுப்பக்கொள்வதுவே. (அகப்பொருள்விளக்கம்) பொற்பமைநிறப்பிற் கற்பெனப்படுவது, மகிழ்வுமூடலு மூடனுணர்த்தலும், பிரிவு மம்பிறவு மருவியதாகும்.

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

இது தலைவனது பிரிவைக்குறிப்பால் அறிந்ததலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (தழையுமாலையுங்கொண்டு பின்னின்றாளில்) அவர்பார்வல் அவரது பார்வைமாத்திரமும் (புணர்ச்சி குறித்தமையால்) இன்கணுடைத்து(நமக்கு) இன்பமுடைத்தா யிருந்தது (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்து கொண்டிருக்கவும் (புணர்வு-அப்புணர்ச்சி, பிரிவஞ்சும்-பிரிவென்றஞ்சுக, புன்கண்-அச்சத்தினை, உடைத்து-உடைத்தாயிற்று(அவரன்பினிலமை இது) எ-று.

(க-ரை.) தழையுங் கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்றவர் நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையா னமக்கின்ப முடைத்தாயிருக்கு மின்றப் புணர்ச்சிதானிகழா நிற்கவு மது பிரிவுரென்றஞ்சு மச்சத்தினை யுடைத்தாயிற் றவரன்பினிலமை யிதுவென்றவா ரென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல். அசை. பார்வலென்றவதனாலே-புணர்ச்சிபெறுமலதனை வன் பின்னின்ற காலம்பெறப்பட்டது. புன்கண்-துன்பம். அது காரணத்தி ன்மேலாயிற்று, அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாலாவது புணரும்போதுதன்னை மிகப்புகழ்தலாலும், அணிதிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்ட அச்சஞ்செய்தலுமிடை மை அழுக்குவித்தல் பயன்

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அறிவுடையார்கண்ணும் (பிரியேனென்றதஞ்சொல்லையும் நம்பிரிவு (பொருமையையும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும், ஓர் டத்து-ஒரோவழி, பிரிவு-பிரிவுதலை, உண்மையான்-உண்டாதலால், தே றம் (அவர்சொல்லும் தலை யறியும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையரென்று தெ ளியுக் தெளிவு, அரிது-அரிதாயிருந்தது, எ-று.

(க-ரை.) பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லு நம் பிரிவாற்றுமையு மறிதலுடையாய் காதலர்கண்ணு மொரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தலானவர் சொல்லும் தலையறியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தெறிந்தற்ற மரிதாயிருக்கு தென்பதாம்.

(வி-ரை.) அரோ-அசைநிலை, உண்மை-உயர்வு சிறப்பு.

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அளித்து(எதிர்ப்பட்டகாலே)தலையளிசெய்து, அஞ்சலென்றவர் (உண்ணேவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சர் திருவென்றவர் தாமே, நீப்பின் பின்னே) பிரிவாராயின் (அவர்க்கல்லாமல்) தெளித்தசொல் (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்ட சொல்லே, தெறியார்க்கு (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு, தவறு-குற்றம், உண்டோ-உளவோ. எ-று.

(க-ரை.) எதிர்ப்பட்டஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியேனஞ்சலென்றவர் தாமே பின்பிரிவாராயினவர்க் கன்றியவர் தெளிதலவித்த சொல்லே மெய்யெனத்தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேறியாரென்றது தன்னேப்பிறர்போற் சொல்லியது. சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழுங்கச் செய்யென்பது கருத்து. ச

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஓம்பி-என்னுயிரைச் செல்லாமற் காப்பாற்றுவையாயின், அமைந்தால் (அதனே ஆளுதற்கு) அமைந்தவராது, பிரிவு-செலவை, ஓம்பல்-அழுங்குவிப்பாயாக, மற்று-அழுங்குவிப்பா ரில்லாமல் அவர்-அவர், நீங்கின்-செல்வாராயின் (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால் புணர்வு (பின்பு அவரைச்) கூடுதல், அரிது (எனக்கு) அரிதாம், எ-று.

(க-ரை.) என்னுயிரைச் செல்லாமற்காத்தியாயினதனேயாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினே யழுங்குவிப்பாயாக வழுங்குவிப்பாயன்றி யவர் செல்வாயினவரா லாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லுஞ்சென்றூர் பின்னவரைக் கூடுதலெனக் கரிதாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. ஆளுதற் கமைதல்-தலைவராதற்கு ஊழால் எற்புடையராதல். ஞ

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ணை ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

இது தலைவன்பிரிவை அறிவித்தவாறுவந்து சொல்லியதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) அவர் (நமதுபிரிவு பெருமையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே (நம் முன்னின் றும்) பிரிவுரைக்கும் (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும் வன்கண்ணராயின்-அருளில்லாமையை யுடையராயின் (அத்தன்மையரான பின்பு) நல்குரென்னு நசை (நம்பொருமையை அறிந்துவந்து) தலையளி செய்வாரென்னுமாசை அரிது-விடப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நங்கவ்வுக்கமை யறிந்ததலைவர் தாமே நம்முன்னின்றுதம் பிரிவினை புணர்த்தும் வன்கண்மை புடையராயினுராயி னத்தன்மையராய் பின்புநம்மாற்றாமை யறிந்துவந்து தலையளிசெய்வ சென்றிருக்குமாசை விடப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லா மற் பிரிவெண்ணுதலும்அறிவித்தலும், வல்லாயினர், பிரிந்துபோய்அன் புடையரான நம்மை நி, அதுவந்து அளித்தல் எவ்விடத்ததென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துறைவன்-நெய்தனிலத்தலைவன், துறந்தமை (என்னைப்)பிரியலுற் றமையை (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து) முன்கையிறை (எ ன்) முன்கையிறையினின்றும், இறவாநின்றவூர்-கழலாநின்ற வளையல்க ள், துற்றுகொல் (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவ ந்து நீ அறிந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ, எ-று.

(க-ரை.) துறைவனென்னைப்பிரியலுற்றமையையவனுணர்த்தாமற்று மே யுணர்ந்தேன் முன்கையினிறையினின்றும், கழலாநின்ற வளைகளென க்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டு மோ - என்பதாம்.

(வி-ரை.)முன்னே நிகழ்ந்தமையால் துறந்தமையென்றும்,கேட்டவள வில் மெலிந்து பொறுமையால் இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினுன்,அ ழுங்குவித்து அதுவந்து சொல்லுந் தன்மையல்லாத நீயும் இவ்வாசெ ய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி.

இன்னு தின்னில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இன்னில்லூர் (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறிகிற) தோழியரில்லா த வேற்றூரினிடத்து, வாழ்தல்-வாழுதல்,இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும் (அதன்மேலும்) இனியார்ப்பிரிவு(தங்) காதலரைப்பிரிதல்,அதனினும்-அவ் வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) மகளீர்க்குத் தங்குடிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின் கண் வாழ்தலின்னுத ததின்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரித லதனினு மின்னு தென்பதாம்.

(வி-ரை.) தலைவன் செல்லுதலை அழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இன்னில்லூரென்றாள். உலக நடை சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி.

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

இது காமம் தீயேபோல் நின்றவிடத்தைச் சுடுமாதலால் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) தீ-நெருப்பானது, தொடின் (தன்னைத்) தொட்டால், சுடிற் (சுட) லல்லது-சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய்போல - காமமாகிய நோயைப்போல, விடின் (தன்னை) விட்டுநீங்கினால், சுடலாற்றுமோ (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ, எ-று.

(க-ரை.) தீதன்னைத் தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுகலல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றாற்றப்பாது சுடுதலை வற்றோமாட்டாது- என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுடினென்றது-மந்திர மருந்துகளாலே தப்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றற்கு-சும்மாசுடலென்றாள் நீங்கில் அனுபவியாமை சுடல் முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை நான் பொறுக்குவிதம் என்னையென்பதாம். ௧

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ இது செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி-பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லனோய் (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி-ஒழித்து, பிரிவாற்றி (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின்னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழுமகளிர். பலர் (உலகத்திற்) பலர். எ-று,

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும் பிரிவுவுணர்த்திய வழியதற்குடன்பட்டுப் பிரியங்கா ணிகழுமல்ல னோயினையு நீக்கிப்பிரிந்தார் பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்துயிர் வாழுமகளி ருலகத்துப் பலரென்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னிலுஞ் சிறக்கத் தலையளிபெற்று இன்பத்தை அனுபவிக்கிற சமயத்தில் அதனையிழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடன்படுதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியன்றும் செல்லுந் தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும், அவர்வருமளவும் நாம் பொறுத்திருக்கும் விதம் என்னென்றும், அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்குவந்து

கிடைக்குமோவென்றும், இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிற கவலைமனத்தை விட்டு நீங்காதாதலால் அல்லனோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிற காமவேதனையும் புறத்தில், வீணை, யிசை, சந்திரன், தென்றல், இவைமுதலாய் வந்து அதனை வளர்ப்பையும் பொறுத்தல் அருமையாகலால் பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலரை விட்டிருக்கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழவல்லவர் ஒருவரும் இல்லையென்பது குறிப்பினாலே தோன்ற பின்னிருந்து வாழ்வார் பலரென்றும், சொல்லினாள். பிரிவிலே நிகழ்ப்பவைகளைப் பிரிவென்றாள். ஆற்றிநீக்கி ஆற்றி யென்பவை ஓசை வகையால் அவைகளினருமை யுணர நின்றன. பிரிவையுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது யானும் இறந்து படுவேவென்பது கருத்து. க௦

நூற்றிப்பதினாராம்-அதிகாரம்-பிரிவாற்றாமை

முற்றிற்று.

ககஎ-ஆம்-அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது. பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுத்துகின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்து இரங்கலாம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பேன் மன்யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

இது காமநோயை வெளிப்படுத்துதல் உன் நாணத்திற்குத் தகாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) யான்-நான், நோயை-இந்நோயை, மறைப்பேன் (பிறரறிதற்கு நாணி) மறையாநின்றேன் (நிற்கவும்) இஃதோ-இந்நோயோ, இறைப்பவர்க்கு (நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு, ஊற்றுநீர்போல - ஊற்று நீரைப்போல, எ-று.

(க-ரை.) இந்நோயைப் பிறரறிதனாணி யான் மறையா நின்றே னிற்கவுமிஃதந்நாணவரை நில்லாதிரைப்பவர்க் கூற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகா நின்றதென்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்மரைத்தலாலே பயன்யாதென்பது படநிற்கையால்,மன் ஒளியிசை, இனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டு மென்பதாம். க

கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

ककक-ஆம்-அதி-பசப்புறுபருவரல்

அஃதாவது: பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது, பிரிவு பொருமையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது தலைவனைக் காணப்பெறுதவிடத்து நிகழ்வதாகலால் கலவிதுப் பழித்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

இது முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்டதலைவி அதுபொறாமல் பசப்புநிறமடைந்த விடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப-ரை. நயந்தவர்க்கு-(என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு, நல்காமை-பிரிவை, சேர்ந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்டான், பசந்த (அதனைப்பொறாமல் இப்பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த, என்பண்பு - என்நியல்பை, யார்க்கு-எவர்க்கு உரைக்கோ-சொல்வேன் எ-று.

க-ரை என்னை நயந்தவர்க்கது பொழுதுபிரிவை யுடம்பட்ட யானதனை யாற்றாநிதுபொழுது பசந்தவென் னியல்பினை யார்க்குச்சொல்லுவே னென்பதாம்.

வி-ரை. பிறவென்றது-அசைநிலை. தான் உடன்படாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல்குறித்துப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தாராகலால் அவரன்புடைய ரென்னுங்கருத்தால் நல்காமையென்றும், முன்னே உடன்படுதலும் பின்னே பொறாமல்பசத்தலும் பிறர்செய்ததை யல்லவென்றற்கு பசந்தவென் பண்பென்றும். யான் செய்துக்கொண்ட தன்பத்தை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால், யார்க்குரைக் கோவென்றும் சொல்லினள்,

அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

இது பொருளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப்பேனென்பது தோன்றச்சொல்லியது.

ப-ரை. (நான்பொறுத்திருக்கவும்) பசப்பு - இப்பசப்பு நிறம், அவர் அவர் தந்தாரென்னுந் தகையால் என்னை) உண்டாக்கினரென்னுங் களிப்புநிகுதியால் என்மேனிமேல்-என்னுடம்பின்மேல் இவர்தந்தது-ஏறி. ஊரும செலுத்தாநின்றது, எ-று.

க-ரை. யானற்றியுளேனுகவு மிப்பசப்புத்தா னென்னை யுண்டாக்கினரவ ரென்றும் பெருமிதத்தா னெனைமேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தா நின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. இது-உரிமைப்பற்றி ஊர்கின்றது. இதற்கு நீ கவலைப்படாதே என்பதாம். (உ)

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து.

இது அழகு நாணமுங்கெடாமல் நீ பொறுத்தல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. (பிரிகின்ற பொழுதே) கைம்மாறு (அவ்விரண்டுக்கும்) நிலைமாறுக, நோயும் பசலையும்-இக்காமநோயையும் பசலையையும், தந்து (எனக்குத்) தந்து, சாயலுநாணும் (என்மேனி) யழகையும் நாணத்தையும், அவர்-அவர் கொண்டார்-கொண்டுபோனார், எ-று.

க-ரை- பிரிகின்றலான்றே யவ்விரண்டிற்குந் தலைமாறுக வீக்காநோயினையும் பசலையையு மெனக்குத்தந்தேன் மேனியழகினையும் நாணியையுமவர் கொண்டு நீங்கினரென்பதாம்.

வி-ரை. நோய்க்கு-நாணும் பசலைக்கு-சாயலும், ஆதலால் எதிர் நிறனிறை அடக்குந்தோறு மிகுதலால் நோய்நாணுக்குத் தலைமாறுயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவைஉண்டாதலும், இவைஇலவாதலும் கூடாவென்பதாம்.

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு

இது பிரிகின்றவர் தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் கற்குணங்களையும் அறியாவாகையால் அவர் விரைந்துவருவா ரென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. யான்-சான், உள்ளுவன் (அவர் சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன், உரைப்பது (வாயால்) சொல்லப்படுவது:, அவர்திறம்-அவரே (அப்படிச்செய்யாதிருக்கவும்) பசப்பு-பசலைநிறம் (வந்துநின்றது (இது) வஞ்சனையாயிருந்தது, எ-று.

க-ரை. அவர்சொற்களை யான் மனத்தால் நினையாதிற்பேன் வாக்காலு ரைப்பது மவர் கற்றிறங்களையே யங்ஙனஞ்செய்யாதிருக்கவும் பசப்புவந்துநின்ற இதுவஞ்சனையா யிருந்த தென்பதாம்.

வி-ரை. பிறவும்-ஒவும்-அசைநிலைகள். மெய் மற்றை மனவாக்குகளின் வழியுள்ளதாகலால். அதனிடத்தும் வருந்தன்மையதான்றுயிருக்க வந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருக்கதென்று தான் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று.

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

இது தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீ பொறுக்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்து சொல்லியது.

ப-ரை. உலக்காண்-அக்காலத்து, எக்காதலர்-எமதுத் தலைவர், செல்வார் (பிரிந்து) செல்வாராக, என்மேனி-எனது வடிவம், பசப்பூர்வது, பசலைநிற மடைவது, இவக்காண்-இங்கேயன்றோ (அப்படிப்பட்டது) இன்று வேறொன்றாமோ, எ-று.

க-ரை. பண்டு நங்காதலருஞ் செல்வராக வென்மேனிப் பசப்பூர்வதிங்கேயன்றோ வப்பெற்றியதின்று பிறிதொன்றாமோ வென்பதாம்.

வி-ரை. உவக்காண் இவக்காணென்பன ஓட்டிநின்ற விடைச்சொற்கள் அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும்பகலிரவுகளின் செலவு வரவுகள்போல்வதை அறிந்திருந்தும், அறியா தால்போல் நீ சொல்லுகின்றது என்னை யென்பதாம்.

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண் கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

இதுவுமது.

ப-ரை. விளக்கு-விளக்கினது, அற்றம்பார்க்கும்-சோர்வுபார்த்து நெருங்கி வருகிற, இருளேபோல் இருளைப்போலவே, பசப்பு-இப்பகலை நிறம், கொண் கன்-தலைவனது, முயக்கு-புணர்ச்சியானது, அற்றம் பார்க்கு-சோர்வு பார்த்து நெருங்கிவரும், எ-று.

க ரை. விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிருள்போலக்கொண் கனது முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிப்பசப்பென்பதாம்.

வி ரை. முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம் பார்த்துவருகிற பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம். (௬)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

இதுவுமது.

ப-ரை. புல்லிக்கிடந்தேன் (முன்னொருநாளிலே காதலரைத்) தழுவிக்கிடந் தான், புடைபெயர்ந்தேன் (அறியாது) சற்றுவிலங்கிலேன், அவ்வளவில்-அவ் விலங்கிய வளவிலே, பசப்பு-பசலைநிறமானது, அள்ளிக்கொள்வற்றே-அள்ளிக் கொள்ளப்படும் பொருள்போல்வந்து நிறைந்தது, எ-று.

சு-ரை. முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்ந்தெனப் புடைபெயர்ந்த வள்விலே பசப்பள்ளிக் கொள்வதுபோல வந்து செறிந்த தென்பதாம்.

இ0அ ககக - ஆம் - அதி - பசப்புறுபருவரல்.

வி-ரை. கொள்ளவென்பது குறைந்துநின்றது அப்புடைபெயர்ச்சிமாத் திரத்திற்கு அப்படியாகியது இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதம் சொல்லவேண்டு மோ வென்பதாம். (எ)

பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவணீத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

இது ஃ இப்படிப் பசப்புறுற மடைவது தகாதென்ற தோழியோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

ப-ரை. இவள்-இவள், பசந்தா ளென்பதல்லால் (பொறுத்திராமல்) பசலை நிறமடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழிசொல்லுவ தல்லது, இவளை-இம்மாதை அவர்-அவர், துறந்தாரென்பார் துறந்துபோயிரு ரென்று சொல்லுவார், இல்-இல்லை, எ-று.

க-ரை. இவளாற்றியிராது பசந்தாளென் றென்னைப் பழிகூறுத வல்லதி வளையர் துறந்துபோயிருரென் றவரைக் கூறுவா ரொருவரு மில்லையென் பதாம்.

வி-ரை. தன்னையே நெருங்குதல் பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால் எஎன் பாரென வேறுபடுத்தி சொல்லினள்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

இதுவுமது.

ப-ரை. நயப்பித்தார் (இப்பிரிவையாளே) உடன்படும் வகைசொல்லிய வர், நன்னிலையராவரெனின் (இன்று உன்கருத்தால்) நல்ல நிலையினராவரா யின், என்மேனி-என்னுடம்பு, பட்டாங் (காக) பட்டதுபட, பசப்பதாக வென்பதாம்.

க-ரை. இப்பிரிவையாளே யுடன்படும்வகை சொல்லி யவரின்று நின்கரு த்தானல்ல நிலையினராவராயி னென்மேனிப் பட்டதுபடப் பசப்பதாக வென் பதாம்.

வி-ரை. நன்னிலையராதல்-நன்மைக் கண்ணே நிற்றலையுடையராதல் பட் டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது முன் இப்பிரிவின் கொ மையறியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரிந்தவர் தவறிலராகவே வே ண்டுவது என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யில் என்னவென்பது படநிற்கை யால், மன்-ஒழியிசையில் வந்தது. (கு)

பசப்பெனப் பேரெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்று ரெனின்

இது தலைவிபொறுத்தற் பொருட்டுத்தோழிதலைவனை இயற்பழித்தவிடத்து அவள் இயர்படச் சொல்லியது,

ப-ரை- நயப்பித்தார் (அன்று) குறைநயப்பித்துக்கூடினவாக்கு, நல்காமை (இன்று) அருளாமையை, தூற்றாரெனின் (நட்புற்றோர்) தூற்றாராயின், பசப்பென-பசப்புத்தானாயினாளென்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல, பேர்ப்பொறுதல்-பேரைப்பெறுதல். நன்றே (எனக்கு) நன்றாய் எ-று.

க-ரை. அன்றுதாங்குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கின்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயிற் பசப்புளாயினாளென வேற்றுமையானின்றிப் பசப்புற்றாளாயினாளென வொற்றுமையாற்றாஞ் சொல்ல வப்பெயரைப் பெறுதலெனக்கு நன்றென்பதாம்.

வி-ரை. நட்புற்றாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பாங்கிப்பழித்தற்குப் பொறாமற் பிணங்குகின்றாளாதலால் இகழ்ச்சிக்குறிப்பால் சொல்லினாள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும் பசலை அடைந்தாள் இவளென்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம். (க0)

நூற்றுப்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-பசுப்புறுபருவரல்.

முற்றிற்று.

கஉய-ஆம்-அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது: தனியாகிய துன்பமிகுதியாம். அது பசப்புற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் பசப்புறு பருவரலின் வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி,

இது காதலர் உன்னினும் பொறாதவராய்க் கடிதிலேவருவார்
நீ அவரோடு பேரின்பத்தை அனுபவிப்பாயென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. தாம்வீழ்வார் தம்மாலே விரும்பப்பட்ட கணவர், தம்வீழ-தம்மை விரும்ப, பெற்றவர்-பெற்றமகளிற், காமத்து-காமானுபவத்தினது, காழில்-வித்தில்லாத, கனி-பழத்தை, பெற்றாரே-பெற்றாரன்றே, எ-று.

க-ரை. தம்மாற் காதலிக் ப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்றமகளிர் பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சி யென்னும் பாலில்லாத பழத்தினையென்பதாம்.

வி-ரை. காமம் ஆகுபெயர் காமத்தினிது கனியென்றதில் என துயிரென்பதுபோல் ஆறாவது ஒற்றுமைப்பொருளில் வந்தது முன்னை நல்வினையில்லாத விடத்துப் பெறக்கூடாமையால் பெற்றாரென்றும், அவராலே தடையில்லாமல் அனுபவிக்கப்படுதலால் காழில் கனியென்றும் சொல்லினாள். நங்காதலர் பிரிதலே யல்லாமல் பின்வாராமையு முடமையால் அக்கினி நாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

இதுவுமது.

ப-ரை. (அறமும் பொருளும், இன்பமும், நோக்கிப் பிரிந்தால்) வீழ்வார்க்கு (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்க்கு வீழ்வார் (அவரை) விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர், அளிக்கும் - அளவறிந்துவந்து செய்கிற, அளி - தலையளி, வாழ்வார்க்கு (தன்னையேநோக்கி) உயிர்வாழ்வார்க்கு, வானம்-மழை, பயந்தற்று அளவறிந்துவந்து பெய்வதுபோலும், எ-று.

க-ரை. அறமும் பொருளு மின்பமு நோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மையின்றியமையா மகளிர்க்கவரை யின்றியமையாக் கணவரளவறிந்துவந்து செய்யுந் தலையளி தன்னையே நோக்கி யுயிர்வாழ்வார்க்கு வானமளமறிந்து பெய்தாற்போலுமென்பதாம்.

வி-ரை. நங்காதலர் நம்மைவிரும்பாமையால் அத்தலையளியில்லையாதலால் மழைவறந்தவிடத்து அதனால் வாழாதார்போல் இறத்தலேநமக்கு உள்ளதென்பதாம். (௨)

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

இதுவுமது.

ப-ரை. வீழுநர் (தம்மால்) விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படுவார்க்கு-விரும்பப்படுகிறமகளிர்க்கு (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை நினைந்து கடிதில்வருவார், வாழுநமென்னும் (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென் றிருக்கிற, செருக்கு-தருக்கு, அமையுமே-ஏற்புடைத்தாம், எ-று.

க-ரை. தாம்விழையுங் கணவரால் விழையப்படு மகளீர்க் கேற்புடைத்துக் காதலர் பிரிந்தாராயினு நம்மை நினைத்துக் கடிதின் வருவர் வந்தானாமின்புற்று வாழ்துமென் றிருக்குந் தருக்கென்பதாம்.

வி-ரை. நாம் அவரால் விரும்பப்படாமையால் நமக்கு அமைவு இறந்து படுதலே யென்பதாம்,

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

இது காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடையையாகலால் கற்புடை மகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாயென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. வீழப்படுவார் (கற்புடைய மகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும் தாம்வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படாஅரெனின்-விரும்பப்படாராயின். கெழீஇயிலர்-தீவினையுடையரே யாவர், எ-று.

க-ரை. கற்புடைய மகளிரா னன்குமதிக்கப் படுவாருந் தாம் விரும்புங் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டிய ரென்பதாம்.

வி-ரை. உம்மைவிகாரத்தால்தொக்கது கேழீஇயின்மை நல்வினையில்லாமை தீவினை யுடையேனுக்கு அந்நன்குமதிப்பால்பயனில்லை யென்பதாம்-(௪)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

இது அவர்மேலே காதலுடைமையால்

அவர் கருத்தறிந்து பொறுத்தாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. நாங்காதலால் கொண்டார்-நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நமக்கு.நமக்கு எவன் என்னவின்பத்தை செய்பசெய்வார் (அப்படியே) தாங்காதல் கொள்ளாக்கடை தாமும் (எம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து எ.று.

க.ரை. நம்மாற் காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச்செய்வரவ்வாறே தாமுநங்கட் காதல் செய்யாவழி.என்பதாம்.

வி-ரை. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே என்பதாம் ஓ-அசை நிலை. (௫)

ஒரு தலையா னின்னாது காமங்காப்போல
விருதலை யானு மினிது.

இதுவுமது.

ப-ரை. (மகளிர்) ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்) காமம் ஆசையானது ஒரு தலையான்-ஓரிடத்தில் (உடாண்யின்) இன்னாது துன்பஞ்செய்வதாம், காப்போல-காவடிப்பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயுன்) அது இனிது-இன்பஞ்செய்வதாம், எ-று.

க-ரை. மகளீராடவரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை யொருதலைக்கண்ணேயாயி னஃதின்னாது காவினது பாரம்போல விருதலைக் கண்ணுமொப்பி னஃதினிதென்பதாம்.

வி-ரை. ஆனுருபுகள் கண்ணிருபின் பொருளில்வந்தன. கா - அதன்பாரத்துக்கு ஆகுபெயர். என்னிடத்து உண்டாகியவாசை அவரிடத்தும் உண்டாயின் நான் இப்படி துன்பமனுபவித்தல் கூடுமோ வென்பதாம். (சு)

பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

இதுவுமது.

ப-ரை. காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒத்து நில்லாமல், ஒருவர்கணின்று-ஒருவரிடத்தே நின்று, ஒழுகுவான்-போர்செல்கின்றவனாகிய, காமன் (அள்விடத்துப் பசுப்பாலாகிய) பருவரலும், நோயையும், பைதலும்-துன்பமிகுதியையும், காணான்கொல்-அறியானோ, எ-று.

* க-ரை. காமநுகர்தற்குரிய விருவரிடத்துமொப்ப நிற்றலையொழிந்தொருவரிடத்தேநின்று போர்செய்கின்ற காமக்கடவு ளவ்விடத்து ப்பசப்பானாய் பருவரலும் படர்மிகுதியு மறியான் கொல்லோ வென்பதாம்-

வி-ரை. விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாரிடத்தும்நிகழ்ந்தவை அறிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வேறுபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியாதென்பதாம். (எ)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வண்கணா ரில்.

இது தலைவனது தூதுவரக்காணாத தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. வீழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலரிடத்திருந்து இன்சொல்-ஓரின்சொல்லளவும், பெறாஅது-பெறாது, வாழ்வாரின் (பிரிவுபொறுத்து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல், வன்கணார்-தைரியமுடையவர், உலகத்து உலகில், இல்-இல்லை, எ-று

க-ரை. தம்மால் விரும்பப்படுங் காதல் திறத்துநின்று மோரின் சொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி யுயர்வாழ்கின்ற மகளீரைப்போல வன்கண்மையுடையா ரிவ்வுலகத்திலில்லை-என்பதாம்.

வி-ரை. காதலரிடத்துச் சொல் எதுவாயினும் எனக்கு இனிதாமென்னுங் கருத்தால் இன்சொல்லென்றாள். உம்மை-விகாரத்தால் தொக்கது நான்கவன் நணோ ணாதலால் அதுவும் பெறாது உயிர்வாழ்கின்றே னென்பதாம்- (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

இதுவுமது.

ப-ரை. நசை இயார் (என்னால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், நல்காரெனினும் (எனக்கு) அருள்செய்யாராயினும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்து, இசை

யும்-எச்சொற்களும், செவிக்கு-என் காதுகளுக்கு, இனிய-இன்பஞ்செய்வன வாம், எ-று.

க-ரை. என்னானச்சப்பட்ட காதலரென்கண் ணன்பிலரேயாயினு மவர் திறத்தி யாதானுமோர் சொல்லுமென் செவிக்கினிய வென்பதாம்.

வி-ரை. இழிவு-சிறப்பும்மை. அவர் வாராரென்னுஞ் சொல்லாயினும் இனிதாய் அமையு மென்பது படநின்றது. அச்சொல்லும் பெற்றிலே னென்பதாம். (௯)

உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

இது தலைவனது தூதுவரப்பெறாமல்

தான் தூதுவிட நினைத்தவள் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

ப-ரை உறாஅர்க்கு (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு, உறுகோய் (உனது) மிகுந்தநோயை, உரைப்பாய்-சொல்லலுற்ற, நெஞ்சு-நெஞ்சே (நீ பொறாயாயினும்) அரிதாகிய அதனைவிட்டு கடலை (உனக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற) கடலை செறாஅஅய்-தூக்க முயற்சிசெய். (அது எளிது, எ-று.

க-ரை. நின்னோடுறாதார்க்கு நின்னுறுநோ யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சேநிற்றாயாயினு மரிதாய் வதனையொழிந்து நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக வஃதெளி தென்பதாம்.

வி-ரை. சொல்லலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலாலும் கேட்போர் உறவிலராகலாலும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லை யென்பது கருதாமல் முயல்கின்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாழியவென்றார். (௧௰)

நூற்றி-இருபதாம்-அதிகாரம்-தனிப்படர்மிகுதி

முற்றிற்று.

கஉக-ஆம்-அதி-நினைந்தவர் புலம்பல்

அஃதாவது முன் கூடியகாலத்தி னின்பத்தை நினைந்து * பாசறையிடத்துத் தலைவன் தனிமை யடைதலும் தலைவி தனிமையடைதலும் ஆம் இது படர்மிகுதி தன்னிடத்ததாக நினைந்த தலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்தம்பற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

---

* பாசறை-பகைமேற்சென்றோ குறையிடம்.

இக்ச கூக - ஆம் - அதி - நினைத்தவர்புலம்பல்.

இது தாதாய்ச்சொல்லும் பாங்கனுக்குத்

தலைவன் சொல்லியது.

ப-ரை. (முன் அனுபவித்த காமையின்பத்தை) உள்ளிலும் (பிரிக்தவிட த்து) நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல் நீராப்பெருமகிழ்செய்தலால் நீங்காப் மெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் (உண்டபோதல்லது மகிழ் ச்செய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமம்-காமமானது, இனிது-இன்பந் தரு தலேபுடைத்து, எ-று.

க-ரை.மூடியக் கூடியஞான்றை யின்பத்தினைப்பிரிந்துழி நினைந்தாலும்து வப்பொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத்தருதலானுண்ணுழி யல்லது மகிழ்செய்யாக் கள்ளினுங்காமமின்பம் பயத்தலுடைத்தென்பதாம்.

வி-ரை. தனது தனிமையும் தலேவியை மறவாமையும் சொல்லியபடி.(க)

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

இதுவுமது.

ப-ரை. தாம்வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படுவோரை, நினைப்ப (பிரிவினிட த்து) நினைந்தால் (அந்நினைந்தவர்க்கு) வருவதொன்று (அப்பிரிவால்) வருவ தோர் துன்பம், இல்-இல்லேயாம் (அதனால்) காமம்-காமம், எனைத்து எவ்வள வாயினும், ஒன்றினிதேகாண்-இன்பந்தருவ தொன்றேகாண், எ-று.

க-ரை. தம்மால் விரும்பப்படுவோரைப் பிரிவின்க ணினைந்தா லச்சிலேவார்க்குப் பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லேயா மதனுற் காமமெத்தணேயேனு மினியதொன்றே காணென்பதாம்.

வி-ரை. புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிடத்தும், சமமாக இனிதென்றற் கு-எனைத்து மினிதென்றான். உம்மை தொக்கது தான் பொறத்திருந்தவகை சொல்லியபடி. (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
நினைப்பது போன்று கெடும்

இது தலேவனினைந்து வருந்துகின்றதலேவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. எனக்கு தும்மல்-தும்மல், நினைப்பதுபோன்று-அறம்புதல்போலே தோன்றி, கெடும்-கெடுகின்றது (அதனால்) நினைப்பவர்போன்று (தலேவர்) மன்னே நினைப்பவர்போன்று, நினையார்கொல்-நினையாராகல் வேண்டும் என்ற வாறு.

க-ரை. எனக்குத் தும்மலெழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றதற் கும் காதல ரென்னே நினைப்பார் போன்று நினையாராகவேண்டு மென்பதாம்.

வி-ரை. தாரத்துள்ளாராகிய உறவினர் நினைந்தவிடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற உலகவடைபற்றித் தலைவன் எடுத்துக் கொண்ட தொழில் முடிவதுபோன்ற முடியாமையறிந்தவள் சொல்லியதாயிற்று. (கூ)

யாமு முளேங்கோ லவர்நெஞ்சத் தெங்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரே யவர்.

இதுவுமது.

ப-ரை எங்நெஞ்சத்து-எமது நெஞ்சத்தில், அவர் அவர், ஓவுளரே (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயே யிருக்கின்றார் (அப்படியே) அவர் நெஞ்சத்து-அவரது நெஞ்சிலும், யாமும்-நாமும், உளேங்கோல்-உள்ளோமாகின்றோமோ (ஆகோமோ) எ-று.

க-ரை எம்முடைய நெஞ்சத்தவ ரெப்பொழுது மூளரோயாயிராகின்றார்வ வகையே யாவருடைய நெஞ்சத்தியாமு முளகுமாதுமோ வாகாமோ வென்பதாம்.

வி-ரை. ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்திநின்றது. யாம் இருத்தும், தொழில்முடியாமையால் வரவில்லையோ அது முடிந்தும் யாம் இல்லாமையால் வரவில்லையோ வென்பதுகருத்து. (சு)

தன்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணுர்கொ
லெங்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

இதுவுமது.

ப-ரை. தன்நெஞ்சத்து தமது நெஞ்சிடத்து (யாம் சொல்லாமல்) எம்மை எம்மை, கடிகொண்டார்-காவல்கொண்டதலைவர், எங்நெஞ்சத்து-எமது நெஞ்சினிடத்து, ஓவாவரல்-ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு-நாணுர்கொல்-நாணுரோ, எ-று.

க-ரை. தம்முடைய நெஞ்சினகண் யாஞ்செல்லாமைக் காவல்கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின் கண்ணெழியாவது வருதலை நாணுர்கோல்லோ வென்பதாம.

வி-ரை. ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும் உடன்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் நாணுடையார் செயலல்லாமையால் நாணுர்கோ வென்றார். (கி)

மற்றியா னென்னுள்ளே மன்னு வவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

இது அவரோடு கூடியகாலே யின்பத்தை நினைந்து வருந்துகின்றாய் அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

இகஉ கஉக - ஆம் - அதி - நினைந்தவர்புலம்பல்.

ப-ரை. யான்-நான், அவரோடு-அவரோடு, உற்றநாள் - புணர்ந்தநாளை இன்பத்தை, உள்ள-நினைத்தலால், உளேன் (இத்துன்ப வெள்ளத்தில்) உயிர் வாழ்கின்றேன், மற்று-அது இல்லையாயின், யான்-நான், என்னுளேன்-வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன், எ-று.

க-ரை யானவரோடு புணர்ந்த ஞான்ற யின்பத்தை நினைதலா னித்துன் பவெள்ளத்து முயிர்வாழ்கின்றே னதுவின்றாயின் வேறெற்றாலுயிர்வாழ்வே னென்பதாம்.

வி-ரை. நாள்-ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுண்டு அவை பேற்றி லேனென்பது படநின்றமையால் மன்-ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவரு தல் தனது தூதுசெல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமையால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லையென்பது கருத்து. (சு)

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முளளஞ் சுடும்.

இதுவுமது.

ப-ரை. மறப்பறியேன் (அவ்வின்பத்தை: மறத்தனறியேனாகி, உள்ளினும் இன்றுநினையாநிற்கவும் பிரிவானது உள்ளம் என்) னுள்ளத்தை, சுடும் சுடுகி றது (அப்படி பிரிவுபொறாத நான்) மறப்பின்மறந்தால், எவனாவன்-எத்தால் இறவாதிருப்பேன், எ-று.

க-ரை. அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாயின் றுள்ளாநிற்கவும் பிரிவெ ன்னுள்ளத்தைச், சுட்டாநின்ற தங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தா லிறந்து படாதுளேனாவ தெற்றானென்பதாம்.

வி-ரை. மன்னென்பது இங்கேயும் அவ்வொழியிசை. கொல்-அசை.

எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு

இது இத்துன்ப மறிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இன்பஞ்செய்வாரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. காதலர்-தலைவரானவர் எனைத்து நினைப்பினும் (நான் தம்மை எவ்வளவு மிகநினைத்தாலும், காயார் (அதற்குக்) கோபியார், செய்யுஞ் சிறப்பு (அவா எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது, அனைத்தன்றோ-அவ்வெவன்றோ, எ-று.

க-ரை. தம்மையா னெத்துணைபுமிக நினைத்தாலு மதற்கு வெகுளார் காத ரெனக்குச் செய்யுமின்பமாவ தவ்வளவன்றோ வென்பதாம்.

வி-ரை. கோபியாமை அன்னினைத்தற்கு உடம்பட்டு நெஞ்சி நிற்றல் தனக்கு அவ்வின்பத்திலும் சிறந்தது இல்லாமையால் அதனைச் சிறப்பென்றாள் றோழிசொல்லிய வதனைக் குறிப்பால் இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (அ)

கஉக - ஆம் - அதி - நினைந்தவர்புலம்பல். ௫௬

விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

இது தலைவன் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றவள்
திடஞ்சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. வேறல்லமென்பார் (முன்னெல்லா நாமிருவரும்) வேறல்லே மென்று சொல்லுவாரது, அளியின்மை-அருளில்லாமையை, ஆற்றநினைந்து-மிகவும் நினைந்து, என்னின்னுயிர்-எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும்-கழிகின்றது, எ-று.

க-ரை. முன்பெல்லா நாமிருவரும் வேறல்லமென்றுசொல்லுவார். தனியின்மையை மிகவு நினைந் தெனதினியவுயிர் கழியாநின்ற தென்பதாம்

வி-ரை. அளியின்மை-பின்வருவாராதலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவுபொறுத்தல் வேண்டுமென்று திடஞ்சொன்னவளுக்கு என்னுயிர் பிரிவைக் குறித்தல்ல, அவரன்பில்லாமையைக் குறித்துக் கழிகின்றதென்று எதிரழிந்துசொல்லியபடி. (௯)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி

இது அத்திடஞ்சொல்லி யவளுக்கு எதிரழிந்தவள் காமமிக்க
அதிக துக்கத்தினாலே சொல்லியது.

ப-ரை. மதி-சந்திரனே, விடாஅது (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தேசென்றாரை (விட்டுப்) போயினாரை, கண்ணினால்-ண்ணளவா லாயினும, காண எதிர்ப்படுங்வகை, படாஅதி (நீ) மறையாதிருப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்) வாழி-நீவாழ்வாயாக, எ-று.

க-ரை. மதியே யென்னெஞ்சி னிடைவிடா திருந்தே விட்டுப்போயினாரை யானென் கண்ணளவாயினு மெதிர்ப்படும்வகை நீபடா தொழிவாயாக, அப்படிச் செய்தால் நீ வாழ்வாயாக வென்பதாம்.

வி-ரை. கண்ணளவா லெதிர்படுதலாவது மதியிருவராலும் படுதலால், இருவர் கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல் குறையுறுகின்றா காகலின் வாழியென்றாள். (௧௦)

நூற்றி இருபத்திவோறும்-அதிகாரம்-நினைந்தவர்புலம்பல்.

முற்றிற்று.

க௨௨-ஆம்-அதி-கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைவி தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. அக்கனவு * நனவினிடத்து நினைவு மிகுதியாலே கண்டதாகலால், இது நினைந்தவர் புலம்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து

இது தலைவன் தூதுவரக்கண்ட தலைவிசொல்லியது.

ப-ரை (யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீரவிடுத்த) காதலர்-தலைவரது, தூதொடு-தூதைக்கொண்டுவந்த (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்குகனவினுக்கு, விருந்து-விருந்தாக, யாதுசெய்வேன்-யாதுசெய்வேன், எ-று.

க-ரை. யான்வருந்துகின்ற தறிந்தது தீரக்காதலர்விடுத்த தூதினைக்கொண்டென் மாட்டுகந்தகனவினுக் கியான் விருந்தாக யாதினைச் செய்வேனென்பதாம்.

வி-ரை. கொல்-அசை விருந்தென்றது-விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை அது நனவிலே காணாமையால் யாதுசெய்வே னென்றாள். (க)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்

இது தூதுவிடநினைத்த தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. கயலுண்கண் (தூங்காதழிகின்ற) என்கயல்போலும் முன்கண்கள், யான்-நான், இரப்ப-இரந்தால், துஞ்சின்-தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு (கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்கு, உயலுண்மை-பொருத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் (யானே, விரியச்சொல்லுவேன், எ-று.

க-ரை. துஞ்சாது வருந்துகின்ற வென்கயலேபோலு முண்கண்கள்யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயிற் கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன். கண்டாலவர்க்கியானாற்றியுளே னாயதன்மையானே விரியச்சொல்லுவே னென்பதாம்.

வி-ரை. கயலுண்கணென்றாள்-கழிந்த நலத்திற்கிரங்கித் தூதர்க்கு யாம் சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொலலு மவைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவன்வும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச் சொல்லுவேனென்னுங் கருத்தால் சாற்றுவே னென்றாள். இனி அவையுந் துஞ்சுவனல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை முன்னுங் கண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

---

* நனவு-சாக்கிரம்-அது விழித்திருக்குங் காலம்.

நனவினு னல்கா தவரைக் கனவினுற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

இது பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பேனென் பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. நனவினுன்-நனவில்வந்து, நல்காதவரை-அருள்செய்யாத தலை வரை, கனவினுல்-கனவிடத்து, காண்டலின்-காணுதலால், என்னுயிர்-என்னு யிரானது, உண்டு-நீங்காதிருக்கின்றது, எ-று.

க-ரை. நனவின்கண்வந்து தலைவளிசெய்பாதவரை யான் கனவின்கட் காண்டலானே யென்னுயிருன்டாகின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. ஆனுருபுகள் கண்ணுருப்புப் பொருளில் வந்தன. அக்காணுத லாலே பொறுத்திருக்கின்றேனுகிறேன்-நீ கவலவேண்டா வென்பதாம். ( )

கனவினு னுண்டாகுங் காம நனவினு
னல்காரை நாடித் தரற்கு

இதுவுமது.

ப-ரை. நனவினுன் நனவில்வந்து, நல்காரை-அருள்செய்யாதவரை, நாடி த்தரற்கு (அவர்போனவிடம்) தேடிக்கொண்டுவந்து தருதலால், கனவினுன் அக்கனவில், காமம்-இன்பமானது உண்டாகும் (எனக்கு) உண்டாகின்றது எ-று.

க-ரை- நனவின்கண்வந்து தலைவளிசெய்பாதாரை யவர்சென்றுழி நாடி க்கொண்டுவந்து கனவுதருதலா லக்கனவின்கண்ணே யெனக் கின்பமுண்டா காகின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. காமம்-ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாரை அவர்போனதே யாம். அறிந்துபோக்கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்த கனவால் பொறுப்ப னென்பதாம். (ச)

நனவினுட் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

இதுவுமது.

பி-ரை, நனவினுன் (முன்னே) நனவினிடத்து, கண்ட தூவும் (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்த வின்பமும், ஆங்கே-அக்கண்டபொழுதே (இனிது) இனிதாயிற்று, கனவுந்தான் (இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்) கண்டபொழுதே-இக்கண்டபொழுதே, இனிது இனிதாயிற்று (அதனுல் எனக்கு இரண்டு ஒத்தன,) எ-று.

க-ரை. முன் நனவின் கனவரைக்கண்டு விகழ்ந்த வின்பந் தானு மினி தாயிற் றப்பொழுதே யின்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்தவின்பமு மதுகண்ட பொழுதே யினிதாயிற்றனுலெனக் இரண்டு மொத்தன வென் பதாம்.

இசை கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

வி-ரை, இனிதென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர் முன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பே னென்பதாம். (இ)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்,

இதுவுமது.

ப-ரை. நனவெனவென்று-நனவொன்று சொல்லப் படுகின்ற ஒருபாவி, இல்லையாயின்-இல்லாவிட்டால், கனவினான்-கனவினிடத்துவந்து கூடியகாத லர்-தலைவர், நீங்கலர் (என்னைப்) பிரியார், எ-று.

க-ரை. நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற வொருபாவியில்லையாயிற் கன வின் கண்வந்து கூடியகாதலரென்னைப்) பிரியார் ரென்பதாம்.

வி-ரை. ஒன்றென்பது அதன்கொடுமை விளக்கி நின்றது அதுநடுவே புகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப்பிரிவித்த தென்பது படநின்றாமையால் மன். ஒழி இசை. கனவிலேபெற்றுப் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடி (சு)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீருப்பது.

இது விழித்துத் தலைவனைக்காணாத தலைவி
கனவிற் புணர்க்கி நினைந்து பொறாமற் சொல்லியது.

ப-ரை. நனவினான் (ஒருதினமாயினும் நனவில்வந்து. நல்கா - அருள் செய்யாத, கொடியர்-பாதகர், கனவினான்-'தினந்தோறும்) கனவில் வந்து எம் மை-எம்மை பீழிப்பது-வருத்துவது, என்-எந்தங் சம்பந்தம்பற்றி, எ-று.

க-ரை. ஒருஞான்று கனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாத கொடியவர் நாடோறுங் கனவின்கண்வந்து நம்மைவருத்துவ தெவ்விடைப்பற்றி-என்ப தாம்.

வி-ரை. தன்னைத் தனியேவிட்டுப் பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமை யும் நோக்கி, கொடியாரென்றும், கனவிலே தோளின்மேளராய் விழித்தபோ து மறைதலால், அதனாலும் துன்பமாகின்ற தொன்றற்கு பீழிப்பதென்றும் சொல்லினாள் உலகத்தார் நனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இல்லையென்பார் யாம் அது கண்டில மென்பதாம். (எ)

துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து

இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத்
தலைவனை இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.

ப-ரை. என்னெஞ்சுவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்) துஞ்சுங்கால் (யான் தூங்கும்போது, தோண்மேலராகி - தோளின்மே லுள்ளவராகி, விழிக்

குங்கால் (பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து - விரைவுற்று, நெஞ்சத்தாளர் (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவ ராவர், எ-று.

க - ரை. உன்னெஞ்சுவிடா துறைகின்ற காதலர் யான் நுஞ்சும்பொழு துவர்தென் ரேணண்மேலாய்ப் பின்விழிக்கும் பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின் கண்ணாவ ரென்பதாம்.

வி - ரை. புணர்ச்சிவிட்டு மறைகிற கொடுமைபற்றி விரைந் தென்றுள் ளதுகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீநோவது தகாதென்பதாம் (அ)

நனவினு னல்காரை நோவர் கனவினுற்
காதலர் காணு தவர்.

இதுவுமது.

ப - ரை. (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே) கனவினுன்-கனவிலே, காதலர்காணுதவர்-அக்காதலரைக் காணவறியாத மகளிர், நன்வினுல் (தாமறி ய) நனவில்வந்து, நல்காரை - அருள் செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவர் (அன்பிலரென்று) நோவாகிர்பர், எ-று

க - ரை. தமக்கொரு காதலர் இல்லாமையி னவரைக் கனவிற்கண்டறிய தமகளிர் தாமறிய னவின்கண்வந்து நல்காதலரை யன்பில ரென்று நோவாகி ற்ப-ரென்பதாம்.

வி - ரை. இயற்பழித்தது பொறாது பிணங்குகின்ற ளாகலால், பன்மை தோன்றச்சொல்லினுள். தமக்கும் தலைவராக அவரைக் கனவிலேகண்டு அறி வாரையின் நமது தலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறி ந்து நோகா ரென்பதாம். (உ)

நனவினு னல்நீத்தா ரென்பர் கனவினுற்
காணர்கோ லெவ்வு ரவர்.

இதுவுமது.

ப - ரை. இவ்வூரவர்-இவ்வூரின்மகளிர், நனவினுல் - நனவினிடத்து, நல் நீத்தாரென்பர்-ரம்மைவிட்டு நீங்கினரென்று (தலைவர்மேலே கொடுமை) சொ ல்லாகிற்பர், கனவினுன்-கனவினிடத்து, காணர்கொல் (அவர் நீங்காதுவருத லைக்) கண்டறியாரோ, எ-று.

க - ரை. இவ்வூர் மகளிர் நனவின்க ணம்மை நீத்தாரென்று நங்காதல ரைக் கொடுமை கூறுகிற்பர் பரகனவின்க ணீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ வென்பதாம்.

வி - ரை. எனக்குந் தனக்கும் வேற்றுமை யில்லையாயின் யான்கண்டது தானுங்கண்டு அமைவள் அது காணுது அவர்மேலே கொடுமைசொல்லுகின்ற மையால், அயலாரே யாமென்னுங்கருத்தால் இவ்வூரவரென்றுள். (ஊ)

நூற்றி இருபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-கனவுநிலையுரைத்தல்
முற்றிற்று.

கஉங-ஆம்-அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல்,

அஃதாவது: மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதல், தனவுழந்துரைத்த வினையில்லையென்பது பற்றிப் பகற்பொது பொதத்திருந்த தலைவிக்கு உரியதாகலால், இது தனவுரிலை யுரைத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

இது பொழுதோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

ப - ரை பொழுது-பொழுதே, நீ-நீ மாலையோவல்லை (முன்னுள்களின் வந்த) மாலையோவல்லை, மணந்தார் (அந்நாள்களிலே காதலரைக்கூடிய) மகளிரது, உயிருண்ணும் உயிரையுண்ணுகிற, வேலை-முடிவுகாலமாயிருந்தாய், எ-று.

க - ரை. பொழுதே நீ முன்னுட்களின் வந்த மாலையோவெளி னல்லையாயிருந்த வாற்றாற்காட் காதலரை மணந்த மகளிர் ருயிரையுண்ணு மிருதிக் காலமா யிருந்தா யென்பதாம்.

வி - ரை. முன்னுள் கூடியிருந்த நாள், அந்நாள் மணந்தா ரெனவே பின் பிரிந்தாராதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது குறிப்புச்சொல். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் றுணை.

இது தலைவி தன்னு ளனுபவத்தை

மாலைப்பொழுதின் மேலிட்டுச் சொல்லியது.

ப - ரை. மருண்மாலை-மயங்கியமாலைபோ (நீயும்) புன்கண்ணை (எம்போல்) ஒளியிழம்பை யுடையையா யிருந்தாய், வாழி-வாழ்வாயாக, நின் றுணை-உனது துணையும், எங்கேள்போல்-எமதுதுணைபோல, வன் கண்ணைதோ-இரக்கமில்லாமை யுடையதோ சொல்லு) எ-று.

க - ரை. மயங்கின மாலாய் நீயு மெம்மைப்போலப் புன்கணுடைய யாயிருந்தாய் நின் றுணையு மென் றுணைபோல வன்கண்மை யுடையதோ கூறுவாயாகவென்பதாம்.

வி - ரை. மயங்குதல்-பகலும்-இரவும் - தம்முள்ளே கலத்தல் ஒளியிழத்தல்பற்றித் துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினுள். துணையுமென்னு மும்மை விகாரத்தால் தொக்கது எமக்குத் துன்பஞ் செய்தால் நீயும் இன்பமுற்றிலையென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றாள். (உ)

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம்வளர வரும்.

கஉ௩ - ஆம் - அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல். ௫உ௩

இது பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்

தலைவி சொல்லியது.

ப.ரை. (தலைவர்கூடிய நாளெல்லாம்) (பனியரும்பி) (என் முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல்கொண்மாலை-பசந்துவந்தமாலையானது, துனியரும்பி (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் அதற் குண்டாகிற) துன்பம், வளர (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும்-வருகின்றது, எ-று.

க - ரை. காதலர்கூடிய நாளெல்லா மென்முன் னடுக்கவெய்திப் பசந்து வந்த மாலை இந்நாளெனக் கிறந்துபாடு தோன்றி யதற்குள் தான், துன்பமொ ருகாலைக் கொருகான்மிக வளராநின்ற தென்பதாம்.

வி - ரை. குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவரு மாலையென்னுஞ் செம்பொ ருள் குறிப்பால் அறிய நின்றது யான் பொறுக்கும் வழி என்னென்பது குறி ப்பெச்சம்.

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

இதுவுமது.

ப - ரை. மாலை தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்கவந்த மாலை) காதலரில்வழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது, கொலைக்களத்து-கொலை செய்கிற களத்து, ஏதிலர்போல - கொலைஞர்போல, வரும் (அவ்வுயிரைக் கொள்ளுதற்கு) வருகின்றது, எ-று.

க - ரை. காதல ருள்ளபொழுதெல்லா மென்னுயிர் தளிர்ப்பவந்த மாலைய வரில்லாத விப்பொழு தொழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங் களரியிற் கொ லைஞர் வருமாறுபோல வவ்வுயிரைக் கோடற்குவாரா நின்ற தென்பதாம்

வி - ரை. ஏதிலர் அருள் யாதுமிலார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நடப்பாயி ன்பஞ்செய்துவந்த பொழுதும் இன்று யென்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செ யதுவருகின்றது யான் பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (௪)

காலைக்குச் செய்தநன் தென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

இதுவுமது.

ப - ரை. (காலையும், மாலையும், அவர்கூடிய நாள்போ லல்லாமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன அவைகளுள்) காலைக்கு-காலைப் பொழுதிற்கு, செய்த (என்னாலே, செய்யப்பட்ட, நன்று-உபகாரம், என்-யாது, யான்-நான், மாலை க்கு-மாலைப்பொழுதிற்கு, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை - அபகாரம், எவன்- யாது, எ-று.

௨௨௪ க௨௫ - ஆம் - அதி - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

க - ரை. காலையு மாலையு மவர்கூடிய ஞான்றுபோலா திஞ்ஞான்று வேறு பட்டு வாராநின்றன, வவற்றுள் யான் காலைக்குசெய்த வுபகாரம்யாது, மாலைக் குச் செய்த வபகாரம் யாதென்பதாம்.

வி - ரை கொல்லிரண்டும் - அசைகள் கூடியநாளிலே பிரிவா ரென்று அஞ்சப்பண்ணிய காலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் வெள்ளத்திற்கு கரை யாய்வருகின்ற தென்னுங் கருத்தால் நன்றென் கொலென்றும், கூடியநாளி லே இன்பஞ் செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ்செ ய்யாநின்ற தென்னுங் கருத்தால் பகையென் கொலென்றும் சொல்லினள். பகை-ஆகுபெயர். தன்னோடு ஒத்த காலைபோலிராமல், மாலை-தன்கொடுமை யால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். (௫)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

இது இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்கு
எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக் - த் தலைவிசொல்லியது.

ப - ரை. மாலை-முன்னெல்லாம், எனக்கு நட்பாய் (இன்பஞ் செய்து வந் த) மாலை, நோய்செல்தல் (இன்று பகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை. மணந்தா ர்-தலைவர், அகலாதகாலை பிரிதற்குமுன்னே, அறிந்திலேன் - அரியப்பெற்றி லேன், எ-று.

க - ரை. முன்னெல்லா,மெனக்கு நட்பால் யின்பஞ்செய்து போந்தமாலை யின்றுபகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிவதற்கு முன்னே யறியப் பெற்றிலே னென்பதாம்.

வி - ரை. இப்படிவேறுபடுதல் அறிந்திலேன் அறிந்தேனாயின் அவர்பிரி விற்கு உடன்படே னென்பதாம்.

காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந்நோய்

இது மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவளாகுதற்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. இந்நோய்-இக்காமநோயாகிய (பூ) காலையரும்பி-காலைப்பொ ழுதில் அரும்பி, பகலெல்லாம் போதாகி-பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும் பாய்முதிர்ந்து, மாலை மலரும்-மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

க - ரை. இக்காமநோயாகிய பூக் காலைப்பொழுதின்க ணரும்பிப் பகற் பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்தும் மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற் குமென்பதாம்.

வி - ரை. தூங்கியெழுந்த பொழுதாகலால், கனவிலே புணர்ந்தமை நி னைந்து பொறுத்தல்பற்றி-காலையரும்பி யென்றும், பின்பொழுது செல்லச்

செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்து பொருளாதல்பற்றி - பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைத்துவந்து சேரும் விலங்குகளையும், மக்களையும், கண்டு தான் அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொருமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும் சொல்லினாள். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை

இதுவுமது.

ப - ரை. ஆயன்குழல் (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுநாதம், அழல்போலும் (இப்போது) செருப்புப்போலே சுடுவதாகி மாலைக்குத் தூதாகி-மாலைக்குத் தூதுமாகி (அம்மாலைவந்து என்னைக்கொல்லுமிடத்து) கொல்லும்படை-கொலை செய்யும்படையுமாயிற்று, எ-று.

க - ரை. முன்னெல்லா மினிதாய்ப் போந்தவாயன்குழல் இன்றுழல் போலச் சுடுவதாய் மாலைக்குத் தூதுமாயதுவந்தென்னைக் கொல்வழிக்கொல்லும் படையுமாயிற் றென்பதாம்.

வி - ரை. பின்வந்தபோலு மென்பது-உரையசை முன்னேவரவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. கொல்லுதற்கருவியாதலால் படையாயிற்று. தானே சுடவல்ல மாலை இந்தத் துணையையும்மெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம். ()

பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. (இதற்குமுன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி நோயிழந்தேன்) மதிமருண்டு (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை, மாலை - மாலைக்காலம், படர்தரும்போழ்து-வரும்பொழுது, பதி - இவ்வூரெல்லாம், மருண்டு-மயங்கி, பைதலுழக்கும்-நோயை அனுபவிக்கும், எ-று.

க - ரை. இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தே னினிக் கண்டாரு மதிமருளும்வகை மாலைவரும் பொழு திப்பதியெல்லாமயங்கி நோயுழக்கு மென்பதாம்

வி - ரை. பின் மருண்டென்பது - மருளவென்பதன்பொருளில்வந்தது. கூற்றுமாக நினைத்துச் சொல்லினாளாகலால், மாலைபடர்தரும் போழ்தென்றாள் யான் இறந்துபடுவனென்பதாம். (௯)

பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

இ௨௬ க௨௪-ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்மாயாவுயிர் (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருண்மாலையாளரை - பொருளியல்பேதமக் கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி-நினைந்து, மருண்மாலை-இம்மயங்குமாலையிலே, மாயும்-மாய்கின்றது, எ-று.

க - ரை. காதலர் பிரிவைப்பொறுத் திறந்துபடா திருந்தவென்னுயிரின்றும் பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை நினைந்திம்மயங்குமாலைக் கண்ணே யிரந்துபடாநின்ல-தென்பதாம்.

வி - ரை. வருதற்குக் குறித்தபருவம் கழியவும், பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையால் சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல் பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாவினார். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச் சொல்லுகின்ற விதத்தால் பயன் இல்லை-என்பதாம்.

நூற்றிஇருபத்திமூன்றாம்-அதிகாரம்-பொழுதுகண்டிரங்கல்

முற்றிற்று.

க௨௪-ஆம்-அதி-உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைவினுடைய கண்ணும், தோளும், நெற்றியும் முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது இரக்கமுகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் பொழுதுகண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

இலு பொறாமை மிகுதியால் வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

ப - ரை. சிறுமை-இப்பொறாமை, நமக்கொழிய-நம்மிடத்துநிற்க, சேட்சென்றார்-நெறிந்தூரத்திலேசென்ற தலைவரை, உள்ளி நினைத்தழுதலால்(கண்) உன் கண்கள் (ஒளியிழந்த) நறுமலர் (முன்னே தமக்கு நாணின) நல்ல மலர்களுக்கு, நாணின (இன்று) நாணிவிட்டன, எ-று.

க - ரை. இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரைச் ரினைந்தழுதலாலின் கண்களொளியிழந்து முன் றமக்கு நானிய நறுமலர்கட் கின்று தா னாணிவிட்டன-வென்பதாம்.

வி - ரை. உள்ளுதலென்பது, காரியத்துக்கு ஆகுதலால் = ஆகுபெயர். இவைகண்டார் அவரைக் கொடியரென்று சொல்லுவர். நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. பசந்து-நிறம்வேறுபட்டு, பனிவாருங்கண்-நீர்வார்கின்றகண்கள், நயந்தவர் (நம்மால்) விரும்பப் பட்டவரது, நல்காமை-அருள் செய்யாமையை, சொல்லுவதுபோலும் (பிறர்க்குச் சொல்லுவ) போல்கின்றன (இனிநீ பொறுத்தல் வேண்டும்,) எ-று.

க - ரை. பசப்பெய்தன்மேல் நீர்வார்கின்ற நின்கண் கணம்மா னயக்கப் பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன. வினிநீயாற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

வி - ரை. சொல்லுவபோலல் அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமான மாக்குதல். (உ)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ரை. மணந்தநாள் (தலைவர் கூடியநாளில் வீங்கிய (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த, தோள் (நினது) தோள்கள், தணந்தமை (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சாலவறிவிப்பபோலும்-விளங்க உறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன (இதுதகாது,) எ-று.

க - ரை. காதலர் மணந்த ஞான்றின் மிகுதியாற் பூரித்த நின்றோளின்றவர் பிரிந்தமை விளங்க வுணர்த்துவபோல் மெலியாநின்றன விதுதகாதென்பதாம்.

வி - ரை. அன்றும் அப்படி பூரித்து-இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்டுங் கண்டவர் கடிதில் அறிந்து அவரை அயோக்கியரென்பதாம்.

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ரை துணைநீங்கி (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால் (அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல்கவின்-பழைய இயற்கையழகும், வாடியதோள்-இழந்த இத்தோள்கள் (இன்று அதற்குமேலே) பணைநீங்கி (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி-பசும்பொன்வளைகள், சோரும்-கழலுகின்றன (இவை இப்படி செய்யுந் தன்மையனவல்ல,) எ-று.

க - ரை. அன்றுதந் துணைவர் நீங்குதலா லவராற்பெற்ற செயற்கையழகோயன்றிப் பழையவியற்கை யழகு மிகுந்த வித்தோள்களின் றதற்குமேலே

தம் பெருமையிழந்து வளைகழலா நின்றன. இவை யிங்கனஞ் செயற்பாலவா கா வென்பதாம்.

வி - ரை. அன்று பிரிந்தாரென்று அவ ரன்பில்லாமை யுணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்தில் வந்திலரென்று அவர் பொய்மை யுணர்த்துகின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறையுண்டோ வென்பதாம். (ச)

கொடியார்கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடி
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ரை. கொடியார் (தழுவுங்கை விலகினும்பொறா தவளுக்கு இப்படி காலநீட்டிப்பில் என்னாமென்று நினையாத) கொடியவரது, கொடுமை-பொல்லாங்கை, உரைக்கும்-சொல்லுகின்றன, தொடியோடு-வளைகளுங்கழன்று, தொல்கவின் வாடியதோள் பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள் (இனி அதனை மறைக்கும் வழியாது,) எ-று.

க - ரை. கவ்வுக்கை நெகிழினு மாற்றாதாட் கிங்ஙனங் காலநீட்டித்ததென்னாமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தான் சொல்லி நின்றன. வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கை யழகுமிழந்த வித்தோள்களினியதனை யாமறைக்குமாறென்னை யென்பதாம்.

வி - ரை. அவரோடு கலந்ததோள்களே சொன்னால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (௫)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து.

இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை யியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல் தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி, தோணெகிழ-தோள்கள்வாட, (அவற்றைக்கண்டு) அவரை - அவரை, கொடியாரெனக்கூறல் (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை, நொந்து-பொறாமல், நோவால் (என்னுள்ளே) நோகின்றேன், எ-று.

- ரை. யானாற்றவு மென்வயத்தவன்றித் கொடிகழலுமாறு தோள்கண்மெலிய வவறைக்கண்டு நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப்பொறா தியானென்னுள்ளே நோவாநின்றே னென்பதாம்.

வி - ரை. யான் பொறாத்வளாகின்றது அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல, நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம். (௬)

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

இது அவ்வியற்பழித்தல் பொறுது தலைவி தன்னெஞ்சிற்குச சொல்லியது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனமே, கொடியார்க்கு (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு என்வாயிதோள்-என்வாயின்ற தோளினுல்லிவிடுகிற, பூசல்-ஆரவாரத்தை, உரைத்து-சொல்லி, பாடு-ஒருமேம்பாட்டை, பெறுதியோ-அடையவல்லையோ (வல்லையாயின் அதனையெய்ப்பது இல்லை,) எ-று.

க - ரை. நெஞ்சே யிவள் கொடியாரென்கிற வவர்க்கு நீ சென்றன்மெலிகின்ற தோளினுல் விளைகின்ற வாரவாரத்தைச்சொல்லி யொரு மேம்பாடெய்த வல்லையோ, வல்லையாயினதனை யொப்பதில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. கொடியார்க்கென்பது-கொடிய ரல்லரென்பது தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பது - அவை தாமே வாடாநின்ற வென்பது தோன்றநின்றது, உன்சொல்லைக் கேட்டவுடன் அவர்வருவர் வந்தால் இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கால் அது எனக்குக் காலத்தினைச் செய்த நன்றியாம். ஆதலால், அதன் பயனெல்லாம் அடைவாயென்னுங் கருத்தால் பாடுபெறுதியோ வென்றான். (எ)

மூயங்கிய கைகளே யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

இது தொழிலை முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற தலைவன் முன்னடக்கத்தை நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. மூயங்கிய கைகளே (தன்னை இறுகத்) தழுவியகைகளே (இவளுக்கு நோமென்றுநினைத்து) ஊக்க (ஒருநினம்) தளர்தலினால (அம்மாத்திரமும்பொறுமல்) பைந்தொடிப் பேதை நுதல் - பசியவளைகளை யணிந்த பேதையது நெற்றியானது, பசந்து-நிறம் வேறுபட்டது (அப்படிப்பட்டநெற்றி இப்பிரிவிற்கு யாதுசெய்யுமோ.) எ-று.

க - ரை தன்னை மூயங்கிய கைகளே யிவட்கு நோமென்று கருதியொருஞான்றியா னெழுந்தேகுதலை வத்துணையும் பெறுது பைந்தொடியணிந்த பேதையது நுதல்பசந்த தப்பெற்றிதாயாகிய நுதலிப்பிரிபாது செய்யுமோ என்பதாம்.

வி - ரை. இனிக் கடிதிலே சொல்லவேண்டு மென்பது கருத்து. (அ)

மூயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. (அப்படி தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தலால்) மூயக்கிடை-அப்புணர்ச்சிக்குகடவே, தண்வளிபோழ-நிறகாற்று நுழைத்ததாக (அவ்வளவிடையீடும்பொறுமல்) பேதை பெருமழைக்கண் - பேதையினது பெரிய குளிர்ந்த

நிஉ0 கஉரு - ஆம் - அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கண்கள், பசப்புற்ற-பசலைநிறமடைந்தன (அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும், நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படி பொருத்தன,) எ-று.

க-ரை. அங்ஙனம் கைகளை யூக்குதலான் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக வத்துணையிடை யீடுபொறாது பேதையது பெரியமழைக் கண்கள் பசப்பற்றன. வத்தன்மையவானகண் கண்மலைகளுங் காடுகளுமாய் வவ்விடையீடுகளையெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தனவென்பதாம்.

வி-ரை. தண்மை இங்கே மென்மைமேல் நின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்ற நின்றது. (௯)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

இதுவுமது.

ப-ரை. கண்ணின்பசப்போ (சிறுகாற்று நுழையவந்த) கண்களின் பசப்போ பருவரலெய்தின்று-துன்பமடைந்து, ஒண்ணுதல் (தனக்கு வயலாகிய ஒளிபொருந்திய நெற்றியால், செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு - பார்த்து, எ-று.

க-ரை. தண்வளிபோழவந்த கண்ணின் பசப்புத்துன்பமுற்றது தனக்கயலாய வொண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டென்பதாம்.

வி-ரை. அது கைகளைத் தளர்த்திய வளவிலே பசந்தது யான் கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும் நீங்கி அக்காற்று உள்ளே நுழையுமட்டும் பசந்திலேனென்று தன் வன்மையும் அதன் மென்மையும் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம். (ஆகவே அவளுருப்பகள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும் யாம் கடிதிலே சொல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (௰)

நூற்றி-இருபத்திநான்காம்-அதிகாரம்-உறுப்பு நலனழிதல்
முற்றிற்று.

கஉரு-ஆம்-அதி-நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

அஃதாவது: பிரிவுபொறாமை மேற்படத்தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடுகாணாததலைவி தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதல் இஃது உறுப்புக்கள் தமது நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைந்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

இது தன்பொருமை தீருந்திறநாடியது.

ப - ரை. நெஞ்சே மனமே, எவ்வநோய்-ஒன்றுஞ் தீராதநோயை, தீர்க்குமருந்து-தீர்க்குமருந்தாவது, ஒன்று-ஒன்றை (நான் அறியும்படியாக) எனைத்தொன்றும்-எப்படிப்பட்டதொன்றுயினும், நினைத்து-அறிந்து, சொல்லாயோ (எனக்குச்) சொல்லாயோ, எ-று.

ச - ரை. நெஞ்சே யிவ்வெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினையான றிவுமாற்றலி னெத்தன்மைபதி யாதொன்றுபினு நீயறிந் தெனக்குச் சொல் லென்பதாம்

வி - ரை உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினையிட்டுச் செய்வது யாதொன்றுயி னும் மென்றற்கு எனைதொன்றுமென்றுள். (க)

காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதமை வாழியென் னெஞ்சு.

இது தலைவி தலைவனைக் காணுதலிலே ஆசைமிகுதிபால் சொல்லியது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனது நெஞ்சே, வாழி-வாழ்வாயாக, அவர்-அத்தலைவர், காதலிலராக(நம்மேல், ஆசையிலராகவும், நீ நோவது-நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம், பேதைமை (உன்) னறியாமையேயாம் (வேறொன்று இல்லை,) எ-று.

ச - ரை. என்னெஞ்சே வாழ்வாயாக வவர்கண்ட் காதலிலராகவு நீ யவர் வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது நின் பேதைமையே பிறிதில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. நம்மை நினையாமையால் நம்மிடத்து ஆசையில ரென் பதிய லாம் அதை யறியாமை மேலும் அவரிடத்துப்போக நினையாது அவர்வரவுபார்த்து வருந்துகின்றாய். இது நீ செய்யுமகள் ளநின்ற தென்னுங் கருத்தால் பேதைமை யென்றாள். வாழி இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. யாம் அவரிடத்துச் சொல்லுதலே அறிவாவ தென்பதாம். (உ)

இருத்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதலெனுய் செய்தார் கணில்.

இதுவுமது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனமே, இருத்து-அவரிடத்துக்குப் போகாமல் (இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருத்து, உள்ளி (அவர்வரவை) நினைத்து, பரிதல் (நீ) வருந்துகின்றது, என்-என்னை, பைதலெனுய் செய்தார்கண் - இத்தன்பதோய் செய்தவரிடத்து, பரிந்து (நமக்கு) இரங்கி உள்ளல் (வர) நினைத்தல், இல் - உண்டாகாதி, எ-று.

௫௩௨ கஉ௫ - ஆம்- அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

க - ரை. நெஞ்சே யவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாதீண்டிறந்து படுவதுஞ் செய்யா திருந்தவர் வரவுநினைந்து நீ வருந்துகின்ற தென்னை யிப்பைத நோய் செய்தார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதலுண்டாகா தென்பதாம்.

வி - ரை. நம்மிடத்து அருளுடையவ ரல்லாமையால் தாமாகவாரார் நாம் அவரிடத்துச் சொல்லுதலே இனித் தகுவ தென்பதாம். (௩)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனதே (நீ அவரிடத்துச்சொல்லலுற்றாயாயின்) கண்ணுங்கொளசசேறி-இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசொல்லு (அல்லாமல்நீமாத்திரம் செல்வாயானால்) இவை-இக்கண்கள், அவர் காணலுற்று - அவரைக்காணல்வேண்டி, என்னை-என்னை, தின்னும் (நீகாட்டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும், எ-று.

க - ரை. நெஞ்சே நீ யவர்பாற் செல்லலுற்றாயா யினிக்கண்களையு முடன்கொண்டு செல்வாயாகவன்றி நீயே செறியாயி னிவைதாங் காட்சிவிருப்பினாலவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென் றென்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கு மென்பதாம்.

வி - ரை. கொளவென்பது கொண்டென்பொருளில் வந்தது-அந்நலிவுதீர்க்கவேண்டு மென்பதாம் என்றது தான்சொல்லல் குறித்து. (௪)

செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர்.

இதுவுமது.

ப-ரை. நெஞ்சே-மனமே, யாம்-நாம், உற்றால் (தம்மை) விரும்ப, உறாஅ தவர் (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை, செற்றாரென-வெறுத்தாரென்று நினைந்து, கைவிடல் (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும் வழி, உண்டோ (நமக்கு) உண்டோ (இல்லை,) எ-று.

க - ரை. நெஞ்சேயாந்தம்மையுறத் தாமுறாத நங்காதலரை வெறுத்தாரென்றுகருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் பலி நமக்குண்டோ வில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வலி யில்லாமையால் அவரிடத்துக்குச் செய்வதே நமக்குத் தகுவதென்பதாம். (௫)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தீயென் னெஞ்சு.

இது தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத
நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்) கலந்து-புணர்தலால், உணர்த்துங் காதலர் (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால்-பார்த்தால், புலந்து (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய் (பின்) அதனை நீங்கமாட்டாய் (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது)பொய்க்காய்வு காய்தி (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி,) எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே யான்றம்மோடு புலந்தா லப்புலவியைக் கல்விதன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினு மொருகாற் புலந்து பின்னதனை நீங்கமாட்டாயதுவு மாட்டாக நீயிப்பொழுதவர் கொடியரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றா யினியிதனை யொழிந்தவர்பாற் செல்லத்துணி வாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை. புணர்தலால் உணர்த்தலாவது கல்வியின்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொழித்தல். கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனால் பயன் இல்லையென்பதாம். (சு)

காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

இது நாணம் தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவிசொல்லியது.

ப - ரை. நன்னெஞ்சே-நல்லமனமே, காமம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை, விடுநாணவி (டொன்று) ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டயாகில்) நாணத்தை, விடு (இரண்டு விடாமை உன் கருத்தாகில்) இவ்விரண்டு (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய(இவ்விரண்டையும், யானோ-நானோ, பொறேன் (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லே னல்லே ன், எ-று.

க - ரை. நல்லநெஞ்சே காமவேட்கையைவிடு ஒன்றின து விடமாட்டாயாயி னாணினைவிடு அன்றியே யிரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயி னொன்றற்கொன்று மறுதலையா யவ்விரண்டினையு முடன்றாங்கும் வகையானில்லே னென்பதாம்.

வி - ரை. யானோவென்னும் பிரிநிலை யோகாரம் - நீ பொறுப்பினுமென்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது-இரண்டையும் விடாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் நல்லையென்னுங் குறிப்பாயிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலே னென்பதாம். இரண்டுமென்பதன் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதை யென் னெஞ்சு.

௫௨௪ கஉரு - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, அவர்-அவர், இப்பொறாமை (அறியாமையால்) பரிந்து-நொந்துவந்து, நல்காரென்று அருள்செய்யாராயினாரென்று, நினைந்து (அதை) அறிவித்தற்பொருட்டு, பிரிந்தவர்பின் (நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே, ஏங்கி-துன்பமுற்று, செல்வாய் - போகலுற்றநீ, பேதை-ஒன்றுமறியாய், எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே யிவ்வாற்றாமை யறியாமையி னொந்துவந்து தலையளி செய்யாராயினாரென்று கருதி யஃதறிவித்தற் பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோ யவர்பின்னேங்கிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியா யென்பதாம்.

வி - ரை. பொறாமையறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாரைக்காணாதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தமாத்திரத்தில்-அருள்செய வருவாரென்று நினைத்தமையால் பேதையெனறாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, காதலர்-அன்பர், உள்ளத்தாராக (உன்) னுள்ளிருப்பவராக (முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும்) நீ-நீ, உள்ளி (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி, யாருழை-யாரிடத்து, சேறி-செல்லுகிறாய், எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே காதலர் நின்னகத்தாராக முன்பெல்லாங் கண்டு வைத்திப்பொழுது நீபுறத்துத் தெடிச்செல்கின்றதியாரிடத் தென்பதாம்.

வி - ரை. உன்னு ளிருக்கிறவரைப் புறத்துத் தேடிச்செல்லல். நகையுடைத்து அதையொழி யென்பதாம். (கூ)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின்.

இது அவரை மறந்து பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது தோனறச் சொல்லியது.

ப - ரை. துன்னா (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம். துறந்தாரை - துறந்து போயினாரை, நெஞ்சத்துடையேமா (நாம்) உள்ளுடையேமாக, முன்னிழந்த (புறத்தழகேயன்றி) இன்னும்-இன்னதும், கவின் (அகத்) தழகையும் இழத்தும்-இழப்போம், எ-று.

க - ரை. மேன்மைக் கூடாவண்ணந் துறந்து போயினாரை நாநமக்கது டையேமாக முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்றவக்கக்கவினையு மிழப்பே மென்பதாம்.

வி - ரை. அவர் நம்மைக் கூடாமல் துறந்தாராகவும் நாம் அவரை மறக்க மாட்டேமாகவும், போனமெய்யழகேயன்று நின்றநிறையும் இழப்போ மென்பதாம்.

நூற்றி யிருபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-நெஞ்சொடு கிளத்தல்

முற்றிற்று.

கஉசு-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃதாவது: தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆசைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல், அது அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடு சொல்லுதலால் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

இது நாணும் நிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

ப - ரை. நாணுத்தாழ்வீழ்த்த-நாணாகிய தாழினைக்கோத்த, நிறையென்னுங்கதவு-நிறையென்று சொல்லப்படுகிற கதவை, காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய குந்தாலி, உடைக்கும்-முறிக்கின்றது இனி அதவிற்றலும் இல்லையான் பொறுத்தலும் இல்லை, எ-று.

க - ரை. நாணாகிய தாளினைக்கோத்த நிறையென்னுங் கதவினைக்காம வேட்கையாகிய கணிச்சிமுறியாநின்ற தினியவை நிற்றலு ல்லையா னாற்றலு மில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை நாணுள்ளவரைக்கும் நிறை அழியாதாகலால், அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலால், நிறையைக் கதவாக்கியும் வலியவையாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காம வேட்கையைக் கணிச்சியாகச் சொல்லினாள். (க)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

இது நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றிய காமம் நெஞ்சத்தால் அடக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. யாமத்தும் (எல்லோருந் தொழிலொழிகிற) நடுராத்திரியிலும், என்னெஞ்சத்தை-என்மனதை, தொழில்-தொழிலிலே, ஆளும் (தண்டித்து) ஆளுகின்றது (ஆதலால்) காமமெனவொன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஓ-ஐயோ, கண்ணின்று-கண்ணோட்டமில்லதா யிருந்தது, எ-று.

க - ரை. எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்து மென்னஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளாநின்றதாதலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று கண்ணோட்டமின்றா யிருந்த தென்பதாம்.

வி - ரை. தொழிலிலே ஆளுதல், தலைவனிடத்துச் செல்லவிடுதல் தாயைத் தொழில்கொள்ளுதல், உலகநடையல்லாமையால், காமமென வொன்றென்றும் அதுதன்னைக் கொள்ளுகின்றது. அளவறியாதுகொள்ளுதலால், கண்ணின்றென்றும் சொல்லினாள். காமம் தன்னாலே அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி.

௫௩௬ ௪௨௬ - ஆம் - அதி - நிறையழிதல்.

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பினறித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும்

இது மகளிர்காமம் மறைத்தப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

ப - ரை. காமத்தை-இக்காமத்தை, யான்-நான், ஓ-ஐயோ, மறைப்பேன் (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன் (அதனால்) குறிப்பின்றி (இது) என் கருத்தின் வழிவராமல், தும்மல்போல-தும்மலைப்போல், தோன்றிவிடும்-வெளிப்பட்டே விடுகின்றது, எ-று.

க - ரை. இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேனதனானிஃதென் கருத்தில் வாராது தும்மல்போல் வெளிப்பட்டே விடாநின்றதென்பதாம்.

வி - ரை. மன்-ஒழியிசையில் வந்தது எப்படித் தும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (௩)

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுவுமது.

ப - ரை. யான்-நான், ஓ-ஐயோ, நிறையுடையேனென்பேன் (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையேனென்று நினைத்திருப்பேன் (அதனால்) என்காமம்-எனதுகாமம், மறையிறந்து-மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும்-பலருமறியப்படுகின்றது, எ-று.

க - ரை. இன்றினூங்கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தே னதனானின்றேன் காம மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றதென்பதாம்.

வி - ரை. மன் ஒழியிசையில்வந்தது. இனி இக்காமமானது என்னளவினதல்ல வென்பதாம் (௪)

செற்றார்பின் செல்லாப் பொருத்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

இது நம்மை மறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற
தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

ப - ரை. செற்றார்பின்-தம்மைநீங்கிப்போனவர் பின், செல்லா-செல்லாது (தாமும் நீங்கிநிற்கிற) பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது, காமநோயுற்றார், காமநோயடைந்தவரால், அறிவதொன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று, எ - று.

க - ரை. தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாமுமகன்று நின்று நிறையுடைமை காமநோயினையுறாதா ரறிவதொன்றன்றி யுற்றாரறிவதொன்றனவென்பதாம்.

மூகையொக்கு ஞள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகையொக்கு ஞள்ளதொன் றுண்டு.

இதுவுமது.

ப - ரை. மூகையொக்குள்-அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளத்து உளதாய்ப் (புறந்தோன்றுத) நாற்றம்போல்-வாசனைபோல், பேதை (உன்) காதினது, நகையொக்குள் (என்னெடு நகைக்க எண்ணுகிற) நகையது முகிழ்ப்பினுள் உள்ளது, உள்ளதாய்ப் (புறந்தோன்றுத) ஒன்று-ஒருகுறிப்பு, உண்டு-உண்டு, எ-று.

க - ரை. முகையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாத நாற்றம்போல் நின்பேதை யென்னெடு நக்கருகி நகையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனுகாததோர் குறிப்புண்டென்பதாம்.

வி - ரை. முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல், நகை-புணர்ச்சி யின் பத்தால் நிகழ்வது. (4)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதியர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்தி.

இதுவுமது.

ப - ரை. செறிதொடி-செருங்கிய வளைகளை யுடையவள், செய்து (என்னிடத்து இல்லாத பிரிவை) நினைத்து, இறந்தகள்ளம் (அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்) போன குறிப்பு, உறுதியர் (என்) மிகுந்த துயரை, தீர்க்குமருந்தொன்று-தீர்க்காகின்ற மருந்தொன்று, உடைத்-உடையதை-று.

க - ரை. செருங்கிய வளைகளையுடையா ளென்க ணில்லாத தொன்றி னையுட்கொண்டது காரணமாக வென்னை மறைத்துப்போன குறிப்பேன், மிக்க துயரைத்தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினையுடைத் தென்பதாம்.

வி - ரை. மறைத்தற்குறிப்பு தானும் உடன்பாக உட்கொண்டது உறுதியர்-நன்றிசெய்யத் தீங்கு விளைதலாலும், அதுதான் தீர்க்குந் திறம்பெருமையாலும் உளதாயது மருந்து பிரியாமைத் தோழியால் தெளிவித்தல். மீ அது செய்தல் வேண்டு மென்பதாம். (5)

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யவ்பின்மை சூழ்வ துடைத்தி.

உது தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அது தெளிவிக்கச் சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.

ப - ரை. தெரிதாற்றி (தலைவர்வந்து தம் பிரிவினுலாகிய தின்பத்தை) மிகவு மாற்றி, பெட்பக்கலத்தில் (நாம்) மகிழும் வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அறிதாற்றி-பின்னும் (அத்தின்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருந்து அன்பின்மை (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது-நினையுந்தன்மையை, உடைத்து-உடையது, எ-று.

நிசசு கநஅ-ஆம்-அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

க - ரை. காதலர்வந்து தம்பிரிவினுலுய துன்பத்தை யிகவுமாற்றி காம மிழும்வண்ணங் கலக்கின்ற கல்வியிருந்தவற்றுன் மேலு மத்துன்பத்தினே யிதாக வாற்றியிருந்தவ ரன்பின்மையை நினேயுந் தன்மையுடைத் தென் பதாம்.

வி - ரை. பிரிதற் குறிப்பினுலே செய்கின்றதாகலால், முடிவிலே துன் பஞ் செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (6)

தண்ணந் துறை வன் நணந்தமை நம்பினு
முன்ன முணர்ந்த வளே.

இதுவுமது.

ப - ரை. தண்ணந்துறைவன்-குளிர்ந்த துறையையுடையவன், தண தமை (நம்மை மெய்யினுலே கூடியிருந்தே மனத்தினுலே) பிரிந்தமையை, நம்பினும் (அவன் குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்பினும், வளே-இவ்வளேயல்க ள், முன்னம்-முன்னமே, உணர்ந்த-அறிந்தன, எ-று.

க - ரை. குளிர்ந்த துறையையுடையவ னன்மை மெய்யாற் கூடியிருந் தே மனத்தாற் பிரிந்தமையை யவன் குறிப்பா னறிதற்குரிய நம்பினுமிவ்வ ளேகண் முன்னே யறிந்தன வென்பதாம்.

வி - ரை. கருத்து நிகழ்ந்தாதலால், தணந்தமையென்றும் யான்தெளி ய அறிவதற்கு முன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்றதற்கு-அதனே வளே மேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினுள். (7)

ஒருநற் றுச் சென்ருரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசக்கு.

இதுவுமது.

ப - ரை. எங்காதலர்-எமதுதலேவர், ஒருநற்று-நேற்றே, சென்ருர்-பி ரிந்துபோயினர், யாமு ம்-நாமும்-மேனிபசக்கு (அடபிரிவுக்கு) உடம்பு வேற் றுமைமடைந்து, எழுநாளேம்-எழுநாளுடையேமாயினேம், எ-று.

க - ரை. எங்காதலர் பிரிந்து போயினர், ஒருநற்றேய்ப் பிரிவிற்கியா மு மேனிபசக் தேழுநாளுடைய மாயினே னென்பத ம்.

வி - ரை. நேற்றுச்செய்த அருளினுல் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்ப தற்கு ஒருநற்றுச் சென்று ரென்றும், அதனைச் சாதேகித்துச் செல்கின்ற தி. ஏழுநாள் உண்டாகலால், அன்றே மேனிபசக்க தென்றதற்கு மேனிபச க் தெழுநாளே மென்றும் சொல்லினுள். இவை தலேவனது பிரிதற்குறிப் பை அறிவித்து நின்றது. (8)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவர்செய் தது.

இது தலைவி குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.

ப - ரை. (யான் அதுதெளிவித்த விடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான் இக்கேயிருந்தால் தொடிநோக்கி (இவை நில்லாவென்று தன்) வளையல்களே ப்பார்த்து, மென் றோளுநோக்கி (அதற்கு வேதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லியத் தோள்களேயும்பார்த்து, அடிநோக்கி (பின் இவ்விரண்டும் உண் டாகாமல் கீர் கடந்து காத்தல்வேண்டுமென்று தன்) னடிகளேயும் பார்த்து, ஆண்டு-அவ்விடத்து, அவள் செய்தது-அவள்செய்தகுறிப்பு, அஃது-உடன் போக்கா யிருந்தது, எ-று.

க - ரை. யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாதவர் பிரிய யானீண்டிரு ப்பினிவை நில்லாதெனத் தன் றோடியை நோக்கி யதற் கேதுவாகவிவைமெ லியுமெனத் தன் மென்றோள்களேயு நோக்கி பின்ன ரவ்விரண்டி னிகழாம னீர்கடந்து காததல் வேண்டுமெனத் தன்னடியை நோக்கி யவ்வன மவள் செய்த குறிப்புடன் போக்காயிருந்த தென்பதாம்.

வி - ரை. செய்தகுறிப்பு செய்தற் கேதுவான குறிப்பு அஃதென்றல், செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளமென்று ஞகலின் பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல் பயன். 9

பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு,

இது தன்பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் அறிவித்தது.

ப - ரை. (மகளீர்) காமநோய் (தங்) காமநோயை, கண்ணினுற் சொல் லி (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி, இரவு (அ து தீயினை) இரத்தல், பெண்ணினுல் (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண்மையேலு ம், பெண்மை யுடைத்தென்ப-ஒரு பெண்மையை யுடைத்தென்று (அறிஞ் தோர் சொல்லுவர், எ-று.

க - ரை. மகளீர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கு வாயாற் சொல்லா து கண்ணுற்சொல்லியது தீர்க்கவேண்டுமென்றவரை யிரவாதுடன்போகக் குறித்துத் தம்மடியி னடைத்த நமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலுமொரு பெண்மையுடைத் தென்று சொல்லுவ ரறிஞ்தோ ரென்பதாம்.

வி - ரை. தலைமகளது உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலே தெளிதலா ல் தான் பிரியாதிருக்கும் குறிப்பினை அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினுன். 10

நூற்றி இருபத்தெட்டாம் அதிகாரம்-குறிப்பறி வுறுத்தல்

மூற்றிற்று.

கூகை - ஆம் அதி புணர்ச்சி விதும்பல்.

அஃதாவது தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேலே புணர்ச்சி மிகுபற்றித் தலைவன் பிரிதற் குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே மிகுமாறு ஆசைமிகுதியினுலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்தலால், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

இது பிரிதற்குறிப்பினுகிய தலைவனுடு நீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யாதென்று நகையாடிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. உள்ளக்களித்தலும்-நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும், காண்மகிழ்தலும்-கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சி யடைதலும், கள்ளுக்கு-கள்ளுண்டார்க்கு, இல்-இல்லே, காமத்திற்கு-காமமுடையார்க்கு, உண்டு-உண்டு, எ-று

க - ரை. நினையுந் துணையனே களிப்பெய்தலுங் கண்டதுணையானே மகிழ்ச்சி யெய்தலுங், கள்ளுண்டார்க்கில்லே காமமுடையார்க்குண் டென்பதாம்.

வி - ரை. களித்தல்-உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அவ்வுணர்வழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லாமையினுலே கள்ளுக்கில் லென்றுள். அப்படிப்பட்ட காமமுடைய நான்பிணங்கல் எவ்விடத்த தென்பதாம். 1

தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்.

இதுவுமது.

ப - ரை. காமம்-காமமாது, பனைத்துணையு நிறைய-பனையளவினு மிகவரின் (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தினைத்துணையும்-தினையளவும், ஊடாமை (தந்தலைவரோடு) பிணங்காமை, வேண்டும் (அவரால்) விரும்பப்படும்.

க - ரை. மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினு மிகவுண்டா மாயினவரா ற்றங் காதலரோடு தினையளவு மூடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படு மென்பதாம்.

வி - ரை. ஊடினுல் வருத்தமிகுமென்று பிறர்க்கு உறுதி சொல்வாள் போன்று தன்விரைவு சொல்லியபடி. 2

பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணுந் தடைய கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. பேணுது (நம்மை) அமைந்து, பெட்பவே-(தான்) வேண்டி மலைவகளேயே, செய்யினும்-செய்தாலும், கொண்கனை-கணவனே, கண்(என்) கண்கள், காணுது-பாராமல், அமையல்-அமைகின்றனவில்லே, எ-று.

க - ரை. நம்மை யலமரித்துத் தான்வேண்டியனவே செய்யுமாயினுங் கொண்மனை யென்கண்கள் காணுதலமைகின்றன வில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. தன் விரைவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அத்தன்மை யேன் அவனெதி பிணங்கும்வழி யாதென்பதாம். 3

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

ப - ரை. தோழி-தோழியே! அன்பரைக் காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னெதி எண்ணி) ஊடற்கட்சென்றேன் (அவரோடு) பினங் குதலிலேசென்றேன், என்னெஞ்சு-என்மனது கண்டபின் அது மறந்து-அ தைமறந்து, கூடற்கட்சென்றது-புணர்தலிலே சென்றது, எ-று.

க - ரை. தோழி காதலரைக் காணுமுன்னவர்செய்ததவற்றைத்தன்னே டினைந்தியானவரோ டூடுதற்கண்ணே சென்றேன் கண்டபின்னெஞ்சதனை மறந்து கூடுதற் கண்ணே சென்றதாம்.

வி - ரை. செல்லுதற் றொழிலினிது நிகழ்ச்சி நினைத்த நெஞ்சிற்கும் ஒ த்தலால், அது மறந்தென்றாள். அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லையெ ன்பது படநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை. அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத் துக்கொண்டு போகலால் அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம். 4

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும் எழுதுங்கால்-எழுதும்போது கோல்-அஞ்சனக்கோலி னியல்பை, காணு-காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-நேத்திரம்போல், கொண்கன்பழி-கனவனது, குற்றத்தை அவனைக்காணுத விடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும் கண்டவிடத்து அவனைக் கண்டவிடத்து கா ணேன்-காணமாட்டேன், எ-று.

க - ரை. முன்னெல்லாம் கண்டிருந் தெழுதுங்காலத் தஞ்சனக்கோலி னியல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோலக் கொண்கனது தவற்றைக் காணு தவிடத்தெல்லாங் கண்டிருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேனென் பதாம்,

வி - ரை. கோல்-அதனியல்புக்கு ஆகுதலால்-ஆகுபெயர். இயல்பு-கரு மை-என்னியல்பு-இதுவாகலால், மேலும் அது முடியாதென்பதாம். 5

காணுங்காற் காணேன் றவறுய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

இதுவுமது.

ப - ரை. நான் காணுங்கால் கணவனைக் காணும்பொழுது, தவறு அவன் குற்றங்களானவைகளே, காணேன்-காண்கின்றிலேன், காணுக்கால்-அவனைக் காணுதபொழுது, தவறல்லவை-குற்றங்களல்லாதவைகளே, காணேன்-காண்கின்றிலேன், எ-று.

க - ரை. கொண்கனே யான் காணும்பொழுதவன் றவருயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணுதபொழுதவை யல்ல, பிறவற்றைக்காண்கின்றிலேனென்பதாம்.

வி - ரை. கணவனென்பது-அதிகாரத்தால் வந்தது. முன்பு நான் உன்னோடு சொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணுமையாலே, பிணங்கிலேனென்பதாம். 6

உய்த்தலறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்தலறிதென் புலந்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. உய்த்தலறிந்து தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்திருந்து, புனல்பாய்பவரேபோல், ஒடுகின்ற நீரிலேபோய் ஓர் செயல்போல், பொய்த்தலறிந்து பிணக்கு முடிவு போகாமையறிந்திருந்து, புலந்து கணவனோடு பிணங்கி, என் பெறுவது யாது, எ-று.

க - ரை. தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்துவைத் தொழுகின்ற புனலுட்பாய்வர் செயற்போலப் புலவி முடிபோகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்து பெறுவதென் னென்பதாம்.

வி - ரை, பாய்வரென்பது-ஆகுபெயர். பொய்த்தல்-புரைபடுதல் பிணங்கினாலும் பயன் இல்லை யென்பதாம். 7

இனித்தக்க வின்ன செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

இது தலைவி புணர்ச்சி விரைவறிந்து தோழி தலைவனுக்கு சொல்லியது.

ப - ரை. கள்வ-கள்வனே, நின்மார்பு எங்களுக்கு உனது மார்பு, களித்தார்க்கு தன்னையுண்டு களித்தவர்க்கு, இனித்தக்க-அவமானமடையத்தக்க இன்னசெயினும்-இனிமையில்லாவைகளைச் செய்தாலும், கள்ளற்றே அவரால மேலும்மேலும் விரும்பப்படுவதாகிய கள்ளுப்போலும், எ-று.

க - ரை. தன்னையுண்டு களித்தார்க் கினிவரத்தக்க வின்னதவற்றைச் செய்யினு மவரான் மேன்மேலும் விரும்பப்படுவதாய் கள்ளுப்போலு மெங் கட்கு நின்மார் பென்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வினிமையில்லமை, நாணில்லாமை, ஒழுக்கமில்லாமை, உண்மையில்லாமை, நிறையில்லாமை இவை முதலாயின எங்களுக்கு நாணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்யினும் எங்களாலே மேன்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கள்வ னென்றதும், அதுநோக்கி. 8

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செல்வி தலைப்படு வார்.

இது தீராப் பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. காமம்-காமவின்பம், மலரினும்-பூவினும், மெல்லியது-மெல்லிதா யிருக்கும் அப்படி மெல்லிதா யிருக்கையை அறிந்து அதன்செவ்வி-அதன் பக்குவத்தை, தலைப்படுவார்-பெறுவோர், சிலர்உலகத்திலேசிலர் எ-று.

க - ரை காமவின்ப மலரினு மெல்லியதா யிருக்கு மங்ஙன மெல்லியதாதலையறிந்த தன் செவ்வியைப் பொருவா ருலகத்துச் சிலரென்பதாம்.

வி - ரை. தொட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கலால், உம்மை சிறப்பின்கண்வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும், இன்பமும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவ ரிருவர் அதற்கு ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகரணங்களும் பெற்றுக்கூடி அனுபவிக்க வேண்டுதலால், அதன் செவ்விதலைப்படுவார் சிலரென்றும் அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றாலே சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலால், மலரினுமெல்லிதென்றும் சொல்லினான். குறிப்பு ஒவ்வாமையால், யான் அது பெறுகின்றிலே னென்பதாம். தலைமகள் ஊடலொழிவது பயன்.

கண்ணிற் றுணித்தே கலங்கினாள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. (என்காதலி முன்னொரு நாள் புணரச்சென்ற என்னோடு) கண்ணிற் றுணித்தே தன் கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கி, புல்லுதல்-புணர்தலிலே, என்னினும்-என்னைப் பார்க்கிலும், தான் விதிப்புற்று-தான் விரைவுற்று, கலங்கினாள் அதனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள் அதனால் நான் இப்படிவருந்தவும்-விரையாமல் பிணங்கிநிற்கின்றஇவள் அவளல்லள்.

க - ரை. காதலி-முன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினாற் சென்றவென்னோடு தன் கண் மாத்திரத்தா லூடிப் புல்லுதலை யெனின்லுந் தான்விதும்பலாவது தன்னையுமப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டா ளதனால் யானித்தன்மையேனாக விதுப்பின்றி யூடிநிற்கின்ற விவளவளல்லவென்பதாம்.

வி - ரை. கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கல் சொன்னிதழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவே யாதல் அவளாயின் இப்படி ஊடற்கண்டே கீடாளென் பயன். 10

நூற்றி இருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம்-புணர்ச்சி விதும்பல்
முற்றிற்று.

கூடிய ஆம் அதி நெஞ்சொடு புலத்தல்.

அஃதாவது: காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனுலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ் சுவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

இது தலைவனிடத்துத் தவறுண்டாகிய விடத்தும் பிணங்கினையாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. நெஞ்சே எனது மனமே, அவர்நெஞ்சு-அவரதுமனம், அவர்க் காதல்கண்டும் நம்மை நினையாமல் அவர்க்காய் நிற்றல் கண்டிருந்தும், நீ யெமக்காகாதது, நீ அவரையே நினைத்து எமக்காய் நில்லாமைக்குக் காரணம், ஏவன்-யாது, எ-று.

க - ரை. நெஞ்சே யவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாதவர்க்காய் நிற்றல் கண்டிலைத்து நீ யெமக்காய் நில்லாதவரை நினைத்தற் காரணம் யாதென்பதாம்.

வி - ரை. அவர்க்காதல்-அவர் நினைத்ததற்கு உடன்படுதல் எமக்காகாதென்றது. பிணங்கற்கு உடன்படாமையை ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்ய மாட்டாதவர் செய்வாரைக் கண்டாயினும் செயவர் நீ அதுவும் செய்கின்றிலை யென்பதாம். 1

உறுஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறுரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுமனமே, உறுஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் நம்மிடத்து அன்பில்லாத தலைவரை உள்ளபடி அறிந்தவிடத்தும், செறுரென நாம்போலுஞ் கோபியாரென்பதுபற்றி, அவரை-அவரிடத்து, சேறி-செல் கின்றாய் உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓர்நியாமையுண்டோ, எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே மேலுநம்மாட்டன்புடையா ராகாதவரை யுள்ளவா றறிந்தவிடத்து நாம் சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீ யவர்மாட்டுச் கெல்லாநின்றாயிப் பெற்றியது மேலுமோ நறியாமை யுண்டோ வென்பதாம்.

வி - ரை. அவரையென்பது-வேற்றுமை மயக்கம். பழமையான தாட்சிணியம்பற்றிக் கோபியாரென்பது கருத்தாகச் சென்றால், நீ நினைத்தது முடியுமோ வென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

ப - ரை. நெஞ்சேநீ-மனமேநீ என்னிடத்து நில்லாமல் பெட்டாங்குவி ரும்பியபடியே, அவர்பின்செல்ல-அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் காரணம் கெட்டார்க்கு நட்டாரில்லென்பதோ-கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் உலகத்திலே இல்லையென்கிற நினைவோ உன்னியல்போ சொல்லு, எ-று.

க - ரை. நெஞ்சே நீ யென்மாட்டு நில்லாது விரும்பியவா றெவர்மாட்டுச்செல்லுதற்கே காரணங் கேட்டார்க்கு நாட்டாருலகத் தில்லை யென்னு நினைவோ நின்னியல்போ கூறுவாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை, என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீமுன்னமேபழகியதென்றர்க்கு-பெட்டாங்கென்றும்தான் இப்பொழுது மானமில்லாதலாலே கெட்டார்க்கென்றும் சொல்லினாள். செலல்-ஆகுபெயர், தளர்விடத்து உடன்வருந்துறாத மூடாது தொடர்பாயிற்று. உனது தொடர்பென்பதாம். 3

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனமே நீ அவரைக்கண்டபொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதாலது (துனிசெய்து அவர் தவறுநோக்கிப்) பிணக்கையுண்டாக்கி, மற்றத்துவ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினையாய் (ஆதலால்) இனி-இனி, அன்ன அப்படிப்பட்டவைகளை, நின்னொடு-உன்னுடனே, சூழ்வார்-எண்ணுவோர், யார்-யாவர், நான் அதுசெய்யேன், எ-று.

க - ரை. நெஞ்சே நீயவரைககண்டபொழுதே யின்பநுகரக்கருதுவதல்லதவர் தவறுநோக்கி முன் புலவியை யுண்டாக்கிய தனையளவறிந்து பின்னுகரக் கருதாயாக லினினியப்பெற்றிப் பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணுவார் யாவர் யானது செய்யேனென்பதாம்.

வி - ரை. அப்படிப்பட்டவை பிணங்குந் திறங்கள், காண் உரையசை முன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்துபின் புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இப்படிச் சொல்லினாள். 4

பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

இது தூதாகச் சென்ற தோழிகேட்கத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. (தலைவரைப் பெறாத நாளிலும்) பெறா அமையஞ்சும்-அப்பொறாமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், பெறின்-பெற்றநாளிலும், பிரிவஞ்சும், (அவரது) பிரிவைநினைந்து அஞ்சாநிற்கும் (ஆதலால்) என்னெஞ்சு-என் மனமானது, அறாவிடும்பைத்து (எந்நாளும்) நீங்காததுன்ப முடைத்தாயிற்று, எ-று.

க - ரை. காதலரைப் பெறாதஞான்று மப்பெறாமைக் கஞ்சாநிற்கும்பெற்றஞான்று மவர்பிரிவினையுட் கொண்டதற் கஞ்சாநிற்கு மாகலானென்னெஞ்செஞ்ஞான்று நீங்காவிடும் பையை யுடைத்தாயிற் றென்றதாம்.

வி - ரை. காதலரைப்பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியன்று என்கிறகருத்தால் தூதுக்கு உடன்படுகின்றாளாகையால், பெறாமையஞ்சுமென்றும், புணர்ச்சியாறாமையினால் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின் யாதுசெய்வேமென்பது நிகழ்தலால் பெரிற்பிரிவஞ்சமென்றும் இவ்விரண்டு மல்லாமல் வேறேயில்லாமையால், அறாவிடும்பைத்தென்றும் சொல்லினாள். 5

இதுவுமது.

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-என்மனமானது, இருந்தது (இங்கே) இருந்தது, தனியேஇருந்து-அன்பரைப் பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால் (அவர் கொடு

மைகளை நான்தன்னோடு)நினைத்தக்கால் (அச்சமயமறிந்து) என்னை-என்னை, தினிய-தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே, எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சீண்டிருந்தது காதலரைபிரிந்தவர் கொடுமைகளை யான் றன்னோடு நினைத்தக்கா லவ்வள வறிந்தென்னைத் தின்பதுபோன் றுன்பஞ் செய்தற்கே-என்பதாம்.

வி - ரை. என்னிடத்திருந்து அப்போது அவர்கொடுமைகளை உட்கொண்டு எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இடபோது அவை நோக்கி அவரோடு பிணங்குதற்கன்றென்பதாம். 6

நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு.

இதுவுமது.

ப - ரை. அவர் மறக்கல்லா (தன்னைமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணா-மாட்சியில்லாத, என் மடநெஞ்சிற்பட்டு-எனது அறிவில்லாத மனத்தோடுகூடி, நாணும் (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தையும், மறந்தேன்-மறந்துவிட்டேன், எ-று.

க - ரை. தன்னைமறந்த காதலரைத்தான் மறக்கவுமாட்டாதெவன் மாட்சியில்லாத மடநெஞ்சுடனே கூடி யென்னுயிரினுஞ் சிறந்தநா டன்னையுமறந்துவிட்டே னென்பதாம்.

வி - ரை. மடமைகண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்துநினைந்து கண்டவிடத்துமறத்தல் நான் எந்நாளும் கூடியொழுகினும் அந்நாள்கண்டார்போல் ஒடுங்குதல் கண்டபொழுதே புணர்ச்சிக்கு விரைதலால், அதனை மறந்தேனென்றாள். 7

எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

இதுவுமது.

ப - ரை. உயிர்க்காத னெஞ்சு-உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) னெஞ்சு (நம்மை இகழ்ந்துசென்றாரென்று-எள்ளின் (நாமும்) இகழ்வோமாயின் இளிவாமென்றெண்ணி (பின்பு நமக்கு) அவமானமாமென்று நினைத்து, அவர் திறம்-அவர் திறத்தையே, உள்ளும்-நினைக்கின்றது, எ-று.

க - ரை. உயிர்மேற் காதலையுடையவென் னெஞ்சு நம்மையெள்ளிச்சென்றாரென்று நாமுமுள்ளுவோமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதியவர் திறத்தினையே நினையாநின்றதென்பதாம்.

வி - ரை. எள்ளுதல்-தூதுமறத்தல், இனிவு வழிபடாமையாலும், பிரிவு பெறாமையாலும், நாணிறைமுதலியவை இழத்தலாலும் உண்டாவது திறம் தூதுக்குடன்படலும் வருதலும், கூடலும் முதலானவை இளிவிற்கு அஞ்சலாலும் இறந்துபடமாட்டாமையாலும் கூட நினைக்கின்றதென்பதாம். 8

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந துணையல் வழி.

இது ஒழித்தற்குவாறாத பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. துன்பத்திற்கு (ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து (அதைநீக்குதற்கு) தாமுடைய-தாம் உரித்தாகப்பெற்ற, நெஞ்சம் (தமது) மனமான

து துணையாகாதவிடத்து, துணையாவார்-துணையாகின்றவர்கள், யாரே-யார் (ஒருவரும் இல்லை,) எ-று.

க - ரை. நீக்குதற்குத் தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணையாகாவழி வேறுதுணையாவ ரொருவரு மில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே துன்பமாவது ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கு, நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவளை அன்பிலனென ரொழியாது கூடற்கண்ணே விரைதல். ஒரு துணையில்லாமையால் இத்துன்பமுற்று விடுதலே உள்ளதென்பதாம். 9

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

இதுவுமது.

ப - ரை. தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடைய, நெஞ்சம்-மனம், தவரல் வழி (ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவிடத்து, ஏதிலார்-அயலார், தமரல்லர், தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம்-எளிதன்றோ, எ-று.

க - ரை. தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சமொருவர்க்குத் தமரல்லாவழி யயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ என்பதாம்.

வி - ரை. வேறொத்தியைக் காதலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்னை வருந்துகின்றபின்புவேறொருத்தி பிணங்குகின்றதுஎளிதென்பதாம்

நூற்றி முப்பதாம் அதிகாரம்-நெஞ்சொடு புலத்தல்
முற்றிற்று.

கஙக ஆம் அதி புலவி.

அஃதாவது: இருவர்நெஞ்சும் புண்ர்ச்சிவிரும்பாது பிணங்கநினைத்தவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர்பிணங்கல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

இது தூதாகச் சென்றதோழி தலைவிதூதுக்கு உடன்படுதற் பொருட்டு அவளோடு நகைத்துச் சொல்லியது.

ப - ரை. அவருறும்-அக்காதலாடையும், அல்லநோய்-துன்பநோயினை, சிறிது-சிறிது, காண்கம்-காணக்கடவோம், புல்லாது (நீ அவரை விரைந்து போய்த்) தழுவாமல், இராஅ (இத்தொழிலை மேலுட்டுக்கொண்டு) இருந்து, புலத்தை-பிணங்கு, எ-று.

க - ரை. அங்ஙனம் புலந்தாற் காதலரெய்து மல்லனோயினை யாஞ்சிறிது காணக்கடவே நீயவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே யித்தொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை. அல்லநோய் துன்பஞ்செய்யுங் காமநோய் சிறிதென்றாள். பிணக்கை நீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி புலவிக்குறிப்புக் கண்டு அவள் வழிய

னாய் கின்று நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது உறலறிதல் வேண்டுமென நகைசெய்து நேர்வித்தபடி. 1

உப்பமைத் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல்.

இது பிணக்குத்தீர்ந்து தூதுக்கு உடம்படும்வகை சொல்லியது.

ப - ரை. புலவி-பிணக்கு (புணர்ச்சி யின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்) உப்பமைந்தற்று-உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவை யாக்குதற்கு) வேண்டுமளவினதாகுதல்போலும், நீளவிடல் (இனி அதனை அவ்வளவிற்கிறிது) மிகவிடுதல், அதுசிறிது மிக்கற்று-அவ்வுப்பளவு சிறிது மிகுந்தது போலும்.

க - ரை. புலவி கலவியின்பஞ் செய்தற்கு வேண்டுமளவித்தாதலுப்புத் தூய்ப்பனவற்றை யின்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றுதல்போலு மினியதனையவ்வளவிற்சிறிது மிகவிடுதலவ்வுப்பளவின் மிக்காற்போலுமென்பதாம்.

வி - ரை. நீளவிடுதல் அளவறிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சி மேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்கு மளவுஞ் செலுத்தல், சிறிதும் நீளவிடலாகா தென்றுரை. நேர்விக்கின்றுரைதலால், உப்புமிகுந்தவிடத்து உணவுசுவை யில்லாமற்போதல் போல பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற் போமென்ற மையால் இது பண்புவமை. 2

அலகுதாரை யல்லதேனுய் செய்தற்றுற் றம்மைப்
புலகுதாரைப் புல்லா விடல்.

இது பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனுடைய தலைவிபிணக்கிச்சொல்லியது.

ப - ரை. ஆடவர்-தம்மைப் புலந்தாரை, தம்மைப்பெறுது பிணக்கியமகளிரை (அப்பிணக்குநீக்கி) புல்லாவிடல், புணராமல் விடுதல்-அலக்தாரை (முன்னமே தின்பமுற்று அழித்தவர்க்கு, அல்லனுய் செய்தற்று (அதன்மேலும் மிகுந்த துன்பமோய் செய்ததுபோலுமாம், எ-று.

க - ரை. தம்மைப்பெறுது புலந்தமகளிரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாதாடவர்சேறல்பண்டே துன்பமுற் றழுந்தாரை யதன்மேலு மிகத் துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலு மென்பதாம்.

வி - ரை. பிறரிடத்துச் செல்லுதலால், உம்மைப்பெறுது பிணக்கி யிருக்கின்ற பரத்தையரைப்பொய்ப் பிணக்குநீக்கிப் புணரியின் அவர்பொருரென்பதாம். 3

ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. ஊடியவரை (உம்மோடு) பிணக்கிய பரத்தையரை, உணராமை-பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாடிய-முன்னமே நீர்பெருமல் வாடிய, வள்ளி-கொடியை, முதலரிந்தற்று-அடியிலே அறுத்தல்போலும், எ-று.

க - ரை. நம்மோடிய பரத்தையரை யூடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல் பண்டேநீர் பெருதுவாடியகொடியையடியிலேயறுத்தாற்போலுமென்பதாம்

வி - ரை. நீர் பரத்தையரிடத் திருக்கும்போது எம்புதல்வரைக் கண்டு பொறுத்திருக்க வல்லயாம், உம்மோடு பிணங்குதற்கு உரியமல்லேம். ஆகை

யால் எமக்குப் பிணக்குத் தீர்த்தலும்வேண்டாம். உரியராய்ப் பிணங்கிய பரத்தையருக்கே பிணக்குத் தீர்க்கவேண்டியது அதனால் அங்கே செல்லு மென்பதாம். 4

நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

இது தலைவியைப்பிணக்குத் தீர்த்துக்கூடியதலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. நலத்தகை-நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய, நல்லவர்க்கு-தலைவர்க்கும், ஏர்-அழகாவது, பூவன்ன கண்ணுரகத்து-மலர்போலுங் கண்ணியர் நெஞ்சிலுண்டாகின்ற, புலத்தகை-பிணக்கின் மிகுதியன்றே, எ-று.

க - ரை நற்குணங்களாற் றகுதியுடையராய் தலைவர்க்கு மழகாவதுதம்பூவன்ன கண்ணுரநெஞ்சி னிகழும்புலவி மிகுதியன்றே யென்பதாம்.

வி - ரை. தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்பும்மை விகாரத்தால தொக்கது. தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனி தென்றற்கு நலத்தகை நலலவர்க்கு மென்ருன். அழகு இன்பப்பயனைப்பெறுதல். தான் அனுபவித்த இன்பத்திற்கு எதுவாகிய பிணக்கை வியந்து சொல்லியபடி. 5

தனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

இதுவுமது

ப - ரை. தனியும்-பெரும்பிணக்கும், புலவியும்-சிறுபிணக்கும், இல்லாயின்-இல்லையாயின், காமம்-காமமானது, கனியும்-பக்குவ முதிர்ந்த பழமும், கருக்காயுமற்ற இளங்காயும்போலும், எ-று.

க - ரை. முதிர்ந்த காலமாகிய தனியு மிளைய காலமாகிய புலவியு மில்லையாயிற் காமஞ்சொல்லி முதிர்ந்தபழமுங் காயும்போலு மென்பதாம்.

வி - ரை. மிகமுதிர்ந்து இறுமளவினதாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்குமிகவும் இன்பஞ் செய்தலால், பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய்த்தின்னப்படுகிற பக்குவத்தன்ருகலால், சிறுபிக்கு இல்லையாயின் கருக்காயற்றென்றும் சொல்லினுன். இரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து சொல்லியபடி. 6

ஊடலி னுண்டாங்கோர் தன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

இதுவுமது

ப - ரை. புணர்வது-புணர்ச்சியானது, நீடுவதுகொல்-நீட்டிக்குமோ, அன்றுகொல்-நீட்டியாதோ, என்று-என்று நினைத்தால், ஊடலின் (இன்பத்திற்கு அவசியம்வேண்டும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் தன்பம் ஒருதுன்பம், உண்டாம், எ-று.

க - ரை. இப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலாலின்பத்திற்கின்றியமையாத வூடலின்கண்ணேயுந் தன்பமிகுமென்பதாம்.

வி - ரை. ஊடலினுமென்கிற சிறப்புமை விகாரத்தாலே தொக்கதுபகொல்லென்பதனே நீடுவ தென்பதனுடனுங் கூட்டப்பட்டது. ஆகவென் நீடு அசைநிலை. ஊடலானது கூட்டலிலே விரைவித்தல் சொல்லியபடி.

நூற்பா - 1

தோத்தலெவன் மற்று தொன்தாரென் றஃதறியுங்
காலத்தல் நில்லா வழி.

இது ஒழித்தற்கு வாராத பிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோடு பிணக்குரைத்துச் சொல்லியது.

ப - ரை. சொன்தாரென்று (இவர் நம்பொருட்டு) சொன்தாரென்று, அஃதறியும் - அக்கோலை அறிகிற, காதலர் - அன்புடையவரை, இல்லாவழி - பெருந்தவிடத்து, நோதல் - ஒருவர் சோகின்றவளுதல், எவன் மற்று (பயன்) யாது,

க - ரை. இவர் நம்பொருட்டா னெஞ்தாமென் றன்னேயி னையறிய மன் புடையாரைப் பெறுவழி யொருவர் சோகின்றதனுற் பயனென்ன வென்ப தாம்.

வி - ரை. இவள் நமது தலைவியல்லள் அல்லாமையால், இக்கோலறியாள் அறியாமையாய் நாம் பிணக்குதலாலே பயன் இல்லையென்று தன் பொருமை அறிவித்தபடி. 8

கீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

இதுவுமது

ப - ரை. கீரும் (உயிர்க்கு அவசியமவேண்டும்) கீரும் - நிழலுதே - நிழலிலு ள்ளதே இனிது - இனிதாகும் (அதுபோல்) புலவியும் (புணர்ச்சிக்கு அவசிய மவேண்டும்) பிணக்கும், வீழுநர் கண்ணேயினிது - அன்புடையவ ரிடத்தே இனிதாகும் (மற்றையன்பிலாரிடத்து) ஆகாது, எ-று.

க - ரை. உயிர்க்கின்றி யமையாத கீருழலன் கண்ணதே யினிதாவ தெனை வெயிலின்கண்ண தாகாததுபோலக் கலங்கின்றி யமையாத புலவி யுமன்புடையார்கண்ணே யினிதாவதீதன் பன்பிலார் கண்ணதாதென் பதாம்.

வி - ரை. நிழலிட்டத்துள்ள கீர்மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாய்த் தாகந்த ணித்தலால் இனிதாயிற்று, அன்புடையவர் பொருமைக்கு கோருதலும், கூ டுதலிலே ஆசையும், உடையராவார் இவ்விடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமை யால் இப்பிணக்குதலும் தீன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். 9

ஊடி னணங்க விடுவதிரா டெனைமலை ஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவர்.

இதுவுமது.

ப - ரை. ஊடலுணங்க தான்) பிணக்கலிலே வருந்தாநிற்கவும், விடு வாரோடு (தன்னே) விட்டிருக்க வல்லாரோடு, என்னெஞ்சம் - என்மனம், கூ டுவேமென்பது - கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெய்தற்குக் காரணம், அவர் (தன்னுரைசீய வேறில்லை, எ-று.

க - ரை. தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும் விட்டிருக்க வல்லரோ கூடக் கடவேமென்றென்னெஞ்ச முயறற்கேது தன்னவாவே பிறிதில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. அன்பும், அருளும், இல்லாரை உடையரென்றும், அவரோடி யாம் பொருந் தவேமென்றும், நினைது அதற்கு முயலுதல் அவாவுற்றார் செ யலாகலால் கூடுவேமென்பது அவாவென்றான், இக்கூட்டம் முடியாதென் பதாம். 10

நூற்றி மூப்பத்தோராம் அதிகாரம் - புலவி.
மூற்றிற்று.

கஙஉ - ஆம் அதி புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது தலைவனும, தலைவியும், ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்த விடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக்காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆசை அதிகப்படுதலால், நுட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை அவன்மேல்ஏற்றி அவள் பிணங்குதலால் காரணத்தி நுணுக்கம், காரியத்தின்மேல் நின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

இது உலாப்போய்வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்து வந்தபோது தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. பரத்த-பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய், பெண்ணியலாரெல்லாரும்-பெண்ணியல்பினையுடையாரெல்லாரும் கண்ணின், (தமது) கண்களால், பொதுவுண்பர்-பொதுவாக உன்னை அனுபவிப்பர் அதனால் நின்மார்பு அவரெச்சிலாகிய நின்மார்பை, நண்ணேன்-பொருந்தேன், எ-று.

க - ரை. பரந்தமையை யுடையாய் நின்னைப் பெண்ணியல்பினை யுடையார் யாவருந் தங்கண்ணாற் பொதுவாகவுண்ப ரதனாலவர் மிச்சிலாய நின் மார்பினைப் பொருந்தே னென்பதாம்.

வி - ரை கற்புநாண்முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் பரத்தையர்க்கு உளது பெண்ணாயிருக்கை மாத்திரமே என்கிற கருத்தால் பெண்ணியலாரென்றாள், பொதுவாகவுண்டல் தமது சேரியிலே செல்லுகையில்முறையாலன்றி ஒருகாலத்து ஒருசேர நோக்குதல் அதுவும் ஓர் குற்றம், தான் நோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும்நோக்கி இன்புறுவரென்று ஆசங்கித்து அவள் அவரிடத்துப் பொறாமை யடைதலால் நுணுக்கமாயிற்று. 1

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

இது தலைவன் நீங்கியபோது சென்றதோழிக்குத் தலைவி படுக்கை யிடத்து நடந்தது சொல்லியது.

ப - ரை. ஊடி யாம் தம்மோடு பிணங்கி, இருந்தேமா பேசாதிருந்தேமாக, தும்மினார் காதலர் தும்மினார் அப்பிணக்குநீக்கி யாம்-நாம், தம்மை,நீடுவாழ்கென்பாககறிந்து-நெடும்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து, எ-று.

க - ரை. யாந்தம்மோ டூடியுரையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர்தும்மினார் துங்கித்தழ்மை நீடுவாழ்கென்றுரையாடுவேமாகக் கருதியிருந்தென்பதாம்.

வி - ரை. தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால, பேசவேண்டிய தாயிற்றென்பதாம. இயல்பாக உண்டாகிய தும்மலைக் குறிப்பால் உண்டாகியதாகக்கொள்ளுதலால் நுணுக்கமாயிற்று. 2

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

இது தலைவியது பிணக்குக்குறிப்பைக்கண்டு நீர்கூடியொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை, கோட்டுப்பூ-வளைவாகிய பூமாலையை, சூடினும்-சூடினேனாயினும், ஒருத்தியை உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருதிக்கு காட்டிய இப்பூவலங்

கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி, சூடினீரென்று-அணிந்தீரென்று, காயும்-கோபியாநிற்பள் இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒரு காரணம்வேண்டுமோ, எ-று.

க - ரை. யான்கோடுதலே செய்யு மாலையைச் சூடினேனுயினு மும்மாற் காதலிக்கப்பட்டா னொருத்திக்கிப் பூவணிக் காட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கு மித்தன்மையாட் கொருகாரணம்-வேண்டுமோ வென்பதாம்.

வி - ரை. பூ-ஆகுபெயர்.. வஞ்சமாக வெனினுமாம். 3

யாரினுங் காதல மென்றேனு மூடினுள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

இதுவுமது

ப - ரை. காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவராயுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடையேமென்பது நினைத்து யாரினுங் காதல மென்றேனு யாரினும் மிகுந்த காதலையுடையேமென்று சொன்னேனுக உனதுதோழி அது நினையாமல் உன்னல் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்துயிருந்த காதலையுடையே மென்றேனுக நினைத்து யாரினும் யாரினுமென்று-யாரினும்-யாரினும் என்னிடத்துக் காதலையுடையீர் என்றுசொல்லி ஊடினுள்-வணங்கினுள், எ-று.

க - காமநுகர்தற்குரிய விருவராயினுர் யாவரினு நாமிக்க காதலை யுடையேமென்பது கருதி யாரினுங் காதலமென்றேனுக நின்றேழியது கருதாதென்னுற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளு நின்கட் காதலையுடையே னென்றேனுக் கருதிய மகளிர் யாரினும் மென்கட் காதலையுடையீராயினீ ரென்றுசொல்லப் புலந்தா னென்பதாம்.

வி - ரை. தலைவி-கருத்துக்குக் காதலன் என்ற நம்மைப் பன்மை தலைவன் தன்னை உயர்த்திச் சொல்லியதாக வந்தது. யான் அன்பு மிகுதியினுலே சொல்லியதைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது வேறெருகாரணம்இல்லையென்பதாம். 4

இமைமைப் பிறப்பிற் பிரியல னென்றேனுக்
கணணிறை நீர்கொண்டா ளன்.

இதுவுமது

ப - ரை. காதன்மிகுதியால் இம்மைப்பிறப்பில்-இப்பிறப்பிலே, பிரியல னென்றேனு-பிரியேனென்று சொன்னேனுக அதனுல் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற கருத்துடையேனுக நினைத்து கண்ணிறை நீர்கொண்டனன் அவள் கண்ணிறைந்த நீரைச்கொண்டாள், எ-று.

க - ரை. காதன்மிகுதியா லிம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யான் பிரியே னென்று சொன்னேனுக வதனுலினை மறுமையாகிய பிறப்பினகட் பிரிவி லென்னுங் குறிப்பினேனுக்கருதியவடன் கண்ணிறைந்த நீரைக் கொண்டாளென்பதாம்.

வி - ரை. வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லை யென்பதாம்.

உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றெண்ணிப்
புல்லாள் புலத்தக் களன்.

இதுவுமது.

ப - ரை. உள்ளினேனென்றேன் பிரிவில் இடைவிடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிறகருத்தால் நினைந்தேனென்றேன் அவள் அதனை ஒருக

ல் மறந்துபின் நினைந்தேனென்று சொல்லியதாக ஏண்ணி) மற்று - அதற்கு விரோதமாக, என் மறந்தீரென்று - என்னை மறந்தீரென்று சொல்லி முன்னே தழுவுதற்கு - அமைந்தவள், என்னை - என்னை, புல்லாள் - தழுவாளாகி புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தாள், எ-று,

(க-ரை) பிரிந்தகாலத்துநின்னையிடையின்றிநினைந்தேனென்னுந்தருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேனென வதனை யொருகால் மறந்து பின்னை நினைந்தேனாகக் கருதி யென்னைமறந்தீரென்றுசொல்லிமுன்புல்லுதற்கமைந்தவளஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தா ளென்பதாம்

(விரை) மற்றுவினைமாற்று அருத்தாபத்தி வகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கினா ளென்பதாம்

வழுத்தினா டும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று

இதுவுமது

(ப-ரை) (கூடியிருக்கின்றவள்) தும்மினேனாக (யான்) தும்மினேனாக வழுத்தினாள்(தன்னியற்பகைபற்றி)வாதித்தினாள்-(அப்படிவாழ்த்தியதானே அழித்து-(அக்கருத்தைமறித்து)-(உம்மைநினைந்து வருந்துகின்றமகளிருள்) யாருள்ளி-யார் நினைத்தலால், தும்மினீரென்று - தும்மினேனென்று அழுதாள்-(பிணங்கி) அழுதாள், எ-று

(க-ரை) கூடியிருக்கின்றவள் யான் றும்மினேனாகத் தன்னியற்கை பற்றி வாழ்த்தினா ளங்கும் வாழ்த்திய தானேமறித்து நும்மைநினைந்துவருந்துகின்ற மகளிருள் யாவார் நினைத்தல ற் றும்மினீரென்றுசொல்லிப்புலந்தழுதா ளென்பதாம்

(வி-ரை) வாழ்த்தலோடு பிணங்கல் பொருந்தாமையால் அழித்தென்றான் அன்புடையார் நினைத்தவழி நினைக்கப்பட்டவர்குத் தும்மல்தோன்று, மென்பது மகளிர் வழக்கு இவ்வழக்கையும் உள்ளதாக நினைத்துப் பிணங்கி ளென்பதாம்

தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்தீரோ வென்று

இதுவுமது.

(ப-ரை) (எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவிடத்தே யார்நினைத்தால் தும்மினீரென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி) தும்முச்செறுப்ப-அத்தும்மளை அடக்கவும், நுமருள்ளல்-உம்மவர்-(உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்தீரோவென்று-(உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்குமறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதாள்-(பிணங்கி) அழுதாள், எ-று.

[illegible] ௨௩௨ - ஆம் - அதி - புலவுநுணுக்கம்.

(க-ரை) எனக்குத் தும்மறோன்றிய வருயாருள்ளித் தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி யத்தனையானடைக்கினே னெங்கன மடக்கிய துகர்நும்மை நினைத்தலை யெம்மை மறைக்க லுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தழுதா ளென்பதாம்

(வி-ரை) செறுப்பவும் என்பதினும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றம் ஆகியக்கால் இனியான் செய்தற்றன்மையது யாதென்பதாம்

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயு . பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று

இதுவுமது.

(ப-ரை) தன்னை (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை உணர்த்தினும் (நான்வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர்க்கும்போது காயும் கோபியாநிற்பவள், பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும், நீர் - நீர் இன்நீராகுதி ரென்று (அவர் பிணங்கிய போது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத்தீர்க்குந் தன்மையிராகின்றீ ரென்று சொல்லி, எ-று

(க-ரை) இவ்வாற்றா னூடியதன்னையான் பணிந்துணர்த்துங் காலும் வெகுளாநிற்கு புறமகளீர்க்கு மவருடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்து நீர்மையை யுடையிராதீரென்று சொல்லி யென்பதாம்

(வி-ரை) இவள் தெளிவித்த வழியும்தெளியாளென்பதுபற்றிஎன்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்க அதுவும் பிணங்குதற்கு எதுவாய் முடிந்து இனி இவளிடத்துச்செய்யத்தகுவது யாதென்பதாம்

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று

இதுவுமது.

(ப-ரை) என்சொற்களும் செயல்களும்பற்றித் தான்கோபித்தலால் இருந்து (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து நினைத்து (தன்னவயவங்களின்) ஒப்பில்லாமையை நினைத்து நோக்கினும் (அவைகளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் (என்னைக்) கோபியாநிற்பள், அனைத்தும்(என்னவயவமெல்லாம், நீர்-நீர், யாருள்ளி நோக்கினீரென்று (அவைகளினொப்புமையால்) யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீரென்று சொல்லி, எ-று.

(க-ரை) என் சொற்களுஞ், செயல்களும் பற்றித்தான் வெகுளலாகுவற்றை யொழித்திருந்து தன்னவயவங்கள் தொப்பின்மையை நினைத்தவறையேநோக்கினுமென்னைவெகுளாநிற்கு மென்னவயவமனைத்துநோக்கினீவற்ற தொப்புமையா லெம்மகளீரை நினைத்த தென்று சொல்லியென்பதாம்

(வி-ரை.) யான் எல்லாவவயவங்களாலும் ஒருத்தியே டு ஒத்தல் கூடா மையால் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரை யும் யான் அறியச்சொல்லுமென்கிறகருத்தால் அனைத்து நோக்கினீர்யாருள் ளியென்றாள். சும்மாவிருத்தலும் குற்றமாயிற்றென்பதாம். (௰)

நூற்றி முப்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் புலவிநுணுக்கம்

முற்றிற்று.

நூத்திமுப்பத்திமூன்றாம் அதிகாரம்,

ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்பம் சிறந்தவி டத்து அச்சிறிப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வூடலைத் தலைவி மகிழ்தலும் தலைவன் மகிழ்தலும் ஆம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு,

இது தலைவி காரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமை கேட்டு அப்படிநீ பிணங்குகின்றது என்ன வென்ற தோழிக்கு அவள் சொல்லியது,

(ப-ரை.) அவர்க்கு-அவரிடத்து, தவறு-பிழைகள். இல்லையாயினும்-இல் லாதிருந்தாலும், அவரளிக்குமாறு-(நமக்கு) அவா அருள்செய்கின்ற விதம், ஊடுதல்வல்லது-பிணங்கலை-(விளைக்க) வல்லதாகின்றது- எ-று.

(க-ரை.) அவர்மாட்டுத் தவறில்லையாயினு நகைகவர்தலையளி செய்கின் றவா றூடுதலை விளைக்கவல்லதாகின்றதென்பதாம்.

(வி-ரை.) அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம் அளவிறந்த இன்பத் தாகலால், யான் அடைதற்றன்மையதாகிய இத்தலையளி மற்றவரும் அடை வரென்று நினைத்து அது பொறாமையால் ஊடல் நிகழ்கின்றதென்பதாம்,

ஊடலிற் றோன் றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடி பெறும

இது பிணங்காதிருக்கின்றபோதும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அதையிழந்து பிணக்கினால் வருந்துவது என்னென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது,

(ப-ரை.) ஊடலிற்றோன்றும்-(பிணங்குதலாலே நம்மிடத்தி) தோன் றுகின்ற சிறுதுனி சிறியதுன்பத்தால், நல்லளி-(தலைவர்செய்கிற நல்லருள் வாடினும் - வாடுமாயினும், பாடு-பெறுமையை, பெறும்-பெறும் எ-று.

(க-ரை.) ஊடலேதுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனி தன்னாற் றவர் செய்யு நல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமைசெய்து மென்பதாம்.

(வி-ரை.) தவறில்லாமல் நிகழ்கின்றஊடல் கடிது நீங்கலால் அத்துன்பமும் நில்லாதென்றற்கு சிறிதானியென்றும் ஆறாமைபற்றி நிகழ்தலால் அதனால் நல்லளி வாடாதென்றற்கு வாடினுமென்று பின்பேரின்பந் தருமென்றற்குபாடுபெறுமென்றும் சொல்லினாள் அது வருத்தமெனப்படாதேன்பதாம்.

புலத்தலிற் புத்தேணாடுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னாரகத்து.

இதுவுமது,

(ப-ரை.) நிலத்தொடு - நிலத்தினோடு நீர்-நீரானது இயந்தன்னாரகத்து கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய காதலரிடத்து புலத்தலின்-பிணங்குதல் போல்-(நமக்கு இன்பஞ் செயவது) புத்தேணாடு ஒரு தெய்வலோகம் உண்டோ-(இல்லை) எ-று.

(க-ரை.) நிலத்தோடு நீர்கலத்தாற்போல வேற்றுமையுடைய காதலர் மாட்டுப்புலத்தல்போல நமக்கின்பந் தருவதொரு புத்தேளுலகமுண்டோவில்லையென்பதாம்.

(வி-ரை) எப்படி நீரானது தானின்ற நிலத்தியல்பினதாமோ அப்படியே காதலரும் தாம கூடியமகளிரியல்பினராதலால், அதுபற்றி அவரோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு நிலத்தோடுநீரியைந் தன்னாரகத்தென்றும் அவர் நமக்கும் அப்படிப்பட்டவராதலால், அப்பிணக்குப்பின்னே பேரின்பம் தருகின்ற தென்றற்கு புலத்தலிற் புத்தேணாடுண்டோவென்றும் சொல்லினாள். உவமம்-பயன் பற்றிவந்தது.

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை,

இது அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீங்குமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை,) புல்லி-(அன்பரைச்) தழுவிக்கொண்டு விடான்-(பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய, விலவியுள்-அப்பிணக்கினுள்ளே என்னுள்ளமுடைக்கும் (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை-ஆயுதம், தோன்றும் உளதாகும், எ-று.

(க-ரை.) காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகியவப் புலவிக்கண்ணே யுளதாம்; தன்மேற்சென்ற வென்னுள்ளத்தைக்கெடுக்கும் படைக்கல மென்பதாம்.

(வி-ரை.) கணக்கத்தையும், பணிமொழியையும், உள்ளமுடைக்கும் படையென்றாள். அவற்றால் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் பிணக்கு நீங்கும் விதம் சொல்லியபடி.

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

இது தலைவியைப் பிணக்கு நீக்கிக்கூடியதலைவன் அதிக
மகிழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது

(ப-ரை.) தவறிலராயினும்-(ஆடவர்) தம்மிடத்துப் பிழையில்லாதவரா யுருந்தாலும்-(உடையோர்போல்பிணங்கப்பட்டு) தாம் வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படு மகளிரது, மென்றோள-மெல்லிய தோள்களை அகறவின்-கூடப்பெறாத சமயத்தில், ஆங்கொன்று-(அவர்க்கு) அப்படிப்பட்ட தோரின்பம், உடைத்து (பயந்த) லுடைத்து, எ-று.

(க-ரை,) ஆடவர் தங்கட்டவறிலராயினு முடையார்போல வூடப்பட்டுத்தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெறாதவெல்லைக்கண்ணவர்க்கப் பெற்றிய தோரின்பம் பயத்தலுடைத் தென்பதாம்.

(வி-ரை) தவறுடையார்க்கு ஊடியக்கால் இறந்த வின்பத்தோடு வருமின்பமும் அடைவராகலால் அதுமிகவும் நன்று மற்றைத் தவறிலார்க்கும் ஊடுமின்பத்தை இகழ்ந்த திலலையென்னுங் கருத்தால தவறிலராயினும் ஆங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினாலாகிய இன்பம் அளவிறத்தலால, சொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்ட தொன்றென்றான் தவறில்லாமல் ஊடியதுவும் எனக்கு இன்பமாயிற் றென்பதாம். (௫)

உணலினு முண்ட தறலினு காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை) (உயிர்களுக்கு) உணலினும்-(மேலே) உண்ணுதலினும், உண்டதறல்-முன்னுண்ணப்பட்டது சீரணித்தல், இனிது-இன்பந்தரும் (அது போல்) காமம் - காமத்துக்கு, புணர்தலின் (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல்-முன்னைத்தவறுபற்றிப் பிணங்கல். இனிது - இன்பந்தரும்,

(க-ரை.) உயிர்க்குமே லுண்பதினு முன்னுண்டரதறலின்பந் தருமது போலக் காமத்திற்கு மேற் புணர்தலினு முன்னைத் தவறுபற்றி யூடுதலின்பந் தரு மென்பதாம்,

(வி-ரை.) காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியையும், நான்காம்வேற்றுமை யுருபும், விகாரத்தால தொக்கன பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவையதுமாம். அதுபோல் அகன்று கூடுமவழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமென்று தன்னனுபவம பற்றிச் சொல்லியபடி. (௬)

[illegible] வென்றா ரதுமன்னுங்
[illegible]

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காமம அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்) ஊடலிற் றோற்றவர் பிணக்கிலேதோற்றவர், வென்றார் - வென்றோராவர், அது (அப்பொழுது)

அறியப்படாதாயினும் கூடலிற் காணப்படும் (பின்னே) யுணர்ச்சியிலே (அவ ரால்) அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) காமநுகர்தற்குரிய விருவருளுடலின் கட்டோற்றவர் வென்றா ரவ ரஃசப்பொழுது அறியப்படாதாயினும் பின்னர் புணர்ச்சியின் கணவரா லறியப்படுமென்பதாம்.

(வி-ரை.) தோற்றவர் எதிரிடமாட்டாமல் சாய்ந்தவர், அவர் புணர்ச்சி யிடத்தே பேரின்பத்தை அடைதலால் வென்றாராயினார், மன் - உம் - அசை நிலைகள். யான் அதுபொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற் றேனென்பதாம்.

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

இதுவுமது.

(ப-ரை,) நுதல்வெயர்ப்ப (இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும் பும் வகை, கூடலிற்றோன்றிப்-புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய உப்பு-இனிமை யை (இன்னுமொருகால்) ஊடி (இவள்) பிணங்கி - பெறுகுவங்கொல் யாம் பெறவல்லமோ, எ-று,

(க-ரை.) இது பொழுதிவணுதல் வெயர்க்கும்வகை கலவியின் கணுள தாய் வினிமையை யின்னுமொருகாலிவளூடியாம் பெறவல்லேமோ வென்ப தாம்,

(வி-ரை.) புணர்ச்சியினது விசேடம்பற்றி நுதல் வெயர்ப்பவென்றான் இனிமை கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த்துற்றதனால் ஆகிய இன்பம் இனி அப்பேறு கிடைப்பது அரிதென்று பெற்ற தன்சிறப்பு சொல்லியபடி.

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஒளியிழை-விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையவள் ஊடுக மன் (இன்னும்) எம்மோடு பிணங்குவாளாக, அப்படி பிணங்கி நிற்றற்கும் அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டும்) யாம்-நாம், இரப்ப-இரந்துநிற்றற்குக் (கா லம் பெறும்வகை) இரா-இவ்விரவு, நீடுகமன் (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண் டுக எ-று.

(க-ரை) ஒளியிழையினை யுடையாளின்னு மெம்மோ டூடுவாளாக வங் ஙன மவளூடியதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டியானுமிரந்து நிற்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவுவிடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக வென்பதாம்.

(வி-ரை) ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கொள்ளுதற் பொருளில்வா கன மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தில்வந்தன ஓகாரங்கள்-அசைநிலைகள் கூடக்கா ட்டிலும் ஊடலே அமையுமென்பதாம்.

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதிற்கின்ங்
கூடிமுயங்கப் பெறின்

இதுவுமது

(ப-ரை) காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு இன்பம் இன்பமாவது ஊடுதல் (அதனை அனுபவித்தற்குரியோர் ஆறாமைபற்றித்தம்முள்) ஊடுதலாம் அதற்கு-அவ்வூடுதற்கு, இன்பம்-இன்பமாவது, கூடி (அதனை அளவறிந்து நீக்கித்தம்முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின்-புணர்தல் கூடுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம், எ-று

(க-ரை) ஒளியிழையிழையினையுடையாளின்னுமெம்மே டூடுவாலாகவங்ஙன மவளூடியதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டியானுமிருந்துநிற்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவு விடியாது நீட்டிதல்வேண்டுக வென்பதாம்

(விரை) கூடுதல்ஒத்த வளவினராதல் முதிர்ந்து பெறும் பிணக்காகிய விடத்தே துன்பஞ்செய்தாலும் முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் புணர்ச்சியின்பம் செய்யாமையாலும் இரண்டர்க்கும்நடுவாகிய அளவறிந்துநீங்குதல் அறிதென்பதுபற்றி கூடி முயங்கப்பெறினென்றான அவ்வூடலின்பமும் கூடலின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்

நூற்றி முப்பத்துமூன்றாம்-அதிகாரம்-ஊடலுவகை.

முற்றிற்று

கற்பியல் முற்றிற்று

காமத்துப்பால்-முற்றிற்று.

[—(*)—]

திருவள்ளுவநாயனா ரருளிச்செய்த திருக்குறள் மூலமும்

தெளிபொருள்விளக்கவுரையும்

கருத்துரையும் நிறைவேறின்.

அக-பாடல் ௩-க்கு, அதிகாரம் கஙஙு-க்கு திருக்குறள்-கஙஙு௦

—[?*?]—

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளன்றி மோட்சத்தைக்குறித்துச் குறிப்பு பொருளாகச் சொலலப்பட்ட பேரின்பம்பொருளும் உண்டு

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க

—(?❀?)—

விளம்பரம்.

குறள் உரை	2	0	0
தாயுமானவர் உரை	3	4	0
தீனிப்பாடல் உரை	1	8	0
ஷெ. 2-ம் பாகம்	1	8	0
பட்டணத்தார் புராணம் உரை	1	12	0
ஷெ. பாடல் புலம்பல் பத்திரகிரியார் புலம்பல் மூன்றும் சேர்ந்தது	1	4	0
ஸடதம் உரை	2	0	0
ஷெ. விருத்தி உரை	2	0	0
அரிச்சந்திர புராணம் உரை	1	4	0
பிரமோத்தர காண்டம்	1	8	0
பாலகாண்டம் உரை	3	0	0
கந்தரகாண்டம் உரை	2	8	0
அயோத்தியாகாண்டம் உரை	2	8	0
ஆரணியகாண்டம் உரை	3	0	0
அதபன்னி சதகம் உரை	0	12	0
குமரேசசதகம் உரை	0	12	0
கைவல்லியம் உரை	2	0	0
கட்டளைக் கொத்து	0	12	0
விநாயகபுராணம் வசனம் படங்களுடன்	2	0	0
கொலைமறுத்தல்	1	4	0
திருவிளையாடல் வசனம்	1	8	0
திருவிளையாடல் பாட்டு	2	0	0
ராமாயண பாட்டு	6	0	0
ராமாயணம் கிலேஸ் படங்களுடன்	6	0	0
பாரதம் திக்கு படங்களுடன்	8	0	0
குலசேகரன் (புதிய நாவல்)	0	10	0
கமல ரதன்	1	0	0
மேகவர்ணன்	0	8	0

பெரிய கேட்லாக் வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதினால் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

சக்ரவர்த்தி அண்டு கோ.,

போஸ்ட்டு பாக்ஸ் நெம்பர்-198 மதராஸ்

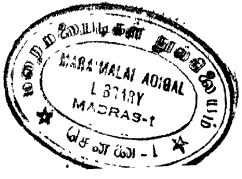

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

இது * செவிலுக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து நான் நிற்கும் விதம் என்னென்று கைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) யாம்-நாம், கண்ணிற்காண (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணுற்காணும்படி, அறிவில்லார்-அறிவில்லாதவர்கள், நகுப (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார் (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது) யாம்பட்ட-யாம் அடைந்த நோய்களை, தாம்படாவாறு-தாம் அடையாமையால், எ-று.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி யல்லாமல் கண்ணுற் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார், அவரங்ஙனஞ் செய்கிறது நாமடைந்தநோயைத் தாமடையாமையால்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கண்ணினென்றதி முன்கண்டறியாமை யுணர்கின்றது. அறத்தொடு நின்றமை யறியாமல் மணஞ்செய்யு மாட்சிமைப் படுகின்றில னென்று பிணங்குகின்றாளாகலால், அயலாளாகிச் சொல்லினாள். கo

நூற்றி பதிநான்காம்-அதிகாரம்-நாணுத்துற வுரைத்தல்

மூற்றிற்று.

ககரு-ஆம்-அதி-அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது, களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அவர் தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும், மனமாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும் ஆம். இது நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலால், அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

இது இரவுக்குறி தப்பிப்போய் மறுநாள் வந்த தலைவனை அலர்கூறி மணம் விளைய விடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (உன் மாதர்க்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு) அலரெழ (இவ் ஊரில்) அலரா எழுதலால், ஆருயிர் (அவனைப்பெறாது வருந்துகிறஎன்)னரி

* செவிலி-வளர்த்ததாய்.

(வி-ரை.) பிறப்பு வீசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். இதுவரைக்குந் தலைவன்சொல்லியது பின்னே தலைவிசொல்லுவது. எ

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னுது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுகாப்புச்சிறைஅதிகப்பட்டுக்காமம் பெருகியபோதுதலைவிசொல்லியது

(ப-ரை.) (இவர்) நிறையரிய (ரென்னுது) நிறையால் (நாம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன்னளிய ரென்னுது - மிகவும் அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் (மகளிரது) காமமும், மறையிறந்து (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும் சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் நாமேற்கொள்ளுதற்கு அரியரென் றஞ்சுதல் செய்யாது. மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது. மகளிர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுமாயிருந்தது என்பதாம்.

(வி-ரை.) என்னுதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே மன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன்காமம் பெருகிறபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நிற்றல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. அ

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (நான்முன் அடங்கி யிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலாரென்று (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று) நினைத்து, என்காமம்-எனது காமமானது மறுகில் (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு-மயங்கி, மறுகும்-சுழல்கின்றது எ-று.

(க-ரை.) யான் முன்னடங்கி நிற்றலால் எல்லாரும் என்னையறிதலிலர்-இனியவ்வாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று நினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயங்குதல் * அம்பலாதல்-மறுகுதல். ○ அலராதல் இவ்விரண்டுமோயிற்று. இனி [] அறத்தொடு நிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். கூ

---

* அம்பல்-நிலரறிந்து தம்மிற்பேசல்.

○ அலர் பலரறிந்து தூற்றல்.

[] அறத்தொடுநிற்றல்-காமத்தைவெளிப்படுத்தல்.

நீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இம்மை - தின்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால், நீயொழுக்கம், பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், நீயொழுக்கம்-இருமைகளிலும் தின்பந்தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பந்தருமென்பதும் கொள்ளப்படும். [இதனுலே பின்வினைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே நீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறந்தும், நீய - நீயசொற்களை, வாயாற் சொலல் - வாயினுற்சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம், எ-று.

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் நீயசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும்பொய் முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்ல சொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னாது வாயாற்சொல்லென்றார். (கூ)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(ப-ரை.) உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுகல் - நடத்தலே, கல்லார் - கற்றிலாதவர், பல - பலநூல்களையும், கற்றும் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவர், எ-று.

(க-ரை.) உலகநடை கல்லாதவர்கள் பலநூலைக்கற்றும் கல்லாதவர்களே என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது: அவரெப்படி நடந்தாரோ அப்படிநடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளேவிட்டு அதிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளேத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினர். [இவை இரண்பொட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும்வரும். ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்தினுலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன. (கo)

பதினாலாம் அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை
மூற்றிற்று.

பதினேத்தாம் - அதிகாரம்.

பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது; காமமயக்கத்தினுலே பிறனதுமனையாளேவிரும்பாமையாம். இது ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகவின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(ப-ரை.) பிறன் – பிறனுக்கு, பொருளான் – உடைமையாற்றன்மையவளே, பெட்டு – இச்சித்து, ஒழுகும் – நடக்கின்ற, பேதைமை-அறியாமையானது, ஞாலத்து – பூமியின்கண், அறம் – அறநூலேயும், பொருள் – பொருணூலேயும், கண்டார்கண் – ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல் – இல்லே, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்குந்தன்மை பெரியோரிடத்தில் லே என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமும்பொருளும் அவற்றினூல்களேக் காட்டலால் ஆகுபெயர்கள், இன்பமொன்றையேநோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அறம்பொருள்கண்டார்கணில்லென்றார். எனவே இப்பேதைமையுடையவரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லேயென்பது பெறப்பட்டது. (க)

அறன்கடை நின்றாரு மில்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(ப-ரை.) (காமங்காரணமாக) அறன்கடை – பாவத்திலே, நின்றாரு ளெல்லாம் – நின்றவரெல்லாருள்ளார், பிறன்கடை – பிறனதுவாயினிடத்தே, நின்றாரின் – (அவன்மனையாளே யிச்சித்து) நின்றவர்போல், பேதையார் – மூடர், இல் – இல்லே, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்கும், மூடரைப்போல்பவரில்லே-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவச்செயலிலேநின்ற பெண்வழிநடப்பவரும், பரத்தையரையும், இழிகுலமகளிரையும், அனுபவிப்பவருர்போல், அரம்பொருள்களேமாத்திரம், இழசதல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினுலே இன்பதையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார், எனவே யின்பமுமில்லேயென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

விளித்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளித்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(ப-ரை.) மன்ற – ஐயமில்லாமல், தெளித்தார் – (தம்மை நல்லவ ரென்று) தெளித்தவருடைய, இல் – மனையாளிடத்தே, தீமை – பாவஞ் செய்தலே, புரிந்து – விரும்பி, ஒழுகுவார் – நடப்பவர், (உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளித்தாரின்-செத்தவரின், வேறல்லர்-வேறுகார், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவரிடத்திற் சக்தேகமற்றவரது மனைவியையிரும்பி நடப்பவருயிரோடிருந்து மிறக்தவரே,' என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிரிருப்பினும் அவ்வுயிர் அறம்பொருளின்பங்களாகிய பயன்களே அடையாமையால் 'விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளே யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினர். (ங)

எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(ப-ரை.) காமமயக்கத்தினாலே) 'தினைத்தணையும் – தினையளவும் (சிறிதாயினுமென்றபடி) தேரான் – (தம்பிழையை) நினையாமல், பிறனில் – பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் – செல்லுதல், எனைத்துணையராயினும் – எவ்வளவு பெருமையுடையவராயிருக்கினும், என்னும் – (ஒருவருக்கு) யாதாய்முடியும். எ-று.

(க-ரை.) மிகச்சிறப்புடையோர் தினையளவுமெண்ணுது பிறன்மனைவியை விரும்பின் அச்சிறப்பழியும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) இந்திரனேபோல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்து என்னுமென்றார். இழிசெய்தலில் எனைத்துணையரென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (ச)

ஒளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(ப-ரை.) எளிதென – (இவளேச்சேர்த) லெளிதென்று, தினைத்து (பின்) வினைவதினையாமல், இல்-(பிறன்)மனைவியிடத்தே, இறப்பான் – செல்லுவோன், விளியாது – அழியாமல், எஞ்ஞான்றும் – எக்காலமும், நிற்கும் – நிலைநிற்பதாகிய, பழி – (குடிப்) பழியை, எய்தும் – அடைவான், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவி எளிதிற் இடைக்கினும் விரும்பலாகாது, என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து செல்லுதல். (ஙி)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(ப-ரை.) இல்-(பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான்கண்-செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவ மச்சம் 'பழியென நான்கும் – பகையும், பாவமும், அச்சமும், குடிப்பழியும், என்னுமிந்நான்கு குற்றங்களும், இகவாவாம் – (ஒருபோதும்) நீங்கலாவாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேர்பவனிடத்திற் பகைபாவமச்சம் பழியிந்நான்கும் நீங்கா,' என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவே யிருமைப்பயன்களையும் இழப்பானென்ற தாயிற்று. [இவை ஆறபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துக் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

(ப-ரை.) பிறனியலாள் – பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமைபூண்டு நிற்பவளது, பெண்மை – பெண்தன்மையை, நயவாதவன் – விரும்பாதவன், அரனியலான் – அறமாகிய வியல்போடுகூடி, இல்வாழ்வானென்பான் – இல்வாழ்வானெனறு சொல்லப்படுவான, எ-று.

(க-ரை.) பிறனமனைவியை விரும்பாதவனே இல்வாழ்வானெனப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறம் செய்வானெனப்படுவான் அவனேயாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனெனூஉம் ஏரு வாண்ற வொழுக்கு.

(ப-ரை.) பிறன்மனை – பிறனதுமனையாளை, நோக்காத-உட்கொள்ளாத, பேராண்மை – பெரிய ஆளதனமையானது, சான்றோர்க்கு-(அறிவால்) நிறைதேர்ந்தோர்க்கு, அறனெனூஉ ஏரு – தருமமாவதென்றே, ஆன்றவொழுக்கு – நிறைந்தவொழுக்கமுமாம, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிசையாமையே பெரியோர்க்குத்தருமம், என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறப்பகைகளை யடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையெனறார். செயத்தகாத அறமும், ஒழுக்கமும், இதனைச்செயலாண்மையிலேயே, உணடாகுமெனபதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரெனி ஞமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா ரேமேோயா தார்.

(ப-ரை.) நாமநீர் – அசசுகஙகுல கடலாற்சூழப்பட்ட, வைப்பில்-பூமியினிடத்தே, நலக்கு – (எல்லா) நனமைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார் – உரியவர், யாரெனின் – யாரென்றால், பிறாகுகு – பிறனுக்கு, உரியாள் – உரிமையாளவளது, தோள் – தோள்களை, சோயாதார் – சேராதவர், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நலத்துகென்பது நலக்கென விகாரப்பட்டது இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம். (கூ)

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அறம் - அறத்தை, வரையான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனுமி, அல்ல - பாவங்களே, செயினும் - செய்வானேயினும் (அவனுக்கு) பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாமை - விரும்பாமை (உண்டாயின்) நன்று - (அதுநன்று) எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாது பாவமேசெய்யினும் பிறன்மனையை விரும்பாமையே நன்மை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளே விரும்பாதவனிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது] (கo)

பதினேந்தாம் அதிகாரம் பிறனில்விழையாமை
முற்றிற்று.

பதினாராம் - அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

அஃதாவது; காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடையராதல் இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுவதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(ப-ரை. அகழ்வாரை - (தன்னை) வெட்டுவோரை, தாங்கும்-(வீழாமற்) சுமப்பதனிடத்து நிலம்போல - நிலத்தைப்போல, தம்மை - தம்மை, இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்தல், தலை - முதலான அறமாம், எ-று.

(க-ரை.) வெட்டுவோரைத் தாங்குநிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்தலே தலையாய அறம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இகழ்தல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம். (க)

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(ப-ரை.) இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னாலொறுத்தற்குக் கூடியகாலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக் கடவன், மறத்தல் - (அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல், பெறின்) அதனினும் - அப்பொறுமையினும், நன்று - மிகநல்லது, எ-று.

(க-ரை.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தலினும் மறத்தல் நன்மை என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகைமுன் சொல்லப்பட்ட விரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலே அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

இன்மையு ளின்மை விருந்தோரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை, வறுமையுள் வறுமையாவது, விருந்தோரால் - விருந்தினரை (வற்புறுத்திக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம், (அதுபோல்) வன்மையுள் வன்மை-வல்லமையுள்வல்லமையாவது, மடவார் - அறியாமையினுலே நீங்குசெய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில் வல்லமை மூடர்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தல் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) உடைமையு ளின்மையென்னுங் குறளின்படி எப்படி விருந்தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாரைப்பொறுத்தல் இனைத்தலாகாதென்பது கருத்து. [எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (ஊ)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி பொழுகப் படும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவை யுடையவனாயிருக்கை, நீங்காமை - தன்னைவிட்டுநீங்காமையை, வேண்டின் - வேண்டுவானாயின், (அவனால்). பொறையுடைமை - பொறுமையுடையவனாயிருக்கை, போற்றி - (அழியாமற்) காத்து, ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நிறைவை வேண்டுவானிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன். என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லையென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஒறுத்தாரை யொன்றுக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(ப-ரை.) (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை-பொறுமல் அவனை) வருந்தினவரை (அறிவுடையோர்), ஒன்றுக - ஒரு பொருளாக, வையார் - மனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாரை - (அதனைப்) பொருத்தவரை, பொன்போல் - பொன்னைப்போல், பொதிந்து-இடைவிடாது, வைப்பர் - மனத்திட்கொள்வார், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையுள்ளோரைப் பொருளாக நினைப்பார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றாக வையாரென்றார். (௫)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(ப-ரை.) ஒறுத்தார்க்கு – (தமக்குதீங்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளையின்பம் – அவ்வொருநாளையின்பமே, பொறுத்தார்க்கு – (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும் – (உலக) மழியுமளவும், புகழ் – கீர்த்தி, உண்டாம் – உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க் கொருநாளையின்பம் பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமேயென்று செருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம். [தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் ஏற்புடைய உலகமென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (௬)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) திறனல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை, தன் – தன்னிடத்து, பிறர் – அயலார், செய்யினும் - செய்தாலும், நோ – (அவருக்கு அதனாலவருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, நொந்து – வருந்தி, அறனல்ல - அறமல்லாத, செயல்களைசெய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று- (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலுந் தான் வருந்தி அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நன்று என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பத்துக்காக வருந்துதலாவது இப்பாவத்தினாலே, இவர்வருபிறப்பிலே எரிவாய் நரகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (௭)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

(ப-ரை.) மிகுதியால்-மனச்செருக்கினாலே (தம்மிடத்து),மிக்கவை-தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, தாம்-தாம், தந்தகுதியால்-தமது பொறுமையினாலே, வென்றுவிடல்-வென்றுவிடக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) மனச்செருக்காற் பிறர் தீமைசெய்தாலு மவர்க்கு நன்மை செய்து பொறுமையால் வெல்க - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செய்து தோற்றுப் போகாமல் பொறுமையால் அவரின்மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.] (௮)

துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னுச்சொ னோற்றிற் பவர்.

(ப-ரை.) இறந்தார் – (கல்வழியைக் கடந்தவரது, வாய் - வாயிலுண்டாகும், இன்னுச்சொல் – வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களே, நோற்றிற்பவர்- பொறுப்பவர் (இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்), துறந்தாரின் – துறந்தவர் போல், தூய்மை-பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர்-உடையவராவர். எ-று.

(க-ரை.) நீயவழியினடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர் துறவிகள்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தூய்மை – மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அதிகமாகச்சொல்லினுர் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (கூ)

உண்ணுது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னுச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(ப-ரை.) உண்ணுது – (விரதங்களிலே) உணவைவிட்டு, நோற்பார்- (தம்மை அடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர் – (எல்லாரினும்) பெரியராவர் – (அவர் பெரியராவது), பிறர் - அயலார், சொல்லும்-(தம்மைச்) சொல்லும், இன்னுச்சொல் – வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களே, நோற்பாரின் – பொறுப்பவரின், பின் – பின்னவர், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்குத் தவத்தர் பின்னவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறர் இங்கே அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக்கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இறவுகைபற்றுகளோடிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியாராகச் சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபோட்டாலும் பிறர்சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.](கo)

பதினேழும் அதிகாரம் பொறையுடைமை
மூற்றிற்று.

பதினேழாம் - அதிகாரம்.

அழுக்காறுமை.

அஃதாவது: பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்துப் பொறுமைப்படாமை. இப்பொறுமையும் பொருமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறையுடைமையின் பின்னேவைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(ப-ரை.) ஒருவன் – ஒருவன், தன்னெஞ்சத்து – தனது மனதின்கண்ணே, அழுக்காறு – பொருமையாகியகுற்றம், இலாத – இல்லாத,

இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, ஆறு - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பொறுமையில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இயல்பு அறிவோகூடியதன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத்தருதலால், ஒழுக்கம் விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும்சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுகவென்பதாம். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொறுமையினின்றும், அன்மை - வேறுதலை, பெறின் (ஒருவன்) பெறுவானுயின், விழுப்பேற்றின் (மற்றவன்பெறும்) மேலானபேறுகளுள், அஃது-அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒப்பானது, இல்லை - இல்லை; எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொறுமையில்லாமையைப் பெறுவானுயினதைவிட வேறுபேரில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொறுமை பகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றற்கு யார்மாட்டுமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பொறுமையில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது.) (உ)

அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான்.

(ப-ரை.) அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம் (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிரனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணுது (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொறுமைப்படுவோன், எ-று.

(க-ரை.) மறுமைக்குத் தருமமும்இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதவன் பிறன்செல்வங்கண்டு பொறுமைகொள்வான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொறுமைப்படின் தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (ரு)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(ப-ரை.) (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொறுமையினாலே, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, செய்யார்-செய்யார், இழுக்காற்றின்-அத்தீயவழியால், ஏதம் - துன்பமானது, படுபாக்கு - (தமக்கு இறுமையிலும்) உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் பொறுமையாற் பாவங்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமல்லாதவையாவன: செல்வங், கல்வி, முதலானவை யுடையாரிடத்தே தீங்கைநினைத்தலும் சொல்லலும், செய்தலும் ஆம்.

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(ப-ரை.) அழுக்காறு - பொறாமையானது, ஒன்னார் - பகைவரின், வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடீன்பது - கேட்டைத்தருவது (ஆதலால்), உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர்வேண்டாம்) அது-அதுவே, சாலும்-போதும், எ-று.

(க-ரை.) பொறாமை பகைவரினும் கொடிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதுவேயென்னும், ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (௫)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முன்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(ப-ரை.) கொடுப்பது - (ஒருவனாற்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுமவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதூஉம் - உடுக்கப்படுவதும், உண்பதூஉம்-உண்ணப்படுவதும் - இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழியும், எ-று.

(க-ரை.) கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொறாமை கொள்பவன் சுற்றம் உடுக்கவாடையு முண்ணச் சோறுமில்லாமற் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுற்றம்கெடுமெனவே அவன் கெடுதல்சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டு பொறாமைப்படுதல் தன்பேறுமாத் திரமேயல்லாமல் தன்சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச்செய்யு மென்பதாம். (௬)

அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்காறுடையானை (பிறர் செல்வங்கண்டவிடத்தே) பொறாமையுடையவனை, செய்யவள் - திருவானவள், அவ்வித்து - (தானும்) பொறாமைப்பட்டு, தவ்வையை (தனது) தமக்கைக்கு, காட்டி-காண்பித்து, விடும் - நீங்குவாள், எ-று.

(க-ரை.) பொறாமையுடையவனை யிலக்குமி பொறாமைப்பட்டு நீங்குவாள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவ்வையையென்பது உருபுமயக்கும், தவ்வை-மூதேவி.

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்காறென வொருபாவி - பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், (தன்னையுடையவனை) திருச்

செற்று – (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து, நீயுழியுய்த் துவிடும் – மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச்செலுத்திவிடுவான், எ-று.

(க-ரை.) பொருமையென்னும்பாவி தன்னைச்சேர்ந்தவன்செல்வத் தைக்கெடுத்தவனை நரகத்திற்றள்ளுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைப்பற்றிப் பொருமைப்பாவியென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமையுடை மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்வியந் நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) அவ்வியநெஞ்சத்தான் – பொருமையுள்ளமனத்தையுடை யவனது, அக்கமும் – செல்வமும், செவ்வியான் – பொருமையில்லாத மனத்தையுடையவனது, கேடும் – வறுமையும், (உண்டாஞல்) நினைக் கப்படும் (அவை) ஆராயப்படும், எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுள்ளவன் செல்வமும் பொருமையில்லாதவ னவறுமையும், பழையவினையென் றெண்ணப்படும். என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருமையினலே செல்வமும், பொருமை யில்லாமை யினலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு எதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வராதலின் நினைக் கப்படுமென்றார். (கூ)

அழுக்கற் றகன்ருரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(ப-ரை.) அழுக்கற்று – பொருமைப்பட்டு, அகன்ருரும் – பெரு னைவரும், இல்லை – இல்லை, அஃதிலார் – அச்செயலில்லாதவருள், பெ ருக்கத்தின் – பெருக்கத்திலிருந்து, நீர்ந்தாரும் – நீங்கினவரும், இல்- இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுடையோர் வருமையையும், பொருமைவிட் டோர் செல்வத்தையும் அடைவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேடும்பெருக்கமும் வருதற்கு எதுசொல்லியது. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச் சொல்லப் பட்டன.]

பதினேழாவது அதிகாரம் அழுக்காருமை
முற்றிற்று.

பதினெட்டாம் - அதிகாரம்

வெஃகாமை.

அஃதாவது: பிறர்பொருளை வௌவுதற்கு, நினையாமையாம. பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படுதலேயல்லாமல் அதனைத் தான் வௌவுதற்கு நினைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(ப-ரை.) நடுவின்றி பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நமக்கு அரமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல், நன்பொருள் - (அவரது) கல்ல பொருளை, வெஃகின் (அபகரித்தற்கு) விரும்பினால் (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி (அவன்குடியைக்கெடித்து, குற்றமும் - பல குற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்போதே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை யிச்சிக்கும் இச்சை குடியைக் கெடித்து பழிப்பையுங் கெடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குந்தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினை பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. (க)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படிவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(ப-ரை.) நடுவன்மை (ஒருவன்) பொருளுக்குப் பிறன் உரியவனல்லவென்னும்) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு, நாணுபவர் - அஞ்சுவோர் (பிறர் பொருளை வௌவுதலினாலே) படுபயன் (தமக்கு) வரும்பயனை, வெஃகி-விரும்பி பழிப்படிவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை, செய்யார் - செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக் கஞ்சுபவர் பொருளை விரும்பித் தீய செயல்களைச் செய்யார் - என்பதாம். (உ)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) மற்றின்பம் - நிலையுடைய வின்பத்தை, வேண்டுபவர்-இச்சிப்பவர், சிற்றின்பம் (பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய) நிலையில்லாத வின்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறனல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார் - (அவரிடத்தே) செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை யிச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்திற் குரியவைகளைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (கூ)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சியவர்.

(ப-ரை.) புலம்வென்ற – ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன்மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர் – அறிவுடையவர், இலமென்று – வறியேமென்று நினைத்து, வெஃகுதல் செய்யார் (அது நீர்த்தற்பொருட்டுப் பிறர் பொருளை) விரும்புதல் செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) ஐம்புலன்களை வென்றவர் வறியோமென்று பிறர் பொருளை விரும்பார் – என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஐம்புலன்களை வெல்லுதல், பாவவழிகளிலே செல்லவிடாமை. குற்றமில்லாத வறிவு, பொருளை உள்ளபடி யறிந்தவறிவாம். அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர் பொருளைவிரும்புதலும் இலதாயிற்று.

அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(பரை.) அஃகி – நுட்பமானதாகி, அகன்ற (எல்லா நூல்களிலும்) சென்ற, அறிவு – அறிவானது, என்னும் – என்னபயனையுடையதாம், வெஃகி – (பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும் – யாவரிடத்தும், வெறிய-அறிவோடு பொருந்தாதசெயல்களை, செயின் (அறிவுடையோர்) செய்வாராயின், எ-று.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமைசெய்தால் மிகுந்த வறிவின் பயனென்ன என்பதாம்.

(வி-ரை.) யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது; யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தவையும், கடியவையும், முதலானவை செய்தல், அறிவுக்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின் அறிவென்றுமென்றார். (கூ)

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(ப-ரை.) அருள்வெஃகி – அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்கண் (இல்லறமாகிய) அதன் வழியிலே, நின்றான். தங்கினவன், பொருள் வெஃகி (பிறர்) பொருளை விரும்பி, பொல்லாத (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை, சூழ – எண்ண, கெடும் – கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) அருளை யிச்சித்து நின்றவன் பொருளை யிச்சிக்கக் கெடுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறவழியால் \ அறிவு முதிர்ந்தவிடத்தே யல்லது துறக்கக் கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடு

தல் இரண்டறங்களையும் ஒரு சேரவிழத்தல் எண்ணிய வளவிலே கெடு மெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. ()

வேண்டற்க வெஃஃகியா மாக்கம் விளாவயின்
மாண்டற் கரிதாம பயன்.

(ப-ரை.) வெஃஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம்- (அதனை) ஈண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை - வேண்டற்க, வேண்டாதிருக்கக்கடவன் விளாவயின் (பின்) ஆராயிக்கப்படும்போது, பயன் (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற் கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை ஆகலால், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை யாறுபவிக்கும்போது அது பயன்படாமையாலப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விளை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(ப-ரை.) செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின்- எதுவென் (றொருவ) னாயின் (அது) பிறன் - பிறன், வேண்டும் - விரும்புகின்ற, கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை - தான் வேண்டாமையாம், எ-று.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் பிறன்பொருளை விரும்பாமை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(ப-ரை.) அறனறிந்து (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா (பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை, திரு - திருவானவன், திறனறிந்து (தான்சேர்தற்காக) திறத்தை அறிந்து, ஆங்கே- அத்திறத்தினுல் சேரும் - சேருவான், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையவரை யிலக்குமி சேருவாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடைதற்காகுதிறம், காலமும், இடமும் செல்வியும், முதலாயின. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறர்பொருளை விரும்பாமையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (க)

இறலீனு மென்ணெது வெஃகின் றிறலீனும்

(ப-ரை.) (ஒருவன்) எண்ணுது (பின விளைவதை) யெண்ணுமல், ஏவஃகின் (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் (அவ்விருப்பம்) இறல்-அழிவை, ஈனும் (அவனுக்குச்) தரும், வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ் செல்வமானது, விறல்-வெற்றியை, ஈனும் - தரும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன பிறன்பொருளை இச்சிப்பதா லழிவும், இச்சியாமையால் வெற்றியும், வரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகையும் பாவமும் வளர்த்தலால் இறலீனு மென்றும் பொருளாசை கொண்டவரெவராகள் யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலால், விறலீனுமென்றுஞ் சொல்லினார். செருக்கு அதைத்தருஞ் செல்வத்தைத் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனுல் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன] (௪0)

பதினெட்டாம் அதிகாரம் வெஃகாமை
முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாம் - அதிகாரம்.

புறங்கூறாமை.

அரிதாலது காணுதலிடத்தே பிறரை இகழ்ந்தது பேசாமையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தினை வழியாகத் தோன்றலால், இது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பின வைக்கப்பட்டது.

அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற வினிது.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன், அறங்கூறான் - தானென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யானாகி, அல்ல - பாவங்களை, செயினும் - செய்தலும், புறங்கூறான (பிறனைக்) காணுதலிடத்தே இகழ்ந்துபேசான், என்றல்-என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செயினும், புறங்கூறாமையே நன்மையென்பதாம்.

(வி-ரை.) புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். [இதனுல் அவ்வதனினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
பிறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(ப-ரை.) அறனழீஇ-அறமென்ப தொன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி-அல்லவை செய்தலின், (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும்)

நேரே – நேமையுடையதேயாம், புறனழீஇ (ஒருவனைக்) காணுதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி, பொய்த்தாகை – (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்தமைந்தல், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் காணுவிடத்திகழ்ந்து கண்டவிடத்துப் புகழ்ந்து பேசுதல், பாவதைதைச் செய்தலினுங் கொடிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறத்தையழித்தலினும், புறங்கூறுதலும், பாவங்களைச் செய்தலினும் பொய்த்தாகுதலும் நீயனவாம் என்றறிக. புறனழித்தல் புறங்கூறி ஒளியைக்கெடுத்தல். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(ப-ரை.) புறங்கூறி – பிறனைக்காணுதவிடத்தே இகழ்ந்து, பொய்த்து – கண்டவிடத்தே அவனைப்புகழ்ந்து, உயிர்வாழ்தலின் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் – (அதுசெயாமல்) உயிர்விடுதல்(அவனுக்கு) அறங்கூறும் – தருமநூல்களினுலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் – பயனை, தரும் – கொடுக்கும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறனை முன்புகழ்ந்தும் பின்னிகழ்ந்தும் பேசியுயிர்வாழ்தலினு மிறத்தலே நலம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலாகிய பாவம் நீங்கலால், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம்அப்பாவஞ்செய்யாதலராலே மறுமையில் அடையப்படும் பயன அறம், அதைசசொல்லுதலேயுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ஊ)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னுநோக்காச் சொல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) கண்ணின்று – எதிரேநின்று, கண்ணற-கண்ணேட்டமற, சொல்லினும் – சொன்னலும, முன்னின்று (அவன்) எதிரில்லாமல், பின்னுநோக்காச்சொல் – பின்வருங குற்றதைதை நோக்காத சொல்லே, சொல்லற்க – சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனை முன்னிகழினும், பின்னிகழாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பின் அதில்வருங குற்றத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்லானது நோக்குதற்குரியதில், சொல்லின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணேட்டம் தாட்சிணியம். [இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (எ)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும்.

(ப-ரை.) புறங்கூறுவோனொருவன் - அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்), அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச்சொல்லுதற்கு ஏற்ற), நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவனல்லாதவனாயிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய, புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே, காணப்படும் (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும் எ-று.

(க-ரை.) தருமநன்றென்பவன் மனதிலே தருமமில்லாமை புறங்கூறுதலா லறியப்படும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனம் தீதாயிருக்கையால், அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கீகரிக்கப் படாதென்பதாம். (௫)

பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப்படும்.

(ப-ரை.) பிறன்பழி - பிறனொருவனதுபழியை, கூறுவான் (அவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன்பழிவுள்ளும் - தனது(பல) பழிகளுள்ளும், திறன் (வருந்தும்) விதமுடையவைகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படுவான். எ-று.

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச்சொல்லுவோன் தன்குற்றம் பிறனாற் சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) திறமுடையவைகளைத் திறனென்றலால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்துத தன்னைக்குறித்துப் பிறனாலேசொல்லப்பட்ட பழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும்வருந்தும்படி - அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்து எதிரேசொல்லுவானாதலால், திறன்றெரிந்துக் கூறப்படுமென்றார்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றோற்றா தவர்.

(ப-ரை.) நகச்சொல்லி (கூடி) - மகிழும்படி (இனியசொற்களைச் சொல்லி, நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர்- (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேளிர் (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர்-பிரியப்பண்ணுவர். எ-று.

(க-ரை.) மகிழும்படி சொல்லிச் சிநேகஞ்செய்தலை யறியாதவர் புறங்கூறி யுறவினரைப் பிரிப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை விகாரத்தால்தொக்கது கேளிரையும் பிரிப்பரென்ற கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவரென்னும் பிறவினை, தேறாதவரெனனுந தன்வினைப்பொருளில்வந்தது புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

துன்னியார் குக்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(ப-ரை.) துன்னியார் (தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும்-குற்றத்தையும், தூற்றும - (அவரைக் காணாதவிடத்தே) தூற்றும, மரபினார் - இயல்பையுடையவா, எதிலார் மாட்டு - அயலாரிடத்துச (செய்வது) என்னை கொல - யாதோ. எ-று.

(க-ரை.) உறவினர் குற்றத்தையுந் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்தை யெப்படித் தூற்றார் என்பதாம.

(வி-ரை.) தூற்றுதல் பலரும் அறியப்பறப்புதல். அத்தூற்றுதலினுங் கொடியசெயல் வேறொன்றுங் காணாமையால் என்னை கொலென்றார், செய்வதென்பது - சொல்லிச்சம். (அ)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுறைப்பான் பொறை.

(ப-ரை.) புறனோக்கி - பிறாநீங்கின வளவுபார்த்து, புன்சொல் (அவரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவோனது, பொறை-(உடற்) பாரத்தை, வையம் - பூமியானது, அறனோக்கி (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று நினைத்து, ஆற்றுங்கொல - சுமக்கின்றதுபோலும் எ-று.

(க-ரை.) பூமியானது பொறாமைகூறுவோனுடலைத் தருமத்தைக் குறித்துச் சுமப்பதுபோலும் என்பதாம.

வி-ரை.) பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயினும், புறங்கூறுவானைச் சுமப்பது தகாதென்னுங் கருத்தால் அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையமென்றார், [இவை ஐந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) (புறங்கூறுவோர் அதுசெய்தற்கு) எதிலார்குற்றம்போல்-அயலோரது குற்றத்தைப்போல, தங்குற்றம் (அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காண்மாட்டுவாராயின, மன்னு முயிர்க்கு - அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது (ஒருவது) ஒருதுன்பம, உண்டோ - உண்டாகுமோ, எ-று.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குற்றத்தை யாராயின் உயிர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம.

(வி-ரை.) நடுவுநிலையாயிருந்து - ஒப்பக்காணுத லருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும, கண்டவிடத்தே புறங்கூறாமையால் வருபிறவிகளினும் துன்பப்படாரென்பதைக்குறித்துஉயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூறுதலை விடுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (கo)

பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் புறங்கூறாமை

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(ப-ரை. (முதலிலே மெய்யும் முயற்சியினாலே) துன்பம்-துன்பமானது, உறவரினும் – (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டு தளராமல்), இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கு – (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை-தொழிலை, துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய், செயற்க-செய்யக்கடவர், எ-று

(க-ரை) துன்பம் வரினு மின்பந்தரும் தொழிலைச் செய்யக்கடவரென்பதாம்

(வி-ரை.) துணிவு - கலங்காமை. அக்கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிது காலத்திலே நீங்குவதாகிய முயற்சித்துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலைபெறும் இன்பத்தை நோக்கிச்செய்தல் கூடாமையாலே, துணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர்தொழில் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(ப-ரை.) உலகு – உயர்ந்தோர், வினைத்திட்பம் - தொழில் வலிமையை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மந்திரிகளை, எனைத்திட்பம்-அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது-நன்குமதியார், எ-று.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் தொழில் வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [illegible]த்தினிடத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு, படை, அரண், நட்பு முதலான [illegible]ரின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி, உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.]

அறுபத்தேழாம்-அதிகாரம்-வினைத்திட்பம்.

முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாம் - அதிகாரம்
வினைசெயல் வகை.

அஃதாவது: அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்தொழிலைச் செய்யுந்திறமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(ப-ரை.) சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு, முடிவு-எல்லையாவது, துணிவெய்தல் (ஆலோசிப்பவன இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவைப் பெறுதல், அத் துணிவு-அப்படித் துணிவுபெற்ற தொழில், தாழ்ச்சியுள்-(பின்) ஆலசியத்தில், தங்குதல், தீது-குற்றமுடையதாம், எ-று

(க-ரை) ஆலோசனைக் கொல்லையாவது: துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னாலசியப்படுதல் குற்றம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லென்றதனால் துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று பின்வந்த துணிவு-அதுபெற்ற தொழிலுக்கு ஆதலால்-ஆகுபெயர் ஆலசியமுண்டான விடத்தே காலக்கழி வாகலாலும் பகைவர் அதை அறிந்து அழித்தலாலும் முடியாமையால் அத னைத் தீதென்றார். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(ப-ரை.) தூங்கி - ஆலோசித்து, செயற்பால்-செய்யும் பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக-ஆலசியம் பண்ணக்கடவன், தூங்காது-ஆலசியம்பண் ணாமல், செய்யும்வினை-செய்யுந் தொழில்களுள், தூங்கற்க-ஆலசியம் பண்ணா திருக்கக்கடவன், எ-று

(க-ரை) ஆலசியமாகச்செய்யுந் தொழில்களை ஆலசியமாகச் செய்யக்கட வன் விரைவாகச்செய்யுந் தொழில்களை விரைவாகச்செய்யக்கடவன் என்ப தாம்.

(வி-ரை) இருவகைத் தொழில்களும்-வலியாலும் காலத்தாலும், அறியப் படும் மாறிச்செய்தால் - அவைபலியாமற் போமென்பது கருத்து முன்னே தூங்காமை என்றதை இங்கே பகுத்துச் சொல்லினார் [இவை இரண்டு பாட் டாலும் பொதுவாகையால் தொழில் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினை நன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத் தெல்லாம், வினை-தண்டஞ்செய்தல், நன்று-நல்லதாகும், ஒல்லாக்கால்-(அது) கூடாதவிடத்து, (மற்றைமூன்று உபாயங்களிலே) செல்லுவாய்நோக்கி-(அது) முடிவதோ ருபாயம் நோக்கி, செயல்-செயயக்கடவன், எ-று

(க-ரை.) குற்றங் கூடுமிடத் தெல்லாந் தண்டித்தல் நல்லது, அது கூடா விடத்து மூன்றுபாயங்களாற செய்யக்கடவன்-எனபதாம்.

(வி-ரை.) கூடுமிடம்-பகைவனிலும் தான் வலியனாகிய காலம்-அக்காலத் திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவாராகலால, அத்தண்டமே நன்றென்

(க-ரை.) நங்கவ்வுக்கடுமை யறிந்ததலேவர் தாமே நம்முன்னின்றுதம் பிரிவினே யுணர்த்தும் வன்கண்மை யுடையராயினராயி னத்தன்மையராய் பின்பு நம்மாற்றுமை யறிந்துவந்து தலேயளிசெய்வ ரென்றிருக்குமாசை வீடப்படும் - என்பதாம்.

(வீ-ரை) அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லா மற் பிரிவெண்ணுதலும் அறிவித்தலும், வல்லராயினர், பிரிந்துபோய் அன் புடையரா நம்மை நி, அதுவந்து அளித்தல் எவ்வீடத்ததென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.

> துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
> யிறையிறவா நின்ற வளே.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துறைவன்-நெய்தனிலத்தலேவன், துறந்தமை (என்னேப்) பிரியலுற் றமையை (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து) முன்கையிறை (என் முன்கையிறையினின்றும், இறவாதின்றவளோ-கழலாதின்ற வளேயல்க ள், தூற்றுகொல் (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவ ந்து நீ அறித்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ, எ-று.

(க-ரை.) துறைவனெண்ணப்பிரியலுற்றமையையவனுணர்த்தாமற்ற மே யுணர்ந்தேன் முன்கையினிறையினின்றும், கழலாதின்ற வளேகளென க்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டு மோ - என்பதாம்.

(வீ-ரை.)முன்னே நிகழ்ந்தமைபால் துறந்தமையென்றும்,கேட்டவள வில் மெலிந்து பொறுமையால் இறவா தின்றவென்றும், சொல்லினுன்,அ ழுங்குவித்து அதுவந்து சொல்லுக் தன்மையல்லாத நீயும் இவ்வாசெ ய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி.

> இன்னு தின்னில்லிர் வாழ்த லதனினு
> மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இந்நில்லார் (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறிகிற) தோழியரில்லா த வேற்றூரினிடத்து, வாழ்தல்-வாழுதல்,இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும் (அதன்மேலும்) இனியார்ப்பிரிவு(தங்) காதலரைப்பிரிதல்,அதனினும்-அவ் வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குடிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின் கண் வாழ்தலின்னுத தினின்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரித லதனினு மின்னு

(வி-ரை.) தலைவன் செல்லுதலை அழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இன்னில்லூரென்றாள். உலக நடை சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி.

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

இது காமம் தீயேபோல் நின்றவிடத்தைச் சுடுமாதலால் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப-ரை.) தீ-நெருப்பானது, தொடின் (தன்னைத்) தொட்டால், சுடிற் (சுட) லல்லது-சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய்போல - காமமாகிய நோயைப்போல, விடின் (தன்னை) விட்டுநீங்கினால், சுடலாற்றுமோ (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ, எ-று.

(க-ரை.) தீதன்னைத் தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுகலல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றாற்றப்பாது சுடுதலை வற்றோமாட்டாது- என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுடினென்றது-மந்திர மருந்துகளாலே தப்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றற்கு-சும்மாசுடலென்றாள் நீங்கில் அனுபவியாமை சுடல் முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை நான் பொறுக்குவிதம் என்னையென்பதாம். கூ

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ இது செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

(ப-ரை.) (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி-பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லனோய் (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி-ஒழித்து, பிரிவாற்றி (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின்னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழுமகளிர். பலர் (உலகத்திற்) பலர். எ-று,

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும் பிரிவுவுணர்த்திய வழியதற்குடன்பட்டுப் பிரியங்கா ணிகழுமல்ல னோயினையு நீக்கிப்பிரிந்தார் பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்துயிர் வாழுமகளி ருலகத்துப் பலரென்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னிலுஞ் சிறக்கத் தலையளிபெற்று இன்பத்தை அனுபவிக்கிற சமயத்தில் அதனையிழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடன் படுதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியன்றும் செல்லுந் தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும், அவர்வருமளவும் நாம் பொறுத்திருக்கும் விதம் என்னென்றும், அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்குவந்து

அத்திவிடும்.எ-று. ❊ இருளென்பது - நரகவகையிலொன்று(அ

கரக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - ❊
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. - - - (உ)

இ-ள், அடக்கத்தை} — பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா க—காக்க- காக்கக்கடவன்.—உயிர்க்கு — அதனினூங்கு - அ தனின்மேற்பட்ட—ஆக்கம் - செல்வமானது|—இல் - இல்லை (ஆதலால்) .எ-று. ❊ உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டி.நின் றது.அறிந்து அடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் - - - ❊
தாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ஊ)

இ-ள். அறிவறிந்து- (அடங்குதலேநமக்கு) அறிவாவதென் அறிந்து—ஆற்றின்- நல்லவழியால்—(ஒருவன்)—அடங்கப் பெறின்—செறிவு- அவ்வடக்கமானது|—அறிந்து-(நல்லோ ரால்)அறியப்பட்டு- சீர்மை- மேம்பாட்டை —பயக்கும்-(அ வனுக்குத்) தரும்.எ-று. ❊ இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி யாவது-காயமும் வாக்குமனமும் அவன்வசப்படுதல். -(ஊ)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற - - - ❊
மலையினு மாணப் பெரிது. - - - - (எ)

இ-ள். நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்— றிரியாது-வேறுபடாது(நின்று)—அடங்கியான்- அடங்கினவ னது—தோற்றம்-உயர்ச்சியானது— மலையினும் - மலையுயர் ச்சியினும்—மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.எ-று. ❊ வே றுபடாது நின்று அடங்குதல்-ஐம்பொறிகளானும், ஐம்புலங் களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (எ)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல வருள்ளுஞ் - - ❊
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - - (ஏ)

இ-ள். பணிதல்- (பெருமைப்பாடில்லா)தடங்குதல்|—எல் லார்க்கும்—நன்றும்-(ஒப்ப)நன்றாகும்-(ஆயினும்) - அவரு ளும்—செல்வர்க்கே—செல்வந்தகைத்து - வேறொருசெல்வ மாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்.எ-று. ❊ பெருமை யுடைப்பாட்டையுண்டாக்கும். கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

வர்- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியிடத்து- அவ்வடக்கம் நிறந்து தோன்றுதலின்- செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது- விகாரப்பட்டுநின்றது. [இவையைந்தும்பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினதுவிதப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப்புடைத்து. (கூ)

இ-ள்.(ஒருவன்)—ஒருமையுள்- ஒருபிறப்பின்கண்ணே—ஆமைபோல்— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றின்- அடக்கவல்லவனுகில்— (அவ்வல்லமை) அவனுக்கு)— எழுமையும்-எழுபிறப்பின்கண்ணும்— ஏமாப்புடைத்து- காவலாதலையுடையதாம்.எ-று. ஆமை அடக்குமைந்து- கால்கள் நான்கும், தலையொன்றும், ஆகியவைந்துப்புகள். அவ்வடக்கம் - தன்பம்சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டுமைந்து- மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாபம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன்-எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது- இதனுலறிக.[இதனுலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (எ)

இ-ள்.யா- (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவாராயினும்- காக்கமாட்டாராயினும்— நா- தாவொன்றையும்—காக்க-காக்கக்கடவன்,— காவாக்கால்- (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின் — சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு— சோகாப்பர்- (தாமே) தன்பப்படுவர். எ-று.யா வென்பது- எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்பன்மைவினுப்பெயர்.சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்றுங்குற்றம்.சோகாப் பின்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றினுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றுகா தாகி விடும். (அ)

இ-ள். தீச்சொல்- தீயசொற்களது — பொருட்பயன்-பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனது—ஒன்றினும்-ஒன்றுயினும்— உண்டாயின்- (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

லுத்திவிடும்.எ-று. ❋ இருளென்பது-நரகவகையிலொன்று(௧

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - *
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு. - - - (௨)

இ-ள், அடக்கத்தை} — பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக—காக்க- காக்கக்கடவன்.—உயிர்க்கு — அதனினூங்கு - அதனின்மேற்பட்ட—ஆக்கம் - செல்வமானது|—இல் - இல்லை (ஆதலால்) .எ-று. ❋ உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டி நின்றது.அறிந்து அடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (௨)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் - - - *
தாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (௩)

இ-ள். அறிவறிந்து- (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து—ஆற்றின்- நல்லவழியால்—(ஒருவன்)—அடங்கப் பெறின்—செறிவு- அவ்வடக்கமானது|—அறிந்து-(நல்லோரால்)அறியப்பட்டு- சீர்மை- மேம்பாட்டை —பயக்கும்-(அவனுக்குத்)தரும்.எ-று. ❋ இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது-காயமும் வாக்குமனமும் அவன்வசப்படுதல். -(௩)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான்றோற்ற - - - *
மலையினு மாணப் பெரிது. - - - - (௪)

இ-ள். நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—திரியாது-வேறுபடாது(நின்று)—அடங்கியான்- அடங்கினவனது—தோற்றம்-உயர்ச்சியானது— மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும்—மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.எ-று. ❋ வேறுபடாது நின்று அடங்குதல்-ஐம்பொறிகளாலும், ஐமபுலங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (௪)

எல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லவருள்ளுஞ் - - *
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - (௫)

இ-ள். பணிதல்- (பெருமைப்பாடில்லா)தடங்குதல்|—எல்லார்க்கும்—நன்றாம்-(ஒப்ப)நன்றாகும்-(ஆயினும்) - அவருள்ளும்—செல்வர்க்கே—செல்வந்தகைத்து - வேறொருசெல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்.எ-று. ❋ பெருமைப்பாட்டையுண்டாக்கும்- கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

வர்- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியிடத்து- அவ்வடக்கம் சிறந்து தோன்றுதலின்- செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது- விகாரப்பட்டுநின்றது. [இவையைந்தும்பாட்டானும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி - - - *
னெழுமையு மேமாப்புடைத்து. - - - (சு)

இ-ள்.(ஒருவன்)—ஒருமையுள்- ஒருபிறப்பின்கண்ணே—ஆமைபோல்— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றின்- அடக்கவல்லவனுகில்— (அவ்வல்லமை) அவனுக்கு— எழுமையும்-எழுபிறப்பின்கண்ணும்— ஏமாப்புடைத்து- காவலாதலையுடையதாம்.எ-று. ❋ ஆமை அடக்குமைந்து- கால்கள் நான்கும், தலையொன்றும், ஆகியவைந்துறுப்புகள். அவ்வடக்கம் - துன்பம்சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டுமைந்து- மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாபம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன்- எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனலறிக.[இதனுலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் - - - *
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. - - (எ)

இ-ள்.யா- (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவாராயினும்- காக்கமாட்டாராயினும்— நா- நாவொன்றையும்—காத்த-காக்கக்கடவன்,— காவாக்கால்- (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின் — சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு— சோகாப்பர்- (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று.❋யாவென்பது- எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப் பன்மைவினுப்பெயர்.சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்றுங்குற்றம்.சோகாப் பரென்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்ருனுத் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி - *
னன்ருகா தாகி விடும். - - - - - - - (அ)

இ-ள். தீச்சொல்- தீயசொற்களது — பொருட்பயன்-பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனது—ஒன்ருனும்- ஒன்றுயினும்— உண்டாயின்- (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி